

انتشارات مطالعات و تحقیقات اجتماعی

۲۵

تحقیقات

۲

اصداتی

با احترامات قالیقه

دکتر محمد علی الدین احمد
رئیس بخش نشریات و اسناد
سری تاگور شیر هندی

نمایندگان مجلس شورای ملی در بیست و یک دوره قانونگذاری

مطالعه از نظر جامعه شناسی سیاسی

تألیف

زهرا شجعی

مرداد ماه ۱۳۴۴

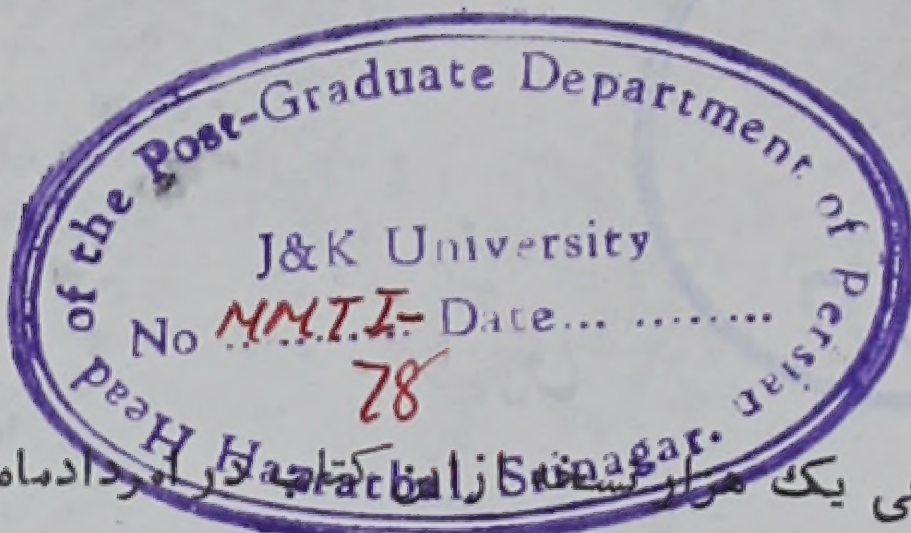
KASHMIR UNIVERSITY

Iqbal Library

Acc. No ...1...7...9...2...8...7

2-6-83

Handwritten signature and date 83

چاپ و صحافی یک هزار و سیصد و هشتاد و دو کتاب در اردیبهشت ماه ۱۳۸۳
در چاپخانه دانشگاه با تمام رسید.

حق طبع مخصوص مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی است

بها ۲۵۰ ریال

فهرست مطالب

صفحه

موضوع

- ۱ - منشاء و سیر مشروطیت در ایران بقلم آقای دکتر احسان نراقی
- ۲ - سخنی مقدماتی در باب تحقیقات راجع به برگزیدگان سیاسی بقلم آقای دکتر شاپور راسخ
- ۳ - پیشگفتار

بخش اول

مشروطیت ایران و علل و موجبات آن

مقدمه

۱		
۲۸ - ۳		فصل نخست - تحولات اقتصادی ایران مقارن انقلاب مشروطیت
۳		انقلاب صنعتی و تأثیر آن در تجارت و صنعت ایران
۱۲		کشاورزی
۱۷		مالیات
۲۲		امتیازات
۶۳ - ۲۹		فصل دوم - نهضت فکری
۲۹		تأثیر ارتباط ایران با دولتهای غربی، شخصیت‌های برگزیده تاریخ و تأثیر آنها در نفوذ اندیشه‌های تازه در ایران
۳۷		تأثیر مطبوعات
۵۰		تأثیر انجمنها و جمعیت‌های سیاسی و مذهبی
۹۸ - ۶۳		فصل سوم - مختصر وقایع انقلاب مشروطیت
۶۳		انقلاب ملی
۷۶		فرمان اعطای مشروطیت
۸۰		نظامنامه انتخابات
۸۸		تحلیلی از قانون اساسی
۱۳۲ - ۹۶		فصل چهارم - تأثیر و اهمیت گروه‌ها و طبقات اجتماعی ایران در انقلاب مشروطیت
۹۶		حکومت استبدادی و فساد دستگاه اداری
۹۹		تأثیر روشنفکران
۱۰۷		تأثیر روحانیان
۱۱۸		تأثیر بازاریان

صفحه	موضوع
۱۲۲	تأثیر کارگران
۱۲۴	تأثیر زوستانیان
۱۲۵	تأثیر اشراف و عمده مالکان
۱۲۷	دولتهای خارجی و انقلاب مشروطیت ایران
۱۳۳ - ۱۷۳	فصل پنجم - تاریخ مختصر ادوار قانونگذاری
۱۳۲	توضیحات مقدماتی
۱۳۳	الف - عصر اول مشروطیت ، دوره اول قانونگذاری
۱۳۷	استبداد صغیر
۱۳۸	دوره دوم قانونگذاری
۱۴۱	فترت بین مجلس دوم و سوم
۱۴۲	دوره سوم قانونگذاری
۱۴۴	فترت بین مجلس سوم و چهارم
۱۴۵	دوره چهارم قانونگذاری
۱۴۹	دوره پنجم قانونگذاری
۱۵۱	ب - عصر دوم مشروطیت
۱۵۲	دوره ششم قانونگذاری
۱۵۳	» هفتم
۱۵۴	» هشتم
۱۵۵	» نهم
۱۵۵	» دهم
۱۵۶	» یازدهم
۱۵۷	» دوازدهم
۱۵۹	ج - عصر سوم مشروطیت
۱۶۰	دوره سیزدهم قانونگذاری
۱۶۳	» چهاردهم
۱۶۵	» پانزدهم
۱۶۶	» شانزدهم
۱۶۸	» هفدهم
۱۷۰	» هجدهم
۱۷۰	» نوزدهم
۱۷۰	» بیستم

بخش دوم

ترکیب طبقاتی و منشأ اجتماعی نمایندگان مجلس شورای ملی

دربست و یک دوره قانونگذاری ۱۷۳ - ۲۹۱

صفحه	موضوع
۱۷۳	توضیحات مقدماتی
۱۷۴ - ۲۰۰	فصل اول - تحول مشاغل نمایندگان در بیست دوره قانونگذاری
۱۷۴	توضیحات مقدماتی
۱۷۸	نمایندگان مالک
۱۸۰	نمایندگان بازاری
۱۸۹	نمایندگان کارمند دولت
۱۹۳	نمایندگان روحانی
۱۹۷	نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی
۲۰۰	نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی
۲۰۲	نمایندگان از طبقه پایین
۲۰۰ - ۲۲۶	فصل دوم - تحصیلات نمایندگان و تحول آن در بیست دوره قانونگذاری
۲۰۰	توضیحات مقدماتی
۲۰۶	تحصیلات عالی
۲۰۸	الف - تحصیلات عالی (دکتر و اجتهاد)
۲۱۴	ب - تحصیلات عالی حدود لیسانس
۲۲۰	تحصیلات متوسطه
۲۲۳	تحصیلات متعارف
۲۲۶ - ۲۲۹	فصل سوم - گروه‌های سنی و تحول آن در بیست دوره قانونگذاری
۲۲۹ - ۲۵۳	فصل چهارم - شغل پدران نمایندگان و تحول آن در بیست دوره قانونگذاری
۲۲۹	وضع شغل پدران نمایندگان مالک
۲۳۲	وضع شغل پدران نمایندگان بازاری
۲۳۴	وضع شغل پدران نمایندگان روحانی
۲۳۷	وضع شغل پدران نمایندگان کارمند دولت
۲۴۰	وضع شغل پدران نمایندگان صاحب شغل آزاد تخصصی
۲۴۳	وضع شغل پدران نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی
۲۴۵	وکلایی که پدران وکیل داشته‌اند
۲۴۷	نمایندگانی که پدرانی از طبقه پایین داشته‌اند
۲۴۹	نتیجه

صفحه

موضوع

۲۵۳ - ۲۶۴	فصل پنجم - تکرار دوره‌های نمایندگی در مجلس شورای ملی
۲۶۴ - ۲۸۷	فصل ششم - ترکیب و منشأ اجتماعی نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذاری
۲۶۴	وضع شغل نمایندگان دوره بیست و یکم
۲۷۵	وضع شغل پدران نمایندگان دوره بیست و یکم
۲۸۲	وضع تحصیلات نمایندگان دوره بیست و یکم
۲۸۴	وضع گروههای سنی نمایندگان دوره بیست و یکم
۲۸۷	

نتیجه

بخش سوم

مشخصات اجمالی نمایندگان مجلس شورای ملی از آغاز مشروطیت تاکنون

« طی بیست و یک دوره قانونگذاری » ۳۸۳ - ۳۹۱

الف - ط

تکمله بر بخش سوم :

منشاء و سیر مشروطیت در ایران

کتاب حاضر ثمره کوششهای ممتد و خستگی ناپذیر خانم زهرا شجیعی میباشد که با پشتکار توأم با صداقت و ایمان که شرط اساسی توفیق در هر گونه کار علمی است و همچنین بکار بردن روش تحقیق جامعه شناسی در شمار برنامه تحقیقی مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی تحت نظارت همکار دانشمند و محترم آقای دکتر شاپور راسخ بانجام رسیده است.

شاید در وهله اول چنین بنظر رسد که موضوع این کتاب یعنی بررسی درباره منشاء اجتماعی نمایندگان ادوار مختلف مجلس شورای ملی و تفحص درباره عواملی که منجر به اعلان مشروطیت شد در مقایسه با مسائل اجتماعی حاد و پیچیده و متعدد زندگی اجتماعی کنونی که بمثابة دریای متلاطمی دائماً در معرض دگرگونی میباشد و هیچگونه تصویر ثابتی نمیتوان از آن در ذهن ترسیم نمود چندان حائز اهمیت نمیشد و حال آنکه برای درک و تفهیم و شناسائی مسائل اجتماعی کنونی کمال ضرورت را دارد. خاصه آنکه سایه این گذشته بر اثر خصوصیات سیاسی و اجتماعی و روانی هنوز به محیط فعلی این مرز و بوم دامن کشیده است زیرا بعد زمانی در زندگی اجتماعی دارای مفهوم دیگری میباشد که در چهار چوب زندگی فردی قابل انطباق نیست بطوریکه میتوان گفت جامعه در نتیجه تطور و تحول و تأثیراتی که عوامل مختلف بر یکدیگر اعمال میکنند گذشته را با آینده مرتبط کرده و درهم می آمیزد خصوصاً گذشته ای که چندان دور نباشد و بالاخص چنانچه این گذشته را از نقطه نظر سیاسی و اجتماعی منظور مطالعه قرار دهیم.

مجموعه حوادثی که منجر به ظهور و تکوین مشروطیت ایران گشت شاخص دوران نو در تاریخ ایران است همچنانکه (رنسانس) در جوامع غربی آغاز ایام جدید بشمار میرود قسمی که پنج قرن پس از آن فلسفه و طرز زیستی که زاده « رنسانس » بود در اروپا و امریکا ضامن تعمیم عدالت اجتماعی و گسترش آزادی بنحو عمیق در سایه قوانینی که موجد مساوات حقوق کلیه افراد جامعه است و بالاخره برخورداری از تنعمات مادی تمدن ماشینی گردید.

هدف انقلاب مشروطیت ایران نیز متوجه تحقیق همینگونه مسائل بود هدفهائی که پس از حدود شصت سال که از آغاز مشروطیت میگذرد جامعه ایران هنوز به برخی نائل نگردیده و

بعضی را در نتیجه تحولات بصورت دیگری حائز شده است بدیهی است برخی از این منظورهانیز کاملاً حاصل گردیده و جنبشی که خود در نتیجه حصول این هدفها بوجود آمده و هم خود بحصول آنها مدد میرساند در ایران کنونی مشهود است. در باره انقلاب مشروطیت ایران که میتوان گفت در قرون اخیر از مهمترین حوادث اجتماعی کشورما است تألیفات و تتبعات زیادی توسط محققان و مورخان ایرانی و خارجی انجام یافته است با تمجید و تحسین این آثار که اغلب نوشته کسانیست که از روی اعتقاد و ایمان و در عین بی غرضی (خود) شاهد صدیق بوده‌اند معهذا گفتنیها بسیار است زیرا انقلابات اجتماعی بعلت پیچیدگی و تعدد عوامل و آثار نظیر دیگر حوادث تاریخی و اجتماعی که بسادگی قابل توصیف و تفسیر است نمیباشد.

انقلاب مشروطیت ایران نظیر دیگر انقلابات عمده سیاسی در نتیجه نوعی تعبیر حالت و روحیه در افراد مملکت بوقوع پیوست بعبارت دیگر یک عمل دستجمعی بود که در آن تعداد زیادی از افراد بالا خص افراد طبقات مؤثر جامعه سهمی اساسی داشتند و این حرکت و جنبش عمومی ثمره سیر تکوینی بطی و طولانی بود که باید ریشه آنرا از اواخر دوران صفویه جستجو کرد زیرا انقلاب مشروطیت ایران منتهی نهضت فکری و تحول اجتماعی ریشه داری که دارای دو قرن و نیم سابقه است میباشد یعنی از آنهنگام که رونق کار و صنعت و تجارت رو بکاهش نهاد و بتدریج قدرت صنعتی و نظامی و سیاسی ایرانیان در برابر اقتصاد و تمدن توانمند و شکوفان اروپائی بسوی انحطاط گرائید ایرانیان با اعجاب چشم امید بمغرب زمین دوختند از زمان جنگ با پرتغالیها که سرداران صفویه بقدرت نظامی اروپائیان پی بردند برتری صنعتی و فنی اروپائیان برای مردم متفکر و صاحب نظر امری محرز گردید ولی سلطه و نفوذ سنن و عادات گذشته از موانع عمده تغییر مسیر بود هر چند تبدیل سلسله‌های سلاطین از صفویه با فشاریه و زندیه و قاجاریه فقط چهره حکام را تغییر میداد بدون اینکه نظام اقتصادی و فلسفه زندگی اجتماعی دگرگون شود. ولی در عین حال نظیر هرتغیر آشکار سیاسی مبین یک سلسله تغییرات نامرئی اجتماعی بود یعنی حاکی از بروز یک تشنج عمیق در وضع زندگی جامعه بود که از اواخر دوران صفویه شروع شده بود زیرا بعلت درهم کوفته شدن زیر بنای اقتصادی مملکت نه کشور گشائی و دلاوری نادر شاه و نه مملکت داری و تدبیر کریم خان و نه جلادت و شدت عمل آغا محمدخان قادر نبود تعادل اقتصادی و اجتماعی دوران صفویه را بازگرداند فقط تعادلی که بدست آمد پس از جنگهای فتحعلی شاه با روسیه بود که باید آنرا آخرین هیجان و تلاش دانست که بدل بیاسی عمیق گردید و از آن به بعد داعیه هافرو کشش کرد و کشور ما از نظر اقتصادی

هفت

بحالت وابسته تغییر وضع داد در این دوران (قاجاریه) تعادلی بوجود آمد ولی در سطحی پائین تر از گذشته و از طرف دیگر جنگهای فتحعلیشاه با روسیه و شکستهای پی در پی ضربه مؤثری به سیستم معتقدات وهیمنه قدرت واهی زد و از آن به بعد اذهان دوراندیشان واقع بین راه چاره را پی روی از طریق و تدابیر فنی و سیاسی و اقتصاد غریبان دانستند - ابتدا قائم مقام مشاور مدبر عباس میرزا با اعزام جوانان مستعد بفرنگستان و سپس میرزا تقی خان امیرکبیر با شروع اصلاحات عمیقی که همه شئون لشکری و کشوری را در برگرفت خاصه با تأسیس دارالفنون سبب شدند علوم و فنون غربی اشاعه یافته و تماس بلاانقطاع با تمدن و زندگی ملل متمدنی برقرار گردد.

انتشار روزنامه وقایع اتفاقیه بوسیله امیرکبیر و چاپ و انتشار کتب و جزواتی که ترجمه آثار متفکران غربی بود بتدریج موجب آگاهی بیشتر افراد مملکت از کم و کیف پیشرفتهای ملل اروپائی گردید. نویسندگان متعددی از میان افراد دانشمند و حتی اشراف ناراضی برخاستند که در زمینه آشنا کردن ایرانیان بمبادی تمدن و نظام سیاسی اروپائیان بعمق تمدن و فرهنگ و پیشرفتهای علمی و صنعتی و نهضت های فکری پی برده بصورت نخستین مبشرین و منادیان تمدن اروپائی درآمدند و بانشر جزوات متعدد افکار و عقاید جدید را در باره شئون گوناگون زندگی اجتماعی اشاعه دادند و انتقادات طنزآمیز آنها در شکستن ساختمان فکری کهنه و در هم کوفتن معتقدات رجال و درباریان پرادعا و کم مایه اثری عمیق داشت و بالهام از افکار حکما و فلاسفه فرانسوی از قبیل ژان ژاک روسو و منتسکیو و ولتر عقاید مربوط به حاکمیت ملی و حکومت قانون و آزادی را تبلیغ کردند از آنجمله است ملکم خان که با شناسائی کامل به تمدن اروپائی افکار وی تحت تأثیر نهضت فکری سن سیمون که مبتنی بر توأم ساختن فن کشور داری نوین با پیشرفتهای علمی و صنعتی بود قرار گرفت.

از مطالعه مقالات و کتابچه هایی که در زمینه مسائل گوناگون اجتماعی انتشار داده است خصوصاً نظریه هایی که درباره تجدید سازمان اقتصادی و اجتماعی کشور بیان داشته و اشاراتی که با اهمیت کار علمای اقتصادی و «مدیران» و متخصصان کرده است و تذکر این مطلب که کشور ما برای تجدید عظمت گذشته به «کارخانه آدم سازی» صحیح احتیاج دارد بخوبی برمیآید که ملکم باصول و مبادی نهضت فکری سن سیمون آشنائی داشته است زیرا هنگامیکه ملکم خان دوران نوجوانی را در مدارس فرانسه میگذرانید مصادف باغلیان افکار سیاسی و اجتماعی سالهای قبل از انقلاب ۱۸۴۸ در کشور های اروپائی بود و در این زمان افکار

سن سیمون در میان روشنفکران فرانسه طرفداران بسیار داشت و همچنین حکیم فرانسوی اگوست کنت پایه گذار جامعه شناسی که مؤسس فلسفه تحصیلی (تحقیقی) و مبشر مذهب انسانیت بود تجدد خواهی و آزادی طلبی را ممزوج با عشق و اعتقاد بانسانیت ترویج میکرد اینگونه افکار افق وسیع و پهنای در مقابل دنیای تنگ و بسته رجال خود خواه دربار قاجار و روحانیون که بر اثر عقب ماندن از پیشرفت علوم با تعصب فراوان در حفظ آن میکوشیدند میگشود.

بدین نحو مقالات و نوشتجات ملکم و سپس انتشار روزنامه قانون که بهمت وی شانزده سال قبل از انقلاب مشروطیت در لندن تأسیس شد و همچنین قبلاً روزنامه عروة الوثقی که بوسیله سید جمال الدین اسدآبادی با همکاری شیخ محمد عبده رجل انقلابی مصر در پاریس انتشار مییافت و روزنامه ثریا که با بیانی تند و مؤثر بوسیله محمد علی خان شیبانی (معروف به پرورش) در قاهره مبلغ افکار جدید بود و حبل المتین کلکته و کتب و تألیفات دیگر ایرانیان از قبیل عبدالرحیم طالب اف در قفقاز و میرزا آقاخان کرمانی در استانبول سبب شد که افکار جدید از هر سو بداخل ایران رسوخ یابد و بتمايلات و انگیزه های گروه ها و طبقاتیکه دارای زمینه مستعد و مشتاق تغییر و دگرگونی نظام اجتماعی و اداری کشور بودند قالب و شکل مناسب بخشید.

مسلم است برخی گروه ها و طبقات اجتماعی برای پذیرفتن عقاید نوین انقلابی واجد زمینه فکری آماده تری بوده اند.

هرچند انقلاب مشروطیت ایران را نمیتوان از جمیع جهات انقلابی بورژوازی دانست زیرا در آنزمان هنوز وضع اقتصادی ایران بپایه ای نرسیده بود تا طبقه ای نظیر بورژوازی کشور های اروپائی که عامل و هادی انقلابات سیاسی قرون هیجده و نوزده بود بوجود آید ولی ملاحظه در تاریخ اقتصادی و اجتماعی قرن گذشته ایران وجود دستجات و گروه هایی را معلوم میدارد که از جهاتی دارای برخی خصوصیات اجتماعی هستند که تاحدی بابورژوازی اروپا در قرون بعد ازرنسانس قابل قیاس می باشد.

مقدمتاً ذکر این نکته بجاست که در مقابل فئودالیتة در اروپا که قرن ها حاکمیت و قدرت خود را خاصه در روستاها مستقر ساخته بود طبقه بورژوازی بتدریج از سوداگران و صنعت گران در شهر ها بوجود آمد و این طبقه که اساس قدرتش برخلاف فئودالیتة نه متکی بزمین بلکه بر علم و صنعت و تجارت مبتنی بود طالب اسلوب اقتصادی متحرک و لغو امتیازات فئودال ها و برقراری نظام اجتماعی که تأمین منافع گروه های وسیعتری را در بر گیرد بود. باینجهت هدف بورژوازی در جهت مخالف منافع فئودالیتة که حفظ وضع موجود بود قرار داشت شهر ها بصورت

مراکز و سنگر گاه‌های قدرت بورژوازی درآمد بطوریکه قرن‌ها قبل از انقلاب کبیر فرانسه و دیگر انقلابات سیاسی اروپا شهرها صحنه ایجاد نظامات اداری و محلی بتوسط بورژوازی گردید بطوری که انجمن‌های شهری در اکثر کشورهای اروپائی دارای چندین قرن سابقه وجودی میباشند و این انجمن‌ها و نظامات شهری نخستین هسته‌های اعمال حاکمیت ملی و تمرین و مشق مملکت‌داری است که بعدها به بورژوازی فرصت تعمیم و بسط آنرا بسراسر شئون مملکتی داده است.

ولی در ایران مالکین بزرگ بعلت خشکی هوا و دور بودن دهات از یکدیگر بعکس فتودالهای اروپائی که حاصلخیز بودن زمین امکان استقرار در منطقه محدودی را بآنها میداد ناگزیر به بسط قدرت خود در مناطق وسیعی بودند که دامنه آن بشهرها کشیده میشد و اکثر مالکین بمنظور نظارت بر این مناطق وسیع خصوصاً راهها در آن واحد بصورت سران ایلات و عشایر درآمد در شهر و ده صاحب نفوذ اصلی بودند و در صورت ضعف دولت مرکزی این نفوذ بحکومت مطلقه بدل میگشت.

بروزگار صفویه که صنعت و تجارت رونق داشت و هنوز مصنوعات ایرانی مقهور کالاهای ماشینی اروپائی نشده بود سلاطین این سلسله بمنظور حصول منافع که از راه صنعت و تجارت عاید دستگاه دولتی میشد در بسط تأمین راه‌ها میکوشیدند ولی از اواخر دوران صفویه بعلت فقر و انحطاط صنایع و در نتیجه تجارت بتدریج نفوذهای محلی قدرت خود را بازیافتند و تجار و صنعتگران در مقابل مالکین و حکام محلی به طبقه‌ای زیر دست و منکوب بدل شدند از اینرو این طبقه که همچنان رؤیای دوران طلائی صفویان را در سرمیپروراند از اواسط دوران قاجاریه کوششی را از نو آغاز کرد لکن بدلائل اقتصادی (ضعف تکنولوژی) و سیاسی (امتیازات دول خارجی) واجتماعی (نفوذ و قدرت مالکین) موفق به تجدید رونق و احیای صنعت و تجارت گذشته نگردید. عدم کامیابی این طبقه را ناراضی ساخت خصوصاً اینکه حکومت بخواسته‌هایش یعنی استقرار امنیت داخلی و حفظ منافع تجاری ایران در خارج بی‌اعتناء بود و در صورت تمایل نیز بعلت عدم توانائی از عهده انجام آنها بر نمی‌آمد بنابراین ایجاد امنیت و عدالت داشتند بدنبال مال‌التجاره خارجی جزء شعار و هدفهای این طبقه درآمد و چون تجار ایرانی عادت داشتند بدنبال مال‌التجاره خویش حرکت کنند با احداث راه آهن و خطوط کشتی رانی در کشورهای خارج سهل‌تر و دورتر سفر کردند و در شهرهای مختلف اجتماعاتی از ایشان بوجود آمد و بالنتیجه ارتباط مستقیم و مستمری با زندگی و تمدن اروپائی برقرار شد این ارتباط با روسیه بیش از دیگر ممالک توسعه داشت بقسمی که در بعضی از شهرهای آن کشور خصوصاً قفقاز تعداد ایرانیان که به تجارت و کسب و کار در کارخانجات و چاههای نفت میپرداختند چندین هزار بالغ گردید و از اینجاست که

از میان این توده انبوه که قویاً تحت تأثیر آرمانهای انقلابی روسیه قرار گرفته بودند مجاهدان قفقاز و فدائیان برخاستند و در سالهای اول مشروطیت بسرکردگی پیرم وحیدرعمواغلی بصورت پاسداران اسلحه بدست مشروطیت درآمدند. خلاصه آنکه تماس افراد طبقات متوسط باتمدن اروپائی و آشنائی بفعالیت و ترقیات دنیای جدید صنعت در مقابل تحجرو درجازدن سیستم حکومتی موجب افزایش حس عصیان و نارضائی این طبقات بود درحالیکه داد و ستد تجار در داخل و خارج کشور و مرادوات آنها با یکدیگر شبکه ارتباطی مؤثری بوجود آورده بود که در نشر و اشاعه افکار جدید سهم بسزائی داشت زیرا از سال ۱۲۸۰ هجری قمری تأسیس پست و چاپار اتحاد بین تجار را بوجود آورده بود و بدین نحو تجار و بازاریان وسیله انتقال افکار آزادی خواهی و حکومت قانونی و اصلاحات اجتماعی و مبارزه با قدرت حکام بمنظور تأمین منافع خود که در لفظ حکومت مشروطه خلاصه میشد گشتند و باقسام مختلف بصفوف آزادی خواهان و مشروطه طلبان پیوستند از آنجمله است حمایت مؤثر آنان در انتشار جراید و نشریات انقلابی در داخل و خارج کشور. ضمناً توضیح این نکته لازمست که از انعقاد معاهده ترکمنچای بعد ورود آزادانه کالاهای روسی و سپس دیگر کشورهای اروپائی صرفنظر از تأثیر اقتصادی که بالمال موجب تضعیف صنایع داخلی بود نتیجه دیگری در برداشت و آن آشنا کردن مردم بصنایع و فنون جدید بود مصرف و استعمال مصنوعات متنوع خارجی اهالی کشور را بماهیت علوم و فنون و ترقیات اروپائیان در زمینه های مختلف متوجه ساخت و چون تجار و بازاریان خود عامل اصلی ورود این مصنوعات بودند بیش از دیگران از نظر روحی تحت تأثیر قرار میگرفتند.

همراه و متفق عمده این طبقه روحانیون بودند زیرا حق مکتسب و اثبات حقوق این طبقه را شرع اسلام تأیید میکرد و روحانیون از دیرگاه سمت رهبری معنوی را بر آنها داشتند از حل مسائل خانوادگی و احوال شخصی گرفته تا امور مربوط بداد و ستد و بالاخره زندگی دینی آنان باروحانیت ارتباط داشت در حقیقت روحانیان و بازاریان دو دسته از مردمان مؤثر شهر بودند که مکمل و محتاج یکدیگر بودند.

روحانیت شیعه که از زمان صفویه قدرت و قوام بسیار یافته و در امور دینی و دنیوی حائز اختیارات بسیاری بود از زمان نادرشاه سلطه گذشته را از دست داده بود از یکطرف دولت قاجاریه روحانیت را قدرتی رقیب می پنداشت و با جدا کردن امور شرعی از امور عرفی و اختصاص امور عرفی بدولت درصدد تضعیف قدرت روحانیت برآمد و از طرفی دیگر پیشرفت علوم و معارف اروپائی سبب شد که دستگاه روحانیت که در گذشته قلمرو آن بهمۀ جنبه های معنوی و علمی جامعه کشیده میشد بصورت یک دستگاه مندرس و کهنه جلوه کند و بر اثر آن دو جریان مختلف در نزد روحانیون بوجود

یازده

آمد یکی تعصب در قشری بودن و اکتفا بظواهر و تشریفات خارجی منهای روح خلاق و هدف غائی دین و دیگری کوشش در انطباق اصول و مبانی دین با پیشرفتهای جدید و جهاد در راه تعالی جامعه زیرا مبلغینی از قبیل سید جمال الدین اسدآبادی فلسفه و منطق این مبارزات را برای آنان روشن کرده بودند دسته اول با بهره‌ایکه از قدرت و نفوذ دربار و حکام برمیگرفتند طرفدار نظام موجود بودند و دسته دوم که اغلب روشنفکرتر بودند همراه و هم رای مشروطه طلبان و متجددین گردیدند و با آگاهی کامل یا ضمنی تجدید قدرت خود را در رهبری مبارزات ملی می دانستند واقعه رژی و منع استعمال تنباکو به جرئت و جسارت سیاسی آنها افزود زیرا در این واقعه روحانیون شیعه توانستند از دو سلاح اجتماعی دین یعنی تحریم در استعمال شئی و تکفیر افراد بغایت استفاده کنند و از آن پس در هدایت نهضت‌های ملی مسئولیت بیشتری را برای خود قائل شدند و در صدد بودند که از اینراه اعتبار از دست رفته را باز یابند

از عواملی که در سوق دادن روحانیت بسمت هدفهای مشروطیت تأثیر بسزا داشت علمای نجف یعنی دارالعلم شیعیان بودند زیرا علمای مذکور که از هرگونه اشرافیتی بدور بوده و بتعالیم اساسی شیعه نزدیک بودند و زندگی ساده و عاری از تجمل آنان موجب تقویت صفات حریت و آزادی و احترام بشخصیت انسانی در آنان بود خصوصاً آنکه بعزت خارج بودن از حیطه تسلط مستقیم حکومت وقت قدرت مستقلی در مقابل دربار قاجاریه تشکیل میدادند و از طرفی متأثر از بعضی از اقدامات و پیشرفتهای اجتماعی و سیاسی عثمانی و تا حدودی دول دیگر بوده باین علل علمای نجف فرصت مناسبی یافتند تا احساسات باطنی و همیشگی ضد حکومتی خود را از قوه بفعل آورده و در برابر تجمل پرستی و سستی و اهمال حکومت قاجاریه قد علم کرده شیعیان را بمبارزه با آن و همچنین با نفوذ روز افزون خارجی ترغیب کنند

در باب تأثیر علوم و معارف غربی میتوان گفت دارالفنون و مدارس که بعد از آن بتوسط بعضی از رجال اصلاح طلب ناصری و میسیون‌های مذهبی خارجی از اوایل دوره ناصرالدین شاه به بعد در تهران و دیگر ولایات تأسیس شده بود موجب آشنائی طبقات مختلف شهری با علوم و معارف جدید بود ولی سیستم حکومتی و طرز اداره مملکت بموازات این رشد و نمو فکری پیشرفت نمیکرد و پیش از پیش بعنوان مانع و رادعی در انجام افکار و مقاصد اصلاح طلبانه بچشم میخورد

بدین نحو بتدریج قسمتی از اعیان و اشراف که میتوان آنان را به یک نوع اشرافیت درجه دوم تشبیه کرد و همچنین مستوفیان و اداریانی که در اثر علم و آگاهی وارد دایره اعیان شده

دوازده

بودند بخصوص مأمورین وزارت امور خارجه که سالها در کشورهای خارج بسربرده و برمز موفقیت دیگر کشورها و فلسفه تشکیلات جدید پی برده بودند دارای تمایلات مشروطه طلبی گردیدند. عدم موفقیت رجال روشنفکر و اصلاح طلب دوران ناصرالدین شاه از قبیل میرزا حسین خان سپهسالار و میرزا یوسف خان مستشار الدوله که با رویه اعتدالی در صدد وضع قوانین و برقراری نظامات متناسب با روحیه عصر جدید و احتیاجات مملکت بودند گذشته از آنکه تجربه آموز بود به رسوخ و ماهیت عقاید و افکار ایشان میافزود با پیشرفت این نوع افکار و خاصه با ظهور یک نوع اشرافیت درس خوانده یا ناراضی تعداد قابل ملاحظه‌ای از اعیان و اشراف نیز بتدریج طرفدار حکومت مشروطه (مشروطه خواه) گردیدند.

افزایش تعداد افراد ایل قاجار پس از چندین سال سلطنت سبب شده بود که اکثر مقامات مهم به افراد این خاندان تفویض گردد همین امر موجبات عدم رضایت عشایر و ایلات دیگر را فراهم میکرد بطوریکه سران ایل بختیاری نیز بعزت صدماتی که از حکومت قاجاریه خورده بودند و همچنین بعزت آشنائی با افکار و عقاید جدید که از راه تحصیل در خارج برای عده‌ای از آنها حاصل شده بود متمایل بمشروطه گشتند و سهم مؤثری خصوصاً در مبارزه با دولت مستبد محمد علی شاه و فتح تهران برعهده داشتند. خلاصه آنکه مجموعه این عوامل و تأثیر نهضت‌های آزادیخواهی کشورهای همجوار از قبیل حزب سوسیال دموکرات در روسیه و حزب اتحاد و ترقی در عثمانی منجر به تکوین نهضتی شد که در آغاز شعار آن برقراری قانون و ایجاد عدالتخانه بود و سپس تعمیم بیشتری یافت و مبدل به جنبشی ملی گردید که هدف آن تنظیم و تفکیک - قدرت و اختیارات دولت و ملت و نظارت نمایندگان ملت در امور عمومی بود.

شک نیست که رقابت دو دولت نیرومند خارجی (خصوصاً سیاست دولت انگلیس که مادام که حکومت بصورت سابق باقی میماند همچنان سیاست دولت ایران را تحت تأثیر سیاست دولت روسیه میداند) مؤثر در بیداری ایرانیان و پیشرفت کار مشروطه طلبان بود ولی جریان عمومی و هدف نهائی نهضت مخالف با نفوذ بی حد خارجیان بود کما اینکه از نخستین نتایج توافق میان این دو سیاست جلوگیری از گسترش فکر مشروطه و نتایج اصلی آن بود.

در دوره اول مجلس که هنوز شعله‌های انقلاب فروزان بود و انتخابات جنبه طبقاتی داشت نمایندگان این دو دوره اکثراً مظهر واقعی طبقات و گروه‌هایی بودند که در ایجاد مشروطه سهم اساسی داشتند بطوریکه بررسی شغل نمایندگان نشان میدهد در دوره اول بیش از چهل درصد نمایندگان از تجار و اصناف بودند دوره بعد این نسبت به نه درصد تقلیل مییابد بالعکس

نسبت ملاکان بدوا از ۲۱ درصد به سی درصد و سپس همچنان بافزایش می‌گراید بطوریکه از دوره ششم تا دوره بیستم حدود پنجاه درصد نمایندگان را ملاکان تشکیل می‌دهند. از مطالعه وضع شخصی و اجتماعی و کلاسی دوره دوم بخوبی برمیآید که مالکان بمحض اینکه از حالت غافلگیری دوره اول مشروطیت خارج شدند در دوره دوم کسان و عوامل خود را وارد مجلس کردند ولی از دوره سوم بخوبی وضع خود را با وضع جدید منطبق کرده و از این به بعد مستقیماً و شخصاً وارد مجلس شدند چون در مجلس اول انتخابات جنبه طبقاتی داشت باین جهت طبقات بازاری و شهری توانستند صاحب نفوذ عمده‌ای باشند ولی بعداً قانون انتخابات طوری تنظیم گردید که عملاً مالکین مقام اول را بدست آوردند. در حقیقت باید گفت دموکراسی که بعضی آنرا حکومت عدد خوانده‌اند وقتی بدون مفهوم و معنای واقعی که در جامعه غربی وجود دارد به یک کشور غیر صنعتی وارد شد بصورت وسیله‌ای در می‌آید که فقط کسانی که گروه متشکلی در اختیار دارند از آن بهره‌مند می‌گردند.

نتیجه آنکه تجار و اصناف که عوامل یکنوع بورژوازی می‌باشند و سهم اصلی را در مشروطیت داشتند بعزت ضعف بنیه صنعت و تجارت مملکت نتوانستند مدت کوتاهی مقام اول را در سیاست دارا باشند و چون نظام اقتصادی و اجتماعی همچنان در دست مالکان بزرگ بود آنان بزودی دستگاه حکومتی جدید را در دست گرفتند. بدون شبهه یکی از دلایل شکست این طبقه این بود که در مقایسه با بورژوازی کشورهای اروپائی یک طبقه مولد و سازنده متاع ماشینی نبود بلکه فقط وارد کننده آن بود و علیهذا از خود نیروی مستقلی نداشت. ولی مطلب شایسته دقت اینست که مشروطیت ایران در شهرها نضج گرفت و مردم طبقات متوسط از مدافعین اولیه آن بودند و زمانی که در دوران استبداد صغیر نهضت مشروطه طلبی جنبه مبارزه مسلح بخود گرفت بتدریج بدست نیروهای غیر شهری یعنی ایلات و عشایر افتاد. چه شد که افراد یک ایل که طبق رسوم و سنن زندگی کوچ نشینی بسر می‌بردند و تابع نظام نیمه فئودالی و نیمه عشیره‌ای بودند بصورت یکی از عوامل مؤثر مشروطیت درآمدند؟ در صورتیکه از جهت بحث نظری و ایده‌الوژی طبقاتی رابطه‌ای میان زندگی عشیره‌ای و آرمان‌های انقلابی نظیر مشروطیت ایران وجود نداشت بعبارت دیگر عشایر نمیتوانستند خواهان همان رژیم سیاسی باشند که بازاریان و تجار بدنبال آن بودند.

شاید بتوان مداخله ایلات را چنین تعبیر کرد که هنگامیکه بحران رژیم آغاز شده بود و مردم شهرنشین برای در دست گرفتن قدرت وارد صحنه مبارزات سیاسی شده و در اینراه موفقیت بی سابقه‌ای بدست آورده بودند ولی بعزت عدم توانائی درنگ داشتن آن در برابر قدرت مالکین و

چهارده

عشایر آخر الامر بقسمتی از همین قدرت پناهنده شدند. کمک این قسمت از نیروهای مسلط گذشته که عشایر بختیاری بودند توانست مشروطه خواهان را به پیروزی برساند و ناگزیر کسانی که در این پیروزی سهم مؤثر داشتند مشروطیت باز یافته راتحت تأثیر روحیه و افکار و منافع خود قرار دادند. در حقیقت پس از چند سال کشمکش میان مردم شهرنشین و نیروی خارج از شهر مجدداً قدرت در دست نیروهای عشایری و مالکین افتاد.

بی شک جانبازی و دلاوری های مردم شهرهای ایران خصوصاً تبریز و رشت و اصفهان و مشهد از هنگام بستن مجلس بدست محمد علی شاه تا فتح تهران و سپس در مقابله با التیماتوم دولت روسیه علیرغم ستمگریهای قوای آن دولت تا مبارزه با قیامهای همدستان محمد علی شاه خصوصاً فداکاری و مجاهدت فدائیان از صحنه های افتخار آمیز تاریخ ایران بوده و دلیل بر این است که جنبش مشروطیت ریشه هایی در میان توده مردم خصوصاً شهرهای بزرگ ایران داشته است. ولی چه شد که نتیجه مطلوب حاصل نگشت؟ آیا ایده آل ها و شعائر انقلابیون بلند پرواز ایران منطبق با امکانات زندگی واقعی ایران نبود؟ یا اگر مشروطه خواهان با اعتدال بیشتری عمل میکردند از جانبازی های ایشان ثمرات و نتایج مفیدتری عاید میشد؟ آیا همچنانکه برخی از مورخین خارجی معتقدند محیط سیاسی و اجتماعی آن زمان ایران قابلیت جذب قانون اساسی و متمم آن را حائز نگردیده بود؟ آیا نگرانی بیگانگان و حتی آن دسته که در ابتدا از فکر مشروطیت حمایت میکردند از به ثمر رسیدن کامل یک انقلاب ملی که میتواند اثرات عمیقی در آسیا از خود بجای گذارد موجب انحراف و تا حدی وقفه نهضت گردید؟ آیا اصولاً مشروطیت با هیجان و شور و جنبشی که در میان عده ای افراد روشن فکر بوجود آورد بیشتر یک نهضت فکری و ادبی بود تا یک انقلاب عمیق اجتماعی؟ آیا علم و دانش طبقات حاکمه در ایران طی شصت سال گذشته رابطه با مقام و قدرت اجتماعی آنان داشته است؟ آیا روحانیت با همه نفوذ عمیق خود در میان عامه مردم از نظر سیاسی قدرت مستقلی بوده و یا تابع نوسانات قدرت طبقات دیگر بوده است؟ آیا افراد مؤثر طبقه حاکمه تا قبل از اصلاحات ارضی که یک دگرگونی طبقاتی به همراه دارد تعداد معدودی را تشکیل میداد و مقام و قدرت سیاسی در میان آنان موروثی بود؟ آیا عقب نشینی و شکست طبقه تاجر و بازاری در صحنه سیاست، یعنی کسانی که میتوانند نظیر بورژوازی مغرب زمین در صورت موفقیت سهم اساسی در تحولات اقتصادی و اجتماعی نیم قرن اخیر بعهدہ داشته باشند، باین نظریه منجر نمیشود که احتمالاً چنین طبقه ای فرصت تاریخی و امکان رشد وسیع خود را برای همیشه از دست داده باشد؟ و آیا میتوان ادعا کرد که در ایران نیز نظیر سایر کشورهای جهان قدرت و مقام اجتماعی از آن کارشناسان و مدیرانی خواهد بود که روز بروز در حال کسب اهمیت بیشترند؟ آیا افزایش تدریجی

نسبت اداریان در ادوار اخیر قانونگذاری نمیتواند مؤید این مطلب باشد و نباید آنرا نشانه نضج و پیشرفت یک طبقه جدید در کشور دانست؟ طبقه‌ای که در آینده بصورت مدیران و رهبران دستگاههای تولیدی و سازمانهای اجتماعی کشور درخواهد آمد و عملاً وظایف تاریخی بورژوازی کشورهای مغرب زمین را در یک اقتصاد جدید ارشادی ایفا خواهد کرد؟

اینها مسائلی است که مؤلف محترم کوشش کرده است در مقدمه کتاب و بازحمت زیاد از راه گردآوری اطلاعات که درجداول مربوط به شغل نمایندگان و شغل پدران آنها و میزان تحصیلات و تکرار ادوار نمایندگی و شرح حال نمایندگان بیست و یکدوره قانونگذاری نمایان است تا حد امکان بآنها پاسخ گوید.

برای عده‌ای ممکن است این سؤال پیش آید که بعزل مداخلات گوناگون و وضع قانون انتخابات و طرز اجرای آن کلیه ادوار قانون گذاری مظهر و نشانه تمایلات سیاسی و اجتماعی اهالی کشور نبوده و نمیتوان کیفیت آنها ملاک و مبنای یک مطالعه علمی قرار داد ولی آنچه از نظر چنین مطالعه‌ای قابل توجه است اینست که در هر حال ساختمان طبقاتی مجلس در ادوار مختلف خود نشانه و مظهری از ساختمان قدرت‌های موجود بوده و معرف وضع طبقات اجتماعی و میزان تأثیر هر یک در زندگی سیاسی کشور بوده است.

بهر صورت مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی خوشوقت است در آستانه شصتمین سال اعلان مشروطیت از راه یک پژوهش علمی در راه شناسائی کامل تریکی از مهمترین و شورانگیزترین حوادث تاریخ معاصر ایران یعنی انقلاب مشروطیت و چگونگی ترکیب مجلس و منشاء اجتماعی نمایندگان ادوار قانون گذاری ایران در این مدت شصت سال سهم خود قدسی بردارد.

دکتر احسان نراقی

۱۲ اردد ماه ۱۳۴۴

سخنی مقدماتی در باب تحقیقات راجع

به برگزیدگان سیاسی

تحقیق در باره نظام اجتماعی و ترکیب طبقاتی در هر جامعه ای یکی از مهمترین و اساسی ترین انواع پژوهش های جامعه شناسی است و فواید بسیار را متضمن است.

مطالعه در ساخت طبقاتی جامعه نه فقط از آن جهت سودمند است که کلید فهم و تبیین سازمان قدرت و حکومت را بدست می دهد بلکه از این جهت نیز فایده دارد که عامل « قشر یا طبقه » از مؤثرترین عوامل اجتماعی بشمار است و بسیاری از رفتارهای اجتماعی بهمین عامل بستگی دارد. شیوه زندگی، نوع فکر و سلیقه در قشرها و طبقات مختلف هر جامعه متفاوت است و حتی در جوامعی که بر اصول دموکراسی مبتنی است این تفاوت ها بچشم می خورد چنانکه باسانی از طرز آرایش، سخنگویی و سلوک هر فرد می توان حدس زد که بکدام قشر یا طبقه اجتماعی تعلق دارد. اثر قشر و طبقه بهمین ها محدود نمی شود میزان تمتع و بهره مندی از زندگی و مزایای آن در طبقات و مراتب مختلف اجتماعی یکسان نیست و این تبعیض حتی در مورد مرگ و میر نیز دیده می شود چنانکه مثلاً نسبت متوفیات نزد نوزادان و کودکان فقیر آشکارا بیش از فرزندان اغنیا است.

تحقیق در قشر بندی اجتماعی کاری دشوار است و روش های گوناگونی که در این زمینه بکار می رود هیچ یک از نقص بدور نیست. جامعه شناسان غالباً از دو دسته روش در این گونه پژوهش ها نام می برند که عبارت از روش های عینی و ذهنی باشد در روش عینی *Method objective* از نشانه های برونّی طبقه بوجود آن پی می برند چنان که میزان ثروت یا درآمد، وضع فرد در سازمان تولید، شغل و حرفه، درجه تعلیم و تربیت و اندازه قدرت سیاسی یا حرمت اجتماعی شخص را علامت طبقه او می شمردند و براین نظریه تکیه می کنند که میان طبقه فرد و مشخصاتی که نام بردیم همبستگی وجود دارد بعبارت دیگر طبقات برتر غالباً ثروت بیشتر دارند یا شغلی ممتاز را اشغال کرده اند و یاد در دستگاه حکومت صاحب نفوذ و اقتدار هستند و یا از احترام اجتماعی خاصی برخوردارند. از جمله ایرادهایی که براین روش وارد است یکی آن است که در

جامعه دموکراتیک بسیاری از اعضای طبقات کهنتر ارتقاء اجتماعی حاصل می کنند و بمدارج عالی تحصیل یا مشاغل بزرگ دست می یابند و دیگران که بگفته ماکس وبر Max Weber قدرت سیاسی، قدرت اقتصادی و قدرت اجتماعی همواره با یکدیگر جمع نمی آیند و در بسیاری از جوامع صاحبان هریک از این سه قدرت، از قدرتهای دیگر بی بهره هستند و هریک از آن سه جداگانه در شیوه رفتار، سبک زندگی و میزان بهره مندی از امکانات و امتیازات اجتماعی مؤثر است

روش ذهنی Methode. subjective براین اساس است که افراد جامعه طبقه اجتماعی را چگونه تعریف می کنند و خود را از کدام طبقه می دانند و دیگران را نیز بکدام طبقه متعلق می خوانند (خودسنجی و دیگرسنجی طبقاتی) این روش هم از خطا برکنار نیست زیرا اثبات این مطلب مشکل است که همیشه فکر و سنجش مردم با واقعیت منطبق باشد.

نگارنده این سطور گرچه از نارسایی روش های تحقیق در طبقات اجتماعی غافل نبوده است اما نظر با اهمیت چنین تحقیقی از سالی چند پیش از این با همکاری گروهی از پژوهندگان جوان باین کار خطیر دست زد و هنوز در این مسیر چندان پیش نرفته بود که توجه باین نکته حاصل کرد که شناسائی ساختمان جامعه ایران، بدون آگاهی بر مشخصات و خصوصیات افراد بر-گزیده « Elite » که در زمینه های مختلف و از جمله در سیاست مراتب عالی را احراز کرده اند به نتیجه نمی رسد. حسن مطالعه شخصیت های نخبه جامعه این است که از جهت شماره محدود هستند و در باره آنها تحقیقات دقیقتر مقدور است و حال آن که تعمق در نظام کلی جامعه کاری است که هم مستلزم فرصت طولانی است و هم در مراحل نخستین با روش های متعارف عینی و ذهنی بدقت صورت نمی پذیرد.

مطالعه در افراد نخبه هراجماع فواید دیگری نیز در بردارد و از جمله این که ضمن آشنایی با تعادل نیروها در جامعه کنونی، می توان پیش بینی نزدیک به حقیقتی در باره تحولات آینده آن جامعه کرد و اگر نتوان در حال حاضر باضعف علوم اجتماعی از جهت آینده پژوهی، جزییات وقایع آتی را معلوم داشت لااقل می توان مسیر کلی را که نظام اجتماعی در آن سایر است بتقریبی پذیرفتنی روشن کرد.

چون بررسی نخبگان را مرحله اول در طریق تحقیقات مربوط به شناخت ترکیب و نظام اجتماع ایران منظور داشته ایم شایسته است که در این جا مجعلا از سوابق این گونه مطالعات یاد کنیم.

مطالعه و تحقیق در باره آن که برگزیدگان عالم سیاست کیستند و چه صفات و مشخصات دارند و از کدام قشر یا گروه اجتماعی بیرون آمده و چه اثری در تحول جامعه نهاده‌اند در تاریخ تفکرات و پژوهش‌های جامعه‌شناسان سابقه‌ای دراز و ممتد دارد. از جمله فلاسفه یونان، یکی افلاطون بود که عقیده داشت در مدینه فاضله باید حاکمان از حکمت برخوردار باشند و حکیمان بحکومت دست یابند. قول باین که زعمای جهان سیاست باید در عین حال نخبه فکری و معنوی باشند نزد بسیاری از متفکران دیگر اجتماعی نیز مورد قبول بوده است. چنانکه پاره‌ای صاحب‌نظران اروپایی در قرون وسطی و کثیری از اندیشمندان مشرق‌زمین از دیرباز، معتقد بودند که رهبران سیاسی برگزیدگان و مبعوثان خدا هستند و نیز مذاهبی چون و دائی و برهمنائی که نگهبان سلسله مراتب متحجر و غلیظ کاستی Systeme de caste بوده قدرت سیاسی و دیگر امتیازات اجتماعی را بگروهی محدود و مخصوص که قشر والای جامعه باشد اختصاص داده است.

تحقیق در باره صفات و مشخصات و منشأ اجتماعی کارگردانان سیاسی از هنگام ظهور جامعه‌شناسی جدید صورت علمی گرفت و از خیال‌پروری و آرزو پردازی دوری جست. در مقابل من سیمون Saint-Simon که خواستار حکومت علما و ارباب صنایع و بانکداران و بزرگ مالکان بود مارکس Marx دولت را در جوامع کنونی اعم از فئودالی و سرمایه داری محکوم کرد و زمامداران سیاسی را استثمارگران اقتصادی یا حافظ مصالح و منافع چنین گروه شمرد. بگمان مارکس در هر جامعه‌ای مردم بدو گروه مالک و سایل تولید و فاقد آن و سایل تقسیم می‌شود و همواره گروه نخست بر گروه ثانی حکم میراند و از او ظالمانه بهره می‌گیرد. دانشمندان دیگر که در این باب تحقیق کرده موسکای G. Mosca ایتالیایی است که می‌گوید در هر جامعه‌ای دو طبقه یکی حاکم و دیگری محکوم در کارند و طبقه اول گرچه بشماره قلیل است اما قدرت سیاسی را بدست دارد و از امتیازات ناشی از قدرت برخوردار است و طبقه ثانی را که مرکب از اکثریت خلق است تحت فرمان می‌گیرد و بر او اعمال نظارت و مراقبت می‌کند. طبقه حاکمه بصفتی متصرف است که در جامعه قدر و وزن داشته باشد چنان که اگر در جامعه‌ای زورمندی و جنگاوری مورد ستایش باشد برگزیدگان سیاسی از میان جنگجویان برمی‌خیزند و در آن جا که توانگری واجد اهمیت است اصحاب مال و نعمت بحکومت می‌رسند. جامعه‌شناس ایتالیایی پارتو Vilfredo Pareto در بحث از مردم نخبه، عوامل غریزی رادخال داده و مدعی شده است که گرداننده چرخهای زندگی فرد و اجتماع پاره‌ای غرایز یا «ثوابت عاطفی» و بقول او بقایا «Résidus» است و این غرایز در افراد و گروه‌های

مختلف بدرجات متفاوت تجلی می‌کند چنان که در مردمان برگزیده‌ای که تازه بقدرت سیاسی رسیده‌اند غریزه‌ای خاص که « تمایل به ترکیب و نوآوری » باشد نیرومند است اما همین که زمانی برآمد و بقول ابن خلدون، صفات دلیری در آن گروه تباه شد و بنار و نعمت و تجمل خو گرفتند و تن آسان شدند غریزه‌ای دیگر که « حفظ تراکیب » باشد در آنان قوت می‌گیرد و بجای کوشش در ابداع و اصلاح جامعه، سعی در نگهداری و ادامه قدرتی می‌کنند که روزی بنیروی ابتکار و دلیری بدست آورده‌اند و ناچار به محافظه‌کاری و ارتجاع روی آور می‌شوند. روشن است که اگر جامعه‌ای با زور و جبر بدست سیاستمداران مقتدری که تنها در پی حفظ امتیازات خویشند اداره شود و از هوش خلاق « مبدعان و مصلحان » (۱) عاری باشد بزودی بفساد می‌گراید. از این رو ناچار باید خون تازه‌ای در هیکل اجتماع بجریان آید و « سیر نخبگان » نوآور از طبقات کهنتر بطبقات برتر صورت گیرد. اگر این سیر و ارتقاء اجتماعی روی ندهد و قشرهای بالای جامعه از عناصر منحط و قشرهای پایین از افراد پرمایه ترقی طلب لبریز شود انقلاب درسی گیرد و نظام اجتماعی واژگون می‌شود.

دو محقق معاصر که نظری در باره برگزیدگان سیاست عرضه کرده‌اند هارولد لسول Harold Lasswell امریکایی و تیماشف انگلیسی N. S. Timasheff هستند. لسول بر آن است که در جامعه هر کسی را هوسی در سروکاری در پیش است و سیاستمدار کسی است که هوای قدرت دارد و از میان ارزش‌های جامعه این یک را برمی‌گزیند. عشق بقدرت ممکن است ناشی از این باشد که فرد باقلیتی حاشیه نشین در جامعه تعلق دارد و از راه قدرت سیاسی می‌خواهد برای خود موقع و مقامی ممتاز در قلب اجتماع تحصیل کند. جستجوی قدرت ممکن است خود وسیله نیل بغایتی دیگر چون ثروت - شهرت - احترام اجتماعی و امنیت باشد حتی ممکن است عقده حقارت شخص او را بطلب قدرت برانگیزد. بدیهی است که محرکات درونی و روانی کافی نیست باید شخص باآداب سیاست مطلع باشد و نیز فرصت‌های مساعد فرا راه او گشوده شود. تیماشف معتقد است که هر گروهی طبعاً بدو دسته تقسیم می‌شود افراد فعال و افراد فعل پذیر، افراد فعال آنها را گویند که بقول برتراند راسل Bertrand Russell میل تسلط بر دیگران و ذوق فرمانروایی دارند و افراد منفعل به پیروی و فرمانبری راغب هستند. در جامعه‌های ساده و ابتدائی حکومت بدست گروه اول و تبعیت کار گروه دوم است اما در جوامع پیچیده ممکن است عوامل دیگری چون اصل و نسب - ثروت و مانند آن در کار آید و شخصیت‌های

۱ - ماکیاول دسته اول را شیران و دسته دوم را روباهان می‌خواند

فعال مستعد اعمال قدرت را بکنار گذارد. بدیهی است که اگر روش جامعه چنان باشد که پیوسته دارندگان ذوق و توانایی حاکمیت را از قدرت محروم کند خطراتی در پیش است و ممکن است روزی طبایع فعال بشورند و بزور، قدرت را بچنگ آورند.

تحقیقاتی که بدانها اشاره رفت گرچه بر مشاهده جوامع و مطالعه تاریخ و روانشناسی مبتنی است اما جنبه آماری و تجربی ندارد. در جامعه امروزی که بیش از پیش از جهت گروهها و طبقات، تنوع و پیچیدگی حاصل می کند قول باین که قدرت فقط در دست کسانی است که چنین یا چنان صفاتی دارند و فی المثل همگی از طبایع فعال، قدرت گرایان، نوآوران، متصفان به صفات عالی، مالکان وسایل تولید و سرمایه داران استثمارگر اقتصادی هستند نادرست است از همین رو باید در هر جامعه ای جداگانه مطالعه کرد و بروش های آماری و تجربی متوسل شد و معلوم داشت که هریک از گروهها یا طبقات اجتماع چه سهمی از قدرت دارند و مشخصات فردی و اجتماعی قدرتمندان در هر جامعه خاص کدام است؟

این گونه مطالعه در سرزمین های دیگر بی سابقه نیست و از حدود بیست سی سال پیش آغاز شده است اما در کشور ما تازگی دارد و می توان گفت که کتاب حاضر نخستین تحقیق آماری و تجربی است که در باره قسمتی از برگزیدگان سیاسی ایران تدوین شده است. بر مقایسه نتایج این تحقیق با مطالعاتی که در ممالک دیگر صورت گرفته فواید بسیار مترتب است و ما را در شناخت بهتر و ژرفتر نظام سیاسی و اجتماعی ایران یاری می کند از این رو مجملای پاره ای از مطالعات خارجی اشاره می کنیم.

تحقیقی درباره نمایندگان کنگره امریکا در ۳- ۱۹۴۱ و سناتورهای همان کشور در ۵۱- ۱۹۴۹ حاکی از آن است که وکلای مجالس امریکا بیش از همه فرزندان چهارگروه اجتماعی مالکان- کارمندان دولت - مزرعه داران و صاحبان مشاغل آزاد بوده اند و شماره فرزندان کارگران صنعت - کارگران کشاورز - خدمتکاران و مزدوران دیگر در میان آنها بسیار قلیل بوده است.

اکثر نمایندگان مجالس از مشاغل آزاد تخصصی (۶۹ درصد) و خصوصاً حقوقدانی و وکالت دادگستری به سیاست پرداخته اند و در درجه بعد صاحبان مشاغل اداری و مالکان

بیست و یک

(۲۲-۲۴ درصد) قرار گرفته‌اند. خیلی نیز قبلاً مزرعه دار بوده‌اند (۴-۷ درصد) و کارگران و مزدوران تقریباً بمجالس راه نداشته‌اند درجه تحصیلات نمایندگان در ۸۷ درصد موارد دانشگاهی بوده و بیسواد هرگز و کم سواد جز در چند مورد ناچیز بمجالس پذیرفته نشده است. تحقیق دیگر در باره مشخصات و منشأ اجتماعی نمایندگان مجلس عوام انگلستان در سال ۱۹۴۵ حاکی از آن است که فقط ۸ درصد از اشراف و بقیه از عاصه خلق بیرون آمده‌اند. ۴۲ درصد دارای تحصیلات دانشگاهی بوده‌اند. ۵۳ درصد از مشاغل آزاد ۱۷ درصد از کارفرمایی و مدیریت. ۲۷ درصد از کارگری و ۲ درصد از کد بانوئی به وکالت مجلس گرائیده‌اند. تحقیق تازه تری در ۹-۱۹۵۵ تفاوت‌های بارزی را که میان مشخصات نمایندگان محافظه کار و وکلای کارگر در انگلستان موجود است عرضه می‌دارد. اهم مشاغل نمایندگان حزب نمایندگان کارگزار خود کارگران و بیش از سی درصد از روشنفکران و صاحبان مشاغل تخصصی آزاد و معلمین بوده‌اند. در مقابل نمایندگان محافظه کار که غالباً مدارس خصوصی اشرافی راطی کرده‌اند و در حدود ۷ درصد دارای تحصیلات دانشگاهی بوده‌اند نسبت تحصیل کردگان مدارس خصوصی و دانشگاهی نزد کارگران کمتر بوده است. از جهت سن باید گفت که ۶۹ درصد نمایندگان محافظه کار بین ۴۱ و ۶۰ سال داشته و حدود ۱۶ درصد کمتر از ۴۱ سال و ۱۶ درصد بیش از ۶۰ سال دارا بوده‌اند اما نسبت جوانان کمتر از ۴۱ ساله نزد کارگران فقط ۶ درصد و در عوض نسبت پیران بیش از ۶۰ ساله ۳۳ درصد بوده و بقیه کارگران (۶۰ درصد) بین ۴۱ و ۶۰ ساله داشته‌اند.

مطالعه دیگر مربوط به اعضای مجلس نمایندگان فرانسه بین سالهای ۱۸۷۱ و ۱۹۵۸ و گواه آن است که بیش از نصف ۶ هزار و کیلی که در آن مدت انتخاب شده‌اند از «روشنفکران» بمعنای اعم (نویسندگان - اساتید دانشگاه - وکلای دادگستری - روزنامه‌نگاران - علماء - مهندسان و معلمان) بوده‌اند.

پژوهشی در باره اعضای «پلیت بورو» در اتحاد جماهیر شوروی و تحول آن از ۱۹۱۷ تا کنون از این مطلب حکایت می‌کند که در آغاز آن مجمع در دست روشنفکران متعلق به طبقات متوسط و شهرنشین بود. ولی بمرور زمان و خصوصاً در دوران استالین سرکار بدست کسانی افتاد

که منشایی حقیر داشتند و اکثراً روستازاده بودند و بهره از تحصیلات بسیار نداشتند اما دارای تجربه در کار اداری و رتق و فتق امور حزبی بوده‌اند. عبارت دیگر انقلاب را روشنفکران پایه گذاشتند اما دیری نگذشت که قدرت در کف بورکراتها افتاد و روشنفکران حتی بدیده‌بد گمانی منظور گردیدند.

این مطلب که قدرت سیاسی پیش از پیش بدست اداریان می‌افتد در پاره‌ای از ممالک سوسیالیستی نیز صادق است چنان که تحقیق جیلاس در باره یوگسلاوی براین معنی حاکی است و با نظریهٔ ماکس وبر موافقت دارد که پیش بینی می‌کرد جنبهٔ اداری بر همهٔ فعالیتهای عمومی از حکومت و اقتصاد گرفته تا امور علمی و خدمات نیکوکاری غلبه خواهد کرد و بخلاف ماکس که سرنوشت جوامع را در تمرکز وسایل تولید در دست عدهٔ قلیلی سرمایه دار می‌دید که خلع ید از ایشان باهتمام طبقات کارگری عصری تازه تر از آزادیهای فردی را برانسانیت خواهد گشود ماکس وبر بر آن بود که پیش از پیش وسایل ادارهٔ امور تمرکز حاصل خواهد کرد و نهایت تمرکز در دولت سوسیالیستی روی خواهد داد و در آنجا آزادیهای فردی بکمال محدودیت خواهد رسید. پیش از این اشاره کردیم که سن سیمون آرزومند حکومت علما و ارباب مال و صنعت بود پاره‌ای از جامعه شناسان معاصر نیز با مشاهده تحولی که در قرن حاضر در جوامع صنعتی روی کرده است عقیده دارند که پیش از پیش حکومت سرمایه داری به حکومت «مدیران» (مدیران صنعت و کارگردانان متخصص دیگر) سوق پیدا می‌کند. از جملهٔ این دانشمندان باید از جیمز برنهام J. Burnham نام برد که کتاب او «انقلاب مدیران» شوری در جهان انداخت و بعضی را حتی تصور آن دست داد که حکومت فاشیستی در ایتالیا و نازیسم در آلمان نشانه و نموداری از این غلبهٔ مدیران است.

نقادان برنهام چون رایت میلز C. Wright. Mills جدائی مالکیت صنایع و وسایل تولید را از مدیریت آن در جوامع جدید صنعتی تکذیب کردند و از جمله بر اساس آمارهای امریکائی ثابت نمودند که اکثر مدیران صنایع خود دست در دست مالکان دارند و با آنان همبسته هستند و اکثراً خود از خانواده‌های مالک و توانگر بیرون آمده‌اند (۱)

۱- جهت مزید اطلاع رجوع شود به :

The social back ground of political decision-makers, D. R. Matthews.
New-york, 1962.

Elites and society, T. B. Bottomore, London, 1964

بیست و سه

کتاب نمایندگان مجلس شورای ملی در بیست و یک دوره قانونگذاری ، طبعه تحقیقاتی است که بروش جامعه شناسی جدید تجربی درباره « برگزیدگان ایران » صورت تحقق پذیرفته است و مطالعات دیگری را چون تحقیق در باره وزراء - سناتورها - صاحب منصبان دستگاه های اداری دولتی بدنبال دارد . خانم زهرا شجیعی دستیار مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی که این کار خطیر را بحسن ختام رسانده اند بگمان این جانب که سالی چند شاهد نزدیک همت یلیغ و سعی جمیل و پشتکار عظیم ایشان بوده ام از این جهت که راهی تازه گشوده و زمینه ای ناهموار را بسوی منزلگه مراد پیموده اند درخور کمال تحسین و شایسته آفرین هستند . شبهه نیست که این تألیف چون هر کار جدیدی عاری از عیب و نقص نیست و امید سی رود که خوانندگان داناى نکته سنج بدیده اغماض و تسامح ننگرند و مؤلف و مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی را از هرگونه زلتی که رفته و غفلتی که روی داده آگاه فرمایند .

از پیش سپاسگزار همه کسانی هستیم که ما را در این عرصه پر شیب و فراز چراغ هدایت فرا گام بدارند که « دراز است ره مقصد و من نوسفرم »

دکتر شاپور راسخ

پیشگفتار

با سازمان یافتن گروه‌های تحقیقی در مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، گروه بررسی طبقات و ساختمان اجتماع ایران زیر نظر آقای دکتر شاپور راسخ، با پشتیبانی خاص استاد معظم جناب آقای دکتر غلامحسین صدیقی و جناب آقای دکتر احسان نراقی تشکیل شد، مطالعه دربارهٔ نخبگان ایران را ضمن برنامه‌های تحقیقی خود منظور داشت، براین اساس و از چهار سال قبل وظیفه پژوهش و بررسی در بارهٔ نخبگان سیاسی ایران را در گروه مزبور باینجانب محول کرد.

مطالعه در مورد سوابق و مشخصات نمایندگان مجلس شورای ملی و نحوهٔ ترکیب طبقاتی مجلس مزبور قسمتی از تحقیقات مربوط به نخبگان سیاسی ایران است که طرح آن براهنمایی استاد عالیقدر و دانشمند جناب آقای دکتر شاپور راسخ که در واقع این مجموعه بتشویق و هدایت مداوم ایشان در طول مدت صورت تحقق گرفته است تنظیم گردید و اولین قسمت از برنامهٔ کار این جانب را در مطالعه نخبگان سیاسی ایران تشکیل می‌دهد.

هدف از این تحقیق آن بود که دریابیم در روزگاران اخیر پس از تبدیل حکومت استبدادی بحکومت مشروطه سلطنتی و تدوین قانون اساسی که به تبع آن در نظام سیاسی ایران دگرگونی حاصل شد و حکومت مطلقهٔ فردی بموجب اصول قانون اساسی محدود گردید و اصل حاکمیت ملی حق شرکت همهٔ افراد ملت را از طریق مجالس شور در اتخاذ تصمیمات عمومی اعطاء کرد، چه کسان و کدام گروه‌های اجتماعی از قدرت سیاسی برخوردار بوده‌اند.

در قانون اساسی ایران، بموجب اصل تفکیک قوا، قدرت سیاسی به سه شعبهٔ مستقل و منفصل (قوهٔ قانونگذاری، قوهٔ مجریه، قوهٔ قضائیه) تجزیه میشود بهمین سبب در این کتاب، در بیان مشخصات نخبگان سیاسی ایران واصل منشأ و طبقهٔ اجتماعی ایشان، ابتدا از هیأت قانون گذاری آغاز سخن کردیم. از آن جا که بموجب اصل ۳ و ۴ قانون اساسی، قوهٔ قانونگذاری برسیستم دو مجلسی مبتنی است قاعدهٔ لازم بود در تحقیق و بررسی خود از نمایندگان مجلس سنا نیز سخن گوئیم (اولین مجلس سنا در تاریخ ۲۰ بهمن ماه ۱۳۲۸ مقارن با افتتاح دورهٔ شانزدهم مجلس شورای ملی تشکیل شده است) برای تکمیل این مجموعه، بررسی در بارهٔ مشخصات سناتورها نیز مطمح نظر قرار گرفت و امید است در آینده نزدیک مطالعهٔ خود را در مورد

بیست و پنج

نمایندگان مجلس سنا و درباره هیأت وزرای ایران از صدر مشروطیت تا کنون با مراجعه به منابع و مدارك و با معاضدت رجال سیاسی ایران (که با پرکردن پرسشنامه ها بر ما منت خواهند گذاشت) توسعه داده و دید کلی تری در باره گروه های واجد قدرت سیاسی در ایران عرضه دارد. در تعیین ترکیب طبقاتی هیأت قانونگذاری ایران علاوه بر این که هدف شناسایی قسمتی از نخبگان سیاسی ایران بود کوشش شده است تا از یک سوی ارتباط ترکیب طبقاتی جامعه ایرانی با هیأت قانونگذاری روشن گردد و از سوی دیگر معلوم شود که با تحول نسبی اوضاع و احوال اجتماعی و سیاسی و اقتصادی ایران که در هر یک از اعصار سه گانه مشروطیت (عصر سلطنت قاجار، عصر اعلیحضرت رضاشاه پهلوی، عصر اعلیحضرت محمد رضاشاه پهلوی) رخ داده است آیا در هر یک از آن اعصار و یا در ادوار قانونگذاری هر عصر، ترکیب گروه های نمایندگان مجلس بصورتی خاص بوده است؟ و آیا گروه هایی که بر سر کار آمده اند نماینده تحولات اوضاع و احوال عصر خود بوده اند؟ آیا تقارن و توازن بین ترقیات اجتماعی و اقتصادی جامعه با ترکیب طبقاتی مجلس بوده و اگر تباینی دیده شده چه علل و عواملی در آن مؤثر بوده است؟ آنچه در این تحقیق بعنوان مقدمه آورده شده اشاره موجز با اوضاع و احوال اجتماعی عصری است که مولد انقلاب و موجد حکومت مشروطه و حوادث بعدی آن گردیده است.

لازم است یادآور شود که هدف تدوین تاریخ مشروطیت ایران و وقایع نگاری آن نیست بنابراین ذکر جریان مفصل و مشروح حوادث تاریخی مشروطیت و کیفیت تأثیر شخصیت های برگزیده در آن و کشف عوامل و نیروهای نهانی که احتمالاً میتوان گفت پاره ای از مورخان را نیز بدرك آن دسترسي نبوده است از وظیفه نگارنده خارج است. چه این کار مهم و خطیر را از آغاز انقلاب مشروطیت تا کنون مؤلفان متعددی با توفیق بیش و کم بانجام رسانده اند. نگارنده در این مجموعه صرفاً بمنظور روشن شدن ذهن خوانندگان عزیز و بدست دادن دیدی کلی در باره علل و عوامل اساسی انقلاب و کیفیت دخالت گروه های اجتماعی در انقلاب و انعکاس آن در هیأت قانونگذاری تا آنجا که مربوط بموضوع تحقیق میشود با استفاده از یک رشته منابع که بی شبهه جملگی از لغزشها و خطاها عاری نبوده است در بخش نخست این کتاب به بیان اجمالی در باره وقایع عمده مشروطیت و وقایع اساسی هر دوره قانونگذاری وقوانین مهمی که در آن ادوار بتصویب نمایندگان مجلس رسیده پرداخته است.

باید گفت که در آثار مربوط به نهضت مشروطیت ایران فقط چند کتاب می توان

بیست و شش

یافت که به بحث و تحلیل ریشه‌های اجتماعی و اقتصادی انقلاب روی نموده‌اند. در این مجموعه نیز در بخش نخست بیشتر با دید جامعه شناس به بیان نهضت مشروطیت پرداخته‌ام مع هذا نباید مدعی بود که این تحقیق، حق مطلب را ادا کرده و علل و عوامل عمده این نهضت را به‌تمام روشن نموده باشد. گمان می‌رود همین بیان موجز و بحث کلی از موجبات و علل مشروطیت ز آن نظر که بتوان انعکاس آن علل و عوامل را در مجلس ایران و ترکیب طبقاتی و تمایلات آن مجلس دریافت کافی بنظر می‌آید. بدیهی است که چون اطلاعات مربوط بوقایع، متکی بر منابع تاریخی می‌باشد که کمابیش در ذکر جزئیات حوادث با وجود حسن نیت مؤلفان گاه با احساسات شخصی آمیخته است و عاری از خطا نیست، نمیتوان با قاطعیت بر صحت جزئیات وقایع مندرج در این مجموعه حکم کرد.

پس از بیان وقایع عمده مشروطیت و علل و اسباب این نهضت در بخش دوم این کتاب سخن از ترکیب طبقات و منشأ اجتماعی نمایندگان مجلس شورای ملی که موضوع اصلی تحقیق می‌باشد به میان آمده است. از جمله ملاک‌های اساسی جهت تعیین طبقه اجتماعی شخص، شغل و تخصص او، درجه تحصیلات - شغل و درآمد پدر و خانواده او است. از میان عوامل فوق آگاهی بر عامل درآمد با اینکه یکی از عوامل مؤثر در بررسی طبقات اجتماعی میتواند باشد، متأسفانه در مورد نمایندگان مجلس شورای ملی کاری بسیار دشوار بود. برای بررسی شغل، تحصیلات، سن و شغل پدر نمایندگان مجلس منابع و مآخذ اصلی در درجه اول اطلاعات ضبط نشده‌ای بود که از طریق مصاحبه با عده کثیری از افراد مطلع و سوئق (۱) که اکثر از

آقای مهدی بامداد
« حسن بیات
« سید جعفر بهبهانی
« غلامرضا بنکدار
« محمد پروین گنابادی
« پور سرتیپ
« دکتر آصف قلی تاجبخش
« منوچهر تیمورتاش
« سید حسن تقی‌زاده
« باقر تحویل‌داری
« دکتر علی جلالی
« جلالی موسوی

آقای محمد حسین استخر
« غلامرضا اسپهبدی
« مهدی ارباب
« جمال‌الدین اخوی
« دکتر محمد حسن اعتمادی
« ایرج امینی
« اسماعیل امیرخیزی
« ابراهیم امیر تیمور
« سلطان ابراهیم افخمی
« امان‌الله اردلان
« ناصر قلی اردلان
« دکتر مصطفی الموتی
« دکتر مظفر بقایی کرمانی

بقیه پاورقی در صفحه بعد

بیست و هفت

نمایندگان با سابقه مجلس بوده‌اند و آشنایی کامل در باره سوابق و منشأ اجتماعی دوستان و همشهریان و نمایندگان حوزه انتخابی خود و سایرین داشته‌اند بدست آمده است. در درجه دوم مدارك و اسناد کتبی موجود در اداره بایگانی را کد مجلس شورای ملی و مربوط ب مشخصات نمایندگان نیز از جمله منابعی بوده که مورد استفاده قرار گرفته است.

تحقیق و مطالعه در سوابق نمایندگان در بادی امر بعلمت عدم آمادگی اشخاص مطلع و صاحب نظران برای مصاحبه و دادن اطلاعات لازم و دقیق، همچنین ناقص بودن مدارك و اسناد موجود در بایگانی مجلس امری بسیار دشوار بنظر می‌رسید. این موضوع بخصوص بر عده‌ای از نمایندگان محترم و رجال با سابقه‌ای که از پذیرفتن مصاحبه‌کننده و دادن اطلاعات مورد

آقای مهندس فضل‌الله جلالی نوری	آقای عباسقلی عرب شیبانی
« سیدایو الحسن حائری زاده	« غفاری
« حمیدی	« مهندس شمس‌الدین غروی
« خان ملک ساسانی	« احمد کدخدازده
« امیر حسین خزیمه علم	« محمد کشاورزبان
« درخشان	« محسن گنابادی
« دیو سالار	« جواد گنجه‌ای
« ابوالفتح دولتشاهی	« دکترهای مرتضوی
« حسام‌الدین دولت آبادی	« حسن مخبر فرمند
« رجایی	« محسن مهدوی
« ابوالحسن رضوی شیرازی	« دکتر علی اصغر مهدوی
« دکتر رضا زاده شفق	« دکتر عبدالله معظمی
« حسنعلی راشد	« اسدالله دامقانی
« حبیب‌رضا زاده قشقایی	« حسین معنوی
« دکتر تقی رضوی	« مهندس محلاتی
« اسماعیل رحیمی	« دکتر محمد حسین میمنندی نژاد
« آقا سواک ساگینیان	« آقای ممتاز
« عبدالله سمیدی	« میر ممتاز
« سلطانعلی سلطانی «شیخ الاسلام»	« معینی
« دکتر کریم سنجابی	« حسین محیط لاریجانی
« دکتر عیسی سنگ	« دکتر ناظرزاده کرمانی
« ابراهیم شریفی	« حسن نراقی
« باقر شاهرودی	« نقشینه
« جواد شجیمی	« سید محمد هاشمی
« دکتر محمود ضیایی	« مهندس سعید هدایت
« مهدیقلی ضرغام	« پرویز یار افشار
« حسین عاملی	« آقای دکتر حسین نصر

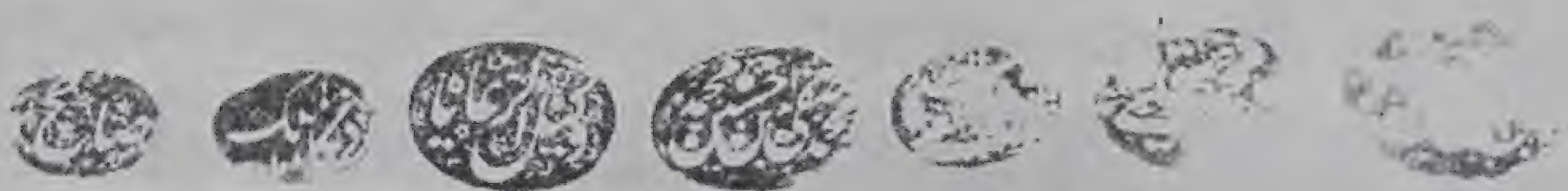
احتیاج ما خود داری می کردند پوشیده نیست. و اکثر خوانندگان عزیز بخوبی واقفند که سوابق نمایندگان تا کنون جز در اعتبارنامه‌ها در جای دیگر منعکس نشده است. دسترسی پرونده‌های انتخاباتی و همچنین اعتبارنامه‌ها نیز پس از پشت سر گذاشتن مشکلات بسیار اسکان پذیر گردید. طبیعی است که اطلاعات مندرج در اعتبارنامه‌ها «۲» نیز بسیار محدود بود و از نظر کلیه ملاکهای مورد نظر این تحقیق کافی نبود و در مواردی بسیار نیز در پاره‌ای از اعتبارنامه‌ها بویژه اعتبارنامه‌های نمایندگان دوره‌های عصر اول مشروطیت کلیه مشخصات لازم منعکس نبود نکته شایان ذکر آن که در مورد هر دوره از مجلس باستانای چند دوره اخیر بطور متوسط حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد اعتبارنامه‌های نمایندگان در بایگانی را کد مجلس بدست نیامد مجموعه این مشکلات موجب شد که مدت بیش از دو سال صرفاً برای جمع آوری اطلاعات و مشخصات ۱۳۱۷ تن از بین مجموع حدود ۲۸۰۰ نماینده مجلس شورای ملی در بیست و یک دوره قانونگذاری - تهیه و تنظیم فیشهای متعدد برای هریک از آنها صرف وقت شود. مشخصات هریک از نمایندگان اغلب از سه یا چهار منبع مختلف جمع آوری و تهیه شده است و اطلاعات بدست آمده بدقت یا هم مقایسه و با منابع مکتوب مطابقت داده شده است. مشخصات مزبور که اکثر بطور مشروح بدست آمده و پس از تلخیص در فیش مخصوص نمایندگان هر دوره قانونگذاری که از مجموعه‌های منتشر شده اداره قوانین مجلس شورای ملی و مذاکرات مشروح مجلس بدست آمده بود وارد گردید. روشن است که پس از این مقدمات، مرحله اساسی کار تحقیق که استخراج مشخصات نمایندگان در هر دوره و تهیه آمار و تنظیم جداول مربوط بهریک از عوامل است آغاز گردید. توضیحاً باید افزود تفسیر محدود و مختصر جداول آماری در این مجموعه صرفاً در بیان گروه‌های ترکیبی مجلس شورای ملی است و عوامل روی کار آوردن این گروه‌ها و درجه بستگی آنها با نیروهای متشکل جامعه ایران و این که هر گروه در زمان تصدی قدرت منشأ چه اثرات اجتماعی بوده‌اند باین که خارج از دایره این تحقیق علمی نبوده است ولی در حال حاضر مورد بحث تفصیلی در این مجموعه قرار نخواهد گرفت.

در بخش سوم این کتاب، از آنجا که منظور آن بود که نتایج بررسی‌ها در مورد فرد فرد

۲- بعنوان نمونه دو برگ اعتبارنامه از دوره دوم و چهارم مجلس در صفحه مقابل چاپ شده است.

اعتبار نمایندگی ملت در مجلس شورای ملی اینده در کانه

امضا کنندگان ذیل اعضا انجمن نظارت مرکزی انتخابات دارالخلافه که بر طبق مواد نهم و یازدهم ^{قانون} انتخابات مورخه دوازدهم جمادی الاخره بر حسب دعوت دولت در تاریخ چهارم شهر خرداد ^{شکل} یافت تصدیق نمایند که جناب میرزا حسین خان مؤتمن الملک پسر مرحوم میرزا نصرالله خان شیراز ^{له} بنابر دایمی پسند و اتفاق و دقت برای دهندگان دارالخلافه که مجموعاً پنجاه و هشت تصدیق و تفرج بودند و آراء خود را در سه روز نهم و دهم و یازدهم و یکم شهر ربیع در مدرسه دارالفنون تسلیم نمودند در رجه اول اکثریت نسبی منتخب در وقت موده مقدم قانون سابق که در هر چهل و پنج نفر منتخبین درجه اول دارالخلافه محبوب شدند و در تاریخ پنجمه دویم شعبان موجب اکثریت نسبی که سه نوبت متوالی ^{سلطه} آراء شان زود و چهارده و سیزده نفر از سی و شش نفر برای دینندگان حاضر برای ایشان حاصل شد بر وفق بهم همان قانون نسبت نمایندگی ملت بر آن جانب مالی دارالخلافه تعیین و معتمد گردید و تاریخ پنجمه شعبان ^{شماره}

اعتبار نامه

ما امضا کنندگان ذیل اعضاء انجمن نظارت حوزه دانشگاه تهران در تاریخ ۲۹ شهریور ۱۳۳۸

تصدیق میکنیم که تمامی اسامی که در این اعتبارنامه درج شده است به موجب این اعتبارنامه

و ساکنان محترم است در انتخابات این حوزه انتخابیه که در تاریخ ۲۹ شهریور ۱۳۳۸ واقع شده

با اکثریت ۵۷/۳۷ رأی از ۵۸/۱۱ رأی عمده کار نمایندگان برای مجلس شورای ملی

منتخب گردید و شهادت میدهم که انتخاب مذکور به موجب موافقت قانون انتخابات

موردخ تاریخ ۲۸ شوال سنه ۱۳۲۹ واقع شده و تفصیل این امر در صورت

مجلس انتخابات این حوزه مندرج است

تاریخ ۲۹ شهریور ۱۳۳۸

م. و اعضاء انجمن نظارت

امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت
 امضا و مهر اعضاء انجمن نظارت

این اعتبارنامه صحیح است

م. و اعضاء انجمن نظارت

تاریخ

سی و یک

نمایندگان مجلس عرضه شود و احیاناً اگر عامه مردم اطلاعات دقیقتری در باره افراد داشته باشند گزارش کنند، مشخصات اجمالی نمایندگان بیست و یک دوره قانونگذاری درج شده است. در تعیین مشاغل نمایندگان، از آنجا که در همه موارد فعالیت عمده و شغل اساسی آنان برای ما روشن نبود بناچار کلیه مشاغلی که قبل از وکالت داشته‌اند ذکر شده است. سن نمایندگان عموماً از روی اعتبارنامه‌ها نقل گردیده است، جز در مواردی که پاره‌ای از نمایندگان مشخصات خود را شخصاً گزارش داده‌اند در مورد سایر نمایندگان هنگامی که تنها سن نماینده معلوم بود سال تولد او محاسبه شده و با قید کلمه «حدود سال» در بخش سوم درج گردیده است. در فهرست اساسی نمایندگان، نام کلیه کسانی که انتخاب شده‌اند، خواه آنها که در مجلس حضور یافته و در جلسات شرکت کرده‌اند و خواه کسانی که وکالت را نپذیرفته و بمجلس حضور نیافته‌اند و یا اعتبارنامه آنان رد شده و یا مسکوت مانده است و همچنین اشخاصی که در دوره‌های اول مجلس بعنوان نماینده طراز اول از طرف روحانیان (بموجب اصل ۲ متمم قانون اساسی) برای نظارت در قوانین بمجلس حضور می‌یافتند تحت عنوان نماینده مجلس آمده است. با اینکه منبع اطلاعات در مورد هر نماینده فیشهای متعدد بوده است، مع هذا نمیتوان با قاطعیت بصحت مشخصات آنان رأی داد و امید است پس از انتشار این کتاب مطالعه کنندگان محترم لطف فرمایند چنانچه اطلاعات دقیقتر و صحیحتری دارند برای نگارنده بفرستند تا در چاپهای بعدی از آنها استفاده شود.

کلمات و عبارات نمی‌توانند مبین سیاس و تشکری فراخور به پیشگاه استادان ارجمندی باشد که بمن دید بررسی و قدرت اجرای این تحقیق علمی را ارزانی داشته‌اند. توفیق در اجرای این امر را مدیون عنایت خاص استاد راهنمای خود جناب آقای دکتر شاپور راسخ میدانم. اختصاص وقت بسیار و بذل راهنمایی‌های سودمند ایشان در کلیه مراحل پژوهش و نگارش این کتاب، دشواریها و مشکلات آن را برنگارنده سهل و هموار ساخت.

در خاتمه باید اذعان کنم که موفقیت خود را در امر دشوار بدست آوردن مشخصات مربوط به نمایندگان مدیون بزرگواران دانش دوستی هستم که ساعتها وقت گرانبهای خود را صرف کار خسته کننده دادن اطلاعات باین جانب کرده‌اند. همچنین توجه خاص جناب آقای دکتر احسان نراقی مدیر مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی که دشواریهای موجود در این امر بهمت ایشان هموار گردیده است سپاس فراوان دارد. بر خود فرض میدانم مراتب تشکر را از مساعدت و همراهی اولیاء محترم مجلس شورای ملی، بخصوص کارمندان محترم اداره

قوانین که با در دسترس گذاشتن اطلاعات در مورد قوانین مصوب مجلس و واگذار کردن جزوه های منتشر شده آن اداره مربوط به اسامی نمایندگان هر دوره قانونگذاری برنگارنده منت گذارده اند و همچنین کارمندان بایگانی مجلس تقدیم نمایم .

در اینجا بمرور است بعنوان تشکر از قبول زحمت تهیه نمودارهای این مجموعه که توسط آقای بیژن افسر کشمیری صورت گرفته است یاد کنم و همچنین از آقای ولی الله اخوت دانشجوی رشته علوم اجتماعی که در تلخیص مشخصات پاره ای از نمایندگان برای درج در بخش سوم این کتاب مرا یاری کرده و از آقای عیسی هبیتی که در چاپ کتاب یاور این جانب بوده اند سپاسگزاری می کنم .

زهره شجیعی

مقدمه

انقلاب مشروطیت و برجیده شدن بساط حکومت استبدادی در ایران معلول عوامل متعددی است که بحث کامل و جامع در آن از حدود این تحقیق که بیشتر مبتنی بر منشأ اجتماعی و کلاسی مجلس در بیست دوره قانونگزاری میباشد خارج است. در اینجا ما بیاد کردن مختصری از آن عوامل از نظر جامعه شناس می پردازیم نه از لحاظ وقایع نگار.

انقلاب کبیر فرانسه در آخر قرن هجدهم میلادی (آغاز قرن سیزدهم ه.ق) و اشاعه نهضت فکری از آن کشور بدیگر کشورهای اروپایی از اوایل قرن نوزدهم میلادی موجبات برقراری حکومتهای دموکراسی و ملی را در آن ممالک فراهم ساخت. بدنبال آن اصول حکومت ملی و تساوی حقوق سیاسی و اقتصادی همراه با تمدن و ترقیات مادی بتدریج و اندک اندک از مغرب - زمین به خاور دور (ژاپن) و کشورهای شرقی از جمله ، عثمانی و مصر و ایران نفوذ و اشاعه یافت.

نهضت فکری ایرانیان و بدنبال آن پیدایش انقلاب مشروطیت در ایران ، نتیجه برقراری ارتباط اقتصادی و فکری و سیاسی بین ایران و دول اروپایی بود ، گرچه از آغاز تاریخ ، ایران همواره با مغرب زمین مربوط بوده ولی ارتباط وسیع این کشور با ممالک خارجی در واقع از اوایل قرن یازدهم ه.ق و در دوران پادشاهان صفوی ببعده اهمیت خاصی پیدا کرده و بخصوص از زمان فرمانروایی قاجاریان و بوجه اخص در دوران سلطنت ناصرالدینشاه حاصل گشته است. برای توضیح باید افزود که پدید آمدن ارتباط میان دولت ایران با مغرب زمین در دوره صفویان از راه ورود هیأت های سیاسی و تجارتنی و همچنین آمدن جهانگردان اروپایی رابطه ای مستمر و دائمی نبود و نتوانست تأثیر عمیق و قابل توجهی در افکار توده ملت داشته باشد.

پیشرفت تمدن و صنعت جدید و توسعه سرمایه داری در کشورهای اروپایی و بدنبال آن رقابت بر سر بدست آوردن بازارهای جهان موضوع استعمار دول توسعه نیافته را مطرح کرد. نظربه موقع خاص جغرافیایی کشور ایران در آغاز قرن سیزدهم ه.ق (قرن نوزدهم میلادی)

بطور مستقیم زیر تأثیر این سیاست جهانی قرار گرفت، و چنین سیاستی برای کشور ما به تجاوز دولت روسیه تزاری به نواحی شمالی ایران و شکستهای متوالی سپاهیان ایران از آن دولت و استیلای روسها در ایالات نزدیک بحر خزر و قفقاز و تنظیم عهدنامه‌های گلستان و ترکمانچای منجر گردید.

از سوی دیگر استیلای امپراتوری انگلستان بر هندوستان (در اواخر قرن دوازدهم ه.ق) و تمایل دولت فرانسه به استیلا یافتن بر هند و بدست آوردن منابع حاصلخیز آن کشور و مخالفت انگلستان با فرانسه برای حفظ مستعمرات خود در آسیا، کشور ایران را معبر بین‌المللی و صحنه کشمکشهای سیاسی دولتهای استعماری گردانید و زمینه دخالت مستقیم آنها را در امور سیاسی و اقتصادی کشور ما آماده ساخت.

نتیجه چنین ارتباط بویژه شکستهایی که بدولت ایران در جنگهای با روسیه تزاری و پس از آن با انگلستان (در سالهای ۱۸۵۶-۱۸۵۷ میلادی) وارد آمد، مقدمات نخستین مرحله بیداری ملت ایران و توجه مردم این سرزمین را به لزوم کسب دانشها و صنایع جدید از اروپا فراهم کرد.

همزمان و همراه با بسط نفوذ سیاسی و اقتصادی غرب در ایران باجبار خصوصیت‌های فکری و اجتماعی غرب نیز کمابیش به این کشور راه یافت و منشأ تغییرات و تحولات عمیق در نیمه دوم قرن سیزدهم ه.ق و بخصوص در ربع اول قرن چهاردهم ه.ق گردید. علاوه بر تأثیرات روابط اقتصادی، سیاسی و فکری بین ایران و مغرب‌زمین، عوامل دیگر داخلی نیز در کار بوده است که باجمال اثر آنها را در انقلاب اجتماعی و سیاسی مشروطیت در طی فصلهای آینده بیان خواهیم کرد.

فصل نخست

تحولات اقتصادی ایران مقارن انقلاب مشروطیت

اقتصاد ایران در زمان صفویان بطور طبیعی و سریع راه تکامل خود را می‌پیمود ، در این دوره صنایع دستی در ایران ترقی بسیار حاصل کرد و روابط تجارتي با کشورهای بیگانه برقرار شد. لیکن پس از صفویان این تکامل از لحاظ عوامل مختلفی همچون جنگها و کشمکشهای داخلی و خارجی و کسادى تجارت در نتیجه هرج و مرج و نا امنی راهها و نیز بعثت ظهور انقلاب صنعتی در اروپا در قرن نوزدهم میلادی متوقف ماند.

پدید آمدن انقلاب صنعتی به مبارزه‌ها و رقابتهایی میان کشورهای بزرگ صنعتی برای بدست آوردن منابع مواد خام و بازارهایی برای صدور کالاهای صنعتی منجر گردید و موجبات تحول اقتصادی ایران در زمینه تجارت و بخصوص صنعت در قرن سیزدهم ه. ق فراهم شد. پیش از پیدایش صنعت جدید ، توسعه صنایع دستی در نتیجه رونق تجارت ایران منبع درآمد سرشاری برای کشور بشمار میرفت و موجب ترقی اقتصادی مملکت بود ، ولی دولت ایران بعثت قطع روابط خود با دولتهای غربی و اقتباس نکردن صنعت جدید رفته رفته موقع اقتصادی خود را از دست میداد. ولی خوشبختانه این انحطاط با اقدامات و کوششهای سودمندی که در دوران ناصرالدینشاه از نیم قرن پیش از مشروطیت بوسیله برخی از رجال روشنفکر و سرمایه داران داخلی بمنظور اقتباس تمدن جدید و صنعت ماشینی انجام گرفت، و همچنین بدنبال برقراری روابط تجارتي با دولتهای غربی و تأثیرات اقتصادی و سیاسی روسیه و انگلیس در ایران تا اندازه‌ای متوقف ماند و تا حدودی موجبات تجدید فعالیتهای اقتصادی فراهم گردید.

لیکن از ذکر این نکته نباید غفلت کرد که همه اقدامات برخی از مقامات مخصوص در زمینه صنعتی کردن ایران از نیم قرن پیش از مشروطیت بعلى همچون رقابت کشورهای صنعتی سرمایه دار بویژه روسیه تزاری و انگلیس و بکار بردن نفوذ سیاسی خود در راه بدست آوردن امتیازات زیانبار و تسلط بر اقتصادیات ایران و ازسوی دیگر توجه نکردن زمامداران آن دوران

کشور ما باتخاذ سیاست حفظ صنایع داخلی و حمایت از آنها، نتایج نا مطلوب ببار آورد، و در ربع اول قرن چهاردهم ه. ق وضع خاصی از لحاظ اقتصادی پدید آورد که منشأ جنبشهایی وسیع و سرانجام انقلاب ملت بر ضد استثمار و استعمار خارجیان گردید.

کشور ایران از نظر داشتن منابع ثروت طبیعی و موقع مهم جغرافیایی از دیرباز با بیشتر ملتهای اروپایی و آسیایی روابط تجارتي داشته است.

تجارت ایران بخصوص در زمان صفویان پس از برافتادن حکومت ملوک طوایفی و تمرکز یافتن قدرت در دست پادشاهان صفوی ترقی شایان توجهی حاصل کرد، عنایت خاصی که شاهان صفوی بامر راهسازی و توسعه و ترقی صنایع کشور مبذول میداشتند و بویژه تسهیلاتی که در پرتو تشکیلات منظم گمرک و تعرفه‌های مناسب آن فراهم کرده و همچنین امنیتی که در شهرها و راهها پدید آورده بودند موجبات جلب نظر تجار خارجی و تأسیس کمپانیهای آنها را فراهم ساخت و کشور ایران بار دیگر معبر تجارت هندوستان و کشورهای اروپایی قرار گرفت و قراردادهایی در زمینه تجارت بین ایران و دولتهای خارجی تنظیم شد و بمرحله اجرا درآمد.

مهمترین اقلام صادراتی ایران در این دوران، ابریشم و منسوجات ابریشمی، قالی و تریاک بوده است و واردات ایران را منسوجات انگلیسی و مسکوکات طلا و نقره (در ازای صدور ابریشم) و کالاهای دیگری چون ابزارهای تجملی و ساخته‌های گوناگون بلور و جواهرات تشکیل میداده است.

در روزگار صفویان دولت تجارت ابریشم و صدور آن را بخارج از کشور کنترل میکرد و تحت انحصار خود در آورد. تجارت داخلی ایران را تجار مسلمان و تجارت خارجی را بخصوص از زمان شاه عباس ارامنه در دست داشتند، در اواخر عهد صفویان گروهی دیگر نیز بر طبقه بازرگانان افزوده شد و آنها هندوهای بودند که علاوه بر معاملات صرافی تجارت هم میکردند. شهرهای شمالی و جنوبی ایران بخصوص تبریز و ایروان و بندرعباس در این دوران از مراکز مهم تجارتي بشمار میرفت و عایدات گمرکی مهمترین رقم درآمد دولت را تشکیل میداد. در این عصر تنها از راه عایدات گمرک ایروان سالیانه معادل ۱۶۸ هزار تومان و از بندرعباس قریب ۲۱ تا ۲۲ هزار تومان عاید دولت میشد.^۱

۱- تاریخ اقتصادی ایران تألیف رحیم زاده صفوی، جلد دوم، صفحه ۷۵.

بطور کلی باید قرن هفدهم میلادی و اوایل قرن هجدهم میلادی را عصر ترقی تجارت ایران دانست. چه ارتباط ایران با خارج افزایش یافته بود و همه ساله گروه کثیری از بازرگانان بخارج کشور مسافرت میکردند و بدین وسیله موجبات رواج مصنوعات داخلی را فراهم می ساختند، صنایع دستی ایران در این عصر در اغلب بازارهای جهانی با صنایع کشورهای دیگر رقابت می کرد، ولی پس از پدید آمدن انقلاب صنعتی اروپا و پیدایش تکنیک جدید، صنایع ایرانی که بر اساس تکنیک قدیم مبتنی بود نتوانست موقع خود را در بازارهای جهانی حفظ کند و رفته رفته پس از ورود کالاهای مشابه خارجی و رقابت آنها با کالاهای ایرانی حتی در بازارهای داخلی نیز اهمیت و موقع خود را از دست داد و بتدریج کارگاههایی که باشیوه های تولید قدیم اداره میشد و بر نیروی بازوی انسانی متکی بود تعطیل گردید.

در نتیجه پس از صفویان در خلال حمله افغانها بایران و هنگام کشمکشها و جنگهای داخلی و خارجی نادرشاه تجارت ایران نیز از یک سوی بسبب هرج و مرج و نا امنی راهها و از سوی دیگر بعلت تعدیات حکام و مأموران گمرکی موقع مهم و رونق خود را از دست داد و تجارتخانه هایی که دولتهای خارجی از زمان صفویان در ایران دایر کرده بودند بسبب خسارت های عمده ای که متوجه آنها شد بر چیده گشت و داد و ستد ایران با دولتهای خارجی دچار وقفه و سکون گردید.

تا اینکه در عصر قاجاریان بموجب معاهده هایی که میان ایران و دولتهای خارجی بار دیگر منعقد گشت تجارت ایران توسعه یافت و بخصوص از ربع آخر قرن سیزدهم ه. ق. ببعد تجارت خارجی ایران بر اثر ساخته شدن راههای شوسه و برقراری خطوط تلگرافی و همچنین تأسیس شعبه های بانکی توسط دولتهای خارجی که برای حفظ نفوذ سیاسی و اقتصادی خود بر رقابت بایکدیگر پرداخته بودند رشد و اهمیت یافت و ایران با اغلب دولتهای غربی قراردادهای تجارتی منعقد کرد و در بیشتر شهرهای مهم ایران بخصوص در نواحی شمالی و جنوبی شرکتها و سازمانهای تجارتی بوسیله اتباع بیگانه و ایرانیان گشوده شد همچون:

تجارتخانه تومانیانس که از مهمترین بنگاههای اقتصادی ایران بود و در رشته های مختلف صادرات، واردات، ملکداری و بانکداری کشور تأثیر بسزایی داشت.

تجارتخانه جهانیان: که در سال ۱۲۷۴ ه. ش (مطابق ۱۸۹۵ م) تأسیس شد و در

شهرهای یزد، تهران، اصفهان، شیراز، کرمان، بندرعباس، رفسنجان دارای شعبه‌هایی بود و در شهر بمبئی و لندن نیز نمایندگی داشت.

تجارتخانه جمشیدیان: که در سال ۱۲۶۵ ه. ش تأسیس شد و شعبه‌های آن در شهرهای یزد، کرمان و شیراز تأسیس گشت و نمایندگی‌هایی نیز در بغداد، بمبئی و کلکته و پاریس داشت. کمپانی فارس: که در حدود سال ۱۲۷۵ ه. ش (۱۸۹۶ م) تأسیس یافت.

شرکت اتحادیه که در سال ۱۲۷۶ ه. ش (۱۸۹۷ م) در تبریز و تهران دایر شد. علاوه بر تأسیسات تجارتنی و بانکی فوق میتوان از چند شرکت تجارتنی دیگر نیز در ایران نام برد. از قبیل: ۱- شرکت (کمپانی) امنیه در حدود سال ۱۳۰۰ ه. ق که بدستکاری مشهدی کاظم امنیه تشکیل شد.

شرکت منصوریه: که در حدود سال ۱۳۱۰ ه. ق در یزد تأسیس شد.

شرکت عمومی ایران: که در سال ۱۲۷۸ ه. ش (۱۸۹۹ م) بدستکاری و شرکت ۱۷ تن از بازرگانان معتبر با سرمایه یک میلیون تومان تأسیس گشت.

شرکت اسلامی: که در حدود سال ۱۳۱۶ ه. ق تأسیس گشت.

شرکت کشتیرانی ناصری: که در دوره ناصرالدینشاه از طرف چند تن از بازرگانان معتبر فارس دایر گردید.

در زمینه ترویج صنایع جدید نیز در زمان قاجاریان بامر عباس میرزا نایب السلطنه و بدنبال آن بدستور امیرکبیر در دوران سلطنت ناصرالدینشاه اقداماتی سودمند ولی غیرکافی انجام گرفت همچون: تأسیس چند کارخانه بسبک جدید. و نیز برای تربیت متخصص عده‌ای هنرآموز و صنعتگر بکشورهای اروپایی گسیل شدند و بدین وسیله زمینه قبول و رسوخ صنعت جدید در ایران فراهم شد و همچنین بمنظور تشویق و بهره برداری از منابع زیرزمینی باتباع ایرانی آزادی استخراج معادن و معاف بودن از پرداخت مالیات بمدت محدود داده شد. نتیجه چنین اقداماتی آن شد که در اوایل قرن چهاردهم ه. ق شماره کارخانه‌های ایرانی در تبریز و اصفهان و رشت و دیگر شهرهای مهم ایران فزونی یافت:

۱- پاولویچ تعداد کارگاههای بزرگ و کوچک را که در اوایل قرن بیستم در شهرستان تبریز دایر بود در حدود ۱۰۰ تخمین زده است وعده کارگران شاغل در کارگاههای مزبور را بالغ بر ده هزار تن نوشته است.

گنج شایگان از انواع کارخانه‌هایی که از ربع آخر قرن سیزدهم ه. ق در ایران ایجاد گردیده است. بدین شرح یاد می‌کنند:

- ۱- کارخانه ریسمان ریسی (۱۲۷۵ ه. ق).
- ۲- کارخانه تفنگسازی در تهران (۱۲۷۶ ه. ق).
- ۳- کارخانه کاغذسازی در تهران.
- ۴- کارخانه شکرریزی در مازندران.
- ۵- کارخانه چلوآر بافی در نزدیکی تهران.
- ۶- کارخانه بلورسازی (۱۲۸۵ ه. ق) در تهران، در سال ۱۳۰۵ ه. ق حاج محمدحسن امین دارالضرب کارخانه بلورسازی دیگری بنیان نهاد ولی تعطیل شد.
- ۷- کارخانه چینی سازی حاج محمد حسن امین دارالضرب در تهران.
- ۸- کارخانه شمع ریزی در تهران.
- ۹- کاغذگری در اصفهان و تهران.
- ۱۰- کارخانه جبه‌خانه در تهران و اصفهان.
- ۱۱- کارخانه نساجی اقمشه‌کتانی در اصفهان.
- ۱۲- کارخانه ابریشم تابی در گیلان بدست حاج محمد حسن امین دارالضرب.
- ۱۳- کارخانه ابریشم تابی در نزدیکی رشت با سرمایه روسی، بدستکاری محمد حسن - رشتی ساخته شد.
- ۱۴- کارخانه باروت کوبی.
- ۱۵- کارخانه چاشنی‌سازی (۱۲۷۸ ه. ق).
- ۱۶- کارخانه گاز در سال ۱۲۹۷ با ۳ هزار لیتر مخارج در تهران تأسیس شد.
- ۱۷- کمپانی بلژیکی موسوم به کمپانی قند سازی در ایران که در سال ۱۳۱۳ بوجود آمد.
- ۱۸- کارخانه کبریت سازی در نزدیکی تهران سال ۱۳۰۸ ه. ق.
- ۱۹- کارخانه ریسمان ریسی که در سال ۱۳۱۲ توسط مرتضی قلیخان صنایع الدوله ایجاد شد.

- ۲۰- کارخانه ریسمان‌ریسی در تبریز.
- ۲۱- دو کارخانه پنبه‌کاری در نیشابور.
- ۲۲- کارخانه چراغ برق در تهران متعلق به حاج حسین آقا امین‌الضرب ۱۳۲۳ ه. ق؛
- ۲۳- کارخانه برق کوچک دیگر در تهران.
- ۲۴- کارخانه چراغ برق در مشهد، در سال ۱۳۲۱ ه. ق از روسیه بقیمت ۸ هزار تومان برای حرم حضرت رضا خریداری شد.
- ۲۵- کارخانه چراغ برق در رشت و تبریز.
- ۲۶- کارخانه آجرپزی در نزدیکی تهران متعلق به حاج حسین آقا امین‌الضرب.
- ۲۷- کارخانه چلوآر بافی در نزدیکی تهران.
- ۲۸- کارخانه آجرپزی در ارومیه.
- ۲۹- کارخانه صابون‌پزی نظافت در تهران^۱.

واما عقد قرار دادهای تجارتی ایران با ممالک خارجی در زمان قاجاریان بدنبال جنگهای ایران و روسیه (جنگ اول از ۱۲۱۸ تا ۱۲۲۸ ه. ق (۱۸۰۴-۱۸۱۳ م) و جنگ دوم از سال ۱۲۴۱ تا ۱۲۴۳ ه. ق که به شکست ایران از دولت مزبور و تنظیم عهدنامه گلستان^۲ و ترکمانچای منجر گردید) صورت گرفت بموجب فصل پنجم و هفتم و هشتم و نهم و دهم عهدنامه گلستان و فصل اول و سوم عهدنامه ترکمانچای^۳ در زمینه تجارت: آزادی تجارت در خاک دو طرف «ایران و روسیه» و برقراری سفرا و نمایندگان تجارتی، تساوی حقوق گمرکی بر مبنای صدی پنج مقرر گردید.

۱- نقل از کتاب گنج شایگان صفحه ۹۳ و ۹۴ و ۹۵.

۲- عهدنامه گلستان در ۲۹ شوال ۱۲۲۸ مطابق با ۱۲ کتبر ۱۸۱۳ در گلستان از محان قره باغ بین دولت ایران و روسیه بسته شد و بموجب این عهدنامه کشتیهای تجارتی روس اجازه یافتند با آزادی در تمام سواحل و بنادر ایران آمد و رفت داشته باشند و دریای خزر تنها و بانحصار، بروی ناوهای جنگی دولت روس باز باشد و بموجب این عهدنامه مقرر شد هرگاه هریک از شاهزادگان ایران که بولیمهدی انتخاب میشود اگر محتاج به کمک شد از طرف امپراتور روس بوی کمک شود بدون داشتن حق مداخله در موقع بروز اختلاف بین شاه - زادگان «نقل از تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا ج ۱ صفحه ۳۴۴».

۳- عهدنامه ترکمانچای در پنجشنبه ۵ شعبان ۱۲۴۳ ه. ق (مطابق با ۱ فوریه ۱۸۲۸ م) در قریه ترکمانچای بامضای نمایندگان دولت روسیه و ایران رسید، بموجب این عهدنامه مساعدت با تجار جزو شرایط صلح قرار داشت و یک قرار داد تجارتی نیز که شامل کاپیتولاسیون بود در همان موقع بامضاء رسید و پیوست به عهدنامه گردید. «نقل از تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا صفحه ۳۵»

بدنبال عقد پیمان ترکمانچای دیگر کشورهای اروپایی و آمریکایی در نیمه دوم قرن نوزدهم روابط سیاسی و تجارتي خود را با کشور ایران بموجب اصل دول کامله الوداد تنظيم کردند.^۱ و همان امتيازات و حقوقي را که دولت روسيه بدست آورده بود از دولت ايران تحصيل کردند ولي بايد دانست با اینکه دولت ايران با دولتهای متعدد مناسبات تجارتي داشته است با اينهمه ميتوان گفت که در واقع تجارت ايران مورد استثماردو دولت روسيه و انگليس قرار گرفته بود، و اين امر بخصوص در ضمن موافقتنامه ها و امتيازنامه هايی که در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن يستم ميلادی دو دولت مزبور برقابت يکديگر در ايران بدست آوردند بيشتر تحقق يافت.

دولت روسيه تزاری بموجب امتيازنامه شرکت حمل و نقل در نواحی شمالی ايران به يک رشته کارهای ساختمانی در زمينه راههای شوسه و راه آهن دست زد و از اين راه بمبادله مصنوعات کشور خود و فروش کالاهای زايد خود در ايران کمک مؤثري کرد و دامنه تجارت خود را در ايران روز بروز توسعه داد چنانکه از يک ميليارد ريال ارزش حمل و نقل ايران ۶۲ درصد آن در دست روسها بوده است.^۲ از سوي ديگر راههای شوسه ای که توسط دولت مزبور

۱ - از جمله قراردادهای تجارتي ايران با ممالک ديگر اينها است: قرارداد تجارتي با اسپانيا در سال ۱۲۶۴ ه. ق، قرارداد تجارتي بين ايران و فرانسه ۱۲۷۱ ه. ق مطابق ۱۸۵۵ ميلادی، ايران و آمريکا ۱۸۵۶ ميلادی، قرارداد تجارتي ايران و سوئد و نروژ ۱۲۷۴ ه. ق مطابق ۱۸۵۷ ميلادی، قرارداد تجارتي ايران و اتریش ۱۲۷۳ هجری قمری مطابق ۱۸۵۷ ميلادی، قرارداد تجارتي ايران و دانمارک ۱۲۷۳ ه. ق مطابق ۱۸۵۷ ميلادی، قرارداد تجارتي ايران و هلند ۱۲۷۳ ه. ق مطابق ۱۸۵۷ ميلادی، ايران و بلژيک ۱۲۷۳ ه. ق مطابق ۱۸۵۷ ميلادی، قرارداد تجارتي بين ايران و انگليس ۱۲۷۳ ه. ق مطابق ۱۸۵۷ ميلادی، قرارداد تجارتي بين ايران و ايتاليا ۱۸۶۲ ميلادی، قرارداد تجارتي بين ايران و سويس ۱۲۹۰ ه. ق مطابق ۱۸۷۳ ميلادی، قرارداد تجارتي ايران و آلمان ۱۸۷۳ ميلادی، بين دولت ايران و عثمانی بموجب عهدنامه ارز روم مورخ ۱۲۳۹ قرارداد تجارتي تنظيم و برقرار شد و بموجب آن مقرر گشت که دولت عثمانی از مال التجاره ايران فقط يکبار حقوق گمرکی بر ماخذ صدى چهار دريافت کند و ضمناً اين مال التجاره از پرداخت هرگونه عوارض و تحميلات ديگر معاف باشد. قرارداد تجارتي ديگری باريگر بين ايران و عثمانی در سال ۱۲۶۳ ه. ق بر اساس عهد نامه فوق (ارز روم) تنظيم گرديد.

«نقل از کتاب تاريخ اقتصادي ج ۲ فصل دوم از صفحه ۱۱۳ تا ۱۱۴».

۲ - تاريخ روابط سياسی ايران با دنيا صفحه ۳۸۲.

در ایران ساخته شده بود برای مبادلات داخلی ایران نیز بهترین وسیله بشمار میرفت و شهرهای شمالی ایران و همچنین تهران و اصفهان را بمرکز مهم تجارتی تبدیل کرده بود و همه ساله مقادیر زیادی منسوجات نخی و قند و چای و نفت از این راهها ببازارهای ایران عرضه میشد. گذشته از این مواد فلاحتی از قبیل برنج و خشکبار و پنبه اقلام مهمی از صادرات ایران را بروسیه تشکیل میداد.

ترقی تجارت ایران و روسیه را از ارزش مبادله کالاهای بازرگانی که در سال ۱۸۸۶ بین ایران و روسیه از طریق خراسان صورت گرفته و مقایسه آن با ارزش مبادله سال ۱۸۸۹ بخوبی میتوان دریافت. میزان کالاهای بازرگانی که از ماه ژانویه تا اکتبر سال ۱۸۸۶ میلادی (پس از برقراری راه آهن ماوراء بحر خزر که در ماه دسامبر ۱۸۸۵ بعشق آباد رسیده است) از ایران بروسیه صادر شده معادل ۶۱،۰۰۰ لیره و آنچه از روسیه بایران وارد گردیده است معادل ۳۷،۰۰۰ لیره بوده است. در مقابل ارزش کالاهای بازرگانی صادر شده از ایران در سال ۱۸۸۹ در حدود ۱۱۱،۵۰۰ لیره و واردات روسیه معادل ۱۱،۴۰۰ لیره بوده است. با سنجش ارقام فوق میتوان دریافت که در طی چهار سال، میزان کالاهای بازرگانی ایران بروسیه دو برابر، و واردات از روسیه بایران سه برابر شده است.^۱

دولت انگلستان نیز با دست داشتن بر خطوط تلگرافی ایران و تأسیس بانک شاهنشاهی، نفوذ بازرگانی و سیاسی خود را در این کشور استوار کرده و شعبه‌های مختلف بانک شاهنشاهی فعالیت خود را بیشتر به تجارت معطوف ساخته و قسمت عمده‌ای از اعتبارات خود را باین امر اختصاص داده بود. در نتیجه بانک مزبور که مرکز معاملات پولی و بازار سرمایه ایران شده بود قدرت و تسلط کاملی بر عملیات بازار پیدا کرد و قسمت عمده تجارت خارجی ایران، بوسیله این مؤسسه صورت گرفت.

بدین کیفیت دو دولت روسیه و انگلستان بازار تجارت ایران را در نواحی شمال و جنوب ایران در دست گرفتند، چنانکه هفت هشتم تجارت خارجی ایران با دو دولت مزبور و فقط یک هشتم آن با دیگر دولتها صورت میگرفته است.^۲ دولت روسیه تزاری نفوذ اقتصادی خود را با قبضه کردن بازارهای ایران در مقابل انگلستان افزونتر ساخت، چنانکه بیش از نصف تجارت

۱ - کتاب تاریخ ایران جلد اول. تألیف لرد کرزن

۲ - گنج شایگان صفحه ۹.

خارجی ایران با روسیه بود و تنها ربع آن با انگلستان صورت می‌گرفت.

بموجب آمار گمرکی ایران در سال ۱۲۷۴ ه.ش (مطابق ۱۸۹۵ م) از میان تمام کالا-هایی که بایران می‌آمده ۱۵ درصد از روسیه وارد میشده و ۷۰ درصد متعلق بانگلستان بوده است. ولی پس از تنظیم عهدنامه‌های تجارتی که در خلال سالهای ۱۹۰۲-۱۹۰۵ میلادی بنفع دولت روسیه تزاری و به زیان ایران بین دو دولت منعقد گشت نفوذ اقتصادی دولت روسیه در ایران افزایش بیشتری یافت چنانکه تجارت روسیه در ایران در ظرف ده سال از سال ۱۸۹۰ تا ۱۹۰۰ میلادی دو برابر شده بود، پس از برقراری تعرفه جدید در تاریخ ۱۳ دسامبر ۱۹۰۲ (از سال ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۰ میلادی به سه برابر رسید)^۱ و نیز بموجب آمار گمرکی ایران در سال ۱۹۰۵-۱۹۰۶ میلادی میزان تجارت ایران و روسیه به ۱۷ میلیون فرانک و تجارت ایران و انگلیس تنها بحدود ۷ میلیون فرانک بالغ شده است، در آن زمان تجارت ایران با فرانسه برابر با ۱۶ میلیون فرانک و با دولت اتریش به ۶/۵ میلیون فرانک رسیده است.

بررسی آمار فوق تسلط اقتصادی دولت روسیه تزاری را مقارن انقلاب مشروطیت و کاهش تجارت انگلیس را نسبت به آن دولت در ایران نشان میدهد، چه نسبت صادرات انگلیس بایران در سال ۱۹۰۵ به ۲۷/۵ درصد تقلیل یافته و حال آنکه بر نسبت صادرات روسیه بایران ۳۹/۵ درصد افزوده گردیده بود.

علت ترقی و نفوذ اقتصادی دولت روسیه را در ایران همچنانکه بیان داشتیم باید در اخذ امتیازات جدید از دولت ایران و تغییر تعرفه گمرکی متحد الشکل معاهده ترکمانچای بدست مسیونوز بلژیکی و عوامل دیگری دانست که از آن جمله اینهاست:

- ۱- هر جنسی که ایران عرضه میداشت روسها بصورت متقابل خریدار آن بودند.
- ۲- دولت روسیه تخفیف کلی برای حمل صادرات ایران منظور کرده بود.
- ۳- بانک استقراضی اعتبارات سرشاری برای بازرگانان وارد کننده تأمین کرده بود.
- ۴- اختصاص راههای تجارتی اروپا بدولت روسیه و منع ترانزیت کالا از خاک روسیه بی تأثیر در ترقی تجارت دولت مزبور نبوده است.^۲

نفوذ سرمایه‌های خارجی در ایران و امتیازات و تسهیلاتی که بموجب قرار دادهای تجارتی

۱ - تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا صفحه ۳۸۲.

۲ - تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا ج اول صفحه ۳۸۲.

به دولتهای خارجی بخصوص دو دولت روسیه تزاری و انگلستان اعطا شد، بازار تجارت ایران را از دست تجار ایرانی که در مقابل بازرگانان خارجی در شرایط نامساعدی قرار داشتند خارج ساخت و موجبات انقلاب بورژوازی تاجر ایران را بر ضد سرمایه‌های خارجی و مبارزه مشروطیت فراهم ساخت.

توضیح آنکه پس از تنظیم عهدنامه ترکمانچای با اینکه مقررات تجارتی آن شامل حال تجار ایران و خارجی بود با اینهمه بازرگانان خارجی این امتیاز را دارا بودند که بموجب نظامنامه گمرکی بمیزان نصف گمرک مأخوذ از اتباع ایرانی حقوق گمرکی میپرداختند.

از سوی دیگر در اواخر سلطنت ناصرالدینشاه حقوق و عوارض جدید از آن جمله حقوق کود - داری، دروازه داری و همچنین عوارض دیگری بنام قپانداری و میدانداری و خانات و جز اینها وضع گردید و از کالاهای بازرگانی گرفته میشد که بار سنگین آن تنهابردوش اتباع ایرانی بود، چه اتباع خارجی بحمايت دولت متبوع خود از پرداخت حقوق گمرکی داخلی و عوارض شهری معاف بودند.

درچنین شرایطی طبیعی است که تجار خارجی کالاهای صادراتی و وارداتی را در بازارهای دنیا و ایران بمیزان بسیار نازلتری از اتباع داخلی میفروختند و چون شرایط رقابت در بازار برای بازرگانان ایرانی و خارجی چه در داخله و چه در خارجه مساوی نبوده است ناگزیر امر تجارت برای ایرانیان دشوار شد و در نتیجه ایشان بتدریج بازار تجارت را از دست دادند و از سوی دیگر در برابر سیل واردات کالاهای خارجی خود بخود صنایع دستی ایران و مؤسسات صنعتی معدودی که در ایران بتازگی تأسیس شده و هنوز نضجی نگرفته بود نمیتوانست رقابت کند. چون دولت تحت تأثیر عقاید آزادی تجارت، حمایت از صنایع داخلی را ضروری نمیدانست بازار صنایع ایران لطمه فاحشی دید و در نتیجه چندین کارخانه ریسندگی و بافندگی و کبریت سازی و قند سازی و جز اینها که با سرمایه‌های خصوصی افراد تأسیس شده بود تعطیل گردید.

کشاورزی

بررسی تاریخ مالکیت اراضی مزروعی نشان میدهد که با وجود تحولات دامنه داری که در طول تاریخ در زمینه ملکداری و ورود طبقات جدید در سلك مالکان صورت گرفته است با اینهمه از نظر اصولی همان سیستم فئودالی و تمرکز املاك در دست اقلیتی محدود برقرار مانده است. بطور کلی ارتباط ایران با کشورهای بیگانه و آشناسدن

با تکنیک جدید نتوانسته است تحولی عمیق در سیستم مالکیت و همچنین ماهیت روابط مالک و زارع و روش بهره برداری و مکانیزه شدن کشاورزی بوجود آورد.

اراضی زراعتی در ایران را در عمل بسه دسته میتوان تقسیم کرد:

۱- خالصه ها: خالصه ها املاك ديوانی است که اراضی وسیعی را در مملکت تشکیل میداده، این زمینها از طریق ضبط املاك عناصر متنفذ و گاهی هم مجرمان از طرف پادشاه در اختیار و تملك دولت در می آمده است.

۲- املاك موقوفه: املاكی که مؤسسه های مذهبی آنها را در تصرف داشتند و عواید آنها اختصاص به مساجد و مدارس و دیگر امور خیریه بود و از پرداخت هر گونه عوارض مالیاتی معاف بودند.

۳- اراضی اربابی: املاكی که در مالکیت خصوصی افراد از قبیل حکام و خانها بود. ظهور سلسله های جدید و اختیاراتی که شاهان مستبد بر قسمت عظیمی از اراضی زراعتی و نسبت به تعیین بهره مالکانه داشتند و میتوانستند اراضی را باشخاص مختلف برای اداره کردن و استفاده از بهره مالکانه واگذار کنند، و نیز عوامل مختلف دیگر از آن جمله پیشرفت ترقی تجارت در نیمه دوم قرن سیزدهم (نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی) و سوق سرمایه ها بسوی زمین داری سبب شد که تحولی در بین طبقه مالکان بوجود آید و بمقتضای وضع اجتماعی گروههای تازه ای در میان این طبقه وارد شوند. ناگفته نماند که این تغییر و ناپایداری در میان طبقه مالکان تغییری اساسی در ماهیت طبقه زمین دار نبوده است و همچنانکه میس لمتن گفته است:^۱

پس از ظهور اسلام و از بین رفتن اشراف فئودال و طبقه دهقان (مالکان و اشراف درجه دوم) که مسئول اداره امور محلی و جمع مالیاتها بودند موقع خود را در مالکیت حفظ کردند، علاوه بر این طبقه، مالکان جدیدی روی کار آمدند که املاك خود را بصورتهای مختلف از طریق عطیة امام یا از راه فتح و غلبه در جنگها و یا بر اثر خرید و فروش بدست آورده بودند، این طبقه بعدها نمایندگی دولت را در نواحی سکونت خود بر عهده گرفتند، در زمان حکومت ترکها، طبقه جدید دیگری بنام مقطع « تیولدار » روی کار آمدند، این طبقه ابتدا رابط بین دولت و رعیت و مأمور جمع آوری مالیات اراضی بودند و بعدها حق استفاده از املاك نیز بخود آنها واگذار شد و در مقابل متعهد بودند که در مواقع ضروری بتهیه سپاه و لشکر پردازند و مستمری سپاهیان و همچنین اشخاص دیگری را که از محل عواید مالیات دولتی حقوق دریافت میکردند

۱- مالک و زارع از فصل پنجم صفحه ۲۱۲ تا فصل هشتم صفحه ۳۲۸.

پرداخت کنند. این املاک که بنام اقطاع « تیول » نامیده میشد کم کم بصورت ملک شخصی و موروثی درآمد. در نواحی غیر ایلی مالکان قدیم بتدریج با قبول مأموریت دولت در محل ، در طبقه مقطع « تیولدار » مستحیل شدند ، ولی در نواحی ایلی بعضی از نقاط دور دست ایران ، بخصوص در نواحی بحر خزر ، حکام محلی هم توانستند نفوذ و قدرت محلی خود را حفظ کنند و هم تسلط کامل بر املاکشان را از دست ندهند. در عصر قاجاریان طبقه مالک که شامل خان-های ایلات نیز میگردد ، متنفذترین و مقتدرترین طبقات کشور را تشکیل میدادند ، زمینداری برای مالک زمینه مناسبی جهت حیثیت اجتماعی و سرمایه گذاری بشمار میرفت. این امر سبب شد که اکثر طبقات سرمایه خود را برای خرید اراضی مزروعی بکار بیندازند و بر عده زمینداران افزوده شود. علاوه بر خانها و حکام محلی که مایل بودند بر قلمرو مالکیت و نفوذ خود بیفزایند، مأموران دولت و همچنین تجار و صاحبان سرمایه های آزاد که نمیتوانستند منافع بدست آمده از تجارت را بسبب سرمایه گذاری های خارجی در ایران صرف کارهای تولیدی و مؤسسه های صنعتی کنند ، اقدام بخريد زمینهای مزروعی از دربار کردند. بدین کیفیت طبقه جدیدی از ملاکان که در رأس آنها بورژوازی تجارتي و مستخدمان دولتی قرار داشتند جانشین اشراف فئودال گشتند و در تصاحب و تمرکز املاک مزروعی با خانها همگام شدند. با پیدایش مالکان جدید که بیشتر با بازارهای خارجی ارتباط داشتند و صاحب سرمایه های کلان بودند بتدریج املاک از دست خرده-مالکان و کشاورزان خارج شد و بی ترتیب بودن اصول مالیاتی نیز کمک کرد تا مالکیت زمین-های مزروعی در دست طبقات خاصی تمرکز یابد و بر تعداد عمده مالکان یا مالکان بزرگ افزوده گردد.

در سیستم بهره برداری مالکان جدید، همان شیوه فئودالیت را تعقیب می کردند بدین معنی که با تحمیل مالیاتهای جدید جنسی و نقدی بر دهقانان و افزودن مقدار آن موجبات استثمار بیشتر روستاییها را فراهم ساختند.

با روی کار آمدن سلسله صفویان و پیدایش قدرت مذهبی شیعه (قرن دهم هـ ق مطابق قرن شانزدهم م) که منشأ تحولاتی عمیق در شئون اجتماعی و اقتصادی مملکت گردید مسأله زمین داری نیز تا حدی صورت جدیدی بخود گرفت. مالکیت مطلق شاه بر اراضی اگرچه

جنبه عملی آن بمقتضای اوضاع و احوال تعدیل یافت با اینهمه تا اندازه‌ای برای شاهان صفوی بقوت خود باقی بود. پادشاهان این سلسله به منظور ایجاد قدرت نظامی و گردآوری سپاه کافی احتیاج سبسی بدرآمد نقدی برای پرداخت مزد لشکریان داشتند، برای این کار هیچ منبعی جز عواید خالصه وجود نداشت. از اینرو مقدار وسیعی از زمینها که در اختیار حکومت بود به این کار اختصاص داده شد. نخست برای سرکردگان سپاه برات نوشتند و بموجب آن سواجب سپاهیان را از محل عواید مالیاتی یعنی مالیات اراضی پرداختند. بعدها زمینهای املاك خالصه را که براتها بر عهده آنها بود به تیول دادند و مقرر شد که در مورد این تیولها مانند « اقطاعات » پیشین لشکری اصل وراثت برسمیت شناخته شود و تیول بفرزندان ذکور در صورت ادامه بخدمت لشکری بارث منتقل شود. شاهان صفوی علاوه بر این تیولهای لشکری، بعضی از املاك خالصه را نیز بطور موقت و در مواردی بطور دائم بمأموران حکومت و دیگران به تیول میدادند، فرمایند روایان صفویان پیش از رسیدن بسلطنت از روحانیان بزرگ و متنفذ بشمار می آمدند و املاك متعددی را بعنوان متولی در اختیار داشتند، چون بسلطنت رسیدند بسیاری از املاك را بر اماکن مقدس از جمله آستانه حضرت رضا (ع) در مشهد و خواهرش حضرت معصومه (ع) در قم وقف کردند. علاوه بر خاندان سلطنتی عده‌ای از مالکان بزرگ نیز املاك خودشان را با حفظ حق تولیت برای خود و خانواده‌شان وقف میکردند، تعداد بسیاری از املاك موقوفه در دوره صفویان بعنوان پاداش بخانواده‌های سرشناس مذهبی بصورت تیولهای موروثی واگذار شد، تیولها در پاره‌ای از موارد در این عصر از پرداخت مالیات بدولت معاف بودند و مالیاتهای گرفته شده متعلق بتیولدار بود و در مقابل بدولت اجاره بها میپرداخت، در پاره‌ای از موارد نیز تیولدار مالیات اراضی را بدولت میپرداخت. پس از صفویان بدنبال تصمیمی که نادرشاه افشار مبنی بر تضعیف روحانیان گرفت و برای کوتاه کردن دست آنها از اموال موقوفه اقدام کرد بسیاری از املاك موقوفه از دست متولیان خارج شد و نام آنها در زمره املاك خالصه در رقبات نادری ثبت گردید.

در مقابل تصمیم فوق، پاره‌ای از متولیان از تسلیم املاك وقفی سر پیچیدند، عده‌ای از وقف کنندگان هم از تنظیم وقفنامه خود داری و در صورت تنظیم از ارائه آن امتناع می کردند. این امر سبب شد که عده‌ای از وضع موجود استفاده برند و با کمک مأموران دولتی برای بسیاری از این نوع موقوفات بنام خود قبالة درست کنند و در نتیجه مقدار بسیاری از املاك موقوفه در زمان جانشینان نادرشاه باملاك شخصی و گاهی به املاك خالصه تبدیل شد.

سلسله قاجاریان که وارث دوران هرج و مرج ناشی از جنگهای متوالی زمان افشاریان و جانشینان آنان بود پس از روی کار آمدن، بخلاف شیوه پادشاهان صفوی موجبات تمرکز نیافتن قدرت حکومت را فراهم کرد و با سپردن حکومت ولایات با افراد خانواده سلطنتی رسم حکومت سلجوقیان را دوباره برقرار ساخت. همچنین با تفویض حق رسیدگی بدعاوی بملاکان و تیولداران، موجبات قدرت حکام ایالات و تسلط بیش از حد مالکان را نسبت به کشاورزان فراهم کرد. در مورد زمینداری بیشتر پادشاهان قاجار پس از آغامحمدخان سعی خود را بر این مصروف میداشتند که قسمتهای وسیعی از املاک کشور را جزو تیولها قلمداد کنند و از نظارت مستقیم خود برخالصه‌ها بکاهند، بدنبال این سیاست عده املاک خالصه‌ای که در این عصر تبدیل به تیول شد و بجای حقوق سالیانه باشخاص واگذار گردید بی اندازه افزایش یافت، تیولداران بیشتر میکوشیدند که تیولها را باملاک شخصی و قابل نقل و انتقال مبدل سازند، پس از آنکه بطور عملی این منظور برآورده شد تیولداران و مأموران سابق دولت در ردیف طبقه جدیدی از مالکان قرار گرفتند که مالیات دولت را تحت عنوان اجاره بها بحکومت مرکزی میپرداختند. چنانکه فریزر نوشته است «تیولداران در عمل هیچگونه مالیاتی بدولت نمیپرداختند و می کوشیدند املاک تیولی را در برابر عمال دولت خصوصی یا اربابی جلوه دهند و برعکس در برابر رعایا خود را وابسته بدولت قلمداد کنند و همان مالیاتی را که در سابق بنام دولت میگرفتند برای خود وصول کنند.»

نرخ مالیات املاک مزروعی در این عهد افزایش یافت و تحصیل آن از آنجهت که تحمیلی سخت بر طبقه زارع بود موجبات تعدی و ظلم مأموران مالیاتی را نسبت بخرده مالکان و کشاورزان فراهم کرد، چه مأموران مزبور علاوه بر مالیاتهای عادی برای مخارج خود و ابواب جمعی که در نواحی تحت اختیار آنان بود و همچنین برای تأمین مخارج مختلف نظامی و غیر نظامی، مالیاتها و باجهای سنگینی تحت عناوین مختلف، چون تفاوت عمل و سیورسات از مالکان جزء و کشاورزان مطالبه میکردند، بزرگران چون بیشتر از عهده پرداخت بارسنگین مالیاتها بر نمی آمدند زمینهای آنها بتملك عمده مالکان و خائنها در می آمد. ناصرالدینشاه در اواخر سلطنت خود تصمیم گرفت بموجب فرمانهایی املاک خالصه را که رو بویرانی نهاده بودند در مقابل پرداخت مالیاتی سنگین باشخاص واگذار کند، این مالیات نخست جنسی گرفته میشد و سپس بماخذ معینی مبدل بنقد گردید «تسعیر».

صاحبان املاک خالصه انتقالی نمیتوانستند املاک مزبور را بفرزندان خود انتقال دهند.

بدنبال این اقدام چون دولت در این عهد بعلت اسراف و ولخرجی شاه و درباریان و مخارج هنگفت دستگاههای اداری مملکت دچار مضیقۀ مالی شده بود، ناصرالدینشاه فرمانی مبنی بر فروش همه املاک خالصه بجز خالصه‌های حومۀ تهران صادر کرد.

در زمان مظفرالدینشاه احتیاج مبرم دربار بیول بقوت خود باقی بود و شاه فرمان فروش همه خالصه‌ها را صادر کرد، در ضمن فرمانی نوشت که صورتی از املاک خالصه را تهیه کنند تا مقدار و قیمت هریک از آنها معین شود. این امر برای مأموران دولت فرصت مناسبی بود که مقداری از املاک خالصه را جزو املاک شخصی بحساب آورند.

بطور کلی در اواخر دورۀ قاجاریان سیاست زمینداری برای روستاییان کیفیت طاقت فرسایی بوجود آورده بود، وضع مالیاتهای سنگین و رعایت نکردن قوانین شرعی در مورد مالکیت که حدود روابط مالک و کشاورز را مشخص کرده بود و کشاورزان در لوای آن مورد حمایت قرار میگرفتند، سبب شد که بزرگران در مقابل استفاده از زمین تحت شرایط طاقت فرسایی انواع بیعدالتیها و تعدی و ستم را از ارباب و مالک ده متحمل شوند، استثمار ملاکان و مباحثران آنها و وخامت اوضاع اقتصادی حق هرگونه مالکیت را نسبت بزمین از بزرگران سلب کرد و موجبات کینه و نفرت کشاورزان را نسبت به مالکان و استثمارگران خود فراهم ساخت و آنها را بفرار از ده و پناهنده شدن در شهرها برانگیخت. در بعضی از نواحی ایران دسته‌های بزرگی از روستاییان برای تهیه کار و فرار از وضع وخیم خود بروسیه مهاجرت کردند.^۱

عوامل فوق در ایران زمینه انقلاب را برای کشاورزان از هرجهت فراهم ساخت، ولی ما در فصول آینده روشن خواهیم کرد که چگونه این طبقه محروم از حقوق انسانی که فقط بایک انقلاب اجتماعی میتوانستند وضع خود را اصلاح کنند بعللی نتوانستند در جنبش مشروطیت ایران سهمی داشته باشند.

یکی از عواملی که در اسیر ساختن اقتصاد ایران در دست کشورهای
مالیات
 خارجی و در نتیجه تهیه مقدّمۀ اعطای امتیازاتی زیانبار بحال کشور
 مؤثر گردید مسأله تقلیل در آمد دولت و نا بسامان بودن وضع مالی کشور بود. در آمد

۱ - ایوانف تعداد مهاجران ایران اعم از کشاورزان و پیشه وران را که برای تهیه کسب و کار بماوراء قفقاز و ماوراء خزر در اوایل قرن بیستم میلادی مهاجرت کردند تا دویست هزار تن تخمین زده است.
 «تاریخ انقلاب مشروطیت ایران. صفحه ۱۵»

دولت را مالیاتهای مستقیم، عواید گمرکات، خالصه‌ها، و حق امتیاز اجاره بهای بنگاههای دولتی تشکیل میداد. با تأسیس پست و تلگراف «سالهای ۱۲۶۷ و ۱۲۷۴ ه. ق» در زمان سلطنت ناصرالدینشاه راه دیگری برای تأمین منابع در آمد دولت بوجود آمد.

اساس مالیات ایران مبتنی بر مالیاتهای مستقیم بود، مالیات مزبور از زمینهای مزروعی، اغنام و احشام و مستغلات، قنوات چاههای آب و آسیاها اخذ میشد، در پاره‌ای از نقاط بخصوص در روستاها مالیاتی بنام مالیات سرانه بر اشخاص تعلق میگرفت و در برخی از نواحی نیز بجای مالیات سرانه نوعی مالیات بنام «مالیات در» میگرفتند که بهر خانواری تعلق میگرفت. مالیات اراضی بصورت نقدی و جنسی تأدیه میشد، میزان حق دولت تا پیش از سلطنت فتحعلیشاه ده در صد کل عایدات بوده است ولی از زمان فتحعلیشاه پایه مالیات در ایران بمیزان ۲۰ درصد عایدات اراضی افزایش یافت، و این رقم نیز نرخ ثابتی نبوده و در پاره‌ای از موارد و در بعضی از نقاط در عمل به ۳۰ تا ۳۵ درصد نیز میرسید.

ناگفته نماند که حکام شهرستان مأمور وصول مالیات بودند و اختیار داشتند از محل مالیاتهایی که وصول میکنند مخارج ادارات هر محل را پردازند و سالیانه مبلغ معینی بمرکز بفرستند. بنا براین حکام در عمل مجاز بودند بیش از اندازه مقرر مالیات وصول کنند و تفاوت عمل را بنفع خود ضبط نمایند. برحسب معمول مالیاتهای سنگین و غیر عادلانه از طرف حکام متوجه قشر وسیعی از توده ملت که خرده مالکان و روستاییان باشند تحمیل میگردد تیولها و موقوفات که بصورت عمده مالکی اداره میشد از پرداخت مالیات معاف بودند، ایلها نیز مالیات اراضی نمی پرداختند و در مقابل خدمات نظامی را برعهده داشتند، و مالیاتی که از آنها دریافت میشد آن بود که بر اغنام و احشام آنها تعلق میگرفت.

از پیشه‌وران و بازرگانان نیز نوعی مالیات مستقیم که در حدود ۲۰ درصد عایدات آنها را تشکیل میداد وصول می‌گشت در تقاطعی که مالیات سرانه دریافت میشد، از هر مرد بطور معمول چهار قران و از زنان و کودکان ۲/۲۰ قران میگرفته‌اند و مالیاتی هم که بر اغنام و احشام بسته میشد از قرار هر گوسفند و بز نزدیک یک قران و از هر خر و گاو یک تومان بوده است^۱ علاوه بر مالیاتهای فوق که وسیله تحصیل در آمد برای دولت بود، امتیاز و اجاره بهای پستخانه

وضرابخانه و تلگرافخانه و عواید گمرکات نیز از طرف شاه باشخاص مختلف واگذار میشد، میزان درآمدی را که از این راه در سال ۱۸۸۸ میلادی عاید دولت گردیده لرد کرزن به حدود صد و ده هزار تومان تخمین زده است.^۱

بر این نوع مالیاتها باید مالیات سربازگیری را افزود که عبارت بود از دریافت وجوهی بعنوان مالیات و سرباز از هر روستا یا دهکده یا شهرستانها بوسیله مأموران مالیاتی. بر منابع درآمد دولتها مالیاتهای اتفاقی تحت عنوان مصادره و سیورسات و پیشکشهای سالانه و فوق العاده را نیز میتوان افزود.

درآمد دولت ایران در قرن سیزدهم هـ ق بخصوص در ربع آخر آن در اوایل قرن چهاردهم هـ ق بعلت عوامل مختلفی از جمله بی ترتیبی گرفتن مالیات و تنزل قیمت نقره و ارزش پول ایران بتدریج کاهش مییابد و از مبلغی معادل ۷۵ میلیون فرانک در سال ۱۸۱۵ میلادی به مبلغی معادل ۴ میلیون فرانک در سال ۱۸۸۹ میلادی تنزل می کند. در زمان سلطنت مظفرالدین شاه ۱۸۹۵ میلادی درآمد خزانه دولتی بین ۳۲ و ۳۶ میلیون فرانک تخمین زده شده است.^۲ ولی باید دانست که با همه اینها بودجه دولت ایران تا پیش از لغو امتیازنامه رژی تا حدی متعادل بود و دولت هیچگونه وامی خواه خارجی و خواه داخلی بر عهده نداشت بخصوص در اوایل سلطنت ناصرالدینشاه با اقداماتی که در زمینه اصلاحات مالی بدستور امیرکبیر صورت گرفت تا حدی مخارج دولتی که پیش از آن همواره افزونتر از عایدات بود تعدیل یافت و بتدریج یک میلیون تومان «معادل -» لیره انگلیسی «اضافه خرج بر دخل مملکت حاصل گردید». ^۳

ولی در اواخر سلطنت ناصرالدینشاه پس از آنکه امتیازنامه رژی بر اثر مخالفت روحانیان و توده ملت در دیماه ۱۲۷۰ شمسی (مطابق ژانویه ۱۸۹۲ م) ملغی گردید، و دولت مجبور شد برای پرداخت خسارت شرکت تالبوت وامی بمبلغ پانصد هزار لیره انگلیسی بمدت چهل سال از بانک شاهنشاهی بگیرد اردیبهشت ماه ۱۲۷۱ ش (مطابق آوریل ۱۸۹۲ م) و در مقابل عواید گمرکات جنوب را بعنوان وثیقه بدولت انگلستان واگذار کند این وضع دگرگون شد. از دست دادن عواید گمرکات که از مهمترین منابع درآمد دولت بود موجب اختلال وضع

۱ - ایران تألیف لرد کرزن صفحه ۹۵.

۲ - انقلاب مشروطیت ایران پاولویچ صفحه ۹.

۳ - کتاب امیرکبیر و ایران صفحه ۱۰۹.

مالی دولت گردید و این نخستین وام خارجی بود که توسط ناصرالدینشاه^۱ در ۲۸ رمضان ۱۳۰۹ هـ ق بر بودجه دولت تحمیل شد و مقدمه تحصیل وامهای پیاپی دیگری در زمان سلطنت مظفرالدین شاه برای جبران کسر مخارج دربار و تأمین هزینه و مسافرتهاى متعدد شاه بخارج از کشور گردید. از آنجمله وامی بمبلغ ۲۲۰،۰۰۰ منات طلا بود که بمدت ۷۰ سال توسط بانک استقراضی از دولت روسیه تزاری در برابر واگذار کردن عایدات گمرکات ایران باستثنای گمرکات بندرهای جنوب و فارس گرفته شد^۲. بموجب پیمان وام مقرر گشت که تا هنگامی که قرض مزبور از طرف دولت ایران پرداخت نشود دولت مزبور حق استقراض خارجی بدون رضامندی دولت روسیه نداشته باشد. در حدود سال ۱۳۲ هـ ق (۱۹۰۲ م) مظفرالدینشاه بار دیگر برای تأمین مخارج سفر دوم خویش بفرنگ مبلغ ده میلیون منات طلا بمدت ۷۰ سال با همان شرایط وام نخست از دولت روسیه تزاری وام گرفت. وی از دولت انگلستان نیز مقارن وام نخستین که از دولت روسیه گرفته بود (۱۳۱۸) وامی بمبلغ ۲۸۱،۴۳۱ لیره و ۱۶ شلینگ و ۴ پنس طلا بمدت ۱۰ سال با تنزیل ۵٪ توسط بانک شاهنشاهی و بنام حکومت هند دریافت کرد. بدین سان دولت ایران یکی از منابع درآمد و عایدات خود را که حقوق گمرکی باشد در اختیار دولت های خارجی گذاشت و مضیقه مالی روز بروز شدت یافت، چنانکه تخمین زده اند دولت ایران تنها بابت غرامت وامهای خارجی هرساله از کلیه عایدات گمرکی خود بطور تقریب مبلغی معادل ۲،۰۰۰،۰۰۰ تومان بدولت روس و انگلستان میپرداخته است^۳. تاریخ استعمار گمرک ایران را پس از شکست ایران از دولت روسیه و تنظیم عهدنامه گلستان باید دانست، چه پیش از آن تاریخ بخصوص در زمان خاندان صفویان که در توسعه تجارت و ترقی اقتصاد مملکت کوشش فراوان مبذول میشد ایران دارای تشکیلات منظم گمرکی و راهداری بود، و نخستین معاهدهای راهم که این سلسله با دولت عثمانی منعقد ساخت استقلال گمرکی ایران را حفظ میکرد و کلیه اجناس خارجی را که بایران وارد میشد تابع قوانین گمرکی قرار میداد و هر چند ترتیب اخذ عوارض گمرک در نواحی مختلف بطور متفاوت انجام میگرفت با اینهمه اداره تشکیلات مزبور بدست مأموران و عمال دولتی که از طرف شاه معین میشدند صورت میپذیرفت، ولی پس از مدتی

۱ - قرارداد این قرضه تحت ۱۶ فصل در ژانویه ۱۹۰۰ با تنزیل صدی پنج بین دولت ایران و بانک استقراض روس در ایران منعقد گردید رجوع به صفحه ۱۹۴ از کتاب تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا شود.

۲ - گنج شایگان تألیف جمال زاده صفحه ۴۱.

۱ - برای دولت ایران میراث (سال ۷-۱۳۱۶ ه. ق). قران تا ۱۳۵۰۰۰۰ قران تخمین زده شده است.

ایران همچنانکه در گذشته یاد شد، در برابر دریافت وامهای متعدد از دولتهای خارجی که نقشه تسخیر بازارهای ایران و تسلط بر اقتصاد مملکت را برقابت با یکدیگر طرح کرده بودند قرارداد گمرکی نوینی در تاریخ ۲۰ رمضان ۱۳۲۰ هـ ق (مطابق با ۱۳ دسامبر ۱۹۰۲ م) با دولت روسیه منعقد ساخت. مواد قرارداد تعرفه جدید موجب تقلیل عوارض کالاهای روسی و در نتیجه بنفع دولت روسیه تمام شد و سبب کسر در آمد گمرکات ایران گردید.

بدنبال عقد عهدنامه گمرکی تازه بین ایران و روسیه، دولت امپراتوری انگلستان که بر سر مسئله نفوذ اقتصادی و سیاسی در ایران با دولت روسیه تزاری رقابت میکرد برای تصاحب منافع و عواید گمرکات جنوب در ذیقعه ۱۳۲۰ هـ ق (مطابق با نهم فوریه ۱۹۰۳ م) قرارداد تازه گمرکی مشتمل بر یک مقدمه و هفت فصل بر اساس عهدنامه دسامبر ۱۹۰۲ میلادی با دولت ایران منعقد کرد. بموجب قراردادهای فوق دولت ایران کلیه حقوق خود را در مورد گمرکات ایران و همچنین حق تنظیم و تغییر تعرفه های آن بدولتهای خارجی واگذار کرد و بدین سان با تنظیم سند استعمار و استثمار اقتصادیات کشور، موجبات برانگیختن ملت برضد دولتهای اجنبی فراهم شد.

دوران آخر سلطنت ناصرالدینشاه را باید آغاز دوره نوین اسارت کشور

امتیازات

توسط سرمایه های خارجی از طریق اعطای امتیازات در زمینه های

مختلف دانست. دولت انگلستان بمنظور حفظ ارتباط خود با هندوستان و تحکیم نفوذ سیاسی خود در ایران بتحصیل یک رشته امتیازات از جمله امتیاز خطوط تلگرافی توسط کمپانی انگلیس و هند مبادرت کرد. نخستین امتیاز مربوط بخطوط تلگراف بین خانقین و تهران و بوشهر، بین تهران و سرحد بلوچستان « رمضان ۱۲۸۰ هـ ق » برای مخابرات داخل و خارج بود و در سوم رجب ۱۲۸۲ هـ ق (مطابق ۳ نوامبر ۱۸۶۵ م) قرار داد تازه ای که ارتباط ایران را با خارج برقرار سازد، بین دولت ایران و انگلیس بسته شد. امتیاز دیگر راجع بخطوط تلگرافی بین دولت ایران و انگلیس امتیازنامه مورخ ۳ ربیع الثانی ۱۳۱۹ هـ ق (مطابق ۱۶ اوت ۱۹۰۱ م) بود، مدت امتیازنامه مزبور تا ۵ جمادی الثانی ۱۳۴۳ هـ ق (دهم ژانویه ۱۹۲۵ میلادی) تعیین شده بود و در آن مقرر گشت که هرگاه دولت ایران قرض خود را تا مدت موعود بابت کشیدن این خط بدولت انگلیس نپردازد این امتیازنامه بقوت خود باقی باشد.

۱ - این امتیازنامه در زمان استبداد صغیر ۱۳۲۷ هـ ق تمدید شد.

در جمادی الاولی سال ۱۲۸۹ هـ ق (مطابق ۲۵ ژوئیه ۱۸۷۲ م) امتیازنامه‌ای بین دولت انگلستان و ایران بمدت هفتاد سال تنظیم شد و بموجب آن مقرر گردید که دولت ایران حق انحصاری ساختمانی راه آهن و بهره برداری از منابع زیر زمینی و امتیازات دیگری در زمینه آبیاری به بارون رویتربعه انگلیس واگذار کند، و نیز بموجب این امتیاز دولت ایران اداره گمرکات کشور را بمدت ۲۰ سال در برابر هزار لیره استرلینگ در اختیار رویتربعه گذاشت و تعهدات دیگری را نیز در ضمن سواد امتیازنامه فوق برای آینده پذیرفت که بموجب آنها کلیه ثروت‌های طبیعی کشور برای مدت هفتاد سال در اختیار دولت انگلستان قرار میگرفت، این امتیازنامه با مخالفت ملت و دولت رقیب «روسیه تزاری» مواجه و لغو گردید.

مدت ۱۶ سال بین دولت ایران و بارون ژولیوس تبعه انگلیس بر سر خسارت‌هایی که از این امتیازنامه ناشی شده بود گفتگو بود تا سر انجام از طرف ناصرالدینشاه برای جبران خسارت ادعا شده امتیاز بانک شاهنشاهی در تاریخ ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۰۶ هـ ق بمدت ۶۰ سال بوی داده شد. اعطای این امتیازنامه از مهمترین خواسته‌های دولت انگلستان بود، چه محافل مالی انگلستان از اواسط قرن نوزدهم برای توسعه تجارت و تأمین پیشرفت صنایع خود بتأسیس مراکز بانکی در کشورهای دیگر احتیاج داشتند و بدنبال همین مقصود بود که پیش از تأسیس بانک شاهنشاهی بعزت آزاد بودن فعالیت بازرگانی و اقتصادی برای خارجی‌ان، ابتدا بانک جدید شرق در سال ۱۲۶۶ هـ ش (مطابق ۱۸۸۸ م) بدون بدست آوردن امتیازی خالص در ایران گشایش یافت. و بدنبال آن بانک شاهنشاهی فعالیت اقتصادی را آغاز کرد، این بانک می‌توانست علاوه بر کارهای بانکی و صرافی بکارهای عمرانی و صنعتی نیز بپردازد، چه بموجب فصل یازدهم امتیازنامه حق استخراج تمام معادن ایران (بجز معادن فلزات و انواع سنگهای قیمتی که از پیش به دیگری واگذار شده بود) و نیز ساختن راه‌های شوسه در سراسر کشور بمدت ۶۰ سال ببانک مذکور واگذار شد، علاوه بر امتیازات فوق بانک مزبور حق نشر اسکناس و معاف بودن از مالیات رانیز بدست آورد. بانک انگلیس را باید بهترین وسیله افزایش نفوذ اقتصادی انگلستان در ایران دانست. دیگر از امتیازنامه‌هایی که در مسیر اسارت ملت ایران و تحکیم پایگاه سیاسی دولتهای بیگانه در زمان سلطنت مظفرالدینشاه داده شد، امتیاز استخراج معادن نفت ایران یکی از سرمایه‌داران استرالیایی موسوم به ویلیام دارسی بود (در تاریخ ۹ صفر ۱۳۱۹ هـ ق - ۱۹۰۱ م). بموجب این امتیازنامه دولت ایران بزرگترین منبع ثروت خود یا نفت را بمدت ۶۰ سال

به داری و اگذار کرد و بوی اجازه تفتیش و استخراج و تجارت و حمل و نقل محصولات نفتی داد. داری نیز امتیاز خود را بشرکت «استخراجات اولی» که شرکتی انگلیسی بود تفویض کرد. دولت انگلستان در واقع با گرفتن این امتیازنامه ضربه‌ای سخت بر قیپ خود دولت روسیه تزاری فرود آورد دولت اخیر نیز در برابر هر یک از امتیازاتی که دولت انگلیس از ایران میگرفت بطور متقابل می‌کوشید تا امتیازات همانند سیاسی و اقتصادی از ایران بگیرد. از اینرو سرمایه‌داران دولت روسیه نمیتوانستند در برابر فعالیتهای دولت امپراتوری انگلستان بمنظور توسعه نفوذ خود در ایران آرام بنشینند و با داشتن زمینه مساعدی که بموجب عهدنامه ترکمانچای بخصوص در برابر ایران کسب کرده بودند، بمنظور جلوگیری از فرمانروایی سرمایه‌های اقتصادی رقیب و تسلط و تحکیم نفوذ خود در ایران بگرفتن امتیازاتی جدید در زمینه‌های سیاسی و اقتصادی آغاز کردند. نفوذ روسیه تزاری بدنبال اعطای امتیازات تلگرافی به دولت انگلستان پیش از همه در ارتش ایران پدید آمد. امتیاز تشکیل قزاقخانه در ایران در زمان ناصرالدینشاه «۱۲۹۷ هـ ق» از طرف ایران بروسیه داده شد و مبلغ سی هزار تومان مخارج مربوط بدان از محل عایدات گمرکات ایران پرداخت گردید. فرماندهی بریگاد قزاق با افسران روسی بود.

و نیز در برابر بانک شاهنشاهی در ایران، دولت روسیه تزاری اقدام بتأسیس بانک استقراضی کرد. امتیاز این بانک نخست در سال ۱۲۶۹ هـ ش (۱۸۹۵ میلادی) بموجب پیشنهادی مبنی بر اجازه تأسیس انجمن استقراضی از طرف یکی از اتباع دولت روسیه در ایران داده شد، و این پیشنهاد مورد موافقت ناصرالدینشاه واقع گشت و مواد نظامنامه آن در تاریخ ۳ اردیبهشت ماه ۱۲۷۰ هـ ش (۲۱ ماه مه ۱۸۹۱ م) از طرف دولت ایران به تصدیق رسید.

هدف این بانک که در واقع شعبه‌ای از مالیّه روسیه بشمار میرفت توسعه نفوذ در ایران وبخصوص رقابت با دولت انگلستان بود و دایره فعالیت آن بیشتر محدود بپرداخت قرضه‌های کلان بدربار و رجال درباری و اعیان و ارباب نفوذ و حتی علما، در هزینه و گرو گرفتن اشیاء گرانبها و اوراق بهادار بود از امتیازات دیگری که در زمینه راهسازی و ارتباطات به دولت روسیه تزاری داده شد باید امتیاز ساختن راه خلیج انزلی (بندر پهلوی) تا قزوین را نام برد که از طرف ناصرالدین شاه در دوم ذیحجه ۱۳۱۰ هـ ق بمدت ۹۹ سال بشرکت روسی «بیمه و حمل و نقل در ایران» داده شد و در طی این مدت مقرر گشت که دولت ایران از شرکت مزبور مالیاتی دریافت نکند. دایره امتیاز این شرکت پس از چهار سال وسعت یافت و امتیاز احداث راه شوسه تهران

بقزوین و قزوین بهمدان را نیز بدست آورد ، همچنین امتیاز راه شوسه جلفا و تبریز را بوعده ۹۹ سال تحصیل کرد، درضمن امتیازساختمان و بهره برداری از بندرانزلی (پهلوی) و خطوط کشتیرانی در دریای خزر را بدست آورد، امتیاز خط تلگراف بین جلفا و تهران از راه تبریز بکمپانی انگلیسی «تلگرافات هند و اروپا» مقیم مسکو که تحت حمایت دولت روسیه بود واگذار گردید .

امتیاز استخراج معادن قراچه داغ آذربایجان در ۱ جمادی الاخر ۱۳۱۶ هـ. ق بشرکت معادن روس بمدت هفتاد سال واگذار شد. در ضمن این امتیازنامه شرکت مزبور حق داشت در حوزه امتیاز راههایی را که برای پیشرفت کارش ضروری میدانست بسازد. اعطای امتیاز شیلات بحر خزر به لیانازوف در سال ۱۲۸۵ هـ. ق نیز از جمله مواردی است که دولت روسیه از آن منتفع شد، امتیاز اخیر بارها تجدید گشت و آخرین بار آن در زمان صدارت عین الدوله بود که آن را بمدت ۲۰ سال در برابر ۶۰ هزار تومان در سال تمدید کردند و نیز از واگذاری نفت شمال در سال ۱۳۲۴ هـ. ق بدولت روسیه تزاری باید یاد کرد.

در زمینه امتیازات خارجی از اعطای امتیاز انحصار خرید و فروش و ساخت دخانیات ایران بیک شرکت انگلیسی موسوم به « هیئت شاهنشاهی دخانیات ایران » که صاحب امتیاز تالوت نام داشته باید ذکری بمیان آورد. گرچه این امتیاز از طرف ایران لغو گردید و بمرحله اجراء درنیامد ولی از آنجایی که تأثیر مستقیم در جنبش مشروطیت داشته است اشاره بآن لازم است. توضیح اینکه ناصرالدینشاه در سومین سفر خود باروپا در سال ۱۳۰۷ هـ. ق امتیاز مذکور را بیک شرکت انگلیسی وعده داد و در ۲۸ رجب ۱۳۰۸ هـ. ق مطابق بیستم مارس ۱۸۹۰ م امتیازنامه بمدت پنجاه سال تحت ۱۵ فصل تنظیم شد و بموجب فصل اول امتیازنامه مقرر گردید که شرکت مزبور سالی ۱۵ هزار لیره انگلیسی بعلاوه یک ربع منافع خالص بدولت ایران بپردازد و دولت ایران هم بموجب فصل هفتم امتیازنامه متعهد شد مالیات و عوارض و رسوم گمرک را که در آن تاریخ گرفته میشد در خلال مدت ۵۰ سال اضافه نکند.

این همان امتیازنامه‌ای است که ادوارد براون انگلیسی در تاریخ انقلاب ایران از آن بعنوان یکی از بدبختیهای دوره اخیر سلطنت ناصرالدینشاه یاد میکند ، چه همین امتیاز است که موجب نارضایتی مردم گردید و وحدت کلیه طبقات کشور راچه روحانی و بازرگان وجه افراد عادی برضد حکومت و استعمار خارجی فراهم ساخت و عموم مردم از نظر امثال فتوای دو تن

از مجتهدین و اجرای احکام شرعی که بموجب رأی آنان استعمال دخانیات تحریم شده بود جمیع دکان‌های تنباکو و توتون‌فروشی را تعطیل کردند و در مدت کوتاهی استعمال دخانیات در ایران متروک شد. عاقبت شاه در برابر مخالفت مجتهدان و عالمان و ملت نتوانست ایستادگی کند و بناچار در تاریخ ۱۴ جمادی الاخر ۱۳۰۹ ه. ق امتیاز را لغو کرد و در مقابل چنانکه گفتیم مجبور به پرداخت معادل ۵۰۰ هزار لیره انگلیسی از بابت خسارت به کمپانی مزبور گردید.

دولت ایران بجز امتیازاتی که باتباع انگلیسی و روسی اعطا کرده است. بدیگر دولتهای خارجی نیز امتیازاتی بخشیده است. از جمله امتیاز بهره برداری از جنگلهای ایران که بیک مؤسسه « فرم » یونانی داده شد و امتیاز استخراج آثار عتیقه و حفاریات تاریخی که در حدود سالهای ۱۳۰۰-۱۳۰۱ ه. ق از طرف ناصرالدینشاه بیک تن از اتباع فرانسوی بنام « مارسل اگوست دیولافوای M.A.Dieulafoy » اعطا گشت.

سیاست دروازه‌های باز، برداشتن مرزهای اقتصادی با وضع تعرفه‌های گمرکی که بخوبی بر اساس استیلا بر اقتصاد ایران بین دو دولت روسیه تزاری و انگلیس با دولت ایران تدوین شده بود، اعطای امتیازات، بخصوص تسلط مؤسسات بانکی خارجیان بر بازار سرمایه و پول ایران و همچنین گرفتن وامهای متعدد از دولتهای خارجی و بوثیقه رفتن مهمترین و پر درآمدترین منابع درآمد کشور در قبال آنها، تسلط خارجیان بر نیروی نظامی ایران، اداره دیویزیون قزاق بدست متخصصان و فرماندهان روسی، همه اینها اساس استقلال سیاسی و اقتصادی ایران را متزلزل ساخت و بخصوص اختلال سریعی که در وضع مالی و اقتصادی کشور در اوایل قرن چهاردهم ه. ق پیش آمد تأثیر عمیقی در کلیه طبقات اجتماعی ایران بخشید.

امکان بهره برداری از منابع طبیعی ایران برای خارجیان، تنظیم معاهدات تجارتنی زیان- بخش بحال اتباع ایرانی، زیانهای آزادی واردات بخصوص وارداتی که از حقوق گمرکی معاف بودند، ضربت سختی بصنعت و کشاورزی کشور وارد میکرد، و این امر برای بورژوازی تاجر و سرمایه- دار ایرانی بخصوص مسئله حیاتی را بوجود می‌آورد که خواه ناخواه واکنش نارضایی از آن به صورت انقلاب بر ضد وضع موجود بموجب سیره تاریخی بود.

مسئله پریشانی و ورشکستگی طبقات بزرگی از اجتماع را، فرار از ده شهر و یا مهاجرت تولید کنندگان ثروت کشور چون روستائیان و کارگران بخارج از کشور، و یا ترك تابعیت گفتن و بحمايت دولتهای استعمارگر در آمدن، نمیتوانست درمان بخشد، محدود شدن منافع

مادی مردم بوسیله شرکتهای خارجی و بخصوص تهدید هر یک از طبقات اجتماع ، خود بخود موجبات وحدت و پیوستگی افراد را بایکدیگر بوجود می آورد و این نیرو گاهی هم نیروهای متشکل همسود و همدرد برای دفاع از حقوق مسلم طبیعی خود بتدریج برای مبارزه بر ضد عوامل و عللی که منافع آنها را بمخاطره انداخته بود مجهز می شدند و در برابر فشار تراکم این نیروها هیچ عاملی جز از هم پاشیدن وضع موجود آن زمان و تأمین امنیت مالی و از بین رفتن علل اصلی نمیتوانست بمقاومت پردازد و آنرا در هم شکند. خواسته های عناصر انقلابی ایران پس از بدست آوردن حکومت مشروطه ، از مجلس اول اینها بود: اصلاح وضع اقتصادی ایران ، از راه محدود ساختن مخارج زاید دستگاه حاکم یا طبقه فرمانروا ، مخالفت با قرضه خارجی ، تأسیس بانک ملی با بکار انداختن سرمایه های داخلی ، نسخ قاعده تیول و تسعیر. مخالفت با امتیازات خارجی که همه آنها بهترین نشان و معرف عامل سازنده انقلاب و محرك و انگیزه واقعی توده ملت در جنبش مشروطیت بوده است و ما در فصول آینده این مجموعه بتفصیل درباره کیفیت دخالت و تأثیر هر یک از طبقات مختلف اجتماع در انقلاب مشروطه و هدف واقعی آنها در مبارزات ملی باجمال گفتگو خواهیم کرد.

در پایان این مقال باید بایجاز درباره تغییراتی که در ترکیب جمعیت و طبقات ایران حاصل شد سخن گوئیم و تفصیل آن را بفصل دیگر این کتاب موکول کنیم.

با شروع مناسبات اقتصادی بین ایران و ممالک غربی و اقداماتی که در زمینه تسهیل روابط تجارتی در این کشور رخ داد و باتوسعه تجارت و رشد اقتصادیات کشور در ربع اول قرن چهاردهم هجری ، موجبات تحولات عمیقی در ساختمان طبقات اجتماعی ایران بوجود آمد.

جمعیت ایران که در دوره صفوی در حدود ۴ میلیون تن تخمین زده شده است در دوره پادشاهان قاجاری بموجب آمارهایی که سر رالینسن و دکتر اف-ج-پولاک و دکتر شیندلر در حدود سالهای بین ۱۸۵۰ تا ۱۸۸۸ میلادی داده اند به ۶ تا ۱۰ میلیون تن تقلیل یافت «۱» بموجب آمار دکتر شیندلر از میان «هفت میلیون و نیم» جمعیت ایران نزدیک به دو میلیون تن جمعیت شهر نشین و در حدود پنج میلیون و نیم تن جمعیت روستا نشین بوده است.

اختلاف فاحش بین جمعیت شهر نشین و روستا نشین که بسبب نظام اجتماعی و وضع زندگی اقتصادی و عدم ارتباط نزدیک بین روستا و شهر پدید آمده بود در اواخر قرن سیزدهم

هجری بعداعلا رسیده بود. بخصوص که با پیشرفت تجارت و بازرگانی خارجی و درموردی خاص واستثنائی بر اثر توسعه صنعت جدید طبقات ثروتمند تازه‌ای در برخی از شهرهای ایران رشد کردند تبدیل اکثر شهرهای مهم ایران، بخصوص شهرهای شمالی و جنوبی کشور و همچنین اصفهان و تهران بمرکز مهم تجارتنی و تأسیس کمپانیهای تجارتی و تعداد معدودی کارخانه‌های صنعتی در برخی از نواحی فوق، تعداد جمعیت این شهرها را بتدریج افزون ساخت، همچنانکه اشاره کردیم طبقه سرمایه‌دار و تاجر توسعه یافت و چون سوانعی در راه رشد صنایع موجود بود بورژوازی ایران بجای سرمایه‌گذاری در زمینه صنعت و تأسیس کارخانه‌های صنعتی سرمایه خود را صرف خرید زمینهای زراعتی کرد و بتدریج جای مالکان اشراف و فئودال را گرفت.

فزون شدن تعداد تحصیل‌کردگان دانشهای جدید در مغرب زمین یا در داخل ایران و بروی کار آمدن طبقات متوسط که در جریان تکون حکومتهای ملی از عوامل مفید و مؤثر بوده است و همچنین هوشیاری و بیداری نسبی توده مردم، بدنبال تحولاتیکه در نتیجه اقتباس تمدن مادی و نشر فلسفه آزادی و تساوی حقوق ملل غرب در ایران پیش آمد و نیز نفرت از استعمار و گسترش نفوذ خارجی در ایران سبب شد که طبقات ممتاز و روشنفکر ایران بمعایب عصر خود پی ببرند و همراه با طبقه بورژوازی تاجر و روحانیان که بععل بسیار جانبدار بازاریان و پیشه‌وران و بازرگانان بودند، بر ضد مظالم حکومت استبداد و بخصوص استثمار انحصاری استعمار طلبان روس و انگلیس قیام کنند و دیری نگذشت که با شروع جنبشها و اعتصابات عمومی و ملی پایه تخت سلاطین مستبد قاجار را متزلزل ساختند.

فصل دوم

فهرست فکری

تماس و ارتباط ایران با دول غرب نه فقط موجب تحول عمیق در اوضاع اقتصادی ایران گردید - بشرحی که در فصل اول بتفصیل بیان شد - بلکه موجبات انتقال تمدن از غرب بشرق و انتشار فلسفه‌های آزادیخواهی و افکار جدید را نیز در ایران فراهم کرد.

مقدمات تدریجی تحول افکار و بوجود آمدن گروههای روشنفکر در ایران حتی قبل از سلطنت ناصرالدینشاه فراهم شده بود، و از جمله عباس میرزا «نایب السلطنه» همت بر اخذ بعضی از آداب و فنون غربی از طریق استخدام هیأت‌های معلمان فرانسوی و انگلیسی مصروف داشت و اقداماتی که این هیأت‌ها در زمینه احداث کارخانه‌های اسلحه‌سازی و استخراج بعضی از معادن و همچنین سازمان دادن سپاه بسبک اروپایی نمودند، راه را بر نفوذ تمدن مادی غرب در ایران هموار کرد.

از طرف دیگر گسیل کردن دانشجو برای تخصص در رشته‌های مختلف فنی به لندن در زمان سلطنت محمدشاه و دایر کردن چاپخانه و مبادله سفرای بین ایران و دول اروپایی تا حدی در زمینه نشر افکار اروپایی در ایران مؤثر بوده است. ولی پیشرفت شایان توجه در امر نفوذ افکار آزادیخواهی را باید از نیمه دوم قرن سیزدهم ه. ق دانست که دوره اقتباس تمدن جدید توسط میرزا تقی‌خان امیرکبیر صدراعظم بود، و بدنبال مساعی آن وزیر با تدبیر و اقدامات اصلاح طلبانه وی همت بعضی از وزراء و رجال روشنفکر نیز از جمله عوامل مؤثر بشمار میرود.

در اینجا شایسته است قبل از بیان تحولات عمده اجتماعی و فرهنگی و فکری که در ایران حاصل شد از مشخصیتهای برگزیده‌ای که درد گرگونی اوضاع قدیم و نفوذ تمدن و اندیشه‌های تازه و وظیفه قابل ملاحظه‌ای بر عهده داشتند باجمال یاد کنیم.

از جمله نخست باید میرزا تقی‌خان امیرکبیر را نام برد که خود مستقیم زیر تأثیر مکتب تمدن جدید و آزادیخواهی غرب قرار گرفت و در نمایندگیهای سیاسی خود بخارج از کشور (روسیه ۱۲۴۵ ه. ق، و ایروان در رجب ۱۲۵۳ ه. ق، و ارزنة الروم در سال ۶۳ - ۱۲۵۹ ه. ق) و بازدید از مؤسسات مختلف صنعتی و نظامی و تشکیلات اداری و بهداری کشور روسیه، شیفته ترقیات و

تمدن جدید گردید. تماس با دنیای آزاد و بخصوص آگاهی از پیشرفتهای مادی و معنوی روسیه آن چنان تأثیری در روحیه او باقی گذاشت که چون بمقام صدارت ایران رسید هیچ عاملی او را از اجرای نقشه‌هایی که از پیش برای چاره‌جویی عقب‌ماندگی کشور طرح کرده بود باز نداشت و بیک رشته اصلاحات در زمینه‌های مختلف از آن جمله: امور فرهنگی، قضایی و اقتصادی و بخصوص صنعت دست زد و با اینکه مدت صدارتش کوتاه بود ولی میتوان گفت نقشه‌های مترقیانه وی مقدمه تحولات بزرگ و اساسی در کشور ایران گردید.

مهمترین مؤسساتی که در روسیه مورد توجه امیر کبیر واقع گردید، مؤسسات فرهنگی آن کشور بودند که وی تحت تأثیر آن بتأسیس دارالفنون اقدام کرد و اینکار را میتوان از مهمترین و مفیدترین اقدامات امیر کبیر در ترویج علوم جدید و فرهنگ نو در ایران دانست.

بدنبال اولین کاروان معرفت که در نیمه اول قرن سیزدهم هـ ق رهسپار مغرب زمین شد، امیر کبیر عده‌ای هنرآموز و صنعتگر روانه روسیه کرد تا صنایع جدید را در کارخانه‌های مسکو و پترزبورگ یاد گیرند، هنرآموزان فوق‌پس از مراجعت بوطن بمشاغل مختلف گمارده شدند و افکار نو و ترقی خواهی را با خود به‌مراه آوردند.

علاوه بر تأسیس مؤسسات فرهنگی مشابه مدارس غربی، گسیل کردن دانشجو بخارج از کشور و مسافرت نمایندگان سیاسی و رجال آزادیخواه و افرادی از طبقات سرمایه‌دار کشور بممالک غربی خود یکی از عوامل مؤثر نشر تمدن جدید و افکار آزادیخواهی بود.

فکر تأسیس اولین مطبعه چاپ کتابهای فارسی و همچنین ایجاد اولین روزنامه فارسی در ایران از میان گروه تحصیل کردگان مکتب غرب برخاست. میرزا صالح شیرازی که در سال ۱۲۳۵ هـ ق مطابق با ۱۸۵۰ میلادی از طرف دولت ایران بانگلستان اعزام شده بود، در ضمن تحصیل در آن سرزمین تحت تأثیر محیط تعلیم خود قرار گرفت و در مراجعت بایران در ضمن اشتغال بکارهای سیاسی بتأسیس روزنامه‌ای در ایران پرداخت، تجلیات افکار تجدد خواهانه او در سفرنامه‌اش بخوبی نمودار است که در آن ضمن ازقوانین و مؤسسات اجتماعی و حکومت ملی انگلستان و مقایسه‌ای میان آن نوع حکومت با حکومتهای مطلق و مظالم ناشی از آنها بحث میکند.

توجه بلزوم تأسیس شورای دولتی را در ایران بشرحی که در ذیل خواهد آمد، میتوان

نتیجه فکر و اقدام میرزا جعفرخان مشیرالدوله که از پرورش یافتگان غرب است دانست.^۱
پس از امیرکبیر در زمان وزارت علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه در سال ۱۲۷۶ ه. ق گام دیگری در همین راه برداشته شد و از میان بهترین فارغ التحصیلان دارالفنون ۴۲ تن برای آموختن فنون و علوم مختلف بفرانسه گسیل شدند. همراه با اقداماتی که از طرف دولت در زمینه تربیت متخصص چه در داخل کشور و چه در خارج صورت میگرفت جمعی از افراد دورانیش و روشن بین نیز نظر بمقتضیات زمان فرزندان خود را برای اخذ تعلیم و تربیت جدید با اروپا گسیل داشتند، از میان همین گروه اقلیت، رجال سیاسی و مردان بزرگی برخاستند که نقشهای مؤثری در اداره امور مملکت برعهده گرفتند.

میرزا حسینخان سپهسالار، میرزا ملکمخان ناظمالدوله، میرزا یحییخان مشیرالدوله رجال سیاسی مؤثر عصر ناصری را که هریک به نحوی در اشاعه تمدن جدید و اندیشه های آزاد یخواهی سهمی بسزا داشته اند میتوان بعنوان نمونه و شاخص این گروه نام برد.
میرزا حسینخان سپهسالار، علاوه بر آنکه تحت تأثیر محیط تعلیم و تربیت فرانسه قرار گرفت، در دوران دوازده ساله نمایندگی سیاسی خود در اسلامبول تحولات اجتماعی و سیاسی عثمانی که با اعلان حکومت مشروطه در آن مملکت منجر گردید نیز در وی تأثیر بخشید، و چون بمقام صدرات عظمی در ایران رسید، بمنظور بیدار کردن مردم و نشر افکار صحیح بکارهای اصلاح طلبانه ای در امور حکومت و دستگاه قضا دست یازید.

منزلت و مقام میرزا ملکمخان ناظمالدوله، و اثر مثبتی که در بیداری ایرانیان داشته است مورد اتفاق اکثر مورخان میباشد: ناظم الاسلام کرمانی در مورد میرزا ملکمخان چنین می گوید: «شرح خدمات لایقات آن مرحوم در جنبش خفتگان و بیداری ایرانیان دفتری علیحده را درخور است میتوان گفت اول کسی است که تخم قانون در این سرزمین کاشت و نیز یکی از نویسندگان در مورد او چنین نوشته است: مقام پرنس ملکمخان در ایران همان مقام ولتر، ژان ژاک روسو،

۱- میرزا سید جعفرخان مشیرالدوله یکی از رجالی است که از اواسط عهد فتحعلیشاه تا اواسط سلطنت ناصرالدینشاه دارای مشاغل مهم دولتی بوده است. وی از اولین تحصیل کردگان اروپاست، در سال ۱۲۳۰ ه. ق موقعی که عباس میرزا نایب السلطنه تصمیم گرفت عده ای را جهت فرا گرفتن علوم جدید روانه انگلستان کند میرزا جعفر نیز از جانب ایشان برای تحصیل علوم مهندسی اعزام آن مملکت گردید، نامبرده قریب سه سال و نیم بتحصیل فنون و هندسه و صنایع مربوط بنظام مشغول بود، و در سال ۱۲۵۲ هجری قمری بعنوان سفارت مأمور عثمانی شد. نقل از تاریخ روابط سیاسی ایران و عثمانی، ج ۲، صفحه ۱۶۴

ویکتور هوگو است در ملت فرانسه. فضیلت ملکم خان در اینست که او وقتی ساز تمدن آغاز نمود که از هزار نفر یکنفر باین مراتب آشنا نبود و کلمات او اثری شایان در قلوب ایرانیان نمود^۱.

میرزا یوسفخان مستشارالدوله را که از رجال و نمایندگان سهم سیاسی عصر ناصری است میتوان از جمله پیشروان فکر آزادی دانست وی از رجال آزادیخواهی بود که تحت تأثیر تمدن فرانسه و کارهای اصلاح طلبانه عثمانی قرار گرفت، وی از پیروان مسلک ملکم خان بود و در ضمن مسافرتهاى متعدد خود بخارج با روش حکومت قانونی و افکار آزادیخواهی آشنا شد، لزوم اخذ تمدن جدید و برقراری حکومت قانون را در ایران در ضمن بیان اصول افکار سیاسی خود در چندین رساله مدون ساخت. کتاب «یک کلمه» او بهترین معرف افکار آزادیخواهانهاش میباشد و خود در معنی آن چنین میگوید «یک کلمه ای که جمیع انتظامات فرنگستان در آن مندرج است کتاب قانون است که جمیع شرایط و انتظامات معمول بها که بامور دنیویه تعلق دارد در آن محرز و مستور است و دولت و است معافیل بقای آن است، شاه و گدا و رعیت و لشکری در بند آن مقید هستند و احدی قدرت مخالفت با کتاب قانون ندارد^۲».

علاوه بر گروه تحصیل کردگان مکتب غرب دسته دیگری که در اشاعه تمدن تازه و فکر آزادیخواهی مؤثر بودند، طبقه بازرگانان بودند که بسبب رونق تجارت خارجی ایران و افزایش سرمایه، بمنظور صدور کالاهای خود بتأسیس کمپانیهای تجارتی و ایجاد شعب آن در ممالک خارجی اقدام کردند.

این گروه اغلب از وطن خود دور شدند و با سیر و سیاحت در دنیای متمدن (بهخصوص در روسیه و عثمانی و هندوستان و انگلیس) و برخورد با تمدن معاصر اندیشه های نو پیدا کردند و تأثیر این دگرگونی بصورت اموری از قبیل: میل بپرورش و تعلیم فرزندان بسبک جدید و فرستادن آنها بممالک اروپایی و کوشش در تغییر وضع موجود سیاسی مملکت در آن زمان بروز و خودنمایی کرد. کمی دیرتر پس از نفوذ سرمایه های خارجی در ایران و تعطیل کارخانه های نوین ادا ایرانی و بیرونق شدن کارگاههای صنایع دستی و همچنین بر اثر تعدیات حکام و ملاکان فؤدال بطبقه روستاییان و پیشه وران، عده ای از کارگران و روستاییان ناراضی برای جستجوی امنیت و کار بقفقاز روی آوردند و از نزدیک ناظر و شاهد جنبشها و انقلابهای بلشویکی قفقاز شدند، و همایشان یک

(۱) - تاریخ بیداری ایرانیان صفحه ۱۲۱

(۲) - فکر آزادی صفحه ۱۸۷

نیروی ملی مبلغ آزادی و جنبش بر ضد استعمار خارجی و طبقه فئودال داخلی را بوجود آوردند. بطور کلی تماس و ارتباطی که در دوره سلطنت پنجاه ساله ناصرالدینشاه و همچنین روزگار مظفرالدینشاه بسعی و اهتمام بعضی از وزراء و رجال خوشفکر آزادیخواه میان ایران و اروپا برقرار گردید و مسافرتها متعددی که هر دو پادشاه مذکور بممالک اروپایی کردند، ایرانیان را از نزدیک با تمدن غربی آشنا ساخت. از طرف دیگر مأموریت‌های سیاسی بعضی از رجال و عناصر درباری در ممالک غربی و گزارشهایی که از تحولات سیاسی و اجتماعی و اقتصادی اروپا و از جمله از تغییرات در اصول مملکتداری و برقراری حکومت قانون و حاکمیت ملی و تأمین آزادی و تساوی حقوق فردی در ممالک غرب به حکومت‌های وقت میدادند، افکار بعضی از اولیای امور را آماده پذیرش تمدن غربی و اقتباس پاره‌ای از اصلاحات در دستگاه حکومت کرد.

مجموع عوامل فوق سبب شد تا ایرانیان خارج از کشور که از نزدیک ترقیات و تشکیلات جدید اروپایی را می‌دیدند و با قوانین تازه و فرهنگ و تمدن نو آشنا می‌شدند چون بمیهن باز می‌گشتند افکار تازه آنان موجب تغییرات اساسی و نوین در سازمانهای مملکتی و سبب ایجاد تشکیلات تازه فرهنگی گردد از جمله این تأثیرات، انتظام دستگاه قضایی ایران بسبب جدید بود. میرزا حسینخان سپهسالار بموجب فرمان ناصرالدینشاه در سال ۱۲۷۹ هـ. ق کتابچه قانونی که شامل اصول اداره دیوان عدلیه اعظم بود در دو فصل تنظیم کرد و بموجب آن دستور عمل اختیارات وزارت عدلیه که بصفحه شاه هم رسیده بود صادر گردید این دستور عمل تا حدودی از اختیارات وزراء و حکام کاست و در پاره‌ای از موارد به نمایندگان عدلیه اجازه داد تا هرگاه از حکام امری خلاف قانون بینند بوزارت عدلیه گزارش دهند تا مطلب بعرض شاه برسد و حاکم متخلف مجازات شود^۱.

تحول مهم دیگر تشکیل شورای دولتی یا هیأت وزراء بود: شورای دولتی ابتدا در سال ۱۲۷۵ هـ. ق توسط میرزا جعفرخان مشیرالدوله تأسیس شد و شش وزارتخانه که عبارت از: وزارت خارجه، وزارت مالیه، وزارت داخله، وزارت جنگ، وزارت وظایف، وزارت علوم باشند سازمان گرفت. بعضی از رجال کهنه‌پرست که مخالف تغییر اوضاع بودند بسعایت از میرزا جعفرخان نزد شاه پرداختند و در نتیجه شورای دولتی در عمل تعطیل گردید و آنگاه بار دیگر «اساسنامه تشکیل

(۱) - تاریخ اجتماعی واداری دوره قاجاریه ج ۱ صفحه ۹۹

دربار اعظم» که توسط میرزا حسینخان سپهسالار تهیه شده بود بتصویب ناصرالدینشاه رسید.^۱
در تاریخ دوم شوال ۱۲۸۹ رسماً مجلس مشورت وزراء تشکیل و نه وزارتخانه جدید که عبارت باشند از: وزارت داخله، وزارت خارجه، وزارت جنگ، وزارت مالیات، وزارت عدلیه، وزارت فوائد، وزارت تجارت و زراعت، وزارت دربار و صدارت عظمی، افتتاح یافت.
دیگر از تشکیلات و سازمانهای نوین اداره پلیس و پستخانه و اداره پست و تلگراف و تلفون است که چنانکه در فصل آینده در ضمن بیان وقایع جنبش مشروطیت خواهیم دید اغلب پناهگاه آزادیخواهان و محل تحصن ایشان قرار گرفته است.

تحول بسیار مهم دیگر افتتاح مدارس بسبک جدید و مهمتر از آن پیشرفت مطبوعات و بدنبال آن تشکیل جمعیتها و احزاب پنهانی بود که با انتشار شبنامهها و بیانیهها مردم را بشورو هیجان آوردند، از مؤثرترین عوامل تکان دهنده ملت بود. شبهه‌ای نیست که هریک از تحولات فوق بنوبه خود عامل مؤثری در بیداری افکار بوده و راه را بر پیشرفت بسوی هدف آزادیخواهان و پیشروان انقلاب هموار ساخته است.

تصویب لایحه شورای دولتی مقدمه اصلاح تشکیلات اداری بود و توانست در عمل مقداری از قدرت مطلق سلطنت بکاهد، پدید آمدن وزارتخانه‌های جدید و تقسیم امور جاری مملکت در دست واحدهای متعدد، از تمرکز یافتن قدرت تام و تمام در دست صدراعظمهای خودمختار سی کاست، از طرف دیگر انجام گرفتن اصلاحاتی در امور قضایی و بتوسط وزارت عدلیه که اختیارات بیشتری

(۱) - از این نظر که اساسنامه مزبور مقدمات اعطای اختیارات قانونگذاری بهیأت دولت «قوه مجریه» را فراهم میسازد در اینجا متن مقدمه آن را نقل مینمائیم.

«محسنات تشکیل دربار اعظم را مکرر بندگان اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و دولته بیان و تصدیق فرموده‌اند باقتضای همان فرمایشات ملوکانه این دولت ابد مدت باید حکماً یک هیئت رسمی داشته باشد، فوائد چنان هیئت رسمی با منظورات جدید شاهانه از برای دولت علیه ایران محسوس است. بخصوص از برای این عهد که بندگان اقدس شاهنشاهی عازم مسافرت فرنگستان هستند در غیاب همایون زیاده از حد لازم است که دولت ایران یک هیئت رسمی و یک صورت باعظم و شکوهی داشته باشد:

خلاصه اصول دربار اعظم را عرض کرده‌ام و چون این معانی در این صفحات چندان بروز و ظهوری نداشته‌اند بنظر خیلی ساده و سهل و بی نتیجه خواهد آمد. همین قدر عرض میکنم که انتظام کل امور دولت بسته باین چند فقره مطالب ساده است: نتایج این مطالب را باید در امتحانات سایر دول مشاهده کرد امیدوارم که از یمن تربیت و تقویت همت شاهنشاهی بر این اساس ساده یک بنائی ساخته شود که نام نامی شاهنشاهی را تا انقراض تواریخ مایه تشکرات ملت ایران و موجب تمجید کل آیندگان بسازد.» تاریخ اجتماعی و اداری قاجاریه ج ۱ صفحه ۱۲۰
قابل توجه است که در این مقدمه، برای بار اول در اسناد رسمی اهمیت رضا و «تشکر» ملت تذکر داده شده است.

یافته بود موجبات محدود شدن قدرت محاکم شرعی شد که در ضمن زمینه نابخشودنی روحانیان را که جمعی از ایشان بعدها در صف انقلاب جانب مخالفان دولت وقت را گرفتند فراهم نمود.

پیشرفت اموریست و تلگراف و تلفون و همچنین اقداماتی که در زمینه راهسازی انجام گرفته بود، از طرفی وسیله ارتباط نزدیک مردم با یکدیگر و از طرف دیگر عامل تمرکز حکومت و نفوذ او در سراسر مملکت گردید و این هر دو تحول در جریان مشروطیت ایران تأثیر آشکار دارد.

مؤسسات فرهنگی در دنباله تأسیس دارالفنون در ایران بوجود آمد: دارالفنون همچنانکه در صفحه های پیشین اشاره نمودیم از اقدامات امیر کبیر و در زمان ناصرالدینشاه بود، مقدمات ایجاد مؤسسه مزبور از سال ۱۲۶۶ ه. ق با استخدام معلمان خارجی «اتریشی» که تعداد آنها هفت تن بود و هر یک در رشته های از علوم و فنون تخصص داشتند فراهم شد^۱ و افتتاح آن در پنجم ربیع الاول سال ۱۲۶۸ ه. ق با وجود مخالفت میرزا آقاخان نوری که پس از عزل امیر کبیر صدراعظم ایران شد از طرف ناصرالدینشاه صورت گرفت. تأسیس دارالفنون را باید مبدأ تحول فرهنگ ایران دانست، چه اولین مؤسسه فرهنگی بسبب جدید بود که بخرج دولت بوجود آمد و تحصیل در آن مجانی بود.

از نتایج مفید ایجاد این مؤسسه اشاعه آثار مختلف خارجی در زمینه علوم و فنون جدید در ایران بود، ترجمه و نشر کتب خارجی توسط معلمان اتریشی و فرانسوی و دانشجویان فارغ التحصیل آن انجام میگرفت، تأثیر مستقیم افکار معلمان خارجی در بین دانشجویان دارالفنون که از میان طبقات و قشرهای مختلف جامعه گرد آمده بودند عامل مهم دیگر تحول فکری بود... تعداد دانش آموزان دارالفنون در رشته های مختلف در نخستین سال تأسیس بشرح زیر بوده است:

۱ - رشته توپخانه	۲۶ تن	۴ - رشته سواره نظام	۵ تن
۲ - رشته طب	۲۰ تن	۵ - رشته مهندسی	۱۲ تن
۳ - رشته پیاده نظام	۳۰ تن	۶ - رشته معدن شناسی	۵ تن
۷ - رشته دواسازی	۷ تن		

جمع ۱۰۵ تن

لرد کرزن که در سال ۱۳۰۷ ه. ق مطابق با ۱۸۸۰ میلادی بایران مسافرت کرده است،

عده شاگردان دارالفنون را در آن سال حدود ۳۸۷ تن تخمین زده است بدین شرح :

(۱) - مترجمان معلمان مزبور از میان دانشجویان گسیل شده بفرانسه «۱۲۶۰ هجری قمری» انتخاب شده بودند.

- ۱- صنف مختلف نظام ۷۵ تن
 ۲- شعب مختلف علوم و صنایع ۱۴۰ تن
 ۳- شعبه زبان فرانسه ۴۵ تن
 ۴- شعبه زبان انگلیسی ۳۷ تن
 ۵- شعبه نقشه کشی ۸۰ تن
 ۶- شعبه زبان روسی ۱۰ تن

جمع ۳۸۷ تن^۱

محمد حسن خان صنیع الدوله ، عده شاگردان دارالفنون را در سال ۱۲۹۶ هـ. ق مطابق ۱۸۷۹ میلادی بالغ بر ۴۶۵ تن و عده معلمان را جمعاً ۱۱ تن ذکر کرده است^۲.
 تاریخ تأسیس اولین دبستان بسبک جدید را سال ۱۲۷۵ ش مطابق با ۱۳۱۴ هـ. ق ذکر کرده اند. این دبستان توسط میرزا حسن رشیدی در تبریز بوجود آمد، و باید دانست که در زمان صدارت میرزا حسین خان سپهسالار (۱۲۹۰ هـ. ق) مدرسه ای بسبک جدید بنام مدرسه مشیریه در تهران تأسیس یافت در سال ۱۲۹۳ هـ. ق در تبریز مدرسه ای بسبک دارالفنون با معلمان ایرانی و اروپائی از طرف دولت تأسیس شد که میتوان گفت بعد از دارالفنون دومین مدرسه عالی دولتی در ایران محسوب میشود.

علاوه بر مدارس که از طرف ایرانیان در کشور بسبک تازه ونوین تأسیس شد از طرف اقلیت های مذهبی و خارجیان نیز مدارس بوجود آمد که از آن جمله است :

مدرسه پسرانه آمریکایی در ارومیه در سال ۱۲۵۲ هـ. ق

نخستین مدرسه دخترانه آمریکایی در ارومیه سال ۱۲۵۴ هـ. ق

مدرسه سن لوئی بتوسط لازاریست ها در تهران که در سال ۱۲۷۷ هـ. ق افتتاح شد.

مدارس دخترانه در تبریز و ارومیه و سلماس و اصفهان در سال ۱۲۸۲ هـ. ق از طرف خواهران سن و نسان دوپل برپا شد.

مدارس مشابه که در تبریز در سال ۱۲۹۰ هـ. ق و در همدان سال ۱۲۹۸ هـ. ق و در رشت در سال ۱۳۰۰ هـ. ق بوجود آمد. در سال ۱۲۹۲ هـ. ق جمعیت خواهران سابق الذکر مدرسه دخترانه سن ژرف را در تهران باز کرد. جمعیت آلیانس فرانسه مدرسه ای بهمین نام در تهران در سال ۱۳۱۳ هـ. ق افتتاح کرد ، و جمعیت مذهبی انگلیسی استوارت مریال کالج را در اصفهان در سال ۱۳۲۲ هـ. ق و سپس مدارس دیگری در شیراز و کرمان و یزد تأسیس کرد^۳.

از جمله مدارس مهمی که می توان آنها را پایگاه دانشگاه در ایران دانست مدرسه علوم

(۱) - امیر کبیر و ایران صفحه ۱۵۳ (۲) مرآب البلدان ج ۳ (۳) - تاریخ فرهنگ صفحه ۳۴۴

سیاسی است که در سال ۱۳۱۷ ه. ق از طرف وزارت امور خارجه تأسیس گشت^۱ و همچنین مدرسه فلاحت که در سال ۱۳۱۸ ه. ق پایه گذاری شد.

تأسیس مدارس بسبب جدید توسط اتباع خارجی و همچنین ایرانیان و استقبال بی نظیری که از طرف طبقات خاصی از آنها انجام گرفت در عین اینکه نشانه هوشیاری و بیداری مردم ایران بود بنوبه خود از عوامل مؤثر روشن شدن افکار عامه ملت نیز گردید، تعداد این مدارس با وجود مخالفت بعضی از ملانمایان بر اثر پشتیبانی و حمایتی که برخی از روحانیان روشنفکر و بنام مانند: شیخ هادی نجم آبادی و سید محمد طباطبائی مینمودند رو بفزونی گذاشت و این افزایش که با پشتیبانی توده های مردم صورت میگرفت بخصوص در زمان مظفرالدینشاه با توجه بشرایط زمان در خورستایش میباشد.

آمار دقیق و صحیحی از مدارس قبل از مشروطیت در دست نداریم ولی ناظم الاسلام کرمانی تعداد مدارس را که در عهد مظفرالدینشاه فقط در تهران تأسیس شده است در حدود ۴۸ باب میداند در ضمن باید دانست که همزمان با افزایش مؤسسات فوق در تهران، در سایر شهرستانها از قبیل آذربایجان، اصفهان، یزد، کرمان، مشهد و همدان، کرمانشاهان، شیراز، بوشهر، رشت نیز مدارس جدید تأسیس یافته و تعداد آنها رو بفزونی رفته است.

تأثیر مطبوعات مطلب دیگری است که شایان توجه میباشد: روزنامه ها و مطبوعات با اینکه در اواخر قرن سیزدهم و ربع اول قرن چهاردهم به تعداد کم و اغلب در خارج ایران انتشار مییافت باز هم از عوامل عمده انتشار نهضت تجدد طلبی و حکومت ملی بود و در میان موجبات و علل بیشتر روشن شدن افکار و استقبال از حکومت قانون مشروطه، تأثیر بسزائی داشت. از جمله نخستین روزنامه های ایرانی که بسبب نوین در ایران منتشر شد، روزنامه وقایع اتفاقیه است^۲ که بفرمان و هدایت میرزا تقی خان امیر کبیر و مدیریت میرزا جبار تذکره چی در سال ۱۲۶۷ ه. ق انتشار یافت. مندرجات روزنامه مزبور در دو قسمت وبدون سرمقاله سیاسی و انتقادی و اجتماعی حاوی اخبار

(۱) - مدرسه علوم سیاسی بهمت میرزا نصرالله خان مشیرالدوله و همچنین میرزا حسن خان مشیرالدوله پسر میرزا نصرالله خان ایجاد شد.

(۲) - اولین روزنامه ایرانی در سال ۱۲۵۳ هجری قمری توسط میرزا صالح شیرازی در زمان سلطنت محمدشاه انتشار یافت و مندرجات آن در دو صفحه حاوی اخبار داخله و خارجه تحت عنوان (اخبار ممالک شرقیه) و اخبار ممالک غربیه بوده است.

داخله و خارجه است، مضامین قسمت اول تحت عنوان (اخبار ممالک محروسه پادشاهی) بیشتر در زمینه گزارش عملیات دولت و حوادث و وقایع شهری میباشد و قسمت دوم تحت عنوان اخبار دول خارجی یا احوالات متفرقه است که اغلب از روزنامه‌های خارجی ترجمه و نقل شده است. مضامین قسمت دوم از آنجا که شمه‌ای از اوضاع سیاسی و اجتماعی همراه با سایر مطالب متنوع و مفید ممالک غربی و متمدن را بدست میداده است شایان توجه میباشد. انتشار روزنامه مزبور با اینکه جنبه انقلابی نداشته است، با گزارش نحوه حکومت ملی و پارلمانی و بخصوص قیام و مبارزات آزادیخواهان و عناصر انقلابی بعضی از ممالک اروپایی و مهمتر از آن جریان پیشرفته‌ها و ترقیات ممالک غربی در زمینه صنعت جدید، بی تأثیر در هوشیاری ملت نسبت بعقب ماندگی خود از تمدن جدید و آگاهی از تحولات سیاسی و فکری دنیای آزاد و تأثیر صنعت جدید در بهبود اوضاع اجتماعی آن ممالک نبوده و در هشیار ساختن و بیداری افکار آنها سهم قابل ملاحظه‌ای داشته است. و ما در اینجا بنقل بعضی از مندرجات روزنامه فوق که جنبه دولتی داشته و بموجب فرمان دولت خریداری آن برای پاره‌ای از طبقات اجباری بوده^۱ و ناچار خواننده بسیار داشته است میپردازیم:

از آنجمله در شماره ۲۴ پنجشنبه ۱۷ رمضان سنه ۱۲۶۷ ه. ق در اخبار دول خارجه خبری از پارلمان انگلیس در آن شماره بدین شرح دیده می‌شود. «چونکه اکثر اهل مشورتخانه در باب بعضی از امورات رأیشان مخالف رأی وزراء است مدتیست که راه بردن امورات دولتی برای وزراء مشکل شده است» و نیز در شماره ۲۶ پنجشنبه دوم شوال سنه ۱۲۶۷ ه. ق صفحه ۴ از پارلمان فرانسه چنین خبر میدهد «در مشورتخانه فرانسه گفتگو شده است در خصوص عوض کردن بعضی قانون گرفتن و کلای رعایا و راه بردن امورات دولتی و در این باب رأی اهل مشورتخانه بسیار مخالف یکدیگر است بعضی میخواهند که پادشاهی دوباره در فرانسه برقرار شود و بعضی رأیشان این است که زور راندن امورات دولتی در دست عامه مردم باشد.»

همانطور که در بالا اشاره شد مسئله مبارزاتی که ملت‌هایی چون ایتالیا و اسپانیا داشته‌اند در

(۱) از آنجا که منظور اعلیحضرت پادشاهی در راه انداختن این روزنامه ترتیب و استحضار و آگاهی عموم خلق این دولت علیه از احکام دیوانی و اخبار داخله و خارجه است، لهذا حکم و مقرر فرموده‌اند که امناء و اعیان و ارکان دوات و مقربان حضرت و حکام و عمال و مباشرین و خوانین، معاریف و تجار معتبر و لایات و خوانین و ایل بگیان ایلات و عموم صاحب منصبان نظام بر سبیل حکم دیوانی از این روزنامه‌ها باید بگیرند و سایر خلق باختیار و میل خودشان هر کس طالب باشد از این روزنامه‌ها اخبار نماید و بگیرد.)

روزنامه وقایع اتفاقیه صفحه ۲ شماره ۴۲ سال ۱۲۶۷ - ق

اکثر شماره‌های روزنامه مزبور منعکس است و ما برای نمونه خبری از شماره ۱۶۶ پنجشنبه هشتم رجب سال ۱۲۷۰ ه. ق و شماره ۲۰۰ پنجشنبه ۹ ربیع الاول ۱۲۷۱ ه. ق از ستون اخبار خارجی نقل مینماییم:

« در اخبار ایتالیا: در زمستان گذشته معلوم شده است که بعضی از اهل آنجا باز بنای برهم زدن پایا را داشتند بعضی‌شان خیال داشتند که پادشاه بجهت ایتالیا برقرار شود که کل ممالک ایتالیا در زیر حکومت یک پادشاه باشد و بعضی هم خیال اینرا داشتند که در آنجا دولت جمهوری برپا شود. »

« در مملکت اسپانیول، بنا داشتند در هر بلوکی و شهری چنانکه قاعده دارند و کیل معین کنند که بیابیتخت برود و قرار درست در امورات آنولایت بگذارد و لکن هنوز نظم نگرفته است و از طوریکه مردم در فرنگستان گمان میبردند بسیار مشکل است که این ولایت نظم درست بگیرد. » و نیز در شماره ۳۶ مورخ ۱۶ ذیحجه ۱۲۶۷ ه. ق در ضمن اخبار خارجه از فرانسه به آزادی مطبوعات و حدود آن اشاره کرده و بدینوسیله تصور آزادی قلم و مطبوعات را در اذهان بتدریج بوجود آورده است. (در ولایت فرانسه چونکه مانند ولایت انگلیس و اکثر ولایات فرنگستان قانون آزادی است روزنامه نویسان آنچه دلشان میخواد در روزنامه مینویسند، مگر چیزی که ضرر بدولت داشته باشد نباید بنویسند. اما در این روزها بعضی از روزنامه نویسان که طالب فساد و بهم خوردگی دولت بودند زیاد از قانون خودشان بیرون رفته اند آنها را بعدالت خانه کشیده اند و تقصیرشان را ثابت کرده اند. »

باید دانست که مطبوعات بطور کلی در عهد ناصرالدین شاه آزادی نداشتند، و اداره‌ای جهت سانسور و تفتیش کتب و روزنامه‌ها بسرپرستی محمدحسنخان اعتمادالسلطنه تأسیس شده بود^۱ با اینکه هدف دولت از این اقدام کنترل مطبوعات و جرائد انتشار یافته در خارج از مملکت بود، باز هم نشریات و روزنامه‌های متعددی بزبان فارسی قبل از اعلام مشروطیت از طرف آزادیخواهان در خارج از ایران انتشار یافت و ناشران آنها که اغلب در قفقاز، استانبول، بمبئی، کلکته، مصر و لندن بسر میبردند با تحمل سختیهای فراوان بتوزیع روزنامه و نشریات خود بوسایل پنهانی پرداختند و این جرائد را توسط بازرگانان و جهانگردان و همچنین زوار روانه ایران میکردند و از این راه در ترویج افکار تازه و علاقه‌مند کردن مردم بحکومت قانون در کشور میکوشیدند.

(۱) - المآثر الآثار صفحه ۱۱۷ و ۱۱۸.

درمیان روزنامه‌های ملی که در خارج از کشور منتشر می‌شده و بطور مخفی بایران می‌رسید و تأثیر بسزایی در بیداری افکار و نهضت مشروطیت داشته است روزنامه‌های، قانون، حبل‌المتین، پرورش، ثریا، اختر، چهره‌نما، حکمت و ارشاد قابل ذکر است.

روزنامه قانون بمدیریت میرزا ملکم‌خان ناظم‌الدوله در هشت صفحه بقطع وزیری بزرگ بود و اولین شماره آن در ۳ رجب سال ۱۳۰۷ ه. ق در لندن منتشر شد^۱.

مندرجات روزنامه مزبور در دو قسمت زیر عنوان شعارهای «اتفاق و عدالت، ترقی» بعد از عنوان قانون، بتشریح فساد هیأت حاکمه ایران می‌پردازد و بلزوم تغییر حکومت و ضرورت برقراری حکومت دموکراسی و تشکیل پارلمان در ایران اشاره می‌کند و خود این مطلب را در اولین شماره روزنامه مورخ ۳ رجب ۱۳۰۷ ه. ق چنین توضیح می‌دهد: «ما چند نفر که بسعادت بخت و بتقدیر الهی مؤسس این جریده قانون شده‌ایم، بر ذمت دولت پرستی خود حتم کرده‌ایم که از روی علم و سرمشقهای دنیا بقدری که در قوه ما باشد بخلق ایران یاد و نشان بدهیم که از برای اجرای قوانین چه نوع همت و چه قسم مساعی بکار برند.» «و از این ناله ما مقصود بهیچوجه این نیست که یعنی در ایران قانون خوب نوشته نشده است، کتب ما و سینه علمای ما پر است از قوانین خوب حرف در اجرای آنهاست...»

روزنامه قانون در میان روزنامه‌های ملی جنبه انقلابی برگزیده و سهم بیشتری نسبت به دیگر جراید در بیداری و تحول افکار توده مردم داشته است و در این مورد ادوارد براون بحق می‌گوید: «این روزنامه در عقاید و افکار مردم انقلاب عظیمی بوجود آورد، مقام و موقعیت تاریخی این روزنامه و بطور کلی آثار نویسنده آن از لحاظ سیاسی مأخذ عمده بانیان انقلاب و تجدید ایران و پدید آوردن گان نهضت آزادی بشمار میرود.»

و مادر اینجا بنقل پاره‌ای از مندرجات شماره‌های مختلف روزنامه مزبور که مربوط بمجلس و لزوم اجرای قوانین در ایران است اشاره می‌کنیم:

در ذم از سیاست اداری مملکت در اولین شماره روزنامه ۳ رجب ۱۳۰۷ ه. ق، چنین می‌نویسد: «ایران مملو از نعمات خداداد است، چیزی که همه این نعمات را باطل گذاشته نبودن قانون است هیچکس در ایران مالک هیچ چیز نیست، زیرا که قانون نیست، حاکم تعیین نمی‌کنیم بدون قانون، سرتیپ معزول می‌کنیم بدون قانون، حقوق دولت را می‌فروشیم بدون قانون، بندگان

(۱) - در روزنامه مزبور بغیر از چند شماره اول تاریخ انتشار آنها دیده نمی‌شود.

خدا را حبس میکنیم بدون قانون، شکم پاره میکنیم بدون قانون، درملکی که هیچکس مأذون نباشد لفظ قانون واسم حقوق بزبان بیاورد.... درملکی که هر جاهل نانجیب بتواند بر مسند وزارت خود را مالک رقاب کل ملت قرار بدهد در آن مملکت همت ملوکانه وعدالت ظل الهی چه معنی خواهد داشت...»

در صفحه سوم از شماره دوم مورخ ۳ شعبان ۱۳۰۷ ه. ق در باب دستگاه اجرای قانون (مجلس وزراء) در ضمن انتقاد از دستگاه شورای دولتی نظریات اصلاحی خود را با این بیان باولیای امور تذکر می دهد: « اینقدر که از قانون میگوییم، قانون را در کجا و چه نوع اشخاص باید ترتیب بدهند، ترتیب قانون در ایران باید کار مخصوص مجلس شورای دولت باشد، و از برای اینکه شورای دولت ایران معنی پیدا کند دو شرط لازم است: ۱ - حقوق و قدرتی که لازمه این مجلس است باید باین مجلس داده شود، مجلس شورای دولت باید اختیار کامل داشته باشد که بر جمیع مصالح بزرگ دولت با آزادی مذاکره کند و بر هر یک از مواد لازمه با کثرت آراء و بتصدیق پادشاه قوانین وضع کند. » عدد مشیران شورای دولتی خیلی کم است، باید دایره این مجلس را بقدر امکان وسعت داد، باید مجتهدین بزرگ و دانشمندان نامی و ملاهای قابل واعیان هر ولایت، حتی جوانان با علم از اعضای این شورای کبرا باشند، باید بزرگان دین و دولت و عموم ارباب شعور با اقتضای بیداری این عهد باتفاق همدیگر دور این مجلس را بگیرند و بهر نوع تدبیر بخلق ایران حالی نمایند که احیای ایران بسته باجرای قانون و اجرای قانون بسته باعتبار و کفایت این مجلس است...»

سلکم خان در شماره چهارم روزنامه قانون مورخ ۳ شوال ۱۳۰۷ ه. ق نظریات خود را درباره تفکیک قوای مملکت بر اساس حکومت مشروطه و لزوم مجلس شورای ملی بیان داشته است و این معنی را در مضمون نامه ای که قبل از انتشار جریده قانون بعرض اعلیحضرت ناصرالدین شاه پادشاه وقت ایران رسانده است باین عبارات نقل مینماید. «سوء حرکات وزراء ایران بهیچوجه از سوء خلقت ایشان نبوده است، عیب اصلی در اینست که هنوز به ذهن طوایف آسیا نرسیده است که در مقابل قدرت وزراء چه نوع سد اعتدال میتوان برقرار کرد. در سایر دول بجهت تحدید حرکات حکمرانی، قوانین متین و مجالس معتبر برپا نموده اند. شخص یکنفر پادشاه هر قدر هم جامع فضائل باشد چگونه ممکنست به تنهایی بتواند اقتدار اعمال یک دولت بزرگ را در هر نقطه امور بر سر اعتدال نگاه بدارد...»

و نیز در شماره ۶ مورخ ۳۰ ذیحجه سال ۱۳۰۷ ه. ق. در باب لزوم تأسیس مجلس شورای ملی چنین اشاره مینماید « بعضیها چنین تصور میکنند که ما میخواهیم بواسطه این جریده در ایران قانون تازه نشر بدهیم، این تصور بکلی غلط است ما اصلاً حرف و منظوری نداریم که یک مسلمان باشعور فی الفور تصدیق نکند؛ مثلاً ما میگوئیم از برای اینکه دولت و خلق ایران بتوانند بعد از این در دنیا زندگانی بکنند لامحاله باید جان و مال و ناموس و حقوق آنها در پناه عدالتخانه هائی از شر تعدی کاملاً ایمن و محفوظ باشند. میپرسید راه کدام و چاره چیست؟

جواب ما و جواب دنیا منحصر است باین دو کلمه: قانون و قانون. بسیار خوب آقا حرف در اینست که ما این قانون را از کجا تحصیل بکنیم و چطور مجرا بداریم... و در صفحه دوم ستون اول همین شماره: در مورد حصول قانون با این بیان متذکر میشود: باید اقلاً صد نفر از مجتهدین بزرگ و فضیلتی نامی و عقلای معروف ایران را در پایتخت دولت در یک مجلس شورای ملی جمع کرد و بآنها مأموریت و قدرت کامل داد که اولاً آن قوانین و آن اصولی که برای تنظیم ایران لازم است تعیین و تدوین و رسماً اعلام نمایند. ثانیاً موافق یک قرار مضبوط خود را یعنی آن مجلس شورای ملی را مواظب و مراقب و موکل اجرای قانون قرار بدهند. بدون این شرط آخری یعنی بدون وجود یک مجلس ملی که دائم مراقب اجرای قوانین باشد، بهترین قوانین دنیا بی اثر و بی معنی خواهند ماند.» و نیز در شماره ۱۸ از روزنامه مزبور ملکم خان لزوم مسؤولیت هیأت وزراء را در مقابل مجلس شورای ملی با این بیان توضیح میدهد: « همه وزراء باید در حضور مجلس شماسمئول باشند یعنی مجلس شما حق خواهد داشت که هر وزیری که در اداره اسوردولت برخلاف قانون حرکتی کرده باشد او را بمقام محاکمه بیاورد و پس از اثبات تقصیر او را موافق قانون تنبیه نماید.» در باره وظایف مجلس در همین شماره چنین اشاره مینماید. جمع و خرج دولت باید تماماً با اطلاع و با اجازه مجلس شما باشد باین معنی که هر سال قبل از وقت باید بحکم یک قانون صریح نقطه به نقطه مقرر بدارید که وزراء دولت باید چقدر مالیات بگیرند و بچه تفصیل خرج بکنند. باید نصب شما در این مجلس مشیران بحکم قانون، و انفصال شما از این مجلس بحکم قانون باشد در اکثر شماره های روزنامه قانون، علاوه بر سرمقاله های انتقادی، صفحات روزنامه بنقل نظریات و عقاید آزاد میخواهان و پیروان مکتب آدمیت، بصورت نامه های رسیده بدفتر روزنامه و گاهی جوابهائی که

بآنها داده میشود اختصاص دارد. و ما بنقل از شماره ۶ روزنامه مزبور بنامه یکنفر از تجار قزوین که
بروزنامه مزبور فرستاده است اشاره می کنیم.

در شماره ششم مورخ ذیحجه سال ۱۳۰۷ ه. ق. صفحه ۳ تحت عنوان مضامین و مطالبی
که از ایران رسیده، چنین آورده است: « یکی از تجار قزوین مینویسد، کسی نیست از این جوان نجیب
پیرسد؛ این حقوق و این امتیازات دولت ما را بچه قانون باو باش خارجه میفروشد، این معاملات
تجارتی موافق شرع اسلام و موافق قانون هر دولت، حق و مال خلق این ملک است، این معاملات
وسائل و سرمایه گذران ما هستند. شما این وسائل گذران مسلمین را بچه جسارت بکفار میفروشید
مگر خلق ایران واقعاً مرده اند که ترکه آنها را اینطور حراج میکنید... »

جواب: سر کار تاجر، اینها حق دارند که ما را بکلی مرده بدانند. در ملکی که یک شعاع
حیات دیده میشود و در گروهی که یک رگ حس باقی مانده باشد کدام وزیر نجیب میتواند اینهمه
حقارت و پریشانی را بر آن ملک بار نماید... »

چون ناصرالدین شاه از ورود روزنامه « قانون » بایران ممانعت کرد، شماره های روزنامه
مزبور بوسائل پنهائی بایران میرسید و در مجامع نهانی که از پیروان مسلک و مکتب ملکم تشکیل
می شد قرائت میگردد.

دیگر از روزنامه های معروف که تأثیر مهمی در انقلاب ایران برعهده داشته است روزنامه
« حبل المتین » است که در کلکته از سال ۱۳۱۱ ه. ق. مطابق با ۱۸۹۲ میلادی بمدریت
سید جلال الدین الحسینی ملقب بمؤید الاسلام انتشار یافت. با اینکه توزیع این روزنامه در ایران
از طرف دولت بمدت چهار سال ممنوع گردیده بود، باز هم آن روزنامه بوسائل مختلف بایران می رسید
و خوانندگان بسیاری داشت. حبل المتین قبل از مشروطیت با تیراژ پنجهزار نسخه در هفته
منتشر میشد، ولی پس از اعلان مشروطیت و آزادی مطبوعات روزنامه حبل المتین بصورت روزانه
و در خود ایران انتشار یافت (۱) روزنامه مزبور در میان روزنامه هایی که در خارج انتشار پیدا میکرد،
در بیداری افکار ایرانیان تأثیر بسزایی داشت و حاوی اخبار داخله ایران و اخبار سیاسی و اقتصادی
ممالک غربی بود و بطرق مختلف اوضاع اجتماعی ایران را انتقاد میکرد و با نشان دادن پیشرفت های

(۱) - روزنامه مزبور بمدریت میرزا سید حسن کاشانی در سال ۱۳۲۵ هجری قمری انتشار مییافت

ممالک غربی و متمدن اثبات می کرد که پیشرفت ایران در استقرار حکومت قانونی و اخذ تمدن غرب میباشد. و برای مثال و نمونه یکی از سرمقاله های آنرا تحت عنوان «اصلاحات جدید یا خیالات عالیّه وزیر اعظم» نقل می کنیم.

در شماره ۳۷ - ۱۳ ربیع الثانی سال ۱۳۲۲ ه. ق. در اثبات حکومت قانون بمنظور اصلاح اوضاع ایران چنین می نویسد: «فعلاً؛ اموری که محتاج باصلاح و قوام ملک و ملت منوط بوجود آنها میباشد، امریست چند که بترتیب ذکر نموده صورت اصلاح هر یک از آنها را مینماییم. اول آنها که عمده و مهم از همه و دوام سلطنت و ترقی و پیشرفت کار در جمیع اسم منوط بوجود او شناخته شده وضع قوانین اساسی است مملکتی که دارای قانون نباشد، امید ترقی و فلاح از آن مقطوع است... و در جای دیگر از این مقاله گوید: «بالجمله بجهت جعل قانون لازم است جمعی از مردمان بااطلاع از قوانین دول و هم از قانون اسلام گردشوند تا آنچه را مناسب ملک و دولت و ملت و موافق شریعت اسلام یافته است انتخاب نمایند، اول باید ترجمه قوانین دول متمدنه را نموده بعد از آن میزان هر یک را با علت بطریق تناسب موازنه کرد تا هر کدام مناسب حال امروزی مملکت است انتخاب شود و نیز باید دانست که در این کار شخص واحد هر چند با علم و اطلاع باشد نمیتواند قانونی برای یک مملکت وضع نماید، پس ناچار محتاج بوضع انعقاد مجلس است.

بعضی مردمان ناقص العقل بی اطلاع را عقیده بر این است که جعل قانون و وضع نظام و ترتیب صحیح منافی با استقلال سلطنت و مانع از اختیارات کامله ذات اقدس همایونی است و حال آنکه این خبطی است بزرگ و خطائی فاحش. زوال سلطنت و انهدام در مملکتی ممکن نیست مگر در بی قانونی و ظلم شدید که خلق از شدت ظلم و اعتساف بستوه آمده اقدام بحركات ناشایسته نمایند. و بالعکس عدل موجب تعمیر بلاد و رفاه عباد و امتنان از ذات اقدس همایونی و تشکر و دعا گوئی در حق دولت است و عمده فایده آن راجع بشخص سلطان است... آقا میرزا علی اصغر خان صدراعظم سابق ایران دید اجرای قانون منافی با خیالات او است چرا که در ظل قانون حیل و تقلب و دسیسه کمتر ممکن شود و سد مداخل و هوا جس نفسانی و خیالات شیطانی عام و خاص خواهد شد، و نیز مملکت ایران ترقی فوق العاده حاصل نموده تالی ژاپون شده که امروز بایکی از قویترین دول اروپا دعوی تقابل بلکه تقدم و تفوق مینماید (راستی خوبست در اینجا شمه ای از وضع مجلس شورای - دولتی ژاپون ذکر شود و معلوم گردد که در سایه نظام صحیح چه کارها میتوان کرد) پس از

توصیف از سازمان دو مجلس در مملکت ژاپون چنین نتیجه میگیرد... «حالا باید تصور نمود که آیا بواسطه افتتاح این دو مجلس وضع قانون در این مملکت هیچ صدمه‌ای بعزت و سلطه و نام میکادو وارد شده؟... همه کس میدانند که هیچیک از اینها نشده و بالعکس ملت او را پرستش مینماید و پدر بلکه خدای خود میشناسند نام نامیش عالم را فرا گرفته، در پرتو همین دو مجلس وقانونست که این همه ترقیات محیرالعقول حاصل نموده و بر چین مسلط شده، کوبا را تصاحب کرده و امروز دولت روس را متزلزل نموده است.

درباره روزنامه حبل‌المتین در تاریخ جرائد و مجلات چنین آمده است: «این روزنامه بزرگترین خدمت را ببرقراری اساس مشروطیت و آزادی ایران نمود، مدیر این روزنامه از پیروان سید جمال الدین اسدآبادی است و در سال ۱۳۱۱ ه. ق. که در هندوستان بود و سید جمال الدین هم در انگلستان و پرنس ملکم خان وزیر مختار ایران در لندن بود، در نتیجه مکاتبات بین سه نفر آزادخواه نامبرده چنین اتفاق نظر حاصل شد که ایرانیان احتیاج بانقلاب و رفرم فکری دارند و این انقلاب جز از راه جراید آزاد طریق دیگر ندارد، این هم آهنگی بین سه نفر فوق باعث انتشار روزنامه قانون در لندن و حبل‌المتین در کلکته گردید (۱).

روزنامه پرورش و ثریا را بعد از روزنامه قانون میتوان از مهمترین روزنامه‌های انقلابی دانست ادوارد برون برای روزنامه‌های فوق سهم عظیمی در تهییج و بیداری افکار عامه قایل است و این دو روزنامه را منادی شکایات و مظهر عدم رضایت و نفرت عامه از اصول اداره موجود و هیأت حاکمه میدانند (۲).

روزنامه پرورش در قاهره بسردبیری و مدیری میرزا علی محمد پرورش بطور هفتگی در سال ۱۳۱۸ ه. ق. مطابق ۱۹۰۰ میلادی و روزنامه ثریا در قاهره بمدیریت میرزا علی محمد خان کاشی بطور هفتگی بسال ۱۳۱۶ ه. ق. مطابق ۱۸۹۸ میلادی منتشر شده است.

روزنامه اختر را باید از زمره نخستین روزنامه‌های فارسی که در خارج از ایران انتشار پیدا کرده دانست، روزنامه مزبور در اسلامبول بمدیریت محمد طاهر تبریزی در سال ۱۲۹۲ ه. ق. منتشر شده و مطالب آن تأثیری عمیق در افکار باقی گذاشت.

(۱) - تاریخ جرائد و مجلات تألیف محمد صدر هاشمی ج ۲

(۲) - تاریخ مطبوعات ادوارد برون: ج ۱

بطور کلی سهم روزنامه‌هایی که در خارج از ایران انتشار مییافت بسبب آزادی قلم در شکل دادن با فکر عمومی و باز کردن راه انقلاب مشروطیت قابل ملاحظه بوده است.

پس از اعلام مشروطیت و آزادی مطبوعات تعداد و تیراژ روزنامه‌ها افزایش کلی یافت چنانکه از مجموع ۲۱ روزنامه‌ای که از سال ۱۲۵۳ ه. ق. چه در ایران و چه در خارج از ایران و بزبان فارسی از طرف ایرانیان تا تاریخ ۲۵ - ۱۳۲۶ ه. ق. انتشار یافت، بیش از ۵ درصد آنها در خلال سالهای ۲۵ و ۱۳۲۶ ه. ق. و بعد از مشروطیت بوده است. بموجب آماری که ادوارد برون میدهد، تیراژ روزنامه‌ها پس از انقلاب افزایش قابل ملاحظه‌ای پیدا کرد چنانکه تیراژ روزنامه‌ها مساوات که از جراید مهم و مؤثر انقلاب شمرده میشد به ۳ هزار و از آن روزنامه‌ها صوراسرافیل به ۵ هزار و تعداد نسخ روزنامه‌ها مجلس بتدریج از ۷ هزار به ۱۰ هزار و از آن روزنامه‌ها انجمن ملی تبریز به ۵ هزار نسخه میرسیده است. روزنامه‌ها صوراسرافیل در تهران بمدیری میرزا جهانگیرخان شیرازی و میرزا قاسم خان تبریزی در سال ۱۳۲۵ ه. ق. منتشر شد و بسبب تفسیر و نشر اخبار سیاسی روز تحت عنوان چرند و پرند بقلم علی اکبر خان دهخدا محبوبیت بی اندازه‌ای پیدا کرد و مورد پسند کلیه طبقات ملت قرار گرفت و مادر اینجا بعنوان نمونه بنقل یکی از سرمقاله‌های روزنامه‌ها فوق تحت عنوان چرند و پرند که با سبک و شیوه خاصی به تحلیل اوضاع سیاسی و اجتماعی روز پرداخته است میپردازیم.

دهخدا در شماره ۲۹ روزنامه صوراسرافیل با قلمی شیرین و ساده مسئله نفوذ و مداخله خارجی‌ها را در امور داخلی ایران و مخالفت آنها را با هرگونه اجرای نقشه‌های مترقیانه بیان داشته است: «همه ملل دنیا چه بواسطه اخبار انبیاء و چه بواسطه پیش‌بینی حکمای خود منتظرند که یکروز دنیا نمونه بهشت عدن بشود، ما ایرانی‌ها هم در قدیم می گفتیم که نور بر ظلمت غلبه کند و حالا میگوئیم زمین پر از عدل و داد شود پس از آنکه پر از ظلم و جور بود.

من هر چه که ایرانی و مسلمان بودم اما باز گاهی که محمداوف‌ها را در آذربایجان و مرتضویها را در «زنوز» و صدرالعلماء را در یزد و شریعتمدارها را در رشت و اقبال‌الدوله‌ها را در محمدآباد، و حاجی ملک‌التجارها را در گودزورخانه، و مجدالاسلام‌ها را در سفارتخانه‌ها میدیدم یک چیزی مثل بال بعوضه برخلاف عقیده مذهبی خودم بذهنم خطور میکرد و میگفتم بلکه استغفرالله

استغفرالله این اخبار راجعه باصلاح دنیا مثل خیلی از مطالب دیگر برای ارشاد عوام و محمول برحکمتی باشد، اما بعد زود ملتفت میشدم که این وسواس شیطان است که میخواهد عقاید مرا سست کند آنوقت زود دودفعه استغفار میکردم و یکدفعه میان انگشت شست و سبابه ام را گاز میگرفتم و دوسه دفعه تف تف میکردم و از گیر شیطان لعنتی خلاص میشدم. اما حالا دیگر بدون یک ذره تردید می فهمم که راستی راستی دنیا رو بترقی میرود و بنی نوع انسان روز بروز بمحبت و مودت نوعی و انتشار عدالت مطلقه در دنیا میل میکنند و ازین معلوم میشود که واقعاً یکروز دنیا پر از عشق و محبت و تسویه و عدالت کلی شده «دوره طلایی» شعرا برمیگردد. برای اثبات این مدعا مجبورم که مثالی برای شما بیاورم که قدری مطلب واضحتر بشود.

در زمان طفولیت در «برلن» یک روز تعطیل صنایع الدوله از مدرسه بیرون آمده بحوالی شهر بگردش رفت هوا خیلی سرد و بقدریکوجب هم برف روی زمین نشسته بود خود صنایع الدوله هر چند لباسهایش کوچک بود اما باز احساس سرما را بخوبی میکرد. یکدفعه دید که صدای سوت «ماشینی» بلند شد و پشت سرش سرو کله «لوکوموتیف» بادویست و پنجاه و پنج اطاق و هفت هزار و پانصد ونود و یک مسافر نمودار گردید. صنایع الدوله گذشته از اینکه از تماشای این منظره غریب خیلی خوشش آمد بفکر عمیقی هم فرو رفت، در آن عوالم بچگی بخودش میگفت که بین این مسافرها از کجا میآیند؟ از چین؟ از ماچین؟ از جابلقا جابلسا؟ نزدیکهای کوه قاف خدا میداند، اما ببینید که چطور درین هوای سرد اطاقها شان گرم، ناهار و شامشان حاضر. اسباب شست و شوشان مهیا و کتاب و روزنامه شان آماده مثل اینکه درست توی خانه های شخصی خودشان هستند! بعد از این فکرها گفت: خدایا من نذر کردم که اگر این هفته یک کاغذ خوبی از تهران رسید همانطور که استدعا کردم هفته ای «دومارک» بخرج جیبی من افزودند منم وقتی بزرگ شدم و به تهران برگشتم در ایران ازین راه آهن ها درست کنم.

او این خیالها را در خاطر جولان میداد و قطار راه آهن هم کم کم ازو دور میشد تا وقتی که بکلی از نظرش ناپدید شد و او هم برای پختن این فکر تازه خودش بمدرسه برگشت. این خیال عهد کودکی عاده بایستی چند دقیقه، چند ساعت یا منتهای دوسه روز دوام کرده و بعد فراموش شود، اما بعکس هرچه صنایع الدوله بزرگتر شد این خیال هم با او بزرگ شد. کم کم دیگر شبها

نخواهید روزها آرام نگرفت هی نوشت و نوشت حساب کرد نقشه کشید تا وقتی که بعد از سی چهل سال وزیر مالیه ایران شد. حالا دیگر وقتی بود که خیالات چهل ساله خودش را بمحل اجرا بگذارد. حالا موقعی بود که تمام شهرهای ایران را بواسطه راه آهن بهم متصل نماید، اما اینکار پول لازم داشت، بخزانۀ دولت نگاه کرد دید مثل مغز منکرین استقراض خالی است، بدهنۀ جیب تجار و شاهزادگان ایران تماشا کرد دید با قاطمه بخیه دور و زده اند عاقبت عقلش باینجا قد داد که یک مالیات غیر مستقیم ببعضی از واردات ببندد و بوسیله این مالیات کار خیال یک عمر خود را محکم کند و راستی هم نزدیک بود کار تمام بشود که یک دفعه برادرهای روز بدندیده، در تمام انگلستان، در تمام روسیه یک شور و غوغائی برپا یک قیامت و اله سرائی راه افتاد که نگو و نپرس، داد، فریاد، بگو و آگو، قشقرق همه دنیا را پر کرد. این شور و غوغا از کجا بود؟ از طرف انجمنهای حامیان حیوانات «سوسیته پروتکتور دانیمو» شاید بعضی هموطنان ما اسم این جمعیت را نشنیده و از مقصود آنها اطلاعی نداشته باشند، بله، اروپائی ها عموماً و همسایه های ما خصوصاً همانطور که انبیاء خبر داده اند و حکما پیش بینی کرده اند کار عدل و انصاف و مروت را بجایی رسانده اند که گذشته از اینکه هوادار تمام ملل مشرق زمین میباشند، گذشته از اینکه میلیاردها برای آزاد کردن سیاه پوستها خرج میکنند حالا میگویند که ما حیوانات را هم نمیگذاریم بعد از این اذیت کنند، بحشرات و سباع هم مانع میشویم که آزاری وارد بیارند، ازین جهت انجمنها مجمعها، جمعیتها و هیئت های بزرگ برای اینکار تشکیل کرده اند. حالا لابد خواهید پرسید که این انجمنها چه ربطی براه آهن ایران دارد - هان! همین جاهاست که من میگویم شما از مرحله پرتید!! درست گوش بدهید ببینید اگر این دو مطلب من بهم ربط نداشت من هم اسم خودم را برمیگردانم و بجای دخو بعد از این بخودم و کیل خطاب میکنم. خوب ما گفتیم که انجمن های زیاد در اروپا تأسیس شده که مقصودش حمایت حیوانات است، بله! جناب صنیع الدوله هم میخواهد در ایران راه آهن بکشد همچو نیست؟ خیلی خوب، نتیجه چه خواهد شد؟ نتیجه این نخواهد شد که چل صد هزار هزار رأس الاغ، یابو، شتر و قاطر دستشان را بگذارند رو هم بنشینند و مثل انجمن شصت نفری بعد از تشریف فرمائی احتشام السلطنه و میرزا آقای اصفهانی بربر بروی هم نگاه کنند؟. خوب، اینها زبان ندارند که مثل جناب سعد الدوله بردارند روزنامه چاپ کنند و بگویند بی انصافها چرا کار ما را از دست ما میگیرید؟ چرا ما را خانه نشین میکنید؟ اما انصاف و مروت

اروپائیها که جائی نرفته، فطرت پاک آن آسایش خواه های عمومی که سر جای خودش است. این بود که آنها هم برداشتند تلگراف کردند بسفارت خانه های خودشان که باین ایرانی های وحشی بگوئید که اگر شما راه آهن کشیدید و حیوانات بارکش را بیکار و سلندر گذاشتید ما هم از روی قوانین حقوق بین الملل حقاً میائیم و شما را مثل «کپسول سانتال» و «کوپاهو» دانه دانه قورت میدهیم.

حالا راستی راستی که نمیآمدند ما را قورت بدهند. اما از همین اقدامات بما ایرانیها بلکه تمام ملل مشرق زمین فهماندند که «عصر طلایی» برگشته، زمان ظهور اخبار انبیاء و حکماء نزدیک شده و آسایش مطلقه تمام دنیا را از ماهی های دریا تا مرغ های هوا فرا گرفته است. منتهی همسایه های نوع پرست ما درین راه پیش قدم شده اند. باری مطلب خیلی داشتم و میخواستم بیش ازین دردسر بدهم. اما نمیدانم چطور شد که حواسم رفت پیش عهدنامه های منعقدۀ مابین دولت علیۀ ایران و دول متحابه و بعد هم این شعر عربی اسرؤالقیس یادم آمد که میگوید:

«از چشم خود بپرس که ما را که میکشد جانا گناه طالع و جرم ستاره چیست؟»

بی مناسبت نیست در میان روزنامه هائی که پس از پیروزی نهضت مشروطیت در ایران انتشار پیدا کرد از روزنامه مجلس بمدریت میرزا محمد صادق طباطبائی نام برد. روزنامه مزبور در سال ۱۳۲۴ ه. ق مطابق با ۲۵ نوامبر ۱۹۰۵ میلادی بطور روزانه در تهران انتشار یافت و اخبار مجلس اول را منتشر کرد.

از روزنامه های معروف و انقلابی دیگر که بعد از نهضت مشروطیت انتشار پیدا کرد روزنامه ایران نو «ارگان حزب دموکرات ایران» است که اولین روزنامه بسبک اروپائی بود، مطالب و مندرجات آن با اینکه مورد اعتراض روحانیان نجف واقع شد و بیانیهای نیز مبنی بر منع مسلمانان از مطالعۀ آن صادر گردید باز هم ناشر آن با پشتکاری خستگی ناپذیر علی رغم توقیفهای متعدد بکار خود ادامه داد. روزنامه مزبور بمدریت سید محمود شبستری آذربایجانی ملقب به ابوالضیاء و نویسندگی محمد امین رسول زاده در سال ۱۳۲۷ ه. ق در تهران انتشار یافته است از جمله انتشارات و مطبوعات دیگری که کمک شایان توجهی به بیداری ایرانیان کرد، کتابهای حاج میرزا عبدالرحیم نجارزاده طالبوف تبریزی (احمد، مسالک المحسنین، مسائل الحیات) و همچنین سیاحتنامه ابراهیم بیگ است که انتشار آن با دوران طغیان و نارضایتی مردم مقارن بوده و مطالب و مندرجاتش

موجبات تحریک حس نفرت و انزجار آنها را نسبت باصول حکومت وقت بر میانگیخته است ، دیگر از کتابهای معروف در این زمینه کتاب حاجی بابا تألیف سرجان موریه منشی اول سفارت انگلیس در ایران معاصر فتحعلیشاه است که توسط شیخ احمد روحی کرمانی از انگلیسی به فارسی ترجمه شده است . شبنامه ها نیز از جمله انتشاراتی است که در تهییج افکار مردم بی تأثیر نبوده ، تاریخ انتشار شبنامه را باید در حدود سالهای ۲۰ - ۱۳۱۹ ه . ق دانست و اولین مرتبه در تبریز از طرف علیقلی خان صراف مدیر روزنامه هفتگی احتیاج و پس از آن از طرف انجمن مخفی شبنامه هائی ژلاتینی که مضمون اکثر آنها انتقاد از هیئت حاکمه وقت و مخالفت با اتابک اعظم «امین السلطان» بود منتشر شد . ادوارد برون از شبنامه ای بنام شاهسون که در اسلامبول انتشار یافته و مندرجات آن در ذم از روش دیرین و اصول اداره حکومت بوده است و همچنین از نشریات مخفی دیگری تحت عنوان لسان الغیب و غیرت و شبنامه ژلاتینی بنام نشریه حمام ذکر می آید .

پس از جراید و مطبوعات باید درباره تأثیر انجمن ها و احزاب سیاسی سخن گفت ، گرچه آغاز تشکیل گروه های متشکل ملی و سیاسی بصورت انجمن و حزب را باید بعد از اعلام مشروطیت دانست ولی نا گفته نماند که قبل از فرمان مشروطیت با وجود فشار استبداد جمعی از آزاد مردان و روشنفکران بمنظور ترویج افکار نوین و فلسفه آزادی خواهی مجامعی سری و پنهانی بطور نامنظم تأسیس کردند اعضای انجمن های مزبور در ضمن فعالیت های مختلف از جمله تهیه مقالات سودمند و درج آن در روزنامه های فارسی که در خارج از مملکت انتشار می یافت و همچنین پخش و توزیع شبنامه ها و بیانیه ها و رساله های مختلف در زمینه حکومت قانون و با توزیع روزنامه هاییکه در خارج انتشار می یافت و حاوی مطالب مفید و متنوع تمدن و علم جدید و اصول حکومت های آزاد بود به بیداری افکار عامه کمک های شایان و ثمر بخشی کردند .

نخستین مجمعی که تحت عنوان جمعیت سیاسی و گروه متشکل ملی که قبل از اعلام مشروطیت در ایران تشکیل یافت . جمعیت فراماسون بنام انجمن فراموشخانه بود که بعدها بنام انجمن آدمیت معروف شد . انجمن مزبور بهمت میرزا ملکم خان ناظم الدوله در حدود سال ۱۲۷۶ ه . ق در ایران تأسیس شد هدف اصلی ملکم خان در این انجمن آشنا ساختن ملت بنظام و تمدن جدید دول اروپایی و تبلیغ آزادی و حمایت از برقراری حکومت مشروطه و دفاع از حقوق فردی تغییر اساس رژیم حکومت وقت ایران بود . عده زیادی از اعیان و شاهزادگان و روحانیان و همچنین

جوانان روشنفکر فارغ التحصیل دارالفنون از این مجمع وافکار و مرام ملکم استقبال کردند و بدان پیوستند، تبلیغات اعضای آن ابتدا بطور محرمانه صورت میگرفت، انجمن مزبور نظر بمخالفت درباریان وبخصوص شخص ناصرالدینشاه بصورت ظاهر برچیده شد و از طرف شاه اعلامیه ای مبنی بر تعطیل انجمن مزبور در روزنامه دولتی منتشر شد و عده بسیاری از رجال و طرفداران این مرام تبعید شدند و تحت تعقیب قرار گرفتند (۱).

ناظم الاسلام کرمانی درباره مجمع فراموشخانه وتأثیر مرام آن در افکار مردم چنین یاد میکند: میرزا ملکم خان برای اتحاد کامل بین ارباب حل وعقد وازین بردن نفاق ملت و دولت و دربار مجلسی در تهران تشکیل داد. ولی منافقین درباری و دشمنان ترقی ایران او را بدخواه دولت قلم دادند و موجبات تعطیل فراموشخانه را فراهم نمودند^۲

ولی باید دانست که پس از بقتل رسیدن ناصرالدینشاه و آزادی نسبی که در زمان سلطنت مظفرالدینشاه برای فعالیت روشنفکران و اصلاح طلبان بوجود آمد، زمینه تشکیل مجامع و انجمنهای ملی که فعالیت پنهانی داشته اند و جلسات آنها بطور سری تشکیل میشده در تهران و در بعضی از شهرستانها از جمله کرمان و اصفهان و تبریز فراهم شد، از جمله روشنفکرانی که شیفته آزادی و از پیروان مکتب ملکم بودند و با تبعید وی بخارج از ایران، از فعالیت خود در راه نشر افکار نوین و دنبال کردن مرام اودست برنداشتند، اعضای انجمن، جامع آدمیت را برهبری میرزا عباسقلیخان آدمیت که از پرورش یافتگان مکتب ملکم و پیرو افکار وی بود، تأسیس کردند، انجمن مزبور مروج افکار آزادیخواهی و طرفدار آثار و عقاید ملکم خان بود که خود او در آن زمان در خارج از ایران بسر میبرد، و توان گفت انجمن مزبور شاید تنها گروه متشکل سیاسی بود که در مسیر انقلاب مشروطیت

(۱) - متن اعلامیه دولت که در تاریخ پنجشنبه ۱۲ ربیع الثانی ۱۲۷۸ هجری قمری در روزنامه دولتی منتشر شده است «در اینروزها بعرض رسید که بعضی از اجامروا و اباش شهر گفتگو از وضع وترتیب فراموشخانه های (یورپ) میکنند و بترتیب آن اظهار میل مینمایند. لهذا حکم صریح همایون شد که اگر بعد از این عبارت و لفظ فراموشخانه از دهن کسی بیرون آید، تاچه رسد بترتیب آن مورد کمال سیاست و عقوبت دولت خواهد شد البته این لفظ را ترک کرده و پیرامون این خرافات نروند که یقیناً مواخذه کلی خواهند دید)
اقتباس از کتاب فکر آزادی تألیف دکتر فریدون آدمیت و جزوه دوم رهبران مشروطه (تألیف ابراهیم صفائی)

(۲) - تاریخ بیداری ایرانیان صفحه ۱۱۸ - نا گفته نماند که دولت روسیه نیز با انتشار افکار فراماسونی در ایران موافق نبود و با تلقینات و تحریکات دائمی خود بناصرالدینشاه ذهن ویرا متوجه خطر مرام انجمن مزبور می کرد و بدین وسیله از انتشار افکار و فعالیت آشکار آنها جلوگیری می شد.

و تعطیل بعدی آن توسط محمدعلیشاه براساس نوین منظم حزبی فعالیت‌های پنهانی داشته است^۱ قبل از آغاز انقلاب و جنبش‌های عمومی و ملی ایران « ۲۳ - ۱۳۲۴ ه. ق » جمعی از آزادمردان که در دوره استبداد ناصری نیز جلساتی با گروه‌های کوچک و پراکنده بدون فعالیت مداوم داشتند در تاریخ ۱۲ ربیع الاول سال ۱۳۲۲ ه. ق مجمعی عمومی بنام انجمن مخفی با عضویت قریب ۶۰ تن از سران آزادیخواهان در تهران تشکیل دادند، هدف اعضای انجمن برقراری آزادی و مخالفت با حکومت استبداد بود و قطعنامه‌ای تحت ۱۸ ماده تنظیم کردند، بموجب ماده نهم و دهم و یازدهم قطعنامه مزبور اعضاء انجمن موظف بودند با وسایل مختلف در بیداری افکار و توسعه فرهنگ بکوشند و با تهیه مقالاتی در ذم حکومت استبداد و درج آن در جراید و همچنین با انتشار شبنامه‌هایی مردم را بحکومت قانون و آسایشی که از راه حکومت ملی حاصل میشود آشنا سازند، نا گفته نماند که در مورد تشکیل انجمن‌های مخفی در تهران محمد ناظم الاسلام کرمانی مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان، نخستین مجمع عمومی آن را بتاريخ ۱۸ ذیحجه سال ۱۳۲۲ ه. ق یاد می‌کند و در ضمن توضیح می‌دهد که انجمن مزبور برهبری سید محمد طباطبائی و بنیانگذاری مؤلف تاریخ مذکور تشکیل یافته است (۲)

بطور کلی هدف اعضاء انجمن مخفی بموجب ماده اول نظامنامه انجمن مخفی، بیداری ملت و آگاهی او بحقوق حق خود و اجرای قانون اسلام و قوانین عرفی بوده است تا بتواند سلطنت را مشروط کند و حدود تکالیف وزراء و حکام را معین نماید، دیگر از خواسته‌های مجمع مخفی که در نظامنامه آنها نیز مندرج بود، مسئله محدود ساختن قدرت و نفوذ اتباع خارجه در ایران باید ذکر شود.

(۱) - اقتباس از کتاب فکر آزادی . صفحه ۲۰۶

(۲) - تاریخ بیداری ایرانیان . همچنین محمد صدر هاشمی در تاریخ جرائد و مجلات اشاره بانجمنی به نام آزادمردان مینماید که در آغاز انقلاب و قبل از اعلام مشروطیت یعنی در تاریخ ۲۱ ربیع الاول سال ۱۳۲۱ هجری قمری و با عضویت چهل نفر از آزادیخواهان تشکیل شده است و در معرفی از اعضاء انجمن مزبور که اکثریت آنها از صاحبان جرائد و مطبوعات بودند بذکر اسامی چند تن از آنها از جمله: ملک المتکلمین، سید جمال الدین واعظ، حاج میرزا یحیی دولت‌آبادی، میرزا سلیمان خان میکده، مجد الاسلام کرمانی، معین‌العلمای اصفهانی، میرزا جهانگیر خان صوراسرافیل و محمد رضا مساوات میبردازد. (تاریخ جراید و مجلات ایران جلد ۴ صفحه ۲۰۹) احمد پژوه تاریخ تشکیل انجمن سری تهران را در اواخر سال ۱۳۲۲ هجری قمری و اوایل سال ۱۳۲۳ هجری قمری ذکر نموده و آنها را از علقات فراموشخانه میداند

انجمنهای مخفی چه در تهران و چه در شهرستانها از آن نظر که دولتهای وقت با آن مخالف بودند همانطور که اشاره شد بطور سری در منازل اعضای انجمن ویا در بعضی از مدارس از آنجمله «مدرسه ناصریه» تشکیل میشد، و نیز بموجب نظامنامه، پیروان مذاهب مختلف نیز در صورت ایرانی بودن حق عضویت انجمن را داشتند و از لحاظ مذهبی محدودیتی در پذیرفتن اعضا در این انجمن وجود نداشت. انجمن مخفی تهران ضمن توزیع شبنامه ها که مفاد آن انتقاد از مداخلات بیگانگان و شکایت از مسئله قرضه روس و مظالم عین الدوله بود نه فقط در میان توده مردم بلکه در دربار سلطنتی نیز به پیشرفت فکر آزادیخواهی کمک کردند (۱)

از شعبه های وابسته بمجمع عمومی مخفی، کمیته انقلاب است ملکزاده تشکیل آنرا قبل از مشروطیت و پس از آغاز تشکیل اولین مجمع عمومی مخفی مورخ ۱۲ ربیع الاول سال ۱۳۲۲ ه. ق یاد می کند، ولی محمد صدر هاشمی (۲) تاریخ تشکیل کمیته مزبور را در تهران بعد از قوت مظفرالدینشاه و بتخت نشستن محمدعلیشاه و مخالفت او با مشروطه خواهان ذکر میکند. اعضا کمیته مزبور ۹ تن و عبارت بودند از «ملک المتکلمین، سید جمال الدین واعظ، میرزا جهانگیرخان، سید محمد رضا مساوات، ابراهیم حکیم الملک، سید حسن تقی زاده، سید عبدالرحیم خدخالی، سید جلیل اردبیلی، ونیز سه نفر بنام میرزا محمد نجات، حسین آقا پرویز، میرزا محسن نجم آبادی رابط کمیته با خارج بودند، کمیته مزبور هر روز جلسات خود را تشکیل می داد ولی بعد از نیمه شب، و با رهبری و اداره کردن نهضت سهم مؤثر و شایان توجهی در انتصابات مشروطیت و اعاده آن داشته است.

دیگر از انجمنهایی که میتوان گفت در ابتدای تأسیس کمتر جنبه سیاسی داشته ولی فعالیت اعضای آن در جنبش ملی تا اندازه ای مؤثر بوده انجمن اخوت بوده است که ابتدا در سال ۱۳۱۷ ه. ق بوجود آمد و در دوره تاریک استبداد بصورت مجمعی از روشنفکران در تهران در آمد، مؤسس آن حاج میرزا حسن صفی علیشاه بوده است، وقتی عضویت انجمن مورد قبول ظهیرالدوله صفی علیشاه قرار گرفت نام آن بانجمن اخوت تبدیل شد و اعضای این انجمن برای مبارزه با خرافات و استبداد خدمات گرانبهایی انجام دادند.

(۱) - موقر السلطنه که خود از درباریان آزادیخواه و از بانیان و همسلکان انجمن مخفی بود و کمکهای شایانی در ابتدا بمشروطه خواهان کرد مأمور توزیع شبنامه در دربار بود و فاش شدن این امر بچوب خوردن وی بدستور مظفرالدینشاه منجر گردید:

(۲) - تاریخ جرائد و مجلات ج چهارم شماره صفحه ۲۱

این مجامع و محافل که جنبه ملی و غیررسمی داشتند پس از اعلام مشروطیت و طرح قانون انجمنهای ایالتی و ولایتی که بموجب آن اجتماعات قانونی شد، فعالیت خود را بدو صورت و تحت عنوان انجمنهای رسمی و غیررسمی بطور آشکار و علنی شروع کردند.

پس از اعلام مشروطه و بخصوص دوره اول مجلس «مشروطه اول» تعداد مجامع عمومی و انجمنها افزایش یافت و نظر بشرایط زمان عدهای از روشنفکران برآن شدند که بمنظور مبارزه و مقاومت در برابر مخالفان رژیم مشروطه مراکز ثقلی که مرجع عموم باشد و موجبات حفظ اتحاد و اتفاق فکری مشروطه خواهان را فراهم سازد تأسیس کنند، ازاینرو به تشکیل جمعیتهای سیاسی و انجمنهایی که براساس اصول حزبی و تشکیلات منظم متکی بود مبادرت ورزیدند.

پاره‌ای از انجمنهای مزبور با حمایت و پشتیبانی از نمایندگان منتخب خود در تدوین نظامنامه انتخابات و قانون اساسی سهم و حصه بزرگی در استقرار مشروطیت داشتند و پس از آن نیز در انقلابات ناشی از استبداد صغیر برای اعاده مشروطیت می کوشیدند. در شهرستانهایی که بسبب موقع جغرافیایی خود با مراکز سازمانهای انقلابی و تمدن جدید نزدیکتر بودند و افراد آنها افکار نوین و پیشرفته داشتند اینگونه انجمنها نضج بیشتر یافته و فعالیتهای مثبتی داشته‌اند از جمله: در تبریز. انجمنی مخفی بنام مراکز غیبی با عضویت عده بیشماری از طبقات مختلف، کسبه و پیشه‌وران برهبری عدهای از آزادیخواهان تشکیل گردید. کمیته مزبور از طریق سازمان هوست با فرقه سوسیال دموکرات قفقاز ارتباط داشت و برانهمایی و هدایت آنها موفق بایجاد تشکیلات منظم حزبی گردید و پس از مدتی نیز بمنظور تجهیز قوای جنگی بتشکیل گارد محافظ ملی بنام فدائیان پرداخت (۱):

این کمیته در ضمن دارای شعبه‌هایی بود که تحت ریاست عدهای از اشخاص مطلع و روشنفکر اداره میشد، مرکز فعالیت کمیته ابتدا محرمانه و سری بود و کلیه دستورات کمیته مرکزی بدون تخلف توسط فداییان که بعدها بنام مجاهدین معروف شدند اجرا میشد، سازمان مجاهدین تبریز و همچنین انقلابیون فرقه سوسیال دموکرات قفقاز نقش بزرگی در استقرار مشروطیت و دفاع تبریز و

(۱) - مقارن اعتصابات و انقلابات مشروطیت در ایران، ایرانیان مقیم باکو، جمعیتی بنام «اجتماعیون عامیون» برهبری نریمان نریمانوف تشکیل دادند که مرامنامه آنها از روی مرامنامه «سوسیال دموکرات» روس نوشته شده بود، پس از اعلام مشروطیت و جنبش مشروطه خواهی در ایران، چند تن از آزادیخواهان بنام تبریز چون علی مسیو، وحاجی علی دوافروش، حاج رسول صدقیانی، کمیته‌ای تشکیل دادند و مرامنامه فرقه سوسیال دموکراتهای قفقاز را ترجمه کردند و مواد و اصول آن را اساس برنامه خود قرار دادند.

فتح تهران برعهده داشتند، کمیته انقلاب ولایت قفقاز ازطریق فرستادن افراد و وسایل جنگی و همچنین ازطریق تأسیس مؤسسات برای تهیه بمب و سازمانهایی جهت متشکل ساختن توده‌های عوام درتمام نقاط آذربایجان کمک شایانی بسوسیال‌دموکرات‌های تبریز کردند، این آزادی خواهان درجنگ با استبداد صغیر تعداد زیادی کشته دادند، بطورکلی باید تصدیق کرد که حزب سوسیالیست روسیه از بدو ظهور انقلاب مشروطیت ایران مشوق ایرانیان بوده و با کمک به نهضت و بیداری افکار ایرانیان مقیم قفقاز و تبریز سهم و حصه‌ای داشته است.

انجمنهای رسمی در تهران و سایر شهرستانها مقارن انقلاب و بخصوص هنگام مشروطه اول تشکیل یافت، انجمنهای مزبور ابتدا بدنبال طرحی که در مجلس درمورد قانون انجمنهای ایالتی و ولایتی در دست تهیه بود ولی هنوز صورت قانونی پیدا نکرده بود تأسیس شد و در اکثر شهرستانها انجمنهای مزبور که بنام انجمن ایالتی و ولایتی معروف بودند چون هنوز بموجب قانون حدود نظارت و مداخله آنها در امور مملکتی معین نشده بود در کارهای عمومی مداخلات فراوان و گاهی هم تندرویهایی در مقابل اعمال حکومتی می‌کردند و طبقات مختلف اجتماع نیز بحمایت از اعضای انجمن بنا برخصیصه روحی مخالفت باحکومت، دستورهای انجمن را اجرا مینمودند و هرروز با مجتمع شدن درمحیط انجمنها بتقویت نمایندگان خود کمک بیشتر میکردند.

ادوارد برون انگلیسی از انجمنهایی که بعد از انقلاب مشروطیت تشکیل شد و جنبه انقلابی و سیاسی داشت چنین یاد میکند «اینها رئی در ایندوره تاریخی بعهدہ گرفتند خصوصاً در واقعه کودتا پشتیبانی توده را بعهدہ گرفتند، و دوباره پس از مباران ۲۳ ژوئن ۱۹۰۸ که دیگر پای مجلس در میان نبود هم اینها بودند که مقاومت ملی را اداره کرده و تا سرحد امکان کوشیدند تا سرانجام به برانداختن محمد علیشاه موفق شدند. با کمک انجمنهای بیماندی در خارجه بویژه انجمن سعادت استانبول، انجمنهای مذکور تماس خود را با کشورهای بیگانه حفظ کردند و همه جا را از پیشرفت‌های خود آگاه ساختند و توانستند که اراجیف و بیهوده‌گوییهای را که بتوسط منابع و اشخاص ذینفع ساخته و اشاعه میشد باطل و عاطل سازند.»

ایوانف، از انجمنهایی یاد می‌کند که در آغاز مشروطیت بوجود آمد و هدف آنها نظارت بر صحت انتخابات مجلس شورای ملی بود و اولین انجمن ملی ایران را بنام انجمن ملی تبریز در سال ۱۹۰۵

میلادی میداند که با پشتیبانی گروه‌های بزرگ مردم از طرف حکومت آذربایجان شناخته شد. این انجمن بی‌اندازه قدرت یافت و با کمک نمایندگان منتخب آذربایجان مجلس را برای اجرای مقاصد و نیات خود تحت فشار قرارداد، بدنبال انجمن تبریز در سایر شهرستانهای ایران تعداد کثیری انجمنها و کلوبهای سیاسی و اتحادیه‌های صنفی و کشاورزی ایجاد گردید، در شهر تهران به تنهایی بیش از ۱۳ انجمن وجود داشت^۱ تقی‌زاده تعداد انجمنهای ملی را در شهر تهران بعد از انقلاب مشروطیت در حدود ۱۴۴ تخمین زده است.

بطور خلاصه انجمنها و گروههای متشکل که بمقارن انقلاب ویا قبل ویا بعد از آن در ایران پیدا شدند. بطرق مختلف تأثیر عمیق در بیداری و هوشیاری توده خلق داشته‌اند و فعالیت و گاهی هم فداکاری بعضی از اعضای آنها بخصوص اعضای برخی از انجمنهایی که بعد از انقلاب نصبحی گرفت ویا تازه سازمان یافت، از قبیل انجمن ملی تبریز در استقرار حکومت مشروطه تأثیری نمایان داشته است.

ناگفته نگذاریم که مقارن اعلام مشروطیت و بخصوص در زمان استبداد صغیر، ایرانیان مقیم ممالک خارجی و مهاجران مشروطه‌خواه، بخصوص تجاری که در عثمانی و قفقاز و باکو بودند، هیچان وصف ناپذیری در برقراری حکومت مشروطه و آزادی ابراز کردند.

تجار و روشنفکر و آزادیخواه ایرانی مقیم اسلامبول با وجود محدودیتی که در قلمرو حکومت استبداد عثمانی داشتند بتأسیس انجمن سعادت پرداختند « ۱۳۲۶ ه. ق » اعضای این انجمن همراه با ایرانیان مقیم اسلامبول پس از اقداماتی که محمد علیمیرزا بمنظور از بین بردن مشروطیت کرد و انقلاباتی که در اکثر نواحی ایران بخصوص برای اعاده مشروطیت روی داد، با پیوستن نمایندگان مجلس و مهاجران آزادیخواه ایرانی بمملکت عثمانی، دامنۀ فعالیت سیاسی خود را وسیعتر کردند، اعضای انجمن مزبور در مواقع حساس با آزاد بخوانهان هموطن خود چه در داخل ایران و چه در خارج خدمات شایان توجهی کردند و با وسائل مختلف از جمله تشکیل جلسات سخنرانی و انتشار روزنامه موجبات جلب عواطف دیگران را بنفع مشروطیت و مشروطه‌خوانهان فراهم آوردند، ویا انجمنها و کمیته‌هایی که در ایران و سایر ممالک وجود داشت و بخصوص حوزه علمی نجف نیز ارتباط برقرار کردند، و در اعاده مشروطیت سهم قابل توجهی بدست آوردند.

(۱) - تاریخ مشروطیت ایران تألیف ایوانف صفحه ۳۴

دیگر از انجمنهایی که در خارج از مملکت بوجود آمده بود، کمیته‌ای بوده است برهبری سید حسن تقی‌زاده و همکاری معاضد السلطنه که در اکتبر ۱۹۰۸ در لندن تشکیل یافت، و نیز انجمن بزرگی در پاریس بنام فرانکو پرسیان توسط ایرانیان متیم آن شهر باریاست افتخاری آقای دیولافوا M. Dieulafoy در ژوئیه ۱۹۰۸ تأسیس شد.^۱

کمیته آزاد یخواهان لندن با همراه ساختن عده‌ای از نمایندگان آزاد یخواه مجلس عوام انگلیس و همچنین عده‌ای از طرفداران آزادی ایران بفعالیات پرداخت و با انتشار مقالات و اعلامیه‌های متعددی بنفع مشروطیت ایران با استبداد حکومت در افتاد. در فرانسه نیز مهاجران مشروطه خواه که در حدود پنجاه تن بودند همراه با چند تن از شاهزادگان و اعیان که از مخالفان محمد علی شاه بشمار میرفتند بمبارزه بادستگاه استبداد ایران برخاستند و بدین ترتیب مقدمات قیام سردار اسعد بختیاری که در آن زمان در پاریس می‌زیست و خود از رنجیدگان هیأت حاکمه ایران بود فراهم شد و در اثر تماس با مهاجران و آزاد یخواهان ایرانی آماده مبارزه بر ضد دستگاه استبداد گردید. ارتباط انجمنهای ملی خارج از ایران با یکدیگر و تماسهای تلگرافی که بین آنها از طرفی، و حوزه علمی نجف از طرف دیگر وجود داشت نوعی اتحاد و اتفاق نظر بین آزاد یخواهان ایرانی و مراکز ملی آنها بوجود آورد و این امر اثرات و نتایج مفیدی در برچیدن استبداد صغیر و اعاده مشروطیت ایران داشت. دیگر از مراکزی که بنفع مشروطه خواهان در خارج از کشور بفعالیات پرداخت کمیته اختلاط در کشور عثمانی بود، کمیته مزبور پس از ظهور مشروطیت در آن کشور بمساعی عده‌ای از بازرگانان آزاد یخواه ایرانی متیم اسلامبول و مهاجران ایرانی با پیوستن سید محمد صادق طباطبائی بانان و عضویت عده‌ای از اعضای حزب اتحاد و ترقی که در آن موقع نفوذ فوق العاده‌ای در عثمانی داشت تأسیس شد، رهبران حزب اتحاد و ترقی کشور عثمانی در پیشرفت مشروطیت ایران همکاری مؤثر و نزدیکی با کمیته مختلط داشتند.

رهبری انجمنهای سیاسی را بیشتر طبقات روشنفکر بعهدہ داشتند ولی اعضاء از قشرها و طبقات مختلف بودند. سرانجام آنها بر اصول آزادی و مساوات و مخالفت با حکومت استبداد وستمگری خانهای فئودال و همچنین دشمنی با استعمار و تسلط بیگانگان پی‌ریزی شده بود. ناگفته نماند که همزمان و همراه باتشکیل جمعیتهای سیاسی بموافقت مشروطیت، سازمانهای

۱ - انقلاب ایران تألیف ادوارد براون، صفحه ۲۷۵.

های دیگری از طرف عناصر ارتجاعی نیز بر ضد مشروطیت و مشروطه خواهان بوجود آمد. از آنجمله است انجمن اسلامی در تبریز که از طرف عده‌ای از روحانیان مرتجع و طرفداران محمد علی شاه اداره میشد و روزنامه‌ای تحت عنوان «سلاعمو» منتشر می‌کردند.

همچنین انجمن قاجاریه که از طرف شاهزادگان و عناصر ارتجاعی تحت عنوان «انجمن وداد و اتحاد قاجاریه» در ربیع الاول ۱۳۲۵ ه. ق در تهران تأسیس یافت و روزنامه‌ای بنام قاجاریه برای انتشار خواسته‌ها و افکار خود منتشر ساخت و بموجب نخستین مقاله طلیعه روزنامه قاجاریه، انجمن مذکور بمنظور حمایت از خواسته‌های محمد علی شاه در مقابل مجامع مشروطه - خواهان بوده است «مقصود انجمن ترتیب و رعایت از اقوام ذوی الاحترام خودمان است و خدمت بوجود مبارک اعلیحضرت شاهنشاه اسلام که شرف قومیت ما مربوط بآن وجود مبارک است»^۱

و نیز انجمنی بنام انجمن آل محمد، از طرف روحانیان مخالف مشروطه و برهبری حاج شیخ فضل الله نوری تأسیس شد، همچنین برای خنثی کردن فعالیت‌های انجمن محلی آذربایجان در تهران، انجمنی از طرف آذربایجانیان مخالف مشروطه بنام انجمن فتوت تشکیل شد. این انجمن بظاهر از طرفداران حکومت مشروطه بود ولی در عمل بنفع حکومت وقت و برچیدن اساس مشروطیت فعالیت می‌کرد. کلیه انجمنهای مزبور مخالفت خود را با سازمانهای مشروطه خواهان و طرفداری خود را از محمد علی شاه آشکارا اظهار می‌داشتند و صدمات بسیاری بمشروطه خواهان و انجمنهای ملی وارد آوردند در میان عوامل بیشمار بیداری افکار و جنبش ملی، عامل مهم و مؤثری که در هشیاری و تهییج افکار توده مؤثر بوده و در واقع جنبش ایران بر ضد استعمار خارجی و استبداد را باید تا حدودی معلول آن محسوب داشت، انتشار افکار و مرام جمعیت مذهبی خاصی را باید در نظر گرفت که تحت عنوان «نهضت اتحاد اسلامی» تشکیل شد، این نهضت توسط مبلغ بزرگ نظریه اتحاد ملل مسلمان جهان سید جمال الدین اسدآبادی در زمان سلطنت ناصرالدین شاه در ایران طرفدار پیدا کرد و هدف آن اتحاد و قیام کلیه مسلمانان جهان بر ضد استعمار دولتهای مسیحی و دفع صدماتی بوده که از ناحیه آن دولت‌ها بر ممالک اسلامی وارد می‌آمده است.

سید جمال الدین از مردان بزرگ انقلابی مشرق زمین بشمار میرود که با تقویت فکر اتحاد اسلام در بیداری ملل مسلمان شرق «افغانستان، مصر، ترکیه، ایران» تأثیر قابل توجهی داشته

۱ تاریخ جرائد و مجلات ایران، ج ۴، صفحه ۹۵.

است سید با انتشار روزنامه و مجله و تشکیل جلسات و حوزه‌های درسی بنشر افکار خود پرداخت. و از آنجا که مبارزات قلمی و زبانی وی همه جا بر ضد استبداد و مظلوم‌پیداگری حکومتها و بخصوص استعمار و استثمار سمالک ضعیف از طرف کشورهای سرمایه‌دار بوده است فلسفه او طرفداران بیشماری پیدا کرد و در ایران بخصوص عده بسیاری از رجال و روحانیان به پیروان سید پیوستند.

تحریکات و تبلیغات سید جمال‌الدین در ایران، بر ضد شاه و صدراعظم وی در مجله ماهیانه «ضیاء الخافقین» آغاز شد که در لندن بزبان عربی و انگلیسی نوشته می‌شد و با همکاری میرزا ملکم‌خان انتشار می‌یافت^۱. و پس از وی در استانبول نیز پیروانش با درج مقالات تند و انقلابی در روزنامه اختر افکار مردم ایران را بر ضد اقدامات هیأت حاکمه و مبارزه با آنها بر میانگیختند و آنها را بواژگون ساختن اساس رژیم استبداد تشجیع و تحریض می‌کردند.

در تأثیر و نفوذ رهبری فکری و حتی تحریکات سیاسی سید جمال‌الدین در پیدایش انقلاب ایران شبهه‌ای نیست، از جمله موفقیت علماء و روحانیان در مسئله تحریم دخانیات و قیاسی که ملت بفتوای پیشوایان روحانی خود بر ضد اعطای امتیاز تنباکو به دولت خارجی و جلوگیری از مداخلات بیگانگان در ایران کرد، و همچنین نقشه قتل رساندن ناصرالدین‌شاه بدست میرزا رضای کرمانی از فدائیان و پیروان نهضت را در سال ۱۳۱۳ ه. ق. می‌توان در نتیجه تبلیغات دائمی سید دانست مدارک و اسنادی چند در تأیید نظریه فوق در دست می‌باشد و ما در اینجا بنقل قسمتی از مفاد نامه سید که در موقع قیام مردم ایران علیه قرارداد انحصار تنباکو بعنوان حجة الاسلام میرزا محمدحسن شیرازی نوشته و بانتقاد از شاه وقت و اوضاع داخلی ایران و تشجیع پیشوای روحانی مذکور بمداخله در امور رهبری سیاسی جامعه ایران پرداخته است اشاره می‌نمائیم، متن نامه فوق به عربی بوده است و ما ترجمه نامه مزبور را از کتاب انقلاب ایران نقل می‌کنیم:

«حق سبحانه و تعالی بشما مقام ارجمندی کرامت فرموده که بزرگترین حجت بالغه خود را بظهور رساند...» و پس از ادای عباراتی در همین زمینه چنین ادامه می‌دهد: «مردم از کهنه و سهر ساکن و سیار، وضع و شریف خود را تسلیم بمقام عالی روحانی شما نموده و با تعظیم و تکریم

۱ سید جمال‌الدین عقاید انقلابی خود را بر اساس اتحاد جامعه اسلامی و بر ضد دولتهای استعمارگر و زیان حکومت استبداد در روزنامه سیاسی دیگری بنام عروة الوثقی بزبان عربی و فرانسه در پاریس منتشر می‌ساخت. در انتشار این روزنامه شیخ محمد عبده مفتی بزرگ مصر که از طرفداران مسلک اتحاد اسلامی و از هواخواهان سید بود همکاری نزدیک داشت:

در هر پیش آمدی چشم امید را بسوی شما داشته است و در هر بلیه ای انظارشان بطرف شما دوخته است... آنها خیال میکنند (و حقیقت هم همین امر است) که یک کلمه از شما آنها را متحد و یک برهان از طرف شما آنها را مصمم تواند ساخت چه امر شما مؤثر است و کسی نمیتواند از آن تخلف نماید و اگر شما بخواهید میتوانید بایک کلمه از طرف خود پراکندگان را بهم پیوسته و از آن ترسی که از دشمن خدا و خلق در دلها جای گرفته، بوسیله اتحاد مصون از کینه و عناد کفار گردیده، آن رنج و تنگدستی که آنها را احاطه کرده از میان رفته، و از این شدت و دشواری که رفع آن بسی آسان است رها میگردند، بدین طریق میتوان از ایمان دفاع نمود و حدود و ثغور اسلامی را محروس و مصون داشت» و در جای دیگر از همین نامه پس از نکوهش از رفتار خصوصی شاه و امین السطان بانتقاد از اقدامات آنها در اداره امور کشور و بخصوص مسئله مداخلات و نفوذ اجانب می پردازد و چنین متذکر میگردد: «لیکن از آنها گذشته قسمت اعظم سرزمین ایران را با استعمار از معادن طرق مربوطه، و راههای اتصالی با سرزمینهای کشور، بدشمنان دین فروخته است که همان خانه هائی در حدود کنار طرق موافقه در قلمرو سلطنت از طرف آنها ساخته شود. بالاتر از همه بانک است که اقتضا دارد مفهوم آنرا که چه عواقبی در بردارد معروض داشت. یعنی زمام کامل امور اقتصادی دولت را دودستی تقدیم دشمن اسلام کردن، مردم را بنده و زرخیز آن دشمن ساختن، تسلیم آنان با کدیه جنبه سیادت و اختیار حیاتشان بدست دشمن. از آن پس آن خاین نادان متوقع است مردم را با دلائل بیهوده آرام نموده و وانمود کند که این قراردادها موقتی و محدود است بدوره ای که از یکصد سال تجاوز نخواهد کرد. خداوند! چه دلیل سستی که حتی خائنین را از آن متعجب ساخته است!

و در اینجا بيمورد نمیدانیم، اشاره ای نیز بمضمون یکی از شماره های مجله ضیاء الخافقین (شماره دوم مجله که در اول مارس ۱۸۸۲ انتشار یافته) بشود. در انتقاد از تشکیل نیروی قزاق و سیاست ناصرالدین شاه در اداره حکومت چنین بیان مینماید: «چون این افسران ایرانی و مسلمانند، از احکام علما تخلف نورزیده و راضی به مبارزه و صدمه زدن بآنها نخواهند شد. بنابراین برای اجرای اراده حکومت باید آنها به افسران اروپائی تبدیل گردند. بآن احمق خاین برای انجام منظور خود جهت فرماندهی گارد همایونی، و کنترل بریگاد قزاق فهرستی نشان داده اند.

اکنون این شرک [کذا] ورای زنان بیدینش برای روی کار آوردن افسران بیگانه جدیت مینمایند شاه با فکر دیوانه وارش این نقشه را تصویب کرده و سرشار از خشنودی است. «بجان جهان آفرین

سوگند، که دیوانگی و کفر با هم همعنان و حرص و حماقت در برانداختن دین و فنای آئین مقدس و تقدیم اسلام به بیگانگان (بدون دفاع یا مقاومتی) همداستان گشته» سید در آخرین مقاله مجله خود (مورخ فوریه سال ۱۸۹۲) بذکر پریشانی اوضاع داخلی ایران و مظالم و فشار هیأت حاکمه بر طبقات مختلف مردم چنین اشاره می کند «حکومت بر قانون مقدس مستولی، و آنرا نابود ساخته، و اتخاذ جنبه تمدن و تجدد را بيمورد میداند. قوانین اسلامی را از استدلال به نفع عام خلع و بکلی آنها را انکار نموده است. فقط شکنجه و آزار سلطنت میکند. تنها حرص قیادت دارد. نیروی جو و غرور فرمانرواست. شمشیر، تازیانه و داغ و درفش حاکم است. او از خون ریزی شادان است. افتخار بهتک احترام، و غارت دارائی بیوه زنان و یتیمان میکند. امنیت از آن دیار رخت بر بسته، باشندگان آن کشور هیچگونه راهی را برای نجات جانیشان از زندان آن ستمگر نمی بینند مگر فرار. یک پنجم از ایرانیان بسرزمین ترکی یا روسیه فرار کرده اند، که میتوان آنانرا در کوچه و بازار سرگردان دید... حکمرانان بحکم جبران آنچه را ابتدا برسم رشوه بدربار سر کیسه شده - و آنچه تعهد پرداخت به مرکز (دردوره حکمرانی) خود نموده اند از هیچگونه اعمال پستی فروگذار نمیکنند...»^۱

در زمره عواملی که در بیداری افکار و نهضت تجدد طلبی ایران مؤثر بوده است بی شبهه باید دو جنبش مذهبی بابی و بهایی را ذکر کرد که عقاید مذهبی زمانه را دگرگون کرد و افکار تازه ای عرضه داشت اما چون مطالعات کافی درباره نوع و درجه تأثیر این دو آئین نشده است بحث آنرا به محققان تاریخ واگذار باید کرد. مدارکی در دست است که جانبداری بابیان و بهاییان را از حکومت مشروطه و حقوق بشری آشکارا حکایت میکند، و بیجهت نبوده است که به بسیاری از رهبران انقلاب مشروطیت ایران تهمت بابی بودن زده اند و در حقیقت در عرف زمان بابی بودن با تجدد خواهی و آزادی طلبی مترادف بوده است.

همچنانکه در گذشته اشاره کردیم اطلاع ایرانیان بر قیام های ملل اروپائی برای بدست آوردن حکومت ملی و حقوق تضییع شده خود تأثیر مهم و اساسی در بیداری افکار داشته است. در ایران علاوه بر عواملی که در فوق اشاره شد، نهضت اصلاح طلبانه جوانان ترک که به برقراری حکومت مشروطه در سال ۱۸۷۶ میلادی بر رهبری شناس افندی و ضیاء پاشا و کمال بک در کشور

عثمانی منجر گردید در هوشیاری ملی و سیر تعقل اجتماعی ایران تأثیر داشته است.^۱

رژیم مشروطه و تدوین قانون اساسی و انقلاباتی که برای بدست آوردن آن در کشور عثمانی روی داد، در ایران بی تأثیر نیست و بخصوص برخی از جلوه‌های آن را در اصلاحاتی که از طرف وزرایی چون میرزا حسین خان سپهسالار در مورد سازمانها و تشکیلات اجتماعی ایران صورت گرفت میتوان بازیافت. از طرف دیگر ارتباط ایران با همسایه شمالی خود دولت روسیه تزاری از عوامل تکان دهنده و مؤثر برای سرایت افکار انقلابی بایران و تغییر حکومت استبداد بمشروطه بوده است، رفت و آمد نمایندگان گاهی تجار و سیاسی این دولت بایران و بطور متقابل سفرهای ایرانیان بروسیه و تأثیر انقلاب ضد تزاریسم در افکار مهاجران ایرانی مقیم نواحی قفقاز بخصوص کارگران و روستائیان که برای جستجوی کار و یا بازرگانی که برای کسب و تجارت بصفحات قفقاز مهاجرت میکردند از جمله راههای مؤثری بود که ایرانیان را با دنیای تازه‌ای از تمدن جدید آشنا کرد و همراه آن افکار انقلابی بایران ارمغان آورد. شد.

شکفت نیست اگر، شکست دولت روسیه تزاری را که در آن زمان از بزرگترین دولتهای نظامی اروپا بود، در جنگ با دولت ژاپون و از آن مهمتر انقلاب و جنبش ۱۹۰۵ میلادی ملت روسیه را یکی از عوامل تحریک و تسریع نهضت مشروطیت در ایران محسوب میداریم.

۱- مشروطیت عثمانی با شروع جنگ بین آندولت و دولت روسیه و برقراری حکومت استبداد بصورت شدید با شروع حکومت سلطان عبدالحمید در آن کشور تعطیل گردید ولی در ۲۴ ژوئیه ۱۹۰۸ میلادی همزمان با تعطیل مشروطه اول در ایران (بمؤپ بسته شدن مجلس اول بدست قزاقان روسی) بار دیگر حکومت مشروطه در آن کشور برقرار گردید.

فصل سوم

مختصر وقایع انقلاب مشروطیت

امروز امید همه‌زی مجلس شوری است
سر باید کاسوده نگه دارد تن را
ملك الشعراء بهار

نخستین قیامی که مقدمهٔ انقلاب ایران گردید، در زمان سلطنت ناصرالدین‌شاه بود که بصورت مبارزه با امتیازات اقتصادی خارجی خودنمایی کرد. پیش از این در فصل اول این مجموعه سخن رفت که در سال ۱۳۰۸ ه. ق (مطابق با ۱۸۹۰ میلادی) ناصرالدین‌شاه چون احتیاج سبرسی بیول داشت، امتیاز انحصار دخانیات ایران را یکی از اتباع دولت انگلیس واگذار کرد، بموجب این امتیازنامه تولید کنندگان ناگزیر بودند محصول خود را بقیمت غیر عادلانه نازلی بفروشند و منافع حاصل از تجارت توتون که در واقع نوعی تجارت داخلی محسوب میشد در انحصار کمپانی تالبوت درآمد. این امر نه تنها بستگی تام با منافع تجار داشت بلکه بصورت مستقیم در زندگی مردم مؤثر بود زیرا که در آن هنگام استعمال توتون و تنباکو جنبهٔ تفننی خود را از دست داده و بر اثر رواج و شیوع این اعتیاد از ضروریات زندگی مردم شده بود. از سوی دیگر پس از تنظیم قرارداد و شروع کار کمپانی، چون عدهٔ بسیاری از اتباع انگلیس خواه زن و خواه مرد بعنوان کارکنان و مأموران کمپانی بایران آمده و در ضمن فعالیت اقتصادی به تبلیغ مذهبی پرداخته بودند اقدامات کمپانی مزبور تأثیر نامطلوب در مردم گذاشت^۱ بنابراین کلیهٔ طبقات که از این امتیاز ناراضی

(۱) شیخ ذبیح‌الله محلاتی در کتاب مآثر الکبراء فی تاریخ سامرا در این باره چنین اشاره می‌کند: «در این موقع از طرف فرنگیان عدهٔ زیادی مبلغ که در حدود صد هزار زن و مرد بود بایران آمدند و مرکز تبلیغ خود را در تهران قرار دادند، طولی نکشید که این عده بین شهرستانها پخش گشتند و در هر نقطه مشغول تبلیغ مردم بدیانت مسیح شدند، کلیساها ساختند و برای پیشرفت خود مریضخانه‌هایی بنا کردند و دختران مسلمان را که تا آن روز زیر پردهٔ عصمت بودند برای پرستاری استخدام کردند و آنان را بی‌حجاب بامور پرستاری واداشتند، مردم که آن روز تا اندازه‌ای پایبند بامور شرعی بودند و این کارها را مخالف شرع میدانند در صدد مخالفت برآمدند».

نقل از کتاب تحریم تنباکو صفحه ۴۲ با اندکی تصرف لفظی که در کروشه نموده شده است.

بودند آن را مقدمه استعمار اقتصادی و نفوذ در شؤون مملکتی میدانستند زمزمه مخالفت را در کلیه شهرستانها و تهران آغاز کردند، از آنجمله در شهر شیراز چون مأموران کمپانی مزبور در ماه رمضان سال ۱۳۰۸ ه. ق. بمنظور تهیه مقدمات و دایر کردن شعبه خود میخواستند وارد شهر شوند، کلیه کسبه و مردم شهر بتحریک تجار عمده فروش تنباکو بازار را تعطیل کردند و برهبری یک تن از علما و وعاظ معروف (علی اکبر فال اسیری شیرازی) در مسجد وکیل اجتماع کردند و بتظاهرات پرداختند، این شورش توسط مأموران دولتی بطور موقت آرام شد و باتبعید علی اکبر فال اسیری بعراق و متفرق ساختن مردم بکمک اسلحه موضوع چندی مسکوت ماند. در شهرستان تبریز با انتشار خبر مخالفت آیه الله میرزا محمد حسن شیرازی با انحصار دخانیات، کلیه طبقات شهر بخصوص کسبه تعطیل عمومی کردند. پس از بستن بازارها و مسلح شدن در حدود بیست هزار تن، آماده قیام شدند و توسط نمایندگان خود از ناصرالدین شاه تلگرافی تقاضا کردند که امتیاز نامه لغو شود و با پافشاری تمام از دایر شدن کمپانی مزبور در آنجا جلوگیری کردند.

امتیاز تنباکو در شهر اصفهان با مخالفت حاج شیخ محمد تقی معروف باقانعفی که نفوذ بی اندازه ای در میان مردم داشت روبرو شد بدستور وی مردم بمقاومت منفی پرداختند و در دیگر شهرستانها و تهران نیز برهبری و حمایت دو تن از بزرگترین مجتهدان و پیشوایان مذهبی، حاج میرزا محمد حسن مجتهد شیرازی مقیم سامره و حاج میرزا حسن آشتیانی گروهها و طبقات ناراضی خواه روحانی و بازرگانان و خواه افراد عامی جناح متحدی در برابر حکومت و سیاست استثماری دولتهای اجنبی تشکیل دادند. بموجب فتوای مجتهد سامره مبنی بر تحریم استعمال دخانیات تظاهرات دامنه داری صورت گرفت، بازارها بسته شد و در مدت کوتاهی استعمال دخانیات بکلی متروک گردید.

دکتر فوریه طبیب دربار میگوید که: «همه بازرگانان و خرده فروشان تنباکو دکانهای خود را تخته کردند و غلیانها را بدور افکندند و هیچ کس چه در شهر و چه در خانه ها و حتی در اندرون و منازل زنان شاه، لب به غلیان نمیزد».

در طول مدت دوماه تحریم، تظاهرات بصورت جدی و واقعی با پشتیبانی کلیه طبقات بصورت

اجتماعات منظم، کندن اعلامیه‌های کمپانی و انتشار و نصب اعلامیه‌های مخالفت‌آمیز بجای آن علی‌رغم تضییقاتی که از طرف دستگاه‌های دولتی فراهم میشد ادامه داشت. از طرف ناصرالدین‌شاه حاج میرزا حسن آشتیانی را تهدید به تبعید کردند. ولی عامه مردم مانع خروج مجتهد مزبور از تهران گردیدند و قریب چهارهزار تن از طبقات مختلف مردم درحالی که پارچه سفیدی را کفن‌وار بگردن انداخته بودند با چوب و چماق، بهمراهی عده بسیاری از زنان که با روبنده سفید و پیچه و چاخچور بروی سر لجن مالیده و ناله وزاری میکردند بطرف قصر سلطنتی رهسپار شدند و وقتی به میدان ارک رسیدند بتظاهرات شدیدی پرداختند. قوای دولتی با اسلحه بمبارزه انقلابیها پرداخت ولی با اینکه در این ماجرا عده‌ای از تظاهرکنندگان کشته و مجروح شدند. و عده‌ای از رجال مخالف و تجار و افراد دیگر نیز توقیف و تبعید گردیدند باز هم انقلابیها دست از مقاومت منفی خود برنداشتند.

تحریم تنباکو خسارات جبران ناپذیری بکمپانی خارجی وارد آورد و سهام آن شرکت در سال ۱۸۹۱ میلادی در بورس لندن معادل ۵۰ درصد تنزل کرد.

مبارزه هماهنگ و یک شکل طبقه‌های مختلف ایران دولت را وادار ساخت که امتیاز مذکور را لغو سازد، هر چند که پس از آن دولت ناچار شد بمنظور پرداخت خسارت به کمپانی بقرضه‌های کلانی از بانک شاهنشاهی متوسل گردد و مشکلات تازه‌ای بوجود آورد.

لغو امتیازنامه رژی و موفقیت ملت در نخستین جنبش خود لطمه بزرگ وجبران ناپذیری بقدرت مطلق حکومت وارد آورد و مفتاح انقلابات و حوادث تاریخی بعدی گردید. که از آنجمله بقتل رسیدن ناصرالدین‌شاه در سال ۱۳۱۳ ه. ق بدست میرزا رضای کرمانی یعنی شخصی که در واقعه رژی جزء توقیف شدگان و از طرفداران سید جمال‌الدین اسدآبادی بود. با کشته شدن ناصرالدین‌شاه آتش نارضایی خاموش نشد، بلکه دامنه مبارزه ملت بر ضد توسعه روز افزون تسلط سرمایه‌های خارجی بر ایران صورت جدی‌تری بخود گرفت.

توضیح آنکه پس از بقتل رسیدن ناصرالدین‌شاه و روی کار آمدن مظفرالدین‌شاه و پیداشدن زمینه‌های مساعدی برای فعالیت آزادیخواهان و روشنفکران، عواملی مانند اعطای امتیازات تازه، تهی شدن خزانه مملکت بر اثر اسراف و ولخرجیهای درباریان و دولتیان و اخذ وامهای متعدد از دولتهای خارجی و مهم‌تر از آن هم وضع مالیاتهای سنگین نوین و تعرفه‌های جدید گمرکی که اثر

مستقیم در زندگی عامه و بخصوص سرمایه‌داری و خرده بورژوازی بازار داشت و نیز بروز قحطی در تهران و شهرستانها همه موجبات خشم و نارضایی عمومی را فراهم ساخت.

از سوی دیگر ظلم و تعدی که از طرف عمال دولتی بخصوص صدراعظم وقت (عین الدوله) نسبت بافراد ملت میشد آتش خشم و هیجان مردم را شعله‌ورتر میساخت، واکنش این ناخشنودیهای پنهانی، بصورت شورشهایی در نواحی مختلف ایران تجلی کرد از جمله در سال ۱۲۸۲ شمسی (مطابق با ۱۳۲۱ ه. ق و ۱۹۰۳ م) نارضایی از تعرفه‌های گمرکی جدید و نابسامانی اوضاع وقت سبب بروز طغیان و شورشهایی در تهران و شهرستانها گردید. در شهرستان یزد و اصفهان نارضایی اجتماعی بصورت کشتار دسته جمعی فجیع و ظالمانه بایان خودنمایی کرد.

در تبریز بازرگانان ناراضی همراه با قیامی که از طرف روحانیان بر ضد مدارس جدید، میخانه‌ها و مهمانخانه‌های بسبک اروپائی برهبری یکی از مجتهدان معروف بنام حاج میرزا حسن شده بود. دست بتظاهراتی زدند و بازارها را بستند و در مسجد شاهزاده تحصن گزیدند و از محمد علیمیرزا ولیعهد برکناری مسیو پریم بلژیکی سرپرست گمرک و تعطیل دبستانها و همچنین میخانه‌ها و مهمانخانه‌های جدید را خواستار شدند. موافقت محمد علیمیرزا با بست نشینان بختم تحصن دو روزه و غارت و تخریب مدارس و میخانه‌ها و اخراج موقتی مسیو پریم منجر گردید. ولی از این انقلاب نتیجه‌ای که منظور بازرگانان بود حاصل نشد و تعرفه‌های جدید بقوت خود باقی و سرپرست بلژیکی نیز بدستور محمد علی میرزا دو باره بکار خود در گمرک بازگشت.

مقارن این ایام در تهران و شهرستانها تظاهراتی بر ضد اتابک اعظم (امین السلطان) که او را عامل نفوذ اجنبی میدانستند صورت گرفت و مخالفت و خدیت بعضی از روحانیان مؤثر سبب شد که شاه، امین السلطان را از صدارت عزل کند و عین الدوله را که از شاهزادگان و درباریان مستبد بود بصدارت برگزیند. نخستین اقدام عین الدوله که با نارضایی بیش از پیش روحانیان مواجه شد دستگیر ساختن و کتک زدن چندتن از علما و طلاب معروف و بنام و تبعید آنها به اردبیل بود (رجب ۱۳۳۲ ه. ق)، توضیح آنکه طلاب مدرسه محمدیه و مدرسه صدریه که هریک از این مدارس دارای موقوفات بسیار بود، بر سر موقوفات باهم اختلاف پیدا کردند و دامنه این اختلاف بجدال و زدخورد کشید و دسته‌ای از طلاب با آقای سید عبدالله بهبهانی و جمعی دیگر بعلمای دیگر متوسل گشتند و اختلاف مزبور بصورت دو دستگی بین دو گروه روحانیان درآمد. عین الدوله صدراعظم که میانه خوبی با آقای بهبهانی نداشت از این موقع

برای سرکوب ساختن مخالفان خود استفاده کرد و دستور توقیف چهارده تن از طلاب را صادر نمود. دستگیرکنندگان را پس از توقیف و مؤاخذه درگاری نشاندهند و درحالی که پانصد سوار اطراف گاری را گرفته بودند با وضعی اهانت بار در خیابانهای شهر بگردش درآوردند، سپس بلشگرگاه بردند و آنها را چوب زدند. پس از دو روز درحالی که هر هفت تن را با هم بزنجیری محکم بسته بردند آنها را باردییل روانه ساختند.^۱

واکنش این اقدام مستبدانه عین الدوله در شهرستان زنجان بصورت خشم و هیجان عمومی خودنمایی کرد دکانها و تجارتخانه ها تعطیل گردید، عامه مردم زنجان بر آن شدند که از ادامه حرکت زندانیان و تبعیدشدگان بطرف اردییل جلوگیری کنند و در نتیجه مأمورین دولت مجبور میشوند دستگیرشدگان را از بیرون شهر بطرف اردییل حرکت دهند. سرانجام در نتیجه فعالیت و پافشاری زنجانیان، طلاب مزبور پس از دو ماه توقیف در اردییل با موافقت شاه و بدستور عین الدوله بزنجان منتقل و مدت پنج ماه در همان زنجان تحت نظر قرار گرفتند.

واقعۀ مزبور در تهران نیز سبب شد که بین علما و روحانیان که از زمان امین السلطان بدو دسته متمایز تقسیم شده بودند از طرف دسته مخالف دولت وقت صدای اعتراض درباره عمل صدر اعظم و توهینی که نسبت بطبقۀ روحانی شده بود بلند شود و مخالفت هر دو دسته آغاز گردد در هیران این دو گروه عبارت بودند از «حاج شیخ فخر الله نوری» مجتهد زیرک و متعین و دارای سریدان بسیار و «حاجی میرزا ابوالقاسم امام جمعه» یکی از روحانیان ثروتمند و مالک عمده که دارای موقوفات فراوان بود، و گروه دیگر مرکب بودند از «آقای سید عبداللّه بهبهانی» مردی که صاحب نفوذ کلام بسیار و از روحانیان فهمیده بود و «آقای سید محمد طباطبائی» یکی از پیشوایان روحانی آزادیخواه و دشمن سرسخت ظلم و احجافات و آشنا ب سیاست روز و اوضاع جهان. در جریانات بعدی و مبارزاتی که از طرف ملت بهمراهی روحانیان برای کسب آزادی و بدست آوردن حکومت مشروطه و قیام ملی برضد استبداد صورت گرفت خواهیم دید که رهبران دو دسته چه وظایف مهمی در انقلاب و تغیر مسیر تاریخ بعهدۀ داشته اند.

نارضایی طبقۀ بازرگان و کوشش آنان برای اعاده منافع مادی خود بصورت اعتصابات عمومی در تاریخ نمودار گشت. در تهران بسیاری از بازرگانان دکانها و بازارها را تعطیل کردند و در حرم حضرت عبدالعظیم متحصن شدند و شرایط خروج خود را از تحصن، برکناری «مسیونوز» و سایر کارمندان بلژیکی اداره گمرک و لغو تعرفه های جدید گمرکی اعلام داشتند در این ایام

(۱) از کتاب عین الدوله و رژیم مشروطه، بقلم مهدی داودی، صفحه ۶۴.

که مظفرالدین شاه عازم سفر اروپا بود محمدعلیمیرزا بعنوان نایب السلطنه انتخاب گردید و اجابت تقاضاهای بست نشینان را ببازگشت شاه از اروپا موکول کرد، در نتیجه پس از پنج روز که بازارها بسته و فعالیت اقتصادی بازار متوقف مانده بود غایله بدون نتیجه آنی بطور موقت خاتمه یافت، بدنبال آن دیری نگذشت که در بوشهر نیز پس از روی کار آمدن مدیر جدید بلژیکی و اجرای شدید مقررات جدید گمرک، بازرگانان بمخالفت برخاستند و در ضمن تلگراف بشاه شرط ادامه فعالیت بازرگانی و وارد کردن کالاهای خارجی را بایران لغو مقررات جدید اعلام داشتند و از ترخیص کالاهای تجارتنی خود از گمرک خودداری کردند.

در شهرستان کرمان (آبان ماه سال ۱۲۸۴ شمسی) طغیان عمومی بصورت انقلابی آغاز گردید که منشأ و بهانه مستقیم آن را باید در اختلاف مذهبی دایم بین دو طایفه شیخیه و متشرعه و نیز نارضایی عمومی از مظالم و بدرفتاری رکن الدوله حاکم کرمان جستجو کرد. توضیح آنکه دو طایفه مذهبی مزبور بر سر امامت مسجد بازار شاه که دارای موقوفات بیشماری بود با یکدیگر اختلاف و کشمکش داشتند و در این واقعه چند تن از مجتهدان معروف و طلاب وقت بدستور حاکم توقیف شدند و مورد اهانت قرار گرفتند، کتک خوردن چند تن از علمای، بنام از جمله حاج میرزا محمد رضا مجتهد که تازه از نجف آمده و اندیشه پیشوایی در سر داشت و سه تن دیگر از ملایان و تبعید آنها برفسنجان سبب خشم و هیجان مردم کرمان گردید، از اینرو بسیاری از علما و پیشنمازان بعنوان تعرض باهانتی که نسبت بروحانیان وارد شده بود از رفتن بمسجد و ادای نماز جماعت خودداری کردند. انتشار این خبر در تهران و نیز اشاعه بدرفتاری دیگر حکمرانان از جمله در قزوین و سبزوار نسبت بملایان که بصورت شدیدتری عملی گردیده بود در کلیه محافل روحانیان و عوام تأثیری نامطلوب بخشید و سبب شد که رؤسای روحانیان مخالف دولت دور هم گرد آیند و طرحی اساسی برای مبارزه با عین الدوله بریزند. مقارن این ایام (سال ۱۲۸۴ شمسی مطابق با ۱۳۲۲ ه.ق) در تهران نیز اقدام بانک استقراضی دایر بخرید زمین موقوفه مدرسه و گورستانی در مرکز شهر و بنای ساختمان جدید برای بانک مزبور بمخالفت علما که در دل از مظالم عین الدوله و واقعه کرمان ناراضی بودند، و بروز شد و علما اعتراض خود را از این عمل دولت آشکارا اعلام داشتند و چون عامه مردم نیز خراب کردن قبرستان و غصب اراضی موقوفه را امری نامشروع میدانستند، مخالفت علنی و آشکار روحانیان بصورت وعظ در مساجد بر هیجان و نارضایی آنها افزود و هنگامی که در تاریخ چهارم آذر ماه ۱۲۸۴ شمسی مطابق با ۲۷ رمضان ۱۳۲۲ ه.ق شیخ محمد واعظ اصفهانی در ضمن وعظ بکیفیت خلاف شرع بودن

ساختمان بانک در اراضی موقوفه و توجه نکردن دولت باین امر اشاره کرد و با تمهید مقدماتی خاص و ادای عبارتی بدین مضمون به سخن خود خاتمه داد:

«اکنون کاری که از ما ساخته است اینست که زحمت دو قدم راه بخود دهید و از اموات واجداد خود زیارتی بکنید، بلکه یک وداع آخرین از قبور و استخوانهای آنها بنمایید و فاتحه بر آنها بخوانید و ارواح آنها را شاد کنید»^۱ و بیان عبارت مزبور خشم و هیجان عمومی را برانگیخت و در ظرف مدت خیلی کوتاهی که بیش از دو ساعت طول نکشید، بنیاد ساختمان بانک ویران شد و این عمل مورد اعتراض مقامات بانک استقراضی روس قرار گرفت و دولت با پرداخت بیست هزار تومان بدولت روسیه جبران خسارت کرد.

جنگ روس و ژاپون (در سال ۱۹۰۵ میلادی) در وضع بازار ایران تأثیر کرد قیمت اجناس از جمله قند که از کالاهای وارداتی دولت روسیه بود بالا رفت و در اواخر ماه رمضان سال ۱۳۲۲ ه. ق قند در تهران کمیاب شد. علاءالدوله حاکم تهران که مردی سختگیر بود و خود را نماینده قدرت صدر اعظم میدانست در روز چهاردهم شوال هفده تن از تجار را که معامله قند و شکر بازار در انحصار آنها بود بدارالحکومه احضار کرد. دعوت وی بظاهر برای پایین آوردن قیمتها بود ولی در باطن بقصد تنبیه و گوشمالی تجاری که بمخالفت با مسیونوز در حضرت عبدالعظیم متحصن شده بودند، سیاست جابرانه‌ای پیش گرفت و چون از آنها التزام کتبی خواست که قند و شکر را بقیمت پیشین بفروشند و ارزان کنند و تجار نپذیرفتند، دستور داد چندتن از بازرگانان معمر و نیکوکار از جمله سید هاشم قندی و حاجی سید اسماعیل را بفلک بستند و چوب زدند، نتیجه چنین سیاستی که با تصویب عین‌الدوله بود خشم همگانی را برانگیخت و بدنبال آن اعتصابات و مبارزات عمومی و خونینی در تهران و شهرستانها آغاز گردید، بازرگانان و کسبه دکانهای خود را بستند و تعطیل عمومی و خونینی در تهران و شهرستانها آغاز گردید، و در مسجد شاه تحصن گزیدند.

فعالیتهای اقتصادی را که ماند و تظاهرات دامنہ دار ادامه داشت، دولت بمدد نیروی پلیس و قشون با بست نشینان بمقابله پرداخت. پس از این تحصن که از طرف تجار و رؤسای اصناف در ایران (در تاریخ ۱۴ شوال ۱۳۲۳ ه. ق و مطابق با ۲۲ آذرماه ۱۲۸۵ شمسی و ۱۳ دسامبر ۱۹۰۵ میلادی) شروع شد، روحانیان طراز اول تهران نیز بمنظور پشتیبانی از بازاریان در مسجد شاه اجتماع کردند و در جریان این اجتماع بعزت مخالفت شخصی بعضی از روحانیان که از ایادی

(۱) از تاریخ بیداری ایرانیان، صفحه ۲۶۲.

حکومت وقت و مخالف انقلاب بودند پس از آغاز وعظ توسط سید جمال الدین اصفهانی و نکوهش وی از مظالم عین الدوله و گفتن جمله تاریخی «اعلیحضرت شاه اگر مسلمان است یا علمای اعلام همراهی خواهد فرمود و عرایض بیغرضانه آنها را خواهد شنید والا اگر برخلاف مصالح ملت کار کند ملت او را ...» بدستور امام جمعه تهران جمعی از پیروان او به همراهی فراشان حکومتی بطرف منبر هجوم بردند و بزد و خورد بارو حائیان آزادیخواه پرداختند و بدین وسیله جمعیت و اجتماع مسجد را متفرق ساختند.

بدنبال این حادثه سید محمد طباطبائی که میتوان وی را از پیشروان انقلاب ایران و از طرفداران جدی مشروطیت دانست تصمیم گرفت به حضرت عبدالعظیم عزیمت کند و همراه با آقای سید عبدالله بهبهانی و چند تن از علمای معروف و گروه کثیری در حدود دوهزار تن از طلاب و چند تن از بازرگانان در تاریخ ۱۷ شوال ۱۳۲۳ ه. ق در حضرت عبدالعظیم متحصن شدند. در این بست نشینی نکته شایان تذکر پیوستن شیخ مهدی پسر شیخ فضل الله نوری از موافقان دولت، همراه با شصت تن دیگر از طلبه ها بروحانیان آزادیخواه و متحصنان بود (وی عضو مجمع آزادیخواهان بود و در تمام مبارزاتی که بخاطر مشروطیت و برقراری حکومت ملی صورت گرفت با دیگر مشروطه خواهان همراه بود تا در انقلابات دوره استبداد صغیر بقتل رسید).

شماره بست نشینان با وجود مخالفت عین الدوله که توسط سپاهیان مانع از پیوستن توده های مردم بمتحصنان میشد بتدریج روی بافزایش میگذاشت و با اینکه عین الدوله بطور رسمی اعلانی منتشر ساخت و از رؤسای اصناف و کسبه التزام گرفت که در صورت تعطیل بازار باشد مجازات محکوم خواهند شد باز هم تجار معتبر از ادامه کار خودداری می کردند و در عمل اغلب دکانها و تجارتخانه ها بسته و تعطیل شد. سران بست نشینان در طی اعلامیه ای درخواستهای خود را در تحت چند ماده که کمتر جنبه عمومی و ملی داشت پس از تشکیل جلسه ای در ۹ ذیقعد سال ۱۳۲۳ ه. ق و تصویب اکثریت بدین شرح بدولت اعلام داشتند:

۱- برکناری مسیونوز بلژیکی از گمرک و مالیه ایران،

(۱) از روحانیان و مجتهدان بنام که با منظور دو سید همراه بودند باید از آقایان، حاج شیخ مرتضی آشتیانی صدرالعماء، سید جمال الدین افجه ای، میرزا مصطفی آشتیانی، شیخ محمدصادق کاشانی و شیخ محمد رضا قمی نام برد، از میان طلابی که با آقایان همراه شدند طلاب مدرسه صدر و دارالشفا نیز با اینکه تولیت آن با امام جمعه تهران بود شرکت داشتند.

۲- برکناری علاءالدوله حاکم تهران،

۳- بازگردانیدن حاجی میرزا محمد رضا مجتهد از رفسنجان بکرمان.

و چند ماده دیگر که بیشتر در باره حفظ منافع صنفی روحانیان بود، آخرین ماده‌ای که علما پیشنهاد کرده بودند یعنی ماده هفتم، اصلاح در کلیه امور بارعایت نظر علما بود. در باره ماده اخیر توضیحی به پیشنهاد چندتن از آزادیخواهان و توصیه سفیر عثمانی از آن نظر که جنبه عمومی و ملی داشته باشد بدین شرح اضافه شد: «توضیح ماده هفتم- مراد از قرارداد در اصلاح کلیه امور تأسیس دیوان عدالت است برطبق شرع مقدس اسلام از روی کتاب و تشکیل یک مجلس مشورتخانه ملی برای اجرای قانون مساوات در تمام نقاط ایران که فرق میان وضع و شریف گذارده نشود و هر ذیحقی بحق خود برسد.» این تقاضانامه با وساطت ابراهیم بیگ عثمانی بوسیله میرزا نصرالله خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه در حضور خود عین الدوله بعرض شاه رسانده شد شاه در مقابل تقاضاهای گروههای متشکل ملی بظاهر تسلیم شد و در ضمن دستخطی بتاریخ ذیقعه ۱۳۲۳ ه. ق. اجرای درخواستهای آنها را وعده داد و ما در اینجا متن دستخط شاه را که بعنوان عین الدوله نوشته شده است نقل میکنیم:

«جناب اشرف اتابک اعظم. چنانکه مکرر این نیت خودمان را اظهار فرموده‌ایم ترتیب و تأسیس عدالتخانه دولتی برای اجرای احکام شرع مطاع و آسایش رعیت از هر مقصود سهمی واجبتر است و اینست بالصراحه مقرر میفرماییم برای اجرای این نیت مقدس قانون معدلت اسلامی که عبارت از تعیین حدود و اجرای احکام شریعت مطهره است باید در تمام ممالک محروسه ایران عاجلا دایر شود بوجهی که میان هیچ یک از طبقات رعیت فرقی گذاشته نشود و در اجرای عدل و سیاسات بطوریکه در نظامنامه این قانون اشاره خواهیم کرد ملاحظه اشخاص و طرفداریهای بیوجه قطعاً و جداً ممنوع باشد. البته بهمین ترتیب کتابچه نوشته مطابق قوانین شرع مطاع فصول آن را ترتیب دهید و بعرض برسانید تا در تمام ولایات دایر و ترتیبات مجلس آنهم بوجه صحیح داده شود و البته این قبیل مستدعیات علمای اعلام که باعث مزید دعاگویی است همه وقت مقبول خواهد بود. همین دستخط ما را هم بعموم ولایت ابلاغ کنید. شهر ذیقعه ۱۳۲۳ ه. ق.»

دستخط مذکور دایر بافتتاح عدالتخانه و اجرای مستدعیات دیگر در مجمع بست نشینان در حضرت عبدالعظیم قرائت گردید و از طرف بست نشینان فریاد زنده باد پادشاه اسلام. زنده باد ملت ایران

بلند شد، جالب توجه این است که برای نخستین بار در تاریخ اجتماعات ملت ایران صدای تکان دهنده و هیجان انگیز، **زنده باد ملت** بلند شد.

مهاجران پس از این پیروزی بتحصن خود در تاریخ ۲۲ دی ماه شمسی و جمعه ۶ ذی قعدة ۱۳۲۳ ه. ق. (مطابق با ۱۲ ژانویه ۱۹۰۶ میلادی) خاتمه دادند، و از این پس پیشوایان روحانی و بطور کلی علما نفوذ بیشتری حاصل کردند و توانستند با اعتباری تمام در امور سیاسی و دولتی مداخله کنند. از طرف دولت بمنظور اجرای درخواستهای انقلابیها کمیسیونی مرکب از هیأت دولت و مجتهدان تشکیل شد و مأمور تهیه نظامنامه (مجمع مشاوره قانونی) و سایر اصلاحات کشوری گردیدند. ولی نتیجه کار این کمیسیون بعزت مخالفت و کارشکنی عین الدوله و سران ارتجاع از پیش نرفت و منظور ملیون برآورده نگردید.

مردم هوشیار و بیدار دل که از تعقیب منظور خود دست برنمیداشتند بار دیگر بتظاهرات شدیدتری چه در تهران و چه در شهرستانها بصورت بست نشینی در اماکن زیارتی و سفارتخانه و قنصلگریهای انگلیس روی آوردند از آن جمله:

در شهرستان شیراز اغتشاشات و شورشهایی که ناشی از نارضایتی مردم از حکومت شعاع السلطنه^۱ و نایب الحکومه بود بار دیگر بروز کرد و مردم شیراز برای چاره جویی و رهایی از شدت ظلم و فشار تعدیات کارمندان حکومتی بشاه چراغ که یکی از اماکن زیارتی است شتافتند و متحصن گردیدند. این تحصن بدستور سردار مکرم بکشتار سی تن و مجروح شدن صدها تن از متحصنان و سرانجام به بست نشینی در قنصلگری انگلیس و تلگرافخانه منجر گردید، و علمای شیراز تلگرافی بشاه و محمد علی میرزا ولیعهد با مضای آقای میرزا ابراهیم محلاتی که از علمای معروف زمان بود بخابره کردند و بدین وسیله از شاه و صدراعظم تقاضای دادخواهی نمودند. نکته شایان توجه و تذکر در تلگراف علمای شیراز جمله معروفی است که در آن از حکومت اسلامی بمعنی حکومت جمهوری و ملی یاد میکنند: «دولت اسلامی دولت جمهوریست و باید در دست مردمان کاردان و شریف و خداپرست و عدالتخواه باشد نه مردمان پست و مستبد»^۲

(۱) ملک منصور شعاع السلطنه پسر مظفر الدین شاه در فارس تحت عنوان خرید دههای خالصه از شاه، املاک مردم را هم بزور متصرف شد و ظلم و تعدی فراوانی بمالکان و روستائیان آنجا میکرد و پس از آنکه تصمیم بمسافرت اروپا گرفت سردار مکرم را که مردی ظالم و مستبد بود به نیابت حکومت انتخاب کرد وی نیز همان رفتار شاهزاده شعاع السلطنه را پیش گرفت و از ظلم و تعدی نسبت بر عایا کوتاهی نکرد.

۲- از کتاب مشروطیت ملکزاده جلد دوم.

در شهرستان مشهد در فروردین ماه ۱۲۸۵ شمسی بالا رفتن قیمت ارزاق بخصوص نان و گوشت بهائے مستقیمی برای جنبش و اعتراض برضد حکومت جابرانه آصف الدوله حاکم خراسان بدست مردم داد و دسته های منظم و متشکلی از مردم و افراد گرسنه در صحن حرم حضرت رضا (ع) متحصن شدند، حکومت وقت بجای تلاش در بهبود وضع بسربازان دستور داد که بطرف بست نشینان گلوله شلیک کنند و در نتیجه چهل تن کشته و عده کثیری مجروح گشتند، واکنش شدید مأموران دولت در مقابل بست نشینان موجبات خشم عمومی را در تهران و سایر شهرستانها فراهم ساخت. در تهران روحانیان و آزادیخواهان پس از مذاکرات طولانی و ممتد که با مظفرالدینشاه و هیأت دولت وقت کردند، چون برخلاف اصلاحات معهود از طرف مظفرالدینشاه و وعده های بهبود اوضاع، دریافتند که دولت بتأسیس عدالتخانه و اجرای دیگر خواسته های آنها حاضر نیست بلکه برعکس با استبداد شدیدتر عین الدوله مواجه هستند دوباره بمبارزه آشکار با عین الدوله پرداختند. مقدمات مبارزه در ضمن انتشار بیانیه ها و شبنامه ها و تبلیغ و عاظ در مساجد و مناظر آغاز گردید بخصوص که شرایط زمانی از نظر تصادف وقایع مزبور با ایام محرم و عزاداری موجود بود و از اینرو تشکیل اجتماعات در اماکن مقدس زیارتی بیشتر شد مساجد و مناظر صحنه مبارزه سیاسی شد، و عاظ معروف و بنام از قبیل سید جمال الدین اصفهانی - که نفوذ بسیاری در میان طبقات بازاری و توده عوام داشت - مظالم و خلافت های عین الدوله و مفسد اوضاع را با زبان عوام فهم تشریح میکردند و توده ملت را در ضمن نکوهش و بدگویی از حکومت ظلم در نهان برای انقلاب آماده میساختند و آنها را بمخالفت با اعمال دستگاه ارتجاع تشویق و تحریض می کردند. دو سید پیشوای روحانیان آزادیخواه نیز در بالای منبر در مساجد (سرپولک) و (چاله حصار) از اوضاع آشفته و پریشان ایران و اعمال دولت انتقاد می کردند و مردم را برای مبارزه آماده می ساختند. آقای سید محمد طباطبایی خطاب بمردم بالای منبر بصراحت گفت «ای مردم بیدار شوید در خود را بدانید و دوی آنها پیدا کنید. درد استبداد - و درمان شور و مشورت است اگر ده سال طول بکشد ما عدالتخانه و مجلس می خواهیم که شاه و گدا در برابر قانون مساوی باشند» آقای سید عبداللّه بهبهانی در ضمن ارسال نامه ای بسفارت انگلیس از سفیر آن دولت درخواست کرد که با خواسته های ملت ایران و کوشش آنها در رفع ظلم و استبداد کمک کند.

عین الدوله از فعالیت و اقدامات آزادیخواهان ناراحت و متغیر گشت و برای جلوگیری از آن بتفرقه انداختن بین انقلابیها و ترساندن مردم بوسایل مختلف شروع کرد و حبس و تبعید و توقیف پاره ای از اشخاص پرداخت از آنجمله در تاریخ ۲۵ خرداد ماه ۱۲۸۵ شمسی مطابق با ۲۴ ربیع الثانی

۱۳۲۴ ه. ق (۱۷ ژوئن ۱۹۰۶ میلادی) حاج میرزا حسن رشادیه، مجدالاسلام کرمانی و میرزا آقا اصفهانی را بکلات نادری تبعید کرد. همچنین پس از تبعید سید جمال الدین واعظ مشهور در روز ۱۸ جمادی الاول ۱۳۲۴ ه. ق دستور توقیف حاجی محمد واعظ معروف به «سلطان الواعظین» را صادر ساخت، اقدام اخیر عین الدوله بهانه‌ای بدست مردم ناراضی داد و در موقعی که بدستور مأمور بازداشت (یاور احمدخان) میخواستند واعظ را از جلو مدرسه «حاجی ابوالحسن معمارباشی» عبور بدهند طلاب و مردم بهواخواهی شیخ بتظاهرات پرداختند و برای نجات وی بطرف قراولخانه که سید را در آن زندانی ساخته بودند هجوم آوردند، حمله مهاجمان از طرف سربازان بی واکنش نماند، فرمانده از آزاد شدن سید برآشفته شد و بعد از خود دستور داد تا بطرف جمعیت شلیک کنند. در این حادثه پانزده تن کشته شدند و از جمله کشته شدگان طلبه‌ای موسوم به «سید عبدالحمید» بود که از حوزه درس مراجعت میکرد چون صحنه مبارزه را دید فرمانده پرخاش کرد و فرمانده نیز سینه سید را هدف تیر قرار داد، با کشته شدن طلبه مذکور هیجان عمومی و مقاومت و پافشاری مردم در مقابل دولت شدیدتر و افزون‌تر گردید عده کثیری از طبقات مختلف از جمله بازرگانان و پیشه‌وران و کارگران در مسجد جامع اجتماع کردند، شهر تهران را شور و غوغایی فراگرفت و مردم بعنوان اقامه مجلس عزاداری جهت طلبه مزبور موقع را برای رسیدن بمقصد و دفع ظلم و فساد هیأت حاکمه مناسب دانستند و بتظاهرات دامنه‌داری دست زدند.

عین الدوله برای متفرق ساختن اجتماع عظیم روحانیان و بازاریان در مسجد جامع دستوری صادر کرد و با اینکه از طرف مجریان دستور تصمیمات شدید مخالفی دایر بر اخراج آنها از مسجد گرفته شد و مانع رساندن آذوقه به بست‌نشینان گردیدند، باز هم پیشوایان مذهبی با عده دیگری از علما بتحصن خود ادامه دادند. چون از طرف دولت پیوسته وضع تحصن را طاقت‌فرسا می‌کردند متحصنان بدولت اعلام کردند یا عدالتخانه تأسیس بشود یا اجازه خروج و مهاجرت بآنها بدهند و یا اینکه بزندگی آنها خاتمه دهند.

مظفرالدین‌شاه در ضمن دستخطی اجازه خروج آنها را از شهر با حفظ تأمین صادر ساخت متحصنان در تاریخ ۲۳ جمادی الاول سال ۱۳۲۴ ه. ق برابر با ۲۴ تیر ماه ۱۲۸۵ شمسی (مطابق با ۲۱ ژوئیه ۱۹۰۶ میلادی) به پیشوایی و رهبری آقایان سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی با افراد خانواده خود و چندتن از علمای معروف از جمله شیخ فضل‌الله نوری که از مجتهدان مستنفذ و از یاران و هم‌دستان عین الدوله بود از آنجا که در مقابل هیجان عمومی مصلحت خود را

در همراهی با روحانیان آزادیخواه میدید در تحصن مسجد جامع و مهاجرت با ملیون همراهی کرد و همراه با روحانیان طراز اول و قریب هزارتن از طلاب نیز بطرف قم حرکت کردند.

مهاجران در تاریخ ۳۰ تیرماه ۱۲۸۵ شمسی بقم وارد شدند. آیت الله سید عبدالله بهبهانی در موقع حرکت از تهران بار دیگر نامه‌ای بسفارت انگلیس نوشت و از دولت مزبور برای مبارزه با بیدادگری و مظالم هیأت حاکمه استمداد طلبید، و بدینوسیله مقدمات و زمینه بست نشینی در سفارت را که از پیش نیز با کمک چند تن از تجار معتبر آزادیخواه و رؤسای اصناف و دیگر آزادیخواهان مهیا شده بود فراهم ساخت. و با اینکه کاردار سفارت انگلیس بظاهر بنامه آقای بهبهانی جواب مخالف داده بود باز هم بدنبال مهاجرت علما بقم که معروف به هجرت کبری است در تهران بازارها تعطیل و در حدود پنجاه تن از بازرگانان و طلبه‌ها در تاریخ پنجشنبه ۲۷ تیرماه ۱۲۸۵ شمسی مطابق با ۲۶ جمادی الاول سال ۱۳۲۴ ه. ق در سفارت انگلیس متحصن شدند^۱ و روز بروز بر تعداد بست نشینان افزوده میشد تا آنجا که بقول مورخان تعداد آنان در ظرف پنج روز در حدود ۱۲ تا ۱۴ هزار تن بالغ گشت.

بست نشینان بمنظور برقراری حکومت مشروطه و تشکیل مجلس باوجود کوششهای فراوانی که از طرف دولت و درباریان برای درهم شکستن اتحاد ملت انجام می گرفت بتحصن خود ادامه دادند. ادوارد برون در این باره چنین متذکر شده است که در حدود ۱۲ هزار تن در هر نقطه از سفارت چادری برپا کرده و از هر نقطه بازرگانان و پیشه‌وران در هم فشرده شده‌اند، روزان و شبان با گردنهای کشیده و بابر دباری گرد هم نشسته پافشاری میکنند که تا بمراد مطلوب خود نرسند پای از سایه بیرق انگلیس فراتر نخواهند گذاشت. آنها با متانت و انضباط شایسته تحسینی موقع گرفته‌اند و با وجود شماره قابل ملاحظه‌شان کمتر مزاحمتی دارند^۲.

بست نشینان در قریب پانصد چادر بسر میبردند و هر صنف از اجتماع کنندگان چادری مخصوص بخود داشت. این بست نشینی دارای تشکیلات منظم و دستگاه‌های انتظامات، تهیه اطلاعات و نشر عقاید و تبلیغ بود، دستگاه نشر عقاید و تبلیغ هر شب بوسیله وعاظ و مبلغان مشهور مجالس وعظ سیاسی تشکیل میداد و در ضمن تشریح مظالم دستگاه‌های حکومتی از قانون

۱- در مورد تعداد اولین دسته متحصنان بسفارت انگلیس اختلاف نظر است، ناظم الاسلام کرمانی تعداد نخستین دسته متحصنان را در حدود ۹ تن و تاریخ آن را در دوشنبه ۲۴ جمادی الاول سال ۱۳۲۴ ه. ق ذکر کرده است

۲- انقلاب مشروطیت ایران تألیف برون

و عدالت سخن میراند و بتدریج مردم را با معنی مشروطیت و حکومت قانون آشنا می کرد. اعتصابات عمومی مردم تهران و مهاجرت علماء و گروههای ملی بقم، در شهرستانها نیز موجبات هیجانات عمومی و طرفداری از مشروطه خواهان را فراهم ساخت و نمایندگان از طرف خود بقم که یکی از مراکز فعالیت مشروطه خواهان شده بود گسیل داشتند و با تشکیل اجتماعات و تحصن در تلگرافخانه ها و مخبره تلگراف بشاه و ولیعهد مبنی بر درخواست گشایش مجلس و اعطای مشروطیت پشتیبانی خود را با گروههای ملی تهران اعلام داشتند.

تصمیم خلل ناپذیر قاطبه ملت ایران بتغییر رژیم حکومت و کشمکش بین ملیون و مستبدان درباری سرانجام بغلبه و پیروزی آزادیخواهان و انقلابیها منتهی گشت، و مظفرالدینشاه وادار شد که اساسی ترین و آخرین درخواستهای بست نشینان سفارت را که مورد تأیید و تقویب همه گروههای ملی خارج از تحصن قرار گرفته بود در تحت ماده ۵ پذیرد.

۱- علمای اعلام بشهر و خانه های خود برگردند

۲- شاهزاده اتابک اعظم از صدارت عزل شود

۳- مجلس شورای ملی افتتاح یابد

۴- قصاص قاتلان شهدای وطن عملی شود

۵- تبعیدشدگان از جمله میرزا حسن رشیدی و دیگران بشهر خود برگردند.

عین الدوله روز یکشنبه هفتم جمادی الاول ۱۳۲۴ ه. ق از صدارت ایران عزل شد و میرزا نصرالله خان مشیرالدوله که تا حدودی با نیت گروههای ملی همراه بود بجای وی انتخاب گردید و عضدالملک رئیس ایل قاجار و حاجی نظام الدوله برای برگرداندن علما بتهران رهسپار قم شدند.

فرمان اعطای مشروطیت در روز یکشنبه ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۴ ه. ق برابر با ۱۳ مردادماه

۱۲۸۵ شمسی (مطابق با ۵ اوت ۱۹۰۶ میلادی) از طرف مظفرالدینشاه بدین شرح صادر شد:

«جناب اشرف صدراعظم: از آنجا که حضرت باری تعالی جل شأنه سر رشته ترقی و سعادت ممالک

محروسه ایران را بکف کفایت ما سپرده و شخص همایون ما را حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و

رعایای صدیق خودمان قرار داده لهذا در اینموقع که رأی و اراده همایون مآبدان تعلق گرفت که برای

رفاهیت و امنیت قاطبه اهالی ایران وتشیید و تأیید مبانی دولت اصلاحات مقتضیه بمرور در دوایر

دولتی و مملکتی بموقع اجرا گذارده شود چنان مصمم شدیم که مجلس شورای ملی از منتخبین و شاهزادگان و علما و قاجاریه و اعیان و اشراف ملاکین و تجار و اصناف بانتخاب طبقات مرقومه در دارالخلافت تهران تشکیل و تنظیم شود که در مهام امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوری و مذاقه لازم را بعمل آورده و بهیئت وزرای دولتخواه مادر اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنماید و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خود را در خیر دولت و ملت و مصالح عامه و احتیاجات قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برساند که بصره همایونی موشح و بموقع اجرا گذارده شود. بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آن را موافق تصویب و امضای منتخبین از این تاریخ مرتب و مهیا خواهد نمود که بصره ملوکانه رسیده و بعون الله تعالی مجلس شورای مرقوم که نگهبان عدل ما است افتتاح و باصلاحات لازمه امور مملکت و اجراء قوانین شرع مقدس شروع نماید و نیز مقرر میداریم که سواد دستخط مبارک را اعلان و منتشر نمائید تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کما ینبغی مطلع و مرفه الحال مشغول دعا گویی دوام این دولت و این نعمت بی زوال باشند.

« قصر صاحبقرانیه بتاريخ ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۴ هـ. ق »
« در سال یازدهم سلطنت ما »

مشیرالدوله دستخط فرمان افتتاح مجلس را توسط فرزند خود میرزا حسین خان مؤتمن الملک بسفارت انگلیس فرستاد^۱ مؤتمن الملک متن فرمان را برای متحصنان قرائت کرد و چون بیان داشت که مجلس از نمایندگان انتخابی تهران تشکیل خواهد شد، بست نشینان که در طی مدت تحصن با تعلیماتی آشنا شده و جز مشروطیت و حاکمیت ملی هدف و منظوری نداشتند از این اعلام برآشفتنند و متفقاً با اعتراض اعلام داشتند ما خواهان «مجلس ملی» هستیم که حاکم مطلق باشد و عموم افراد ملت از هر شهرستان و هر نقطه در آن شرکت داشته باشند با این کیفیت ملت فرمان مشروطیت را که دایر بر تشکیل مجلس مشورتی بود کافی ندانست و بست نشینان سفارت انگلیس از تحصن خارج نشدند و مهاجران نیز در مقابل وعده نماینده دولت نظر بعدم اعتماد تسلیم نشدند و بتهران بازنگشتند. ناچار پس از جلسه ای که سران متحصنان با حضور صدراعظم تشکیل دادند (۱۷ جمادی الاخر ۱۳۲۴ هـ. ق) و مذاکرات مفصلی که در مورد مجلس اسلامی پیشنهاد دولت

۱- دوشنبه ۱۳ جمادی الثانی سال ۱۳۲۴ هـ. ق

و مجلس ملی پیشنهادی گروه‌های ملی و خواسته‌های دیگر در همین زمینه، فرمان مشروطیت را مطابق خواسته انقلابیها با صدور دستخط مجددی بدین شرح از طرف مظفرالدین‌شاه کامل کردند «جناب اشرف صدراعظم: در تکمیل دستخط سابق خودمان مورخه ۱۴ جمادی‌الثانی ۱۳۲۴ که امر و فرمان صریحاً در تأسیس مجلس منتخبین ملت فرموده بودیم مجدداً برای آنکه عموم اهالی و افراد ملت از توجهات کامله همایون ما واقف باشند امر و مقرر می‌داریم که مجلس مزبور را بشرح دستخط سابق صریحاً دایر نموده بعد از انتخاب اجزای مجلس فصول و شرایط نظام مجلس شورای اسلامی را موافق تصویب و امضای منتخبین بطوری که شایسته ملت و مملکت و قوانین شرع مقدس باشد مرتب نمایند که بشرف عرض و امضای همایونی ما موشح و مطابق نظامنامه مزبور این مقصود صورت و انجام پذیرد.»

بدین طریق فرمان مشروطیت بنا براراده ملت مبنی بر انتخابات کلیه نقاط ایران و بنام شورای ملی با صدور فرمان مجددی که مکمل فرمان مورخ ۱۴ جمادی‌الثانی ۱۳۲۴ ه. ق بود در روز پنجشنبه ۱۸ جمادی‌الثانی با امضاء مظفرالدین‌شاه رسید، اعتصابات ملی و مبارزات عمومی با موفقیت و پیروزی ملت پایان یافت و باب نوی در تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران بوجود آمد. آزادیخواهان پس از این موفقیت، برای انتخاب نمایندگان و تهیه مقدمات افتتاح مجلس و تسلط حکومت ملی بر اوضاع آشفته ایران در صدد تهیه نظامنامه انتخابات برآمدند، و برای این منظور در تاریخ ۲۶ مردادماه ۱۲۸۵ شمسی مطابق با ۲۷ جمادی‌الآخر سال ۱۳۲۴ ه. ق اولین «مجلس شورای ملی» بطور موقت که در واقع میتوان از آن بعنوان اولین مجلس مؤسسان یاد کرد در مدرسه نظام با حضور بیش از دوهزار تن از علماء و بازارگانان و اصناف و همچنین اعیان و وزراء و رجال درباری بمنظور تمهید مقدمات گشایش اولین دوره مجلس شورای ملی و تهیه قانون انتخابات تشکیل شد. در اولین جلسه این مجلس مشیرالدوله صدراعظم نطقی از طرف هیأت دولت ایراد کرد و سپس با خطابه ملک‌المتکلین مبنی بر سپاسگزاری از طرف ملت در جواب صدراعظم مجلس خاتمه یافت و پس از آن جلسات عمومی مرکب از آزادیخواهان و علما برای تنظیم نظامنامه انتخابات مرتباً در هر هفته‌ای دو روز تشکیل می‌شد و بشور و مذاکره در باره مواد قانون انتخابات مجلس می‌پرداخت از طرف مشیرالدوله کمیته‌ای مرکب از روشنفکران بعصویت مخبرالسلطنه هدایت، مرتضی قلیخان صنیع‌الدوله، محتشم‌السلطنه، میرزا حسنخان مشیرالملک، میرزا حسین خان مؤتمن‌الملک، مأمور تهیه و تنظیم نظامنامه انتخابات شد.

تنظیم نظامنامه انتخابات نظر باختلاف منافع طبقات مختلف و بخصوص کارشکنی درباریان و شاهزادگان امر مشکل و دشواری را پیش آورده بود. خواست اشراف درباری خواهی نخواهی در تساوی حقوق با اصناف و طبقات متوسط برطبق پیشنهاد روشنفکران نبود، تمایل باطنی آنها حفظ تسلط و قدرت خود براساس حکومت سلطنتی مطلق بود و آسانی نمیتوانستند از حکومت خودمختاری و منافع حاصل از آن چشم ببوشند. روحانیان و علما که از پیشروان انقلاب بودند برای خود سهمی عظیم قائل بودند و بخصوص در جریان وقایع اخیر قدرت و نفوذ بیشتری یافته بودند در تنظیم مواد قانون انتخابات با روشنفکران که خواهان مجلس بمعنی و مفهوم واقعی ملی و رعایت تساوی حقوق و امتیازات برای همه طبقات بود توافق نداشتند از اینجهت پس از آنکه نظامنامه انتخابات از طرف هیأت مذکور در فوق تهیه و تنظیم گشت و در جلسات عمومی که مرکب از: رجال واعیان و روحانیان و تجار و رؤسای اصناف بود قرائت گردید مورد موافقت همگان قرار نگرفت و نسبت به بعضی از مواد آن بخصوص از طرف روحانیان اعتراض شد، مشیرالدوله صدراعظم بمنظور اجرای خواست ملت اختیار تغییر مفاد نظامنامه پیشنهادی هیأت را بخود آنها واگذار کرد و در نتیجه در جلسه عمومی روز دوشنبه سیزدهم رجب نظامنامه ای که روشنفکران تهیه دیده بودند با تغییراتی اندک که بیشتر در آن خواست تجار و اصناف رعایت گشته و باجدیت و پشتکار خود آنها آماده شده بود قرائت گردید و مورد موافقت و قبول همه نمایندگان طبقات مختلف قرار گرفت و برای توشیح پادشاه توسط میرزا شفیع خان مستشارالملک گرکانی که نماینده دولت در جلسات مجلس بود فرستاده شد ولی همچنانکه بیان داشتیم مخالفت با مفاد نظامنامه انتخابات از طرف رجال درباری بمنظور حفظ قدرت و منافع گروهی خودخواه و همچنین حفظ قدرت مطلق سلطنت، عامل و مانع بزرگی رادر راه اجرای خواست روشنفکران و آزادیخواهان بوجود آورد و مدتی امر امضای نظامنامه را بتأخیر انداخت. تعویق توشیح قانون انتخابات مورد اعتراض و شورش طبقات مختلف قرار گرفت و بار دیگر عده ای بسفارت انگلیس پناهنده شدند، تجار و اصناف بازار را تعطیل کردند و دوباره اعتصابات عمومی شروع گردید.

مخالفان مشروطیت و شاهزادگان و درباریان استبدادپرست در مقابل هیجان عمومی ملت و از بیم شورشها و هیاهوی بیشتر حاصل از آن تسلیم شدند و نظامنامه انتخابات در تاریخ ۱۹ رجب ۱۳۲۴ ه. ق ۱۷ شهریور ماه ۱۲۸۵ شمسی بامضای مظفرالدینشاه رسید و در جلسه مورخ

دوشنبه ۲ رجب ۱۳۲۴ ه. ق مجلس شورای موقت (مجلس مؤسسان) میرزا نصرالله خان مشیرالدوله با جمعی از رجال دولت حضور یافتند و از طرف دولت قانون انتخابات را که در تحت دو فصل وسیع ماده تنظیم شده و بتوشیح شاه رسیده بود قرائت کردند.

بموجب نظامنامه فوق، انتخابات در سراسر کشور طبقاتی تعیین شد و مطابق ماده اول از فصل اول نظامنامه^۱ طبقات زیر در انتخابات نماینده مجلس توفیق یافتند شاهزادگان و قاجاریه، علما و طلاب، اعیان و اشراف، تجار، مالکان، فلاحان و اصناف. در ماده هشتم از نظامنامه برای طبقات فوق محدودیتی از لحاظ تعیین نماینده برای مجلس پذیرفته نشده بود و انتخاب کنندگان آزاد بودند از هر طبقه اجتماعی که مورد اعتماد آنها باشد نماینده خود را انتخاب کنند و الزامی در اینکه از طبقه و صنف خودشان باشد در بین نبوده است.^۲

نکته شایان توجه در مورد نظامنامه انتخابات این است که در مورد ماده دوم^۳ از شرایط انتخاب کنندگان مسئله مالکیت و اعتبار مادی افراد از هر طبقه و صنف میباشد در بند چهارم از ماده فوق، مالک و فلاحی میتواند در انتخابات شرکت جوید و نماینده خود را انتخاب کند که صاحب ملکی باشد و حداقل ملک وی هزار تومان قیمت داشته باشد، بنابراین اصل کشاورزان و

۱- ماده اول: انتخاب کنندگان ملت در ممالک محروسه ایران از ایالات و ولایات باید از طبقات ذیل باشند:

: شاهزادگان و قاجاریه: علما و طلاب: اعیان و اشراف: تجار و ملاکین: فلاحین و اصناف:

تنبیه اول: ایلات هر ایالت جزو سکنه آن ایالت محسوب و با شرایط مقرر حق انتخاب دارند.

تنبیه دوم: ملاک عبارت از ارباب ملک: فلاح عبارت از زارع

۲- ماده هشتم: عده انتخاب شدگان برای مجلس شورای ملی در تمام ممالک محروسه ایران بیش از ۲۰ نفر نمیتواند باشد، در شهرهای جزء ایالتی هر طبقه علیحده جمع شده یک نفر را انتخاب نموده بکرسی ایالت میفرستند این انتخاب شدگان باید در همان شهری که انتخاب میشوند و یا در محال شهر سکنی داشته باشند. انتخاب شدگان در شهرهای جزء ایالت در کرسی ایالت جمع شده بعد از آنکه در صورت فوق برای هر ایالت معین شده از برای مجلس شورای ملی اعضا انتخاب میکنند تا در مجلس شورای ملی حضور بهم رسانیده در مدت مأموریت بوظیفه و تکلیف خود که حفظ حقوق دولت و ملت است عمل نمایند؛ انتخاب کنندگان مجبور نیستند که حتماً از صنف و طبقه خودشان انتخاب کنند.

۳- ماده دوم: انتخاب کنندگان باید دارای مقامات ذیل باشند:

۱- سن آنها کمتر از ۲۰ سال نباشد: ۲- رعیت ایران باشند: ۳- معروفیت محلی داشته باشند: ۴- ملاکین و فلاحین آنها باید صاحب ملکی باشند که هزار تومان قیمت داشته باشد: ۵- تجار آنها حجره و تجارت معینی داشته باشند: ۶- اصناف آنها باید از اهل صنف و کار معین صنفی داشته باشند و دارای دکانی باشند که کرایه آن دکان مطابق کرایه های حد وسط محلی باشد

روستاییانی که صاحب زمین و ملک شخصی نبودند و یا اگر بودند زمین و ملک آنها از قیمت مقرر کمتر بود از حق انتخاب کردن محروم گردیدند.

و نیز در بند پنجم و ششم از همین ماده در شرایط تجار و اصناف برای تعیین نماینده، داشتن تجارت معین و تجارتخانه برای تاجر و کار معین صنفی و داشتن دکانی که کرایه آن مطابق با کرایه های حد وسط محلی باشد برای اصناف قید شد.

در بند اول و پنجم از ماده سوم^۱ در محروم بودن اشخاص از انتخاب و کیل و عبارت دیگر محرومیت از حقوق اجتماعی «طایفه نسوان و اشخاصی که بفساد عقیده معروف هستند» ذکر شده اند و از اینجا بخوبی میتوان تأثیر عامل مذهب و سنت و عقاید زمان را در تدوین نظامنامه انتخابات دریافت و این خصوصیت را در ماده پنجم^۲ بند اول و هفتم آن در مورد اشخاصی که از انتخاب شدن بوکالت مجلس نیز محروم هستند باز می بینیم.

عده نمایندگان مجلس بموجب ماده هشتم از نظامنامه از دو بیست تن نباید تجاوز کند و این عده باید بموجب ماده ششم^۳ نظامنامه نمایندگان منتخب هر حوزه در کلیه نقاط کشور متناسب با سکنه و جمعیت هر ایالت باشند و از هر ایالت بین شش تا دوازده نفر انتخاب بشوند.

۱- ماده سیم: اشخاصی که از انتخاب نمودن کلیه محروم هستند از قرار تفصیلند:

- ۱- طایفه نسوان ۲- اشخاص خارج از رشد و آنهایی که محتاج به قیم شرعی میباشند ۳- تبعه خارجه ۴- اشخاصی که سنشان کمتر از ۲ سال باشد ۵- اشخاصی که معروف بفساد عقیده هستند ۶- ورشکسته که بی تقصیری خود را ثابت نکرده باشد ۷- مرتکبین قتل و سرقت و مقصرین و آنهایی که مجازات اسلامی قانونی دیده اند و متهمین بقتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده باشند ۸- اهل نظام بری که مشغول خدمتند

۲- ماده پنجم: اشخاصی که از انتخاب شدن محروم هستند:

- ۱- طایفه نسوان ۲- تبعه خارجه ۳- اهل نظام بری و بگری که مشغول خدمتند ۴- ورشکسته بتقصیر ۵- مرتکبین بقتل و سرقت و مقصرین و آنهایی که مجازات قانونی اسلامی دیده اند و متهمین بقتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده باشند ۶- آنهایی که سنشان از ۳ سال کمتر باشد ۷- اشخاصی که معروف بفساد عقیده هستند و متجاهر بفسق

۳- ماده ششم: عده انتخاب شدگان ملت در بلاد ایران متناسب با جمعیت سکنه آن بلاد است و از هر ایالتی شش یا دوازده نفر موافق صورت ذیل باید انتخاب شود مگر تهران که عده انتخاب شدگان آن بموجب تفصیل ذیل است.

۱- شاهزادگان و قاجاریه ۴ نفر	۳- تجار ۱۰ نفر
۲- علما و طلاب ۴ نفر	۴- ملاکین و فلاخین ۱۰ نفر

اصناف از هر صنفی یک نفر که جمعا ۳۲ نفر میشود

«در سایر ایالات و ولایت از قرار تفصیل است؛»

در تنظیم و تدوین مواد نظامنامه انتخابات تأثیر نابسامانی اوضاع و عدم امکانات از هر حیث بخوبی دیده میشود. بیم از استبداد و کار شکنی حکام ولایات و عدم ارتباط نزدیک بین شهرستانها با مرکز، تنظیم کنندگان نظامنامه را بر آن داشت که به پیش بینی موارد احتمالی و جلوگیری از کار شکنی و مخالفت دشمنان رژیم جدید پردازند و برای اینکه زودتر مجلس را تشکیل دهند و حکومت قانون را بر اوضاع آشفته مملکت مسلط سازند با گنجاندن ماده ۱۹ در نظامنامه در تسریع گشایش مجلس شورای ملی بکوشند.

بموجب این ماده مقرر گشت که هرگاه انتخابات تهران که حدنصاب نمایندگان را تشکیل میدهد خاتمه یافت و نمایندگان منتخب در مجلس حضور بهم رسانند، مجلس جلسات خود را تشکیل دهد و نمایندگان وظایف قانونی خود را شروع کنند و تأخیر ورود و حضور و کلاهی شهرستانها بر مرکز و بمجلس شورای ملی مانع از گشایش مجلس و تعطیل آن نخواهد بود. و نیز برای حصول منظور فوق در نظامنامه بموجب ماده ششم: تعداد نمایندگان منتخب شهرستان تهران بطور استثنایی ۶۰ تن بشرح زیر تعیین شد.

۱- شاهزادگان و قاجاریه ۴ نفر

۳- ملاکین و فلاحین ۱۰ نفر

۲- علماء و طلاب ۴ نفر

۴- تجار ۱۰ نفر

۵- اصناف از هر صنف یک نفر که جمعاً ۳۲ نفر میشوند

و حال آنکه از مجموع ۱۵۶ تن و کلاهی مجلس اول ۹۶ تن سهم استانها و شهرستانهای تابع

آنها بوده است.

نکته شایان توجه در بررسی ماده فوق، سهم و حصه ای است که برای اصناف و تجار در تدوین نظامنامه در نظر گرفته شده است. و این خود تأثیر نفوذ و قدرتی را که اصناف و بازاریان در جریان وقایع مشروطیت و سهم عظیمی را که در اعتصابات و مبارزات ملی داشته اند نشان میدهد، و مادر فصول آینده این مجموعه در ضمن گفتگو از تأثیر طبقات و تحقیق در منشأ اجتماعی نمایندگان مجلس شورای ملی بتفصیل درباره آن بحث خواهیم کرد و نیز نشان خواهیم داد که باتغییر نظامنامه انتخابات در نتیجه جریاناتی که پس از مشروطه اول و استبداد صغیر پیش آمد و مسیر انقلاب را بخاطر کسب حکومت ملی عوض کرد این سنت در ادوار بعدی مجلس شورای ملی حفظ نشد و طبقه بازاری و

اصناف سهم گذشته خود را از دست دادند.

ماده نهم^۱ از فصل اول نظامنامه، درباره تشکیل انجمنهای رسمی تحت عنوان انجمن ایالتی و محلی یکی از قدسهای مؤثر و مفیدی بود که تدوین کنندگان قانون انتخابات برای برقراری مداخله مستقیم ملت در حسن جریان انتخابات و تعیین نماینده واقعی و برگزیده ملت (بخصوص در استانها و شهرستانها که هنوز در تحت تسلط و نفوذ صاحبان قدرت و حکام و فرمانروایان مستبد بود) برداشتند و همین امر مقدمه تشکیل مجامع سیاسی و ایجاد نیروهای مقاومت ملی در مقابل حکومت استبداد صغیر گردید.

انجمن ایالتی در مراکز استانها و انجمنهای محلی در شهرستانهای تابع هر استان بمنظور نظارت در انتخابات و با عضویت معاریف و معتمدان طبقات ششگانه تأسیس شد و بموجب ماده دهم^۲ حق رسیدگی بشکایات مربوط بامر انتخابات از جمله وظایف انجمنهای فوق تعیین شد. بموجب ماده ۲۳ نظامنامه^۳ نمایندگان ملت مصونیت پارلمانی پیدا کردند و در صورت ارتکاب عملی خلاف قانون، با اجازه مجلس و سلب مصونیت از آنها محاکم داد گستره حق تعقیب قانونی و رسیدگی بجرم آنها را خواهند داشت. بدین وسیله تنظیم کنندگان قانون انتخابات قبل از تدوین و تنظیم قانون اساسی و تفکیک قوای سه گانه مملکت و تعیین حدود وظایف هریک، حیثیت و منزلت اجتماعی هیأت قانونگذاری را محفوظ داشتند و از تسلط قدرت هیأت حاکمه دولت بر نمایندگان ملت جلوگیری کردند.

۱- ماده نهم: در هر محلی که انتخابات بعمل میآید، انجمنی برای نظارت انتخابات از معاریف طبقات ششگانه انتخاب کنندگان آن محل مرکب از شش نفر در تحت نظارت موقتی حاکم یا نایب الحکومه همان محل تشکیل خواهد شد از اینقرار: دو انجمن تشکیل میشود، انجمن محلی و ایالتی، انجمن محلی در شهرهای جزء ایالات و انجمن ایالتی در کرسی ایالت.

۲- ماده دهم: شکایات راجعه بانتخابات مانع از اجرای انتخابات نخواهد بود یعنی انجمنهای مذکور در ماده نهم رسیدگی خواهند کرد بدون اینکه انتخابات توقیف شود.

۱- ماده بیست و سوم: بدون اجازه مجلس احدی از اجزای مجلس را نمیتوان بهیچ عنوان گرفتار و دستگیر نمود مگر مرتکب بجنحه یا جنایتی باشند بطور علنی و کلیه تحریر و تقریر اعضای مجلس در مصالح دولت و منت آزاد و هیچکس حق مزاحمت آنها را ندارد مگر در صورتیکه تحریرات و تقریرات عضوی برخلاف مصالح عامه و موافق قوانین شرع انور مستوجب مجازات باشد در اینصورت با اجازه مجلس این نوع اشخاص بمحکمه عدلیه جلب خواهند شد.

بموجب ماده ۲۱ نظامنامه «عمرمجلس ملی دو سال تمام مقرر گشت»^۱
پس از مشروطیت اول و قیامها و مبارزات ملی که در زمان استبداد صغیر برای برقراری مجدد
مشروطیت از طرف گروههای ملی انجام گرفت نظامنامه انتخابات در تاریخ ۱۲ جمادی الثانی
۱۳۲۷ ه. ق توسط هیأتی مرکب از ۶ تن که از طرف دولت مرکزی و با موافقت انجمنهای ایالتی
تعیین شده بودند تغییراتی حاصل کرد، و قانون انتخابات دو درجه و غیر مستقیم در تحت نه فصل و
۶۳ ماده تهیه و تنظیم گردید.

بموجب ماده اول عده و کلاهی مجلس شورای ملی از ۶۱ تن به ۱۲ تن تقلیل پیدا کرد
و مقرر شد که انتخاب کنندگان بموجب بند چهار از ماده چهارم دارای علاقه ملکی باشند یا در سال،
مالیاتی بمبلغ ۱ تومان پرداخت کنند و یا داشتن سالیانه پنجاه تومان عایدی شرط شد افراد انتخاب
کننده در صورت داشتن تحصیلات از قید شروط فوق معاف بودند.^۲

نظامنامه انتخابات دو درجه در تاریخ ۲۸ شوال ۱۳۲۹ ه. ق بار دیگر تغییر یافت و در مجلس
دوم بموجب تصویب نامه هیأت دولت مبنی بر اعطای حق تغییر نظامنامه انتخابات به نمایندگان
مجلس شورای ملی اصلاحاتی پیدا کرد. بموجب نظامنامه جدید مأخذ تمول ملغی شد و انتخابات
در تمام کشور بصورت یک درجه و عمومی و مستقیم درآمد. عده و کلا از ۱۲ تن به ۱۳۶ تن افزایش
یافت و بموجب بند ۳ از ماده ۹ انتخاب کنندگان میباید در حوزه خود مستوطن و یا لا اقل شش ماه
قبل از تاریخ انتخابات در آن حوزه ساکن باشند. انتخابات دوره سوم قانونگذاری و ادوار بعدی
مجلس شورای ملی تا این تاریخ بر اساس قانون انتخابات جدید صورت گرفته است جز اینکه بعضی
از مواد آن در دوازدهم شهریورماه و پنجم و دوازدهم مهرماه ۱۳۰۴ شمسی و ۲۸ خرداد و ۲۲ تیر
ماه ۱۳۰۶ و دهم مهرماه ۱۳۱۳ و ۲۷ مردادماه ۱۳۳۲ اصلاح و به تصویب نمایندگان رسیده است
و بموجب اصلاح و تغییری که در مواد ۴ و ۵ و ۶ قانون اساسی در مجلس واحد «کنگره» که مرکب

۱- ماده بیست و یک: مدت مأموریت نمایندگان ملت دو سال خواهد بود و بعد از دو سال در تمام
ممالک ایران تجدید انتخابات خواهد شد

۲- ماده چهارم: انتخاب کنندگان اشخاصی خواهند بود که دارای شرایط ذیل باشند:

۱- تبعه ایران باشند ۲- لا اقل بیست سال داشته باشند ۳- معروفیت محلی داشته و اگر بومی یا متوطن آن
محل نباشند لا اقل شش ماه قبل از انتخاب در محل انتخاب یا توابع آن سکنی داشته باشند ۴- لا اقل دارای دویست
و پنجاه تومان علاقه ملکی یا د تومان مالیات بده باشند یا پنجاه تومان عایدی سالیانه داشته و یا تحصیل کرده
باشند.

از نمایندگان دومجلس و بر طبق رأی مجلس مؤسسان در سال ۱۳۲۸ و در اردیبهشت ماه ۱۳۳۶ تشکیل شد به تبعیت از آن مفاد مواد ۱ و ۸ و ۵ قانون انتخابات نیز تغییر یافت و بموجب آن عده نمایندگان بر طبق آمار رسمی کشور به نسبت هریکصد هزارتن جمعیت یکتن اضافه شد و در نتیجه عده نمایندگان مجلس از ۱۳۶ تن به ۲۰۰ تن افزایش یافت، و بموجب اصل ششم قانون اساسی مصوب مجلس واحد مورخ اردیبهشت ماه ۱۳۳۶ شمسی مربوط بماده ۸ قانون انتخابات در مورد اکثریت حاصل کردن نمایندگان برای افتتاح مجلس «نصف بعلاوه یکتن از نمایندگان ملت در تهران» به دو ثلث نمایندگان افزایش یافت.

و نیز بموجب اصل پنجم قانون اساسی مصوب مجلس واحد مورخ اردیبهشت ماه ۱۳۳۶ مدت دوره نمایندگی مجلس شورای ملی از ۲ سال به ۴ سال تمام افزایش پیدا کرد و بموجب همین اصل ابتدای هر دوره از تاریخ تصویب اعتبارنامه بیش از نصف نمایندگان تعیین گردید.

آخرین نظامنامه انتخابات آن است که بموجب لایحه اصلاحی قانون انتخابات که در چهار ماده تنظیم شد و در تاریخ ۶ بهمن ماه ۱۳۴۱ بتصویب کنگره ملی رسید. بر اساس این لایحه تغییراتی در نظامنامه انتخابات بشرح زیر صورت گرفت:

۱- بموجب ماده چهار لایحه قانونی اصلاحی قانون انتخابات که در ششم بهمن ماه ۱۳۴۱ شمسی بتصویب کنگره ملی رسید. ماده چهاردهم از فصل چهارم قانون انتخابات در مورد تعیین اعضای انجمن نظار تغییر یافت و ترکیب طبقات ششگانه که اعضای انجمن مزبور می باید از میان آنها انتخاب شوند دگرگون شد، بدین معنی که طبقات کارگران و دهقانان (کشاورزی که مالک زمین زراعتی خود میباشد) جایگزین طبقات اعیان و مالکان گردیدند باید دانست که این تغییر بجای خود در تاریخ انتخابات ایران بی سابقه بوده است.

۱- ماده چهاردهم: در مرکز هر حوزه انتخابیه مطابق جدولی که منضم باین قانون است حکومت محل بمحض وصول دستور وزارت داخله برای تعیین انجمن نظارت مرکزی بیست و چهار نفر از طبقات ششگانه: (علماء، اعیان، مالکین- تجار- اصناف و زارعین)، و دوازده نفر معتمدین اهل محل که معروف بامانت و باسواد و دارای شرایط انتخاب نمودن باشند دعوت میکند مدعویین در همان مجلس از میان خود یا خارج برای مخفی و اکثریت نسبی نه نفر را برای عضویت انجمن تعیین نموده و نه نفر دیگر را نیز بعنوان عضو علی البدل از همان مدعویین انتخاب مینمایند. در انتخاب مزبور حضور دو ثلث مدعویین کافی خواهد بود در نقاطی که یک یا چند طبقه از طبقات ششگانه وجود نداشته باشند از طبقه دیگر عده منظور تکمیل خواهد شد.

۲- و نیز بر اساس ماده سوم لایحه مصوب ملی و بر طبق ماده ۱۴ آیین نامه اجرایی قانون انتخابات دو مجلس مصوب تیرماه ۱۳۴۲، بند ۱۳ از ماده بیست و یکم از فصل پنجم قانون انتخابات در مورد کیفیت دادن تعرفه و گرفتن رأی، بدین ترتیب اصلاح شد که رأی دهندگان بجای استفاده از کاغذهای بی نشان برای ثبت اسامی کاندیداهای انتخاباتی خود از کارتهای مخصوص چاپی استفاده نمایند.

و نیز بموجب آیین نامه فوق ماده ۲۳ و ماده واحده ذیل آن و همچنین ماده ۲۴ در خصوص تعرفه و ترتیب ثبت آنها حذف شده است.

ماده ۲۸^۴ از همین فصل بموجب ماده ۲ قانون اصلاح انتخابات مصوب ۲ بهمن ماه ۱۳۴۱ بدین کیفیت اصلاح و مقرر شد که انتخابات در سراسر کشور در یک روز انجام گیرد.

دیگر از تغییراتی که در قانون انتخابات ایران ابتدا با تصویب نامه قانونی بشماره ۵۱۱۸۴ مورخ ۱۶/۲/۴۱ هیأت وزیران و سپس با تصویب نهایی نمایندگان حاصل شد در جلسه مورخ دهم اردیبهشت ماه ۴۳ مجلس شورای ملی اعطای حق شرکت بانوان در انتخابات مجلس شورای ملی است.

بموجب این تصویب نامه در فصل دوم و سوم نظامنامه اصلاحات زیر انجام گرفت بند ۱ از ماده دهم^۵ در مورد کسانی که از حق انتخاب کردن محروم اند و بند ۲ از ماده سیزدهم^۶ در مورد

۱- بند ۳ از ماده بیست و یکم: ترتیب گرفتن تعرفه و دادن رأی با توضیح این نکته که (گرفتن تعرفه و دادن رأی در یک مجلس به عمل می آید و رأی دهندگان باید قبل از ورود به انجمن رأی خود را روی کاغذی نشان نوشته حاضر داشته باشند).

۲- ماده بیست و سوم: تعرفه که با انتخاب کنندگان داده می شود محتوی فقرات ذیل خواهد بود

- ۱- نمره و تاریخ ۲- اسم دارنده تعرفه و اسم پدر او و شغل و منزل او ۳- مهر یا امضای اعضای انجمن نظارت.
- ماده واحده انجمنهای نظارت در موقع دادن تعرفه اخذ رأی مکلفند ورقه شناسنامه رأی دهنده را نیز ملاحظه کنند و شماره آن را در دفاتر ثبت و شناسنامه را بمهر انجمن برسانند
- ۳- انجمن نظارت یا شعب آن تمام تعرفه هایی را که میدهد بترتیب نمره در کتابچه مخصوص ثبت میکنند.
- ۴- ماده بیست و هشتم: در محل هایی که انتخاب در یک روز تمام نمیشود در ختام مجلس آن روز تمام اعضا با احتیاطات لازمه جعبه و دفاتر راجع به انتخاب را بسته محفوظ گذاشته مهر کرده روز بعد همان اعضا آن را باز می کنند.

۵- ماده دهم: کسانی که از حق انتخاب کردن محروم اند :

بقیه پاورقی در صفحه بعد

اشخاصی که از انتخاب شدن محروم اند حذف شد و با حذف این دو بند از نظامنامه انتخابات، زنان ایران حق شرکت در انتخابات چه در رأی دادن و چه در انتخاب شدن را بدست آوردند.

بقیه پاورنی از صفحه قبل

- ۱- طایفه نسوان ۲- کسانی که خارج از رشد و آلهایی که در تحت قیمومیت شرعی هستند
- ۳- تبعه خارجه ۴- اشخاصی که خروجشان از دین حنیف اسلام در حضور یکی از حکام شرع جامع الشرایط به ثبوت رسیده باشد ۵- اشخاصی که کمتر از بیست سال دارند ۶- ورشکستگان بتقصیر ۷- متکدیان و اشخاصی که بوسایل بیشرفانه تحصیل معاش مینمایند ۸- مرتکبین قتل و سرقت و سایر مقصرینی که مستوجب حدود قانونی اسلامی شده اند ۹- مقصرین سیاسی که برضد اساس حکومت ملی و استقلال مملکت قیام و اقدام کرده اند
- ۶- ماده سیزدهم:** اشخاصی که از انتخاب شدن محروم اند
 - ۱- شاهزادگان بلا فصل (ابناء و اخوان و اعمام پادشاه) ۲- نسوان ۳- تبعه خارجه ۴- مستخدمین امنیه و نظمی و اهل نظام بری و بحری باستثنای صاحب منصبان افتخاری ۵- حکام کل و جزء و معاونین ایشان در قلمرو مأموریت خود ۶- مأمورین مالیه در قلمرو مأموریت خود ۷- کلیه رؤسای محاکم و مدعی العموم ها و وکلای عمومی در حوزه مأموریت خودشان اعم از ولایت یا ایالت از انتخاب شدن بوکالت مجلس شورای ملی محروم اند.
 - ۸- رؤسای دوائر دولتی از انتخاب شدن بعضویت مجلس شورای ملی در حوزه مأموریت خود محروم خواهند بود و همچنین وزراء و معاونین در موقع انتخابات از تمام مملکت تبصره سایر مستخدمین دولتی قابل انتخاب هستند بشرط آنکه پس از انتخاب برای مدت نمایندگی از شغل خود استعفا دهند.

تحلیلی از قانون اساسی

مبارزه و کشمکش بین دنیروی استبدادی و ملی با صدور فرمان مشروطیت و رفع اختلاف نظر در مورد تنظیم مواد نظامنامه انتخابات خاتمه نیافت، بلکه تصادم این دو نیروی آشتی ناپذیر بصورت شدیدتر نهانی ادامه داشت و دامنه آن بصفحه فعالیت های پارلمانی و بخصوص به مسئله مهم پی ریزی بنای حکومت ملی و برقراری حاکمیت قانون بر مملکت، یعنی تدوین و تنظیم قانون اساسی کشیده شد. رجال درباری و اشراف قوودال و در رأس آنها محمد علیمیرزا که بظاهر بخاطر جلب گروه های ملی خود را هم رنگ «محیط مشروطه» ساخته بودند، در نهان نقشه برهم زدن مشروطه و حکومت چندماهه ملی را طرح می کردند. سعی محمد علیمیرزا که بسبب کسالت مظفرالدین شاه امور مملکت را اداره می کرد بر آن بود که بانحاء مختلف حقوقی را که بموجب فرمان مشروطیت بملت داده شده بود محدود کند و چه بسا که آن را از بین ببرد و در این راه اشراف درباری نیز با وی هماهنگی داشتند و می کوشیدند در موقع تنظیم و تدوین قانون اساسی که شالوده حکومت قانونی آینده کشور بود، حقوق و امتیازات سابق خود را محفوظ و مستحکم سازند. چون قانون اساسی از طرف هیأتی آماده و برای امضای مظفرالدین شاه فرستاده شد، رجال درباری که بنا بخصیصه ذاتی با حکومت مشروطه و آزادی و تساوی ملت در حقوق اجتماعی مخالف بودند درباره حفظ قدرت سلطنت و حفظ اختیارات، امتیازات بیشتری برای مجلس سنا، با برخی از مواد قانون مزبور که موجب محدودیت قدرت خود آنها نیز بود مخالفت کردند و مانع امضای قانون اساسی و برگرداندن آن بمجلس گشتند. کشاکش نمایندگان مجلس و آزادیخواهان با درباریان بر سر این مسئله با تقویت نیروهای ملی خارج از مجلس بخصوص گروه های ملی شهرستانها که با تحصن در تلگرافخانه و مخبره تلگرافات متعدد بنمایندگان و علما تسریع در تنظیم و توشیح قانون اساسی را خواستار بودند باینجا منتهی شد که در جلسه روز ۵ شنبه ۱۱ ذی قعدة ۱۳۲۴ ه. ق مشیرالملک و حاج محتشم السلطنه و مؤید السلطنه بوکالت از جانب دولت برای مباحثه و مذاکره در فصول قانون اساسی و موارد اختلاف دولت و نمایندگان بمجلس شورای ملی حاضر شدند، مذاکرات جلسه مزبور تنها درباره

رد یا ایراد و طرد و قبول و توضیح اصول ۸- ۱۱- ۱۲- ۱۵- ۲۰- ۲۱- ۲۸- ۴۰- ۴۱- ۴۲- ۴۷-
 قانون اساسی بود در خاتمه آن جلسه که مدت هفت ساعت طول کشید قانون مزبور تنقیح شد و
 با تمام رسید و رأی بر آن قرار گرفت که پس از مذاکره در دو فقره استدعاییه با محمد علی میرزا
 (اصول ۴۱ و ۴۲) آن را برای امضای مظفرالدین شاه حاضر کنند^۱

بدین کیفیت تدوین و تنظیم قانون اساسی در تحت ۵۱ اصل در شرایط سخت مبارزه شدید
 بین آزادیخواهان و دولتیان انجام گرفت و در تاریخ ۸ دی ماه ۱۲۸۵ شمسی مطابق با ۱۴ ذی قعدة
 سال ۱۳۲۴ ه. ق بتوشیح مظفرالدین شاه رسید و محمد علی میرزا نیز بظاهر امر با وساطت بین نمایندگان
 مجلس شورای ملی و دولتیان برخلاف میل باطنی بخاطر جلب نظر گروههای ملی در اختلاف
 فیما بین میکوشید، قانون اساسی را امضا و دستور ابلاغ آنرا صادر کرد با امضای قانون اساسی و
 رسمیت یافتن آن اختیارات مطلق سلطنت و هیأت حاکمه مشروط و محدود شد و حکومت قانون برای
 نخستین بار در تاریخ ایران برقرار گشت و بموجب آن تمام قدرت ناشی از ملت و وضع قوانین و
 تصویب بودجه مملکت و همچنین نظارت بر اجرای قوانین و عبارت دیگر نظارت بر اعمال هیأت دولت
 از وظایف و اختیارات مجلس شورای ملی گردید، و بموجب قانون اساسی، آزادی مطبوعات و جراید
 و سانسور نکردن مکاتبات خصوصی، آزادی تشکیل اجتماعات، احترام مالکیت افراد و مصونیت افراد
 در پناه قانون اعلام شد.

تنظیم قانون اساسی از آنجا که در فرصتی کوتاه و بدون دقت لازم انجام پذیرفت ملت و بخصوص
 اعضای انجمن های متشکل از آزادیخواهان و روشنفکران آن را کافی بمقصود ندیدند و از مجلس
 شورای ملی تکمیل آن را تقاضا کردند.

محمد علی شاه با آنکه پس از تسلطت رسیدن نیز با اساس حکومت مشروطه مخالف بود و
 در نهان نقشه برهم زدن آن را طرح می کرد بظاهر در مقابل خواسته های ملت برای اصلاح قانون
 اساسی دستخطی بدین شرح صادر ساخت.

«جناب اشرف صدر اعظم: سابق هم دستخط فرموده بودیم که نیت مقدسه مادر توجه با اجرای

(۱)- اصل ۱۴ مربوط بمجلس سنا و عده اعضا و طریقه انتخابات اعضای آن بود و اختلاف نظر نمایندگان
 ملت با نمایندگان دولت در پیرامون فزونی نمایندگان منتخب از طرف ملت دور میزد و پیشنهاد آنها بردوثلث
 از طرف ملت و یک ثلث از طرف دولت بود، مسئله دیگر برسر اصل ۴۲ بود نمایندگان مجلس خواستار شدند که
 امور مربوط بمالیه مملکت از وظایف مختص مجالس شورای ملی مقرر شود

اصول قوانین اساسی که اعضای آن را خودشان از شاهنشاه مرحوم انارالله برهانه گرفتیم بیش از آن است که ملت نتواند تصور کند و این بدیهی است از همان روز که فرمان شاهنشاه مبرور انارالله برهانه شرف صدور یافت و تأسیس مجلس شورای ملی شد، دولت ایران در عداد دول مشروطه صاحب کنسیتیوسیون (Constitution) بشمار میآید منتهی ملاحظه‌ای که دولت داشته این بوده است که قوانین لازمه برای انتظام وزارت‌خانه‌ها و دوائر حکومتی و مجالس بلدی مطابق شرع محمدی (ص) نوشته آنوقت بموقع اجراء گذارده شود. عین این دستخط ما را برای جنابان حجج اسلام سلمه‌الله تعالی و منتخبین شورای ملی ابلاغ نمایم ۲۷ ذیحجه سال ۱۳۲۴ ه. ق «مجلس شورای ملی نیز در جلسه ۲۸ ذیحجه ۱۳۲۴ ه. ق هیأتی مرکب از آقایان سعدالدوله، سیدحسن تقی‌زاده، میرزا محمودخان مشاورالملک، حاج حسین آقامهدوی (امین‌الضرب)، حاجی سید نصرالله سادات‌اخوی و مستشارالدوله (صادق-صادق) را مأمور اصلاح قانون اساسی کرد^۱ هیأت مذکور متمم قانون اساسی را در شرایط سخت ترو محیطی متشنج بعلت دو دستگی و اختلافی که بتدریج بین مشروطه‌خواهان پیش آمد و بتحریک درباریان و شخص محمدعلیشاه بد استان «مشروطه» و «مشروع» منجر گردید، آماده ساختند. ولی مجلس از آن نظر که با مخالفت علما و روحانیان مواجه نگردد ناگزیر شد قانون را از نظر رهبران روحانی مشروطیت و سایر علما بگذراند، برای این منظور کمیسیونی مرکب از آقایان سید عبدالله بهبهانی و سید محمد طباطبایی و حاجی شیخ فضل‌الله نوری وعده دیگری از نمایندگان روحانی مجلس تشکیل گردید و درباره مواد جدید قانون اساسی و تطبیق آن با موازین شرعی بمطالعه و مذاکره پرداختند. اختلاف نظر و سلیقه روحانیان و روشنفکران از یک سو و دودستگی رهبران روحانی مشروطیت بر سر مسائل خصوصی و منافع شخصی از سوی دیگر و تحریکات و دسائیس درباریان نیز بجای خود از عواملی بودند که موجبات تأخیر در تدوین متمم قانون اساسی و تصویب آن در مجلس و در مواردی اعمال نفوذ روحانیان را در برخی از مواد آن پیش آورد و ما در جای دیگر این مجموعه بتفصیل از آن سخن خواهیم گفت.

عوامل فوق سبب شد که عده‌ای بعنوان اعتراض با اعمال نفوذ روحانیان مشروع خواه مخالف با مشروطیت و اعتراض به تأخیر در تصویب مواد متمم قانون اساسی که از طرف روشنفکران تنظیم شده بود بتظاهراتی پردازند. این امر بخصوص در استانهای مهم از جمله استان آذربایجان و بویژه

۱- نقل از شماره ۴ روزنامه مجلس مورخ ۲۹ ذیحجه ۱۳۲۴ ه. ق مطابق با ۲۴ دلو ۱۲۸ شمسی - و فوق‌العاده روزنامه مزبور (ضمیمه همین شماره)

تبریز گروههای ملی را بهیجان آورد و اینان باجوش و خروشی خاص در ضمن تحصن در تلگرافخانه و مخابرات تلگرافی با نمایندگان خود در مجلس شورای ملی و تعطیل بازار و اعتصابات عمومی خواستار تصویب متمم قانون اساسی براساس مشروطه ملی نه شریعت خواهی شدند. حاصل مبارزات گروههای ملی در خارج از مجلس و نمایندگان آنها در داخل آن بدانجا رسید که متمم قانون اساسی بر اثر نفوذ و قدرت روحانیان در تاریخ ۱۵ مهرماه ۱۲۸۶ شمسی با مضای محمد علیشاه رسید.

در پایان این مقال ناگزیر از ذکر این نکته میباشیم که قول باینکه همه قانون اساسی ایران و مواد و اصول آن در معنی اقتباس از قانون اساسی ممالک اروپایی است خالی از گزافه گویی نیست. چه با توجه بوقایع و حوادثی که در طول نیم قرن قبل از مشروطیت در ایران رخ داده و بررسی علل و اسباب آن وقایع و تطبیق آنها با مضامین مواد قانون اساسی این نکته بر ما آشکار میشود که تنظیم کنندگان قانون اساسی ایران بخوبی تحت تأثیر اوضاع سیاسی و اجتماعی و اقتصادی زمان خود قرار گرفته اند و هر یک از مواد و اصول قانون اساسی و متمم آن در عین اینکه نمودار طرز فکر و روشنفکران اروپا دیده یا متأثر از افکار اروپایی است، در عین حال منعکس کننده نارضاییهای طبقات مختلف ملت از اوضاع آشفته و نابسامان عصر و پاسخگوی احتیاجات آنها نیز میباشد و شاید بتوان گفت قانون اساسی ممالک بلژیک و فرانسه و بالکان عنوان راهنما و هادی قانونگذاران و نقطه الهام آنان را داشته است و بس.

در جریان وقایع و حوادث مشروح این فصل و معرفی ضمنی نیروها و طبقات عامل سازنده مبارزات ملی و بررسی علل و موجباتی که منشأ بروز انقلاب عمومی در ایران گردید بی شبهه نارضایی طبقات جامعه از غیر عادلانه بودن مالیاتهای سنگین و عوارض مختلف و ناخشنودی از نفوذ سرمایه های خارجی در ایران، سپرده شدن منابع ثروت کشور به بیگانگان، تقلیل درآمد دولت و استقراضهای پی در پی از دولتهای خارجی، تعدیات و مظالم شاهزادگان و حکام و خانها، ناامنی مالی و حقوقی و جانی افراد ملت از جمله مهمترین علل و اسبابی بوده است که طبقات مختلف جامعه را بطرف انقلاب و جنبش آزادی خواهی سوق داده است.

انعکاس اوضاع عصر و خواسته ها و تمنیات ملتی که برای نخستین بار در طول تاریخ قدرت مداخله مستقیم در وضع قوانین و سرنوشت کشور پیدا میکند از مهمترین نکاتی است که شایان توجه و بررسی عمیق میباشد.

متن قانون اساسی و متمم آن با صراحت کامل معرف سنتها و عقاید و تمایلات طبقات مختلف افراد جامعه و نیروها و قدرتهای آشکار و پنهان تسلط بر اوضاع میباشد و در بررسی از سواد و اصول آن بخوبی درمییابیم که چگونه هریک از آنها نماینده انعکاس علل فوق و تأثیر قدرت و نفوذ عامل سازنده انقلاب است.

معتقدات و سنتهای مذهبی رایج زمان و نظارت روحانیان، بموجب چندین ماده و اصل از قانون اساسی و متمم آن در کلیه شئون اجتماعی بصورت قانونی پذیرفته میشود.

در اصل ۳۵ متمم قانون اساسی، اساس حکومت و سلطنت در ایران جنبه الهی خود را حفظ میکند و بر طبق سنت قدیم و بخصوص مطابق نظر پیروان مذهب شیعه و همچنین نظریه بعضی از آباء مسیحی چون سن اگوستین (قرن پنجم میلادی) و سن توماس (قرن سیزدهم میلادی) سلطنت و دیعه ای الهی شناخته میشود. و شرط حاکمیت بر ملت برای مقام سلطنت و هیأت دولت و همچنین نمایندگان بموجب اصل اول و اصل ۵۸ متمم قانون اساسی و اصل ۴۵ قانون اساسی داشتن مذهب اسلام و متدین بودن قید میشود.

تسلط مذهب بر حاکمیت و قدرت دنیوی بموجب اصل ۲ و ۲۷ متمم قانون اساسی در قوه قانونگذاری که نظارت مجتهدان طراز اول را بر وضع قوانین و تطبیق آن با موازین شرعی تا زمان ظهور حضرت حجت عصر عجل الله فرجه مقرر داشته تضمین گردیده است.

و اصل ۲۷ با صراحت کاملی استقرار قوانین را موقوف به مخالف نبودن با موازین شرعی منظور کرده است و بموجب همین اصل و اصول ۷۱ و ۸۳ متمم قانون اساسی حق مداخله مستقیم در قوه قضایی را برای روحانیان باقی گذاشته است، از جمله حق قضاوت برای محاکم شرع را در کنار محاکم عرفی صورت قانونی بخشیده است، و نیز اصل ۸۳ در تعیین مدعی العموم که از طرف پادشاه بموجب قانون انتخاب میشود اعمال نظر و رضایت حاکم شرع را مداخله داده است.

باید دانست که دامنه توسعه و نفوذ عامل مذهب با آزادیهای طبیعی نیز کشانده شده است و این آزادی بقید موازین شرعی و دین مقید میگردد.

در اصول ۲۰ و ۲۱ متمم قانون اساسی، آزادی مطبوعات و جراید و تشکیل اجتماعات و عبارت دیگر احترام آزادی فکر و عقیده که از حقوق مسلم هرفردی است بشروطی محدود میشود که از آنجمله موافقت آنها با موازین شرعی است.

نکته شایان توجه در مسئله فرهنگ و تعلیم و تربیت افراد کشور است. بموجب اصل ۱۸ متمم قانون اساسی فقط تحصیل علوم و صنایعی آزاد است که در شرع ممنوع نباشد.

در ضمن فصول گذشته بطور مشروح بیان داشتیم که عوامل اقتصادی و نارضایتی طبقاتی خاص از آنجمله بورژوازی تاجر و کسبه و اصناف از جمله عوامل و عللی بودند که در تسریع انقلاب و سوق بطرف حکومت مشروطه مؤثر بودند، و ما انعکاس عوامل و موجبات نارضایتی این طبقات ملت را در بررسی مواد و اصولی از قانون اساسی بخوبی و روشنی باز می یابیم. از آنجمله اصول ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ قانون اساسی می رساند که ملت و بویژه بورژوازی ایران از اعطای امتیازات مختلف بخارجیان و استقراض از دولتهای خارجی که استقلال مملکت را بمخاطره انداخته و موجبات استثمار منابع ثروت و استعمار کشور را فراهم ساخته ناراحت است و میل دارد در پناه قانون از رکود اقتصادیات مملکت بخصوص در زمینه صنعت و تجارت جلوگیری کند و خود را از قید استثمار خارجی و تسلطی که در طی نیم قرن در کلیه شؤون اجتماعی و شریانهای حیاتی کشور پیدا شده بود رهایی بخشد. از اینجهت اعطای هرگونه امتیازات تجارتي و صنعتی و فلاحتی و تشکیل کمپانیها و شرکت های عمومی را بدون تصویب مجلس منع میکند.

انعکاس نارضایتی ملت از استقراض خارجی و مسئله راهسازی بدست دولتهای خارجی را اصول ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ قانون اساسی صریحتر تکرار میکند و انتقال و فروش قسمتی از عایدات و یا دارایی دولت را اصل ۲۲ قانون اساسی بتصویب مجلس موکول می سازد.

اصل ۱۰۶ متمم قانون اساسی از نگرانی و بیزاری ملت در امر سپردن نیروی نظامی، بمستشاران اجنبی و فرماندهی و سرپرستی قزاقان روسی حکایت میکند و بمدد قانون میل دارد از رسوخ و تسلط خارجی در حیاتی ترین امور کشور جلوگیری کند.

انقلاب اجتماعی ایران با شرکت طبقات متوسط تنها بقصد بدست آوردن حقوق سیاسی و آزادیهای عرفی نبود، بلکه مبارزات آنها بمنظور از بین بردن نظام اجتماعی اشرافی و از بین بردن اختلافات فاحش اقتصادی و خارج ساختن کشور از قید استثمار عناصر مستفد و خانها نیز بوده است و برای درهم شکستن اختلافات طبقاتی و عدم تساوی حقوقی لازم بود اسباب و علل ابتدایی عدم تساویهای اجتماعی که مبنای اقتصادی داشت تغییر داده شود و بطریقی از تمرکز ثروت که بدنبال آن قدرت سیاسی و منزلت اجتماعی نیز بوجود می آید جلوگیری شود.

همچنانکه در گذشته اشاره کردیم، وضع آشفته مقررات مالیاتی و وجود عوارض و تعرفه های گمرکی غیرعادلانه از عوامل مهمی بودند که زندگی اقتصادی ملت را دچار آشفتگی کرده و بخصوص بازار را از دست بورژوازی تاجر و خرده بورژوازی ایرانی (کسبه و اصناف) خارج ساخته بود و بطور کلی هرروز بطریقی طبقات مختلف اجتماع را از هستی ساقط و مجبور بمهاجرت و ترک تابعیت می کرد.

مجموعه علل فوق سبب شد که پس از پیروزی در انقلاب و بدست آمدن حکومت قانون، نگرانی و تشویش طبقات مذکور در چندین ماده از مواد قانون اساسی منعکس شود و اینان با سلاح قانون و بمدد آن در لغو اجحافها و استثمارها بکوشند. وضع مالیاتها و عوارض بموجب اصل ۱۸ قانون اساسی و اصول ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - متمم قانون اساسی بنظر و کلای مجلس موکول میشود و از هوسرانی و اجحاف های حکام جابر بیرون می آید. دو اصل ۹۹ و ۱۰۰ متمم قانون اساسی با صراحت کاملتری عنوان می کند که غیر از مواقعی که قانون بصراحت معلوم بدارد بهیچ عنوان نباید از ملت چیزی مطالبه شود، دریافت انعام و مرسومات و پیشکشیهها از طرف دولت بموجب قانون منسوخ میگردد.

واکنش نارضایی از اختلاف طبقاتی فاحش و مبارزه طبقات متوسط را با نظام اشرافی عصر در اصل ۸ و اصل ۹۷ متمم قانون اساسی میتوان دید که با صراحت کاملی عموم ملت را در مقابل قانون دولتی متساوی الحقوق قرار میدهد.

واکنش نارضایی ملت، در برابر تعدیات مستبدان زمانه و فقدان تأمین جانی و مالی که در سه اصل ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ متمم قانون اساسی منعکس شده است، نشان میدهد که چگونه ملت خواستار بوده است ملک و اموال خود را از تصرف غاصبانه حکام و خانها و هیأت حاکمه مصون دارد. و نیز میتوان با توجه باصول ۲۶ و ۲۷ متمم قانون اساسی و مواد و اصول دیگر آن دریافت که چگونه ملت از تمرکز قدرت در دست فردی واحد و سپردن امور دولت با افراد معین و مظالم و بیدادگری ناشی از این نوع حاکمیت بجان آمده و در پرتو قانون قوای مملکت را ناشی از ملت دانسته و با تفکیک آن بسه قوه مجریه، قضاییه، مقننه، سلطنت را مقید و محدود بشروطی میسازد و بمدد اصل ۹۰ متمم قانون اساسی از مداخله شاهزادگان بلا فصل در امور حساس مملکت چون وزارت و وکالت و جزاینها جلوگیری میکند.

اصل ۹۶ قانون اساسی با وضوح بیشتری نارضایی طبقات متوسط را از مخارج سنگین و کمر شکن

دستگاه سلطنت وقت واسراف وزیاده رویهای هیأت حاکمه در آن زمان منعکس میسازد.
 باید دانست که متمم قانون اساسی بنا بر مقتضیات زمان در دو نوبت با تشکیل مجلس مؤسسان
 تغییراتی حاصل کرد. از آن جمله :

مجلس مؤسسان مورخ ۲۱ آذرماه ۱۳۰۴ هنگام انتقال سلطنت از خاندان قاجار به خاندان
 پهلوی ، اصول ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ متمم قانون اساسی را بموجب ماده واحده ملغی ساخت ، همچنین در
 مجلس مؤسسان دیگری که در تاریخ ۱۸ اردیبهشت ماه ۱۳۲۸ تشکیل یافت اصل ۴۸ قانون
 اساسی تغییر یافت و بموجب آن حق انحلال مجلس شورای ملی و مجلس سنا را جدا گانه یا هر دو را در
 آن واحد با علیحضرت پادشاه وقت تفویض کرد و اصل ۴۸ و هریک از اصول دیگر قانون اساسی مورخ
 ۱۴ ذیقعد ۱۳۲۴ ه. ق و متمم آن که مخالف مقررات اصل ۴۸ قانون اساسی شده باشد نسخ گردید .

فصل چهارم

تأثیر و اهمیت گروه‌ها و طبقات اجتماعی ایران در انقلاب مشروطیت

منشأ انقلاب و جنبش ملت‌ها برای کسب آزادی و برقراری حکومت ملی و آزاد را باید در نا رضایی مردم از مظالم حاکمیت‌های مطلق و قدرتهای متعددی سیاسی و نبودن مساوات اجتماعی و اقتصادی جستجو کرد. در پاره ای از موارد نیز انقلاب و مبارزه بمنظور تأمین استقلال و بر ضد قدرت و حاکمیت اجنبی صورت پذیرفته است.

در پیدایش انقلاب مشروطه ایران و تبدیل حکومت از استبداد بمشروطیت هم عوامل فوق و هم عوامل دیگری مؤثر بوده است. مقام سلطنت در ایران قبل از مشروطیت تنها قدرت سیاسی محسوب میشد و قوای مختلف مملکتی، «قوة مجریه» و «قوة مقننه» و «قوة قضائیه» از یکدیگر منفک نبوده و این هر سه قوه در شخص سلطان وقت جمع بود. با اینکه در اواخر نیمه دوم قرن سیزدهم تأسیس مجلس شورای دولتی بسببک دول غربی در ایران معمول گردید ولی از آن نظر که وزراء و هیئت دولت در عمل مغلوب اراده سلاطین بودند قدرتی که بتواند سوجبات محدودیت و تعدیل قدرت مطلق سلطنت را فراهم سازد وجود نداشت.

حکومت استبداد و مالکیت تاج و تخت در تحت عنوان ظل الله اسکان اعمال هر نوع قدرت را بسلاطین می بخشید، از سوی دیگر فرمانروایان استانها و شهرستانها که از شاهزادگان، پسران و برادران شاه تشکیل میشد، در اغلب موارد سدی در راه برقراری حکومت قانون بود در انتخاب هیأت وزراء و حکام موضوع اطلاع و تخصص و صلاحیت در میان نبود، بلکه بموجب یک قاعده کلی مقامات کشوری و لشکری مورد معامله قرار میگرفت. از میان شاهزادگان و خانها و بزرگان و گاهی طبقات دیگر هر فردی که میزان پیشکشی‌های تقدیمی را بالاتر میبرد، و یا برای اجرای نقشه های قوه مرکزی قابل اعتمادتر بود بحکومت نواحی مختلف مملکت و حتی بمقام وزارت و صدارت عظمی میرسید. حاکم هر ایالت با پرداخت مالیات بدهی آن شهر که برحسب معمول در کتابچه های مخصوصی ثبت میشد میتوانست فرمان حکومت را دریافت

دارد و بموجب آن در محل مأموریت خود چون شاه کوچکی حاکم مطلق باشد، و با افزودن میزان هدایا و پیشکشی های سالانه بشاه و وزراء و سایر رجال نیرومند مرکز از عزل خود جلوگیری کند و با استبدادی مطلق بفرمانروایی پیردازد حکام مزبور هزینه تحصیل مقام و قدرت خود را بر حسب معمول ضمن وصول مالیات و از طرق مختلف دیگر که تحمیل آن منحصرأ برگرده کارگران و روستائیان و طبقات پائین بود تأمین می کردند.

فقدان ترتیبات و اصول قانونی و اخذ مالیات، بحکام محل آن قدرت را می بخشید که علاوه بر میزان مالیات سمیزی شده در دفاتر مستوفیان با اعمال جابرانه وجوهی تحت عناوین مختلف بنفع خود دریافت دارند و از این راه هزینه هدایا و پیشکشی های موظفی خود را از ملاکان و سرمایه داران محل مأموریت خود مطالبه نمایند، در این سلسله مراتب قدرت، طبیعی است که ملاکان و سرمایه داران نیز فشار افزایش مالیات و عوارض را بر طبقات ضعیف تر تحمیل خواهند کرد و این طبقات بودند که می بایست سنگینی و فشار کسر درآمد و ریخت و پاش خزانه مملکت را تحمل می کردند، عبارت دیگر اصناف و پیشه وران و روستائیان قربانی این گونه نظام بودند^۱

۱- بعنوان نمونه آن چه سرپرسی سایکس در مورد استان خراسان گفته است نقل میشود: جمع مالیات و عواید در این ایالت در سال ۱۹۰۵ میلادی بالغ بر ۱۳۷۷۱۳ لیره و ۳۱۷۷۸ تن غلات بوده است، و از این مقدار مالیات جنسی مقداری صرف جیره قشون میشده است و فقط ۱۱۶۰ تن برای فروش باقیمانده است، والی خراسان مبلغی در حدود سی هزار لیره انگلیسی پیش از حد نصاب مالیات خراسان جمع میکرده است و از این مبلغ ۱۴ هزار لیره سهم شاه و ۶ هزار لیره بعنوان پیشکش بصدر اعظم میپرداخته است بدین طریق ده هزار لیره باقی میماند که بین وزیر و والی تقسیم میگردد ولی باید دانست که این مبلغ فقط چند صدم منافع والی بوده است و بر آن منافع دیگری از جمله ارقام زیر باید افزوده شود

الف- چند درصد از حقوق کلیه مستمریات نقدی بعلاوه ۲۰ درصد از وظایف و انعامات جنسی

ب- منافی از محل داد گستری

ج- منافی از حکومت های کوچک و بخش داریها و دیگر مشاغل، چنانکه شخصی مبلغی میپرداخت تا به شغلی منصوب گردد، چند ماه بعد او را از آن کار منفصل مینمودند و جانشین او مبلغی برای همان شغل می پرداخت و امید داشت که آن پست را مدتی کوتاه نگاهدارد.

د- مرزهای حاصل از طریق گسیل کردن مأموران مخصوص برای تحقیق و بازجویی در مورد شکایات واقعی یا ساختگی. حکام محلی از ترس مبالغ زیادی باین مأموران می پرداختند و آنها هم بنوبه خود میبایست آن پول را بارباب های خود می پرداختند فقط صدی چند آنرا برای خود نگاه میداشتند

ه- تمول های باد آور همچون بهنگام مرك ثروتمندان، استانداران یا فرمانداران بزور مبالغ زیادی از وراثت میگرفتند.

بدیهی است حرص جمع در آمد و اندوخته بیشتر در نزد حکامی که وضع اجتماعی و مقام آنها متکی بر اصل دریافت و پرداخت رشوه و اخاذی و بعبارت دیگر خرید و فروش مقام با منافع سرشار اتکا داشت، مسئله تضاد و اصطکاک منافع آنها را با طبقات مردم بوجود میآورد و چون مرجع صالح و دادگاهی برای رسیدگی بشکایات وجود نداشت، برحسب معمول خلافاکاریها و ظلم و تعدی حکام مأمورین مالیاتی نسبت بمظلومین و ستمدیدگان مورد بازخواست قرار نمیگرفت.

نتیجه این سیستم غارت و زورگویی بخصوص در اوایل قرن چهاردهم هجری که دوران تهی بودن خزانه مملکت و افزایش مخارج فوق العاده دستگاه حکومت بود سبب ازدیاد روز افزون میزان مالیاتها و وضع عوارض مختلف و حقوق گمرکی جدید شد و آن هم بنوبه خود موجب آن گردید که در انقلاب مشروطیت ایران چون انقلاب کبیر سیاسی و اجتماعی فرانسه پریشانی وضع مالی حکومت و نحوه وصول مالیاتها و تحمیلاتی که از طرف حکام و مأمورین مالیاتی بمردم میشد نقش واثر مهمی داشته باشد. محرومیت طبقات پائین اجتماع از حقوق انسانی همراه با بیم متفکران از خطر زوال استقلال مملکت بسبب نفوذ اجنبی رفته رفته موجب اتحاد و بستگی طبقات مختلف شهر نشین برضد حکومت زور و نفوذ سرمایه های خارجی در ایران گردید.

شبهه ای نیست که نارضایی از حکومت و بجان آمدن از نابسامانی اوضاع در میان همه طبقات محروم از حقوق اجتماعی پدیدار بود، ولی در کشوری که اطاعت افراد از حکومت وقت براساس اعتقاد بمنزلت ظل الهی مقام سلطنت استوار بوده است، تمایل بتغییر رژیم و قبول مشروطه مخصوص طبقاتی بود که باصول حکومت دمکراسی و آزاد یخواهی آشنایی داشتند و با علم به چنین اصولی در نهضت مشروطیت و انقلاب آزادیخواهان شرکت جستند و چنانچه شرح آن خواهد آمد با سمت رهبری گروههای ناراضی ملت، ایران را از حکومت استبدادی بسوی سلطنت مشروطه سوق دادند.

بشهادت تاریخ رهبری انقلاب را اقلیت روشنفکر که سالها شیفته تمدن غرب و از تربیت یافتگان معارف و مکاتب آزاد یخواهی باختر زمین بودند بهمراهی و کمک دو طبقه مؤثر اجتماع یعنی روحانیان و بازرگانان بعهده گرفت و با مساعی و از خود گذشتگی طبقات متوسط و توده مردمی عامی که بدستی معنی و مفهوم حکومت مشروطه درک نمیکردند ولی از اوضاع آشفته زمان و مظالم طبقه حاکمه بجان آمده بودند نهضت مشروطیت برقرار شد. و ما در این فصل بذکر مختصری

از نحوه فعالیت و تأثیر هریک از طبقات و گروههای اجتماعی و سهمی که در جنبش مشروطه در ایران داشته است میپردازیم :

تأثیر روشنفکران

گسیل داشتن دانشجو بخارج از کشور بر اتراحتیاج به متخصصان و آشنایی با مدنیت غربی و تأسیس سازمانهای فرهنگی بسببک جدید در ایران، گروه خاصی را در اواخر قرن سیزدهم و اوایل قرن چهاردهم ه. ق در ایران بوجود آورد که روشنفکران باشند.

پیش از تأسیس دارالفنون، بهره مندی از تمدن غرب آغاز گشت، علوم جدید هم مانند علوم قدیم تا پیش از تأسیس دارالفنون خاص اشراف در باری و سرمایه دارانی بود که توانایی وامکان تحصیل در خارج از کشور را داشتند ولی پس از پدید آمدن دارالفنون و امکان ورود دانشجویان با استعداد از هر طبقه بآن مؤسسه و بدنبال آن تأسیس مدارس جدید دیگری که از اواخر سلطنت ناصرالدین شاه از طرف ایرانیان و بعضی اقلیتهای مذهبی ایجاد گشت، نه تنها قسمت مهمی از حوزه تعلیم از مساجد و مدارس قدیم و در نتیجه از نفوذ روحانیان قشری خارج گشت و مقدمات تحول تمدن روحانی و درهم شکسته شدن تسلط عقاید و سنتهای مذهبی بر کلیه شؤون علمی و قضایی تهیه شد، بلکه تشکیل نیروی فعال جدیدی در صحنه سیاست مقدور شد و گروه روشنفکران به گردانندگان چرخ مشروطیت پیوستند.

در ایران پیش از مشروطیت روشنفکران (صاحبان مشاغل تخصصی عالی چه از طبیب چه مهندس و حقوق دان و خواه نویسندگان و دانشمندان که تحت تأثیر تمدن و فرهنگ جدید تعلیم یافته باشند بشماره قلیل بودند و قسمت ناچیزی از طبقه متوسط را تشکیل میدادند، با اینهمه باید اذعان کرد که بیداری و آگاهی ملی در آغاز بصورت فعالیت گروه روشنفکران چه در ایران و چه از خارج از ایران ظاهر شد، این گروه گرچه از لحاظ کمیت قلیل بودند ولی از نظر کیفیت مؤثرترین و مهمترین نیروی موافق و عامل سازنده جنبش و انقلاب مشروطیت بشمار رفتند.

سهم مؤثر و مهم اقلیت روشنفکران را در زمینه تحولات اجتماعی و سیاسی که از نیمه دوم قرن سیزدهم و بخصوص در اوائل قرن چهاردهم هجری در ایران پدید آمده است باید عامل اساسی بشمار آورد و ما در فصل دوم از این بخش بطور اختصار بعواملی که موجبات بیداری و نهضت فکری ایرانیان را بدست این گروه فراهم ساخت اشاره کرده ایم. بنابراین تاریخ فعالیت

روشنفکران و مبارزه دامنه دار آنها با عناصر ارتجاعی و استبداد بخاطر کسب حکومت مشروطه و تحول بیسابقه و عمیقی که در نتیجه فعالیت این گروه در نحوه حکومت مطلق ایران بوجود آمد سابقه ای طولانی تر از سایر طبقات اجتماعی ایران دارد و بحق باید گفت که سهم و ارزش واقعی این نیرو با توجه به فعالیت آنها برای درهم شکستن سنن و آداب کهن و مقابله آنان بادشواریه و موانعی که بقیمت از دست دادن جان و مقام و وضع اجتماعی آنها تمام میشده است عظیمتر و مؤثر تر از عوامل دیگر سازنده نهضت چون روحانیان و بازرگانان بوده است.

در تاریخ تحول حکومت و رژیم جدید ایران بحق باید گفت فشاندن بذر آزادیخواهی و هوشیاری ملی و تهیه زمینه مساعد انقلاب در عصری که استبداد بحد شدت خود بود و هرگونه فعالیت بمنظور رشد فکری و آگاهی توده مردم در خفا و نهان صورت میگرفت خاص گروه روشنفکران بوده است، تشکیل انجمنها، انتشار روزنامه ها که از ارکان سهم مشروطیت گردید و مندرجات آن از اخبار سیاسی دولتهای متمدن و انتقاد و استهزای اوضاع وقت ایران بود بیشتر بقیمت تبعید و حبس و شکنجه و درپاره ای موارد بقیمت جان اقدام کننده تمام میشد.

از بررسی وقایع اجتماعی ایران از سال «۱۲۶۵ ه. ق» بعد که نشان دهنده بیداری ایرانیان و شروع باخذ تمدن و علوم جدید است معلوم میشود که مسبب پیدایش آن رجال روشن فکر بودند، روشنفکرانی که پاره ای از آنها با تصدی مقامات مهم صدارت و وزارت و نمایندگیهای سیاسی در زمان کوتاه زمامداری خود بر رغم محدودیت وسایل و کار شکنی دولتهای خارجی که برای هر نقشه اصلاحی در ایران بمخالفت برمیخواستند توفیق حاصل کردند.

خدمات میرزا تقی خان امیر کبیر و میرزا حسین خان سپهسالار و همچنین میرزا علیخان امین الدوله و دیگر وزیران آزادیخواه در زمان تصدی مقامات دولتی و صدارت عظمی، در زمینه اصلاحات فرهنگی با تأسیس مدارس و انجمن معارف و سعی در تربیت عامه مردم و هوشیار ساختن آنها با ترویج جرائد و تأمین آزادی نسبی مطبوعات، همچنین اصلاحات اداری مخصوص در زمینه تشکیلات قضایی و دارائی مملکت و ترویج صنایع جدید و اصلاحات مختلف دیگر که برنامه آن براساس محکمی تدوین و آغاز شده بود در عین آنکه نور ضعیفی از علم و آزادیخواهی در بین طبقات مردم و حتی در بار پرتو افکن ساخت موجبات مخالفت معاندان و رجال کهنه پرست سودجو را فراهم کرد. و دسته های مختلفی از مردم بخصوص مذهبیان قشری که تجدد در شئون و

رسوم مملکت را مغایر استقلال ملک و مخالف شریعت تلقی کردند با اقدامات مختلفه مانع از اجرای نقشه های اصلاح طلبانه رجال - روشنفکر گردیدند و با مخالفت خود موجبات برکناری و احیاناً تبعید و قتل آنها را از کار فراهم ساختند.

نکته شایان توجه در تأثیر فعالیت آزادیخواهان آن است که اینگروه با قدرت روحی فوق - العاده و با علم و ایمان با اصول آزادیخواهی و حکومت ملی بمبارزه پرداختند. استبداد مطلق زمان مانع از اجرای نقشه های آنها نگردید. انگیزه آنها در این مبارزات تبدیل حکومت ایران بسطنت مشروطه مطابق حکومتهای ملی دولتهای غربی و نشر آزادی و تساوی حقوق بود و در این راه استبداد زمان و یا بیم از دست دادن مقام و منزلت اجتماعی در دستگاههای حکومتی مانع از آن نبود که در ضمن تشریح مفاسد زمان و حکومت در بار ذهن اولیای امور را از خلال گزارشهای سیاسی و نامه های خصوصی با اصول آزادیخواهی و تغییر روش مملکتداری آشنا سازند. مطالعه دقیقی این گزارشها و نامه ها که در عین حال از روح شهامت و شجاعت نویسندگان آنها نیز حکایت میکند خالی از لطف نیست و ما در اینجا بنقل مفاد برخی از آن نامه ها میپردازیم:

روح آزادیخواهی و قدرت فکری میرزا تقی خان امیرکبیر صدراعظم سلطان مستبد زمان، ناصرالدینشاه و میل مفرط او به برقراری انتظامات و اصلاحات اجتماعی بحدی بود که هیبت و عظمت مقام سلطنت مانع از آن نشد که وی در نامه خود بناصرالدین شاه او را با این بیان بتکالیف حکومتی متذکر سازد:

«ثانیاً در باب سان سواره نانکلی، مقرر فرموده بودید که در میدان نمیشود بیرون بروید، اگر آجودان باشی عرض کرده یا خود اختیار فرموده اید امر با قبله عالم است ولیکن باین طفره ها و امروز و فردا کردن و از کار گریختن در ایران باین هرزگی حکماً نمیتوان سلطنت کرد شما باید سلطنت بکنید یا نه؟ اگر شما باید سلطنت بکنید چرا طفره میزنید، هر روز از حال شهر چرا خبردار نمیشوید؟ که چه واقع میشود و بعد از استحضار چه حکم میفرمایید».

۱- بی مناسبت نیست اگر از نظر مقایسه بذکر قسمتی از مفاد نامه جانشین چنین شخصیتی، که بتحریک دولتهای خارجی بر علیه اصلاحات تجدد خواهانه امیرکبیر قدم برداشته و موجبات اختلال امور ایران را - فراهم ساخته اشاره کنیم:

میرزا آقاخان نوری «اعتماد التولیه» صدراعظم و جانشین امیرکبیر در تاریخی که شاه برای سانقشون میبایست بمیدان مشق می رفت، در عریضه ای بحضور شاه معروض داشت «هوا سرد است ممکنست بوجود مبارك صدمه ای برسد. . . .» و با این عبارت او را از رسیدگی بأمور کشور باز داشته و باستراحت و تفریح دعوت نمود. نقل از متن نامه میرزا تقی خان و میرزا آقاخان نوری بناصرالدینشاه، از کتاب سیاستگران دوره قاجار، صفحات ۱۷ و ۱۸

میرزا حسینخان مشیرالدوله که از رجال روشنفکر ایران بود در طی اقامتهای طولانی خود در ممالک خارج بخصوص در زمان تصدی سفارت ایران در عثمانی، تحت تأثیر تحولات تجدد خواهی و حکومت ملی قرار گرفته و اصول افکار سیاسی و نتیجه تجربیات خود را بصورت گزارش-هایی بدربار ناصرالدین شاه و همچنین اسنای دربار و دولت ارسال میداشت، این گزارش ها در بیداری و تنویر افکار هیأت حاکمه بی تأثیر نبوده است. بیشتر گزارش های وی مربوط به تحول حکومت و نهضت آزادی افکار و تمایلات مشروطه طلبی در کشور عثمانی است: از آنجمله در گزارش مورخ ۱۹ ذیقعده سال ۱۲۸۳ قمری، مبانی حکومت ملی و نهضت مشروطیت و خواست ملت عثمانی را درباره انعقاد مجلس شورای ملی بدین طریق تشریح می کند.

«سلاطین عثمانی در هیچ عصر و ایام مردمان عاقل مدبر که از عهده مملکت داری توانند بر آیند نبوده اند، ولکن وکلای مدبر و عاقل همیشه وجود داشته اند و اداره مملکت در عهده آنها بوده است، و سلاطین را از اسراف منع نموده و خزانه دولت را معمور نگاه میداشته اند، وکلای حاضر چنانکه باید در مقابل اوامر و خواهشهای سلطان مقاومت نمیتوانند، و روز بروز کار ملت عثمانی عقب افتاده عوض اینکه اداره شصت کرور عبادالله و سرنوشت همه آنها درید قدرت چهار، پنج نفر وکلا است، بهتر نمیشود که در دست سیصد یا چهار صد نفر مبعوثان ملت بیفتد، وکلای دولت در نزد مجلس «پارلمنت» مسئول و مؤاخذ باشند و افعال ایشان محل ایراد و تحسین عمومی واقع شود و اگر خطایی کردند، این دسته معزول و دسته دیگری روی کار آمده، مشغول خدمت دولت و ملت گردند، اگر قرار بشود که اشخاص معدود همیشه تازنده اند در سرکار باشند و دولت را بقول خود قرار بدهند، سایر مردم بچه امید خدمت خواهند نمود، و این بلیه بطور عمومی شده است، که در مجلس و محفل جمیع طبقات تبعه عثمانی بجز ذکر این فقرات حرفی گفته و شنیده نمیشود.»^۱ و نیز مطالعه مفاد نامه^۲ میرزا یوسف خان مستشارالدوله که یکی از روشنفکران و رهبران نشر فکر آزادی است و در تاریخ ۶. ۱۳. ۱۳۰۵ ق در عین شدت حکومت استبداد، بمظفرالدین میرزا ولیعهد، معروض داشته است شایان تأمل است و مادر اینجا به برخی از مطالب آن اشاره میکنیم میرزا یوسف خان ضمن انتقاد از اوضاع وقت در نامه ای

۱- از کتاب فکر آزادی و مقدمه نهضت مشروطیت، صفحه ۶۴

۲- از کتاب بیداری ایرانیان، تألیف ناظم الاسلام کرمانی، صفحات ۱۷۶ تا ۲۰۴

بحضور مظفرالدین میرزا ، افکار خود را در باره اصلاح مملکت و لزوم حکومت قانون چنین توضیح میدهد:

« رفع خطرات و چاره اشکالات ایران را بهمین دو کلمه میتوان اصلاح نمود: باید از اعمال گذشته چشم پوشید و شروع بتأسیس قوانین تازه نمود. » برای متذکر ساختن اشتباه درباریان و وزراء که مورد طرفداری آنها از وضع موجود و استبداد و مخالفت با اصلاحاتی که متقدمان روشن فکر در اتخاذ اصول جدید مملکتداری و حکومت قانون کردند چنین بیان می کند « و الا باین حال بآشتباه وزراء و درباریان دولت از حیز امکان و قدرت انسان بطور یقین خارج است که بتوان عظمت و اقتدار سلطنت قدیمه ایران را در این دوروزمان مجدداً بوسایل نیاکان خود در خارجه و داخله مملکت نگاهداری و حفظ نمود» در جای دیگر از همین نامه لزوم وضع قانون و اجرای آن را در مملکت با این عبارات متذکر میگردد: « پس بعهده مأمورین سیاسی و ملکی است، همیشه بر وفق مقتضای عصر و احتیاج زمان رفتار نموده، هفته ای یکروز بمقاد آیه کریمه « و شاورهم فی الامر » با توافق یکدیگر از روی حقیقت در تصفیة امور دولت و ملت شور نمایند ، زیر از بدیهیات است، احکام خداوندی در هر دین واضح و آشکار است و حق آفتابی است علی السویه عالم را روشن و نورانی میکند و پوشیدن آن در میان هیچ ملت ممکن نیست ، پیر غلام شاید بقدر کفایت از احکام قرآن مجید و احادیث نبوی «ص» اطلاع داشته باشد. شریعت مطهره اسلام ابداً منافی قوانین عادلانه نیست خاطر مقدس بندگان اقدس امجد اسعد و الا ، روحنا فداه را از پیش آمد امور روزگار مطلع مینمایم که با این ترقیات فوق العاده اروپائیان چندی نخواهد گذشت ، موقع حال اهالی ایران مقتضی آن خواهد شد که لابد و لاعلاج دولت ایران در سخت ترین روزگار در عداد دول Constitution برسیاید و باقتضای ملک و مملکت مناسب وضع و طبایع مواد قانون را مجری مینماید و نتیجه معتنا به حاصل میکند ، این ممالک وسیعه و اهالی و ملل متبوعه در اجرای قانون بیک اسم و بیک چشم در تحت بیرق وطن پرستی میآورد و احکام عادلانه حریت افکار و مساوات حقوقیه را جاری نموده، دیگر گوش بسخنهای واهی نمیدهد، چون پیش آمد کار از آینده خبر میدهد، لهذا بشخص حضرت اعظم والار و حنا فداه ، واجب و مستحکم است که قلب مبارک شاهنشاه اسلام را بعرایض صادقانه از استنباطات مزورانه درباریان آگاه نمایند که جد و جهدایشان برای منافع دوروزه خودشان است، نه از برای قوام سلطنت ایران»

و نیز در خاتمه نامه در باره لزوم مساوات و برابری سیاسی چنین متذکر میشود: «عموم طبقات باید در امور خیر و شر مملکت سهیم و شریک باشند» از جمله حقوق بشری آزادی قلم و بهره‌مندی از معارف را توصیه مینماید: «باید آزادی قلم داده شود و در نشر معارف و تأسیس مدارس جدید جد بلیغ نمایند، و برای بار آوری درخت مساوات بیشتر از همه واجب است، بدیوانخانه‌های عدلیه و ملکيه و محکمه نظم درست داده شود که برطبق آن قوانین عادلانه، مال و مکتب جمع تبعه، بلا تفاوت و بدون توفیر و ملاحظه مصون از تعرض داخله و خارجه باشد، آنوقت خود دولت در دایر نمودن بانک، ایجاد کارخانجات، کشیدن خطوط راههای آهن، از مکتب و ثروت اهالی وطن محتاج بدیگران نخواهد شد».

آثار قلمی و نوشته‌ها و رساله‌های آزادیخواه معروف، میرزا ملکم خان ناظم‌الدوله و تعالیم وی اثری عمیق در افکار دیگر روشنفکران، خواه رجال سیاسی در بار، خواه روحانیان و تحصیل‌کردگان آن عصر داشته است، نامبرده بحق مکتبی بوجود آورد که اکثر آزادیخواهان آن عصر از پرورش یافتگان آن بشمار می‌آمدند. تشکیل اولین مرکز تجمع سیاسی «فراموشخانه» و وحدت و توافق فکری روشنفکران بمنظور طرح مشترک و منظم برنامه اصولی حکومت قانون در ایران بتوسط میرزا ملکم خان و پس از آن از طرف پیروانش بنام «جامع آدمیت» و تأثیر مهمی را که این مجامع در بیداری طبقات خاصی از مردم داشته است، بجای خود از مهمترین و شایسته‌ترین خدمات گروه روشنفکران به برقراری حکومت مشروطه باید دانست. تجمع اقلیت روشنفکران فوق، مقدمه تأسیس مجامع و انجمنهای سیاسی دیگری در آغاز انقلاب و پس از اعلام مشروطیت گردید که فعالیت‌اعضاء آن برهبری تحصیل‌کردگان آزادیخواه در قیامهای ملی تأثیر بی‌اندازه داشته است. در سلسله عوامل و موجبات انقلاب در فصل دوم، از همین بخش بمقام مطبوعات و انتشاراتی که موجب هوشیاری و نهضت فکری عمومی شده است اشاره کردیم و بیان داشتیم که ناشران روشنفکر با قلم سحر آسای خود بتهیه مندرجات تند و انتقادی روزنامه‌ها و سایر انتشارات انقلابی پرداختند و بدین وسیله نهال انقلاب را مدتی پیش از انقلاب تاریخی ۱۳۲۴ ه. ق «۱۹۰۶ میلادی» نشانند، انتشار اصول افکار سیاسی پیشروان نهضت آزادیخواهی که بصورت رساله‌هایی بدون شده بود^۲ در مجامع و انجمنهای مخفی که مقارن انقلاب

۱- برای اطلاع از متن کامل نامه، بکتاب بیداری ایرانیان، صفحات ۱۷۶ تا ۲۰۴ رجوع شود.

۲- مانند رساله یک کلمه، تألیف میرزا یوسف خان ستشارالدوله، سیاحتنامه ابراهیم بیگ و رساله‌های

بوجود آمده بود بهترین وسیله راهنمایی و بیداری و تحریک توده های مختلف مردم واقع میشد و بانشان دادن راه واسلوب صحیح حکومت بافکار و خواسته های انقلابیها وحدت و هماهنگی می بخشید.

اقلیت محدود تحصیل کردگان در انقلاب مشروطیت از آن جهت که مظهر اصلاحات اروپایی و علوم جدید بودند از حمایت طبقات عامی و توده ملت برخوردار نبودند، و باینکه مخالفان انقلاب برای خنثی کردن فعالیت این اقلیت با نسبت ییدینی و طبیعی گری و بایبگری بمبارزه برخاستند و بدینوسیله از وجهه ملی آنها میکاستند بازهم قدرت معنوی و حسن تدبیر آنها در مبارزه مشروطیت اثری غیر مستقیم ولی عمیق در میان طبقات مختلف داشته است و علاوه براینکه در «نهضت فکری نیم قرن پیش از مشروطیت» بحق این گروه عامل اصلی بوده اند در قیامهای ملی سالهای ۲۳ و ۲۴ ه. ق با نقش رهبری و مدیریت پنهانی و علنی اثر قابل ملاحظه ای داشته اند.

پاولویچ در بیان شرکت طبقات مختلف ملت در جنبش ملی، بسهم قابل توجه دانش-جویان ایرانی نیز اشاره نموده و معتقد است: صفوف مقدم تظاهرات خونین سال ۱۹۰۶ میلادی را جوانان و دانشجویان مدرسه پلی تکنیک و دانشکده فلاح و مدرسه علوم سیاسی تشکیل میداد، شور و هیجان ملی برای کسب آزادی در میان نسل جوان بپایه ای بود که توان گفت گروه بسیاری از دانشجویان ایرانی مقیم ممالک فرانسه و انگلستان و بلژیک تحصیل خود را ترك کردند و برای شرکت بر ضد اصول اداره مندرس قدیمی مملکت بایران بازگشتند.^۱

سهم تحصیل کردگان را در تدارك نظامنامه انتخابات و مواد و اصول قانون اساسی و متمم آن نادیده نمیتوان گرفت.

افراد کمیته وضع قانون انتخابات بوظیفه خطیر خود در برابر مساعی و جانبازی انقلابیها در سالهای پر تشنج انقلاب، با احاطه و اطلاع کاملی که در علم حقوق و مسائل حکومت ملی داشتند، آگاه بوده و با گنجانیدن لفظ Constitution در فرمان و دستخط مظفرالدین شاه قدرت را از دست درباریان خارج ساختند.

سازش و اتحاد دو نیروی مؤثر روحانیان و روشنفکران در انقلاب ملی ایران با سابقه

۱- انقلاب مشروطیت ایران تألیف پاولویچ

مخالفت اصولی که در اجرای برنامه واحد تمدن و علم جدید از ابتدای شروع آن در عهد ناصرالدین شاه بایکدیگر داشتند، در تاریخ تحول حکومت‌های ملی از لحاظ شرکت طبقات اجتماعی باتضاد هدفها شایان توجه است و وجه تمایز انقلاب ایران از جنبشهای تاریخی آزادیخواه دنیا در قرن نوزدهم میباشد. روشنفکران که بمنظور حفظ حقوق اساسی و آزادی فرد با حکومت استبداد بمبارزه برخاستند حصول منظور خود را در تقسیم قدرت دولت و تفکیک و انفصال قوا در لوای حکومت مشروطه بسبک دولتهای غربی میدانستند و یکی از شرایط پایداری و استقرار حکومت ملی را در محدود ساختن قدرت روحانی و تفکیک آن از قدرت دولت می‌شمردند و این منظور در تنظیم و اجرای برنامه های اصلاحی بدست بعضی از رجال روشنفکر دوران پیش‌هشیارانه پیش بینی شده بود، و حال آنکه روحانیان بخاطر کسب قدرت بیشتر و مداخله روز افزون در امور سیاسی مملکت در انقلاب شرکت کردند و ما در تأثیر روحانیان روشن خواهیم ساخت که یکی از علل شرکت روحانیان در انقلاب مشروطیت تمایل ضد اجنبی بوده است، باید متوجه بود که تنها محدود ساختن نفوذ اقتصادی دولتهای خارجی منظور نظر نبوده است، بلکه بیم روحانیان بیشتر از بسط نفوذ تمدن غربی در شؤون معنوی و فرهنگی و اجتماعی مملکت بوده است؛ و حال آنکه اهتمام روشنفکران در انقلاب مصروف و معطوف این بود که جنبش را بمسیر طبیعی هدایت کنند و اصول حکومت دموکراسی را که موافق اخذ فرهنگ و تمدن جدید اروپایی و برانداختن عوامل پذیرش حکومت مطلقه و استبداد بوده است جاری گردانند.

عدم تجانس فکری و مغایرت هدفهای انقلاب کنندگان، بخصوص روحانیان و روشنفکران سبب شد که دوران اتحاد و بستگی ایندو گروه دیری نیاید و پس از تحصیل فرمان مشروطیت و تشکیل مجلس اول دوام نیاورد، چنانکه تباین خواسته ها و تضاد افکار و سلیقه ها در مرحله تنظیم نظامنامه انتخابات و تدوین متمم قانون اساسی آغاز گشت.

نقول یکی از مؤلفین^۱ « جمعی از آزادیخواهان و اشخاص مطلع مانند صنیع الدوله، مخبر السلطنه، مشیر الملک، مجتشم السلطنه، بعضی از نظامنامه های انتخابات ملل دیگر را ترجمه و تعدیل کردند و نظامنامه انتخابات را ترتیب دادند و حال آنکه با دو اشکال برخورد کردند و این اشکال از طرف دو گروه روحانیان و رجال مستبد درباری بود که ولیعهد در باطن در رأس

آنها قرار گرفته بود ، روحانیان چنین نظر داشتند که ازباییهای ناصرالدینشاهی یعنی منورالفکران و بی اعتقادان بروحانی نمایان کسی داخل مجلس نشود و منظور رجال مستبد این بود که قوای مملکت فقط در تحت اراده شاه باشد و تجزیه نگردد » و نیز در تأیید اختلاف سلیقه اصولی روحانیان و روشنفکران در مورد تدوین متمم قانون اساسی چند نمونه میتوان آورد .

آزادیخواهان شریعت خواه با **اصل هشتم** متمم قانون اساسی « اهالی مملکت در مقابل قانون دولتی متساوی الحقوق خواهند بود . » بمخالفت برخاستند و مسئله عدم تساوی مسلمان و کافرذمی را در مورد حدود و دیه عنوان نمودند و در مورد **اصل نوزدهم** متمم قانون اساسی « تأسیس مدارس بمخارج دولتی و ملی و تحصیل اجباری باید مطابق قانون وزارت علوم و معارف مقرر شود و تمام مدارس و مکاتب باید در تحت ریاست عالییه و مراقبت وزارت علوم و معارف باشد . » از آن نظر که تحصیلات اجباری مخالف شرع تلقی شده بود مورد اعتراض روحانیان قرار گرفت و همین گروه در مورد **اصل بیستم** « عامه مطبوعات غیر از کتب ضلال و مواد مضره بدین مبین آزاد و سمیزی در آن ممنوع است . » بمخالفت برخاستند .

مسئله حاکمیت ملی و شرعی علاوه بر اینکه موجبات تغییر جهت رهبران روحانی و سایر علما و روحانیان را بعد از فرمان مشروطیت فراهم ساخت ، در مشروطه اول در درون مجلس نیز بین رهبران جنبش ملی اختلافاتی ایجاد کرد و به تشکیل دو جبهه یکی اقلیت تندرو متشکل از روشنفکران و آزادیخواهان با حمایت انجمنهای ملی و مطبوعات برهبری « سیدحسن تقی زاده » و دیگری اکثریت برهبری و پیشوایی رؤسای روحانی انقلاب « سید عبدالله بهبهانی » و سایر متنفذان مجلس که از تجار و سرمایه داران بزرگ بودند منجر شد و بدین ترتیب اتحاد روشنفکران و روحانیان را برهم زد و این جدائی در مراحل بعدی و انقلاباتی که منجر باستبداد صغیر و حوادث دیگر گردید مؤثر افتاد .

تأثیر روحانیان
قبل از انقلاب مشروطیت در تاریخ حکومت های ایران ، مسئله حاکمیت ملت هرگز در میان نبود ، برای قدرت شاهان و سلاطین مبدء « الهی » قائل بودند و در واقع حکومت را نماینده ای از مشیت الهی میدانستند . این اعتقاد موجب نوعی سازش میان دو قدرت مذهبی و سیاسی گردید و این امر بخصوص با ظهور دین اسلام و تمرکز هر دو قدرت دینی و دنیوی در وجود خلفا تقویت شد .

رسوخ احکام و قوانین این شریعت که بجنبه دینی و غیر دینی تقسیم نشده و براساس

عدالت اجتماعی و مساوات و برابری افراد است و استقرار مقررات آن، با اینکه موجب از بین رفتن اختلاف طبقاتی فاحش رژیم مبنی بر امتیازات نسبی زمان ساسانیان گردید ولی بالمال نتوانست منشأ تحولی عمیق در نظام سیاسی و اجتماعی ایران گردد. در طول تاریخ ایران باروی کارآمدن تدریجی سلسله سلاطین بعد از اسلام با اینکه بموجب سوازین شرعی بطور کلی رابطه شاه و رعیت باید مبنی بر اساس عدالت و حقوق متقابل باشد، باز هم استبداد شاهان و حکومت اشرافی حکام و ظلم و تعدی مأموران نسبت به طبقات پائین اجتماع تا ظهور مشروطیت ادامه یافت.

طبقه روحانیان ایران که پیرو مذهب شیعه میباشند اعتقاد باین اصل دارند که پیغمبر اسلام «ص» جنبه روحانیت را با رهبری سیاسی و حکومت دینی توأم ساخته و برای رهبری جامعه مسلمانان بامرحق حکومت را پس از خود بحضرت علی (ع) که جانشین منصوب است تفویض کرده است و در تفسیر آیه معروف «اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم». آیه ۶۲ از سوره نساء «میگویند که **اولی الامر**، امامان و پس از آنها جانشینان ائمه هستند. بنابراین اصل پس از حضرت محمد «ص» حکومت جامعه اسلامی باید بدست حضرت علی (ع) و جانشینان آنحضرت که ائمه اطهار باشند بطور موروثی اداره شود و پس از غیبت آخرین امام در اواخر قرن سوم هجری (نهم میلادی)، در غیاب آن حضرت مجتهدان و فقهای دین سمت رهبری جامعه مسلمانان را با سر خداوند خواهند داشت.

تفسیر اصل امامت مذهب شیعه موجب آن گردید که طبقه روحانی در ایران بسلاطین بچشم غاصب مقام خلافت و حکومت بنگرد و دعوی قدرت و حکومت دنیوی را داشته باشد و خود را حافظ نظم و عدالت اجتماع و حاکم حقیقی بداند. و نیز همین عامل خود سبب شده است که بین روحانیان و توده ملت که بمعقادات دینی خود پایبند میباشند یک نوع عاطفه حمایت و طرفداری از یکدیگر در مقابل دولتهای غاصب بوجود آید. قبول اصل اتحاد دو قدرت دینی و دنیوی از طرف روحانیان شیعه و وحدتی که بین این طبقه با عامه ملت وجود داشت ایجاد یک نیروی مقتدر در برابر نیروی دولتی کرد و در پرتو آن روحانیان موفق شدند که قدرت خود را در اسرار سیاسی نیز اعمال نمایند و در جریان وقایع و حوادث تاریخی بنام دین و قوانین شرعی سهمی مؤثر داشته باشند. حکومتهای وقت نیز از این نیروی مذهبی که اعتماد قسمتی از عامه ملت را پشت سر داشت و در واقع با داشتن حق اختیار و تصرف در حصه بزرگی از مالیات اسلامی که از منابع مهم درآمد ملی میتوانست

محسوب شود برحسب معمول عموم مردم بامیل و رغبت بروحانیان میپرداختند درباطن ناراضی بودند و دخالت روحانیان را در امور مملکت سدی در برابر نقشه های اصلاحی خود می دانستند. دربررسی وقایع تاریخی در پاره ای از موارد بطور استثناء بر میخوریم باین که دولتهای وقت بنا بمقتضیات زمان و عواملی چند از برای پیشرفت مقاصد خویش از این نیروی متشکل مذهبی استفاده نموده و ببرز گذاشت و حمایت آنها مبادرت ورزیده در نتیجه موجبات اقتدار زیاد آنها را در جریان سیاست مملکت فراهم ساخته اند، از موارد استثنائی که بگذریم سلاطین بنا بمصالح وقت و در پرتو تمرکز قدرت کوشیده اند از اعمال قدرت و مداخله بیش از حد این طبقه در صحنه سیاست و امور دیگر جلوگیری نمایند، در اینحال و در چنین موارد آن تضاد باطنی بصورت تصادم آشکار و علنی بین دو قدرت دولتی و دینی خود نمایی و جلوه گری نموده است، نمونه این تصادمات و مبارزات بین دو نیروی دولتی و روحانی را می توانیم در حوادث مهم تاریخی ایران از اواخر قرن سیزدهم و اوایل قرن چهاردهم ه. ق و طی تحولاتی که در شؤون سیاسی و اجتماعی ایران مقارن انقلاب مشروطیت روی نموده است باسانی باز یابیم:

از جمله علل مهم این تضاد و مقابله آشکار در انقلابات اخیر ایران با وجود معتقدات قوی که ظاهراً شاهان و پاره ای از درباریان نسبت بمسائل دینی و اصول مذهبی خود داشتند و احترام بشعائر مذهبی را رعایت میکردند. اختلاف و دودستگی جامعه روحانیت آن زمان بر سرمسایلی چون ریاست جامعه روحانیت و منافع مادی حاصل از تولیت موقوفات معتبر بوده است. عبارت دیگر تضاد و اختلاف داخلی طبقه روحانیان و جانبداری و حمایت پاره ای از آنها از اعمال و نیات هیأت حاکمه وقت، موجبات وارد ساختن اهانت و تضيیقاتی از طرف هیأت های حاکمه نسبت بعهده ای از روحانیان را فراهم ساخت^۱ و سبب شد که در بحرانیهای تاریخی و انقلاب مشروطیت ایران این دو نیرو در صف برابر یکدیگر قرار گیرند.

روحانیان، همچنانکه اشاره شد نفوذ شدید در میان عوام داشتند، قدرت و اعتبار آنها پس از روی کار آمدن سلسله صفویان که سلاطین آن خود از میان این طبقه برخاسته بودند، افزایش یافت و پاره ای از آنها در نتیجه تصدی موقوفات و منافع حاصل از تیولداری در صف متعین و مالکان بزرگ درآمدند و این وضع را کمابیش در دوره قاجاریان نیز حفظ نمودند.

باید دانست همکاری دو قدرت دینی و دنیوی که در زمان سلطنت صفویان بعد شدت خود رسید پس از روی کار آمدن جانشینان صفویان بتدریج کیفیت خود را از دست داد، چنانکه در انقلاب مشروطیت، روحانیان بعلمی چند برضد سلاطین وقت و استبداد زمان و مفاسد درباریان و مهمتر از آن در مقابل نفوذ اجنبی در شئون مملکت قیام کردند. با اینکه برخی از روحانیان - متعین بخاطر تنعم و بهره مندی از دستگاه حکومت وقت در باطن با انقلاب مخالف بودند و در حفظ سنن پافشاری میکردند، و عده ای دیگر نیز بسبب محافظه کاری جنبه بیطرفی را برگزیده بودند. باز هم اکثریت پیشوایان و علماء با توجه به بیداری طبقات مختلف مردم و نارضایی از اجحافات دستگاه حاکمه، بخصوص نفوذ بیگانگان مداخله خود را بطور مؤثر وقاطعی در جریانات وقایع سیاسی و جنبشهایی که بمنظور برقراری عدالت و قطع دست اجنبی از شئون مملکت روی داد آغاز کردند و وظیفه خود را با حصول موفقیت و گرفتن فرمان مشروطیت انجام دادند.

حاج میرزا حسن مجتهد آشتیانی، با حکم بحرمست استعمال دخانیات اولین قدم را از طرف روحانیان برضد تسلط و استثمار خارجی برداشت و چون باو تکلیف شد که بمنظور رفع حرمت استعمال دخانیات یا در ملاء عام غلیان بکشد یا از ایران خارج شود، وی با قبول شق دوم شور و هیجان خاصی در مردم بوجود آورد، و موجبات وحدت طبقات ملت را فراهم کرد. روحانیان بحمايت از منافع صنفی تجار در ضمن ارسال تلگرافاتی چند بتوسط پیشوایان خود بشاه وقت و متذکر ساختن زیانهای ملی ناشی از اعطای امتیازات خارجی، همچنین با تشکیل دسته هایی منظم از علماء و طلاب، با تظاهرات دامنه دار و وسیع و شعارهای مذهبی قوه و قدرت ملی را در مقابل قدرت دولتی که تا این تاریخ مطلق العنان بوده و تالی نداشت نمودار کرده و با وحدت و هماهنگی ملی موفقیت خود را تضمین کردند.

پس از موفقیت ملت در واقعه رژی قدرت روحانیان در امور سیاسی و اجتماعی افزون شد. ظلم و اجحافات که از طرف حکام ولایات نسبت بعموم و بخصوص اهانتی که از طرف آنها در بعضی از نقاط ایران نسبت بطبقه علماء و طلاب صورت میگرفت از جمله عواملی بودند که موجبات مخالفت این طبقه و نفوذ آنها را در امور جاری شدید تر کرد. پیوستن دو تن از مجتهدان بنام تهران آقایان سید محمد طباطبایی و سید عبدالله بهبهانی که از بزرگترین و مؤثرترین مقامات روحانی در انقلاب مشروطیت بودند، بمنظور حفظ موقع و منافع صنفی پس از توهینی که بامر عین الدوله

بمنظور خائف ساختن طبقه روحانی نسبت بیک تن از مجتهدان بنام کرمان و چندتن دیگر از علماء انجام گرفت موجبات تقویت و وحدت بیش از پیش این طبقه را فراهم کرد و از این پس بطور آشکارا در مقام مخالفت و ضدیت باحکومت وقت برآمدند.

وعاظ ضمن بیانات مذهبی بذکر مظالم مأموران دولت و اقدامات مظفرالدین شاه می پرداختند و مذمت از نفوذ خارجی و بخصوص مسئله گمرک احساسات مردم و بخصوص طلاب و صادرات و دیگر گروههای ملی را که خود زمینه مساعد و آماده ای داشتند برمیانگیختند. در بر انگیزتن مردم و بیدار ساختن آنها مساعی و عاظ بنام و مشهور تأثیر مهمی داشته است، شیخ محمد واعظ اصفهانی «سلطان المحققین» باسحریان خود واقعه انهدام ساختمان نیمه تمام بانک استقراضی روس را بوجود آورد، و همچنین شهادت و صراحت لهجه واعظ مشهور دیگر سید جمال الدین اصفهانی که در غالب مواعظش با تشریح مفاسد زمان توده های عوام را بحقوق خود آشنا میکرد وظیفه مهمی را در پیدایش هیجان ملی ایفا کرد. مواعظ و مطالب مؤثر علماء و واعظان معروف زمینه تمایل توده های عوام را بهمراهی و پشتیبانی از مقاصد علماء و تجار در وقایع و حوادث تاریخی که بصورت اعتصابات عمومی و ملی جلوه گری کرد فراهم ساخت و موجب بیداری و قیام آنها برضد مظالم استبدادی گردید. دامنه فعالیت روحانیان بصورت مهاجرت باماکن زیارتی و بست نشینهای متعدد همراه با تبلیغات گوناگون تا صدور فرمان مشروطیت بصورت شدید ادامه داشت.

بطور کلی باید دانست که فعالیتهای مداوم این گروه و بخصوص پشتیبانی که علماء و مجتهدین نجف در ضمن انتشار بیانیه ها و فتاوی خود کردند تأثیر فوق العاده عمیقی در بین طبقات متوسط «کسبه و پیشه وران» بخشید و تکان محکمی بتوسعه نهضت انقلابی ایران داد. موافقت و همراهی آیه الله میرزا حسن شیرازی، مقیم سامره در مورد مسئله تحریم تنباکو با آیه الله میرزا حسن آشتیانی و تلگرافاتی که وی بمنظور پشتیبانی از علماء ایران بنام ناصرالدین شاه مخبره کرد و بدنبال آن فتاوی علمای نجف و تلگرافهای آنها مبنی بر تأبید خواسته های علماء ایران، در تأسیس مجلس شورای ملی و حکومت مشروطه همانطور که فوقاً اشاره شد در تقویت مشروطه طلبان تأثیر مهمی داشت^۱.

۱- متن تلگراف ثانی حضرت آیه الله میرزای شیرازی بحضور ناصرالدین شاه چنین بود «بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه میرساند: سابقاً دعا گو عریضه ای تاگرافاً درباب مفاسد مداخله خارجه در داخله مملکت ایران بحضور مبارک عرض نموده بود. جوابی از جانب اولیاء دولت قوی شوکت نقل نمودند که کاشف بود از آنکه بمفاسد اجرای این بقیه پاورقی در صفحه بعد

از بررسی تاریخ انقلاب ملتها برای بدست آوردن حکومت ملی و دسکراسی از آنجمله:
انقلاب کبیر فرانسه بدست میآید که مبارزه ملت بر ضد قدرت مطلق دولت و هم بر ضد روحانیت
و کلیسا صورت گرفته است. زیرا روحانیان در شمار طبقات ممتاز و حاسی و حافظ امتیازات
حکومت وقت بودند و حال آنکه در ایران روحانیان برای نیل بمشروطیت در صف اول مبارزه
در میان بازاریان و روشنفکران و آزادیخواهان قرار داشتند.

بقیه پاورقی از صفحه قبل

امور حق التفات نفرمودند و چون اغماض از آن منافی رعایت حقوق اسلام بود. لهذا ثانیاً بعرض مبارک می
رساند که مفاسد انفاذ این امور بمراتب اعظم تر (کذا) از مفاسد صرف نظر از آنهاست. کدام مفاسد باختلال
قوانین مات و عدم استقلال سلطنت و تفرق کلیه رعیت و یأس آنها از مراحم ملوکانه برابری میکند. چگونه
میشود که با وجود اینکه در قرون متداوله اولیاء دین مبین و سلاطین مسلمین شکرالله مساعیهم آنهمه اتلاف
نفوس و بذل اموال خطیره در اغلای کلمه اسلام بفرمایند. امروز باندک فایده با ترتیب مفاسد از تمام
اغماض نموده و کفره را بروجوه معایش و تجارت آنها مسلط کرد تا بالاخره اضطراب با آنها مخالطه و مواده -
کنند و بخوف و بار غبت ذلت نوکری آنها را اختیار نمایند و کم کم بیشتر منکرات شایع و متظاهر شود و رفته رفته
عقایدشان فاسد و شریعت اسلام مختل النظام گشته و خلق ایران بکفر قدیم خود برگردند. البته شدت واضطراب
و وحشت رعیت و استنکاف علماء اعلام را در انفاذ این امور بعرض مبارک نرسانیدند و بردوات اغفال نمودند
زیرا که این امور قابل انفاذ نیست و نخواهد شد. هرچند منجر باتلاف نفوس شود والا از حزم خسروانسه -
مأمول نبود رضا دهند رعیت که فی الحقیقه خزانه عامره دولتشند بالمره از وجوه تجارت و مکاسب خود مسلوب -
الاختیار و مقهور کفار باشند بدیهی است اولیاء دولت قویشوکت را از اجرای این امور جز ترقی مقصدی در نظر
نیست. بهتر آن بود که این رنج را در ترتیب اتباع دولت قویشوکت متحمل شوند که هم سبب جمعیت قلوب رعیت
و امیدواری آنها گردد و هم منافی با قوانین ملت و استقلال دولت نباشد. مأمول از عنایات ملوکانه چنانست که
عرایض صادقانه دعا گو را با تأمل ملحوظ نظر انور و در جمع قلوب رعیت بذل مرحمت فرمائید تا بکمال امیدواری و
شکرگزاری مشغول دعا گوئی دوام ذوات جاوید مدت باشند الامر الاقدس الاعلی مطاع محمد حسن الحسینی»
تاریخ وصول این تلگراف چهارم رجب ۱۳۰۹ هجری قمری بوده است: بنقل از کتاب بیداری ایرانیان
تألیف ناظم الاسلام کرمانی.

و نیز متن بیانیه مجتهدان متیم نجف را در جواب سؤال روحانیان تهران در مورد تأسیس مجلس شورای
ملی نقل مینمائیم:

بسمه تعالی و به نستعین: بسم الله الرحمن الرحیم: صلی الله علی محمد وآله الطاهرين ولعنه الله علی القوم
الظالمین انی الیوم القیامه:

«اما بعد. با تأییدات الهی و مراحم سماوی و زیر توجهات هادی عالی شأن حضرت صاحب الزمان -
«روحانفاده» قوانین مجلس مذکوره همانطور که بیان کرده اید مقدس و محترم بوده و بر جمیع مسلمانان فرض
است که قوانین مجلس مزبور را قبول و بموقع اجراء بگذارند. اقدام بر علیه مجلس بمنزله مقاومت در برابر
احکام دین حنیف میباشد بناء علیه تکرار نموده میگوئیم: وظیفه مسلمین است که در هر جنبش علیه مجلس
جلوگیری نمایند:

نقل از کتاب مشروطیت تألیف پاولویچ صفحه ۳۵

شایان توجه در این جنبش آن است که حربه آزادیخواهان و مشروطه طلبان از طرفی و مستبدین و مخالفان از طرف دیگر مسئله شریعت و دین بود. هریک از دو طرف با سلاح دین و مطرح نمودن قوانین شرعی بمبارزه میپرداختند، مستبدان برای برگرداندن مردم از آزادیخواهان نسبت بیدینی و بایی بودن را بمجاهدین راه مشروطیت میدادند و اساس حکومت مشروطه و عدالتخانه را خلاف موازین و احکام شرعی قلمداد میکردند، آزادیخواهان نیز در اعلامیه ها و نشریات و سوعظه های خود با استناد بآیات عدیده قرآن و احادیث و اخبار در مذمت سلطنت مطلق و ظلم و استبداد، توجه طبقات مختلف ملت را بسوی خود جلب و آماده انقلاب بر ضد حکومت ستمگر میکردند.

شرکت روحانیان در انقلاب مشروطیت و اینکه بدنبال روشنفکران و تحصیل کردگان مکتب تمدن غرب در صف اول مبارزه قرار گرفتند، این مسئله را برای ما پیش میآورد که هدف واقعی و انگیزه آنها از مبارزه برای انقلاب و حکومت مشروطه چه بوده است؟ با احتمال علل متعددی در کار بوده و ما هم آنها را بعنوان فرضیاتی مطرح می کنیم:

در درجه اول شاید بتوان گفت تمایل ضد اجنبی در روحانیان اسلام سبب شد در مقابل امتیازاتی که بخارجیان داده میشد و همچنین نفوذ بیحد و حصر آنها در شؤونات اجتماعی، سر مخالفت بردارند. شرکت روحانیان در شورش برضد امتیارتنباکو «۱۳۰۹ ه. ق» که در حقیقت باید آن را مبدأ نهضت مشروطیت نامید، به پشتیبانی از منافع صنفی تجار، همچنین در قیامهای دیگری که از طرف بورژوازی تاجر ایران برضد نفوذ سرمایه های خارجی و امتیازات اعطائی صورت میگرفت، علاوه بر تأیید مطلب فوق نکته دیگری را نیز بر ما آشکار میدارد که عامل وحدت بیشتر ایندو طبقه (روحانیان و بازاریان) وابستگی اقتصادی روحانیان بتجار و کسبه است و نشان میدهد که بازاریان بعلمت اعتقادات مذهبی بیش از همه طبقات دیگر فرایض مذهبی را اجرا میکردند و در پرداخت واجبات مالی «خمس، زکات، و سهم امام و جزاینها» به روحانیان ساعی تر بوده و اهمال و سستی در آن را جایز نمیدانستند.

این اتحاد و بستگی با مجاورت مرکز فعالیت آنها «بازار و مسجد» و اینکه مسجد مرکز تجمع تجار و بخصوص کسبه و پیشه و ران بوده تقویت می شد. در حوادث و وقایع تاریخی که بمنظور برقراری مشروطیت روی داده است، بازاریان و روحانیان هسته مرکزی انقلاب را در

بازار و مسجد تشکیل داده اند. «س. ایرانسکی، مخالفت با استعمار ایران را توسط بیگانگان انگیزه مبارزه روحانیان در انقلاب ندانسته بلکه معتقد است از اولین روزی که سرمایه خارجی بآرامی در ایران نفوذ کرد روحانیان از اینکه شاهان و درباریان عایدات حاصله از امتیازات و دریافت وامهای متعدد و غیره را بخود تخصیص میدادند و ضمن معامله سهم و حصه ای از این منافع بروحانیان تعلق نمیگرفته است دلتنگ بوده اند^۱.

بررسی عمیق وقایع تاریخی نیم قرن پیش از انقلاب این فرض را پیش میآورد که روحانیان علاوه بر آنکه بعزت تمایل ضداجنبی درپاره ای از اصلاحات بسبک اروپایی: همچون موضوع فرهنگ و دستگاههای اداری و قضایی در زمان ناصرالدینشاه و اقدامات صدراعظم اوامیر کبیر و سایر وزیران آزادیخواه بعمل میآمد ناراضی بودند، از نظر آنکه این کیفیت بیشتر وضع اقتصادی و سیاسی آنها را نیز بمخاطره میانداخت و بمنافع ایشان لطمه وارد میآورد دلخور بوده اند: از آنجمله امیر کبیر با تنظیم دادگاههای عرفی و توسعه دامنه فعالیت و اختیارات مأموران آنها، بقدرت و صلاحیت دادگاههای مزبور افزود و حق رسیدگی بدعاوی حقوقی اقلیتهای مذهبی را از محاضر شرع سلب کرد و در صلاحیت دادگاههای عرفی قرار داد. پس از امیر کبیر وزیران دیگر از جمله میرزا حسینخان مشیرالدوله «در سال ۱۲۸۷ ه. ق آغاز تصدی وزارت عدلیه و پس از آن در زمان صدارت عظمی و سپهسالاری) اقدامات وی را دنبال کرد، و بتدریج متصدیان دیوان عدلیه با سلب حق قضاوت در امور جنایی و حقوقی از روحانیان، همچنین اعزام مأموران دیوان عدلیه بعنوان ناظر در اداره دستگاههای مذهبی و نظارت بر املاک موقوفه دایره نفوذ و منافع روحانیان را محدودتر کردند. همه این ها سبب شد که نقشه های اصلاح طلبانه و اقدامات مترقیانه ای که در اداره امور اجتماعی و فرهنگی مملکت اجرا میشد با مخالفت دسته های مختلفی از مردم از آنجمله روحانیان روبرو گردد بویژه که روحانیان ترویج آداب و رسوم غربی را مخالف شریعت اسلام تلقی می کردند و تجدد در شؤون مملکت را اعلام خطری میدانستند^۲.

۱- انقلاب مشروطیت ایران: ترجمه باقر هوشیار صفحه ۱۳۹

(۲) مخالفت حاج ملاعلی کنی، مجتهد متنفذ تهران با اقدامات میرزا حسینخان مشیرالدوله در زمان صدارت از عوامل مؤثر و مهم سقوط و معوق ماندن نقشه های اصلاحی او گردید. در برکناری میرزا علیخان امین الدوله و بعضی دیگر نیز مخالفت علماء بی تأثیر نبوده است.

بنابراین احتمالاً میتوان گفت یکی از علل شرکت این طبقه در انقلاب مشروطیت، حفظ وضع اجتماعی و تقویت و تحکیم حقوق و امتیازاتی بوده که بتدریج بیم از دست دادن آنها سیرفته است ولی باید دانست که روحانیان درعین اینکه بخاطر تحکیم و حفظ منافع مادی خود از جریان روز و عدم رضایت تجار استفاده کردند و بمبارزه با دستگاه حاکمه برخاستند به مسئله جلب تمایل عموم ملت نیز متوجه بوده اند.

توده ملت رافشار استبداد و فساد دربار و تضییقات و تعدیات حکام و عمال دولتی همچنان که در صفحه های پیش اشاره شد بجان آورده بود، پاره ای از افراد ملت بسبب عوامل متعددی که در فصول گذشته از آن ها سخن رفت صاحب افکار نوی گشتند و تشنه اصلاحات و اجراء عدالت و احقاق حق خود بودند. هیچ چیز جز اجرای خواسته ها و تمایلات آنها را قانع و راضی نمیکرد، گروه های عظیمی از انقلابیان درابتدای مبارزه اگر چه مفهوم مشروطیت را درک نمیکردند ولی خواهان تحولاتی مبنی بر اجرای قانون شرع بمنظور رفع ظلم و احقاقیات بودند، از طرف دیگر برای توده های عوام نیز که عاجز از درک روح زمان بودند زمینه پذیرش تبلیغات علما و روشنفکران، نظر بسختی معیشت و نابسامانی و نا ایمنی وضع آنها در نتیجه تعدی و ظلم مأموران دیوان ازهر حیث آماده بود و خواه ناخواه بصف انقلاب طلبان کشانده میشدند.

مجتهدان بزرگ و دیگر روحانیان به پیروی از خواسته های اکثریت ملت بمنظور رفع ظلم و بیعدالتی باصلاح دین از آن نظر که مبانی و اصول حکومت مشروطیت را با اصل عدالت و مساوات در مذهب اسلام منطبق میدانستند بمبارزه برخاستند. شبهه ای نیست که باقبول این فرض مبارزه مجتهدان طراز اول و سایر علماء و طلاب بصورت تبلیغ در اماکن زیارتی و حوزه های درس و همچنین بست نشینی های متعدد، در درجه اول به سبب مفاسد دستگاه فرمانروایی و مظالم حکام و بمنظور برقراری حکومت قانونی بر اصل موازین شرع مبتنی بوده است، ولی این مسئله باعوامل احتمالی که قبلاً توضیح داده شد نمیتواند مانعة الجمع باشد. هدف کسب قدرت بیشتر و نفوذ در امور سیاسی مملکت که روحانیان اسلام آنرا از جمله حقوق مسلم خود میدانسته اند نیز در دل و اندیشه آنها مؤثر بوده و همچنین تمایل ضد اجنبی و مخالفت با نفوذ سرمایه های خارجی و همچنین عدم موافقت با اصلاحات مترقیانه مبنی بر تمدن اروپایی محرك آنان گردید و آنان را بمنظور مبارزه با استبداد و ظلم در صف انقلاب وارد ساخت.

توجه بآمار نمایندگان روحانی در عصر اول مشروطیت این نکته را بر ما آشکار میدارد

که این گروه مقاصد اصلی خود که کسب قدرت سیاسی بیشتر و نفوذ در شؤون اجتماعی مملکت باشد بطور محسوسه توفیق یافتند. در مجلس اول رهبران روحانی انقلاب در صف نمایندگان جای داشتند قدرت آنها در صحنه سیاست پارلمانی در مورد تدوین و تنظیم قانون اساسی و متمم آن نافذ و عملی گشت. این طبقه بموجب اصل دوم متمم قانون اساسی حقوق و امتیازات از دست رفته خود را تأمین کردند و با تعیین ه نفر از علمای طراز اول بنماینده گی از طرف طبقه روحانیان بمنظور نظارت در وضع قوانین مجلس و تطبیق لوایح و طرحها با سوازمین و احکام شرعی موجبات بسط نفوذ خود را در قوه قانونگذاری کشور فراهم ساختند.

ولی باید توجه داشت که چنانکه یاد آور شدیم حمایت و پشتیبانی روحانیان و اتحاد آنها با روشنفکران که بقول ادوارد برون انگلیسی بجنبش ملی ایران سیمای خوش آیندی داده بود دیری نپایید و پس از اعلام مشروطیت و افتتاح مجلس شورای ملی روحانیان با اتکاء بحقی که قانون اساسی بآنها اعطائوده بود با پاره ای قوانین اصلاحی و آزادی مطبوعات و جراید مخالفت کردند. عده زیادی از روحانیان با پشتیبانی گروهی از علمای نجف که خود از آغاز انقلاب با علماء و مجتهدان مجاهد ایران برای گرفتن مشروطیت در باطن هماهنگی نداشتند و پیشروی و توسعه جنبش ملی را مغایر و مخالف شرع قلمداد کردند. برخی از علماء نجف ضمن ارسال پیامها و تلگرافات عدیده طبقات مختلف مردم و انجمنها و اتحادیه های اصناف را از مداخله در امور سیاسی کشور منع می کردند و با ارباب جراید بسبب انتشار مقالاتی که از نظر آنها مخالف مصالح دین بود باب مخالفت باز کردند.

شک نیست که مسئله تفاوت و اختلاف هدف مبارزان در انقلاب مشروطیت سبب شد که پس از افتتاح مجلس شورای ملی و برقراری حکومت مشروطه جناح متحد آزاد یخواهان در هم شکسته شود و بخصوص نفاق و اختلاف سلبه روحانیان بزرگ شیعه و پیوستن بعضی از آنها بطرفداران محمدعلیشاه و درباریان وی و حمایت از خواسته های مرتجع در ایام فترت، همچنین تبلیغات سوئی که بر ضد آزاد یخواهان می کردند به پیدایش دو جبهه با افکار متضاد یکی «شریعت طلب» و دیگری «مشروطه خواه» منجر شد، و بدینوسیله موجبات تضعیف جبهه آزاد یخواهان و تقویت و تشجیع مرتجعان فراهم گردید. و نیز باید دانست که در این مورد بخصوص، حمایت روحانیان عتبات تأثیر مهم و شایان توجه داشته است.

رهبری روحانیان مخالف مشروطیت با شیخ فضل الله نوری بود، و علت مخالفت نامبرده

ظاهراً بر سر مسئله ریاست روحانی و حسادت و رقابت وی با پیشوایان روحانی مشروطیت بوده است، چون شیخ فضل الله نوری در باطن با مشروطه موافقت نداشته و از طرفی احتمال می رود که از یادی دربار و موافقین عین الدوله بوده و در نهان بنفع مستبدین فعالیت می کرده است. چه وی در جریان مشروطیت و برقراری مجلس در صف رؤسای آزادیخواه پذیرفته نمی شود و مورد اعتماد ملیون واقع نمی گردد، نامبرده برای راه یافتن بمجلس و داشتن سهم و حصه ای در نظام جدید، در موقع تنظیم و تدوین قانون اساسی در میان روحانیان و تجار و کسبه متدین که با اصول حکومت مشروطه چندان آشنا کامل نداشتند به تبلیغ پرداخته و مسئله مغایرت بعضی از اصول قانون اساسی را با قوانین شرع عنوان مینماید و بتدریج زمینه شریعت خواهی را بوجود می آورد، و نیز برای اینکه بتواند راهی بمجلس شورای ملی بیاید، اصلی مبنی بر لزوم هیأتی مرکب از پنج تن از علماء طراز اول را بامید آن که شامل حال خودش هم بشود عنوان میکند و برای قبولاندن آن بوسیله بعضی از طرفداران و هواخواهان خودش تلگرافی حمایت و پشتیبانی علماء نجف را در این مورد خاص جلب مینماید، ولی چون از این راه هم برای سیادت و ریاست خود نمیتواند طرفی ببندد، با کمک درباریان و چند تن از مجتهدان و علماء معروف دیگر: مانند حاجی میرزا حسن مجتهد تبریزی، حاجی خماسی و سید احمد طباطبائی، حاج شیخ عبدالبنی، ملا محمد آملی، و حاجی میرزا لطف الله را با خود همراه میسازد. ابتدا بطور نهانی بمبارزه شروع میکند و گروه کثیری از علماء و طلاب را با خود همداستان میسازد. این عده پس از چندی آشکارا با وسایل مختلف به بد گوئی از مشروطیت پرداختند و در زمان بست نشینی در حضرت عبدالعظیم برای نشر عقاید مشروعه خواهی و مخالفت با مشروطیت بانتشار روزنامه ای بنام شیخ فضل الله مبادرت ورزیدند. مقالات روزنامه مزبور مردم را برضد مشروطیت تحریک می کرد.^۱ از سوی دیگر گروه مزبور با تأسیس انجمنی بنام انجمن آل محمد

(۱) در اینجا بی مناسبت نیست که بذکر قسمتی از مفاد مندرجات یکی از شماره های این روزنامه پردازیم « جماعت آزادی طلب بتوسط دو لفظ دلربای عدالت و شوری برادران ما را فریفته و بجانب بی دینی میرانند و گمان می رود که عصر ریاست روحانی شما تاریخ انقراض دولت اسلام و انقلاب شریعت خیر الانام واقع بشود و چیزی نگذرد که حریت مطلقه رواج و منکرات مجاز و مسکرات مباح و مخدرات مکشوف و شریعت منسوخ و قرآن مهجور بشود و این سوء ذکر و عوارعظیم در شرح احوال شماها ابدالدهر باقی بماند، شماها که بهتر میدانید که دین اسلام اکمل ادیان و اتم شرایع است و این دین دنیا را بعدل و شوری گرفت آیا چه افتاده است که امروز باید دستور عدل ما از پاریس برسد و نسخه شوری ما از انگلیس بیاید نقل از تاریخ جراید و مجلات ج دوم صفحه ۳۳۲

مرکزی برای تجمع ملاحای مستبد و مردم عوام تشکیل دادند و با ایراد نطقهایی بر ضد مشروطیت و بدگویی از اساس آن جمعی از اشرار را گرد خود جمع کردند و بازار آزادیخواهان و مخالفت با مشروطه خواهان پرداختند، و در حوزه علمی نجف نیز که مخالفت و موافقت آنها در انقلاب مشروطیت بیش از هر عاملی مؤثر بوده است روحانیان سهم و حصه ای سهم در اختلافات بین مشروعه و مشروطه داشته و بتشکیل دو جبهه موافق و مخالف مشروطه پرداخته اند. عده ای برهبری از سید کاظم یزدی که دارای مقلدان بسیار در ایران و همچنین عراق عرب بوده و بخصوص عشایر شیعه از او تقلید میکردند و او را پیشوای مطلق میدانستند نسبت بمشروطه خواهان اظهار بدبینی کردند و آنها را بیدین شناختند و دسته ای دیگر از طلاب روشنفکر برهبری آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آخوند مازندرانی و حاجی میرزا حسین و حاجی میرزا خلیل که از علماء معروف شیعه بودند از انقلاب ایران حمایت کردند و در تقویت حکومت ملی و مخالفت با حکومت وقت مساعی بسیار بذول داشتند.

تأثیر بازاریان

بازرگانان و بطور کلی بازاریان که نیروی عظیم متشکلی را تشکیل میدهند در میان طبقات مختلف اجتماع ایران قبل از انقلاب تنها طبقه ای بودند که منافع اقتصادی و شغلی موجبات وحدت و اتفاق آنها را فراهم کرده بود و با داشتن تشکیلات و سازمانهای صنفی با حقوق مستقل، منزلت اجتماعی و اهمیت اقتصادی خاصی را

(۱) - و ما در اینجا بی مناسبت نمیدانیم بنقل تلگرافی مبنی بر حمایت از مجلس و مشروطه که از طرف روحانیون مشروطه خواه نجف بمجلس شورای ملی مخابره شده است بپردازیم:

مجلس محترم شورای ملی رفع الله قواعد

تلگراف موحش انجمن شریف واصل و از مخالفت مخالفین با مجلس محترم اسلامی خاطر قاطبه اهل اسلام ملول گشته، عموم اهل علم و کافه ممتخبین شریعت مطهره حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله وسلم را اعلام میدارد که خداوند متعال گواه است که ما غرضی جز تقویت اسلام و حفظ دماء مسلمین و اصلاح امور عامه نداریم، علیهذا مجلسی که تأسیس آن برای رفع ظلم و اغاثه مظلوم و اعانت ملهوف و امر بمعروپ و نهی از منکر و تقویت ملت و دولت و ترفیه حال رعیت و حفظ بیضه اسلام است قطعاً وعقلاً و شرعاً و عرفاً راجح و بلکه واجب است و مخالف و معاند او مخالف شرع انور و مجادل با صاحب شریعت است، رجاء واثق که تاکنون انشا الله تعالی کسی مخالفت نکرده و نخواهد کرد و هرگاه برخلاف این مضمون کتباً و تلگرافاً نسبتی بما داده شود کذب محض است. احضار را صلاح ندیدیم، مهات را اطلاع دهید.

الاحقر نجل حاجی میرزا خلیل - الاحقر محمد کاظم خراسانی - الاحقر عبدالله مازندرانی.

نقل از تاریخ مشروطیت ایران صفحه ۷۱.

که از دیر باز داشتند حفظ کرده بودند، این موقع بخصوص با بسط روابط بازرگانی ایران با دولتهای خارجی و توسعه اقتصاد تجارتی و افزایش تعداد تجار در اواخر قرن سیزدهم تحکیم شد. در عمل طبقه بورژوازی قبل از برقراری نظام جدید در ایران تنها از کسبه و بازرگانان تشکیل میشد.

بازار که حکم مرکز فعالیت اقتصادی و سرمایه داری را دارد مانند شهر کوچک و واحد بسته ای است در این واحد بازرگانان بزرگ، صرافان، و بانکداران همراه با کسبه جزء و پیشه وران مرکز اساس فعالیت شهری را تشکیل میدهند.

تمرکز واحد های اقتصادی و برقراری مؤسسات مذهبی «مسجد» و تفریحی «چون قهوه خانه ها» و سایر سازمانهای مورد احتیاج در یک جایگاه «بازار» بی بازار جنبه مرکزیت قدرت اجتماعی خاصی را در انقلابات و جنبشهای اوایل قرن چهاردهم ه. ق. بیدبخشیده است. پاره ای از بازرگانان عمده، سرمایه گذاران بزرگ و نمایندگان کمپانیهای تجارتی و واسطه های آنها، گروه خاصی را در این تجمع تشکیل میدادند که بسبب ارتباط تجارتی با دول غربی و اقامتهای متوالی و طولانی در ممالک متمدن همجوار و تماس و آشنایی نزدیک با تمدن جدید و احیاناً مشاهده انقلابات ملل دیگر بخاطر بدست آوردن حکومت ملی، همچنانکه خود صاحب افکار تازه و نوینی شده بودند بطور غیر مستقیم در بیداری اجتماعی و هوشیاری دیگر بازاریان عامل مؤثر گردیدند. این گروه قلیل همراه با توزیع کالا های تجارتی، اخبار دست اول از دنیای آزادی را نیز توزیع میکردند روحیه کنجکاوانه و تمایل سود جویانه طبقات بازاری با دریافت نسیم تمدن و ایده های آزادیخواهی از دنیای غرب موجبات تشکل افکار آنها را فراهم ساخت. در برابر اقداماتی که از طرف دولت در بازگذاشتن سرحدات ایران در برابر سیل کالا های خارجی بعمل آمده بود روحیه محافظ کاری طبقه بازاری را از میان بردویش از پیش بایجاد اتحاد و هم بستگی دسته های مختلف شاغل در بازار «اعم از تجار ثروتمند و مغازه داران و صاحبان حرف» و نیز بر قدرت آنها افزود و سبب شد که این نیروی متشکل در مواقع حساس تاریخی، بخصوص پس از ظهور انقلاب، گاه برای حفظ منافع صنفی خود و زمانی در ظاهر بمنظور پشتیبانی از نیروی مذهبی با جریانات سیاست روز بمخالفت برخیزد و باشیوه اعتصاب و تحصن چرخ اقتصاد مملکت و زندگی روزمره اکثریت مردم را از کار بیندازد. در حوادث مشروطیت و همچنین انقلابهای بعدی که در طی بیش از نیم قرن پس از برقراری حکومت مشروطه بخصوص در عصر اول و سوم مشروطیت رخ

داده است. اینگروه همیشه سهم مؤثر و مهمی را بهمراهی روحانیان و به پیروی اصلاح طلبان آزاد یخواه در صفوف مقدم صحنه مبارزه برضد اراده حکام مستبد و عمال آنها برعهده داشته است. در انقلاب مشروطیت در درجه اول منافع اقتصادی انگیزه بازرگانان بمخالفت با حکومت استبداد بود. همچنانکه در فصل اول در ضمن بحث از عوامل اقتصادی انقلاب اشاره کردیم، مسئله اعطای امتیازات اقتصادی بدولتهای روسیه و انگلستان و توسعه نفوذ سرمایه های خارجی در ایران ایجاد یک نوع اسارت اقتصادی را در مملکت پدید آورد، و طبعاً سبب دشواری فعالیت تجارتنی اتباع ایرانی در بازارهای داخلی و خارجی گردیده بود، و نیز روشن کردیم که چگونه مأموران گمرک و مالیاتی باوضع حقوق و عوارض جدید بعنوان خدمت بخزانة دولت بر تعدیات خود نسبت به تجار و اصناف ایرانی میافزودند و نیز چگونگی اثر اقتصادی گمرکهای داخلی و معاف کردن اتباع خارجی را از ادای تعرفه های گمرکی و فشار و تحمیلی که ازاین راه برتجار ایرانی وارد میشده است و شرایط رقابت را در بازار تجارت سخت میکرده است بیان داشتیم.

باید دانست که علاوه بر علل سابق الذکر، مسئله هرج و مرج و ناامنی راهها بسبب راهزنیهای منظم وجود داشته است که غالباً قبیله های راهزن با حمایت دولت کاروانهای تجارتی را غارت میکردند، و این خود یکی از عوامل موجد وخامت اوضاع بازرگانان داخلی بوده است. همراه با عوامل فوق، تعدیاتی که بخصوص از طرف حکام بر این طبقه چون سایر طبقات وارد میآمد سبب شد که گروه کثیری از تجار و اصناف بستوه آیند و برای کسب و تجارت بخارج از کشور « بخصوص روسیه » مهاجرت کنند و عده ای نیز از تجار بزرگ برای حفظ موقع خود در بازار تجارت، بتابعیت و در مواردی هم تحت حمایت دولت روسیه تزاری در آیند. و چون زمینه مساعد برای اعتراض و شکایت از نابسامانی اوضاع از هر جهت فراهم گردید، عکس العمل نارضایی این طبقه نیز بصورت انقلابات و جنبشهای عمومی بروز و خود نمائی کرد و در نخستین جنبش اعتراضی ملت بعملیات خود سرانۀ حکومت و درباریان، بازرگانان عامل سازنده شورش بودند.

انحصار دخانیات ایران و اعطای آن بکمپانی خارجی، زیادهای فاحشی بازرگانان تنباکو فروش که در بین آنها تجار بزرگ نیز بودند میزد و از هنگامی که کمپانی رژی مشغول تهیه مقدمات کار خود بود، تجار بیکار نشستند و مخالفت خود را برضد انحصار اظهار میداشتند. در آغاز کار و فعالیت کمپانی مزبور، تجار عمده فروش تنباکو با همراه ساختن کسبه و دیگر بازاریان

در اغلب شهرستانها از جمله: شیراز، تبریز، اصفهان، مشهد، کرمان و در تهران برای لغو امتیاز شروع بفعالیت کردند و از پذیرفتن نمایندگان کمپانی در بعضی نواحی جلوگیری نمودند. شورش و مخالفت آنها بصورت اعتصابات عمومی و بستن دکانها و تجارتخانه ها انقلاب را که ابتدا جنبه صنفی داشت با مداخله علماء و تحریم پیشوایان روحانی جنبه شرعی و عمومی بخشید. تجار در این مبارزه که با اسلحه مؤثر تحریم تقویت شده، و موجبات هیجان عمومی، و همراه ساختن قاطبه ملت را فراهم ساخته بودند، پیروزی یافتند و مقاومت صنفی عمومی از ادامه فعالیت خارجیان جلوگیری کرد.

پیروزی در نخستین مبارزه منشأ مبارزات و جنبشهای دیگری از طرف بازاریان گردید و ما نمونه های متعدد آنها را در بررسی وقایع تاریخی و انقلابات سالهای ۲۳ و ۲۴ ه. ق، «۱۹۰۵-۱۹۰۶ میلادی» برضد قدرت مرکزی که اقتصاد مملکت را در استعمار خارجی قرار داده بود، و همراه با نارضایی از معاهدات تجارتی دولت و تعرفه های جدید گمرکی تحمیلی، بصورت فعالانه می بینیم:

نمونه بارز مخالفت بازار با اقدامات خود خواهانه شاه، بصورت تحصن عده بسیاری در حدود ۱ هزار نفر بسفارت انگلیس شایان توجه بوده و سهمی بزرگ در پیروزی نهضت مشروطیت داشته است. باید دانست که در این مبارزات همراه با بازرگانان و صاحبان سرمایه های آزاد، دسته ای از طبقات متوسط رو بپائین که مرکب از اصناف و پیشه وران بودند نیز در جریان جنبش های آزادیخواهی شرکت فعالانه داشتند. اصناف و پیشه وران نیز که مانند تجار مورد تضییقات و فشار های شدید داخلی و خارجی قرار گرفته بودند مانند ایشان در مقابل ظلم قیام کردند. باید اذعان کرد سهم و اثر اصناف و پیشه وران که حدود سه میلیون و پانصد هزار نفر از جمعیت ایران را تشکیل میدادند، بیگان قابل ملاحظه بوده است و حتی تأثیر آنها در آغاز رایش از تجار بود، و نیروی عظیمی از انقلابیان را تشکیل میداده اند.

اثر فعالیت این گروه در مجلس اول بیش از همه ادوار قانونگذاری نمودار است چه ایشان کثرت مجلس را داشته اند. اشتراك منافع گروههای بازاری، موجبات پایداری وحدت آنها در اتخاذ خط مشی سیاسی ثابت در تمام جریانات تاریخی بعد از مشروطیت فراهم ساخته است. لیکن باید دانست که در نهضت مشروطیت، گرچه محرك عمومی این طبقه یک انگیزه صنفی بود

که خاتمه دادن بتسلط نفوذ خارجی باشد، ولی همچنانکه در گذشته اشاره نمودیم در میان آنها اقلیت قابل ملاحظه ای نیز بودند که چون روشنفکران با آشنایی با اصول حکومت ملی و آگاهی بنواقص وعقب افتادگی کشور نسبت به تمدن جدید و توجه به زیان حکومت سلطنتی غیرمشروط، هم در قیام ملی و هم در نهضت فکری بخاطر کسب آزادی شرکت جستند.

شهامت و پشتکار بازاریان و تاکتیک آنها در مبارزات چنانکه در تواریخ مشروطیت مصنوب است. انقلاب ایران را بحق صورت انقلاب بورژوازی تاجر داده است. با اینهمه بدلائلی که بجای خود بیان خواهد شد تجار ایران بهره ای را که طبقات ممتاز فئودال و کارمندان عالی فئودال مشرب در انقلاب گرفتند نتوانستند بدست بیاورند.

همچنانکه در فصل تحولات اقتصادی اشاره شد، ایران موقع صنعتی خود را با پیشرفت صنایع جدید در غرب از دست داده و بخصوص صنایع

تأثیر کارگران

دستی ایران چه در داخل و چه در خارج از مملکت تنزل فاحشی کرده بود، در اواخر قرن سیزدهم و اوایل قرن چهاردهم هجری بدنبال سیاست اقتصادی نا درست و بر اثر ورود انبوه کالاهای خارجی در بازارهای اینکشور کارخانه های نوینادی که بسبک نو و بهمت سرمایه داران ایرانی از زمان ناصرالدین شاه ببعد تأسیس یافته بود بتدریج تعطیل گردید. چنین اوضاع خواه ناخواه نارضایی طبقه سرمایه داران و صاحبان کارخانه ها و همچنین کارگران بیکار ایرانی را سبب گردید. صاحبان صنایع ملی بمنظور حفظ و توسعه صنایع خود در برابر تجاوزات خارجی بمبارزه پرداختند، در پاره ای از نقاط ایران بدنبال این نارضایی تعداد کثیری از کارگران برای تهیه کار عازم ترکستان و قفقاز و کشورهای همجوار شدند (۱)

در داخل مملکت با اینکه آمار صحیح و دقیقی از کلیه کارگران در دست نداریم با این همه میدانیم که در برخی از نواحی ایران از آن جمله: در شهرستانهای شمالی و تهران و اصفهان تعداد معدودی کارخانه که با اصول تولیدی جدید تأسیس شده بودند با شرایط رقابت سخت اجناس خارجی بکار خود ادامه میدادند^۲ در این کارخانه های نویناد اتحادیه هایی از کارگران

(۱) ایوانف در تاریخ مشروطیت ایران تعداد مهاجران کارگر ایرانی را در باکو سال ۱۹۰۴ - میلادی قریب به هفت هزار نفر که ۲۲ درصد مجموع کارگران باکو را تشکیل میدادند یاد میکند، احمد کسروی تعداد کارگران ایرانی که در کانهای نفت قفقاز «صابونچی و بالاخانی» کار میکردند قریب ده هزار تن تخمین زده است

(۲) از آنجمله پاولویچ تعداد کارخانه ها و کارگاههای کوچک را در اوایل قرن بیستم فقط در تبریز در حدود صد و کارگرانی را که در آن کارخانه ها کار میکردند متجاوز از ده هزار تن تخمین زده است

«ریشه های اجتماعی و اقتصادی انقلاب ایران، صفحه ۵۰»

در رشته های مختلف صنایع با تشکیلات منظم که البته تعداد آنها خیلی اندک بوده در اوایل انقلاب بتدریج بوجود آمد.

بطور کلی باید دانست که در کلیه نقاط ایران کارگاههای صنایع دستی کوچک با کارگرانی که در شرایط سخت و بدون تشکیلات گروهی تحت نظر کارفرمایان بکارهای صنعتی مشغول بودند وجود داشته است. این کارگاهها با اصول قدیمه تولید بدون رعایت قوانین کار واتحادیه های کارگری موقع خود را با وضع دشوار بازار تا حدی حفظ کردند و بکار ادامه میدادند.

جنبش و انقلاب مشروطیت همچنانکه بر روی اکثریت طبقات شهر نشین تأثیر گذاشت و هیجان ملی بیسابقه ای در تاریخ بوجود آورد، و صفوفی از طبقات مختلف ناراضی از حکومت مطلق واستعمار خارجی را متحداً بمبارزه برانگیخت، بر روی کارگران شهری نیز مؤثر گردید. کارگران کارگاهها به تبعیت از کارفرمایان و استادکاران خود بمنظور حفظ صنایع ملی و منافع صنفی خود در مقابل بیگانگان در صفوف انقلابیان وارد شدند.

ولی باید دانست که سهم کارگران بصورت مبارزه طبقاتی و منظم در جنبش ملی پس از صدور فرمان مشروطیت و بصورت اعتصابات متعدد آنهم خیلی محدود بروز کرده و کارگران در نواحی مختلف بخصوص در صفحات شمالی ایران که افکار ساکنان آنها تحت تأثیر نهضت انقلابی ۱۹۰۵ روسیه قرار گرفته بود تأثیر بیشتری داشته اند. کارگران مهاجر ایرانی مقیم باکو چون بازرگانان و اصناف ایرانی مقیم آن نواحی، پیش از مشروطیت نیز با انقلابیان تبریز ارتباط داشتند و پس از اطلاع از جنبش آزادی و افتتاح مجلس شورای ملی، بمنظور شرکت در بدست آوردن حکومت ملی و بهبود وضع زندگی بخیال مراجعت بوطن افتادند. و چون سایر مهاجران توسط نمایندگان از طرف خود از مجلس شورای ملی خواستار شدند که آنان نیز نمایندگانی انتخاب کنند و بمجلس بفرستند، مراجعت مهاجران اعم از کارگران و بازرگانان از ماوراء قفقاز بایران با افکار آزادیخواهی و روح مبارزه برضد دستگاه حاکمه واستعمارگران، و شرکت آنها در مبارزات تاریخی آزادیخواهان تبریز نیز برای حفظ مشروطیت شایان توجه بوده است، و شرکت آنها در انجمنهای انقلابی مجاهدان بخصوص موجبات تقویت انقلابیان را در ضمن انجام خدمات مختلف دیگر فراهم می ساخت. ایوانف در مورد جنبش کارگران در انقلابهای مشروطیت چنین اشاره مینماید «در اعتصابات عمومی تابستان سال ۱۹۰۶ میلادی کارگران ایرانی چاپخانه های تهران اولین اتحادیه کارگری را در ایران تشکیل دادند» در سال ۱۹۰۷ میلادی جنبش اعتصابی کارگران و کارمندان

ایران آغاز گردید. از آنجمله: در ماه مارس ۱۹۰۷ میلادی اعتصابات عمومی تلگرافچیها که درخواست اضافه دستمزد و مطالبات دیگری داشتند در گرفت، در سال ۱۹۰۸ میلادی چندین بار در مؤسسات ماهیگری لیانا زوف در بحر خزر عصیان و اعتصابات کارگری بوقوع پیوست که برای سرکوب آنها مقامات دولتی مجبور شدند دسته‌های قزاقان ایرانی را گسیل دارند و در طی سالهای ۱۹۰۸-۱۹۱۰ میلادی کارگران بندر انزلی باربران و قایق‌رانان اعتصاب کردند، در تهران در شبکه‌چیها، کارگران چاپخانه‌ها، کارکنان ترامواها، کارمندان وزارتخانه‌ها در اعتصابات شرکت جستند^۱

استقرار اصول عمده مالکی باشد که کامل خود در ایران و بستگی زارع بزمین،
تأثیر روستائیان
 عدم ارتباط نزدیک روستاها با شهر، جهل و بیخبری روستائیان از جریان و کیفیت زمان، حس اطاعت و انقیاد بیحد و حصر نسبت باربایان که خاص طبقه کشاورزان ایرانی است، و عوامل بیشتر دیگر موجب شد که روستائیان در انقلاب مشروطیت سهم مهمی نداشته باشند. هر چند که شرایط سخت زندگی و نارضایتی عمومی زارعین سی‌بایست آنان را آماده انقلاب کند با اینهمه قشر بزرگ از ملت ایران تحت بردگی و استثمار طبقه عمده مالکان و اربابان باقی ماند. در انقلابی که بخاطر بدست آوردن حقوق اجتماعی و سیاسی بوجود آمده بود کشاورزان با وجود کینه و نفرت شدیدی که نسبت باربایان و مالکان داشتند سهمی‌نمر بخش بدست نیاوردند. قبل از فرمان مشروطیت در پاره‌ای از نقاط ایران که روستائیان با مراکز انقلابی ارتباط نزدیکتر داشتند و اکنشهای محدودی از طرف این طبقه بصورت فرار از ده و پناهنده شدن بشهرها و گاهی هم مهاجرت دسته‌های قلیلی از آنها بممالک همجوار برای نجات از چنگال فقر دیده شده است.

روستائیان مهاجر چون دیگر مهاجران ایرانی مقیم ماوراء قفقاز و ماوراء بحر خزر تحت تأثیر محیط تازه، و جنبشهای آزاد یخواهی برضد تزاریان قرار گرفتند، آشنائی با اصول آزادی خواهی آنها را نیز صاحب افکار نوینی ساخت، آنها که ارتباط خود را با وطنشان قطع نکرده بودند، در انقلابهای دوران اول مشروطیت با علم بمفاسد حکومت استبدادی و اصول اداره قدیم شرکت کردند، و بصورت جمعیتی قلیل با ناراضیان شهری دست اتحاد دادند، و بخاطر بهبود وضع زندگی خود بمبارزه پرداختند. صفحات تواریخ مشروطیت ایران که منعکس کننده فعالیت گروههای مختلف اجتماع است، اشاره مختصری به جنبش روستائیان در پاره‌ای از نواحی ایران

درسالهای ۲۳- ۱۳۲۴ ه. ق. بصورت مقاومت منفی در مقابل مالکان و خانها و مأموران دولت و امتناع از پرداخت مالیات و عوارض میکند. از آنجمله: ایوانف با استناد بگزارشهای نمایندگان سیاسی روس در مورد شرکت روستائیان و تأثیر آنها در انقلاب مشروطیت چنین مینویسد: «در سال ۱۹۰۶ نهضت خود بخودی دهقانان رو بتوسعه گذاشت، نخست این نهضت در ایالات شرقی ایران که همجوار روسیه بود (آذربایجان، گیلان، مازندران، استرآباد، خراسان)، بوجود آمد. پس از آن بجنوب ایران (کرمان، بلوچستان، اصفهان و ایالات دیگر) سرایت کرد. نهضت دهقانان اشکال گوناگون بخود گرفت، امتناع دهقانان از پرداخت مالیاتها و سهم مالکانه، خود داری از اجرای وظایف گوناگون که بآنها محول میشد، نافرمانی نسبت به مأموران شاه. تعداد وقایعی که در آن دهقانان برخانه های خانها و مالکان حمله میبردند، روز بروز بیشتر میشد. دهقانان انبار آذوقه خوانها را تصرف میکردند و بین فقرا قسمت میکردند».

تا اینجا سخن از گروه ها و طبقاتی بود که نهضت را بوجود آوردند و برای برقراری و ثبات آن وظیفه مؤثر و مثبتی بر عهده داشته اند.

تأثیر اشراف و عمده مالکان

در مقابل این طبقات، عوامل منفی چون مالکان بزرگ و اشراف قرار گرفته بودند که باتمام وسایل، ممکنه با حمایت بعضی از دولتهای خارجی برضد جنبش ملی قیام نمود، و مانع نضج مشروطیت و حکومت ملی میگرددیدند. اشراف و نجبای ایران در عهد قاجاریان را شاهزادگان و گروههایی که مقام و منزلت بلند اجتماعی در دستگاههای دولتی و دربار داشتند تشکیل میدادند. این طبقه با اینکه قدرتشان متکی بر مالکیت اراضی مزروعی وسیعی در کشور بود و در اجتماع مقام اول را داشتند ولی بجهاتی چند بصورت طبقه خاص که دارای قدرت سیاسی مداوم باشد گروه متشکلی تشکیل نمیدادند.

مالکان بزرگ ایران را اغلب همین طبقه اشراف و شاهزادگان تشکیل میدادند که اکثر آنها با در دست داشتن مقامات عالی دولتی از جمله: وزارت و صدارت و حکمرانی ولایات در سیاست و اداره امور مملکتی دخالت مؤثر داشتند. همراه با این گروه خانها و ایلخانیان بزرگ نیز با حکمرانی نواحی مختلف مملکت و فرماندهی ارتش که بصورت بنیچه و چریک بود جبهه واحدی از عمال حکومت استبدادی را تشکیل میدادند.

براین طبقه چنانکه در فصل اول سخن رفت از اواخر قرن سیزدهم ه. ق «قرن نوزدهم

۱ میلادی « گروه جدیدی از بورژوازی تاجر افزوده شد. گروه مالکان جدید با استفاده از سرمایه‌های روزافزون حاصله از سود تجارت توانسته بودند بزرگترین و آبادترین اراضی مزروعی را از چنگ مالکان جزء و روستاییان که دچار فقر و افلاس شده بودند خارج سازند، و با تصرف آنها بر قلمرو وسیع قدرت و نفوذ سیاسی خود بیفزایند، اشراف و مالکان بزرگ که در رأس آنها شاهزادگان قاجار قرار گرفته بودند، صنف مرتجع‌تری را تشکیل میدادند، شروع هرگونه اصلاحات جدید از طرف روشنفکران از آن جهت که با منافع آنها اصطکاک داشت با مخالفت روبرو می‌شد، و با تحریک شاه باتخاذ تصمیمات ارتجاعی از طرف این گروه متوقف میماند.

در جریان وقایع و حوادث مشروطیت، طبقات مختلف مردم بصورت قشر بزرگی در مقابل اعمال حکومت و ایادی وی درآمده بودند. جنبش و انقلاب مشروطیت پدیده‌ای نبود که مالکان و اشراف از آن طرفی ببندند و برله آن قیام کنند، جزاینکه بسیستم مالکیت و بهره برداری آنها از املاک مزروعی که براساس فئودالیت و استثمار طبقه روستاییان بود و همچنین قدرت آنان را محدود می‌کرد لطمه وارد میساخت.

پس از تشکیل مجلس اول و نضج جنبش آزادیخواهی، و تأسیس انجمنها ایالتی و ولایتی توسعه مبارزه‌ای که روشنفکران و طبقات متوسط یعنی تجار و کسبه و اصناف در راه ازین بردن حاکمیت فئودالها و عناصر ارتجاعی و بخصوص استعمارگران فعالیت میکردند، سبب شد سران فئودال و تیولداران و خانها بحمايت از شاه و اشراف درباری که در جریان نهضت بادولتهای خارجی و استعمارگران ساخته بودند برخاستند، و جبهه واحد مرتجعی را تشکیل دهند. در دنباله تصمیمی که از طرف محمد علیشاه به ازین بردن مجلس و تعطیل مشروطیت بتحریک همین گروه گرفته شده بود، گروه ارتجاعی با ایجاد نا امنی در نواحی حکومت، و تبعیت نکردن از احکام مجلس به مبارزه مستقیم با انقلابیان روی آوردند و برای سرکوب ساختن عناصر آزادیخواه کمکهای مؤثر و مفیدی بکودتای ضد انقلابی کردند. بعد ها نیز در جریان حوادث و وقایعی که برضد حکومت مشروطه و نا امنی و هرج و مرج مملکت پیش آمد، تأثیر این گروه را آشکارا از خلال صفحات تاریخ میتوان دریافت. پس از جنگ جهانی اول و آراش نسبی اوضاع داخلی ایران و ازین رفتن ایام فترتهای مجلس بخصوص از دوره چهارم قانونگذاری ببعداشراف فئودال با استفاده از ضعف طبقه متوسط و با کمک عوامل ذینفوذ داخلی و خارجی موقع از دست رفته خود را در مجلس اول و دوم بتدریج باز یافتند و در صحنه سیاست پارلمانی با قبول رنگ

مشروطه خواهی مبارزان و مخالفان خود را که مشروطیت بمساعی آنها بوجود آمده بود، کنار زدند و موقع خود را دیگر باره مستحکم کردند. در پایان این مقال ناگزیر از ذکر این نکته میباشیم که تعمیم یک مورد جزئی و خاص مبنی بر شرکت خانهای ایل بختیاری و بزرگترین ملاکان فتودال گیلان بر ضد کودتای محمد علیشاه نمیتواند ملاک موافقت طبقه فتودال با مشروطیت باشد بخصوص همانطور که قبلاً یاد شد، جنبش مشروطه خواهی ایران بر ضد استبداد و مظالم شاهزادگان و حکام که در رأس آنها فتودالها و ملاکان قرار داشتند صورت گرفته است^۱.

دولتهای خارجی و انقلاب مشروطیت

در پایان این فصل بی مناسبت نمیدانیم به مداخله مستقیم یا غیر مستقیم دولتهای خارجی در مبارزات ملی ایران که منجر تغییر رژیم حکومت، و انقلابات بعدی تأثیبات اوضاع داخلی ایران گردید بایجاز اشاره ای بشود. مسئله رقابت بین دولت روسیه تزاری و انگلستان بر سر منافع اقتصادی خود در ایران، و تحولی که بدنبال آن در اقتصاد مملکت بوجود آورد، اساس و پایه مادی نفوذ دولتهای خارجی در سیاست و امور اجتماعی کشور ایران در اوایل قرن چهاردهم ه. ق، گردید. این عوامل همراه با علل و اسباب مختلف دیگری که بتفصیل در فصول گذشته بیان گردید، به پیدایش مشروطیت ایران منجر شد.

این انقلابات و مبارزات ملی مزبور مسئله ای نبود که نتایج آن در نقشه دول استعمارگر در ایران بی تأثیر باشد و در مقابل آن بعنوانین مختلف بنفع سیاست واحد خود عکس العمل نشان ندهند و از مداخله مستقیم له و علیه چشم پپوشند.

دولت روسیه تزاری، خواه ناخواه بحمايت و جانبداری حکومت وقت و حفظ رژیم استبداد از آنجا که منافع و خواسته های دولت مزبور بسبب نفوذ فوق العاده در دربار و اوضاع داخلی ایران از هر جهت تأمین بود علاقه داشت، و با انقلاب مشروطیت و جنبشهای ملی خوش بین نبود، و با تمهید مقدمات و وسایل مختلف، بخصوص پس از تسلط نشستن محمد علیشاه و

۱- انگیزه قیام و جنبش گروه های مزبور در درجه اول جلوگیری از تحدید منافع اقتصادی خود بوده است. در ثانی مسئله رقابت ایلات و عشایر بر سر مسئله توسعه منطقه قدرت و حفظ موقع خود، و احیاناً بدست آوردن ریاست و حکومت بر ایلات و عشایر دیگر میتواند محرك سران ایل بختیاری شده باشد. توضیح آنکه سلطنت خاندانی از ایل قاجار بر ایران، محدود شدن منافع اقتصادی ایل بختیاری بمناصب موقع اقتصادی زمان و نفوذ و توسعه تجارت روسیه در ایران و از طرفی لطمه ای که با انتصاب حکام غیر محلی با استقلال آنها در حوزه حکومتشان وارد شده بود ممکن است انگیزه جنبش و قیام آنها شده باشد.

شناخت طبیعت و خوی مستبد وی موجبات تقویت مرتجعان و تضعیف نیروی ملی را فراهم ساخت و با ایجاد اشکالاتی چند از داخل و خارج ایران، از پیشرفت حکومت مشروطه جلوگیری کرد. علاوه بر دولت فوق همسایه دیگر ایران دولت عثمانی یا حکومت مطلقه که سلطان عبدالحمید تشکیل داده بود، طبعاً با جنبش آزاد یخواهی ایران بهیچ عنوان موافقت نداشت، و از بیم سرایت آن به عثمانی، و تحریک و برانگیزیدن افکار و اندیشه های آزاد یخواهی در ملت عثمانی که در آن زمان در زیر یوغ و سلطه استبداد سلطان عبدالحمید مجال بروز و خودنمایی نداشت بعنوان مختلف و وسایل امکان پذیر بمخالفت با مشروطه برمیخواست. گرچه این حکومت در آن سرزمین دیری نپایید، و همزمان با تعطیل مشروطه اول و بمباران مجلس، حکومت استبدادی بر چیده شد و حکومت ملی و آزاد عثمانی اعاده یافت. همانطور که جنبش جوانان ترک برای بدست آوردن حکومت ملی در بیداری و تنویر افکار ملت و آماجگی آنها بمبارزه ضد استبداد تأثیر غیر مستقیم ولی مهمی داشته، هماهنگی و همراهی آزادیخواهان ملت عثمانی و دولت جدید آن کشور باملیون ایران بروز کار استبداد صغیر در برقراری مجدد مشروطیت و مبارزات و جنبشهایی که جهت برکناری محمد علیشاه از سلطنت روی داد مؤثر بوده است.

دولت امپراطوری انگلستان بسبب موقع از دست رفته خود در مقابل حریف و رقیب سر سختش دولت روسیه تزاری، در ابتدا نسبت به انقلابات و اعتصابات عمومی بظاهر خوشبین بوده و برای پیشروی و اجرای نقشه استعماری خود در ممالک آسیایی و بخصوص و بمنظور - تأمین تسلط کامل خود بر هندوستان و اجتناب از بسط نفوذ دولت روسیه تزاری در مناطق مستعمراتی مورد نظر، جانب مخالفان رژیم تزاری را گرفت. دولت انگلستان بمنظور جبران شکست خود در مورد از دست دادن بازار تجارت ایران و برای بدست آوردن موقع اقتصادی دیرین و بویژه نفوذ در هیأت حاکمه، از نهضت و جنبش آزاد یخواهان ایران جانبداری کرد و بدینوسیله باروی کار آوردن رژیم جدید، از نفوذ توسعه روسیه تزاری در دربار ایران و تضعیف موقع اقتصادی و سیاسی خود در ایران کاست و بر رقیب خود غالب آمد.

روی اصل مزبور دولت انگلیس از مشروطه طلبان بصورت پناه دادن آزادیخواهان در سفارتخانه و قونسولگریهای خود در شهرستانها و ایفای نقش واسطه بین آزادیخواهان و شاه و تدبیر وسایل مختلف دیگر تأثیر مهمی در انقلابات ایران داشت.

ولی مسئله رقابت و تضاد بین دو دولت روسیه تزاری و انگلستان در مورد انقلاب مشروطیت

ایران دیری نپائید و عوامل مختلفی سبب شد که این دو نیروی آشتی ناپذیر بظاهر سیاست واحد و هماهنگی را در مقابل رژیم جدید ایران پیش گیرند از آنجمله:

ترس دولت انگلستان از سرایت جنبش ملی ایران بمنطقه نفوذ و مستعمره اش « هندوستان » و مهمتر از آن تغییر سیاست بین المللی دول غربی بود که مسئله سازش دولت انگلستان را با دولت روسیه تزاری بوساطت دولت فرانسه پیش آورد و در این امر پیدایش نیروی ثالثی در عرصه سیاست خارجی ایران چون دولت آلمان که از رفای دولت انگلستان بود ، عامل مؤثر و مهمی محسوب میشد . سیاست استعمار دولتهای آسیایی توجه دولت آلمان را بایران جلب کرد و نتیجه آن شد که دولت مزبور با توسعه نفوذ سیاسی و بخصوص اقتصادی خود در ایران بطور غیر مستقیم در سیاست بین المللی دو دولت روسیه و انگلیس در مورد نظام جدید و حکومت ایران تأثیر قابل ملاحظه و عمیقی پیدا کرد .

دولت آلمان با دولت انگلستان از راه اجرای سیاست تعرفه های ارزاقیمت ، و پیشنهادهایی در زمینه تأسیس بانک ، و امتیاز راه آهن و بخصوص پیشنهاد قرضه بایران رقابت میکرد . و از طرف دیگر جانبداری و حمایتی که این دولت از ملیون و مشروطه خواهان کرد ، موجب شد که در صحنه سیاست استعماری کشورهای اروپایی در آسیا و بخصوص ایران رقیب تازه ای که نقش موافق انقلاب را بر عهده داشت ، و نظر گروههای ملی و آزادیخواهان را بطرف خود جلب کرده بود وارد شود .

مجموعه عوامل فوق ، و بخصوص عدم تمایل واقعی دولت انگلستان به پیشرفت حکومت ملی و ترقی وضع سیاسی و اقتصادی ایران سبب شد که این دولت از رقابت و مبارزه ظاهری خود با دولت روسیه تزاری بطور موقت در مورد جنبش ملی ایران دست بردارد ، و امر تسریع در اجرای نقشه تقسیم ایران بمناطق نفوذ دو دولت انگلیس و روسیه تزاری با تشکیل کمیسیونی مرکب از نمایندگان دولتهای انگلیس و روس و عثمانی فراهم شود . نزدیکی دو دولت رقیب بمنظور اجرای هدف واحد ، و حفظ پایگاههای خود در آسیا ، نتیجه اش تنظیم و تصویب و اجرای موافقتنامه و قرار داد ننگین معروف ۱۹۰۷ میلادی گردید .

مسلم است که پس از تنظیم چنین موافقتنامه ای ، هیچیک از دول مزبور با حکومت ملی ایران همراه و موافق نبودند ، و بخصوص پس از آنکه نمایندگان مجلس با تنظیم و تدوین قانون اساسی و متمم آن به محدود ساختن نفوذ اجنبی در اسورات داخلی ایران ، و تجدید اعطای

امتیازات و پایگاههای اقتصادی خارجی در ایران اهتمام کردند، این عدم موافقت شدید تر شد و نیز پس از آنکه نمایندگان با پیشنهاد دولت وقت، مبنی بر استقراض تازه ای از دولت روسیه تزاری و انگلیس مخالفت ورزیدند، دولتهای اخیر باب مخالفت و کارشکنی را با دلایل پوچ و واهی باز نمودند، و با کمک ایادی خود در دربار، و همچنین بیاری پاره ای از خانها و حکام در شهرستانها، با ایجاد اغتشاشات و هرج و مرج داخلی، محیط متشنج و نا امنی در ایران بوجود آوردند، و با اتخاذ روشهای خاصی وضع مالی ایران را در چنان موقعیت بحرانی، سختتر ساختند، و با این کیفیت برآوردن خواسته و تمایل باطنی محمدعلیشاه که برقراری مجدد حکومت مطلق باشد کمک شایان توجه کردند. بخصوص دولت روسیه تزاری، با در دست داشتن نیروی نظامی ایران، و نفوذ و تسلط بر مقام سلطنت هدف خود را بطور مؤثرتری اجرا کرد، و با اینکه ظاهراً عوامل داخلی از جمله روحانیان مشروطه خواه و خانها و حکام محلی بیرانداختن مجلس برچیدن اساس مشروطیت اقدام و محمدعلیشاه را یاری کردند، و استبداد صغیر را بوجود آوردند. ولی بموجب مدارك و اسناد موجود دولتهای خارجی و بخصوص دولت روسیه تزاری عامل عمده در این قیام ضد ملی بوده است.

تأثیر عامل مداخله دولتهای خارجی در تحولات عمیقی که در عصر اول مشروطیت در اوضاع اقتصادی و اجتماعی و سیاسی روی داده است شایان توجه و بررسی عمیق میباشد. و - میتوان در واقع نا پایداری و بی ثباتی عصر اول مشروطیت و فترتهای طولانی و انقلاباتی را که به تغییر سلطنت منجر گردید مولود آن دانست. دو دولت « روسیه و انگلیس » بعنوان مختلف با وارد ساختن قشون در مناطق نفوذ خود، مداخله بیش از حد در امور داخلی ایران میکردند، و سبب بزرگی در راه پیشرفت گروههای ملی گردیده بودند. دولت انگلستان با اینکه در باطن از نفوذ روزافزون روسها پس از تعطیل مشروطه اول و فرمانروایی مطلق آنها بمدد نیروی قزاق و تسلیم دستگاه حکومتی ایران در مقابل تمایلات روسها ناراضی و نگران بود، باز هم از تعقیب سیاست سازش خود دست برنداشت، و این امر حتی پس از اعاده مشروطیت و تشکیل مجلس دوم، و وقایع پس از آن کما بیش همچنان ادامه داشت، و موقعی که مبارزات ملی و مساعی آزادی خواهان در برچیدن بساط استبدادی محمدعلیشاه و اعاده مشروطه و افتتاح مجلس شورای ملی در شرف نتیجه گیری بود، و حکومت ملی برای اجرای اصلاحات و قوانین بمحیط آرام و بدون تشنج احتیاج داشت، دولت مزبور در مقابل هر نقشه اصلاحی و اقداسی که دولتها و مجلس -

بمنظور تقویت بنیه مالی و اقتصادی کشور و دیگر اصلاحات داخلی در نظر میگرفتند ، با وسایل و حیل مختلف و بمدد ایادی پنهانی خود رادع و مانعی میگذاشتند . از آنجمله :

دولت و مجلس ایران بمنظور اصلاح امور اقتصادی کشور از دولتهای خارجی که جنبه بیطرفی را در ایران داشتند استمداد کرد و برای جلب مستشاران اقتصادی و استخدام آنها با دولت امریکا وارد بحث و مذاکره شد ، بموجب قرار دادی که دولت ایران با وزارت امور خارجه امریکا تنظیم کرد ، موقعیکه میسیون امریکایی بریاست مستر مورگان شوستر امریکایی بنام خزانه داری کل ایران مأمور اجرای طرح اقتصادی مبنی بر تجدید سازمان مالیه ایران گردید . دول استعمارگروسیه و انگلیس با عملیات هیأت گسیل شده از امریکا مخالفت کردند ، در این مورد خاص دولت روسیه تزاری از بیم بمخاطره افتادن منافع اقتصادی در ایران ضمن اولتیماتومی چند که بدولت ایران داد ، هم از اجرای نقشه اصلاحی شوستر امریکائی در ایران جلوگیری نمود ، و هم بدین وسیله باردیگرمقابل عدم تمکین نمایندگان مجلس از خواسته های آنها موجبات انحلال مجلس دوم و دوران فترت طولانی را فراهم ساخت .

نظیر این گونه مداخلات در امور داخلی مملکتی که باتغییر دادن نحوه حکومت چند هزار ساله و برسر کار آوردن رژیم و نظام جدید خواه ناخواه گرفتار مشکلاتی داخلی شده بود فراوان است :

فصل پنجم

تاریخ مختصر ادوار قانونگذاری

توضیحات مقدماتی - ذکر جریان مفصل و مشروح وقایع و حوادث تاریخی و تحولات اجتماعی و سیاسی و اقتصادی ایران از آغاز مشروطیت تا زمان حاضر از موضوع این تحقیق و بررسی خارج و مستلزم مطالعات و بررسیهای عمیق تری است که باید مورخان با نکته سنجی خاص خود برشته تحریر درآورند. ما در این فصل بذکر تاریخ مختصر ادوار قانونگذاری و اشاره اجمالی به وقایع مهم هر دوره با ذکر قوانین موضوعه بدون توضیح و تفسیر آن ها می پردازیم. برای این منظور تاریخ ایران را از آغاز مشروطیت تا زمان حال بر اساس خصوصیات سیاسی بسط عصر متمایز تقسیم میکنیم:

الف - عصر اول مشروطیت که از مهر ماه ۱۲۸۵ . ش . و پس از صدور فرمان مشروطیت توسط مظفردالدینشاه قاجار با افتتاح نخستین مجلس شورای ملی شروع شده و تا آذر ماه ۱۳۰۴ . ش . ادامه یافته و شامل پنج دوره قانونگذاری است. این عصر مقارن با دوره آخر سلطنت خاندان قاجار و بروز جنگ جهانی اول میباشد.

ب - عصر دوم مشروطیت - آغاز آن تفویض مقام سلطنت بموجب رأی مجلس مؤسسان بتاريخ آذرماه ۱۳۰۴ . ش . به سرسلسله خاندان پهلوی بوده است و دوره قانونگذاری از دوره ششم تا سیزدهم میباشد.

ج - عصر سوم مشروطیت: شروع این عصر مصادف با جنگ جهانی دوم واستعفای اعلیحضرت رضا شاه پهلوی و تفویض مقام سلطنت بجانشین قانونی ایشان اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی در تاریخ ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ . ش . میباشد ، و تا زمان تدوین این مجموعه هشت دوره قانونگذاری طی شده است. و چون دوره بیست و یکم مجلس شورای ملی که از جمله هشت دوره این عصر میباشد مراحل اولیه خود را طی میکند از بحث در باره وقایع قانونگذاری در این دوره صرفنظر و به گفتگو در باره مشخصات نمایندگان این دوره در فصل مربوط اکتفا میکنیم.

الف - عصر مشروطیت

دوره اول قانونگذاری نخستین جلسه رسمی مجلس شورای ملی در تاریخ ۱۳ مهرماه ۱۲۸۵ ش. مطابق با ۱۷ شعبان ۱۳۲۴ ه. ق (۷ اکتبر ۱۹۰۶ م.) با نطق افتتاحی مظفرالدینشاه قاجار که با وجود شدت بیماری بمجلس آمده بود بی حضور نمایندگان شهرستانها گشایش یافت. مظفرالدینشاه قبل از ایراد نطق افتتاحی خود که متن آن در صفحه مقابل گراور شده است چنین آغاز سخن کرد :

« الهاد آرزوی چنین روزی بودم و خدا را شکر که بآرزوی خود رسیدم. » و بعد خطاب به مذکور را ایراد نمود. نمایندگان این دوره مجلس را بموجب ماده شش نظامنامه انتخابات از بین طبقه اشراف و شاهزادگان و تجار و مالکان و روحانیان و اصناف تشکیل میدادند و با اینکه کار نخستین مجلس ملی ایران و طرح مسائل مورد بحث بر اساس نظام و برنامه خاصی صورت نمیگرفت، با اینهمه باید مجلس اول را هم از جهت ترکیب طبقات مختلف نمایندگان و هم از نظر وظیفه خطیر از مهمترین ادوار قانونگذاری ایران دانست. در واقع مجلس اول از لحاظ برنامه کار و نحوه فعالیت خالق و بنیانگذار مشروطیت ایران است چه این مجلس توانست با مخالفت اصولی درباریان مستبد و بررغم و قدرت شاهزادگان و خانهای مرتجع و گاهی هم اعمال نفوذ عمال خارجی قانون اساسی ایران را که مشتمل بر ۵۱ اصل بود در تاریخ ۸ دی ماه ۱۲۸۵ ش. (مطابق با ۳ دسامبر ۱۹۰۶ م) بتوشیح مظفرالدینشاه و پس از فوت وی متمم قانون اساسی را در ۱۵ مهرماه ۱۲۸۶ ش. (مطابق با اکتبر ۱۹۰۷ م) در شرایط بسیار سخت و مبارزات آزادیخواهان با مخالفان با مضای جانشین مستبد او محمد علیشاه برساند.

جنبش ملی ایران بر ضد اعطای امتیازات بخارجیان نمایندگان ملت را در مجلس اول تحت تأثیر قرار داد و برای نخستین بار مخالفت خود را در مورد امتیازاتی که در زمان حکومت استبدادی تحمیل شده بود آشکار ساختند. از آنجمله دادن امتیاز نفت بشرکت داری در زمان مظفرالدینشاه (۱۹۰۱ - م) که عامه مردم از مفاد مواد آن اطلاعی نداشتند، نمایندگان را برآن داشت که از وزیر معادن وقت راجع بامتیازنامه داری توضیحاتی بخواهند، و در جلسه پنجم ذیحجه ۱۳۲۴ ه. ق مطابق با ۱۲ دی ماه ۱۲۸۵ ش. با حضور وزیر معادن و کمیسر نفت مذاکراتی در این باره در مجلس بمیان آمد.

واکنش نمایندگان مجلس در برابر مخالفت متنفذان و خانهای مستبد با حکومت مشروطه بصورت اخراج آنها از حوزه حکمرانی و سلب مقام و اختیارات چندین ساله از آنها در امراداری

بسم الله الرحمن الرحيم

حساب نفوس
بن خواجه
۱۳۱۵
۱۳۱۶

مت خدای را که آنچه سالها در نظر داشتیم امروز چون تئالی از قوه نسل آمد و با انجام آن مقصود محبت بنایات الهیه قی شدیم زهی در مبارک میوهی که فستناج

مجلسی که رشتهای انور دنی و مملکتی ابرم مربوط متصل میزد و طایق این دولت و ملت را متین محکم می سازد مجلسی که منظر نگار حیات و ایالات امانت است

مکملان عدل و دانشمندیان است در حفظ و ادب که ذات واجب الوجود بکف کفایت سپرده امروز نیست که برود و اتحاد دامن دولت و ملت است و میوه و ساق

برسانند محکم گردد میوه و امروز روزی است که تعیین داریم رسای محترم ملت و زاری و خواه دولت و ایالات و عیان و تجار و عموم عیال و صنعتی و مملکت است

و رتب تنظیم و داور دنی و جبرای اصلاحات لازم تهیه بسیار لازم افیت و فایت قاطبه ای و وطن با کوشش و پیچ منطوقی است به شنبه صبح

ایالات و مملکت البته میداند که نیست اساس کسی خطرات شخصی و محل نشود و با عرض نفسانی فاسد گردد حالا بر تاجاب مکان است که تکالیف خود را در آنچه منظور

وقت است انجام دهند بدیهی است که هیچکدام از شما مستحقین تاجاب نشدید مگر بر مصلحت و رفحانی که از حیث اخلاق و معلومات اغلب از مردم و آید

باعث طمین خاطر و قوت قلب است و چاره و اتق داریم با کمال انش و پیش و پیروی این جاده و تند پس قدم خواهیم زد و تکالیف خود را با کمال صداقت در پیش

ولی با وجود این چنان قاطبه ای را مثل من و شما و دوست داریم و نیک بدانند و نیک بدانند و بدخودان میدانیم در خوشنودی و صبر و غم و الم آنها میسیم

خاطر شما را باین نکته معطوف داریم که تا امروز نتیجه اعمال هر کدام از شما فقط عاید خودتان بود پس ولی از امروز شامل حال هزاران نفوس است که شما را تاجاب کرده

و منتظر که شما با خلوص نیت و پاکی عقیدت و ملت و ملت خدمت نمایند از اموریکه باعث فساد است احتراز نمایند پس باید کاری کنید در پیش است
شمرنده و چنان باشد این بند نصیحت را به بی حقیقت فراموش نکنید و آنی از سیرت بزرگی که بر عهد گرفته اید غفل نباشید و بدانید که خداوند تعالی ناظر بر حق تعالی اعمال
و حافظ حق و صافیت است خدا همراه شما بر ویست و بوی که بر عهد گرفته اید با صفت و درستی انجام دهید و بختی که در دست شماست و بختی که در دست شماست

پدید آمد، همچون برکناری شاهزاده ظل السلطان فرمانروای مقتدر و متنفذ اصفهان و عزل کامران میرزا عمو و پدرزن شاه از وزارت جنگ و آصف الدوله حکمران خراسان. در اینجا بجاست یادآوری شود، که یکی از اقدامات سود بخش مجلس اول که با مخالفت شدید دربار و عمال دولتی روبرو شد و قدرت مستبدانه هیأت دولت را در هم شکست مسئول شناختن هیأت وزیران در برابر دو مجلس بود که قانون آن در تاریخ ذیحجه ۱۳۲۴ ه. ق. بتصویب مجلس رسید.

رد لایحه چهار صد هزار لیبره قرضه از دولت روسیه و انگلستان که پروژه آن در روسیه و لایحه آن در انگلستان بتصویب رسیده بود از جمله خدمات مفید و مهم مجلس اول بوده و این لایحه در موقع طرح در مجلس با مخالفت ۶ تن از نمایندگان که بکار انداختن سرمایه های ملی را ترجیح میدادند روبرو شد (بتاریخ رمضان ۱۳۲۴ ه. ق. «مطابق ۶۰۹ میلادی»).

نمایندگان دوره اول باستشاران بلژیکی که در آن تاریخ اقتدار بسیار بدست آورده بودند و در امور داخلی ایران مداخله می کردند و در نتیجه نا رضایی عموم طبقات را برانگیخته بودند مخالفت کردند و شاه را برکناری مسیونوز و همکارانش از گمرکات ایران مجبور ساختند و باین ترتیب مجلس در مهمترین و حیاتی ترین مسئله روز که ممنوعیت اخذ هر گونه واسی از دو دولت روسیه و انگلیس و کوتاه کردن دست بلژیکیها از امور داخلی ایران بود توفیق حاصل کرد.

از اهم مسائلی که مجلس اول برای جلوگیری از قرض روز افزون و قطع نفوذ سیاسی و اقتصادی بانکهای خارجی و ترمیم وضع مالی خزانه که استقلال مملکت را بمخاطره میانداخت مورد توجه قرار داد، اصلاح بودجه و تعدیل آن و محدود ساختن مخارج شاه و دربار بود. همچنین برای بکار انداختن سرمایه های داخلی در ضمن تقدیم طرحی مبنی بر تأسیس بانک ملی در مقابل بانک شاهنشاهی قدم مؤثری برداشت. در تاریخ ۵ آذر ماه ۱۲۸۵ ش. و ۹ ذیعهده ۱۳۲۴ ه. ق. (مطابق اول فوریه ۱۹۰۷ م) اساسنامه بانک ملی ایران بتصویب رسید و اعلان آن در تاریخ ۹ آذر ماه ۱۲۸۵ ش. منتشر گردید، با اینکه عموم طبقات مردم از جمله زنان و کودکان و مردمان فقیر با جزیی پس انداز و طلاب با فروش کتاب خود به پشتیبانی نمایندگان برای رفع نیاز مندی کشور پیشقدم شدند باز هم تأسیس بانک ملی بسبب اشکالات و موانع بیشمار عملی نگردید.

مجلس اول در جلسه ۲۲ رجب ۱۳۲۵ ه. ق. خود باموافقتنامه ۱۹۰۷ تقسیم ایران بمناطق نفوذ دو دولت روسیه و انگلستان مخالفت کرد و با تصویب تشکیل محاکمات عرفی متمرکز ساختن محاکمات در دادگاههای دادگستری که تا آن تاریخ در محاضر روحانیان انجام میگرفت باصلاح دستگاه قضایی پرداخت.

برقراری تساوی حقوق پیروان مذاهب مختلف و نسخ قاعده تیول که از زمانهای دراز در ایران معمول بوده و باعث بی نظمی در امور مالی کشور و همچنین موجب تسلط ارباب تیول و استثمار رعایا گشته بود و همچنین نسخ قاعده تسعیر که بموجب آن برعایدات دولت افزوده میشد از جمله خدمات شایان توجه مجلس اول بود.

مهمترین قوانینی که در این دوره وضع شد عبارت اند از:

- ۱- قانون آزادی مطبوعات مشتمل بر ۳ ماده که در تاریخ ۱۸ بهمن ماه ۱۲۸۶ ش. مطابق با ۵ محرم ۱۳۲۶ ه. ق. بتصویب رسید، و بموجب این قانون انتشار مجله و روزنامه های ملی در ایران رو بفزونی گذاشت و تعداد آن در طی دو سال عمر مجلس اول در حدود ۵ درصد افزایش یافت.
 - ۲- قانون تشکیلات ایالات و ولایات و دستور کار حکام مشتمل بر ۳۳ ماده و ۲۶ ماده ضمیمه که در تاریخ ۱۷ آذرماه ۱۲۸۶ ش. مطابق با ۴ ذیقعده ۱۳۲۵ ه. ق. بتصویب نمایندگان مجلس رسید.
 - ۳- قانون انجمن ایالتی و ولایتی مشتمل بر ۱۲ ماده که در تاریخ ۸ خرداد ماه ۱۲۸۶ ش. (مطابق با ربیع الثانی ۱۳۲۵ ه. ق.) بتصویب نمایندگان رسید، انجمنهای فوق مطابق قانون شروع بکار کرد و فعالیت بعضی از انجمنها در پاره ای از شهرستانها تا اندازه ای از تمرکز قدرت در دست هیأت حاکمه کاست و زمینه مداخله مردم را در اداره امور اجتماعی و بهبود بخشیدن به اوضاع شهر خود شان را فراهم ساخت.
 - ۴- قانون بلدیة که در تاریخ ۱۲ خرداد ماه ۱۲۸۶ ش. بتصویب رسید.
 - ۵- قانون وظایف که در تاریخ اول اردیبهشت ماه ۱۲۸۷ ش. بتصویب رسید.
- مجلس اول بیش از پایان دو سال دوره قانونی خود بعلت مخالفت محمدعلیشاه بامشروطه خواهان و تحریکات دولتهای خارجی از طریق عناصر ارتجاعی، توسط کلنل لیاخوف رئیس قزاقهای ایران و چند افسر روسی دیگر در ۲ تیر ماه ۱۲۸۷ ش. و ۲۳ جمادی الثانی ۱۳۲۶ ه. ق. (مطابق با ۲۳ ژوئن ۱۹۰۸ م) بتوپ بسته شد و چند تن از نمایندگان و روزنامه نگاران و مشروطه طلبان در باغشاه زندانی شدند و پاره ای از آنها بقتل رسیدند و عده بسیاری از نمایندگان نیز بسفارتخانه ها پناهنده شدند و باین کیفیت دوره اول مجلس شوری منحل و حکومت نظامی در سراسر کشور اعلام شد.

استبداد صغیر پس از کودتای سه شنبه دوم تیرماه و تعطیل مشروطه اول و برقراری (فترت بین مجلس اول و دوم) حکومت استبدادی توسط محمدعلیشاه و عناصر مرتجع طرفدار وی بحمايت دولتهای خارجی و با متواری شدن آزاد یخواهان سکوت و آرامش موقتی که بر خلاف میل طرفداران حکومت قانون و روشنفکران و روحانیان آزاد یخواه بود برقرار شد ولی در زیر این سکوت و آرامش، نطفه انقلاب و جنبش آزاد یخواهی بر شد خود ادامه می داد و عملیات جابرائله شاه مستبد و عناصر طرفدار سلطنت مطلق نتوانست آتشی را که در زیر خاکستر استبداد نهان بود خفه کند و ملت ایران بگفته حافظ شیرین سخن «آتشی» را که هرگز «نمیرد همیشه در دل» خود داشت.

رهبران و سران آزاد یخواه، در شهرستانها آرام ننشستند و برای برقراری مجدد حکومت ملی و برانداختن سلطنت محمدعلیشاه قیام کردند و این جنبش از نواحی مختلف مانند آذربایجان و گیلان و اصفهان و دیگر نقاط چون فارس و کرمان و جز اینها آغاز شد. در آذر بایجان پس از بتوپ بستن مجلس اول آزاد یخواهان آرام ننشستند و با تشکیل قوای مجاهد ملی بسرداری ستارخان و باقرخان قیام کردند. دولت مرکزی با فرستادن چند هزار تن سرباز و قشون شهر تبریز را محاصره کرد و با سماعت از ورود آذوقه و جز آن بر آزاد یخواهان سخت گرفت.

این وضع بهانه و فرصت مناسبی برای دولت روسیه تزاری بود که بعنوان حمایت از اتباع خارجی در آوریل ۱۹۰۹ قشون خود را از سرحدات ایران بگذراند و شهر تبریز را اشغال کند. مبارزات دلیرانه آزاد یخواهان تبریز، انقلابیان سایر شهرستانها را نیز بجنبش و قیامهای ملی دامنه داری وادار کرد از آنجمله: در هنگامی که تبریز در محاصره و فشار قشون دولتی و سربازان روسی بود نیروهای نجات بخش ملی و گروهای آزاد یخواه و بختیاریها با تشکیل دسته های منظم و حفظ ارتباط با یکدیگر در تاریخ ۲۷ جمادی الثانی ۱۳۲۷ ه. ق از رشت و اصفهان بطرف تهران حرکت کردند و پایتخت در محاصره انقلابیان قرار گرفت، اکثریت مردم تهران هم بکمک مهاجمان برخاستند و در نتیجه پس از ورود قوای مجاهد و بختیاری بتهران و تصرف مسجد سپهسالار و بهارستان جنگ بین دو نیروی آزاد یخواه مشروطه طلب و قوای دولتی که تحت فرمان لیاخوف روسی بود در گرفت. و با اینکه قریب بدو هزار تن از قشون روس در قزوین تمرکز یافته بودند و دولت روسیه نیروهای مهاجمان را تهدید بورود در صحنه نبرد کرد باز هم این تهدیدها نتیجه نبخشید و نیروهای نجات بخش ملی از شمال و جنوب به نبرد دلاورانه خود که آغاز آن از تاریخ ۴ تیرماه ۱۲۸۷ ش. (مطابق با ژوئیه ۱۹۰۹ م) بود ادامه دادند و پس

از چهار روز زد و خورد توانستند تهران را بتصرف خود در آورند. محمد علیشاه با . . . تن از بستگان خود و سران مرتجعان و سربازان محافظش بمحل بیلاقی سفارت روس پناهنده گشت و بیرق روس و انگلیس بعنوان حمایت مشترك از شاه فراری بر سر در عمارت سفارت افراشته شد و مبارزات ملت ایران و سران آزاد یخواه با دولت محمد علیشاه خاتمه یافت.

برای برقراری و رفع بلا تکلیفی و حفظ امنیت، جلسه خاصی از نمایندگان مجلس اول و پیشوایان عامه مردم و مجتهدان و رجال آزاد یخواه در مجلس شورای ملی منعقد شد و پس از مذاکره و مشاوره بسیار مسئله برکناری محمد علیشاه از تخت و تاج و انتخاب فرزند او احمد میرزا ولیعهد که شاهزاده خرد سالی بود بجای پدر بانیابت سلطنت عضدالملک مطرح شد و بتصویب رسید.

شاه مخلوع « محمد علیشاه » از ایران خارج شد و دولت انقلابی جدید با وساطت سفرای روس و انگلیس یک میلیون ریال مستمری برای محمد علیشاه معین کردند مشروط بر اینکه شاه مخلوع در امور داخلی ایران مداخله نکند.

مجلس شورای ملی که مرکب از ۲۵ تن از مشروطه طلبان بود بتعیین هیأت دولت جدید و نظارت بر اعمال آنها پرداخت و مقدمات انتخابات مجلس دوم را فراهم کرد و بار دیگر حکومت ملی آغاز شد و آزادی مطبوعات تأمین گشت و روزنامه هایی که با پیدایش مشروطیت افزایش یافته و با تعطیل آن ناپدید شده بود از نو زندگی تازه ای یافتند و مبارزه قلمی خود را برای ثبات حکومت ملی آغاز کردند، سازمانهای سیاسی تجدید شد، و قانون جدید انتخابات از طرف دولت تصویب و منتشر گردید و انتخابات مجلس دوم آغاز گردید.

دوره دوم قانونگذاری دومین دوره قانونگذاری پس از یک سال و ۴ ماه و ۲۱ روز فترت در تاریخ ۲۴ فروردین ماه ۱۲۸۸ ش. و دوم ذیعهده ۱۳۲۷ ه. ق. (مطابق

با ۱۹ نوامبر ۱۹۰۹ م) افتتاح یافت و نخستین جلسه رسمی آن در تاریخ ۲۷ فروردین ۱۲۸۸ و ۴ ذیعهده ۱۳۲۷ ه. ق. تشکیل گردید^۱

انتخابات این دوره از مجلس بموجب نظامنامه انتخابات مورخ ۱۲ جمادی الثانی - ۱۳۲۷ ه. ق. بطریق غیر مستقیم و دو درجه ای صورت گرفت و در برابر دوره اول مجلس که انتخابات در انحصار طبقاتی از اجتماع بود در این دوره سیستم صنفی ملغی گردید.

مجلس دوم با بحرانهای سخت و مشکلات ناشی از قوای خارجی، و بسی دشواریهای

۱- مراد از رسمیت موقعی است که اعتبارنامه سه ربع از نمایندگان حاضر در مرکز بتصویب رسیده

دیگر داخلی رو برو شد و در طی دوران کوتاه عمر خود با سوانح بسیار گاسهای بلندی در راه حفظ مشروطیت و اصلاحات داخلی برداشت.

از جمله اقدامات اساسی مجلس دوم استخدام مستشارانی که از امریکا و سوئد و فرانسه بمنظور اصلاح امور دارایی و دستگاههای اداری چون ژاندارمری و شهربانی و وزارت کشور بود در زمینه فرهنگ با فرستادن دانشجوی ایرانی باروپا و امریکا خدمتی انجام داد.

یکی از کارهای سودمند مجلس دوم مقاومت شدید آن در برابر تحمیلات دولتهای خارجی (روسیه و انگلیس) بود. توضیح آنکه دولت روسیه تزاری که راضی باصلاحات اساسی در ایران نبود با اقداماتی که توسط خزانه دارکل ایران مستر مورگان شوستر امریکایی برای اصلاح امور دارایی انجام می گرفت مخالفت کرد و با موافقت وتبانی دولت انگلیس که در باطن با اقدامات اصلاحی شوستر، و نفوذ دولت امریکا در ایران راضی نبود در دو نوبت بایران اولیتماتوم داد تا شوستر و اتباع وی از ایران خارج شود، نوبت نخست در تاریخ ۱۴ آبان ماه ۱۲۸۹ ش. و نوبت دوم در ۱۸ آذرماه ۱۲۸۹ ش. (مطابق ۲۹ نوامبر ۱۹۱۱ م) بود دولت مزبور ایران را تهدید کرد که هرگاه با خواسته های آنها موافقت نکند قشون بایران خواهد کشید.

پذیرفتن اولیتماتوم دولت روس از طرف مجلس و دولت ایران گذشته از اینکه نقشه اصلاح امور اقتصادی کشور را که شوستر باجدیت و سرعت کاملی بدان شروع کرده بود دچار وقفه و تعطیل می کرد اساس استقلال کشور را نیز متزلزل می ساخت و بدان آسیب فراوان می رسانید، از اینرو انتشار خبر مزبور خشم و نارضایتی میهن پرستان را سخت برانگیخت و ملت ایران در برابر آن از راه اعتصابات عمومی نفرت خود را نشان داد و روش مقاومت منفی در پیش گرفت و استعمال کالا های روس را تحریم کرد از اینرو نمایندگان مجلس هم در برابر خواست مردم و بمنظور حفظ استقلال و حاکمیت ملی با اولیتماتوم دولت روسیه تزاری بشدت مخالفت کردند.

ولی مخالفت ملت و نمایندگان مجلس مانع از اجرای خواسته دولت روس نگردید، ناصرالملک نایب السلطنه ایران بتحریم و تهدید دولت مزبور و دیگر بیگانگان از مجلس تقاضا کرد کمیسیونی برای رسیدگی باین امر تشکیل یابد. کمیسیون مزبور که مرکب از پنج تن از نمایندگان معمر بود در دومین جلسه مشورتی خود باسرناصرالملک و تهدید روسیه تزاری بانحلال مجلس رأی داد و در نتیجه مجلس دوم در تاریخ ۳ دیماه ۱۲۸۹ ش. مطابق با ۲۹ ذیحجه ۱۳۲۹ ه. ق (۲۴ دسامبر ۱۹۱۱ م) منحل شد و گروههای بسیاری از نمایندگان و هیأت

دولت بفرمان نایب السلطنه بقم تبعید شدند و جراید وسطبوعات توقیف گردید.

ازوقایع مهم مقارن مجلس دوم قیام فتودالها و برادران شاه مخلوع «محمد علیشاه» در آذربایجان و کردستان و سایر نقاط ایران برضد حکومت ملی بود که بطور علنی آماده حمله بان شده بودند ازسوی دیگر شاه مخلوع نیز که از طریق ایادی خود از اوضاع داخلی ایران با خبر بود بکمک نیروهای روسیه تزاری که بایران وارد شده بودند بفعالیات پرداخت و با مساعدت و حمایت دولت مزبور رؤسای قبایل ترکمن را برانگیخت، و از عناصر دیگرارتجاعی نیز یاری طلبید و قشونی فراهم آورد و بسوی تهران رهسپار شد.

نیروی نجات بخش مشروطه طلبان و سوارهای بختیاری وقشون دولتی بمبارزه با کردها و ترکمانان که لشکریان شاه مخلوع را تشکیل میدادند برخاستند، و جنگ بین گروههای ملی ونیروی محمد علیشاه و برادرانش بافتح آزادیخواهان خاتمه یافت و آخرین ضربت و لطمه شدید بامیدواری شاه مخلوع وارد آمد و با این کیفیت بار دیگر وی بارو پا گریخت.

نمایندگان مجلس در این واقعه در تاریخ ۷ مرداد ماه ۱۲۹۰ ش. مطابق دوم شعبان ۱۳۲۹ ه. ق (۲۹ ژوئیه ۱۹۱۱ م.) قانونی تصویب کردند که بموجب آن یکصد هزار تومان جایزه برای اعدام محمد علیمیرزا و بیست و پنج هزار تومان برای قتل برادرانش تعیین گشت با تصمیم هیأت دولت در ۱۰ شوال ۱۳۲۹ ه. ق (مطابق ۱۴ اکتبر ۱۹۱۱ م) مبنی بر ضبط اموال و املاک شاهزاده شعاع السلطنه و سالار الدوله بنفع خزانه دولت موافقت کرد و اجرای حکم مزبور بر عهده مستر شوستر اسریکایی بود ولی موضوع مزبور نیز مانند هرگونه اقدام دیگری که از طرف مستشار مزبور انجام میگرفت با اعتراض دولت روسیه تزاری روبرو شد و بمرحله اجرا در نیامد.

قوانین مهمی که در این دوره مجلس بتصویب رسیده است از این قرار است:

۱- قانون اساسی معارف در ۹ آبان ماه ۱۲۹۰ ش. مطابق ۱۰ ذیقعده ۱۳۲۹ ه. ق بموجب این قانون کلیه دستگاههای تعلیم و تربیت «دولتی و ملی» در تحت نظارت وزارت فرهنگ در آمد و نیز در ضمن این قانون؛ تعلیمات ابتدایی در سراسر کشور برای کودکان از هفت سالگی مجانی گردید.

۲- قانون جدید انتخابات مجلس شورای ملی در تاریخ ۲۹ مهرماه ۱۲۹۰ ش. بتصویب نمایندگان مجلس شورای ملی رسید و بموجب نظامنامه آن، انتخابات بصورت مخفی و مستقیم و یکدرجه شد.

- ۳- قانون دیوان محاسبات عمومی مورخ ۴ اسفند ماه ۱۲۸۹ ش.
- ۴- قانون محاسبات عمومی مورخ ۲ اسفند ماه ۱۲۸۹ ش.
- ۵- قانون ثبت اسناد مورخ ۲۱ اردیبهشت ماه ۱۲۹۰ ش.
- ۶- قانون موقتی اصول تشکیلات عدلیه و محاضر شرعیه و حکام صلحیه که با سعی و کوشش مرحوم حسن پیرنیا «مشیر الدوله» وزیر عدلیه وقت تهیه شده بود در تاریخ ۲۷ تیرماه ۱۲۹۰ م ش بتصویب رسید.

برای نخستین بار در تاریخ مجلس شورای ملی تشکیلات حزبی و گروه‌های سیاسی که مولود حکومت دموکراسی بود در صحنه سیاست پدید آمد و بموجب قانون اساسی دولت حق استفاده از آزادی تشکیل انجمن‌ها را بملت اعطا کرد و احزاب سیاسی فعالیت خود را در کشمکش‌های پارلمانی آغاز کردند، از آنجمله: دو حزب نیرومند یکی بنام حزب دموکرات عامیون دارای ۲۸ نماینده، و دیگری اجتماعیون اعتدالیون دارای ۳۶ نماینده در مجلس بود و نمایندگان مزبور با خط مشی ثابت و سازمان حزبی منظم و برنامه خاص گروه متشکل حزبی خود را در مجلس دوم تشکیل دادند.

اعضای حزب اعتدال نظر بمرام و مسلک خاصی که داشتند مورد حمایت روحانیان و همچنین اعیان بودند و این گروه بانمایندگان حزب دیگری بنام اتفاق و ترقی که شماره نمایندگان آن اندک بود، و همچنین با عده‌ای از علمای طراز اول و چند تن از منفردان ائتلاف کردند و اکثریت مجلس را تشکیل دادند. حزب مزبور براهبری میرزا محمد صادق طباطبایی و میرزا علی اکبر خان دهخدا و علیمحمد دولت آبادی اداره میشد.

حزب دموکرات در خارج از مجلس با عقاید انقلابی و مرام انتقادی مورد استقبال و پشتیبانی گروه‌های جوان و روشنفکر قرار گرفته بود، و نمایندگان آن در مجلس به رهبری سید حسن تقی زاده و حسینقلی خان نواب و سید محمد رضا مساوات فراکسیون اقلیت مجلس را تشکیل میدادند.

وجود این دو حزب از نظر اختلاف خط مشی سیاسی موجب تفرقه بین نمایندگان شد و اینان بدشمنی و ضدیت بایکدیگر پرداختند و کار این تفاق در مجلس بمنازعه و کشتار در خارج مجلس کشید.

پس از تعطیل مجلس دوم که بزور و تعدی عمال خارجی صورت گرفت
فترت
 (بین مجلس دوم و سوم) و نمایندگان مجلس تبعید و متواری شدند، آزادیخواهان و اکثریت مردم که از اوضاع مغشوش و در هم سملکت و از دست دادن حکومت مشروطه ناراضی بودند

بهیجان آمدند و در نقاط مختلف مملکت از آنجمله: در نواحی شمالی چون آذر بایجان، گیلان، و خراسان و شهرهای جنوبی بمقاومت بر ضد قشون روسیه تزاری و همچنین قوای دولت انگلیس و حکومت مطلق ناصر الملک قیام کردند. در این مبارزات و قیامهای ملی با همه مقاومت و سرسختی بسیاری که گروههای ملی از خود نشان دادند باز هم شکست خوردند، روسها بادیستاری شجاع الدوله در تبریز آزاد یخواهان را تحت فشار سخت قرارداد و بقتل و عام پرداختند، از آنجمله در ایام عاشورا ثقه الاسلام را که از روحانیان معروف بود بدار آویختند و در این کشتار عده بسیاری از روزنامه نگاران و واعظان مشروطه خواه و دیگر عناصر ملی نیز بقتل رسیدند.

در مشهد فجایع روسها بشکل دیگری خودنمایی کرد، و آن بتوپ بستن حرم حضرت رضا «ع» و کشتار دسته جمعی زایران بود. عوامل فوق و حمایت کردن دولتهای خارجی از دوران فترت با ایجاد نا امنی زمینه را برای حکومت مطلق ناصر الملک برای مدت درازتری تحکیم کرد. در خلال فترت مجلس دو دولت روسیه و انگلیس در ضمن بدست آوردن امتیازاتی از ایران و دادن قرضه ای رویهمرفته بمیزان ۶۸۰۰ لیره انگلیسی بیش از پیش زنجیرهای اسارت اقتصادی و سیاسی را برگردن ملت ایران بیشتر فشرده و استقلال اقتصادی و سیاسی میهن ما را دستخوش مطامع خویش کردند.

پس از آنکه احمد شاه بسن بلوغ رسید زمامداری ناصر الملک نایب السلطنه در تاریخ ۳ تیرماه ۱۲۹۳ ش. مطابق با ۲۷ شعبان ۱۳۳۲ ه. ق سپری شد در حالی که پیش از سقوط فرمان انتخابات دوره سوم قانونگذاری را صادر کرده بود، پس از رفتن ناصر الملک انتخابات دوره سوم مجلس مطابق قانون جدید انتخابات مورخ مهرماه ۱۲۹۰ ش. آغاز گشت.

بسعی و اهتمام آزادیخواهان سومین دوره قانونگذاری پس از سه سال **دوره سوم قانونگذاری** فترت در تاریخ ۱۴ آذر ماه ۱۲۹۳ ش. (مطابق ۱۷ محرم ۱۳۳۳ ه. ق و ۶ دسامبر ۱۹۱۴ م) توسط احمد شاه قاجار افتتاح یافت و تاریخ رسمیت این دوره از مجلس در روز ۱۹ دیماه ۱۲۹۳ ش. (مطابق با ۲۳ صفر ۱۳۳۳ ه. ق) بود دوره سوم مجلس شورای ملی بیش از یک سال دوام نیافت زیرا مواجه با جنگ جهانی اول شد و با اینکه نمایندگان مجلس بیطرفی ایران را در جنگ اعلام داشتند (دوم نوامبر ۱۹۱۴) باز هم بزودی اثرات شوم جنگ جهانی در ایران پدید آمد، انزجار و تنفر از تجاوزات و مداخلات فزون از

حد دو دولت روس و انگلیس در ایران و تمایل افکار عمومی نسبت به دولت آلمان و متحدان او سبب شد که دو دولت روس و انگلیس بعنوان اعتراض و بمنظور جلوگیری از نفوذ بیش از حد دولت آلمان و تحریکاتی که این دولت بر ضد دو دولت مزبور می کرد بر تعداد قوای خود در ایران بیفزایند و مناطق این کشور را اشغال کنند.

حرکت قشون روسیه تزاری از قزوین بطرف پایتخت و سیاست دولت وقت ایران بمنظور جلوگیری از این تهاجم و حوادث بعدی آن، موجب آن شد که عده ای از نمایندگان فراکسیونهای حزب دموکرات و اعتدالی و منفردان با اتفاق جمعی از رجال دولت و آزادیخواهان از تهران بقم مهاجرت کنند (اول محرم ۱۳۳۴ ه. ق) رؤسای کمیته حزب دموکرات برای ایجاد و تمرکز دادن یک نیروی ملی در مقابل تهاجم قوای دولت روسیه تزاری در قم بتشکیل کمیته دفاع ملی پرداختند. پس از تصمیم دولت دایر بتغییر پایتخت از تهران باصفهان و اعلام آن از طرف شاه بدربار لندن و پتر گراد در روز هفتم محرم ۱۳۳۴ ه. ق، انقلاب و شورش شدید در تهران و نگرانی و اضطراب در دیگر شهرستانها بوجود آمد، گروه بسیاری از تجار و کسبه و طبقات مختلف دیگر از تهران عازم قم شدند.

نمایندگان فراکسیونهای مختلف مجلس بتدریج از قم بکرمانشاه مهاجرت کردند و پس از اشغال قم توسط سربازان روسی کمیته دفاع ملی و عده ای از نمایندگان مجلس که هنوز بعنوان حفظ مرکز ستاد ملی و مقابله با سهاجهان در قم باقی مانده بودند بناچار از قم بکرمانشاه و سپس بخاک عثمانی مهاجرت کردند.

با مهاجرت نمایندگان از تهران بقم که عده آنها بیش از نصف کلیه نمایندگان مجلس بود ناگزیر بموجب ماده ۹ و قانون انتخابات که باید نصف عده و کلای مجلس در مرکز حاضر باشند تا جلسات مجلس تشکیل و رسمیت یابد، مجلس شورای ملی پیش از پایان دوران رسمی خود در تاریخ ۲۱ آبان ماه ۱۲۹۴ ش. (مطابق با ۶ محرم ۱۳۳۴ ه. ق و ۱۴ نوامبر ۱۹۱۵ م) تعطیل شد. مجلس سوم علی رغم گرفتاریهای خود طی یکسال عمر پر اضطراب و تلاطم و باوجود جنگ جهانی اول و فشارهای دولتهای متفق و مشغله های دیگر موفق شد تعدادی قوانین مهم را از تصویب بگذراند

- ۱- قانون تشکیلات وزارت مالیه مصوب ۱۵ خرداد ماه ۱۲۹۴ ش.
- ۲- قانون مالیات مستغلات مورخ ۹ شهریور ماه ۱۲۹۴ ش.
- ۳- قانون سربازگیری مصوب ۹ آبان ماه ۱۲۹۴ ش.
- ۴- قانون منع خروج طلا و نقره مصوب ۷ اردیبهشت ماه ۱۲۹۴ ش.

از اقدامات سودمند و مهم مجلس سوم اخراج مرنارد و دیگر مستخدمان بلژیکی از مالیه ایران بود. مرنارد و همکارانش پس از برکناری شوستر از مالیه ایران از آنجا که سرعوب دو دولت روس و انگلیس بودند از قانون اختیارات ۲۳ جوزا ۱۳۲۹ بنفع دو دولت مزبور استفاده کردند و در نتیجه با افتادن اختیار امور مالی ایران بدست بلژیکیها که در واقع مخلوق روسها بودند نقشه های اصلاحی شوستر در گمرکات و امور دارایی مملکت عقیم ماند و هرگونه اقدامی در این زمینه موکول به رضا مندی دو دولت مزبور گردید. مجلس سوم بالغو قانون ۲۳ جوزا در تاریخ ۲۶ اسفند ماه ۱۲۹۳ ش. دست خارجیان را از گمرکات ایران کوتاه کرد.

فترت

اثرات شوم جنگ جهانی اول و تعطیل مشروطیت و تضعیف قدرت مرکزی و تحریکات و نفوذ فزون از حد دولتهای خارجی همه اینها موجب نا امنی داخلی، اختلال امر حکومت و نضج حکومت خانجانی و رقابت ایلات در نواحی مختلف کشور به تحریک و حمایت دولتهای خارجی و برخاستن زمزمه حکومتهای خود مختاری در صفحات خراسان و آذر بایجان و خوزستان و گیلان گردید.

جنگ داخلی روسیه و غلبه دسکراتنها و نمایندگان کارگر و تغییر سلطنت روسیه تزاری بحکومت کمونیستی در سیاست جهانی و بخصوص در اوضاع داخلی ایران و مناسبات آن با دولتهای خارجی بی تأثیر نبود. تخلیه ایران از قوای روس بدستور حکومت شوروی و رکود و وقفه مناسبات اقتصادی آن دولت بایران، دولت انگلیس رقیب دیرینه روسیه را برآن داشت که به بهانه های مختلف از قبیل مبارزه با یکی از دولتهای متحدین (دولت ترکیه) و همچنین بمنظور جلوگیری از نفوذ مرام باشویک و تجاوز کمونیستها بایران، قشون خود را در قسمتهایی از خاک ایران متمرکز سازد، برای قبضه کردن ایران و بسط نفوذ سیاسی و اقتصادی خود در این کشور، دولت را تحت فشار قرار دهد و وادار به قبول قراردادی کند که بموجب آن ایران از هر جهت جزو منطقه نفوذ انگلیس و تحت تسلط و تفوق سیاست آن دولت درمی آید. اعلامیه قرارداد از طرف دولت وقت (وثوق الدوله) در روز ۱۸ مرداد ۱۲۹۸ ش. و مطابق با ۱۳ ذیقعده ۱۳۳۷ ه. ق و (اوت ۱۹۱۹ م) بضمیمه متن قرار داد در تحت ۶ ماده بوسیله جراید در تهران منتشر شد.

بموجب این قرار داد امتیاز راه آهن و راههای شوسه در سراسر کشور بدولت مزبور واگذار می گردید و با پرداخت وامی از طرف آن دولت مالیه و قشون ایران زیر نظر مستقیم مستشاران و فرماندهان انگلیسی اداره میشد اما انتشار مواد قرارداد با مخالفت شدید ملت ایران مواجه شد.

وثوق الدوله رئیس دولت وقت برای ارباب و سرکوب کردن مخالفان قرار داد بدستگیری و زندانی کردن ۱۷ تن از معاریف مخالفان پرداخت و عده‌ای از رجال متنفذ را نیز از جمله حاج میرزا حسنخان محتشم السلطنه ، مستشار الدوله (صادق صادق) میرزا اسماعیل خان ممتاز الدوله و مختار الملک تبریزی و حاج آقا محمد معین التجار بوشهری را بکاشان تبعید کرد.

احمد شاه نیز که در این موقع خارج از کشور بسر میبرد در لندن از قبول این قرار داد و اسضای آن خودداری کرد و تصدیق و قبول آن را بتصویب مجلس شورای ملی موکول کرد. کابینه وثوق الدوله عاقد این قرار داد بر اثر هیجان مردم و مخالفت‌های بسیار پس از مراجعت احمد شاه بایران سقوط کرد در حالی که قسمتی از انتخابات دوره چهارم مجلس را که نمایندگان آن میبایست قرار داد را امضا کنند انجام داده بود. از وقایع مهم دوران فترت قیام اصلاح طلبان تبریز برهبری شیخ محمد خیابانی برضد قرارداد تحمیلی ۱۹۱۹ م. و قطع رابطه تهران با آذربایجان بود ، و این غایله با شهید شدن مرحوم خیابانی توسط مأموران مهدیقلی خان مخبر السلطنه هدایت والی آذربایجان در تابستان ۱۲۹۹ ش. خاتمه یافت.

دیگر از وقایع مهم دوران فترت ، کودتای سوم اسفند ماه ۱۲۹۹ ش. (مطابق با ۱۱ - جمادی الاخر ۱۳۳۹ ه. ق و ۲۱ فوریه ۱۹۲۱ م) بود که مقدمات تغییر سلطنت و شروع فصل جدیدی را در تاریخ ایران فراهم ساخت. این کودتا به دست عده ای قزاق بسر پرستی مردی دلیر بنام رضاخان میر پنج صورت گرفت. پس از تصرف شهر تهران و تعطیل ادارات و توقیف عده‌ای از شاهزادگان و رجال معروف کودتا کنندگان بر اوضاع مسلط شدند و روز ۶ اسفندماه ۱۲۹۹ ش. فرمان نخست وزیری سیدضیاءالدین طباطبایی مدیر روزنامه رعد که از عاملهای کودتا بود از طرف احمد شاه صادر شد ، و در اردیبهشت ماه ۱۳۰۰ با استعفای مسعود کیهان وزیر جنگ ، رضا خان سردار سپه بسمت وزیر جنگ کابینه سید ضیاء الدین معرفی گردید. این کابینه تا چهارم خرداد ماه ۱۳۰۰ ش. طول کشید و در این تاریخ پس از انفصال سیدضیاءالدین از طرف احمد شاه سقوط کرد و سید ضیاء الدین از طریق قزوین ببغداد رفت و از آنجا با اروپا مسافرت کرد.

چهارمین دوره قانونگذاری پس از ۵ سال و هفت ماه و هشت روز فترت **دوره چهارم قانونگذاری** در اول تیرماه ۱۳۰۰ ش. (مطابق با ۱۵ شوال ۱۳۳۹ ه. ق و ۲۱ ژوئن

(۱۹۲۱ م) توسط احمد شاه قاجار گشایش یافت و تاریخ رسمیت آن در ۲ مرداد ماه ۱۳۰۰ ش. (مطابق ۱۰ ذیحجه ۱۳۳۹ ه.ق) بود.

انتخابات این دوره از مجلس بنا بر مقتضیاتی در موعد قانونی خود و بطور منظم صورت نگرفت و با اینکه انتخابات تهران در زمان نخست وزیری وثوق الدوله خاتمه یافته بود باز هم انتخابات در شهرستانها بتأخیر افتاد، از سوی دیگر چون انتخاب نمایندگان برخی از نواحی تحت تأثیر و نفوذ مسئولان قرار داد ۱۹۱۹ م. صورت پذیرفته بود مورد اعتماد ملت نبود و مخالفت‌هایی صورت گرفت مشیر الدوله نخست وزیر با اتخاذ سیاستی خاص زمینه بر هم زدن قرار داد ۱۹۱۹ م. را در مجلس آینده فراهم کرد و در تاریخ ۶ مرداد ماه ۱۲۹۹ ش. بیانیه‌ای مبنی بر تجدید انتخابات و مراجعه بآراء عمومی در مورد وکلای انتخاب شده در صورت نارضامندی مردم از انتخابات گذشته صادر کرد. نتیجه صدور این بیانیه آن شد که وکلای منتخب زمان وثوق الدوله اعلامیه‌ای منتشر کردند و در ضمن آن مخالفت خود را با قرار داد ۱۹۱۹ م. اعلام داشتند.

مجلس چهارم که وارث یک دوران فترت طولانی و پر اضطراب و اغتشاشات داخلی و خارجی بود بیشتر عمر خود را در تشنج و کشمکش گذرانیید.

از جمله نابسامانیهای دوران عمر مجلس چهارم، قیام‌ها و شورشهایی بود که در بعضی از نواحی ایران بمنظور استقلال و تشکیل حکومت خود مختاری صورت گرفت چنانکه در مناطق آذربایجان (غربی) باقیام کردها (بسرکردگی اسمعیل آقای سمیتگو فرمانده اکراد بمنظور استقلال کردستان) و در گیلان بوسیله مجاهدان بریاست میرزا کوچک خان جنگلی و در خراسان باقیام کلنل محمد تقی خان برای برقراری حکومت جمهوری در خراسان وضع آشفته‌ای پدید آمد و دولت در هر سه مورد پس از جنگها و تحمل خساراتی موفق شد شورشهای سه گانه را سرکوب کند و پیروزی دولت مرکزی بتدریج موجبات تمرکز دولت و اقتدار حکومت مرکزی را فراهم ساخت.

در داخل مجلس نمایندگان با تشکیل فراکسیو نهایی مختلف و تشکیل دو گروه اقلیت و اکثریت وضع خاصی در صحنه پارلمانی بوجود آوردند و بر سر مسئله وضع قوانین و اتخاذ آراء و روی کار آوردن دولتها بصف آرایي پرداختند.

اقلیت مجلس چهارم را نمایندگان وابسته بحزب سوسیالیستها تشکیل میدادند. حزب سوسیالیستها ترکیبی از لیبرالهای حزب دمکرات و اعتدالی قدیم بود و مرام و مسلک این گروه جدید حزبی از نظر سیاسی متمایل بسیاست دولت شوروی بود و عقاید تند انقلابی آنها سبب شد

که روحانیان و همچنین بازاریان و بطور کلی طبقات متوسط و عامی نسبت بآنها خوش بین نباشند و اغلب در صحنه سیاست پارلمانی نیز طرفداران اقلیت و اکثریت مجلس به پشتیبانی نیروهای خارج از مجلس با سلاح تکفیر مذهبی و سیاسی بمبارزه با یکدیگر بر میخواستند.

اکثریت مجلس برهبری سید حسن مدرس لیدر حزب اصلاح طلبان فعالیت پارلمانی خود را با اتخاذ خط مشی سیاسی خاصی با جنبه احتیاط و بی طرفی خاص در مسئله جانبداری از دولتهای خارجی شروع کرد. اصلاح طلبان با اینکه در خارج از مجلس دارای تشکیلات و سازمان منظم حزبی با مرامنامه و اساسنامه خاصی نبودند با اینهمه وجهه ملی داشته و طرفدارانی بسیار گرد خود آورده بودند.

اختلاف نظر و کشمکشهای داخلی بین نمایندگان اقلیت و اکثریت مجلس شورای ملی موجب تضعیف نیروی حاکم ملی گردید و بتدریج زمینه اعمال قدرت و نفوذ دولتها را بیش از حدود اختیارات قانونی آنها فراهم ساخت و سیستم حکومت مشروطه را در ایران تحت الشعاع قدرت ارشادی دولت در آورد.

باید دانست که عوامل خارجی و مرتجعان داخلی مانع از انجام گرفتن اقدامات اصلاحی و سودمند از طرف نمایندگان مجلس چهارم نگردید. نخستین اقدام پر ارزش مجلس چهارم تنظیم طرحی از طرف فراکسیون اکثریت مجلس برهبری سید حسن مدرس بود که بموجب آن قرارداد ۱۹۱۹ م. ملغی گشت و اعلامیه الغای آن نیز در تهران بصورت رسمی بدولت انگلستان تسلیم شد.

از طرف دولت نیز اقدامی مفید انجام گرفت و آن تشکیل کنفرانسی در بوشهر بمنظور انحلال دفاتر پستی خارجه (انگلستان) در تاریخ ۱۳ آذرماه ۱۳۰۱ ش. (مطابق ۵ دسامبر ۱۹۲۲ م) بود بموجب قرار داد تنظیم شده بین نمایندگان ایران و انگلیس مقرر شد که از تاریخ ۷ آذرماه ۱۳۰۱ ش. (۹ دسامبر ۱۹۲۲ م.) کلیه دفاتر پستی دولتهای خارجی در ظرف دو ماه از خاک ایران برچیده شود و دولت ایران نیز بطور رسمی در تاریخ فروردین ماه ۱۳۰۲ ش. بتأسیس دوایر پست و تلگراف در بندرهای جنوب و دیگر نقاطی که از پیش منطقه نفوذ دولتهای خارجی بود اقدام کرد.

دیگر از جمله اقدامات اصلاحی مجلس چهارم استخدام مستشاران امریکایی برای اصلاح

امور مالیه (بموجب قانون مصوب ۴ مرداد ماه ۱۳۰۱ ش.) بود.

در پاسخ تقاضای قوام السلطنه رئیس الوزراء وقت در مورد لایحه تنظیمی نفت شمال از مجلس چهارم و در خواست جلسه سری برای رسیدگی بمواد قرار داد، مجلس شورای ملی در دو جلسه علنی قانون واگذاری نفت شمال را بکمپانی (استاندارد اویل) امریکایی با اکثریت قریب باتفاق در تحت ۵ ماده تصویب کرد (۳۰ عقرب آبان ۱۳۰۰ ش.). ولی پس از دو روز از تاریخ تصویب این قانون از طرف دو دولت روسیه و انگلستان اعطای این امتیاز مورد اعتراض واقع و مقدمات بی اثر گذاشتن لایحه مزبور فراهم گردید.

قانون مذکور پس از مدتی در عمر همین مجلس و از طرف کابینه دوم قوام السلطنه بار دیگر در مجلس مطرح شد و بموجب ماده واحدهای در تفسیر ماده اول قرارداد تخصیص (استاندارد اویل) به تعمیم (هر کمپانی امریکایی دیگر) تغییر و اصلاح گردید (۲۵ خرداد ماه ۱۳۰۲ ش.). ولی باوجود همه این مقدمات دولت ایران موفق بختم معامله نفت شمال و اخذ نتیجه نهایی از این قرار داد نشد. از جمله قوانین مهمی که در این دوره وضع شد قوانین ذیل را باید نام برد:

- ۱- تصویب قانون فرستادن ۶ تن دانشجو بخارج از کشور مورخ ۱۸ خرداد ماه ۱۳۰۱ ش.
- ۲- تصویب قانون ثبت اسناد و املاک مورخ ۲۱ فروردین ماه ۱۳۰۲ ش. (مصوب کمیسیون قوانین)
- ۳- عقد عهد نامه مودت بین دولت جدید بلشویکی روسیه مصوب ۲۳ آذر ماه ۱۳۰۰ ش.
- ۴- الغای کنترات مستشاران انگلیس در وزارت دارایی که بموجب قرار داد ۱۹۱۹ م. انجام وظیفه میکردند.

۵- تقاضای عضویت ایران بجامعه ملل که در تاریخ ۹ دی ماه ۱۳۰۰ بتصویب نمایندگان مجلس شورای ملی رسید.

از لوایح مفید دیگر این دوره که در کابینه دوم قوام السلطنه تنظیم گردید و بمجلس داده شد، لایحه قانونی محاکمه وزراء مشتمل بر ۱۳۱ ماده میباشد که از طرف دولت در تاریخ ۷ آبان ماه ۱۳۰۱ ش. بر رئیس مجلس تقدیم شد.

مجلس چهارم در تاریخ ۳۰ خرداد ماه ۱۳۰۲ ش. مطابق ۷ ذی قعدة ۱۳۴۱ ه. ق. پایان

یافت.

دوره پنجم قانونگذاری پنجمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۲۲ بهمن ماه ۱۳۰۲ ش. (مطابق با ۵ رجب ۱۳۴۲ ه. ق و ۱۱ فوریه ۱۹۲۴ م.) افتتاح شد. تاریخ رسمیت این

دوره در ۲۵ اسفند ماه ۱۳۰۳ ش. برابر ۹ شعبان ۱۳۴۲ ه. ق بود. فرمان انتخابات دوره پنجم پیش از انقضای مجلس چهارم صادر و انتخابات تهران با رسمیت داشتن مجلس چهارم شروع گشت و خاتمه یافت. ولی انتخابات دیگر نقاط کشور پس از مدت قانونی و پایان یافتن مجلس چهارم بدست امرای لشکر و وزارت جنگ و گروههای متنفذ دیگر انجام پذیرفت.

دوره پنجم مجلس شورای ملی و تأثیری که نحوه فعالیت نمایندگان این دوره از مجلس در تاریخ ایران باقی گذاشت شایان توجه و بررسی عمیق میباشد.

فعالیت نمایندگان اقلیت و اکثریت این دوره و واکنش آن در برابر حوادث و وقایعی که بر طبق طرح و نقشه اساسی رخ میداد تأثیر قابل ملاحظه ای در تغییر مسیر حکومت ایران و جریانهای سیاسی و اجتماعی و اقتصادی آینده گذاشت. اکثریت مجلس را در این دوره نمایندگان ائتلافی فراکسیون تجدد (حدود ۴ تن) برهبری سید محمد تدین و فراکسیون سوسیالیستها (حدود ۱۴ تن) برهبری سلیمان میرزا تشکیل میداد و در برابر این اکثریت فراکسیون اقلیت قرار داشت که بالیدری سید حسن مدرس اداره میشد. اقلیت و اکثریت بموجب سنت پارلمانی در برابر یکدیگر بفعالیت پرداختند و جریانات و حوادث سیاسی روز بیش از پیش مسئله ناهماهنگی نمایندگان را مطرح کرد و بحران و تشنج پدید آمده در صحنه پارلمان که تحت تأثیر اوضاع خارج از مجلس بود در جلسه پنجم مورخ ۷ اسفند ماه ۱۳۰۲ (مطابق ۱۱ شعبان ۱۳۴۲ ه. ق) بنزاع و مناقشه بین نمایندگان اقلیت و اکثریت منجر گردید و با سبلی ای که از طرف یکی از نمایندگان اکثریت بلیدر اقلیت سید حسن مدرس نواخته شد، زمینه تظاهراتی از طرف مردم در خارج از مجلس مهیا شد.

منشأ این تظاهرات را در نهضت جمهوریخواهی برهبری سردار سپه باید جستجو کرد که در تاریخ اسفند ماه ۱۳۰۲ ش. با پشتیبانی فراکسیون اکثریت دست بکار شد. توهین به لیدر اقلیت که بسبب شخصیت بارز سیاسی و خصوصیات و امتیازات اخلاقی دارای وجهه ملی خاصی بود سبب شد که طبقات مختلف مردم و بازاریان با حمایت و پشتیبانی از علما تهران در صدد

مخالفت با رژیم جمهوری برآمدند و با تشکیل اجتماعات در مسجد شاه زمینه انقلاب را فراهم کردند.

در داخل مجلس نیز واکنش کتک خوردن لیدراقلیت بصورت امتناع عده‌ای از نمایندگان مجلس از همکاری با اکثریت پدید آمد. پاره‌ای از آنها بگروه اقلیت پیوستند و عده‌ای دیگر نیز در شمار منفردان مجلس درآمدند: بدین کیفیت جنبش جمهوریخواهی بعزت مخالفت فراکسیون اقلیت و منفردان در داخل مجلس و مخالفت علما و روحانیان و رؤسای محلی و اصناف که در تاریخ ۲ فروردین ماه ۱۳۰۲ ش. در محوطه عمارت مجلس و میدان بهارستان اجتماع بزرگی تشکیل دادند بتظاهرات پرداختند عقیم و خنثی ماند.

ولی نغمه مخالفت با خاندان قاجاریه با برهم خوردن نقشه جمهوریخواهی خاموش نگردید زمینه برچیده شدن بساط این خاندان را عوامل مختلف بسیاری از هر حیث فراهم ساخت انعکاس مطلب در مجلس شورای ملی بصورت آشکار و علنی نخست از طرف یکی از نمایندگان مجلس در جلسه ۲۹ خرداد ماه ۱۳۰۳ ش. هنگام ادای مراسم سوگند که در متن قسم نامه تحریف کرد پدیدار شد. سرانجام در جلسه ۹ آبان ماه ۱۳۰۴ ش. (مطابق با ۳۱ اکتبر ۱۹۲۵ م) با خلع احمد شاه قاجار بر طبق ماده واحده^۱ با اکثریت ۸۰ رأی موافق در مقابل ۵ رأی مخالف سلطنت قاجاریه انقراض پیدا کرد و حکومت موقتی بسردار سپه واگذار شد.

مجلس برای تعیین پادشاه و ولیعهد تأسیس مجلس مؤسسان را ضروری دانست و پیش از اختتام مجلس پنجم انتخابات مجلس مؤسسان شروع شد و این مجلس نخستین جلسه خود را در ۱۵ آذر ماه ۱۳۰۴ ش. تشکیل داد و در ۲۱ آذر ماه همین سال (مطابق با ۱۳ دسامبر ۱۹۲۵ م.) در طی چهارمین جلسه خود در ضمن تفسیر مواد ۳۶ و ۳۷ و ۴۰ متمم قانون اساسی سلطنت را با علیحضرت رضاشاه پهلوی و اعقاب ذکور ایشان وا گذاشت.

مجلس پنجم در تاریخ ۲۲ بهمن ماه ۱۳۰۴ ش. (مطابق با ۲۷ رجب ۱۳۴۴ ه.ق) خاتمه یافت. اعلیحضرت رضا شاه پهلوی در تاریخ ۴ اردیبهشت ماه ۱۳۰۵ ش. (مطابق با

(۱) ماده واحده (مجلس شورای ملی بنام سعادت ملت انقراض سلطنت قاجاریه را اعلام نموده و حکومت موقتی را در حدود قانون اساسی و قوانین موضوعه مملکتی بشخص آقای رضا خان پهلوی واگذار میکند: تعیین تکلیف قطعی حکومت موکول بنظر مجلس مؤسسان است که برای تغییر مواد ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۴۰ متمم قانون اساسی تشکیل میشود)

۲۵ آوریل ۱۹۲۶ م) بطور رسمی تاجگذاری کرد.

قوانین مهمی که در دوره پنجم وضع شده عبارت از اینها است:

۱- قانون معافیت ماشینهای صنعتی و فلاحی از تأدیه حقوق گمرکی تا ده سال مورخ

۷ بهمن ماه ۱۳۰۳.

۲- قانون تجارت مورخ ۲۵ بهمن ماه ۱۳۰۳ ش.

۳- قانون خدمت نظام اجباری مورخ ۱۶ خرداد ماه ۱۳۰۴ ش.

۴- قانون اعطای نود هزار تومان اعتبار جهت مخارج مجلس مؤسسان مورخ ۶ بهمن ماه ۱۳۰۴ ش.

۵- قانون اعطای صد هزار تومان اعتبار برای مخارج جشن جلوس و تاجگذاری مورخ

۲۱ بهمن ماه ۱۳۰۴ ش.

۶- قانون سجل احوال مورخ ۱۴ خرداد ماه ۱۳۰۴ ش.

۷- قانون مالیات اربابی و دواب مشتمل بر ۱۸ ماده مورخ ۲ دی ماه ۱۳۰۴ ش از جمله قوانین

مهمی بود که جهت اصلاح امور مملکت وضع شد و بموجب این قانون مالیات اراضی بطور یکسان در سراسر

کشور برقرار شد و مبنای آن جمع کل محصولی بود که میباید بوسیله سمیزی جدید تعیین گردد.

۸- قانون اجاره انحصار دولتی قند و چای مصوب ۹ خرداد ماه ۱۳۰۴ بموجب این قانون

خرید و فروش و صدور کلیه چای و قند و شکر مملکت بانهضار دولت درآمد و بموجب همین

قانون یک میلیون تومان اعتبار سرمایه برای مؤسسه « انحصار دولتی قند و چای » تعیین شد.

۹- قانون مجازات عمومی مصوب ۲۳ دی ماه ۱۳۰۴ ش (مصوب کمیسیون عدلیه).

ب : عصر دوم مشروطیت

عصر دوم مشروطیت از سال ۱۳۰۵ ش. آغاز شده و تا ۱۳۲۰ ش. دوام یافته (مطابق

با ۱۳۴۲ تا ۱۳۶۰ ه. ق و ۱۹۲۶ تا ۱۹۴۱ م.) آغاز سلطنت رضا شاه پهلوی و ۷ دوره

قانونگذاری از دوره ششم تا دوره سیزدهم مجلس شورای ملی مقارن این عصر است. در این عصر

نظر به ثبات سیاسی عمر مجلسها بآرامش گذشت و انتخابات هر دوره بدون فترت آغاز و در

موعد قانونی خود مجلسها افتتاح میشد^(۱).

(۱)- در ادوار عصر اول مشروطیت: تاریخ افتتاح شروع دوره قانونی مجلس محسوب میشده است ولی

از عصر دوم مشروطیت ابتدای دوره قانونگذاری از تاریخ رسمیت یافتن بوده (یعنی تصویب اعتبارنامه سه

ربع نمایندگان حاضر در مرکز) است.

دوره ششم قانونگذاری در تاریخ ۱۹ تیرماه ۱۳۰۵ ش. (مطابق ۳۰ - دوره ششم قانونگذاری ذیحجه ۱۳۴۴ ه. ق و ۱۹۲۶ م) توسط رضاشاه پهلوی افتتاح شد و تاریخ

رسمیت آن در ۲۲ مرداد ماه ۱۳۰۵ ش برابر ۵ صفر ۱۳۴۵ ه. ق بود. این مجلس قدسهای مفیدی در وضع قوانین اقتصادی و مالی و عقد قراردادهای سیاسی و اقتصادی برداشته است از جمله اقداماتی که در زمینه تشکیلات اداری و عمرانی مملکت انجام گرفته است می توان اینها را نام برد:

- ۱- آغاز ساختمان راه آهن سرتاسری ایران.
 - ۲- وزیردادگستری وقت در اسفندماه ۱۳۰۵ ش. بموجب قانونی که در مجلس تصویب شد اجازه و اختیارات تام گرفت تا چگونگی محاکمات و استخدام اعضای عدلیه را تغییر دهد و تشکیلات پیشین وزارت دادگستری را تعطیل کند و دادگستری را از نو بنیاد نهد.
- گذشته از اینها در این دوره اداره ثبت اسناد و املاک تأسیس یافت و قوانینی برای اصلاح آن وضع شد که از جمله اقدامات سودمند اداری و اجتماعی است، همچنین تأسیس اداره آمار و وضع قوانین اصلاحی یکی دیگر از کارهای پر ارزش دوره مزبور است.

از جمله اقدامات مهم دیگر تهیه زمینه الغای کاپیتولاسیون بود که از اهم مسایل سیاسی و قضایی کشور بشمار میرفت ولی باید دانست حق قضاوت قونسولها در ایران که زائیده عهده نامه ترکمانچای بین دولت ایران و روسیه تزاری بود پس از انقلاب روسیه و برچیده شدن دولت استبدادی روس ابتدا در سال ۱۲۹۷ ش. در زمان نخست وزیری صمصام السلطنه بموجب تصمیم هیأت دولت در جلسه مورخ شنبه چهارم اسد ۱۲۹۷ ه. ق مطابق شوال ۱۳۳۶ ه. ق طی اعلامیه ای که مبنی بر الغای کلیه عهدنامه ها و مقاولات و امتیازات ایران با دولت روسیه تزاری بود سلب شد ولی از آنجا که موجبات الغای کاپیتولاسیون از هر جهت فراهم نبود اجرای آن بتعویق افتاد تا اینکه مجدداً دولت ایران در تاریخ ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۳۰۶ ش. (مطابق با دهم مه ۱۹۲۷ م) بوسیله سفارتخانه های خود در کشورهای آلمان و ایتالیا و بلژیک و هلند و سوئیس و اسپانی فسخ عهود خود را در مورد قضاوت قونسولها و مزایای اتباع خارجه در ایران اعلام داشت و مدت یک سال از تاریخ فرق یعنی تا ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۳۰۷ ش. (مطابق دهم مه ۱۹۲۸ م) را مدت لازم برای بلااثر گذاشتن عهود مزبور تعیین کرد و نظیر

چنین اخطاری را نیز بدولتهایی که حق قضاوت قونسولها برای آنها تصریح نشده بود ولی بعنوان دول کامله الوداد از مزیای مزبور استفاده میکردند ارسال داشت.

مهمترین قوانین که در این دوره وضع شده عبارت از اینها است:

۱- قانون اجاره تأسیس بانک ملی برای پیشرفت تجارت و کشاورزی و صنعت در ۱۴

اردیبهشت ماه ۱۳۰۶ ش.

۲- قانون اعزام محصل بخارج در ۷ خردادماه ۱۳۰۷ ش.

۳- قانون محرومیت کارمندان دولت از انتخاب شدن بنماینده گی مجلس در جلسه پنجمین

۲۲ تیرماه ۱۳۰۶ ش. تحت دو ماده.

ماده اول: محرومیت کلیه رؤسای دوایر دولتی از انتخاب شدن بوکالت مجلس شورای

در حوزه مأموریت خود.

ماده دوم: نمایندگان مجلس تا انقضای هر دوره قانونگذاری از خدمات دولتی بطور موقت

محروم و کارمندان دولت در صورتی میتوانند بوکالت انتخاب شوند که سه ماه قبل از انتخاب

شدن بوکالت استعفا داده باشند.

۴- عقد پیمان دوستی و امنیت متقابل بین ایران و دو همسایه غربی و شرقی (ترکیه و

افغانستان) در ۲ اردیبهشت ماه ۱۳۰۵ ش. (مطابق ۲۲ آوریل ۱۹۲۶ م).

۵- قانون محاکمه وزراء و هیأت منصفه مورخ ۱۶ تیرماه ۱۳۰۷ ش. (مصوب کمیسیون عدلیه)

۶- قانون انحصار دولتی تریاک مشتمل بر ۱۶ ماده مصوب ۲۶ تیرماه ۱۳۰۷ ش.

مجلس ششم در تاریخ ۲۲ مرداد ماه ۱۳۰۷ ش. (مطابق ۲۶ صفر ۱۳۴۷ ه. ق و ۱۳ اوت

۱۹۲۸ م) پایان یافت.

هفتمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۱۴ مهر ماه ۱۳۰۷ ش. (مطابق با

دوره هفتم قانونگذاری ۲۱ ربیع الثانی ۱۳۴۷ ه. ق و ۶ اکتبر ۱۹۲۸ م) افتتاح شد و تاریخ

رسمیت آن در ۱۴ آبان ماه ۱۳۰۷ ش. (برابر ۲۱ جمادی الاول ۱۳۴۹ ه. ق) بود.

۱- پس از تصویب لایحه (قانون اجازه تأسیس بانک ملی ایران) و تصویب قانونی (استخدام متخصص بانکی از اتباع سویس یا آلمان) مورخ ۱۴ آبان ماه ۱۳۰۶ ش) و همچنین تصویب اساسنامه بانک مورخ ۱۴ تیرماه ۱۳۰۷ ش در کمیسیون قوانین مالیه مجلس شورای ملی: بانک ملی در تاریخ ۱۷ شهریورماه ۱۳۰۷ (ش) (مطابق با ۸ سپتامبر ۱۹۲۸ م) با سرمایه بیست میلیون ریال شروع بکار کرد.

مهمترین قوانینی که در این دوره وضع شده عبارت از اینها است:

۱- قانون منع خرید و فروش برده در خاک ایران و آزادی برده در موقع ورود بمملکت مورخ ۱۸ بهمن ماه ۱۳۰۷ ش.

۲- قانون اتحاد شکل لباس مورخ ۶ دی ماه ۱۳۰۷ ش.

۳- قانون اجازه تأسیس بانک فلاحی مشتمل بر ۶ ماده مصوب ۹ شهریورماه ۱۳۰۹ ش از اقدامات مفید این دوره در تعقیب گشایش بانک ملی ایران اعطای اجازه نشراسکناس ببانک مزبور بود که بموجب قانون اجازه بمبادله ضمیمه نمرة ۵ امتیازنامه بانک شاهنشاهی ایران (لغو اسکناس بانک شاهنشاهی) نشر اسکناس از بانک مزبور پس گرفته شد (مورخ خردادماه ۱۳۰۹ ش.) و بموجب این قانون حق نشر اسکناس که از مهمترین وسایل هدایت اقتصادی بود پس از ۳ سال که در اختیار بیگانان قرار داشت بملت ایران باز داده شد. هفتمین دوره مجلس شورای ملی در تاریخ اول آبانماه ۱۳۰۹ ش. (مطابق ۳ جمادی الاول ۱۳۴۹ ه. ق و برابر با ۲۳ اکتبر ۱۹۳۰ م) پایان یافت.

هشتمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۲۴ آذرماه ۱۳۰۹ ش. (مطابق ۲۳ رجب ۱۳۴۹ ه. ق و ۱۵ دسامبر ۱۹۳۰ م) افتتاح شد و تاریخ رسمیت آن در ۲۵ دی ماه ۱۳۰۹ ش. برابر ۲۵ شعبان ۱۳۴۹ ه. ق) بود.

دوره هشتم قانونگذاری

مهمترین قوانین این دوره که بتصویب مجلس رسیده بدین شرح بوده است:

۱- قانون مربوط بتصرف عدوانی و استرداد املاك مورخ اردیبهشت ماه ۱۳۰۹ ش.
۲- قانون واگذاری انحصار تجارت خارجی مملکت بدولت و متمم آن مصوب ۶ و ۲۰ اسفند ماه ۱۳۰۹ ش.

۳- قانون راجع بورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۳۱۰
۴- قانون ممنوعیت مالکیت ارضی برای بیگانگان مصوب ۱۶ خرداد ماه ۱۳۱۰ ش.
۵- در تاریخ ۶ آذرماه ۱۳۱۱ ش. (برابر با ۲۷ نوامبر ۱۹۳۲ م.) وزیر دارایی وقت لغو امتیازنامه داری و حاضر بودن دولت را برای پذیرفتن قرار داد جدید اعلام کرد و مجلس شورای ملی در تاریخ پنجشنبه ۱۰ آذرماه ۱۳۱۱ ش. (مطابق با ۱ دسامبر ۱۹۳۲ م) نظریه دولت راتأیید کرد و لغو آن را بتصویب رسانید.

از اقدامات مفید این دوره می‌توان اینها را یاد آوری کرد:

تحويل گرفتن خطوط تلگرافی از شرکت هند و اروپا و گشایش تلگراف بیسیم :
دوره هشتم مجلس شورای ملی در تاریخ ۲۴ دی ماه ۱۳۱۱ ش. (برابر با ۱۷ رمضان ۱۳۵۱ ه. ق و ۱۴ ژانویه ۱۹۳۳ م) پایان یافت.

دوره نهم قانونگذاری

نهمین دوره قانونگذاری در ۲۴ اسفند ماه ۱۳۱۱ ش. (برابر با ۱۸ ذیحجه ۱۳۵۱ ه. ق و ۱۹ مارس ۱۹۳۳ م) افتتاح یافت و تاریخ رسمیت آن در ۲۴ فروردین ماه ۱۳۱۲ برابر ۱۷ ذیحجه ۱۳۵۱ ه. ق بود.
از جمله اقدامات اساسی و مفیدی که در این دوره انجام گرفت: افتتاح دانشگاه تهران بود که در تاریخ ۸ خرداد ماه ۱۳۱۳ قانون آن بتصویب مجلس شورای ملی رسید و در تاریخ ۵ بهمن ماه ۱۳۱۳ ش. بطور رسمی گشایش یافت.

در این دوره مجلس در دنباله لغو امتیاز نامه داری و شکایت دولت انگلستان بشورای جامعه ملل مذاکراتی میان دولت ایران و انگلستان در باره امتیاز شرکت نفت ایران و انگلیس انجام یافت و امتیاز نامه جدید شرکت بر حسب تمایل دولت انگلستان از طرف وزیر دارایی وقت برای تصویب به مجلس شورای ملی تسلیم شد و مجلس نیز در تاریخ ۷ خرداد ماه ۱۳۱۲ ش. (برابر ۱۹۳۳ م) مفاد آن امتیاز نامه را بتصویب نمایندگان رسانید.

قوانین مهمی که در این دوره از مجلس گذشت بدین شرح بوده است:

- ۱- قانون فروش خالصه ها و قرضه های فلاحتی و صنعتی مورخ ۱۷ دی ماه ۱۳۱۲ ش.
 - ۲- قانون الغای مالیات ارضی و دواب مورخ ۲۴ آذر ماه ۱۳۱۳ ش.
- و نیز بموجب قانون متمم بودجه سال ۱۳۱۲ ش. تعلیمات ابتدایی از اول فروردین ماه ۱۳۱۲ در سراسر کشور مجانی گردید.

دوره نهم مجلس شورای ملی در تاریخ ۲۱ فروردین ماه ۱۳۱۴ ش. (مطابق با ۷ محرم ۱۳۵۴ ه. ق و ۱۱ مارس ۱۹۳۵ م) پایان یافت:

دهمین دوره قانونگذاری روز پنجشنبه ۱۵ خرداد ماه ۱۳۱۴ ش. (برابر با ۴ ربیع الاول ۱۳۵۴ ه. ق و ۶ ژوئن ۱۹۳۵ م) افتتاح شد

دوره دهم قانونگذاری

و تاریخ رسمیت آن در ۲۲ خرداد ماه ۱۳۱۴ ش برابر ۱۱ ربیع الاول ۱۳۵۴ هـ. ق بود.
 آغاز مذاکرات عقد پیمان سعد آباد میان چهار دولت (ایران، ترکیه، افغانستان و عراق)
 در این دوره مجلس صورت گرفت و در تاریخ ۱۸ تیر ماه ۱۳۱۶ ش. (مطابق با ۹ ژوئیه ۱۹۳۶ م)
 پیمان بسته شد و مذاکرات خاتمه یافت.

آزادی بانوان (کشف حجاب) در این دوره از مجلس بتاريخ ۱۷ دی ماه ۱۳۱۴ ش. روی داد.
 در پانزدهم بهمن ماه ۱۳۱۵ ش. (مطابق با ژانویه ۱۹۳۷ م) قانونی بتصویب مجلس
 شورای ملی رسید که بموجب آن حق انحصار و تفتیش و استخراج نفت در قسمتی از شرق و
 شمال شرق ایران برای مدت شصت سال بشرکت نفت ایران و آمریکا «امیرانین» واگذار
 میگردد و در تاریخ ۱۸ بهمن ماه ۱۳۱۵ ش. قانون اجازه ساختن و نگاهداری لوله حمل نفت
 بشرکت لوله نفت ایران بتصویب مجلس رسید. مقصود از این قرار داد اعطای اجازه بشرکت
 امیرانین برای حمل نفت افغانستان در لوله های خود و پرداخت سه پنس «ربع شلینگ» برای
 هر تن نفت بدولت ایران بود. شرکت امیرانین پس از دو سال کاوش از ادامه عملیات خود
 صرف نظر کرد.

از جمله قوانین مهمی که در این دوره مجلس وضع شده است عبارتند از:

قانون کدخدایی مورخ ۲۰ آذر ماه ۱۳۱۴ ش. بود که بموجب آن کدخدا در حوزه
 سأموریت خود نماینده مالک و مسئول اجرای قوانین و نظامنامه های دولت گردید.
 دهمین دوره مجلس شورای ملی در ۲۲ خرداد ماه ۱۳۱۶ ش (مطابق با ۳ ربیع الثانی ۱۳۵۶ هـ. ق
 و ۱۹۳۸ م) پایان یافت.

یازدهمین دوره قانونگذاری در ۲ شهریور ماه ۱۳۱۶ ش. (مطابق با
 ۵ رجب ۱۳۵۶ و ۱۱ سپتامبر ۱۹۳۸ م) افتتاح شد و تاریخ رسمیت
 آن ۲۷ شهریور ماه ۱۳۱۶ ش. برابر ۱۲ رجب ۱۳۵۶ هـ. ق بود.

دوره یازدهم قانونگذاری

از جمله وقایع این دوره: وقوع جنگ جهانی دوم، و اعلام بیطرفی دولت ایران بود
 مهمترین قوانینی که در این دوره از مجلس گذشت:

۱- قانون روابط مالک و زارع است که از قوانین عمده و اساسی است و در جلسه ۲۵

شهریور ماه ۱۳۱۸ ش. تحت عنوان (تعیین سهم مالک و زارع نسبت بمحصول زمینهای زراعتی) بتصویب نمایندگان مجلس رسید.

۲- قانون آئین دادرسی مدنی (اصول محاکمات مدنی) مصوب ۲۵ شهریور ماه ۱۳۱۸ ش. در این دوره مجلس در تفسیر اصل ۳۷ متمم قانون اساسی «موضوع کلمه ایرانی الاصل» ماده واحده ای در جلسه ۱۴ آبان ماه ۱۳۱۷ ش. بتصویب مجلس ایران رسید و بموجب آن در جلسه ۸ آذر ماه قانونی مشتمل بر یک ماده از تصویب مجلس گذشت دایر بر اینکه بوالاحضرت فوزیه دختر ملک فؤاد و خواهر پادشاه مصر صفت «ایرانی الاصل» اعطا کرد و والا حضرت منذکور بهمسری ولیعهد وقت «اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی» در آمد.

قانون عمران مصوب ۲۵ آبان ۱۳۱۶ ش.
قانون خدمت نظام وظیفه عمومی مصوب ۲۹ خرداد ۱۳۱۷ ش.
قانون تقسیمات کشور و وظایف فرمانداران و بخشداران مصوب ۱۶ آبان ۱۳۱۶ ش.
قانون سرشماری مصوب ۱۰ خرداد ماه ۱۳۱۸ ش.
قانون اجازه فروش خالصجات اطراف تهران مصوب ۲ آبان ماه ۱۳۱۶ ش.
دوره یازدهم قانون گذاری در تاریخ ۲۷ شهریور ماه ۱۳۱۸ ش. (برابر با ۴ شعبان ۱۳۵۸ ه.ق و ۱۹۳۹ م) پایان یافت.

دوره دوازدهم قانون گذاری
دوازدهمین دوره قانون گذاری در تاریخ ۳ آبان ۱۳۱۸ ش. (مطابق با ۲۱ رمضان ۱۳۵۸ ه.ق و ۳۱ اکتبر ۱۹۳۹ م) افتتاح و تاریخ رسمیت آن در ۹ آبان ماه ۱۳۱۸ ش. (برابر با ۱۹ رمضان ۱۳۵۸ ه.ق) بود.
در این دوره مجلس بعزت بروز جنگ جهانی دوم تحولات گوناگون در اوضاع اجتماعی و اقتصادی و امور سیاسی کشور پدید آمد هزینه زندگی بیش از حد ترقی کرد و مشکلات اقتصادی بیشماری پیش آمد.

در تاریخ سوم شهریور ماه ۱۳۲۰ ش. وزیر مختار دولت انگلیس و سفیر کبیر دولت اتحاد جماهیر شوروی بملاقات نخست وزیر وقت رفتند و بیهانه مداخلات دولت آلمان در امور ایران و وجود اتباع آلمانی در این کشور و نا امنی حاصل از آن، ورود ارتشهای خود را بخاک ایران

باطلاع دولت وقت رساندند ، نواحی شمالی و شمال شرق و غرب و جنوب غربی با اعلام بیطرفی ایران از طرف لشکریان دولتهای متفق اشغال گردید .

در تاریخ ۸ شهریور ماه ۱۳۲۰ ش . حکومت نظامی اعلام شد ، پس از اشغال خاك ایران از طرف ارتشهای خارجی و دگرگونی اوضاع هیجان و انقلابی در افکار عمومی طبقات مختلف مردم پدید آمد و طبقه ناراضی از حکومت وقت را برآن داشت که از عملیات و اقدامات گذشته انتقاد کنند ، این انتقادات نخست از طرف نمایندگان ناراضی مجلس شورای ملی شروع گشت و رفته رفته بسایر طبقات ملت سرایت کرد از قبیل مدیران جراید و روشنفکرانی که در گذشته تحت فشار سخت قرار گرفته بودند و همچنین رؤسای طوایف و عشایر و ایلات ، و صاحبان قدرت و نفوذ محلی که بسبب قدرت مرکزی از آنها سلب خود مختاری شده بود جرأت بخشید که آزادانه خرده گیر یهای خود را بر زبان آورند .

در جلسه فوق العاده سه شنبه ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ ه . ق مجلس شورای ملی ، هیأت دولت جدید در مجلس حضور یافت و نخست وزیر وقت استعفای اعلیحضرت رضا شاه پهلوی را از مقام سلطنت قرائت و سلطنت محمد رضا پهلوی ولیعهد را اعلام داشت و اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی در جلسه چهارشنبه ۲۶ شهریور ماه ۱۳۲۰ ش . سوگند نامه خود را در مجلس شورای ملی « مبنی بر حفظ استقلال ایران و رعایت اصول قوانین مشروطیت » قرائت فرمودند .

اعلیحضرت شاه سابق پس از بیست سال زمامداری که چهار سال آن در پستهای وزارت جنگ و نخست وزیری و فرماندهی کل قوا و ریاست موقت دولت بودند و ۱۶ سال آن مقام سلطنت را بر عهده داشتند در روز سه شنبه ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ ش . با عده ای از افراد خاندان سلطنت ایران را ترك کردند .

پنجشنبه ۲۷ شهریور ماه ۱۳۲۰ فرمان عفو عمومی بموجب ماده ۵۵ قانون کیفر عمومی صادر گردید ، و بموجب این فرمان بدولت اجازه داده شد نسبت بکسانی که بخشودگی آنها طبق ماده ۵۴ قانون کیفر عمومی نیاز به تصویب قانون خاصی دارد ، وزارت داد گستری لایحه آن را تهیه و بمجلس شورای ملی پیشنهاد کند تا پس از تصویب آن را بمرحله اجرا بگذارد . در جلسه سه شنبه اول مهرماه لایحه الغای قانون ریاست عالییه کل قوا مصوب ۲۵ بهمن

ماه ۳. ۱۳ که از امتیازات اعلیحضرت شاه سابق بود از طرف وزیر داد گستری بمجلس تقدیم شد و بتصویب نمایندگان رسید.

مجلس دوازدهم بتاريخ ۹ آبان ماه ۱۳۲۰ ش. (مطابق ۹ شوال ۱۳۶۰ ه. ق و ۱۹۴۱ م) پایان یافت.

ج - عصر سوم مشروطیت

سیزدهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۲۲ آبان ماه ۱۳۲۰ ش. (مطابق ۲۳ شوال ۱۳۶۰ ه. ق و ۱۲ نوامبر ۱۹۴۱ م) توسط اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی افتتاح شد. و تاریخ رسمیت آن اول آذر ماه ۱۳۲۰ ش. برابر ۲ ذیقعده ۱۳۶۰ ه. ق بود.

انتخابات این دوره مجلس در اواخر عمر دوره دوازدهم قانونگذاری و در زمان سلطنت اعلیحضرت رضا شاه فقید صورت گرفت. از این نظر پس از استعفای اعلیحضرت شاه سابق برخی از نمایندگان مجلس و گروههایی از مردم از مقامات رسمی تقاضا کردند که انتخابات دوره سیزدهم تجدید شود، ولی بنا بمقتضیات زمان مجلس سیزدهم با نمایندگان منتخب پیشین افتتاح شد. یکی از اقدامات اساسی و مهم این دوره مجلس این بود که برای تنظیم امور مالی و درآمد دولت اختیارات نامحدودی به میلسپو مستشار امریکایی اعطا کرد، وی در گذشته نیز مدت شش سال بهمین سمت در ایران مشغول کار بوده است.

اقدام دیگر بموجب قانون مصوب ۶ بهمن ماه ۱۳۲۰ ش. پیمان دوستی بین دولت شاهنشاهی ایران و دولتهای اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و پادشاهی انگلستان منعقد گردید.

اعلام جنگ دولت ایران بدولت آلمان از طرف نخست وزیر وقت در جلسه پنجشنبه ۲۷ شهریور ماه ۱۳۲۲ ش. (مطابق ۸ رمضان ۱۳۶۲ ه. ق و ۲۹ سپتامبر ۱۹۴۳ م) بمجلس شورای ملی تسلیم گردید و بتصویب نمایندگان رسید.

در دنباله عقد قرارداد مودت بین دولت ایران و دولتهای متفق، کنفرانس سران سه

دولت متفق، امریکا و انگلیس و روسیه از روز ۵ آذر ماه ۱۳۲۲ ش. (مطابق با ۲۷ نوامبر ۱۹۴۳ م) در تهران تشکیل شد و پس از خاتمه کنفرانس که مدت پنج روز بطول انجامید، از سه دولت متفق طرح متن قرارداد سه جانبه مبنی بر تضمین کمک اقتصادی بایران و شناسایی تمامیت ارضی و استقلال سیاسی و حاکمیت ایران امضا شد و اعلامیه آن بوزیر امور خارجه وقت ایران تسلیم گشت.

قوانین مهمی که در این دوره مجلس بتصویب رسیده است:

- ۱- تصویب قانون تعلیمات اجباری عمومی مورخ ۶ مرداد ماه ۱۳۲۲ ش
 - ۲- اجازه صدور تراید اسکناس بموجب قانون چاپ و نشر هشتصد ملیون ریال اسکناس.
 - ۳- اصلاح قانون مطبوعات مصوب ۳ دی ماه ۱۳۲۱ ش
 - ۴- قانون دعاوی اشخاص نسبت باسلاك واگذاری مصوب ۱۲ خرداد ماه ۱۳۲۱ ش.
 - ۵- قانون بیمه کارگران دولتی و غیر دولتی مصوب ۲۹ آبان ماه ۱۳۲۲
- در این دوره مجلس احزاب و دسته های سیاسی به پشتیبانی و تقویت برخی از نمایندگان مجلس بوجود آمد، روزنامه ها و مطبوعات آزاد و بر تعداد آنها افزوده گردید:
- مجلس سیزدهم در تاریخ اول آذر ماه ۱۳۲۲ ش (برابر با ۲۴ ذی قعدة ۱۳۶۲ ه. ق. ۲۳ نوامبر ۱۹۴۳ م) پایان یافت:

دوره چهاردهم چهاردهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۶ اسفند ماه ۱۳۲۲ ش (مطابق با اول ربیع الاول ۱۳۶۳ ه. ق. و ۲۶ فوریه ۱۹۴۴ م) افتتاح یافت و **قانونگذاری**

تاریخ رسمیت آن ۲۱ اسفند ماه ۱۳۲۲ ش برابر ۲۷ ربیع الاول ۱۳۶۳ ه. ق. بود

انتخابات دوره چهاردهم مجلس هنگامی صورت گرفت که نیروهای نظامی کشور های متفق در ایران بودند و احزاب و دسته های سیاسی که پس از وقایع شهریور ماه ۱۳۲۰ ش. با مراعات مختلف سیاسی متأثر از اوضاع روز بوجود آمده بودند بفعالیت سیاسی پرداختند و در انتخابات نیز مجدانه فعالیت میکردند. ازسوی دیگر عوامل متنفذ داخلی نیز خواه ناخواه چون دوره سیزدهم انتخابات را تحت سلطه و قدرت خود داشتند.

نمایندگان دوره چهاردهم تحت تأثیر اوضاع اجتماعی و سیاسی روز در ضمن تشکیل گروه ها و فراکسیو نه های مختلفی با خط مشی سیاسی خاص و گاه با روشها و عقاید افراطی،

فعالیت پارلمانی خود را آغاز کردند . در این دوره مجلس حزب متشکل سیاسی توده (حزب کمونیست) توانست در انتخابات پارلمانی شرکت کند و ۸ تن کاندیداهای خود را بمجلس شورای ملی بفرستد .

نکته شایان توجه در این دوره شرکت رجال و عناصری بود که در تمام دوران عصر دوم مشروطیت از صحنه سیاست رانده شده بودند ، از قبیل سید ضیاءالدین طباطبائی عامل کودتای ۱۲۹۹ ش و نخست وزیر کابینه مزبور که مدت ۲۲ سال دور از وطن بسر میبرد . وی با کمک دولت وقت بعنوان نماینده مردم شهرستان یزد انتخاب گردید . همچنین دکتر محمد مصدق نیز که با اقامت در ایران ، در عصر دوم مشروطیت از صحنه سیاست خارج بود در این دوره بعنوان نماینده اول از طرف مردم تهران انتخاب گردید .

حوادث سیاسی و عوامل مختلف دیگر بتدریج در داخل مجلس تفکیک دو گروه اکثریت و اقلیت را موجب گردید ، اقلیت مجلس برهبری دکتر محمد مصدق و همراه با فراکسیون حزب توده و عناصر افراطی دیگر برهبری کمیته مرکزی حزب توده (از میان ۱۱ نفر عضو کمیته مرکزی حزب توده ۶ نفر آنها بنمایندگی مجلس برگزیده شده بودند) در مقابل اکثریت مجلس برهبری کسانی همچون سید ضیاءالدین طباطبائی و دکتر طاهری و جلیلی قرار گرفت .

مجلس چهاردهم بیشتر عمر خود را با تشنجیات داخلی ناشی از اختلاف عقیده و عدم تجانس و سلیقه گروههای فوق و همچنین تحریکات دولتهای خارجی گذرانی . ولی باید دانست که با وجود کیفیات فوق توانست تا حدی قدمهای مؤثر و مفیدی بردارد .

از جمله قوانین مهم دوره چهاردهم باید از قوانین زیر نام برد :

- ۱ - لغو اختیارات دکتر میلیسپو رئیس کل دارایی مورخ ۱۸ دی ماه ۱۳۲۳ ش .
- ۲ - طرح پیشنهاد دولت شوروی برای اعطای امتیاز نفت شمال بآن کشور از طرف هیأت دولت در جلسه ۲۷ مهر ماه ۱۳۲۳ ش . مطرح شد و با وجود کوششهایی که از طرف موافقان واگذاری امتیاز نامه نفت شمال بدولت روسیه شوروی انجام گرفت نمایندگان مجلس در جلسه ۱۱ آذر ماه ۱۳۲۳ ش . قانون ممنوعیت دولت را از مذاکره و عقد قرارداد راجع بامتیاز نفت با خارجیها بتصویب رساندند .

- ۳ - در جلسه ۱۹ مهر ماه ۱۳۲۴ ش . طرح تحریم انتخابات دوره پانزدهم تا زمانی که

کشور از نیروی دولتهای متفق تخلیه نشده است ، با توافق نمایندگان اکثریت تقدیم مجلس شد و بتصویب رسید، بموجب این طرح انتخابات دوره پانزدهم بتعویق افتاد و نخستین فترت در عصر سوم مشروطیت بمدت یک سال و چهار ماه و یک روز پیش آمد.

از جمله وقایع مهمی که در این دوره مجلس روی داد اقداماتی که مجلس و دولت در برابر آن انجام دادند غایله آذربایجان و قیام سید جعفر پیشه‌وری از نمایندگان آذربایجان بود که پس از رد شدن اعتبارنامه‌اش در مجلس شورای ملی به آذربایجان رفت و در آنجا فرقه دموکرات را تشکیل داد و در آذرماه ۱۳۲۴ ش. حکومت خود مختاری را با پشتیبانی دولت اتحاد جماهیر شوروی اعلام کرد. در کردستان نیز کردها بسرکردگی قاضی محمد اعلام استقلال کردند. پیشه‌وری با تشکیل کنگره‌ای ملی بنام مجلس مؤسسان و تنظیم نظامنامه خاص که بتصدیق اعضای کنگره ملی رسیده بود برای تشکیل حکومت خود مختاری براساس دموکراسی بتشکیل مجلس ملی آذربایجان پرداخت. دولت عده‌ای از نیروهای انتظامی را برای برقراری امنیت در نواحی آذربایجان تجهیز کرد ولی ارتش شوروی مانع شد که قوای مزبور از شریف آباد قزوین جلو تر بروند.

بموجب تقاضای دولت ایران مبنی بر خارج شدن ارتش خارجی از ایران (۲۱ شهریورماه ۱۳۲۴ ش. مطابق با ۱۱ سپتامبر ۱۹۴۶ م) دولت امریکا در آبان ماه ۱۳۲۴ ش. و دولت انگلیس در اسفند ماه ۱۳۲۴ ش. نیروهای خود را از ایران خارج کردند. ولی نیروهای دولت روسیه شوروی برخلاف قرار داده جانبه کنفرانس تهران، ایران را ترك نگفتند. نماینده ایران در سازمان ملل متحد در تاریخ ۲۹ دی ماه ۱۳۲۴ (۱۹ ژانویه ۱۹۴۶ میلادی) بموجب اصل ۳۵ منشور ملل متحد از سازمان ملل تقاضا کرد که شورای امنیت بقضیه ایران و شوروی رسیدگی کند. شورای امنیت نیز در تاریخ ۱۱ بهمن ماه ۱۳۲۴ (۳۰ ژانویه ۱۹۴۶ م.) قطعنامه‌ای صادر و به ایران و شوروی توصیه کرد که برای رفع اختلاف مذاکرات مستقیم را با یکدیگر شروع کنند و شورای امنیت را در جریان بگذارد.

قوام السلطنه نخست وزیر وقت برای انجام گرفتن مذاکرات مستقیم با دولت شوروی بان کشور مسافرت کرد و چون با پیشنهاد شش ماده‌ای آن دولت مبنی بر برسمیت شناختن خود مختاری آذربایجان از طرف دولت ایران وامتیاز تأسیس شرکت مختلط نفت ایران و شوروی برای استخراج

نفت شمال و جزاینها موافقت حاصل نشد هیأت نمایندگی ایران پس از تسلیم اعتراضنامه بدولت شوروی بایران بازگشت.

پس از بازگشت هیأت نمایندگی ایران، حزب توده و جراید طرفداران در ضمن تبلیغات دامنه دار خود دولت را بقبول پیشنهاد های دولت اتحاد جماهیر شوروی ترغیب و مردم را سرعوب می ساخت. دولت ایران شکایت مجدد خود را در مورد مداخله اجانب در امور داخلی ایران در تاریخ ۱۷ مارس ۱۹۴۶ بشورای امنیت با اکثریت نه رأی در مقابل دو رأی ممتنع تصمیم گرفت قضیه ایران در دستور شوروی باقی بماند.

در تاریخ ۱۵ فروردین ماه ۱۳۲۵ ش. (برابر با ۴ آوریل ۱۹۴۶) در ایام فترت موافقت نامه ای بین قوام السلطنه نخست وزیر وقت و سادچیکف سفیر شوروی در سه بند زیر امضا شد.

۱- تخلیه ایران از قوای شوروی، ۲- قرارداد ایجاد یک شرکت مختلط نفت ایران و شوروی که شرایط مندرج آن از تاریخ ۲۴ مارس تا انقضای هفت ماه برای تصویب بمجلس پانزدهم پیشنهاد شد، ۳- در این موافقتنامه مسئله آذربایجان بصورت اتخاذ رویه مسالمت آمیز از طرف دولت ایران نسبت با هالی آذربایجان و مداخله نکردن دولت اتحاد جماهیر شوروی در سرکوب حکومت خود مختاری پیشه وری پیش بینی شده بود.

با این کیفیت دولت ایران در ایام فترت از راه مذاکرات سیاسی و تعقیب آن در سازمان ملل متحد موفق شد که دولت اتحاد جماهیر شوروی را وادار سازد تا در تاریخ اول خردادماه ۱۳۲۵ ه. ق نیروهای خود را احضار کند و در آذرماه ۱۳۲۵ نیز با گسیل کردن سیاه بآذربایجان برای سرکوب متجاسران حکومت خود مختاری آذربایجان خاتمه پذیرفت. پیشه وری با سران حکومت خود بروسیه گریخت و غایله کردستان نیز با اعدام قاضی محمد و برادران وی پایان یافت. وزمینه برای انتخابات دوره پانزدهم مجلس شورای ملی آماده گردید.

دوره پانزدهم پانزدهمین دوره قانونگذاری پس از یک فترت طولانی در تاریخ ۲۵ تیر
قانونگذاری ماه ۱۳۲۶ ش. (مطابق با ۲۸ شعبان ۱۳۶۶ ه. ق و ۱۷ ژوین ۱۹۴۷ م)
 افتتاح شد. و تاریخ رسمیت آن ۶ مرداد ماه ۱۳۲۶ ش. برابر ۱۱ رمضان ۱۳۶۶ ه. ق بود.
 قوانین مهمی که در این دوره مجلس بتصویب رسیده است عبارت اند از:

۱- در جلسه ۲۹ مهرماه ۱۳۲۶ ش. طرحی از طرف جمعی از نمایندگان تحت عنوان ماده واحده بقید دو فوریت بمجلس تقدیم شد و بموجب آن بند ۲ و ۳ موافقتنامه سادچیکف و قوام مورخ ۱۵ فروردین ماه ۱۳۲۵ ش. در باب ایجاد شرکت مختلط نفت ایران و شوروی با اکثریت قریب باتفاق نمایندگان که انتخابشان تحت تأثیر چنین موافقتنامه‌ای صورت گرفته بود رد شد (در جلسه ۳۰ مهرماه ۱۳۲۶ ش.) و نیز بموجب همین قانون مجلس شورای ملی استیفای حقوق ملت را در باره منابع ثروت کشور از آن جمله نفت جنوب بعهده دولت محول ساخت و در واقع مجلس با تصویب این قانون اعلام کرد که قرار داد ۱۹۳۳ برخلاف مصالح کشور و تضییع حقوق ملی ایران بوده است و دولت باید در صدد اصلاح و رفع این تضییع برآید.

۲- مطرح شدن قرار داد الحاقی «گس و گلشایان» توسط گلشایان نماینده تام‌الاختیار دولت در تاریخ ۲۸ تیرماه و ارجاع آن بکمیسیونهای دارایی و پیشه و هنر و تصویب آن در کمیسیونهای مربوط بدان ولی این لایحه در موقع مطرح شدن گزارش کمیسیونهای ارجاعی در جلسه عمومی مجلس شورای ملی با مخالفت نمایندگان اقلیت مجلس روبرو شد و نمایندگان مزبور در ضمن مذاکرات مخالفت آمیز خود در اطراف نفت جنوب از طریق دفع الوقت کردن مانع بتصویب رسیدن لایحه قرار داد جدید «گس و گلشایان» گردیدند.

۳- نظر بسوء قصدی که در واقعه پانزدهم بهمن ماه ۱۳۲۷ نسبت باعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی در محیط دانشگاه انجام گرفت لایحه غیر قانونی بودن حزب توده با استناد باصل ۲۱ متمم قانون اساسی در مجلس مطرح و بتصویب نمایندگان مجلس شورای ملی رسید. و دنباله این سوء قصد تشنجات سیاسی عظیمی بوجود آورد که موجب برقراری حکومت نظامی و تشکیل مجلس مؤسسان شد.

مجلس مؤسسان در تاریخ اول اردیبهشت ماه ۱۳۲۸ افتتاح گردید و از اهم اقدامات آن تجدید نظر در مواد ۴۸ قانون اساسی و تأسیس مجلس سنا بود.

دیگر از قوانین مهم موضوعه ایندوره مجلس قانون بازگشت املاک اعلیحضرت شاهنشاه فقید به مالکیت اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی مورخ ۲۰ تیرماه ۱۳۲۸ ش. قانون اجازه اجرای موقت برنامه هفت ساله مصوب ۱۳ تیرماه ۱۳۲۸ ش.

قانون تأسیس دانشگاه‌های شهرستانها مصوب ۳ خرداد ماه ۱۳۲۸ ش. ش.
مجلس پانزدهم در تاریخ ۶ مرداد ماه ۱۳۲۸ ش. (مطابق با دوم شوال ۱۳۶۸ ه. ق.) پایان یافت،

دوره شانزدهم شانزدهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۲۰ بهمن ماه ۱۳۱۸ ش (مطابق قانونگذاری با ۲۱ ربیع الثانی ۱۳۶۹ ه. ق و دهم فوریه ۱۹۵۰ م) با نخستین دوره

مجلس سنا توسط اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی پس از شش ماه و سیزده روز فترت افتتاح گردید. و تاریخ رسمیت آن ۲۱ بهمن ماه ۱۳۲۸ ش. برابر با ۳۰ ربیع الثانی ۱۳۶۹ ه. ق بود. انتخابات این دوره از مجلس نیز خالی از تشنج نبود و جمعی بعنوان اعتراض بسوء جریان انتخابات در تاریخ ۲۲ مهر ماه ۱۳۲۸ ش. برهبری دکتر محمد مصدق در برابر تحصن اختیار کردند. قرائت آراء انتخابات تهران از. تاریخ ۱۹ آبان موقوف شد تا اینکه در تاریخ ۲۲ فروردین ماه ۱۳۲۹ انتخابات با موفقیت اعضای جبهه ملی و بدست آوردن کرسیهای نمایندگی تهران خاتمه یافت.

مسأله نفت از جمله مسایلی بود که بیشتر فعالیت و اوقات مجلس را مانند دوره پانزدهم بخود مشغول داشته و محیط متشنجی را بوجود آورده بود. در تاریخ ۲۰ مهر ماه رهبر اقلیت ملی مجلس دولت را در مورد نفت استیضاح کرد و در تاریخ ۱۹ آذر ماه ۱۳۲۹ کمیسیون مخصوص نفت قرار داد الحاقی «ساعد و گس» را بنفع دولت ایران ندانست و مخالفت خود را با آن اظهار داشت و پیشنهاد ملی شدن صنعت نفت ایران در روز سوم اسفند ماه ۱۳۲۹ ش. بمجلس داده شد و در تاریخ ۱۶ اسفند ماه ۱۳۲۹ نخست وزیر وقت که مشغول مذاکرات درباره حل مسئله نفت بود در مسجد شاه ترور گردید.

کمیسیون مخصوص نفت تصمیم خود را تحت یک ماده واحده و دو تبصره در مورد ملی شدن صنعت نفت برای تصویب بمجلس تقدیم کرد و مجلس نیز در جلسه ۲۴ اسفند ماه ۱۳۲۹ ش. بتصویب رسانید و عین ماده واحده در تاریخ ۲۹ اسفند ماه ۱۳۲۹ بتصویب مجلس سنا رسید. طرح خلع ید و ملی شدن صنعت نفت در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ماه ۱۳۳۰ ش. (مطابق با اول مه ۱۹۵۱ م) بتصویب دو مجلس و توشیح شاهنشاه رسید در نتیجه شرکت نفت ایران و انگلیس و دولت انگلستان دولت ایران را مورد اعتراضات شدیدی قرار دادند و قانون ملی شدن

نفت را نقض یک جانبه قرار داد ۱۹۳۳ قلمداد کردند و نماینده شرکت نفت در تهران بر طبق مواد قرار داد ۱۹۳۳ تقاضا کرد اختلافات بدیوان داوری ارجاع گردد.

دولت انگلستان در تاریخ ۴ خرداد ماه ۱۳۳۰ دادخواستی بر ضد ایران تقدیم دادگاه لاهه کرد و دیوان مزبور در تاریخ ۱۵ خرداد ماه قرارى بعنوان اقدامات تأمینی برای جلوگیری از اجرای خلع ید که دولت ایران شروع کرده بود صادر کرد و دولت ایران نیز آنرا بعلت عدم صلاحیت دیوان بی اعتبار شناخت. و نیز در تاریخ ۱۷ مهر ماه ۱۳۳۰ لایحه اولیه دولت انگلستان راجع بصلاحیت دعوای آن دولت بر علیه ایران بدیوان تسلیم شد و باطلاع دولت ایران نیز رسیده جواب لایحه مزبور پس از آنکه مورد بررسی و مشاوره متخصصین حقوقی قرار گرفت در تاریخ ۱۵ بهمن ماه ۱۳۳۰ ش. مبنی بر رد صلاحیت دیوان از طرف دولت ایران تسلیم دیوان گردید.

در تاریخ دی ماه ۱۳۳۰ ش. تمام کنسولگریهای دولت انگلستان در ایران بسته شد. مجلس شانزدهم در تاریخ ۲۹ بهمن ماه ۱۳۳۰ ش. (مطابق با ۲۲ جمادی الاول ۱۳۷۱ ه. ق و ۱۹۵۲ م) پایان یافت.

دوره هفدهم هفدهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۷ اردیبهشت ماه ۱۳۳۱ ش. (مطابق با ۲ شعبان ۱۳۷۱ ه. ق و ۱۷ آوریل ۱۹۵۲ م) افتتاح شد. و تاریخ رسمیت آن ۸ خرداد ماه ۱۳۳۱ برابر ۴ رمضان ۱۳۷۱ ه. ق بود. انتخابات این دوره از مجلس مانند دوره شانزدهم خالی از جنجال نبود و مسئله نفت موضوع اصلی تبلیغات در انتخابات بود. انتخابات اکثر حوزه ها بعلت تشنجات سیاسی و مخالفت گروه های متنفذ تا پایان عمر غیرطبیعی خود معوق ماند و از ۱۳۶ کرسی نمایندگی فقط ۷۹ کرسی آن دارای نماینده بود. حزب زیر زمینی توده در انتخابات این دوره بار دیگر فعالیت خود را آغاز کرد ولی موفق نشد کاندیداهای خود را بمجلس بفرستد، با اینهمه در جریان سیاست روز و بخصوص در باره مسئله نفت تظاهرات دامنه داری بظاهر بنفع دولت وقت انجام میداد و همین امر موجب نگرانی دولتهای غربی گشت.

وقایع مهم این دوره:

در دنباله لایحه مجددی که دولت انگلستان در تاریخ ۴ فروردین ماه ۱۳۳۱ تسلیم

دیوان بین المللی داد گستری لاهه کرد دکتر محمد مصدق نخست وزیر وقت روز هفتم خرداد ماه با موافقت مجلس شورای ملی با توافق هیأتی بلاهه رهسپار شد. دادگاه مزبور نخستین جلسه خود را در روز ۱۹ خردادماه تشکیل داد، در جلسه ۳۱ تیرماه دیوان بین المللی با اکثریت ۹ رأی در برابر پنج رأی صلاحیت نداشتن خود را نسبت بادعای انگلستان در قضیه نفت اعلام داشت. نکته جالب توجه در این مورد خاص رأی قاضی انگلستان بود که در زمره اکثریت قرار گرفت و صلاحیت نداشتن دادگاه را نسبت بادعای انگلستان در قضیه نفت اعلام داشت.

دیگر از وقایع مهم این دوره تظاهرات ملی در تعقیب تصمیم شاهنشاه دایر به خروج از کشور در روز ۹ اسفندماه ۱۳۳۱ ش. و انصراف اعلیحضرت همایونی از اجرای این تصمیم بود. از فروردین ماه ۱۳۳۲ تا اواخر خردادماه، کشمکشهای فراوانی بین نمایندگان طرفدار دولت و مخالفان در مجلس شورای ملی ادامه داشت، در ۲۴ تیرماه ۱۳۳۲ شمسی (مطابق با ۱ ژوئیه ۱۹۵۳ م) ۲۵ تن از نمایندگان فراکسیون جبهه ملی با اضافه ۲ تن دیگر از نمایندگان به پشتیبانی از رئیس دولت وقت از نمایندگی مجلس شورای ملی استعفا دادند و بدین ترتیب تشکیل جلسات مجلس شورای ملی بواسطه فقدان حد نصاب ممکن نشد.

در تاریخ ۱۲ و ۱۹ مردادماه دکتر محمد مصدق در مورد انحلال مجلس شورای ملی در تهران و شهرستانها فرامدم (مراجعه بآراء عمومی) کرد و روز ۲۵ مردادماه ۱۳۳۲ انحلال مجلس را اعلام و شروع انتخابات دوره هجدهم را موکول باصلاح قانون انتخابات کرد. در تاریخ ۲۵ مردادماه از طرف اعلیحضرت محمد رضا شاه که فرمان فرامدم را توشیح فرموده بودند ابلاغ عزل دکتر محمد مصدق وانتصاب سرلشکر فضل الله زاهدی بسمت نخست وزیر صادر شد.

دکتر محمد مصدق فرمان عزل را از آنجا که خود را نخست وزیر قانونی میدانست نپذیرفت. بدنبال این امر تظاهرات و تشنجاتی در تهران رخ داد که در قبال آن اعلیحضرت و ملکه صلاح بر آن دیدند که چندی در خارج از کشور اقامت نمایند. عوامل فوق بمنجر به جنبش موفقیت آمیز طرفداران شاهنشاه در ۲۸ مردادماه گردید و سرلشکر زاهدی که قبلاً مأمور تشکیل کابینه شده بود زمام امور را بدست گرفت و دکتر محمد مصدق و همکاران نزدیکش توقیف گردیدند. در تاریخ ۳۰ مردادماه ۱۳۳۲ اعلیحضرت محمد رضا شاه و ملکه بایران بازگشتند و در ۲۸ آبانماه ۱۳۳۲ (مطابق با ۱۱ ربیع الاول ۱۳۷۳ ه. ق. و ۱۹ دسامبر ۱۹۵۳ م) شاه فرمان

انحلال دو مجلس را صادر کرد و محاکمه دکتر محمد مصدق در آبان ماه ۱۳۳۲ در دادگاه نظامی شروع شد .

قوانین مهمی که در این دوره بتصویب رسید اینها است :

۱ - تصویب قانون اعطای اختیارات تام از طرف مجلس شورای ملی به نخست وزیر وقت دکتر محمد مصدق ، مبنی بر وضع قوانین که بصلاح مملکت باشد و اجرای آن بعنوان آزمایش و طرح قانون مزبور پس از شش ماه از اجرای آن در مجلس بمنظور تصویب نهایی (مردادماه ۱۳۳۱ ش . مطابق با اوت ۱۹۵۲ م .)

۲ - قطع روابط سیاسی ایران با دولت انگلستان در مهر ماه ۱۳۳۱ ش . (مطابق اکتبر ۱۹۵۲ م .)

۳ - رد پیشنهاد سران کشور انگلستان و امریکا درباره نفت ایران .

۴ - پایان قرارداد ۶۰۳ دولت ایران و شوروی درباره شیلات و ملی شدن تأسیسات آن در بهمن ماه ۱۳۳۱ (مطابق با فوریه ۱۹۵۳ م .)

۵ - قانون ملی شدن ارتباط تلفنی در سراسر کشور مصوب ۲۵ آذر ماه ۱۳۳۱ ش .

۶ - تمدید مدت اختیارات دکتر محمد مصدق نخست وزیر وقت در ۲۹ دی ماه ۱۳۳۱ ش . بمدت یک سال .

۷ - قانون منع تهیه و خرید و فروش و مصرف نوشابه های الکلی و تریاک و مشتقات آن مصوب ۱۹ بهمن ماه ۱۳۳۱ ش .

دوره هجدهم هجدهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۲۷ اسفندماه ۱۳۳۲ ش . (مطابق

قانونگذاری با ۱۲ رجب ۱۳۷۳ ه . ق و ۱۸ مارس ۱۹۵۴ م) افتتاح شد و تاریخ رسمیت آن ۲۶ فروردین ماه ۱۳۳۳ ش . (برابر ۱۰ شعبان ۱۳۷۳ ه . ق) بود . از وقایع مهم این دوره مسئله نفت بود که از جمله مسایل مهم مورد بحث سه دوره پیشین مجلس شورای ملی بشمار می رفت . موافقتنامه نفت و واگذاری استخراج و حمل و فروش آن بکنسرسيوم بین المللی در تاریخ ۶ آبان ماه ۱۳۳۳ ش . (مطابق با ۲۸ اکتبر ۱۹۵۴ م) بتصویب مجلس شورای ملی رسید .

الحاق ایران به پیمان دفاعی بغداد مورخ ۳ مهرماه ۱۳۳۴ شمسی . دومین شورای پیمان

بغداد در تاریخ ۲۷ فروردین ماه ۱۳۳۵ ش. با حضور نخست وزیران ترکیه ، عراق ، ایران ، پاکستان و امریکا و همچنین نمایندگان انگلیس در تهران تشکیل یافت .

قوانین مهمی که در این دوره در مجلس بتصویب رسید عبارت است از:

۱- قانون برنامه عمرانی هفت ساله کشور مصوب ۸ اسفند ماه ۱۳۳۴ ش .

۲- قانون منع کشت خشخاش و استعمال تریاک مشتمل بر ۶ ماده و یک تبصره .

مصوب ۱۱ مهرماه ۱۳۳۴ .

۳- بموجب قانون تمدید مدت رسیدگی کمیسیونهای مشترک بلوایح تصویبی زمان دکتر محمد مصدق ، قانون سازمان عمرانی کشور و ازدیاد سهم کشاورزان (که برطبق قانون اعطای اختیارات مصوب مردادماه ۱۳۳۱ شمسی مشتمل بر ۴ ماده و ۱۵ تبصره در تاریخ ۱۴ مهرماه ۱۳۳۱ ش . در دولت دکتر مصدق بتصویب رسیده بود) در تاریخ ۵ مردادماه ۱۳۳۴ بتصویب کمیسیون مشترک دو مجلس (شوری و سنا) رسید .

طرح الغای کلیه لوایح مصوب دکتر محمد مصدق ناشی از اختیارات بتاريخ مرداد ماه ۱۳۳۱ ش . و تمدید آن مصوب بهمن ماه ۱۳۳۱ ، مشتمل بر یک ماده و یک تبصره در تاریخ ۱۸ آبان ماه ۱۳۳۱ ش .

بموجب ماده واحده این طرح ، چون لوایح دکتر محمد مصدق برخلاف قانون اساسی تشخیص داده شده بود ملغی گردید و بموجب تبصره طرح مزبور دولت مکلف شد از میان لوایح مذکور آنهایی را که ادامه اجرای آن را ضروری میدانند ظرف پانزده روز بهریک از دو مجلس تقدیم کند و کمیسیونهای مربوطه هر دو مجلس مکلف شدند ظرف مدت سه ماه لوایح مزبور را رسیدگی کنند .

از میان نزدیک به ۲۱۳ لایحه مصوب دکتر مصدق ناشی از اختیارات حدود ۵۹ فقره آن در کمیسیونهای مشترک مجلسین بتصویب رسید و ۲۱ فقره آن در جلسه ۵ دیماه ۱۳۳۴ مجلس شورای ملی بتصویب نمایندگان رسید .

هجدهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۲۶ فرودین ماه ۱۳۳۵ مطابق با ۳ رمضان

۱۳۷۵ ه. ق پایان یافت .

دوره نوزدهم نوزدهمین دوره قانونگذاری در تاریخ ۱ خرداد ماه ۱۳۳۵ ش. (مطابق
قانونگذاری با ۲ شوال ۱۳۷۵ ه. ق و ۳۱ ماه مه ۱۹۵۶ م) افتتاح شد و تاریخ
 رسمیت آن در ۲ خرداد ماه ۱۳۳۵ ش. برابر با اول ذی‌عقده ۱۳۷۵ ه. ق بود.
 از جمله اقدامات مفیدی که در زمینه عمرانی کشور انجام گرفت، گشایش راه آهن تهران
 و مشهد و تبریز، ساختمان سد دز و آبیاری خوزستان، سرشماری عمومی کشور و تشکیل کنفرانس
 سران کشور های اسلامی در تهران و عقد پیمان سنتو بود.

قوانین مهمی که در این دوره در مجلس بتصویب رسید عبارت است از:

- ۱- قانون اصلاحات ارضی مصوب ۲۴ اسفند ۱۳۳۹ ش.
- ۲- قانون منع شرکت کارمندان دولت، و کلای دو مجلس «شوراوسنا» در معاملات
 دولتی مصوب ۲ دی ماه ۱۳۳۷ ش.
- ۳- قانون از کجا آورده ای تحت عنوان (قانون مربوط برسیدگی بدارایی وزراء و کارمندان
 دولت اعم از کشوری و لشگری و شهرداریها و مؤسسات وابسته) بآنها مصوب ۱۹ اسفند ماه ۱۳۳۷ ش.
 بموجب این قانون از کارمندان لشگری و کشوری خواسته شد تا منبع ثروت و در آمد خود را نشان دهند.
- ۴- قانون مربوط بموافقتنامه نفت ایران و ایتالیا به نسبت ۷۵ درصد برای ایران
 و ۲۵ درصد برای ایتالیا مصوب ۲۴ مرداد ماه ۱۳۳۶ ش.
- ۵- قانون اصلاح امور اجتماعی و عمران دهات مشتمل بر ۳۳ ماده مصوب ۲۶ تیر ماه
 ۱۳۳۵ ش.

در این دوره از مجلس قانونی بتصویب رسید که بموجب آن دوره اجلاسیه شورای ملی
 از ۲ سال به ۴ سال افزایش یافت و همچنین تعداد نمایندگان مجلس از ۱۳۶ تن به ۲۰۰ تن
 ازدیاد حاصل کرد.

دوران چهار ساله مجلس نوزدهم در تاریخ ۱۹ خرداد ماه ۱۳۳۹ ش. (مطابق با ۱۴
 ذیحجه ۱۳۷۹ ه. ق و چهارم ژوین ۱۹۶۰ م) پایان رسید.

دوره بیستم در خلال فترت بین مجلس نوزدهم و بیستم که قریب ۹ ماه بطول انجامید
قانونگذاری مبارزات انتخاباتی بین سه گروه شروع شد و منجر به تشنجات و نارضایی

مردم از بدی جریان انتخابات گردید. سه گروهی که در انتخابات تابستانی دوره بیستم فعالیت داشتند عبارت بودند از:

۱- حزب ملیون برهبری نخست وزیر وقت دکتر منوچهر اقبال با دویست داوطلب (کاندیدا).

۲- حزب مردم برهبری اسداله علم با دویست داوطلب (کاندیدا).

۳- منفردان برهبری چند تن از قبیل دکتر علی امینی، سید جعفر بهبهانی، ارسلان خلعتبری و فتح الله فرود.

در جریان انتخابات حزب مردم و منفردان دولت وقت را بمداخله در امر انتخابات متهم کردند و این امر مقدمه تشنجات و نارضاییهایی گردید که تا تاریخ ۵ شهریور ماه ۱۳۳۹ و ابطال انتخابات همچنان ادامه داشت، پس از آنکه اعلیحضرت محمد رضا شاه در مصاحبه مطبوعاتی بعلت بدی جریان انتخابات به استعفای دسته جمعی نمایندگان منتخب فرمان دادند در نتیجه کابینه دکتر منوچهر اقبال رهبر حزب ملیون و همچنین نمایندگان منتخب استعفای خود را - تسلیم کردند و مهندس شریف اسامی مأمور تشکیل کابینه جدید گردید و تجدید انتخابات موقوف بانجام یافتن انتخابات انجمن شهر و مجلس سنا گردید. در این هنگام علاوه بر احزاب نوین یاد ملیون و مردم، سایر دسته ها و احزاب با سابقه نیز دوباره فعالیت سیاسی خود را آغاز کردند. پس از آنکه مجلس سنا در ۱۴ مهر ماه ۱۳۳۹ ش. (مطابق با ۶ اکتبر ۱۹۶۰ م) گشایش یافت انتخابات مجدد دوره بیستم مجلس شورای ملی نیز تحت نظارت دولت مهندس شریف اسامی آغاز گردید.

از جمله احزاب و دسته های سیاسی که در مبارزات انتخاباتی شرکت کردند حزب زحمتکشان ملت ایران بود که از احزاب با سابقه بشمار میرفت و برهبری دکتر مظفر بقایی کرمانی اداره میشد. این حزب گروهی از عناصر ملی را که دارای مسلکهای سیاسی متفاوت بودند زیر عنوان جبهه (نگهبانان آزادی انتخابات) گرد هم آورد و جبهه مزبور با کمک حزب زحمتکشان بفعالیت انتخاباتی پرداخت و در امر آزادی انتخابات دوره بیستم نظارت و مبارزه میکرد و بدینسان حزب زحمتکشان بار دیگر در صحنه سیاست پدید آمد و موجودیت خود را نشان داد ولی در جریان

مبارزات بعدی فعالیت این جبهه و حزب سزبور متوقف ماند.

علاوه بر حزب ملیون و حزب مردم، جبهه ملی نیز که پس از مدتها سکوت و تعطیل، فعالیت سیاسی خود را آغاز کرده بود در این موقع بمبارزه انتخاباتی پرداخت و موفق شد از حوزه کاشان نماینده خود را بمجلس بیستم بفرستد.

دوره بیستم قانونگذاری در روز دوم اسفند ماه ۱۳۳۹ ش. مطابق با ۱۴ رمضان ۱۳۸۰ ه. ق. و ۱۹۶۱ م افتتاح شد و در تاریخ ۱۱ اسفند ماه ۱۳۳۹ ش. برابر ۱۴ رمضان ۱۳۸۰ ه. ق. رسمیت یافت.

عمر این مجلس بجهات سیاسی دیری نپایید و در تاریخ ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۳۴۰ ش. (مطابق با ۲۳ ذیقعده ۱۳۸۰ و ۹ ماه مه ۱۹۶۱ م) با استعفای کابینه مهندس شریف امامی و آغاز حکومت دکتر علی امینی فرمان شاهنشاه منحل و تجدید انتخابات موكول باصلاح قانون انتخابات گردید.

بخش دوم

ترکیب طبقاتی و منشاء اجتماعی نمایندگان مجلس شورای ملی در بیست دوره قانونگذاری

توضیحات مقدماتی چنانکه در مقدمه بیان داشتیم تعیین نحوه ترکیب طبقاتی مجلس شورای ملی و منشاء اجتماعی نمایندگان و بحث در اینکه چه طبقات و گروه‌های اجتماعی در ایران قوه قانونگذاری را در اداره امور حکومت مشروطه داشته‌اند هدف اصلی این تحقیق و تهیه این مجموعه بوده است.

اطلاعات محدودی که می‌توانست در تشخیص طبقه نمایندگان به کمک کند، تعیین شغل و میزان تحصیلات و سن نمایندگان و شغل پدر آنان بود و ما هر یک از این مشخصات را در بیست دوره مجلس شورای ملی و در سه عصر مختلف مورد بررسی قرار می‌دهیم.

ادوار قانونگذاری را بر اساس تقسیم بندی سیاسی تاریخ مشروطیت ایران به سه عصر مختلف: عصر اول (دوره قاجاریه) عصر دوم (سلطنت رضاشاه پهلوی) عصر سوم (دمکراسی جدید و دوران سلطنت محمد رضاشاه پهلوی) تقسیم می‌کنیم.

پنج دوره اول مجلس شورای ملی را تحت عنوان عصر اول مشروطیت و دوره ششم تا چهاردهم مجلس شورای ملی را بنام عصر دوم مشروطیت می‌نامیم، هر چند که مجلس سیزدهم را از نظر تفارن زمانی بطور اصولی می‌باید در عصر سوم مشروطیت بحساب آوریم ولی از آنجا که انتخابات آن دوره از مجلس در زمان اعلیحضرت فقید و پیش از وقایع شهریورماه ۱۳۲۰ صورت گرفته و طبقات نمایندگان متشکل در این دوره نمودار تمایلات و خواست گروه‌های ذینفوذ عصر دوم می‌باشد ما آن را در زمره ادوار قانونگذاری همان عصر بشمار آوردیم.

عصر سوم مشروطیت نمودار تحول دمکراسی جدید و آغاز تمایل به گروه‌های تازه است و شامل ۸ دوره قانونگذاری از دوره چهاردهم به بعد می‌باشد. از میان هشت دوره عصر سوم دوره آخرین یعنی دوره بیست و یکم مجلس شورای ملی را که هم‌اکنون در حال اجلاس است در ذیل فصل جداگانه‌ای مورد تفسیر و گفتگو قرار می‌دهیم.

فصل اول

تحول شغل نمایندگان در بیست دوره قانونگذاری

توضیحات مقدماتی بیشتر ملاك تشخیص طبقه را وضع فرد در نظام اقتصادی و نحوه معیشت و میزان تقریبی درآمد یا ثروت او دانسته اند. برای بررسی و تحقیق در این باب ما ناگزیر بودیم بملاك های دیگری توسل جوئیم و از جمله اطلاع از فعالیت عمده نمایندگان و همچنین شغل پدر آنان که معیار اساسی برای سنجش منشأ اجتماعی آنها از نظر ما میباشد. ولی تحقیق در این مورد خاص بجهت فقدان مدارك و اسناد کافی و موثق مشکل و دشوار بود. ما در تعیین شغل نمایندگان بذکر فعالیت عمده آنان اکتفاء نکردیم و به بیان کلیه مشاغل هر وکیل پیش از وکالت و تا آنجا که امکان داشت سیر تحولی مشاغل را که بیشتر از راه مصاحبه با افراد مطلع و بررسی اسناد مکتوب از جمله اعتبار نامه ها بدست آمده بود منظور داشتیم.

بموجب جدول شماره ۱ از آنجا که بسیاری از نمایندگان مشاغل متعدد داشته اند و بدرستی روشن نبود که شغل اصلی و مهمتر آنان چیست، ناچار شدیم برای تعیین طبقه نمایندگان کلیه مشاغل آنان را چنانکه مذکور افتاد بحساب آوریم برای این منظور براساس جدول شماره ۲ که نسبت نمایندگان را براساس شغل یا مشاغل متعدد آنان در بیست دوره قانونگذاری بدست می دهد و جدول اصلی و بنام چند شغلی خوانده میشود، به تنظیم جدول مجددی در هفت گروه شغلی خاص پرداختیم باتوجه باین اصل که یک فرد بیشتر در یک یا دو و یا حتی سه گروه از مشاغل مختلف میتواند قرار گیرد. جدول مزبور (جدول شماره ۳) که از آن بنام یک شغلی یاد کرده ایم نسبت هریک از مشاغل متعدد مندرج در جدول شماره ۲ را از مجموعه مشاغل مجلسیان کسر کردیم تا معلوم شود کدام گروه شغلی در هر دوره از ادوار قانونگذاری در مجلس اکثریت را داشته است. از آنجا که یک فرد گاهی همچنانکه اشاره شد در چند گروه شغلی بحساب آمده است مجموع نسبت های جدول یک شغلی ما از صد متجاوز خواهد بود.

چنانکه از نمایش جداول شغلی ما مستفاد میشود، نمایندگان مجلس را باتوجه بمنابع درآمد و اشتغالات مختلف آنها میتوان در هفت گروه شغلی ذیل مورد بررسی و بحث قرار داد.

۱- نمایندگان مالک

جدول شماره ۱۵ وضع نمایندگان صاحب یک شغل و چند شغلی
(بحسب درصد)

ادوار قانونگذاری	یک شغلی	چند شغلی	جمع
دوره اول	۸۴	۱۶	۱۰۰
» دوم	۶۸	۳۲	۱۰۰
» سوم	۴۹	۵۱	۱۰۰
» چهارم	۵۸	۴۲	۱۰۰
» پنجم	۵۵	۴۵	۱۰۰
» ششم	۵۴	۴۶	۱۰۰
» هفتم	۵۷	۴۳	۱۰۰
» هشتم	۵۸	۴۲	۱۰۰
» نهم	۵۳	۴۷	۱۰۰
» دهم	۵۸	۴۲	۱۰۰
» یازدهم	۵۷	۴۳	۱۰۰
» دوازدهم	۶۱	۳۹	۱۰۰
» سیزدهم	۶۰	۴۰	۱۰۰
» چهاردهم	۶۲	۳۸	۱۰۰
» پانزدهم	۵۶	۴۴	۱۰۰
» شانزدهم	۵۶	۴۴	۱۰۰
» هفدهم	۶۴	۳۶	۱۰۰
» هجدهم	۶۱	۳۹	۱۰۰
» نوزدهم	۵۵	۴۵	۱۰۰
» بیستم	۶۳	۳۷	۱۰۰

جدول شماره ۲ - وضع مشاغل نمایندگان در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار چهارمجلسه) بر حسب درجه

ردیف	ادوار قانونگذاری		اول دوره	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
	مشاغل و کلاه	عده معلوم کلاه																			
۱	ملاک	۸	۶	۶	۶	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۲۲	۱۹	۲۴	۲۴	۲۴	۲۵	۱۸	۱۷	۲۶	۲۳	۲۹	
۲	ملاک و تاجر	۴	۳	۱	۱	۱	۳	۲	۵	۴	۵	۴	۴	۷	۲۰	۱۸	۱۶	۸	۵	۳	
۳	ملاک و کارمند دولت	۴	۱	۲۸	۲۶	۲۴	۲۴	۲۱	۲۴	۲۳	۲۰	۱۴	۱۴	۱۶	۱۶	۱۶	۱۸	۲۲	۲۴	۱۶	
۴	ملاک و کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	۱	۱	۲	—	—	—	۲	۱	۲	۳	۴	۴	۵	۶	۲	۳	۲	۴	۵	
۵	ملاک و کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۱	—	۳	۹	۶	۸	۱۰	۸	۵	۲	۱	۱	۲	۲	۱	۲	۱	۳	۲	
۶	ملاک و روحانی	۲	۶	۹	۶	۶	۸	۴	۸	۱۰	۲	۶	۶	۵	۴	۶	۳	۱۰	۶	۴	
۷	تاجر	۱۰	۵	۲	۲	۶	—	۴	۸	۱۰	۱۳	۱۴	۱۴	۱۱	۱۲	۱۰	۱	۱	۶	۱	
۸	بازاری و تاجر و کارمند دولت	۱	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱	—	۱	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	—	
۹	اصناف	۲۶	—	۲	۲	۱	—	—	۲	۴	۱	—	—	۱۱	—	—	—	—	—	—	
۱۰	روحانی	۱۴	۱۴	۱۸	۱۴	۱۰	۶	۱۲	۹	۴	۲	۱	۱	۱	۲	۲	۱۰	۱	—	—	
۱۱	روحانی و کارمند دولت	۲	۵	۳	۲	۲	۲	۱	—	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۲	—	—	—	—	
۱۲	روحانی و مشاغل آزاد تخصصی	۱	—	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
۱۳	کارمند دولت	۱۶	۲۴	۱۳	۲۱	۱۸	۲۰	۲۰	۱۶	۱۳	۱۳	۱۴	۱۴	۱۸	۱۰	۱۴	۲۳	۲۰	۲۰	۲۱	
۱۴	کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	—	۲	۲	۴	۲	۲	۳	۲	۳	۷	۶	۶	۵	۳	۴	۵	۸	۷	۷	
۱۵	کارمند دولت و ملاک و مشاغل آزاد تخصصی	—	—	—	—	—	—	۲	۱	۱	—	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	—	
۱۶	کارمند مؤسسات ملی	۴	۲	۱	—	—	—	۲	—	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
۱۷	کارمند مؤسسات ملی و مشاغل آزاد تخصصی	—	—	۱	۱	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
۱۸	مشاغل آزاد تخصصی	۵	۱۶	۶	۶	۱۲	۱۲	۴	۴	۶	۶	۸	۱۱	۱۱	۱۲	۱۱	۱۰	۱۰	۷	۷	
۱۹	طبقه پایین	—	—	—	—	—	—	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	—	—	—	—	
جمع		۱۵۳	۱۱۱	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۵	۱۳۹	۱۲۶	۱۳۱	۱۲۵	۱۳۰	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۴	۱۳۴	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۳	۱۳۳	۱۳۳	

جدول شماره ۳۳ - موضوع مشاغل نمایندگان در سه عصر مشروطیت (باعتبار چند شغلی) بر حسب درصد

ملاحظات	عصر سوم مشروطیت		عصر دوم مشروطیت		عصر اول مشروطیت		شماره ترتیب
	درصد	نوع مشاغل	درصد	نوع مشاغل	درصد	نوع مشاغل	
	۲۳	ملاک	۲۱	ملاک	۱۹	ملاک و کارمند دولت	۱
	۲۰	ملاک و کارمند دولت	۱۹	ملاک و کارمند دولت	۱۸	کارمند دولت	۲
	۱۹	کارمند دولت	۱۴	کارمند دولت	۱۴	روحانی	۳
	۹	صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۱۰	تاجر	۹	ملاک	۴
	۷	تاجر	۸	صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۹	صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۵
	۵	ملاک و تاجر	۶	ملاک و روحانی	۶	ملاک و روحانی	۶
	۵	کارمند دولت و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۵	ملاک و تاجر	۶	اصناف	۷
	۴	ملاک و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۴	کارمند دولت و صاحبان مشاغل آزاد	۵	تاجر	۸
	۲	ملاک و کارمند مؤسسات ملی	۴	ملاک و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۴	روحانی و کارمند دولت	۹
	۲	ملاک و روحانی	۴	روحانی	۳	ملاک و تاجر	۱۰
	۲	روحانی	۲	ملاک و کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۲	کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	۱۱
	۱	تاجر و کارمند دولت	۱	طبقه پایین	۲	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۱۲
	۱	کارمند دولت و ملاک و مشاغل آزاد	۱	روحانی و کارمند دولت	۱	تاجر و کارمند دولت	۱۳
	—	روحانی و کارمند دولت	۱	اصناف	۱	ملاک و کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۱۴
	—	مشاغل آزاد تخصصی و کارمند مؤسسات ملی غیر دولتی	—	کارمند دولت و ملاک و مشاغل آزاد	۱	ملاک و مشاغل آزاد تخصصی	۱۵
	—	طبقه پایین	—	تاجر و کارمند دولت	—	مشاغل آزاد تخصصی و کارمند مؤسسات ملی	۱۶
	—	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	—	مشاغل آزاد تخصصی و کارمند مؤسسات ملی غیر دولتی	—	روحانی و مشاغل آزاد تخصصی	۱۷
	—	روحانی و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	—	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	—	طبقه پایین	۱۸
	—	روحانی و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	—	روحانی و مشاغل آزاد تخصصی	—	کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی و ملاک	۱۹
	۱۰۰	جمع	۱۰۰	جمع	۱۰۰	جمع	

- ۲- نمایندگان کارمندان دولت،
 - ۳- نمایندگان بازاری (بازرگانان و اصناف) ،
 - ۴- نمایندگان دارای شغل آزاد تخصصی (پزشکان، روزنامه نگاران، وکلای دادگستری، صاحبان دفاتر اسناد رسمی) ،
 - ۵- نمایندگان کارمندان بنگاههای ملی و غیر دولتی ،
 - ۶- نمایندگان روحانی (مجتهدان ، علمای دینی ، وعاظ و طلاب) ،
 - ۷- طبقه پائین (زارع - خدمتگزاران خصوصی و جزاینها) .
- در تحقیق از گروهها و طبقات متشکل نمایندگان مجلس شورای ملی ، برای هر یک از هفت گروه مذکور در فوق دو نوع جدول باعتبار یک شغلی و چند شغلی تهیه کردیم .

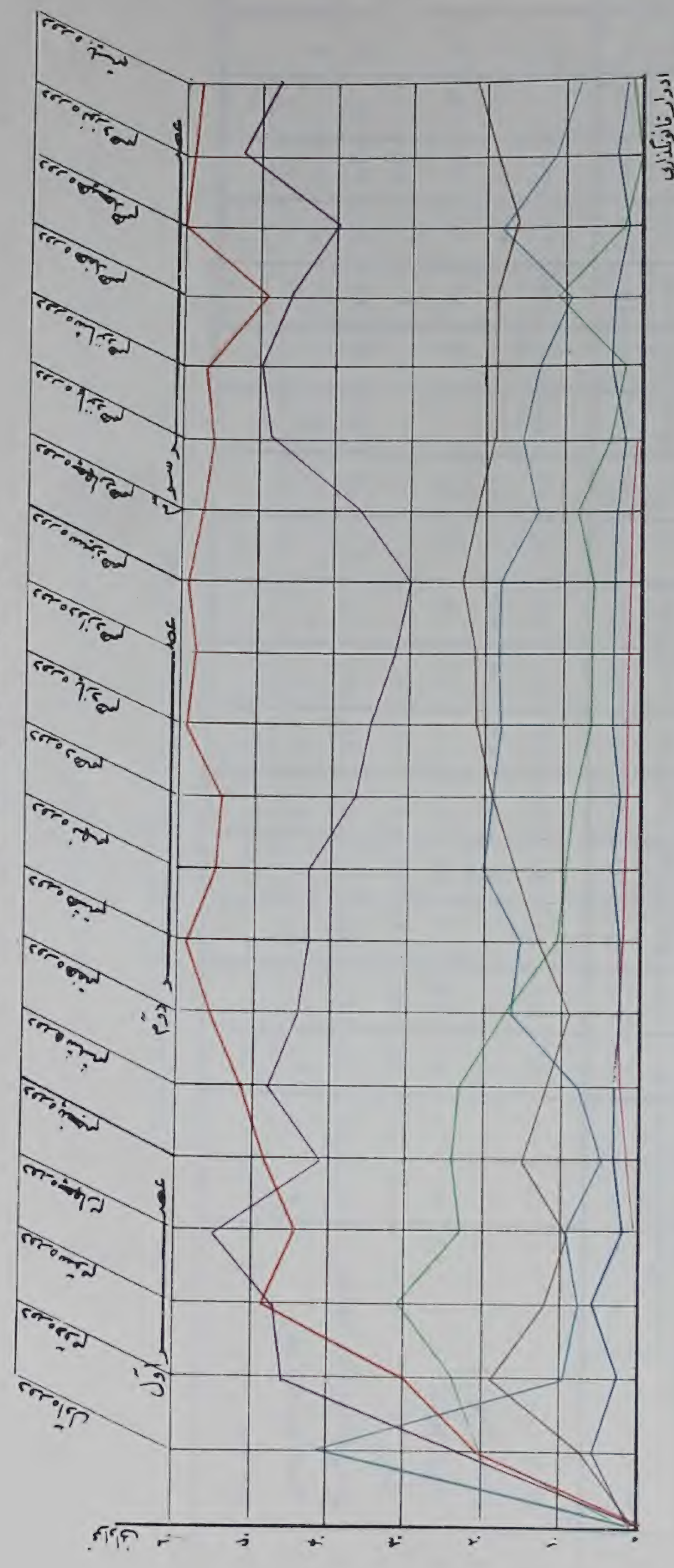
شماره نمایندگان مالک که بموجب جدول شماره ۷ در دوره اول و دوم
نمایندگان مالک
 قانونگذاری ۲۱ و ۳ درصد کرسیهای مجلس را اشغال کرده بودند از
 از دوره سوم قانونگذاری رو با افزایش میگذازد و بین ۵ تا ۶ درصد وکلای مجلس شورای ملی را
 تشکیل میدهد و این وضع از دوره سوم و بخصوص از دوره ششم (که آغاز عصر دوم مشروطیت
 است) ببعد منظم میباشد .

جدول تفصیلی شماره ۴ و جدول شماره ۵ میانگین مشاغل نمایندگان در سه عصر
 مشروطیت در ضمن تعیین ترتیب تقدم براساس بزرگترین فراوانی نمودار این تحول میباشد .
 بنابراین ، گفته گروهی که برآنند مجلس ایران همواره تحت تسلط طبقه مالک بوده و
 عمده مالکان و فئودالها بخصوص از آغاز عصر دوم مشروطیت مجلس را وسیله ای برای سیادت و
 حکومت خود بر توده های ملت و بخصوص طبقات متوسط قرار دادند سخن گزافی نیست .
 جدول شماره ۶ نشان میدهد که در عصر دوم و سوم مشروطیت بطور محسوس بیش از
 عصر اول مشروطیت ملاکان بمجلس راه داشته اند .

جدول شماره ۸ - از آن حکایت میکند که آنچه درباره تمایل سه عصر مشروطیت گفتیم
 صادق است و نسبت افرادی که فقط بعنوان ملاک خوانده شده اند و در عصر اول مشروطیت بیش از
 ۸ درصد است در عصر دوم و سوم مشروطیت از ۲۱ و ۲۳ درصد میگردد .

نکته بسیار جالب توجه در جدول شماره ۸ نسبت قابل ملاحظه ملاکانی است که
 کارمندان دولت هستند . در کتاب مالک و زارع میس لمتون این نکته را بدرستی یاد کرده است
 که تجار برای کسب احترام و منزلت اجتماعی بطریق ملکداران نیمه اشرافی قدیم بتحصیل
 اراضی مزروعی و دهکده ها پرداختند و در زمره مالکان درآمدند . از تحقیق ما این فکرنیز بخاطر

مشاغل نمایندگان و تغییرات آن در بدست دوده قانونگذاری فهرست

- ملات
- مشاغل آزاد تخصصی
- بازاری
- کارمند دولت
- طبقه پایین
- کارمند، مؤسسان
- در حال

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

جدول شماره^۵ ۴- وضع شغل نمایندگان در بیست دوره^۵ قانزنگذاری (باعتبار یک شغلی) بر حسب درصد

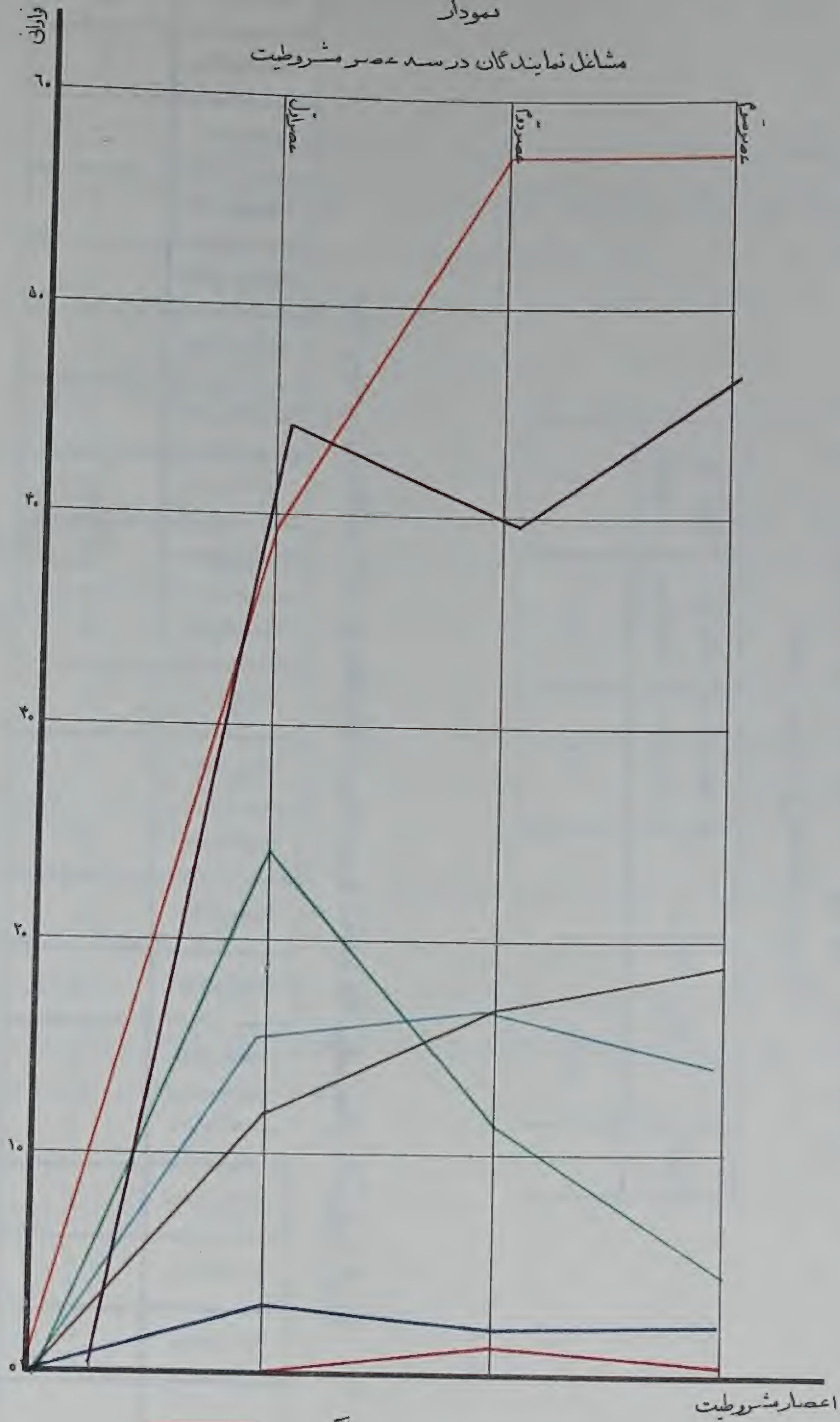
ادوار قانونگذاری	عده معلوم کلاسه		مشاغل و کلاسه	ملاحظات
	عده کل	عده کلاسه		
دوره اول	۱۳۳	۱۵۳		۱
دوره دوم	۱۰۵	۱۱۱		۲
دوره سوم	۱۰۳	۱۰۴		۳
دوره چهارم	۱۰۵	۱۰۵		۴
دوره پنجم	۱۳۹	۱۳۹		۵
دوره ششم	۱۲۵	۱۲۶		۶
دوره هفتم	۱۳۱	۱۳۲		۷
دوره هشتم	۱۲۵	۱۲۵		
دوره نهم	۱۳۰	۱۳۰		
دوره دهم	۱۳۴	۱۳۴		
دوره یازدهم	۱۳۵	۱۳۵		
دوره دوازدهم	۱۳۴	۱۳۴		
دوره سیزدهم	۱۳۴	۱۳۴		
دوره چهاردهم	۱۳۳	۱۳۴		
دوره پانزدهم	۱۳۵	۱۳۵		
دوره شانزدهم	۱۳۱	۱۳۱		
دوره هجدهم	۷۸	۷۹		
دوره نوزدهم	۱۳۴	۱۳۴		
دوره بیستم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یکم	۱۳۴	۱۳۴		
دوره بیست و دوم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سوم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هفتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و هشتم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و نهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و یازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و دوازدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و سیزدهم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و چهارم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و پنجم	۱۳۲	۱۳۲		
دوره بیست و ششم	۱۳			

جدول شماره ۵ وضع شغل نمایندگان در سه عصر مشروطیت (باعتبار یک شغلی)

ملاحظات	عصر سوم مشروطیت		عصر دوم مشروطیت		عصر اول مشروطیت		شماره ترتیب
	درصد	نوع مشاغل	درصد	نوع مشاغل	درصد	نوع مشاغل	
۵۷	۵۷	ملاک	۵۷	ملاک	۴۴	کارمند دولت	۱
۴۶	۳۹	کارمند دولت	۳۹	کارمند دولت	۳۹	ملاک	۲
۱۹	۱۷	صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۱۷	صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	۲۴	روحانی	۳
۱۳	۱۶	بازاری «تاجر، اصناف»	۱۶	بازاری «تاجر، اصناف»	۱۰	بازاری «تاجر، اصناف»	۴
۴	۱۱	روحانیون	۱۱	روحانیون	۱۲	مشاغل آزاد تخصصی	۵
۲	۲	کارمند مؤسسات ملی	۲	کارمند مؤسسات ملی	۳	کارمند مؤسسات ملی	۶
—	۱	طبقه پائین	۱	طبقه پائین	—	طبقه پائین	۷

نمودار

مشاغل نمایندگان در سه عصر مشروطیت

- ملاک
- کارمند دولت
- بازاری
- مشاغل آزاد صهی
- کارمند مؤسسه
- طبقه پایین
- روحانی

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

جدول شماره ۶- وضع نمایندگان مالک در سه عصر مشروطیت

(باعتبار یک شغل) بر حسب درجه

شماره	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر دوم مشروطیت
۱	مالک	۳۹	۵۷	۵۷

جدول شماره ۷- وضع نمایندگان مالک در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار یک شغل) بر حسب درجه

نوع شغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم	
مالک	۲۱	۳۰	۴۹	۴۵	۴۹	۵۲	۵۶	۵۹	۵۵	۵۴	۵۹	۵۸	۵۹	۵۷	۵۶	۵۷	۴۹	۶۰	۵۹	۵۸

میرسد که نسبت مهمی از مالکان در صف کارمند دولت بوده اند اما این مطلب که چنین افرادی از مالکیت بکارمندی دولت رسیده اند یا از طریق کارمندی دولت توانایی تحصیل و تملک املاک مزروعی را بدست آورده اند بدقت روشن نیست و در فصل دیگری که درباره مشاغل پدران نمایندگان املاک است از آن باز سخن خواهیم گفت .

در هر صورت نسبت قابل ملاحظه ای یعنی در حدود $\frac{1}{5}$ نمایندگان مجلس در مدعصر مشروطیت املاک و کارمند دولت بوده اند و در حقیقت باید گفت که این دسته مهمترین گروه مجلسیان بوده اند و ما این مطلب را در جای خود بتفصیل یاد خواهیم کرد .

جدول شماره ۹ با تفصیل بیشتری در مورد هر دوره قانونگذاری نسبت مالکان صاحب مشاغل دیگر را نشان میدهد و معلوم میدارد که نسبت مالکان از دوره چهارم قانونگذاری و ویژه از عصر دوم مشروطیت با استثنای معدودی مرتب در افزایش بوده است .

ولی در مورد ملاکانی که در ضمن کارمند دولت هم بوده اند بجز در دوره اول و تاحدودی در دوره دوم که نسبت آنها چندان قابل ملاحظه نبوده است ، در دوره های بعد بخصوص از آغاز دوره سوم قانونگذاری رو با افزایش نهاده و بیش از ۲ درصد را بانوسانهای اندک تا دوره بیستم حفظ میکنند .

در مورد افرادی که هم املاک و هم روحانی بوده اند نسبت آنها در عصر اول و دوم مشروطیت ثابت و در حدود ۶ درصد است ولی از عصر سوم همچنانکه بجای خود خواهیم گفت همراه با کاهش عدد نمایندگان روحانی ، نسبت روحانیان مالک عضو مجلس هم تقلیل یافته است و در مقابل نسبت املاک و تاجر و املاک و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی رو بفزونی نهاده است .

جدول شماره ۸ - وضع نمایندگان مالک در سه عصر مشروطیت (باعتبار چند شغل)

بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	ملاک	۹	۲۱	۲۳
۲	ملاک و تاجر	۳	۵	۵
۳	ملاک و کارمند دولت	۱۹	۱۹	۲۰
۴	ملاک و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۴	۴
۵	ملاک و کارمند مؤسسات ملی	۱	۲	۲
۶	ملاک و روحانی	۶	۶	۲
۷	ملاک و صاحب مشاغل آزاد تخصصی و کارمند دولت	—	—	۱
	جمع	۳۹	۵۷	۵۷

جدول شماره ۹- وضع نهانندگان دولت در بیست و دو قانو نگذاری (با اعتبار چند شعبه) بر حسب درجه

نوع مشاغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
ملاک و تاجران	۸	۶	۶	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۲۲	۱۹	۲۴	۲۴	۲۶	۲۴	۲۵	۱۸	۱۸	۱۷	۲۶	۲۳	۲۹
ملاک و کارمند دولت	۴	۳	۱	۱	۳	۲	۵	۴	۵	۴	۶	۶	۶	۲	۴	۷	۶	۸	۵	۲
ملاک و مشاغل آزاد تخصصی	۴	۱۴	۲۸	۲۶	۲۴	۲۱	۲۴	۲۳	۲۰	۱۴	۱۶	۱۴	۱۶	۱۶	۲۵	۲۳	۱۸	۲۲	۲۴	۱۶
ملاک و کارمند مؤسسات ملی	۱	۱	۲	—	—	۲	۲	۲	۲	۴	۱	۵	۲	۲	۱	۳	۳	۱	۲	۵
ملاک و روحانی	۲	۶	۹	۶	۸	۱۰	۸	۵	۶	۶	۱	۵	۲	۲	۲	۲	۱	۱	۲	۲
ملاک و مشاغل آزاد تخصصی و کارمند دولت	۷	—	—	—	—	۲	۱	۱	—	—	۱	۱	—	—	—	—	—	—	—	—
جمع	۲۱	۳۰	۴۹	۴۵	۴۹	۵۲	۵۶	۵۹	۵۵	۵۴	۵۹	۵۸	۵۹	۵۷	۵۶	۵۷	۴۹	۶۰	۵۹	۵۸

نمایندگان بازاری بازرگانان واصناف

بارشد بورژوازی بازرگان در ایران و با توجه باین مسئله که سرمایه داران و بازاریان در انقلاب مشروطیت ایران وظیفه سهمی داشته اند و از عوامل سازنده آن محسوب میشوند و حتی در مجلس اول ۱۴ درصد نمایندگان را همین بازاریان و تجارت تشکیل می دادند، «بموجب جدول شماره ۱۱» انتظار میرفت که این طبقه در دوره های بعدی مجلس و پس از برچیده شدن استبداد صغیر و استقرار نسبی مشروطیت و ثبات سیاسی ایران نه تنها موقع خود را حفظ کند بلکه رشد و توسعه بیشتری یابد. ولی در ضمن بررسی آمار نمایندگان مجلس درسی بدییم که نفوذ این طبقه در سیاست بجز دوره اول قانونگذاری که انتخابات بر طبق نظامنامه طبقاتی انجام شد و سهم طبقه بازاری در تهران به تنهایی بیش از ۵۰ درصد نمایندگان تعیین گردید در دوره های بعدی نفوذ آن گروه محدود بوده است و پس از تجدید قانون انتخابات بر اثر عوامل مختلف دیگر این طبقه نتوانست بقدر کافی کرسیهای مجلس را بدست آورد.

جدول شماره ۱۰ نشان میدهد که نسبت طبقه تاجر در عصر دوم مشروطیت بیش از عصر اول وسوم بوده است و با اینهمه باید توجه داشت که در مقابل این طبقه که ۱۶ درصد نمایندگان عصر دوم مشروطیت را تشکیل میدهند اکثریت از آن دو طبقه ملاک و کارمند دولت بوده است. در مجموع سه عصر مشروطیت از نظر شماره نمایندگان مشاغل مختلف به ترتیب تقدم چنین بوده است.

نخست گروه مالکان، دوم کارمند دولت و سوم صاحبان مشاغل آزاد تخصصی، بازاریان «بازرگانان واصناف» در مرتبه چهارم قرار داشته اند (بموجب جدول شماره ۵). جدول شماره ۱۱ کاهش تدریجی گروه تاجر و بازاری را در عصر اول مشروطیت تا پیش از آغاز عصر دوم مشروطیت نمودار میسازد چرا که نسبت گروه مذکور از ۱۴ درصد در دوره اول قانونگذاری به ۴ درصد در دوره پنجم که سر آغاز عصر دوم مشروطیت و مقارن فرمانروایی رضاشاه فقید بوده است میرسد.

جدول شماره ۱۲ که بر اساس تفکیک مشاغل هر فرد تنظیم شده است همان نمودار جدول شماره ۱۰ را در مورد افزایش نسبت بازرگانان در ادوار قانونگذاری عصر دوم مشروطیت نسبت بعصر اول وسوم نشان میدهد.

با اینهمه در این مورد تفاوتی میان دو جدول وجود دارد که در عصر اول مشروطیت قسمت سهمی از بازاریان در شمار اصناف نیز هستند و عبارت دیگر از کسبه اند و در طی سه عصر

جدول شماره ۱۰ - وضع نمایندگان بازاری (بازرگانان واصناف)
در سه عصر مشروطیت (باعتماد یک شغلی) بر حسب درصده

شماره	نوع شغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	بازاری «تاجر ، اصناف»	۱۵	۱۶	۱۳

جدول شماره ۱۱ - وضع نمایندگان بازاری (بازرگانان واصناف) در بیست دوره قانونگذاری (باعتماد یک شغلی) بر حسب درصده

نوع شغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم	
بازاری «تاجر، اصناف»	۴۱	۱۰	۷	۹	۴	۷	۱۶	۱۵	۲۰	۱۹	۱۸	۱۸	۱۸	۱۳	۱۵	۱۳	۹	۱۸	۱۱	۸

جدول شماره ۱۲ - وضع نمایندگان بازاری (بازرگانان و اصناف)

در سه عصر مشروطیت (باعبار چندشغلی) بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع شغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر دوم مشروطیت
۱	تاجر	۵	۱۰	۷
۲	» و کارمند دولت	۱	—	۱
۳	» و ملاک	۳	۵	۵
۴	اصناف	۶	۱	—
	جمع	۱۵	۱۶	۱۳

مشروطیت بتدریج نسبت بیشتری از بازرگانان در عین اشتغال به تجارت شاغل مالکیت نیز هستند و این موافق با نظریه میس لمتون است که در گذشته بآن اشاره کرده ایم .

جدول شماره ۱۳ با تفصیل بیشتری نسبت تجاری را که در ضمن صاحب مشاغل دیگر هستند نشان میدهد و روشن میسازد که نسبت افراد تاجر از عصر دوم مشروطیت بطور منظم روافزایش میباشد و این نسبت در ادوار عصر سوم مشروطیت گرچه بطور قابل ملاحظه ای روبه کاهش می گذارد ولی نسبت بعصر اول (بعز دوره اول قانونگذاری) بیشتر است ، نسبت بازرگانانی که بمشاغل دیگری از قبیل کارمندی دولت و شغل آزاد تخصصی و جزاینهائی پرداخته اند ناچیز است .

بررسی جدول شماره ۲ و ۳ نشان می دهد که طبقه بازرگانان نتوانسته اند بیش از $\frac{1}{4}$ کرسیهای مجلس را در ادوار مختلف قانونگذاری اشغال کنند .

نکته شایان توجه اینست که از هنگامی که نظامنامه انتخابات شیوه صنفی را فروسی گذارد نسبت اصناف و پیشه وران در مجلس کاهش می یابد چنانکه بگواهی جدول شماره ۲ در دوره اول ۲۶ درصد مجلسیان از اصناف بودند در حالی که در ادوار بعد از جمله اواخر عصر دوم مشروطیت فردی بعنوان پیشه ور و کاسب نتوانسته است به مجلس راه یابد .

جدول شماره ۱۳ - وضع نمایندگان بازاری (بازرگانان واصناف) در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار چند شعبه) بر حسب درجه

شماره ترتیب	نوع مشاغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
۱	تاجر	۱۰	۵	۳	۲	۱	۱	۴	۸	۱۰	۱۳	۱۴	۱۱	۱۱	۱۲	۱۰	۱۰	۵	۳	۶
۲	تاجر و کارمند دولت	۱	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۳	اصناف	۲۶	—	۲	۱	—	—	۲	۵	۱	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—
۴	تاجر و ملاک	۴	۳	۱	۱	۳	۲	۲	۵	۴	۵	۶	۶	۶	۶	۲	۴	۷	۶	۸
	جمع	۴۱	۱۰	۷	۹	۴	۷	۱۶	۱۵	۲۰	۱۹	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۳	۱۵	۱۳	۹	۱۱

بررسی جدولهای فوق بخوبی نظریه انحراف مسیر انقلاب ملی ایران را از جنبش بورژوازی ضد فئودالی نشان میدهد و همچنین باصراحت کامل نظریه قبلی ما را تأیید میکند که در جریان مبارزه چگونه طبقه بورژوا تحت تأثیر عوامل مختلفی از نظر سیاسی ضعیف گردید و این ضعف موجبات تقویت طبقه سالک و عناصر وابسته بان را بیش از پیش فراهم کرد و دست طبقات متوسط بخصوص بورژوازی تاجر و خرده بورژوازی (اصناف و پیشه‌وران) را از عرصه سیاست و اداره حکومت ملی کوتاه ساخت.

نمایندگان کارمند دولت
در عصر اول مشروطیت (جز دوره اول قانونگذاری که غلبه با اصناف میباشد) مجلس تابع کارمندان دولت است و اینان ۴ درصد نمایندگان مجلس شورای ملی را تشکیل میدهند (جدول شماره ۵).

جدول شماره ۴ در ضمن تأیید مطلب فوق این نکته را آشکار میسازد که نسبت کارمندان دولت در عصر دوم مشروطیت که مصادف با سلطنت اعلیحضرت رضاشاه فقید است نسبت بدو عصر اول و سوم مشروطیت کمتر و در حدود ۳۹ درصد است و حال آنکه در عصر اول و سوم مشروطیت این نسبت بالغ بر ۴۴ و ۴۶ درصد است.

در مورد عصر اول مشروطیت، همچنانکه در بخش اول این مجموعه اشاره کردیم نهضت مشروطیت برهبری و پشتیبانی طبقاتی خاص از آنجمله اقلیت تحصیل کرده و آشنا بمدنیت غربی و آگاه با اصول حکومت مشروطه بوجود آمد. در اینجا اگر این نکته را بپذیریم که کارمندان دولت و اغلب مستوفیان در آن روزگاران اکثریت طبقه باسواد را تشکیل میدادند سخن گزافی نخواهد بود. پس باید افزونی نسبت کارمندان دولت را در عصر اول مشروطیت بعلت دانایی و رشد سیاسی این طبقه بدانیم. و اما در مورد عصر سوم مشروطیت که نسبت کارمندان دولت به وجه قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است جای تعجب نیست زیرا سازمانهای اداری که در زمان اعلیحضرت فقید بوجود آمد بتدریج توسعه یافت و رفته رفته گروه اداری به عنوان قدرت قابل ملاحظه و گروه ذینفوذ در صحنه سیاست پدید آمد. گذشته از این کارمندان دولت بانزدیکی بمنبع قدرت در پاره‌ای از دوره‌های مختلف انتخابات میتوانند باسانی خود را بنمایندگی مجلس برسانند.

جدول تفصیلی شماره ۵ تحول و اختلاف نسبت‌ها را در ادوار بیست‌گانه مجلس شورای ملی نشان میدهد. جدول شماره ۶ مربوط به کارمندان است که در حین کارمندی دولت

جدول شماره ۱۴ - وضع نمایندگان کارمند دولت

درجه عصر مشروطیت (باعتبار یک شغلی) بر حسب درجه

شماره	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	کارمند دولت	۴۴	۳۹	۴۶

جدول شماره ۱۵ - وضع نمایندگان کارمند دولت در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار یک شغلی) بر حسب درجه

نوع مشاغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم	
کارمند دولت	۲۳	۴۷	۴۷	۵۵	۵۱	۴۸	۴۴	۴۲	۴۲	۳۷	۳۵	۳۲	۳۰	۳۷	۴۹	۵۰	۴۶	۴۹	۵۲	۴۸

به مشاغل دیگر هم اشتغال داشته‌اند و یا از منابع مختلف دیگری امرار معاش می‌کرده‌اند. این جدول نشان می‌دهد که نسبت کارمندان دولت که در عین حال ملاک هم بوده‌اند در سه عصر مشروطیت در حدود ۱۹ تا ۲ درصد و نسبت کارمندان دولت بدون شغل دیگر در حدود ۱۸ درصد است و حال آن که نسبت کارمندانی که دارای مشاغل دیگر بوده‌اند ناچیز است.

جدول شماره ۱۶- وضع نمایندگان کارمندان دولت در سه عصر مشروطیت

(با اعتبار چند شغلی) بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	کارمند دولت	۱۸	۱۴	۱۹
۲	» و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۲	۴	۵
۳	» و » و ملاک	—	۱	۱
۴	» و ملاک	۱۹	۱۹	۲۰
۵	» و تاجر	۱	—	۱
۶	» و روحانی	۴	۱	—
	جمع	۴۴	۳۹	۴۶

افرادی که علاوه بر کارمندی دولت بشغل آزاد تخصصی از قبیل پزشکی و روزنامه‌نگاری و جزاینها پرداخته‌اند اگرچه نسبتشان در سه عصر مشروطیت بتدریج افزایش یافته و از ۲ درصد به ۵ درصد رسیده است با این همه رقم ناچیزی را تشکیل می‌دهند.

جدول شماره ۱۷ مربوط به کارمندان دولت در بیست دوره قانونگذاری حاکی از آن است که نسبت کارمندان دولت و ملاک از دوره سوم قانونگذاری بر کارمند دولت بطور مطلق فزونی می‌گیرد.

رقم جالب توجه در این جدول مربوط به دسته‌ای از کارمندان دولت است که در ضمن شغل روحانیت برای آنها ذکر شده است. گویا این گروه نخست روحانی بوده و بعد بکارمندی دولت روی آورده‌اند و چون مادر باره همه مشاغل نمایندگان مجلس پیش از وکالت‌پرسی و تحقیق پرداخته‌اند چنین نتیجه بدست آمده است.

جدول شماره ۱۷- وضع شغل نمایندگان کارمند دولت در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار چند شغلی) بر حسب درجه

دوره بیستم	دوره نوزدهم	دوره هجدهم	دوره شانزدهم	دوره پانزدهم	دوره چهاردهم	دوره سیزدهم	دوره دوازدهم	دوره یازدهم	دوره دهم	دوره نهم	دوره هشتم	دوره هفتم	دوره ششم	دوره پنجم	دوره چهارم	دوره سوم	دوره دوم	دوره اول	نوع مشاغل	شماره تیرتیم	
۴۸	۵۲	۴۰	۴۹	۵۰	۴۹	۳۷	۳۰	۳۲	۳۵	۳۷	۴۲	۴۲	۴۴	۴۸	۵۱	۵۵	۴۷	۴۷	۲۳	کارمند دولت » و مشاغل آزاد تخصصی » مشاغل آزاد و ملاک » و تاجر » و روحانی » و ملاک »	۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶
۲۱	۲۰	۱۴	۲۳	۲۲	۱۸	۱۴	۴۲	۱۲	۱۱	۱۴	۱۳	۱۶	۲۰	۱۸	۲۱	۱۳	۲۴	۱۶			
۷	۸	۴	۵	۴	۲	۴	۱۴	۴	۵	۶	۲	۲	۲	۲	۴	۲	۲	—			
۲	—	—	—	—	—	—	۱۲	—	۱	—	۱	۱	۲	—	—	—	—	—			
۱	—	—	—	۱	۱	۱	۶	—	۱	۱	—	۱	۱	۱	۱	۱	۲	۱			
—	—	—	—	—	۲	۲	۱۹	۱	۱	۱	۲	—	۱	۶	۲	۲	۵	۲			
۱۶	۲۴	۲۲	۱۸	۲۳	۲۵	۱۶	۱	۱۵	۱۶	۲۰	۲۳	۲۴	۲۱	۲۴	۲۶	۲۸	۱۴	۴	۶		
۴۸	۵۲	۴۰	۴۹	۵۰	۴۹	۳۷	۳۰	۳۲	۳۵	۳۷	۴۲	۴۲	۴۴	۴۸	۵۱	۵۵	۴۷	۴۷	۲۳	جمع	

در مورد کارمندی که صاحب شغل آزاد و ملاک قلمداد شده اند عدد آنها بسیار اندک و بی اهمیت است چنانکه میتوان از احتساب آن صرف نظر کرد .
 نا گفته نماند که بیش از ۱ درصد مجموع نمایندگان مجلس به مقام وزارت نیز رسیده اند .
 اما این مطلب در خور تفصیل بیشتر است و ما در تحقیق دیگری که درباره کابینه های ایران از صدر مشروطیت تا عصر حاضر آغاز کرده ایم بدان خواهیم پرداخت .

نمایندگان روحانی در فصل چهارم از بخش اول این مجموعه بیان داشتیم که روحانیان و بازاریان دو عامل مؤثر انقلاب و در واقع گردانندگان جنبش مشروطیت بوده اند . با این همه همچنانکه طبقه بورژوازی تاجر و اصناف در صحنه پارلمان سهم بسزایی بدست نیاوردند، روحانیان نیز جز در عصر اول مشروطیت که در حدود $\frac{1}{4}$ کرسیهای مجلس را بدست آوردند در دو عصر بعدی مشروطیت بخصوص در دوره دسکراسی جدید بطور محسوس کاهش عددی پیدا کردند .

جدول شماره ۱۸ نشان میدهد که این نسبت از ۲۴ درصد در عصر اول مشروطیت به ۱۱ درصد در عصر دوم و ۳ درصد در عصر سوم مشروطیت میرسد . کاهش نسبت روحانیان بموجب جدول شماره ۱۹ از دوره چهارم قانونگذاری شروع میشود و سپس بطور منظم ادامه می یابد در حالی که در دوره سوم قانونگذاری نزدیک به یک سوم نمایندگان از زمره روحانیان هستند ، این نسبت در پایان عصر دوم مشروطیت به یک ششم و در دوره نوزدهم و بیستم به کمتر از یک صدم تنزل می یابد .

دوره استثنایی در ادوار اخیر قانونگذاری دوره هفدهم است که نظر به وضع خاص سیاسی کمک به افزایش نسبت روحانیان به بیش از ۱۱ درصد کرده است . در مورد افزایش گروه روحانیان در عصر اول مشروطیت باید در نظر داشت که این گروه در آن زمان از مقبولیت و محبوبیت بسیار در نزد عامه مردم بهره مند بوده . بطور کلی هرگاه انتخابات تحت رهبری گروههای مختلف صاحب وجهه ملی اداره میشده، ترکیب طبقاتی نمایندگان متمایز از زمانی بوده است که دارای ثبات سیاسی و تمرکز قدرت هیأت حاکمه بوده است .

و اما در مورد افزایش قابل ملاحظه نسبت روحانی در مجلس سوم و اینکه دوره اول و دوم قانونگذاری از لحاظ نسبت روحانی کمتر از دوره سوم است میتوان چنین تفسیر کرد که دوره اول قانونگذاری نظامنامه انتخابات به موجب ماده ۶، انتخابات را در طبقات خاصی محدود ساخته و سهم طبقه روحانی را در سرکز به $\frac{1}{15}$ معین کرده است و در دوره دوم قانونگذاری نیز

جدول شماره ۱۸ - وضع نمایندگان روحانی در سه عصر مشروطیت

(با اعتبار یک شغلی) بر حسب درجه

شماره	نوع شغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	روحانی	۲۴	۱۱	۳

جدول شماره ۱۹ - وضع نمایندگان روحانی در بیست دوره قانونگذاری (با اعتبار یک شغلی) بر حسب درجه

نوع شغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هیجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
روحانی	۲۰	۲۵	۳۱	۳۳	۲۴	۲۳	۱۷	۱۰	۹	۸	۶	۶	۶	۸	۴	۲	۱۱	۲	۱	۱

به موجب اصل دوم متمم قانون اساسی، روحانیان بعنوان نظارت در وضع قوانین مصوب مجلس، - و نه بعنوان وکیل منتخب - در جلسات حاضر میشوند و بدین وسیله تسلط خود را بر قوه قانونگذاری تحمیل می کردند. ولی در دوره سوم نظر بر رفع محدودیت و لغو سهم بندی طبقاتی و بر اثر شرکت آزادانه توده مردم در انتخابات و شرایط زمان، نسبت روحانی بطور فاحش مساعدتر گردید و در حدود ۳۱ درصد نمایندگان مجلس از روحانیان تشکیل شد چنانکه جدول شماره ۱۹ نشان میدهد هیچیک از ادوار قانونگذاری از لحاظ نسبت روحانی به پایه دوره سوم نمیرسد.

و اما در مورد جمع چند شغل چنانکه در جدول شماره ۲۰ و ۲۱ دیده میشود روحانیان اغلب بمشاغل دیگری نپرداخته و اگر هم پرداخته اند در درجه اول ملکداری بوده است و چون این دوا امر مانعة الجمع نیست. در درجه بعد روحانیان کارمند دولت هستند که بظاهر همچنانکه در بحث از کارمند دولت سخن رفت. ظاهراً از روحانیت بکارمندی دولت روی آورده اند.

جدول شماره ۲۰ - وضع نمایندگان روحانی در سه عصر مشروطیت
(باعبار چند شغلی) بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع شغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	روحانی	۱۴	۴	۲
۲	» و کارمند دولت	۴	۱	—
۳	» و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی	—	—	—
۴	» و ملاک	۶	۶	۲
	جمع	۲۴	۱۱	۴

جدول شماره ۲۱-وضع نمایندگان روحانی در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار چندشغلی) بر حسب درجه

شماره ترتیب	نوع مشاغل																	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم							
۱	روحانی																	۱۴	۱۴	۱۸	۱۴	۱۸	۱۲	۹	۴	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱		
۲	» و کارمند دولت																	۲	۵	۳	۳	۶	۱	—	—	۲	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۱	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱		
۳	» و صاحبان مشاغل آزاد تخصصی																	۱	—	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
۴	» و ملاک																	۳	۶	۹	۶	۸	۱۰	۸	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی

سهم این گروه در عصر اول مشروطیت نسبت به عصر دوم و سوم اندک میباشد. جدول تفصیلی شماره ۲۳ نشان میدهد که بخصوص در دوره اول قانونگذاری این افراد در مقابل بازرگانان و اصناف و کارمندان دولت نسبت ناچیزی دارند و بیش از ۷ درصد مجموع نمایندگان را تشکیل نمیدهند ولی از دوره دوم بعد با جزئی نوسانهایی نسبت آنان روپافزایش میگذارد. چنانکه در دوره اخیر به بیش از ۲۰ درصد میرسد و در دوره بیستم در حدود $\frac{1}{8}$ کرسیهای مجلس را بدست می آورند.

جدول شماره ۲۲ این تحول را در سه عصر مشروطیت نمودار میسازد و میتوان گفت که عصر سوم مشروطیت بیش از دو عصر دیگر برای این گروه مساعد بوده است. با اینهمه جدول شماره ۲ نمودار آن است که این گروه در دوره دوم قانونگذاری نسبت به تمام ادوار بیستگانه مجلس وضع بهتری داشته اند، و پس از طبقه کارمندان دولت که اکثریت مجلس را داشتند این گروه قرار گرفته بود و ۱۶ درصد نمایندگان مجلس را تشکیل می دادند.

جدول شماره ۲۴ حاکی از آن است که نسبت دارندگان شغل آزاد تخصصی در عصر دوم مشروطیت کمتر از دو عصر اول و سوم میباشد و نسبت صاحبان مشاغل آزادی که بملکداری و کارمندی دولت هر سه می پرداخته اند در عصر دوم و سوم مشروطیت نسبت به عصر اول افزایش قابل ملاحظه ای می یابد.

جدول شماره ۲۲ - وضع نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی

در سه عصر مشروطیت (باعتبار یک شغلی) بر حسب درصد

شماره	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر دوم مشروطیت
۱	مشاغل آزاد تخصصی	۱۲	۱۷	۱۹

جدول شماره ۲۳ - وضع نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی در بیست دوره قانونگذاری (با اعتبار یک شغل) بر حسب درصدها

نوع شغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
مشاغل آزاد تخصصی	۷	۱۹	۱۲	۹	۱۵	۱۲	۹	۱۳	۱۶	۱۹	۲۱	۲۱	۲۳	۲۱	۲۱	۱۹	۱۹	۱۶	۱۹

جدول شماره ۲۴ - وضع نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی

در سه عصر مشروطیت (با اعتبار چند شغلی) بر حسب درصدها

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۹	۸	۹
۲	» و ملایک	۱	۴	۴
۳	» و کارمند دولت	۲	۴	۵
۴	» مؤسسات ملی	—	—	—
۵	» و روحانی	—	—	—
۶	» و ملائکو کارمند دولت	—	۱	۱
	جمع	۱۲	۱۷	۱۹

جملو ل شماره ۲۵- وضع نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی در بیست دوره قانونگذاری (با اعتبار چند شعبه) بر حسب درصدها

شماره تیرتیب	نوع مشاغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
۱	مشاغل آزاد تخصصی	۵	۱۶	۶	۴	۱۲	۴	۶	۶	۸	۱۱	۱۲	۱۲	۱۲	۱۱	۱۱	۱۱	۱۰	۷	۷
۲	و کارمند مؤسسات ملی	—	—	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
۳	و کارمند دولت	—	۲	۲	۴	۲	۲	۳	۳	۷	۵	۴	۴	۴	۵	۴	۸	۴	۷	۷
۴	و مالک و کارمند دولت	—	—	—	—	—	۱	۱	۱	—	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—
۵	و ملاک	۱	۱	۲	—	—	۲	۲	۲	۲	۵	۷	۵	۷	۴	۶	۴	۴	۵	۵
۶	و روحانی	۱	—	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	جمع	۷	۱۹	۱۲	۹	۱۵	۹	۱۳	۹	۱۶	۱۹	۲۱	۲۱	۲۳	۲۱	۲۱	۱۹	۱۷	۱۹	۲۲

جدول تفصیلی شماره ۲۵ تحول هریک از این نسبتها را در ادوار مختلف مجلس آشکار می‌سازد. بطور کلی در حدود ۷۵ درصد صاحبان مشاغل آزاد تخصصی در عصر اول مشروطیت مشاغل دیگری نداشته و تنها از یک منبع امرار معاش می‌کرده‌اند و در عصر دوم و سوم است که قسمت مهمی از نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی در عین حال دارای مشاغل دیگری از جمله مالک و کارمند دولت بوده‌اند. در مورد مالکیت بدیهی است که با مشاغل آزاد تخصصی مانعة‌الجمع نیست و در مورد کارمندی دولت در موارد استثنایی مانند روزنامه‌نگاری و طبابت هر دو مشاغل با هم جمع بوده است.

جدول شماره ۲۶ نسبت کارمندان مؤسسات ملی را در سه عصر مشروطیت نشان می‌دهد و جدول شماره ۲۷ مربوط به نسبت این گروه در بیست دوره قانونگذاری چنین نمودار می‌سازد که کارمندان بنگاههای ملی در تمام ادوار مجلس جز دوره اول و دوم که در حدود ۵ درصد نمایندگان را تشکیل می‌دادند، در مقابل طبقه کارمندان دولت که سهم ممتازی را در احراز کرسیهای مجلس داشته‌اند نسبت ناچیزی دارند.

نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی

چنانکه جدول شماره ۲۸ آشکار می‌دارد در میان این افراد نسبت کسانی که بملکداری نیز اشتغال داشته‌اند بیش از کارمندان مؤسسات ملی بدون مشاغل دیگر و همچنین بیش از آنها می‌باشد که بملکداری و اشتغال آزاد تخصصی می‌پرداخته‌اند.

جدول شماره ۲۶ - وضع نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی

(باعتبار یک شغلی) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

شماره	نوع شغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	کارمندان مؤسسات ملی و غیر دولتی	۳	۲	۲

جدول شماره ۲۷ - وضع نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار یک شغلی) بر حسب درجه

نوع شغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
کارمندان مؤسسات ملی و غیر دولتی	۵	۲	۵	۱	۲	۲	۱	۱	۲	۱	۲	۲	۲	۲	۲

جدول شماره ۲۸ - وضع نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی
در سه عصر مشروطیت (باعتبار چند شغلی) بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۲	—	—
۲	» مشاغل آزاد تخصصی	—	—	—
۳	» وملاک	۱	۲	۲
	جمع	۳	۲	۲

جدول تفصیلی شماره ۲۹ مربوط به نمایندگان کارمند بنگاههای ملی و غیر دولتی
بطور محسوسی این مطلب را در هر یک از ادوار بیستگانه مجلس معلوم میدارد .

این افراد جز در ادوار عصر دوم مشروطیت آنهم با اقلیت اندکی
توانستند کرسیهای مجلس را اشغال کنند .

طبقه پائین

جدول تفصیلی شماره ۳۰ و جدول شماره ۳۱ نمودار نمایندگان است که از طبقه پائین
به وکالت رسیده اند و معلوم میدارد که در عصر اول و سوم مشروطیت جز دوره اول قانونگذاری و دوره
چهاردهم و بیستم این طبقه در مجلس جا و منزلتی نداشته اند بطور کلی اگر شغل را نماینده طبقه
اجتماعی فرد تلقی کنیم و در نظر آریم که همه مالکان و قسمتی از کارمندان و بازرگانان و صاحبان مشاغل
آزاد تخصصی بطور مسلم در زمره طبقات ممتاز و متوسط بوده اند باید بپذیریم که نسبت کمی از نمایندگان
مجلس از طبقه پائین اجتماع برخاسته اند و این مطلب با تحقیقی که درباره شغل پدران نمایندگان
شده است تأیید می گردد . (رجوع شود به فصل چهارم) از همین بخش .

جدول شماره ۲۹-وضع نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی در بیست دوره قانونگذاری (باعتبار چندشغلی) برحسب درجه

شماره ترتیب	نوع مشاغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
۱	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۴	۲	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
۲	» و مشاغل آزاد تخصصی	—	—	۱	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
۳	کارمندان مؤسسات ملی و غیر دولتی و مملک	۱	—	۳	—	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۲	۲	۳	۱	۳	۲
جمع		۵	۲	۵	۱	۲	۲	۱	۲	۲	۱	۲	۲	۳	۲	۳	۲

جدول شماره ۳۰- وضع نمایندگان از طبقه پایین در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع شغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
طبقه پایین	—	—	—	—	۱	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	۱

جدول شماره ۳۱- وضع نمایندگان از طبقه پایین

در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

شماره	نوع شغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	طبقه پایین	—	۱	—

فصل دوم

تحصیلات نمایندگان و تحول آن در بیست دوره

قانونگذاری

توضیحات مقدماتی تعیین دقیق نوع و میزان تحصیلات نمایندگان از آنجا که مدارك و اسنادی در دست نبود و اطلاعات در این زمینه بخصوص ، تنها از راه مصاحبه و کسب اطلاع از مطلعین و درپاره‌ای موارد از طریق ملاحظه یوگرافی نمایندگان در چند کتاب محدود بدست آمد ، طبعاً امری دشوار بود و بویژه در مورد نمایندگان دوره‌های اول و تحصیل کردگان مدارس قدیم این مشکل بیشتر دیده میشد .

برای تعیین و ارزش‌یابی سطح تحصیلات نمایندگان که دارای تحصیلات کلاسیک نبوده و معلومات قدیمه داشتند بنکات زیر توجه شد .

۱- تحصیل در مکتب‌خانه‌ها را در این تحقیق معادل دوره دبستانی امروز بحساب آوردیم (تحت عنوان معلومات متعارف) .

۲- تحصیل در مدارس قدیم: گروهی در رشته‌های فقه و حکمت قدیم و ادبیات و جزاینها ب تحصیل می پرداخته‌اند و مراحل مختلفی را در هر یک از رشته‌های مزبور طی نموده‌اند که اگر آن را با مراحل تحصیلات کلاسیک جدید بسنجیم نتیجه زیر بدست خواهد آمد .

الف- تحصیل کردگانی که علاوه بر ادبیات عرب در فقه و اصول و کلام و حدیث و رجال متون را میدیدند و از سطح میگذشتند و درس خارج (اصول) را نیز در نزد مجتهدان فرامیگرفتند و بدرجه اجتهاد میرسیدند ما این پایه را معادل دکترا (حقوق) منظور داشتیم .

ب- آن دسته از طالبان علم را که پس از فرا گرفتن زبان و ادبیات عرب در رشته حکمت قدیم و عرفان بمرحله نهایی میرسیدند ، پایه تحصیلات آنان را معادل دکترا (فلسفه) بشمار آوردیم .

ج- آن دسته که پس از فرا گرفتن مقدمات زبان عربی و فارسی ، ادبیات عرب و فارسی را

بکمال فرامی گرفتند و ادیب خوانده می شدند، درجه تحصیلات آنان را معادل دکترای دانشگاهی (در رشته ادبیات) بحساب آوردیم .

د - آن دسته از طالبان علم که در مدارس قدیم در رشته های مذکور در فوق معلوماتی در حدود دانشکده معقول و منقول بدست می آوردند و یا کسانی که در رشته ریاضیات و نجوم و هیئت و یا طب قدیم مطالعات خود را بدرجه ای از نهایت میرساندند تحصیلات آنان را معادل درجه لیسانس امروز بحساب آوردیم .

ه - آن گروهی که پس از فرا گرفتن مقدمات ادبیات عرب در رشته های وعظ و مذکری (حدیث و تاریخ انبیاء و ادیان) تخصص می یافتند و بوعظ می پرداختند ، مامیزان تحصیلات این گروه و آن دسته ای که تنها مقدماتی از ادبیات عرب و اندکی فارسی را تحصیل می کردند معادل دوره کامل متوسطه منظور کردیم .

باتوجه بمقدمات مذکور ما از اصطلاح و عرف اساتید دانشکده معقول و منقول که درجه اجتهد را معادل دکترای می دانند و یکدرجه پایین تر از آن را درجه مدرسی (معادل حدود لیسانس می خوانند) و سطح را معادل با دیپلمه کامل امروز محسوب می دارند استفاده کرده ایم .

پیش از دوره ای که آن را بنام عصر دوم مشروطیت خوانده ایم (پیش از تحصیلات عالی دکترای - دوران سلطنت اعلیحضرت رضاشاه فقید) تحصیلات عالی در ایران اجتهد - لیسانس و مدرسی بصورت قدیم صورت می گرفت ، تنها دارالفنون بود که از سال ۱۲۶۸

ه - ق . بجذیت میرزا تقی خان امیرکبیر تأسیس شد و در رشته های مختلف، فنون نظامی، مهندسی پزشکی، داروسازی، کان شناسی، تحصیلات عالی جدید را بجوانان می آموخت .

دانشگاه تهران بموجب قانون تأسیس دانشگاه در عصر دوم مشروطیت بتاريخ ۸ خرداد ۱۳۱۳ بتصویب نمایندگان دوره نهم مجلس شورای ملی رسید و در تاریخ ۱۵ بهمن ماه ۱۳۱۳ شمسی افتتاح گردید .

بنابراین باسانی میتوان حدس زد که چرانبست تحصیل کردگان عالی جدید که دارای درجه دکترای یا لیسانس باشند در ادوار عصر سوم مشروطیت پیوسته روبافزایش بوده است .

جدول شماره ۱ نسبت نمایندگان دارای تحصیلات عالی جدید دانشگاهی در بیست دوره قانونگذاری را نشان میدهد . ۴۷ و ۴۸ درصد نمایندگان دوره های نوزدهم و بیستم دارند تحصیلات عالی جدید بوده اند و حال آن که در ادوار دوازدهم و سیزدهم مثلاً به نسبت ۱۳ و ۱۴ برخوردار می کنیم و این گواه افزایش روزافزون تحصیل کردگان عالی در مجلس است .

جدول شماره ۱- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی جدید (حدود دکترا و لیسانس) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات عالی جدید (لیسانس و دکترا)	۱۹	۲۰	۱۷	۱۲	۱۶	۱۲	۱۲	۱۵	۱۶	۱۳	۱۳	۱۳	۱۴	۲۶	۳۱	۲۸	۳۸	۴۳	۴۷	۴۸

جدول شماره ۲ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی جدید

(حدود دکترا و لیسانس) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی جدید (دکترا و لیسانس)	۱۸	۱۳	۲۶	

جدول شماره ۲ آشکارا اختلاف نسبت نمایندگان دارای تحصیلات عالی جدید را در سه عصر مشروطیت نشان میدهد و بموجب این جدول نسبت تحصیل کردگان عالی جدید در عصر سوم مشروطیت نزدیک به برابر عصر دوم و دو برابر عصر اول مشروطیت میرسد و بعکس نسبت تحصیل کردگان عالی قدیم اعم از درجه اجتهاد و درجه های دیگر (مدرسی) بموجب جدول ۳ و بتدریج رو بکاهش میرود چنانکه از ۳ درصد عصر اول مشروطیت به ۲ درصد در عصر دوم و ۱۲ درصد در عصر سوم میرسد.

جدول شماره ۴ حاکی از آن است که در عصر اول مشروطیت ۱۱ درصد
الف : تحصیلات عالی
 و در عصر سوم مشروطیت ۱۴ درصد نمایندگان مجلس بدرجه دکترا
(اجتهاد و دکترا)
 و اجتهاد نایل شده اند. اما نسبت تحصیل کردگان درجه عالی اجتهاد
 در علوم قدیم و معادل آن یعنی دکترا در رشته های مختلف علوم جدید در عصر دوم مشروطیت
 کمتر از هر دو عصر مشروطیت اول و سوم بوده است.

جدول شماره ۵ مربوط به نسبت تحصیل کردگان عالی قدیم و جدید (دکترا و اجتهاد)
 است و این اختلاف و تحول را در هر دوره قانونگذاری بخوبی نمایان میسازد.
 در ضمن بررسی جداول شماره ۷ و ۸ مربوط به نسبت نمایندگان دارای تحصیلات
 عالی قدیم ملاحظه می شود که حدود ۷ درصد نمایندگان دارای تحصیلات عالی اجتهاد در عصر
 اول مشروطیت بوده اند و ۲ درصد در عصر دوم.

علت تقلیل نسبت تحصیل کردگان عالی در حدود دکترا را در عصر دوم مشروطیت میتوان
 چنین تفسیر کرد که در زمان شاه فقید نسبت به عصر اول مشروطیت امکان ورود عده کمتری
 از روحانیان مجتهد وجود داشته و از سوی دیگر چنانکه در گذشته اشاره کردیم دانشگاه تهران
 در دوره نهم مجلس شورای ملی و نهمین سال سلطنت اعلیحضرت رضاشاه فقید تأسیس شد و قانون
 فرستادن محصل بخارج نیز در اول خرداد ماه ۱۳۰۷ بتصویب نمایندگان دوره ششم قانونگذاری
 رسید. از اینرو نباید انتظار داشت که در دوره آن شاه نسبت نمایندگان دکترا قابل ملاحظه باشد.
 در تأیید مطلب اخیر جدول تفصیلی شماره ۹ نسبت دارندگان تحصیلات جدید دکترا
 و همچنین جدول شماره ۱۰ میانگین آن نسبت را در سه عصر مشروطیت معلوم می دارد و روشن
 می کند که از اواخر عصر دوم مشروطیت بتدریج پس از یومرد اجرا گذاشتن قانون تأسیس

جدول شماره ۳ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم (حدود اجتهاد و مدرسی) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات عالی قدیم (حدود اجتهاد و مدرسی)	۲۵	۳۳	۳۴	۲۵	۳۰	۳۱	۲۴	۱۹	۱۹	۲۳	۱۷	۱۷	۱۷	۱۵	۱۴	۱۲	۱۵	۱۴	۸

جدول شماره ۴ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم
(حدود اجتهاد و مدرسی) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی قدیم (اجتهاد و مدرسی)	۳۰	۲۰	۱۲	

جدول شماره ۵ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم و جدید (دکتر و اجتهد) در یست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	اول دوره	دوم دوره	سوم دوره	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	بیستم دوره
دارندگان تحصیلات عالی (حدود دکترا و اجتهد)	۹	۱۳	۱۷	۸	۸	۱۰	۸	۹	۷	۹	۹	۸	۹	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۱	۲۰	۲۰

جدول شماره ۶ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم

و جدید (حدود دکترا و اجتهد) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی (حدود دکترا و اجتهد)	۱۱	۸	۱۴	

دانشگاه و همچنین قانون فرستادن محصل بخارج بر شماره و کلاهی دکتر افزوده میشود تا بجایی که بیش از $\frac{1}{5}$ نمایندگان دوره بیستم قانونگذاری درجه دکترای در یکی از علوم و فنون را دارا بوده اند .

با اینهمه باید چند مطلب در اینجا مورد توجه قرار گیرد : نخست آنکه دوره سوم در عصر اول مشروطیت نسبت دارندگان درجه حدود دکتر (اعم از دکتر در علوم جدید و معادل آن اجتهاد در علوم قدیم) بموجب جدول شماره ۵ بالا است و معادل ۱۷ درصد می باشد و از لحاظ نسبت تحصیل کردگان عالی حدود دکتر در تمام ادوار قانونگذاری بجز دو دوره اخیر (نوزدهم و بیستم) دوره مزبور مشخص است و حتی میتوان گفت با توجه بسطح پایین تحصیلات متعارف (خواندن و نوشتن) در این دوره که بموجب جدول شماره ۲۵ در حدود ۱۲ درصد بوده است و نسبت همین گروه در دوره نوزدهم و بیستم که ۱۶۹۲ درصد می باشد اکثریت نمایندگان دوره سوم مجلس شورای ملی از لحاظ سطح تحصیلات عالی از دو دوره مزبور جلوتر بوده است .

نکته دوم آن است که در عصر سوم مشروطیت جز دوره هفدهم تحصیل کردگان عالی قدیمی و مجتهدان بمجلس راه نداشتند و این مطلب بجای خود در هنگام بحث از مشاغل نمایندگان روشن شد که نسبت نمایندگان روحانی مجتهد از دوره ششم و هفتم قانونگذاری بآن سوی کاهش بسیار یافت چنانکه در عمل مجتهدان در هفت دوره اخیر عصر سوم مشروطیت جز دوره هفدهم سهمی از نمایندگی مجلس شورای ملی بدست نیاوردند . مقایسه نسبت دارندگان تحصیلات قدیم اجتهاد در جدول شماره ۸ در سه عصر مشروطیت این گفته را تأیید می کند و جدول تفصیلی شماره ۷ با وضوح بیشتری کاهش تدریجی این گروه را تا عصر سوم مشروطیت و قطع ناگهانی آن جز در دوره هفدهم قانونگذاری نشان میدهد .

مطلب سوم آن است که اگر دو دوره اخیر قانونگذاری را مبنا قرار دهیم باید بگوئیم که شانس روشنفکران و دارندگان تحصیلات عالی در ورود بعرصه سیاست بیش از پیش فزونی می یابد .

جدول شماره ۷ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم (حدود اجتهاد) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات قدیمه (حدود اجتهاد)	۵	۵	۱۳	۳	۴	۷	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	—	—	—	—	—	—

جدول شماره ۸ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم (حدود اجتهاد) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات قدیمه (حدود اجتهاد)	۷	۲	—	

جدول شماره ۹- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی جدید (حدود دکترا) در ایست دوره قانونگذاری برحسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات عالی جدید (حدود دکترا)	۴	۸	۴	۲	۴	۳	۳	۶	۶	۸	۸	۷	۸	۹	۱۱	۱۳	۱۴	۱۱	۲۰	۲۰

جدول شماره ۱۰- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی جدید

(حدود دکترا) در سه عصر مشروطیت برحسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی جدید (حدود دکترا)	۴	۶	۱۴	

ب- تحصیلات عالی در حدود لیسانس

در تحقیق سطح تحصیلات نمایندگان همچنانکه بیان داشتیم، ما آنچه را که قدما در حدود مدرسی میگفتند معادل تحصیلات دانشگاهی حدود لیسانس تصور کرده ایم و چون تحصیلات قدیمی با تجدید نظام فرهنگ

در زمان اعلیحضرت شاه فقید اهمیت خود را بتدریج از دست میدهد جای تعجب نیست اگر نسبت تحصیل کردگان دانشگاهی قدیم (در حدود مدرسی) بموجب جدول شماره ۱۲ (میانگین نسبت دارندگان تحصیلات قدیم در حدود لیسانس در سه عصر مشروطیت) کم می شود و از عصر اول مشروطیت که نسبت آن ۲۳ است در عصر سوم مشروطیت به نزدیک ۵۰ درصد تنزل می یابد.

جدول تفصیلی شماره ۱۱ کاهش تدریجی نسبت همین گروه را در بیست دوره قانونگذاری روشن می سازد.

آنچه بیشتر در جدول شماره ۱۴ قابل توجه می باشد نسبت تحصیل کردگان جدید در حدود درجه لیسانس است که نسبت آن در عصر سوم مشروطیت آشکارا بیش از عصر دوم مشروطیت می باشد.

در صورتی که نسبت دارندگان تحصیلات عالی جدید در حدود لیسانس را بموجب جدول شماره ۱۳ در حدود ۲۸ درصد نمایندگان دوره بیستم بدانیم و نسبت دارندگان تحصیلات قدیمی معادل دانشگاهی را بر آن بیفزاییم بموجب جدول شماره ۱۵ باید بگوییم که ۳۵ درصد نمایندگان در آخرین دوره قانونگذاری از تحصیلات عالی برخوردار بوده اند و اینکه گفتیم روشنفکران بیش از پیش بر سر کار می آیند و در سیاست مداخله و نفوذ پیدا می کنند با همین توضیح تأیید میشود.

در جدول تفصیلی شماره ۱۵ و جدول شماره ۱۶ که در آن نسبت کلیه تحصیل کردگان عالی قدیم و جدید در بیست دوره قانونگذاری را بر یکدیگر افزوده ایم ممکن است نتیجه مایه حیرت شود، زیرا از جهت نسبت تحصیل کردگان عالی (دکتر و لیسانسیه و معادل آن اجتهاد و مدرسی در علوم قدیم) عصر اول مشروطیت با عصر سوم رقابت می کند، بهر حال در این جا نیز عصر دوم مشروطیت از نظر تحصیلات عالی عقبتر است.

جدول شماره ۱۱- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات قدیم حدود مدرسی (معادل درجه لیسانس دانشگاهی) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درصد

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هیجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات قدیمه (حدود مدرسی)	۲۰	۲۸	۲۱	۱۹	۲۶	۲۴	۱۹	۱۶	۱۸	۲۱	۱۶	۱۶	۱۶	۱۵	۱۴	۸
۰																

جدول شماره ۱۲- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات قدیم حدود مدرسی

در سه عصر مشروطیت بر حسب درصد

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات قدیمه (حدود مدرسی)	۲۳	۱۸	۱۲	

جدول شماره ۱۳ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی جدید (حدود لیسانس) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درصد

نوع و میزان تحصیلات	اول دوره	دوم دوره	سوم دوره	چهارم دوره	پنجم دوره	ششم دوره	هفتم دوره	هشتم دوره	نهم دوره	دهم دوره	یازدهم دوره	دوازدهم دوره	سیزدهم دوره	چهاردهم دوره	پانزدهم دوره	شانزدهم دوره	هفدهم دوره	هجدهم دوره	نوزدهم دوره	بیستم دوره
دارندگان تحصیلات عالی جدید (حدود لیسانس)	۱۵	۱۷	۱۳	۱۰	۱۲	۹	۹	۹	۹	۱۰	۵	۶	۶	۱۷	۲۰	۱۵	۲۴	۳۳	۲۷	۲۸

جدول شماره ۱۴ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی جدید (حدود لیسانس) در سه عصر مشروطیت بر حسب درصد

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی جدید (حدود لیسانس)	۱۴	۷	۲۲	

جدول شماره ۱۵ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم و جدید (حدود کمتر و بیسافنس - اجتماع داد و بدرسی) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درصد

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات عالی قدیم و جدید	۴۴	۵۸	۵۱	۳۷	۴۶	۴۳	۳۶	۳۴	۳۵	۳۵	۳۰	۳۰	۳۱	۴۱	۴۵	۴۰	۵۳	۴۷	۵۵	۵۳

جدول شماره ۱۶ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم و جدید

در سه عصر مشروطیت بر حسب درصد

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی قدیم و جدید	۴۸	۳۳	۴۸	

نکته شایان توجه در جدول شماره ۱۵ (نسبت تحصیل کردگان عالی قدیم و جدید در بیست دوره قانونگذاری) است. بموجب نمایش این جدول درخشانترین ادوار قانونگذاری از لحاظ سطح تحصیلات عالی دوره دوم مجلس شورای ملی و با نسبت ۵۸ درصد می باشد. با توجه به جدول تفصیلی شماره ۲۵ و نسبت قلیل نمایندگان دارای تحصیلات متعارف در ادوار عصر اول مشروطیت و بخصوص دوره دوم و سوم مجلس شورای ملی این نکته آشکارا تأیید می شود که در عصر سوم مشروطیت با وجود افزایش سازمانهای عالی آموزشی و تحولاتی که در زمینه فرهنگ مملکت بعمل آمده با اینهمه روشنفکران و دارندگان تحصیلات عالی در هیچیک از ادوار عصر سوم نتوانستند اکثریت دوره های دوم و سوم قانونگذاری را در مجلس شورای ملی بدست آورند.

نکته جالبتر این جدول نسبت ۴۴ درصد همین گروه در دوره اول مجلس شورای ملی است که موجب شگفتی می تواند باشد. شاید بتوان علت این کثرت تحصیل کردگان عالی را این امر دانست که در دوره مذکور انتخابات بموجب نظامنامه طبقاتی انجام گرفته بود و سهم خاصی از کرسیهای مجلس از آن طلاب و علما بود و همچنین تعداد بیشتری از اعیان و شاهزادگان که دارای تحصیلات عالی بودند در این مجلس شرکت داشتند، در نتیجه نسبت تحصیل کردگان عالی بالا بوده است (تنها از میان ده تن نمایندگان اعیان و مالکان منتخب از تهران ۶ تن آنها دارای تحصیلات عالی جدید از دانشگاههای خارج از کشور بودند و دو تن دیگر آنان نیز از تحصیل کردگان دارالفنون و دارندگان معلومات قدیم در حدود عالی بوده اند).

با اینهمه ناگفته نماند که نظامنامه انتخابات در این دوره و دوره های بعدی هرگز تحصیلات عالی را شرط و کالت قرار نداده و سواد خواندن و نوشتن را کافی میدانند (رجوع شود به نظامنامه انتخابات دوره اول، فصل اول ماده دوم و اصلاح نظامنامه انتخابات دو درجه مورخ ۱۲ جمادی الثانی ۱۳۲۷ قمری و فصل ۲۳ ماده ۷، و همچنین نظامنامه انتخابات مصوب مجلس دوم بتاريخ ۲۸ شوال ۱۳۲۹ قمری).

بالا بودن نسبت دارندگان تحصیلات عالی در سه دوره اول مجلس شورای ملی خود پدیده ای است که می تواند نحوه تأثیر رهبری اقلیت روشنفکران و فعالیت عمده آنها را در انقلاب ملی و استقرار حکومت مشروطه آشکار سازد. از سوی دیگر راه یافتن روشنفکران بعرضه سیاست پارلمانی در حالی که گروه اقلیتی را در جامعه ایرانی در عصر اول مشروطیت تشکیل می دادند

جدول شماره ۱۷- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم (حدود سطح) در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات عالی قدیم (حدود سطح)	۲۱	۱۷	۳۵	۳۲	۲۴	۲۱	۳۴	۲۵	۲۶	۲۶	۲۰	۳۲	۲۴	۲۲	۱۶	۲۰	۲۵	۱۴	۹	۶

جدول شماره ۱۸- وضع نمایندگان صاحب تحصیلات عالی قدیم

(حدود سطح) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات عالی قدیم (حدود سطح)	۲۵	۲۹	۱۵	

و بدست آوردن اکثریت کرسیهای نمایندگی بخصوص در سه دوره اول مجلس شورای ملی را در واقع می توان نشانه استقبال طبیعی توده ملت از پیشوایان و رهبران اصلی قیام ملی دانست، جریانات و حوادث سیاسی جهان و به تبع آن کشور ایران، انتخاب کنندگان را بر آن داشت که باقتضای زمان کسانی را بعنوان نماینده ملت انتخاب کنند که رشد فکری و سیاسی بیشتری داشته باشند و بتوانند در مسائل سیاسی و مملکتداری باطرز فکر نوی وارد شده و بادیده روشن بین تری بامور نگریده و ازعهده رهبری و حل مشکلات حکومت نوزاد ملی برآیند.

چنانکه جدول شماره ۲۲ حکایت میکند نسبت تحصیل کردگان حدود
تحصیلات متوسطه
 متوسطه چه قدیم و چه جدید در سه عصر مشروطیت تغییر مهمی نکرده است و اگر این نسبت در عصر سوم مشروطیت نسبت بدو عصر اول و دوم اندکی پایین تر است بیشتر بعلت کاهش یافتن رونق تحصیلات قدیم حدود سطح است که ما آن را معادل با حدود متوسطه جدید گرفته ایم.

جدول شماره ۱۸ نشان میدهد که عصر سوم مشروطیت نسبت بعصر دوم از جهت سطح تحصیلات قدیم حدود متوسطه در حدود ۵ درصد کاهش یافته است ولی از جهت نسبت تحصیلات متوسطه جدید عصر سوم مشروطیت آشکارا بر دو مشروطیت گذشته رجحان دارد.

تأیید این مطلب را در جدول شماره ۲۰ و ۱۹ می توان یافت جدول نخستین مربوط است به میانگین نسبت تحصیلات متوسطه جدید در سه عصر مشروطیت و جدول دوم همین گروه را در بیست دوره قانونگذاری نشان می دهد.

جدول شماره ۱۹ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات جدید (حدود متوسطه) در یست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات جدید (حدود متوسطه)	۱۲	۱۰	۲	۶	۱۳	۴	۴	۹	۹	۶	۶	۹	۶	۱۳	۱۵	۱۲	۱۳	۱۶	۲۵	

جدول شماره ۲۰ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات جدید

(حدود متوسطه) در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات جدید (حدود متوسطه)	۹	۷	۱۶	

جدول شماره ۲۱ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات قدیم و جدید (حدود متوسطه و سطح) در بیست دوره قانونگذاری برحسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات حدود متوسطه	۳۳	۲۷	۳۷	۳۸	۳۷	۳۵	۳۸	۳۴	۳۵	۳۲	۳۶	۳۸	۴۳	۳۵	۳۱	۳۵	۳۷	۲۷	۲۵	۳۱

جدول شماره ۲۲ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات قدیم و جدید (حدود متوسطه و سطح) در سه عصر مشروطیت برحسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات حدود متوسطه	۳۴	۳۶	۳۱	

تحصیلات متعارف

چنانکه از جداول ما بدست میآید عصر دوم مشروطیت در مقام مقایسه با دو عصر دیگر نسبت بیشتری افراد کم سواد و نسبت کمتری افراد دارای تحصیلات بالا داشته است .

جدول شماره ۲ میانگین نسبت افراد واجد تحصیلات ابتدایی را نشان می دهد که در پنج دوره قانونگذاری عصر اول مشروطیت ۱۸ درصد بوده و در عصر دوم مشروطیت ۳۱ درصد و پس از شهریورماه ۱۳۲۰ و شروع عصر سوم مشروطیت معادل ۲۱ درصد بوده است .

از این مطلب که سخن پیشین ما را تأیید می کند معلوم میشود که روشنفکران خواه پیش از عصر دوم مشروطیت و خواه پس از آن سهم و نفوذ بیشتری در صحنه سیاست پارلمانی داشته اند .

جدول شماره ۲۳ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات متعارف در لیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

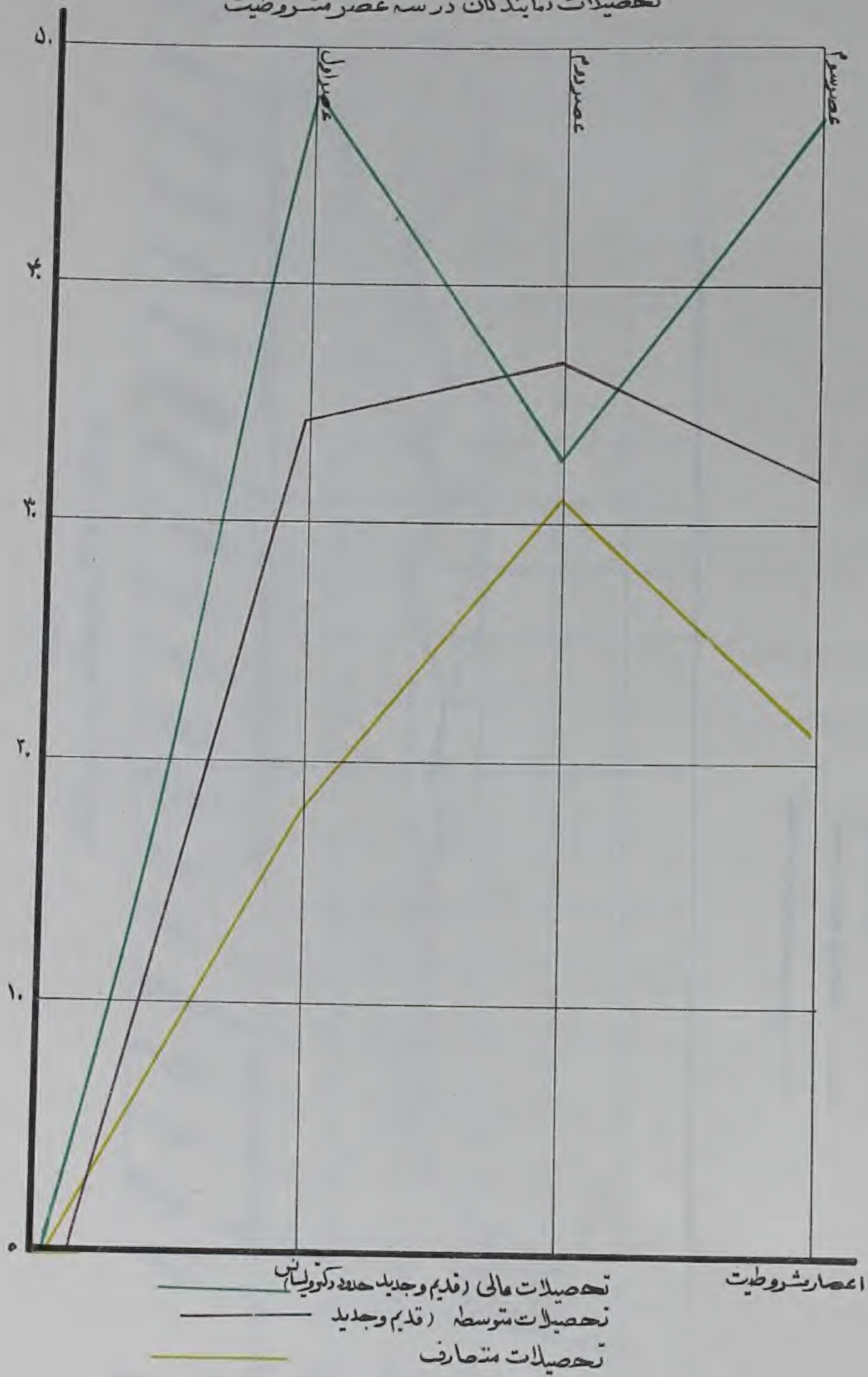
نوع و میزان تحصیلات	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
دارندگان تحصیلات متعارف (ابتدائی)	۲۳	۱۵	۱۲	۲۵	۱۷	۲۲	۲۶	۳۲	۳۰	۳۳	۳۴	۳۲	۳۲	۲۴	۲۴	۲۵	۱۰	۲۶	۲۰	۱۶

جدول شماره ۲۴ - وضع نمایندگان صاحب تحصیلات متعارف

در سه عصر مشروطیت بر حسب درجه

نوع و میزان تحصیلات	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت	ملاحظات
دارندگان تحصیلات متعارف (ابتدائی)	۱۸	۳۱	۲۱	

نمودار
تحصیلات نمایندگان در سه عصر مشروطیت

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

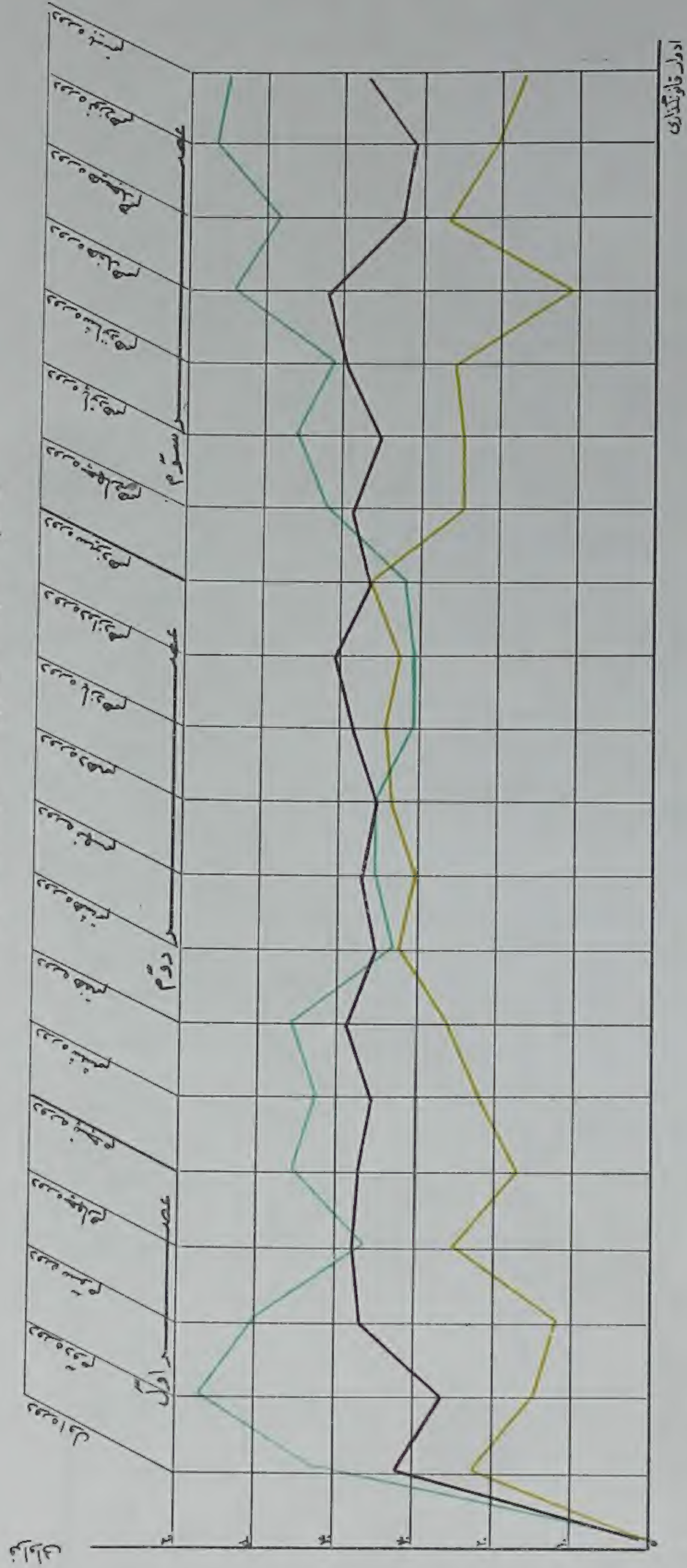
Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

نحوصلات نمایندگان و تخیرات ان در بیت دوده قانقونلاری
نمودار

تَحْصِيلَاتِ عَالِي زَيْلَم وَجَدِيدِ دَوْلَتِ اَوْلِيَا

تخصصات مربوطه (تایم و جدید)

تَحْصِيْلَاتِ مَعَارِفِ

**IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR**

Acc. No. _____ Call No. _____ the last date

1. This book should be returned on or before the last date stamped. Overdue charges will be levied under rules for each day if stamped. charges will be levied under rules for each day if stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if stamped.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

جدول شماره ۲۵ - وضع تحصیلات نمایندگان در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

شماره ترتیب	نوع و میزان تحصیلات		اول دوره	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
	عده کل و کلاه	عده معلوم و کلاه																			
۱	۱۵۳	۱۰۶	۱۱۱	۱۰۳	۹۷	۹۸	۱۳۹	۱۳۰	۱۳۸	۱۳۵	۱۳۲	۱۳۱	۱۳۰	۱۲۹	۱۲۸	۱۲۷	۱۲۶	۱۲۵	۱۲۴	۱۲۳	۱۲۲
۲	۲۰	۲۸	۱۷	۲۱	۳۵	۲۲	۲۴	۱۸	۲۶	۲۵	۱۹	۲۱	۱۶	۱۴	۲۲	۱۵	۱۴	۲۰	۱۴	۸	۰
۳	۲۱	۲۱	۱۷	۲۱	۳۵	۲۲	۲۴	۲۶	۲۶	۲۵	۳۴	۳۱	۲۰	۱۶	۲۴	۹	۱۴	۲۰	۱۴	۹	۰
۴	۴	۴	۸	۴	۴	۲	۴	۶	۸	۶	۳	۸	۸	۷	۸	۷	۱۱	۱۴	۱۱	۲۰	۲۰
۵	۱۵	۱۷	۱۷	۱۷	۱۳	۱۰	۱۲	۱۰	۱۰	۹	۹	۰	۰	۶	۱۷	۲۴	۱۵	۱۵	۲۲	۲۷	۲۸
۶	۱۲	۱۲	۱۰	۱۰	۲	۶	۱۳	۹	۶	۹	۳۲	۳۳	۶	۶	۹	۱۳	۱۰	۱۰	۱۳	۱۶	۲۵
۷	۲۳	۲۳	۱۵	۱۵	۱۲	۲۵	۲۲	۲۰	۲۳	۳۲	۳۶	۳۳	۳۴	۳۲	۳۶	۲۲	۲۴	۲۵	۲۶	۲۰	۱۰۰
تحصیلات قدیم		تحصیلات جدید		تصویر		تصویر		تصویر		تصویر		تصویر		تصویر		تصویر		تصویر		تصویر	
اجتهاد		مدرسی		سطح		دکتر		لیسانس		متوسطه		متعارف		جمع							
۱		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							
۲		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							
۳		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							
۴		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							
۵		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							
۶		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							
۷		۲۰		۲۸		۲۱		۱۷		۱۷		۱۵		۲۳							

فصل سوم

گروه‌های سنی و تحول آن در بیست دوره قانونگذاری

در مورد سن نمایندگان مجلس تحقیق ما از جهات متعدد دشوار بود .

نخست آنکه ثبت احوال در ایران امری بالتسبیح تازه است و دیگر آنکه در اعتبارنامه‌ها در همه موارد به جز چند دوره اخیر تنها حدود سن مشخص گردیده است و ذکر آن از سال تولد بمیان نیامده است (و در پاره‌ای از موارد نیز سن نمایندگان در دوره‌های مختلف بنا بمقتضیاتی اغلب قوس نزولی را طی میکنند).

از ملاحظه جدول شماره ۲ میانگین نسبت سن نمایندگان مجلس در سه عصر مشروطیت بر میآید که در عصر اول ۸۲ درصد نمایندگان کمتر از ۵۰ سال داشته‌اند در حالی که این نسبت برای دو عصر دیگر مشروطیت بین ۵۷ و ۶۰ درصد است.

بنابراین باید گفت که مجلس در دوره‌های اخیر قانونگذاری پیرتر شده است.

بررسی جدول شماره ۱ مربوط به سن نمایندگان در بیست دوره قانونگذاری این تحول را بخوبی آشکار می‌سازد و معلوم می‌کند که گروه جوان بین ۳۰ تا ۴۰ سال ۵۶ درصد نمایندگان دوره سوم قانونگذاری را تشکیل میداده و حال آنکه در دوره‌های دوازدهم و سیزدهم قانونگذاری این نسبت ۱۳ و ۱۸ درصد و در دوره اخیر عصر سوم مشروطیت ۱۹ و ۲۰ درصد بوده است.

کاهش تدریجی گروه جوان و افزایش نسبت نمایندگان ۵۰ ساله به بالا در این جدول بخوبی نمایان است. نسبت افزایش در بعضی از ادوار عصر سوم مشروطیت در مقام مقایسه با ادوار عصر اول به حدود سه برابر میرسد موجبات این اختلاف محسوس را شاید بتوان در عوامل زیر جستجو کرد.

نخست آنکه در ادوار عصر اول مشروطیت شناسنامه رایج نبوده و قانون ثبت احوال

وضع گروه‌های سنی نمایندگان در بیت دوره قانونگذاری
نمودار

از ۱۱ سال بالا

۵ - ۶

۴ - ۵

۳ - ۴

۲ - ۳

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

جدول شماره ۱ - وضع گروههای سنی نمایندگان در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درصد

شماره ترتیبی	گروه سنی		دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
	عده معلوم و کلاه	عده کل و کلاه	۸۷	۹۴	۱۳۲	۱۳۹	۱۱۰	۱۲۲	۱۱۵	۱۲۴	۱۳۰	۱۳۵	۱۳۲	۱۳۷	۱۲۲	۹۷	۱۳۳	۱۳۲	۱۷۳
۱	بین ۳۰ سال تا ۴۰ سال		۱۰۴	۱۰۵	۱۳۲	۱۳۹	۱۱۰	۱۲۲	۱۱۵	۱۲۴	۱۳۰	۱۳۵	۱۳۲	۱۳۷	۱۲۲	۹۷	۱۳۳	۱۳۲	۱۷۳
۲	« ۵۰ « ۴۱ «		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
۳	« ۵۱ « ۶۰ «		۳	۳	۲۳	۲۸	۳۷	۲۰	۲۷	۳۵	۳۲	۳۹	۳۲	۳۱	۲۵	۲۲	۳۴	۳۱	۲۸
۴	از سال ۶۱ به بالا		۳	۳	۳	۳	۳	۳	۲	۶	۱۳	۱۷	۲۱	۱۳	۸	۲۳	۲۰	۱۹	۱۹
جمع			۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

توضیح : چون تعیین حدود سن اکثریت نمایندگان در دو دوره اول مجلس شورای ملی به علت در دست نبودن مدارك واسناد معتبر بخصوص اعتبارنامه ها برای ما

مقدور نبود از این جهت از احتساب اقلیت معلوم نیز صرف نظر شد .

چهارگانه در تاریخ ۱۴ خردادماه ۱۳۰۴ و در دوره پنجم قانونگذاری بتصویب رسیده و پس از آن تاریخ بتدریج معمول گردیده است.

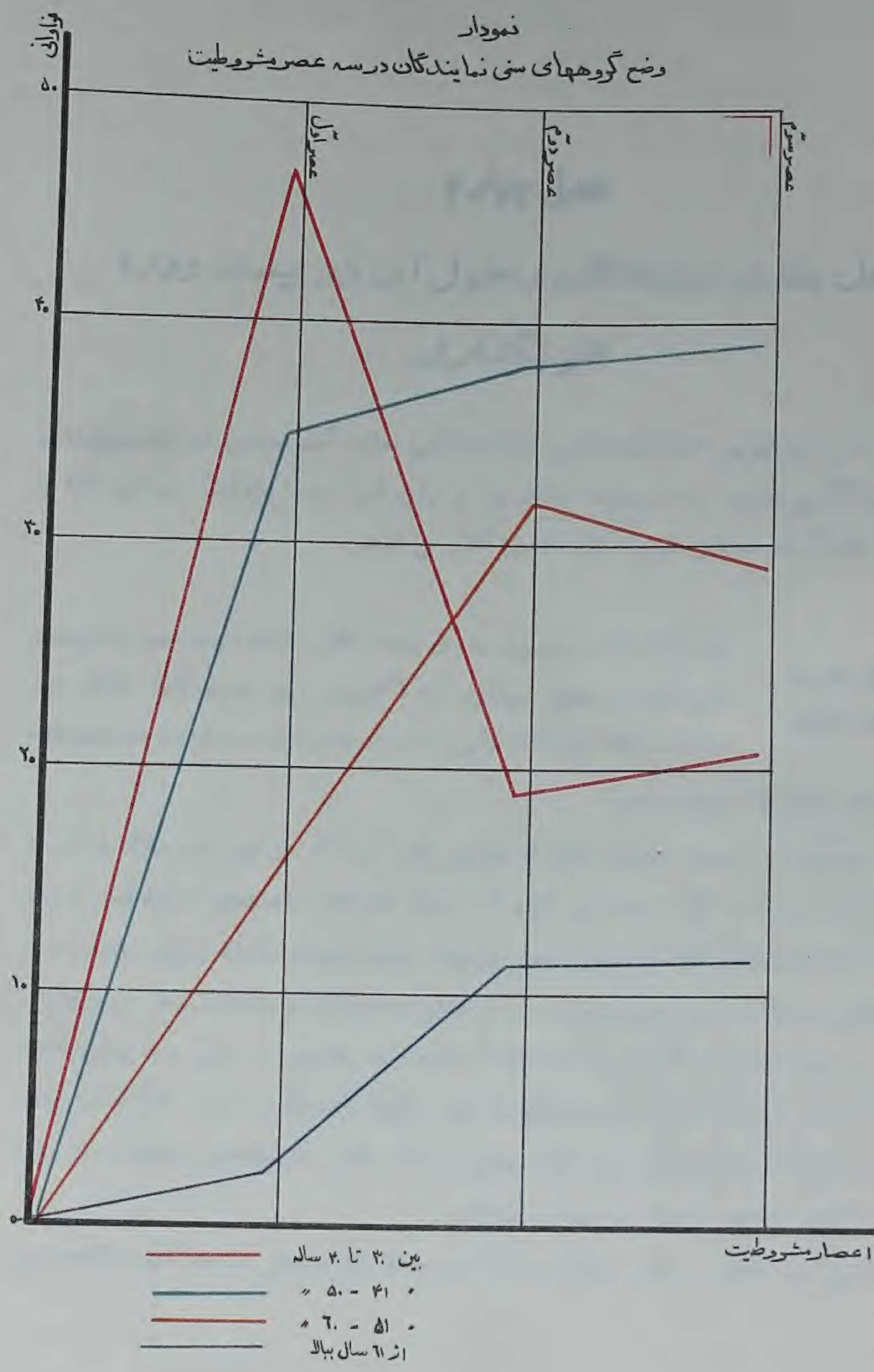
دوم آنکه بسیاری از نمایندگان در عصر دوم وسوم مشروطیت بیش از یک دوره وکیل بوده اند و جدول شماره ۲ در فصل پنجم مربوط به تکرار دوره های نمایندگی مؤید این مطلب خواهد بود.

جدول شماره ۲ - وضع گروه های سنی نمایندگان در سه عصر
مشروطیت بر حسب درصد

شماره ترتیب	گروه سنی	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	بین ۳۰ تا ۴۰ سال	۴۷	۱۹	۲۱
۲	« ۴۱ تا ۵۰ »	۳۵	۳۸	۳۹
۳	« ۵۱ تا ۶۰ »	۱۶	۳۲	۲۹
۴	از ۶۱ سال بالا	۲	۱۱	۱۱
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

سوم آنکه میتوان گفت که رویهمرفته عمر متوسط درایران بالا رفته است و شاید این عامل در پیرشدن مجلس مؤثر بوده است.

چهارم آنکه دیررسی رشد اجتماعی افراد و ورود آنها را بعرضه زندگی فعال اجتماعی ممکن است عامل مؤثر و مهمی دانست.

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

فصل چهارم

شغل پدران نمایندگان و تحول آن در بیست دوره

قانونگذاری

یکی از راههایی که برای شناسایی منشأ اجتماعی نمایندگان مجلس شورای ملی در پیش پای ما بود آگاهی بشغل و کار پدران ایشان بود و برای این امر ما پژوهش و بررسی خود را در داخل هفت گروه مشخص نمایندگان مجلس آغاز می‌کنیم.

جدول شماره ۲ در مورد پدران نمایندگان مالک در سه عصر مشروطیت این نکته را معلوم میدارد که اکثریت مهم نمایندگان مالک خود پدری مالک داشته‌اند و این نسبت در عصر اول ۳۸ درصد و در عصر دوم

وضع شغل پدران
نمایندگان مالک

۹۴ و در عصر سوم ۵۳ درصد است.

در ردیف ۷ از همین جدول سخن از پدرانی رفته است که در عین حال مالک و کارمند دولت بوده‌اند و در عصر اول نسبت این گروه ۱۵ درصد و در عصر دوم و سوم مشروطیت ۷ و ۹ درصد بوده است و میتوان گفت که تغییر مهمی از جهت نسبت پدران مالک حاصل نشده است. جدول تفصیلی شماره ۱ این تحول و تغییرات را در هر دوره قانونگذاری نشان میدهد نسبت پدران مالک که در دوره اول قانونگذاری به ۳۵ درصد رسیده است بتدریج با جزئی نوسانهایی بحدود ۵۹ تا ۶۰ درصد در ادوار عصر سوم مشروطیت بالغ می‌شود و در مقابل نسبت کارسندان مالک که در عصر اول مشروطیت بجز دوره اول مجلس نسبت قابل ملاحظه‌ای داشته‌اند از دوره ششم قانونگذاری بتدریج کاهش محسوس می‌یابد.

ولی این مطلب درخور توجه است که نسبت پدران روحانی نمایندگان مالک بتدریج

جدول شماره ۲ - وضع مشاغل پدران نمایندگان مالک
در سه عصر مشروطیت (بحسب درصد)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	ملاك	۳۸	۴۹	۵۳
۲	طبقه پایین	۶	۱	۲
۳	روحانی	۱۱	۸	۶
۴	اصناف	۱	—	۱
۵	ملاك و تاجر	۲	۳	۵
۶	کارمند دولت	۸	۷	۴
۷	ملاك و کارمند دولت	۱۵	۷	۹
۸	مجهول	۵	۵	۷
۹	ملاك و مشاغل آزاد تخصصی	—	—	۱
۱۰	ملاك و کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۴	۲
۱۱	تاجر	۴	۶	۶
۱۲	مشاغل آزاد تخصصی	۱	۱	۱
۱۳	ملاك و روحانی	۸	۶	۲
۱۴	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	—	۱	۱
۱۵	تاجر و روحانی	—	۱	—
۱۶	کارمند مؤسسات ملی و روحانی	—	—	—
۱۷	وکیل مجلس	—	۱	—
۱۸	روحانی و مشاغل آزاد تخصصی	—	—	—
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

رویه کاهش می‌رود و از ۱۱ درصد عصر اول مشروطیت به ۸ و ۶ درصد در عصر دوم و سوم مشروطیت می‌رسد. جداول شماره ۱ و ۲ این کاهش تدریجی را در سه عصر و بیست دوره قانونگذاری بوضوح نشان می‌دهند و در مقابل نسبت تاجران مالک در عصر دوم و سوم بتدریج افزایش می‌یابد. آنچه از این جداول دستگیر میشود و بیش از همه مهم می‌باشد این است که در متجاوز از نصف موارد، پدران نمایندگان مالک خود نیز مالک بوده‌اند از اینرو عامل وراثت و نسب در احراز منزلت‌های اجتماعی بخوبی آشکار میشود.

پیش از این در فصل مربوط بشغل نمایندگان دیدیم که قویترین گروه نمایندگان را مالکان تشکیل می‌داده‌اند و اینک منشأ اکثریت این گروه که از بررسی جدول تفصیلی شماره ۱ و جدول شماره ۲ بدست آمده است سخن پیشین ما را تأیید می‌کند که قدرت و مالکیت ارضی در مراحل نخستین مشروطیت ایران بستگی بسیار با یکدیگر داشته است و مشاهده این امر در نظام فئودالی که در آستانه انتقال و تحول قرار دارد و هنوز بمرحله تغییرنهایی نرسیده مایه تعجب نباید باشد.

وضع شغل پدران
نمایندگان بازاری

در جدول شماره ۴ مربوط به نسبت شغل پدران نمایندگان تاجر در سه عصر مشروطیت و همچنین جدول تفصیلی آن در بیست دوره قانونگذاری باز تأثیر امر وراثت در شغل و قدرت را آشکارا درسی یابیم. در حدود ۵۰ درصد نمایندگان تاجر هستند و نسبت قابل توجهی نیز پدرانشان در زمره کسبه و اصناف بوده‌اند و این امر بخصوص در عصر اول مشروطیت قابل توجه می‌باشد و حال آنکه در عصر دوم و سوم مشروطیت رقم پدرانی که در زمره اصناف بوده‌اند از ۹ و ۴ درصد عصر اول به ۱۰ و ۱۱ درصد میرسد. چنانکه در حدود ۶۴ درصد نمایندگان عصر سوم و ۷۱ درصد نمایندگان عصر دوم و متجاوز از ۸۵ درصد نمایندگان عصر اول مشروطیت که تاجر بوده‌اند پدرانشان هم بتجارت و کسب مشغول بوده‌اند.

در اینجا دو نکته آشکار میشود: نخست آنکه در ایران این مطالعه را اگر مقیاس جامعه کلی بدانیم انتقال شغل از پدر به پسر هنوز رواج دارد، و دیگر آنکه وراثت شغلی بتدریج رویکاهش می‌رود چنانکه از عصر اول بسوم ۲۱ درصد کمتر شده است.

از سوی دیگر نسبت قابل توجهی از پدران نمایندگان تاجر در سلک مالکان هستند و این رقم از ۷ درصد عصر اول به ۱۵ درصد در عصر دوم و ۱۴ درصد در عصر سوم مشروطیت افزایش می‌یابد.

جدول شماره ۴ - وضع مشاغل پدران نمایندگان بازاری در سه عصر
مشروطیت بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	تاجر	۳۶	۶۱	۵۳
۲	اصناف	۴۹	۱۰	۱۱
۳	مجهول	۶	۱۰	۱۵
۴	ملاك و تاجر	۴	۵	۹
۵	روحانی	۱	۲	۳
۶	طبقه پائین	۱	—	۴
۷	ملاك	۳	۹	۳
۸	مشاغل آزاد تخصصی	—	۳	—
۹	کارمند دولت	—	—	۲
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

وضع شغل پدران نمایندگان روحانی
جدول تفصیلی شماره ۵ مربوط به نمایندگان روحانی و جدول شماره ۶ مربوط به نسبت آنها در سه عصر مشروطیت است، در اینجا هم عامل وراثت شغلی کاملاً نمایان است بدین معنی که حدود ۶۴ تا ۷۰ درصد نمایندگان روحانی خود روحانی زاده بوده اند. و این نسبت در ادوار مختلفه قانونگذاری جز دوره نهم که به ۲۴ درصد تقلیل می یابد حدود ۶۰ تا ۷۵ درصد است (بانیوساناتی اندک چنانکه جدول شماره ۵ نشان میدهد).

بطوریکه دو جدول فوق حاکی است نسبت قابل ملاحظه ای از نمایندگان روحانی ملاک زاده هستند، چنان که در سه عصر مشروطیت بین ۱۳ تا ۲۸ درصد نمایندگان روحانی

جلد اول شماره ۵ - وضع مشاغل پلوان نمایندگان روحانی در بیست و دومه قانو زنگداری بر حسب درصده

شماره ترتیبی	نوع مشاغل		نسبت نمایندگان روحانی در هر دوره
	اول	دوره دوم	
۱	روحانی و ملاک	۷۰	۴
۲	ملاک	—	—
۳	تاجرو روحانی	۴	۲
۴	طبقه پایین	۵	۲
۵	سجدهول	۶	۲
۶	مشاغل آزاد تخصصی	۷	۲
۸	تاجر	۸	۲
۹	اصناف	۹	۲
۱۰	وکیل مجلس	۱۰	۲
۱۱	کارمند دولت	۱۱	۲
جمع			

در عین حال مالک هستند، و از اینجا میتوان ارتباط روحانیت و مالکیت را نیز استنباط کرد. و میدانیم که از مشخصات جامعه فئودالی وجود چنین ارتباطی است، گذشته از نسبت قابل ملاحظه املاک در ایران که جنبه موقوفه داشته است شماره قابل ملاحظه‌ای از روحانیان نیز در زمره مالکان ارضی بوده‌اند.

و اگر این حدس را بپذیریم که در مورد ۱۰ تا ۱۳ درصد پدرانی که شغل آنان مجهول است، احتمالاً از طبقه پایین بوده‌اند، و با توجه به ارقام مربوط به نمایندگان طبقه پایین میتوان این مطلب را پذیرفت همچنانکه نسبت قابل ملاحظه‌ای یعنی بیش از ۸۰ درصد از نمایندگان روحانی قشر بالای روحانیان در مجلس راه داشته‌اند، بین ۱۰ تا ۱۵ درصد از نمایندگان روحانی نیز در پرتو وجهه مذهبی و قدرت روحانیت بدون استفاده از نفوذ خانوادگی توانسته‌اند به مجلس راه یابند.

جدول شماره ۶- وضع مشاغل پدران نمایندگان روحانی

در سه عصر مشروطیت بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	روحانی	۶۹	۶۴	۷۰
۲	روحانی و ملاک	۱۲	۲۲	۱۰
۳	ملاک	۱	۶	۷
۴	تاجرو روحانی	۱	۲	—
۵	طبقه پایین	۲	۲	۳
۶	مجهول	۱۳	۲	۷
۷	مشاغل آزاد تخصصی	—	۱	—
۸	تاجر	۱	—	—
۹	اصناف	۱	—	—
۱۰	وکیل مجلس	—	۱	—
۱۱	کارمند دولت	—	—	۳
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

وضع شغل پدران نمایندگان کارمند دولت

در مورد کارمندان دولت وراثت شغلی کمتر مشاهده میشود. این نکته را جدول شماره ۸ مربوط به شغل پدران کارمند دولت در سه عصر مشروطیت بخوبی آشکار می سازد. بخصوص در عصر دوم و سوم مشروطیت که

بخلاف عصر اول غلبه با کارمندان دولت است، پدران مالک مقام اول را در گروه نمایندگان کارمند دولت دارند و در حدود ۲۶ و ۲۷ درصد در عصر دوم و سوم مشروطیت نشان می دهند. نکته قابل توجه در این جدول افزایش پدران روحانی است و میتوان گفت که اگر نمایندگان روحانی چنانکه در فصل اول بیان کردیم کرسیهای کمتری را در مجلس شورای ملی اشغال کرده اند در عوض فرزندان روحانیان که به کارمندی دولت مشغول بوده اند شانس و کالت داشته اند.

نکته دیگر آن است که گروههای روشن بین و روشنفکر طبقه روحانی بمقتضای زمان از آنجا که لباس و شغل روحانیت در عرصه سیاست خریدار نداشته است، روی خصیصه میل بارتقای اجتماعی و بامید بهره مندی از اعتبار و منزلت اجتماعی بکارمندی دولت روی آورده و فرزندان خود را در همین راه هدایت کرده اند.

جدول تفصیلی شماره ۷ مربوط بوضع شغل پدران کارمند دولت، حکایت از آن میکند که نسبت پدران کارمند از دوره دوم قانونگذاری به بعد بتدریج کاهش پیدا میکند، بطوریکه این نسبت که در دوره اول قانونگذاری ۵۰ درصد بوده است در ادوار اخیر به ۱۳ درصد میرسد و حال آنکه بخلاف نسبت پدران مالک از دوره دوم قانونگذاری به بعد بطور منظم روبه زونی میگذازد، بطوریکه نسبت این گروه در دو دوره نوزدهم و بیستم نزدیک به چهار برابر دوره اول قانونگذاری میرسد.

و نیز جدول شماره ۸ در ضمن تأیید جدول شماره ۷ مسئله فوق را که افزایش قدرت کارمندان اداری با اصلاح و ترقی ادرات در عهد رضاشاه (عصر دوم مشروطیت) باشد تأیید می کند، و نشان میدهد که مالکان اراضی مزروعی برای حفظ قدرت سیاسی و حیثیت اجتماعی خود بمقتضای زمان با اینکه کارمندی دولت از لحاظ مادی برای آنها کار پرسودی نبوده است از آن نظر که تنها راه نزدیک شدن ب قدرت مرکزی و پیشروی بسوی مقامات سیاسی و طبقه حاکمه و ممتاز است بیان روی آورده اند.

و نیز اگر بپذیریم نمایندگانانی که شغل پدران آنها بر ما معلوم نبوده از طبقه پایین

جدول شماره ۸ - وضع مشاغل پدران نمایندگان کارمند دولت
در سه عصر مشروطیت (بحسب درصد)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	کارمند دولت	۲۵	۲۵	۱۵
۲	کارمند دولت و ملاک	۱۳	۹	۹
۳	ملاک	۱۹	۲۶	۲۷
۴	روحانی	۱۵	۱۶	۱۳
۵	مشاغل آزاد تخصصی	۲	—	۲
۶	مجهول	۱۶	۱۴	۱۹
۷	تاجر	۳	۱	۳
۸	کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	—	۱	—
۹	طبقه پایین	۵	۴	۴
۱۰	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	—	۱	۲
۱۱	اصناف	۱	۲	۳
۱۲	ملاک و تاجر	—	—	۱
۱۳	ملاک و روحانی	۱	—	۱
۱۴	وکیل مجلس	—	۱	۱
۱۵	تاجر و روحانی	—	—	—
۱۶	کارمند مؤسسات ملی و روحانی	—	—	—
۱۷	ملاک و کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	—	—	—
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

اجتماع باشند و باتوجه برقم و نسبت پدران از طبقه پایین ، این فرض که گروه بسیاری از کارمندان دولت تاحدی از میان کشاورزان و طبقه کارگر و مستخدم جزء خصوصی برخاسته اند ، سخن گزافی نخواهد بود .

این نکته که در امر کارمندی دولت عامل وراثت شغلی کمتر مشاهده میشود نباید مایه تعجب گردد ، چه همچنانکه در گذشته اشاره کردیم خدمت دولت در ایران کار جدیدی است و ناچار افراد از مشاغل بسیار مختلف و با منشأ اجتماعی متفاوت بحرفه کارمندی دولت گراییده اند .

وضع شغل پدران
نمایندگان صاحب
شغل آزاد تخصصی

بررسی جدول تفصیلی شماره ۹ مربوط به نسبت شغل پدران نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی و جدول شماره ۱۰ مربوط به نسبت همین گروه در سه عصر مشروطیت این نکته را برای ما روشن می سازد که نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی با منشأ اجتماعی متفاوت بـمـشـاغل تخصصی پرداخته اند ، و باتوجه بر ردیف ۱۱ از جدول شماره ۱۰ مربوط بپدران دارای دارای شغل آزاد تخصصی ، عامل وراثت شغلی را در این گروه کمتر می یابیم .

در بررسی این دو جدول نکته بسیار جالب توجه اینست که بین ۲۱ تا ۲۷ درصد این گروه پدر روحانی داشته اند و بنابراین نباید گفت که وراثت شغلی در کار روحانیت و برای خانواده روحانی مطلق است . و در جدول شماره ۱۰ ردیف مربوط بپدران مالک این گروه ، حاکی از اقبال مالک زادگان بحرفه های تخصصی می باشد .

جدول شماره ۹ - وضع مشاغل پدران نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی در بیست دوره قانونگذاری بر حسب درجه

ردیف	نوع مشاغل	نسبت نمایندگان مشاغل آزاد تخصصی در هر دوره	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
۱	ملاک و مشاغل آزاد تخصصی	۱۱	۱۱	۲۵	۹	۹	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۲	روحانی	۱۱	۱۱	۲۵	۹	۹	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۳	تاجر	۲	۲	۲۰	۹	۹	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۴	ملاک	۴	۴	۲۰	۹	۹	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۵	مجهول	۵	۴	۱۵	۴۱	۴۱	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۶	ملاک و روحانی	۶	۴	۱۵	۴۱	۴۱	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۷	ملاک و تاجر	۷	۴	۱۵	۴۱	۴۱	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۸	ملاک و کارمند دولت	۸	۴	۱۵	۴۱	۴۱	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۹	کارمند دولت	۹	۴	۱۵	۴۱	۴۱	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۰	کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	۱۰	۱۱	۲۳	۹	۹	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۱	مشاغل آزاد تخصصی	۱۱	۲۳	۲۳	۹	۹	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۲	طبقه پایین	۱۲	۱۱	۵	۸	۸	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۳	اصناف	۱۳	۱۱	۵	۸	۸	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۴	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۱۴	۱۱	۵	۸	۸	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۵	تاجر و روحانی	۱۵	۱۱	۵	۸	۸	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
۱۶	روحانی و مشاغل آزاد تخصصی	۱۶	۱۱	۵	۸	۸	۵۶	۳۵	۴۰	۳۳	۲۳	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳
جمع			۹	۲۰	۱۲	۱۲	۹	۲۰	۱۵	۱۲	۱۲	۲۰	۱۶	۲۸	۲۹	۲۹	۲۸	۱۹	۱۷	۲۰	۲۳

جدول شماره ۱۰ - وضع مشاغل پدران نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی
در سه عصر مشروطیت (بحسب درصد)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	ملاك و مشاغل آزاد تخصصی	۲	—	۱
۲	روحانی	۲۷	۲۷	۲۱
۳	تاجر	—	۱	۴
۴	ملاك	۷	۱۹	۲۱
۵	مجهول	۲۵	۱۷	۱۹
۶	ملاك و روحانی	—	۱	۱
۷	ملاك و تاجر	—	۱	۱
۸	ملاك و کارمند دولت	۲	—	—
۹	کارمند دولت	۹	۴	۱۰
۱۰	کارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	۱	۲	—
۱۱	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱۳	۱۵	۱۰
۱۲	طبقه پایین	۴	۱	۴
۱۳	اصناف	۶	۸	۴
۱۴	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۴	۲	۳
۱۵	تاجر و روحانی	—	۲	—
۱۶	روحانی و مشاغل آزاد تخصصی	—	—	۱
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

وضع شغل پدران
نمایندگان کارمند
مؤسسات ملی و غیردولتی

در مورد کارمندان مؤسسات ملی که عدهٔ خیلی را در مجلس شورای ملی تشکیل میدهند بموجب جدول شماره ۱۱ و ۱۲ اکثر آ شغل پدری را انتخاب کرده‌اند ، بطوریکه جدول شماره ۱۲ نشان می‌دهد نسبت پدران کارمند مؤسسات ملی در عصر اول مشروطیت ۵۹ درصد و در عصر دوم ۸۸ و در عصر سوم ۵۲ درصد بوده است^۱ . و نیز بموجب نمایش همین جدول نسبت پدران مالک و پدران کارمندی مؤسسات ملی مالک نیز بوده‌اند در عصر دوم و سوم مشروطیت بیش از عصر اول است (عصر اول ۳۶ درصد و عصر دوم ۸۲ درصد و عصر سوم ۵۲ درصد پدران هم مالک و هم کارمند و مالک بوده‌اند)^۲ .

جدول شماره ۱۲ - وضع مشاغل پدران نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی
در سه عصر مشروطیت بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۳۵	۱۸	۲۴
۲	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی و مالک	۱۸	۷۰	۲۸
۳	مالک	۱۲	۱۲	۲۴
۴	طبقهٔ پایین	۱۲	—	—
۵	کارمند دولت و مالک	۶	—	—
۶	روحانی	—	—	۱۴
۷	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی و روحانی	۶	—	—
۸	مجهول	۵	—	۵
۹	کارمند دولت	۶	—	۵
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

۱- با افزودن ارقام ردیف ۱ و ۲ و ۷ .

۲- با افزودن ارقام ردیف ۲ و ۳ و ۵ .

نسبت پدران شاغل مشاغل دیگر در میان گروه نمایندگان کارمند مؤسسات ملی خیلی پایین است و میتوان از احتساب آن خودداری کرد. نسبت پدران روحانی نیز در میان این گروه ناچیز است و تنها ۶ درصد از نمایندگان این گروه در عصر اول و ۱۴ درصد در عصر سوم است که از میان خانواده روحانی برخاسته و وکالت مجلس رسیده اند.

یکی از پدیده های بسیار جالب توجهی که از مطالعه شغل پدران وکلایی که پدران وکیل
نمایندگان مجلس شورای ملی بدست آمده است، مسئله وراثت شغلی
در مورد نمایندگی مجلس است که درباره آن پیش از این سخن رفت.

جدول شماره ۱۳ و ۱۴ درباره آن دسته از نمایندگان مجلس است که پدران شان نیز شاغل وکالت مجلس بوده اند، در جدول شماره ۱ نمایندگان گانی که خود فرزند وکیل بوده اند در عصر دوم پیش از عصر اول و عصر سوم پیش از عصر دوم دیده میشوند.

در دوره های اول قانونگذاری نباید انتظار داشت که شماره چنین وکلایی افزون باشد اما از دوره چهارم قانونگذاری بعد نسبت مهمی از نمایندگان مجلس خود وکیل زاده هستند و این مطلب بخصوص در دوره های ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ بخوبی صادق است. علل چنین گرایشی را بدینسان میتوان فرض کرد.

۱- بسیاری از خانواده های مهم که رئیس یا فرد معتبری از آنها در زمانی وکالت مجلس را داشته است کوشیده اند تا برای حفظ منافع خانوادگی خود در محل، سنت نمایندگی را در آن خانواده پایدار کنند و بنابراین اگر بر اثر کهولت و بیماری یا عوامل دیگری بزرگ خانواده نتوانسته است بمجلس برود کوشش شده است تا فرد دیگری از خانواده را بمجلس گسیل دارند.

۲- شبهه ای نیست که ذوق فعالیت سیاسی در خانواده نمایندگان مجلس بفرزندان و خویشان نزدیک ایشان سرایت میکند و باین ترتیب اگر در چند دوره اخیر حتی بیش از یک پنجم نمایندگان مجلس پدری وکیل داشته اند این امر مایه تعجب نخواهد بود.

۳- افرادی که از خانواده وکیل بوده اند احتمال آن می رود که بیشتر اعتماد و اطمینان اولیای امور و گروه های ذینفوذ را جلب کرده و از این راه با سهولت بیشتری بمجلس راه یافته اند.

جدول شماره ۱۳ - وضع نمایندگان که پدران وکیل داشته‌اند در بیست دوره قانونگذاری برحسب درصد

نوع مشاغل	اول دوره	دوم دوره	دوره سوم	دوره چهارم	پنجم دوره	ششم دوره	هفتم دوره	هشتم دوره	نهم دوره	دهم دوره	یازدهم دوره	دوازدهم دوره	سیزدهم دوره	چهاردهم دوره	پانزدهم دوره	شانزدهم دوره	هفدهم دوره	هجدهم دوره	نوزدهم دوره	بیستم دوره
پدران وکیل	—	—	۲	۶	۷	۸	۸	۷	۸	۱۰	۹	۷	۱۰	۱۴	۱۶	۱۵	۹	۲۱	۲۱	۱۵

جدول شماره ۱۴ - وضع نمایندگان که پدران وکیل داشته‌اند

در سه عصر مشروطیت برحسب درصد

نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
پدران وکیل	۳	۸	۱۶

اگر شغل را نمودار طبقه اجتماعی فرد تلقی کنیم درسی یابیم که رویه گرفته
نمایندگانی که پدرانی
از طبقه پایین داشته‌اند
 نسبت اندکی از نمایندگان مجلس از طبقه پایین برخاسته‌اند. گواه
 این مطلب جدول شماره ۱۵ و ۱۶ است که نشان می‌دهد در هر دوره و هر
 عصر چندتن از نمایندگان پدرانی متعلق بطبقه پایین اجتماع داشته‌اند.

ذکر این مطلب لازم است، همچنانکه در گذشته اشاره کردیم بسیاری از کارمندان
 دولت خود از طبقه پایین اجتماع برخاسته‌اند و اگر بخدست دولت روی آورده‌اند با داشتن استعداد
 ولیاقت ذاتی، وباسید ارتقاء و تحرك اجتماعی خدمت دولت را برگزیده‌اند، بویژه که خدمت
 و کارمندی دولت از طریق ترفیعات خود بخود بسیاری از مردم طبقه پایین را که کوشا و لایق بوده‌اند
 بپایگاه‌های بلند رسانیده است.

گذشته از این در مواردی بسیار شغل پدر نامعلوم ذکر شده و شاید در بیشتر این موارد
 پدر از طبقه پایین اجتماع بوده و شغل ناچیزی داشته است و افراد مطلع نخواسته‌اند آگاهی
 خویش را با مصاحبه کننده در میان گذارند.

مطلب فوق را جدول تفصیل شماره ۷ مربوط به شغل پدران نمایندگان کارمندان دولت
 بطور محسوس در هر دوره از ادوار بیست‌گانه مجلس تأیید می‌کند و جدول شماره ۸ مربوط به همین
 گروه در سه عصر مشروطیت بوضوح نشان می‌دهد که در عصر اول و سوم مشروطیت این طبقه نسبت
 بیشتری دارند (باتوجه با رقام ردیف ۶ جدول شماره ۸ مربوط بپدران از طبقه پایین و ارقام ردیف
 ۹ همین جدول مربوط بآن دسته از پدرانی که شغل آنها برای ما مجهول مانده است).

۱- ممکن است نسبت پدران متعلق بطبقه پایین بیش از اینها باشد. زیرا دور نیست که پاره‌ای
 از مشاغل چون کارمندی دولت و کسب، طبقات بسیار پایین اجتماع را نیز شامل شود (مانند خدمتگزار
 جزء یا کارمند جزء ادارات و سازمانهای غیر دولتی و کاسب بسیار کوچک) و حال آنکه ما در طبقه بندی از
 مشاغل و محاسبه منحصرآ زارع و خدمتگزاران جزء خصوصی را در زمره این گروه بحساب آوردیم. از سوی
 دیگر چون تنها راه منبع اطلاع ما از وضع مشاغل پدران نمایندگان مصاحبه با ایشان یا با مطلعان بوده
 است باتوجه باین نکته که غالب افراد تمایل دارند که شغل پدری را بزرگتر از آن چه بوده است جلوه دهند،
 چنین نتیجه‌ای بدست آوردیم.

جدول شماره ۱۵- وضع پدران از طبقه پایین در یست دوره قانونگذاری بر حسب درصده

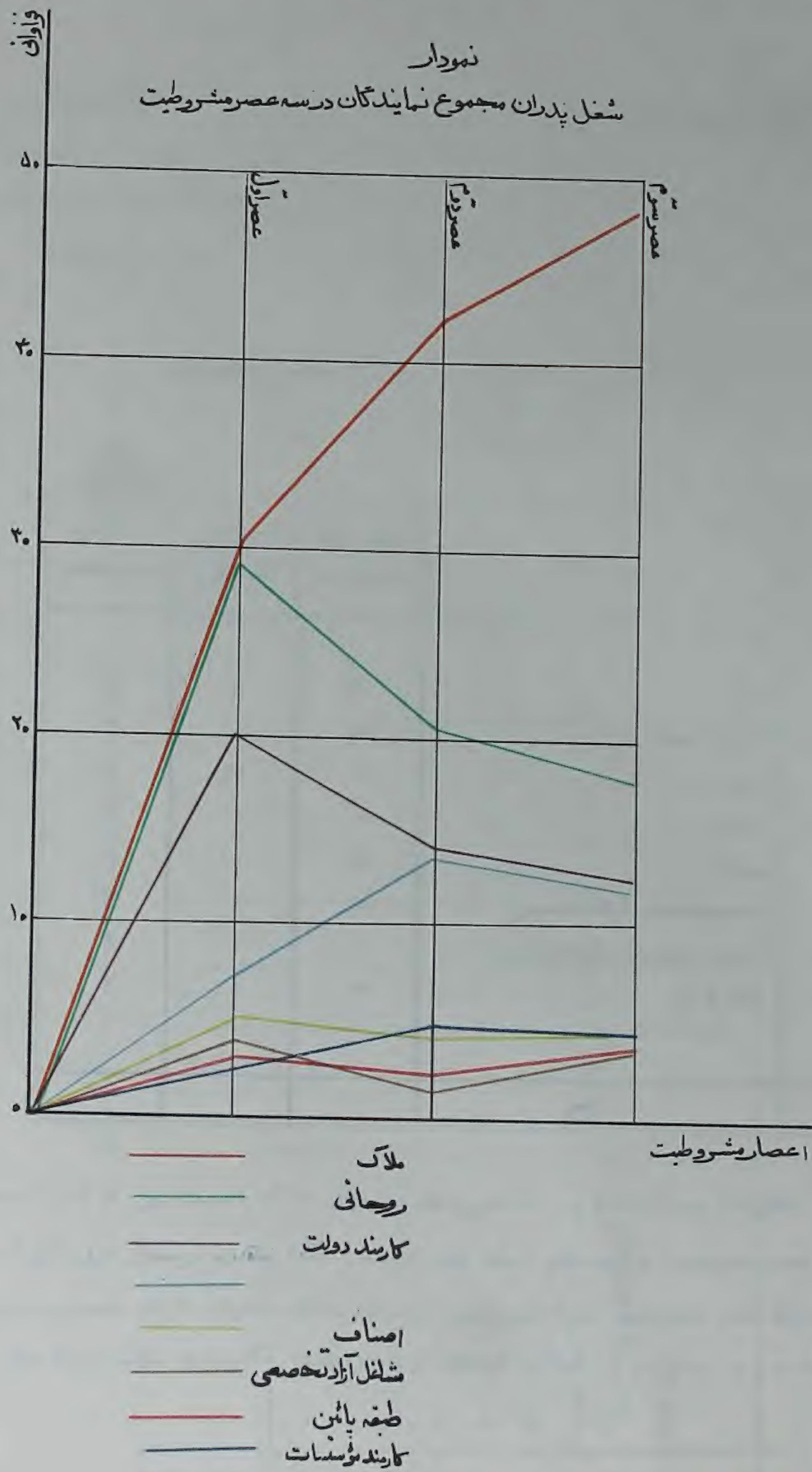
نوع مشاغل	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم	دوره چهارم	دوره پنجم	دوره ششم	دوره هفتم	دوره هشتم	دوره نهم	دوره دهم	دوره یازدهم	دوره دوازدهم	دوره سیزدهم	دوره چهاردهم	دوره پانزدهم	دوره شانزدهم	دوره هفدهم	دوره هجدهم	دوره نوزدهم	دوره بیستم
طبقه پایین	—	۳	۱	۶	۶	۴	۳	۲	۲	—	—	—	—	۴	۲	۵	۱	۲	—	۲

جدول شماره ۱۶ - وضع پدران نمایندگان از طبقه پایین

در سه عصر مشروطیت بر حسب درصده

نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
طبقه پایین	۳	۲	۳

نمودار

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

نتیجه : بررسی آمار جداول مربوط به شغل پدران گروه‌های مختلف نمایندگان و همچنین جداول‌های شماره ۱۷ و ۱۸ مربوط به وضع شغلی پدران مجموع نمایندگان مجلس شورای ملی در بیست دوره قانونگذاری و سه عصر مشروطیت حکایت از آن می‌کند که اکثریت نمایندگان مجلس همچنانکه خود مالک بوده‌اند، خانواده آنها نیز در طبقه مالک بشمار می‌آمده‌اند.

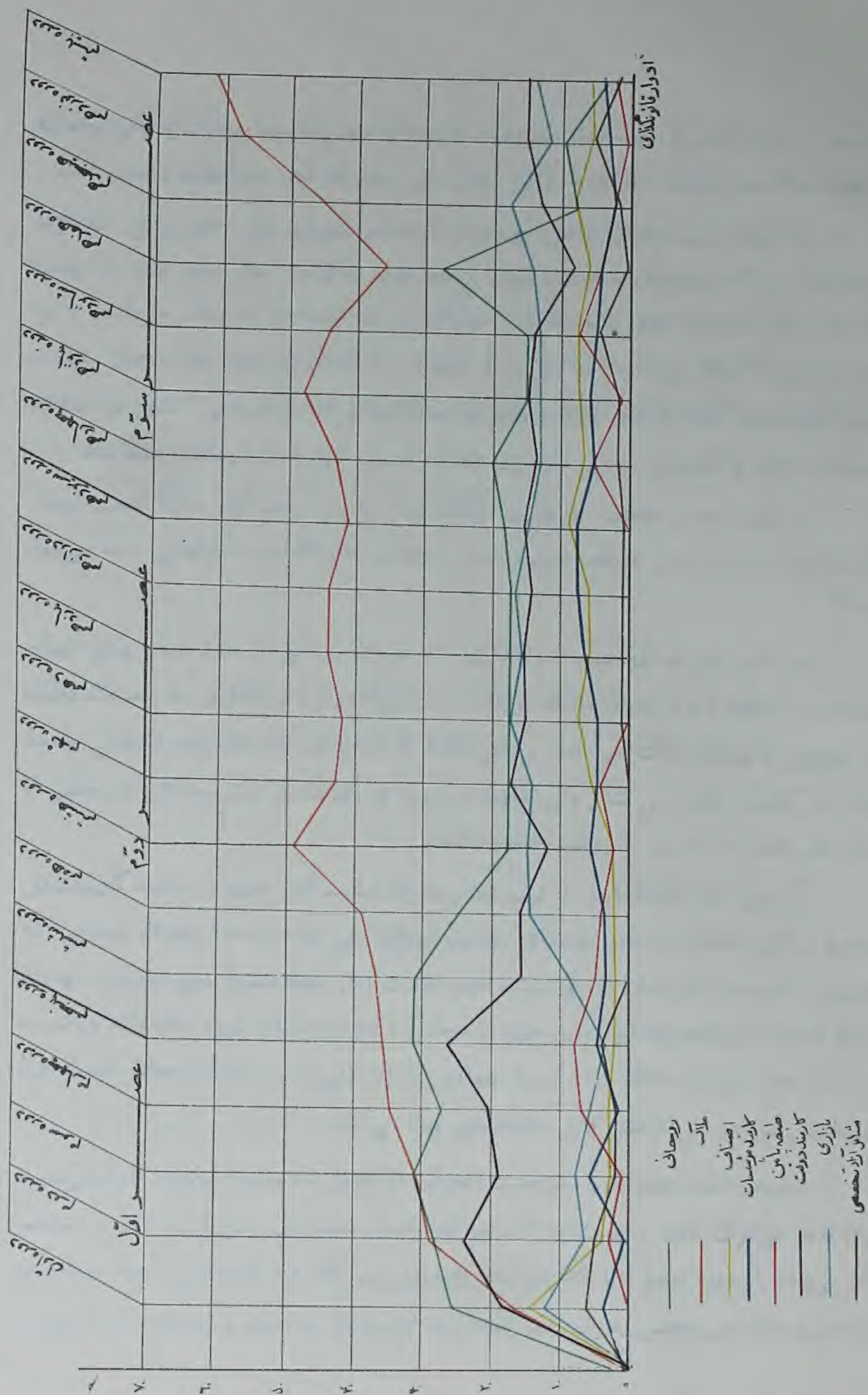
جدول شماره ۱۷ - وضع مشاغل پدران مجموع نمایندگان

در سه عصر مشروطیت بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	ملاك	۳۰	۴۲	۴۸
۲	كارمند دولت	۱۹	۱۴	۱۲
۳	تاجر	۷	۱۳	۱۱
۴	اصناف	۶	۴	۴
۵	روحانی	۲۹	۲۰	۱۶
۶	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۴	۱	۳
۷	كارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۲	۴	۳
۸	طبقه پایین	۳	۲	۳
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

بطوریکه جدول شماره ۱۷ نشان می‌دهد، پدران مالک با نسبت بین ۳۰ تا ۴۸ درصد در هر سه عصر مشروطیت بر گروه‌های دیگر غلبه دارند. نکته جالب در جدول فوق این است که در هر سه عصر مشروطیت مرتبه دوم راپس از پدران مالک، پدران دارای منصب روحانیت (با نسبت ۲۹ و ۲۰ و ۱۶) اشغال کرده‌اند و پدران شاغل کارمندی دولت مرتبه سوم را

شغل پدران مجموع نمایندگان در بیت دوره قانونگذاری
نمودار

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

(بانسبت ۲۰ ۱۴۹ و ۱۲۹) در سه عصر مشروطیت داشته‌اند ، و مرتبه چهارم از آن پدران بوده که به تجارت و کسب اشتغال داشته‌اند و این مطلب نیز در هر سه عصر مشروطیت یکسان است .

بالا بودن نسبت پدران شاغل روحانیت در مجلس شورای ملی علاوه بر این که مؤید این نظریه است که روحانیان با گذشت زمان و تغییر رژیم حکومت هنوز موقع خود را از دست نداده و از طبقات ممتاز کشور بشمارند و از مزایای منزلت اجتماعی برخوردار می‌باشند ، این نکته را نیز بر ما آشکار می‌سازد که این طبقه ذینفوذ با فرستادن فرزندان خود بمیدان سیاست در حفظ قدرت خود کوشا بوده و بانفوذ مستقیم در دستگاههای اداری و سیاسی کشور توانسته‌اند تا حدودی علاوه بر پیشوایی مذهبی ، رهبری و قدرت سیاسی خود را نیز در جامعه حفظ کنند .

مشابهت اعصار مختلف مشروطیت از لحاظ شغل پدران نمایندگان مایه تعجب است . اکنون باید دید در داخل هر عصر در میان ادوار مختلف قانونگذاری تفاوتی دیده می‌شود یا نه ؟

جز دوره اول و دوره سوم قانونگذاری که پدران روحانی از لحاظ شماره بیش از سایر گروه‌ها و یا مساوی شماره پدران مالک بوده‌اند ، در کلیه ادوار قانونگذاری سه عصر مشروطیت غلبه وفزونی با پدران مالک می‌باشد ، و این نکته تا اندازه‌ای ساختمان نیمه فئودالی جامعه ایران را در گذشته روشن می‌کند . ولی تفاوت در مورد پدران شاغل سایر مشاغل در بعضی از ادوار اخیر عصر دوم و سوم مشروطیت مشهود است .

در دوره اول قانونگذاری ترکیب طبقاتی پدران نمایندگان به تبع از نمایندگان متشکل آن دوره ترکیبی متمایز از سایر دوره‌های مجلس شورای ملی بوده و بعد از پدران روحانی که اکثریت را داشته‌اند کارمندان اداری مرتبه دوم اهمیت را از لحاظ شماره حایز بوده‌اند ، پدران از طبقه اصناف و همیشه‌وران نیز در این دوره از مجلس اکثریت شایان توجه داشته‌اند و بانسبت ۱۶ درصد بعد از پدران مالک و در مرتبه چهارم بوده‌اند ولی نسبت پدران اصناف بعد از دوره اول مجلس شورای ملی کاهش قابل ملاحظه‌ای پیدا می‌کند .

در میان ادوار عصر دوم مشروطیت انحراف از تمایل سه عصر را در مورد افزایش نسبت پدران تاجر می‌توان یافت ، نسبت پدران تاجر که در ادوار عصر اول مشروطیت کمتر از دو عصر دیگر می‌باشد از دوره ششم قانونگذاری به بعد رو بفزونی می‌گذارد و بخصوص در سه دوره دهم و یازدهم و دوازدهم مجلس پدران تاجر بعد از پدران شاغل مالکیت و روحانی مرتبه سوم را

از لحاظ شماره حایز می‌شوند و جای پدران شاغل کارمندی دولت را می‌گیرند .
 تمایل به تغییر ترکیب شغلی پدران نمایندگان در میان ادوار عصر سوم مشروطیت
 وبخصوص چهار دوره اخیر نیز بخوبی دیده می‌شود . دوره هفدهم قانون گذاری از این لحاظ
 شایان بررسی است در این دوره پس از پدران مالک و روحانی و تاجر که بترتیب اکثریت را
 دارند . پدران کارمند دولت واصناف و پدران از طبقه پایین با نسبت مساوی ۶ درصد درجه
 چهارم اهمیت عددی را دارا می‌شوند . در دوره نوزدهم و بیستم است که پدران روحانی موقع
 خود را از دست داده و جای خود را بکارمندان اداری می‌دهند وبانسبت ۱۱ و ۵ درصد کاهش
 قابل ملاحظه ای پیدا می‌کنند . (در مقابل ۲۹ درصد نسبت همین گروه در دوره ۱۷ قانون گذاری
 ۲۸ و ۳۱ درصد در دوره های عصر اول مشروطیت) .

فصل پنجم

تکرار دوره‌های نمایندگی در مجلس شورای ملی

چنانکه از جدول شماره ۲ مربوط به تکرار دوره‌های نمایندگی و کلای مجلس در اعصار مختلف مشروطیت برمیآید نسبت قابل ملاحظه‌ای از نمایندگان بخصوص در عصر دوم مشروطیت بیش از یکبار به وکالت مجلس شورای ملی رسیده‌اند.

بدیهی است که در عصر اول مشروطیت نسبت افراد بدون سابقه وکالت می‌بایست بسیار بالا باشد نظر بکوتاهی عصر اول مشروطیت که فقط شامل پنج دوره قانونگذاری است و همچنین نظر بعدم ثبات سیاسی فقط نزدیک به ۱۷ درصد یک دوره و ۵ درصد دو دوره و ۲ درصد دو دوره و ۲ درصد سه دوره سابقه نمایندگی داشته‌اند. ولی در عصر دوم مشروطیت شماره و نسبت نمایندگان دارای سابقه وکالت فزونی می‌یابد و ۷۶ درصد نمایندگان در این عصر دارای سابقه وکالت بدین شرح می‌باشند:

۲۱ درصد یک دوره و ۱۸ درصد دو دوره سابقه و ۱۳ درصد سه دوره و ۹ درصد چهار دوره و ۶ درصد پنج دوره و ۴ درصد شش دوره سابقه نمایندگی داشته‌اند و بقیه که ۵ درصد نمایندگان را تشکیل می‌دهند بیش از ۷ دوره سابقه عضویت مجلس شورای ملی را داشته‌اند.

بررسی جدول شماره ۱ تکرار دوره‌های نمایندگی در بیست دوره قانونگذاری و رقم ۴۷ درصد گروه نمایندگان بدون سابقه وکالت در دوره ششم قانونگذاری و همچنین ۱۰ درصد نسبت همین گروه در دوره سیزدهم قانونگذاری با وضوح بیشتری کاهش قابل ملاحظه و تدریجی افراد بدون سابقه وکالت را در ادوار قانونگذاری عصر دوم مشروطیت نشان می‌دهد.

علت کثرت نمایندگی را در عصر دوم مشروطیت بطور قطع ثبات سیاسی این عصر و همچنین دخالت قدرت مرکزی در امر انتخابات نمایندگان باید دانست.

جدول شماره ۱- وضع تکرار دوره‌های نمایندگی مجلس در بیست دوره قانونگذاری

بر حسب درصد

گروه جدید	دارندگان یک دوره سابقه	دارندگان دو دوره سابقه	دارندگان سه دوره سابقه	دارندگان چهار دوره سابقه	دارندگان پنج دوره سابقه	دارندگان شش دوره سابقه	دارندگان هفت دوره سابقه	دارندگان هشت دوره سابقه	دارندگان نه دوره سابقه	دارندگان ده دوره سابقه	دارندگان یازده دوره سابقه	دارندگان بیست دوره سابقه	رتبه
دوره اول	۱۰۰												۱۰۰
دوم	۸۰	۲۰											۱۰۰
سوم	۶۵	۲۹	۶										۱۰۰
چهارم	۶۱	۲۴	۱۳	۲									۱۰۰
پنجم	۶۶	۱۹	۹	۶									۱۰۰
ششم	۴۷	۳۴	۱۳	۴	۲								۱۰۰
هفتم	۳۸	۲۹	۲۲	۸	۲	۱							۱۰۰
هشتم	۲۸	۲۶	۲۲	۱۴	۷	۲	۱						۱۰۰
نهم	۱۸	۲۱	۲۵	۱۷	۸	۲	۲						۱۰۰
دهم	۲۱	۱۸	۱۷	۱۹	۱۳	۴	۱	۱					۱۰۰
یازدهم	۱۸	۱۷	۱۷	۱۴	۱۵	۴	۳	۱	۱				۱۰۰
دوازدهم	۱۲	۱۶	۱۴	۱۷	۱۳	۶	۶	۲	۱				۱۰۰
سیزدهم	۱۰	۸	۱۶	۱۶	۱۳	۱۳	۴	۶	۱	۱			۱۰۰
چهاردهم	۵۶	۸	۵	۷	۵	۴	۶	۳	۳	۱			۱۰۰
پانزدهم	۵۷	۱۷	۴	۲	۷	۴	۲	۲	۱	—	۱		۱۰۰
شانزدهم	۳۵	۴۰	۸	۴	۲	۲	۲	۱	۱	۱	—		۱۰۰
هفدهم	۴۹	۱۶	۱۹	۵	—	۱	۳	۳	—	—	۳		۱۰۰
هجدهم	۵۲	۱۸	۱۹	۴	۱	۱	—	۲	۲	—	—		۱۰۰
نوزدهم	۴۷	۳۰	۱۶	۱۳	۲	—	۱	—	—	۲	—		۱۰۰
بیستم	۵۵	۱۷	۱۳	۷	۵	۱	—	۱	—	—	—		۱۰۰

جدول شماره ۲ - وضع تکرار دوره‌های نمایندگی در مجلس شورای ملی
در سه عصر مشروطیت (به حسب درصد)

شماره ترتیب	سوابق نمایندگی	عصر اول مشروطیت	عصر دوم مشروطیت	عصر سوم مشروطیت
۱	گروه جدید	۷۶	۲۴	۴۹
۲	دارندگان یک دوره سابقه	۱۷	۲۱	۲۱
۳	» دو »	۵	۱۸	۱۲
۴	» سه »	۲	۱۳	۶
۵	» چهار »	—	۹	۳
۶	» پنج »	—	۶	۲
۷	» شش »	—	۴	۱
۸	» هفت »	—	۲	۲
۹	» هشت »	—	۱	۱
۱۰	» نه »	—	۱	۱
۱۱	» ده »	—	۱	۱
۱۲	» یازده »	—	—	۱
	جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

در عصر سوم مشروطیت و ۴ درصد نمایندگان بدون سابقه و کالت هستند یعنی بیش از دو برابر عصر دوم مشروطیت. پیدا است که در این دوره عواملی که در عصر پیش موجب تکرار نمایندگی میشد قوت خود را ازدست میداده است و ثبات سیاسی نیز نسبت به عصر دوم مشروطیت کمتر بوده است، در نتیجه به جز در مورد نمایندگان دارای یک دوره سابقه و کالت که در عصر دوم و سوم بیک نسبت بوده اند و همچنین باستثنای نمایندگان دارای ۹ دوره سابقه و بیشتر، در دیگر موارد تکرار نمایندگی در عصر سوم آشکارا کمتر از عصر دوم مشروطیت است.

پیدا است که در اینجا عامل آزادی مطبوعات و تبادل آسانتر اطلاعات و همچنین پیدایش احزاب و دسته های سیاسی در عصر سوم مشروطیت امکان انتخاب شدن بکالت را بیشتر و دایره انتخاب را وسیعتر کرده است، بنابراین جای تعجب نخواهد بود که در عصر سوم نسبت بیشتری از وکلای مجلس سابقه کمتر و کالت داشته اند.

از سوی دیگر در عصر دوم مشروطیت همه کس نمی توانست داعیه و کالت مجلس شورای ملی را داشته باشد و افرادی که بسلوك ایشان اطمینان کامل نبود، توانایی نیل باین مقام را نداشتند. در حالی که در عصر سوم مشروطیت این مشکل بجهاتی که در فوق یاد شد و عوامل دیگر تاحدی از میان می رود و عده بیشتری میتوانند در زمره کاندیداهای انتخابات قرار گیرند و همین کثرت شماره نامزدهای انتخاباتی احتمال تکرار نمایندگی را کاهش میدهد.

در خاتمه این بحث بجای خواهد بود درباره کسانی که بیش از ۴ دوره نمایندگی داشته اند و عوامل مشترکی را که در این گروه خاص یافته می شود مطالعه ای شود. این بررسی و پیدا کردن عوامل مشترك بمانشان خواهد داد که چه کسانی بیش از همه شانس داشته اند کرسیهای مجلس را احراز کنند.

در تاریخ حکومت های ملی، سیستم انتخابات متکی بآراء احزاب و دسته های سیاسی مختلف و سندیکاها و اتحادیه های کارگری و اصناف تأثیر انکار ناپذیری در ترکیب نمایندگی مجلس داشته است، و حال آنکه تشمت و پرخش قدرت میان نیروها و دسته های متعدد مختلف، موجبات گسیل داشتن گروه هایی با تمایلات مختلف را بعنوان نماینده طبقات نامتجانس جامعه فراهم می سازد و این امر بجای خود از تأثیر عامل وراثت شغلی در احراز مقامات عالی و منزلت های اجتماعی و انحصار بخصوص آن مقامات در خانواده های معدود جلوگیری می کند.

در طول تاریخ مجلس شورای ملی ایران در سه عصر مشروطیت بغیر از چند دوره اول.

قانونگذاری تحولات اجتماعی در عمل تأثیر عمیق و شایان توجهی در ترکیب طبقاتی مجلس نداشته است و عبارت دیگر بنا بسخن قبلی ما، همیشه گروه خاصی اکثریت مجلس را داشته اند. در عصر دوم مشروطیت، همانطور که اشاره کردیم وجود قدرت مرکزی و فقدان تشکیلات حزبی و دسته های سیاسی موجب شد که انتخابات مجلس شورای ملی نماینده تمایل طبقات مختلف اجتماع نباشد. در عصر اول و سوم مشروطیت نیز با اینکه تمایلات دموکراتیک و رقابت دسته های مختلف برای در دست گرفتن نیروهای سیاسی تاحدی موجود بود. با این همه، انعکاس درست این وضع تعادل قدرتها بصورت تحولی عمیق در ساختمان طبقاتی مجلس دیده نمیشود.

در عصر سوم مشروطیت با صنعتی شدن کشور و توسعه سرمایه داری و روی کار آمدن طبقات تازه شهر نشین و رشد طبقات متوسط بخصوص بعثت توسعه فرهنگ و تعلیمات عالی، و مهمتر از همه پیدایش نهضت های کارگری و قوت گرفتن سندیکاها و اتحادیه های کارگری و همچنین پیدایش احزاب و دسته های سیاسی گوناگون در این عصر انتظار میرفت که سیمای مجلس دگرگون شود، با این همه بررسی جداول ما نشان میدهد که عوامل فوق بعلمی نتوانسته است تأثیر قوی در ترکیب طبقاتی نمایندگان مجلس شورای ملی داشته باشد، عبارت دیگر در تعیین کاندیداهای نمایندگی در سه عصر مشروطیت انعکاس تعادل نیروهای مختلف در اجتماع ایران در درون مجلس دیده نمیشود. بلکه انعکاس و استمرار قدرت در دست گروه های خاصی از جامعه در طول تاریخ مجلس بچشم می خورد. بخصوص نتیجه بررسی و تحقیق ما در باره گروه هایی که بیش از چهار دوره عضویت مجلس را داشته اند چنانکه جداول نشان میدهد، مشخصات جامعه فئودالی و تأثیر عامل وراثت شغلی را بصراحت معلوم می دارد.

از جدول شماره ۳ مربوط به گروه های ذینفوذ نمایندگان چنین برمی آید که از میان بیش از ۱۲۳۰ تن نمایندگان مجلس شورای ملی در بیست دوره قانونگذاری بیش از ۱۹ درصد آنها سالها برمسند نمایندگی مجلس تکیه زده اند و از میان این گروه ۸۴ درصدین ۸ تا ۱۰ سال متوالی کرسی های مجلس را اشغال کرده اند و قریب ۷ درصد ده تا دوازده دوره با حفظ سمت نمایندگی و عضویت مجلس در عمل بر گروه های جدید و نورسیده مجلس تسلط داشته اند.

نکته شایان توجه آن است که در ضمن بررسی شغل پدران نمایندگان فوق باین نکته برمیخوریم که قریب ۱۱ درصد آنها وکیل زاده بوده اند، بنابراین می توان گفت تاحدی مشاغل

جدول شماره ۳- وضع تکرار دوره‌های عضویت نمایندگی

نمایندگان با سابقه (رهبر) بر حسب درصد

شماره ترتیب	تعداد دوره‌های عضویت	
	تقر	درصد
۱	نمایندگان با چهار دوره عضویت	۸۱
۲	« با پنج دوره عضویت	۴۰
۳	« با شش دوره عضویت	۳۳
۴	« با هفت دوره عضویت	۲۸
۵	« با هشت دوره عضویت	۱۱
۶	« با نه دوره عضویت	۱۰
۷	« با ده دوره عضویت	۷
۸	« با یازده دوره عضویت	۶
۹	« با دوازده دوره عضویت	۴
	جمع	۲۲۰
		۱۰۰

و مناصب عالی در کشور در انحصار خانواده‌های محدود بوده و طبقات خاص که منافع آنها با اغراض اصحاب قدرت توافق داشته بر مجلس تسلط داشته‌اند، و قدرت مرکزی کسانی را برای نیل بمقامات قوه قانونگذاری یاری می‌کرده است که سالها با هدفهای قدرت مرکزی روی موافقت نشان داده و مورد اعتماد و اطمینان بوده‌اند.

جدول شماره ۵ نشان می‌دهد که نمونه این خانواده‌ها بیشتر از میان عمده مالکان و اربابان انتخاب می‌شدند، چنانکه ۹۵ درصد نمایندگان با سابقه را مالکان و تنها ۱۴ درصد آنها را کارمندان دولت تشکیل می‌دادند آنهم کارمندانی که بیش از ۵۰ درصد آنها در حین کارمندی دولت مالک نیز بوده‌اند.

جدول شماره ۴ - وضع مشاغل نمایندگان با سابقه (رهبر)

باعتبار چند شغلی (بحسب درصد)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ملاك	۵۰	۲۳
۲	ملاك و كارمند دولت	۴۶	۲۱
۳	ملاك و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۵	۳
۴	ملاك و تاجر	۱۲	۵
۵	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱۹	۹
۶	تاجر	۱۹	۹
۷	روحانی	۷	۳
۸	روحانی و كارمند دولت	۳	۱
۹	روحانی و مالك	۱۰	۵
۱۰	روحانی و ملك و مشاغل آزاد تخصصی	۱*	—
۱۱	كارمند دولت	۳۰	۱۴
۱۲	كارمند دولت و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۸	۴
۱۳	كارمند دولت و ملك و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۲	۱
۱۴	كارمند دولت و ملك و روحانی	۱*	—
۱۵	تاجر و صاحب شغل آزاد تخصصی	۲	۱
۱۶	زارع (طبقه پایین)	۱*	—
۱۷	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱*	—
۱۸	ملاك و كارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۳	۱
جمع		۲۲۰	۱۰۰

* توضیح - نسبت ارقام فوق کمتر از ۵٪ میباشد و چون مادر کلیه جداول پنج فصل گذشته نسبتهای اعشاری از ۵٪ به بالا را بعدد صحیح تبدیل و کمتر از آن را بحساب نیاورده ایم. در این جدول نیز گروههای فوق که در واقع نسبتشان ۴٪ میباشد با توجه باینکه در گروههای مشابه فعالیتشان منظور شده است. صفر بحساب آمده است.

جدول شماره ۴ و ۵ که باعتبار یک شغلی و چند شغلی تنظیم شده است نسبت هریک از نمایندگان صاحب مشاغل مختلف را نشان می دهد .

جدول شماره ۵ - وضع مشاغل نمایندگان با سابقه (رهبر)
(باعتبار یک شغلی) بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ملاك	۱۲۹	۵۹
۲	کارمند دولت	۹۰	۴۱
۳			
۴	روحانی	۲۲	۱۰
۵	بازاری (بازرگانان - اصناف)	۳۳	۱۵
۶	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۳۸	۱۷
۷			
۸	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۴	۲
۹	طبقه پایین	۱	—

در جامعه ایرانی از دیرباز خانواده رکن اساسی اجتماع محسوب شده است و از این رو است که غالباً خانواده های دولتمند ولایات کوشیده اند قدرت خود را در مرکز از طریق نصب پاره ای از اعضای خود در ادارات مهم یا ارتش و یا انتخاب بعضی از آنان در مجلس شورای ملی گسترش دهند و تحکیم کنند و باین ترتیب علاوه بر منزلت اجتماعی ، نفوذ سیاسی و امتیازات اقتصادی به تبع آن تحصیل نمایند . هنگامی که در ادوار نخستین قانونگذاری انتخاب و کلا بر اساس طبقات شش گانه بود عامل خانوادگی نظربارتباط نزدیکی که با مفهوم طبقه دارد در صحنه سیاست مؤثر بود (مثلاً انتخاب شاهزادگان بمجلس نشانه این کیفیت است) ولی از هنگامی که اساس انتخاب بر حوزه های جغرافیایی قرار گرفت تأثیر عامل خانوادگی شدیدتر شد

⊗ - نسبت این گروه ۵٪ می باشد .

و اعیان مجلسی سعی کردند که امتیازات خود را از طریق فرستادن اجزای خویش به مجلس حفظ وصیانت کنند .

در جامعه‌ای که اشرافیت حقیقی وریشه‌دار وجود ندارد و حوادث روزگار ممکن است هر روز خون دل و جام سی را نصیب افراد دیگری کند ضرورت تصاحب قدرت برای حفظ امتیازات موقت بخوبی نمایان است و این امری است که بسیاری از خانواده‌ها طی ادوار مجلس بآن توجه داشته و بمفاد آن عمل نموده‌اند و دیدیم که مجلس تقریباً همیشه در درجه نخست تحت تسلط خانواده‌های ملاک بوده است .

جدول شماره ۶ - مربوط بشغل پدران نمایندگان است که جنبه رهبری داشته و صاحب نفوذ بوده‌اند و معلوم می‌دارد که پدران ایشان نیز مالک بوده‌اند و این مطلب سخن قبلی ما را که حاکمیت مالکان باشد تأیید می‌کند .

جدول شماره ۶ - وضع مشاغل پدران نمایندگان با سابقه

(رهبر) (باعبار یک شغلی) بر حسب درصد

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ملاک	۹۷	۵۲
۲	روحانی	۳۷	۲۰
۳	کارمند دولت	۲۴	۱۳
۴	تاجر	۲۵	۱۳
۵	اصناف	۱۰	۵
۶	طبقه پایین } زارع خدمتگزار	۵	۳
۷		۳	۲
۸	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۵	۳
۹	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۳	۲

جدول شماره ۷ مربوط بوضع تحصیلات این دسته از نمایندگان باسابقه است و نشان میدهد که دارندگان تحصیلات عالی (حدود دکترا و لیسانس) شانس بیشتری برای تملک واحراز کرسی‌های نمایندگی بمدت طولانی داشته‌اند. درضمن این فرض را برای ما پیش می‌آورد که این گروه خاص بطور قطع با قدرت فکری بیشتر بطور منطقی آسانتر و بهتر می‌توانستند نظریه‌ها و مسائل مورد نظر خود را بخصوص با تجربه‌ای که در طی سالیان متمادی وکالت داشتند بر نمایندگان دیگر بقبولانند.

جدول شماره ۷- وضع تحصیلات نمایندگان باسابقه (رهبر) برحسب درصد

ردیف	تعداد		میزان و نوع تحصیلات	درصد
	نفر	درصد		
۱	۵	۲	تحصیلات قدیم اجتهاد مدرسی سطح	۲
۲	۳۹	۱۹		۱۹
۳	۴۹	۲۳		۲۳
۴	۱۱	۵	تحصیلات جدید دکترا لیسانس دیپلم (متوسطه) متعارف	۵
۵	۲۶	۱۷		۱۷
۶	۲۵	۱۲		۱۲
۷	۴۷	۲۲		۲۲
	۲۱۲	۱۰۰	جمع	

نسبت ۳ و ۴ درصد دارندگان تحصیلات عالی قدیم و جدید (حدود دکترا و لیسانس) در مقابل ۵ و ۷ درصد دارندگان تحصیلات پایین حدود متوسطه و متعارف رقم شایان توجه می‌باشد. جدول شماره ۸ مربوط است به گروه‌های سنی نمایندگان باسابقه، که براساس سن نمایندگان در نخستین دوره وکالت تنظیم شده است. این جدول سخن قبلی ما را تأیید می‌کند که یکی از علل پیرشدن مجلس در دوره‌های اخیر عبارت از

جدول شماره ۸ - وضع گروههای سنی نمایندگان با سابقه (رهبر)

شماره ترتیبی	گروههای سنی	تعداد	
		نفر	درصد
۱	گروه سنی بین ۳۰ تا ۴۰ سال	۸۲	۴۸
۲	« ۴۱ تا ۵۰ سال	۶۰	۳۵
۳	« ۵۱ تا ۶۰ سال	۲۸	۱۶
۴	« از ۶۱ به بالا	۲	۱
	جمع	۱۷۲	۱۰۰

تکرار دوره‌های نمایندگی بسیاری از وکلای مجلس شورای ملی است، چه بموجب این جدول در حدود ۸۳ درصد نمایندگان دارای چهار دوره سابقه عضویت مجلس، در نخستین دوره و کالت سن آنان بین ۳۰ تا ۵۰ سال بوده است و حتی نسبت بیشتری از آنها در عداد گروه سنی جوان بین ۳۰ تا ۴۰ سال قرار داشته‌اند.

فصل ششم

ترکیب طبقاتی و منشأ اجتماعی نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذاری

اجرای قانون ملی مصوب ششم بهمن ماه ۱۳۴۱ شمسی و قانون اصلاحات ارضی تأثیر قابل توجهی در سیمای مجلس بیست و یکم باقی گذاشت، و این تأثیر را از بررسی ترکیب طبقات نمایندگان مجلس شورای ملی در این دوره و مقایسه آن با بیست دوره گذشته قانونگذاری آشکارا درمی یابیم. (رجوع بجدول شماره ۱ و ۲ مربوط بوضع شغل نمایندگان دوره بیست و یکم شود). عبارت دیگر انعکاس احوال اجتماعی را کمابیش در ترکیب طبقاتی مجلس بیست و یکم مشاهده میکنیم.

جدول شماره ۱ که براساس فعالیت عمده نمایندگان و منحصر ب موجب اطلاعات حاصل از اعتبارنامه ها تنظیم شده است، معلوم می دارد که حدود ۶۰ درصد نمایندگان دوره بیست و یکم مجلس در ملک کارمندان دولت بوده اند و در میان این عده حدود ۱۱ درصد علاوه بر کارمندی دولت ب مالکیت و شغل آزاد: چون روزنامه نگاری و طبابت و وکالت دادگستری و جز اینها اشتغال داشته اند، وجود این اکثریت قابل ملاحظه در مقابل ۱۳ درصد نسبت نمایندگان مالک و کشاورز شایان توجه میباشد و در تاریخ ترکیب طبقات نمایندگان مجلس در بیست دوره قانونگذاری بی سابقه میباشد.

همچنانکه سابق اشاره کردیم عصر دوم مشروطیت آغاز توسعه سازمانهای اداری و عصر سوم مشروطیت دوران پیشرفت و تکامل این تشکیلات می باشد.

اجرای قانون اصلاحات ارضی و بدنبال آن کاهش قدرت عمده مالکان، در برابر اهمیت طبقه کارمندان اداری که روز بروز رو با افزایش می باشد، بتدریج موجبات تسلط طبقه اخیر را در اداره امور مملکت فراهم میکند و عبارت دیگر کارمندان دولت در میان طبقه حاکمه مملکت.

جدول شماره ۱ - وضع مشاغل نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذاری
براساس فعالیت عمده آنها

شماره ترتیبی	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارمند دولت	۹۵	۴۹
۲	« و ملاک	۴	۲
۳	« صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱۷	۹
۴	مشاغل آزاد تخصصی	۱۵	۸
۵	مالک	۲۴	۱۳
۶	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱۱	۶
۷	تاجر	۸	۴
۸	تاجر و مالک	۳	۱
۹	کارگر	۹	۵
۱۰	اصناف	۳	۱
۱۱	روحانی	۱	۱
۱۲	کارمند مؤسسات ملی و مشاغل آزاد تخصصی	۱	۱
۱۳	خانه دار	۱	۱
	جمع	۱۹۲	۱۰۰

جدول شماره ۲ - وضع مشاغل نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذاری
(با اعتبار چند شغلی)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارمند دولت	۷۱	۳۶/۳
۲	کارمند دولت و ملاک	۳۰	۱۵/۳
۳	کارمند دولت و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱۹	۹/۷
۴	کارمند دولت و صاحب مشاغل آزاد تخصصی و تاجر	۱	۰/۵
۵	کارمند دولت و تاجر	۲	۱/-
۶	کارمند دولت و ملاک و تاجر	۲	۱/-
۷	کارمند دولت و ملاک و مشاغل آزاد تخصصی	۸	۴/۱
۸	کارمند دولت و کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۰/۵
۹	کارمند دولت و کارمند مؤسسات ملی و ملاک	۱	۰/۵
۱۰	کارمند دولت و ملاک و سهامدار	۱	۰/۵
۱۱	تاجر	۴	۲/-
۱۲	تاجر و صاحب شغل آزاد تخصصی	۲	۱/-
۱۳	تاجر و ملاک	۶	۳/۱
۱۴	تاجر و ملاک و سهامدار کارخانه ها	۲	۱
۱۵	ملاک	۱۷	۸/۷
۱۶	ملاک و کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۰/۵
۱۷	ملاک و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۰/۵
۱۸	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۵	۲/۶
۱۹	کارمند مؤسسات ملی و سهامدار کارخانه ها	۱	۰/۵
۲۰	کارمند مؤسسات ملی و مشاغل آزاد تخصصی	۱	۰/۵
۲۱	کارمند مؤسسات ملی و زارع	۱	۰/۵
۲۲	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۸	۴/۱
۲۳	صاحب مشاغل آزاد تخصصی و سرمایه دار	۱	۰/۵
۲۴	اصناف	۳	۱/۵
۲۵	کارگر	۵	۲/۶
۲۶	زارع	۱	۰/۵
۲۷	خانه دار	۱	۰/۵
جمع		۱۹۶	۱۰۰

جا بازی کنند و بخصوص از طریق ورود در دستگاه قانونگذاری بتدریج جای اشراف و عمده مالکان را می گیرند و درسلک طبقات ممتاز درمی آیند.

جدول شماره ۳ - وضع مشاغل نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذاری
(باعتماد بر یک شغلی)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارمند دولت	۱۳۶	۶۹/۴
۲	ملاك	۶۹	۳۵/۲
۳	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۴۱	۲۰/۹
۴	تاجر	۱۹	۹/۶
۵	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱۱	۵/۶
۶	کارگر	۹	۴/۶
۷	اصناف	۴	۲/-
۸	سرمایه داران (سهامدار کارخانه ها ، صاحب کارخانه)	۵	۲/۵
۹	خانه دار	۱	۰/۵
۱۰	زارع	۲	۱/-
	جمع	—	—

از بررسی جداول شماره ۲ و ۳ مربوط بوضع شغل نمایندگان که براساس شغل و منابع درآمد نمایندگان (که از طریق اطلاعات مندرج در پرسشنامه های توزیع شده بین نمایندگان دوره بیست و یکم بدست آمده است) تنظیم گردیده است و ما در اینجا بنا بشیوه قبلی خود بنام جدول چندشغلی (جدول شماره ۲) و یک شغلی (جدول شماره ۳) ذکر کرده ایم، معلوم میشود که بیش از ۶۹ درصد نمایندگان در دوره بیست و یکم کارمند دولت بوده اند و باز این نکته مؤید مطلب پیشین است. باید دانست که در تاریخ انتخابات عصر دوم و سوم مشروطیت و شاید در عصر اول مشروطیت این نسبت و این تسلط همچنانکه گفتیم بی سابقه می باشد.

بموجب جدول شماره ۵ میانگین نسبت مشاغل نمایندگان در سه عصر مشروطیت^۱ عصر اول مشروطیت مجلس بظاهر تابع کارمندان بوده است و ۴۴ درصد نمایندگان را این گروه تشکیل می دادند، ولی باید توجه داشت که در مقابل این نسبت، رقم ۳۹ درصد مربوط به مالکان قرار گرفته بود و اختلاف فاحشی از لحاظ اکثریت و تابعیت بین دو گروه مزبور دیده نمی شد. جدول شماره ۳ مربوط به نسبت مشاغل نمایندگان در بیست دوره نشان می دهد که در میان پنج دوره عصر اول مشروطیت تنها دوره اول و سوم قانونگذاری است که در آن مجلس تابع نمایندگان کارمند نبوده است و در سایر ادوار این عصر اکثریت قابل توجه را گروه مزبور، در مقابل نمایندگان مالک داشته اند.

در مقام مقایسه می توان گفت که دوره بیست و یکم مجلس شورای ملی از جهت طبقه اکثریت نمایندگان مجلس، مشابهتی نزدیک با دوره چهارم قانونگذاری دارد با این اختلاف که در دوره چهارم مجلس، روحانیان نسبت قابل ملاحظه ای داشته اند (در حدود ۲۳ درصد نمایندگان) و درجه سوم را بعد از کارمندان دولت نمایندگان مالک حایز بوده اند و حال آنکه در دوره بیست و یکم صاحبان شغل های آزاد تخصصی با نسبت نزدیک به ۲۱ درصد این مرتبه را احراز کرده اند.

اگر به ردیف ۶ جدول شماره ۳ نگرسته شود، رقم ۶/۴ درصد که مربوط به نسبت نمایندگان کارگر است، نمودار آغاز تحولی در کیفیت ترکیب طبقات مجلس شورای ملی می باشد، این گروه گرچه در مقابل نمایندگان کارمند و همچنین نمایندگان مالک و صاحب شغل های آزاد تخصصی و گروه بازاریان در اقلیت ضعیفی قرار گرفته اند ولی از آنجا که در دوره فعلی نخستین گامی بوده است که طبقه کارگر برای احراز کرسی های مجلس و تحرك ارتقایی برداشته شایان توجه می باشد.

اقلیت دیگری که در ترکیب نوظهور مجلس بیست و یکم دیده می شود و انعکاس تغییر قانون انتخابات است، گروه زنان اعم از شاغل و خانه دار است.

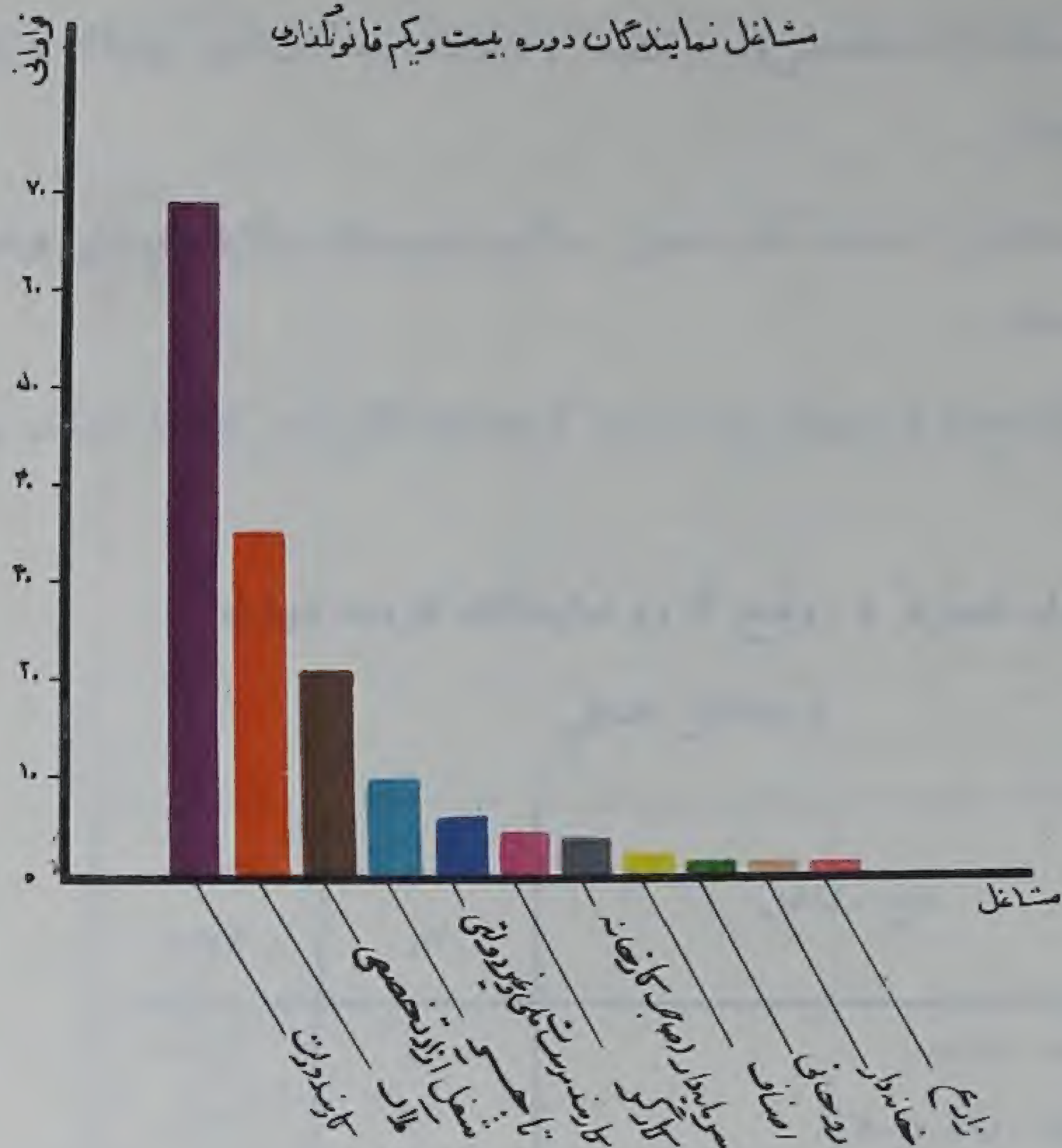
مقایسه جدول شماره ۳ نسبت مشاغل نمایندگان دوره بیست و یکم مجلس شورای ملی

۱- رجوع بفصل اول از بخش دوم صفحه ۱۰ شود.

۲- از میان ۶ تن وکیل زن که ۳ درصد کل نمایندگان مجلس را در این دوره تشکیل می دهند تنها یک تن خانه داری را بعنوان شغل خود عنوان کرده است.

نمودار

مشاغل نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذار

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

باجدول شماره ۳ که مربوط به میانگین نسبت مشاغل نمایندگان در سه عصر مشروطیت است. مشابَهت ترکیب طبقاتی مجالس عصر اول مشروطیت را مجلس بیست و یکم نشان میدهد. همچنانکه بیان داشتیم اکثریت مجلس بیست و یکم از آن نمایندگان کارمند دولت است بانسبت ۶۹/۴ درصد و در درجه دوم نمایندگان مالک بانسبت بیش از ۳۵ درصد حدود ۲۱ درصد نمایندگان صاحب شغل های آزاد تخصصی و نزدیک به ۱ درصد نمایندگان تاجر بوده اند و بترتیب در ردیف ۳ و ۴ قرار گرفته اند.

در ضمن نسبت خیلی از نمایندگان متعلق به گروه کارمندان بنگاه های ملی و خصوصی و کارگران و اصناف بوده اند.

بموجب جداول شماره ۴ در میان ۶۹ درصد گروه نمایندگان که کارمند دولت بوده اند

جدول شماره ۴ - وضع گروه نمایندگان کارمند دولت

و مشاغل اضافی

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارمند دولت	۷۱	۳۶/۳
۲	کارمند دولت و ملاک	۳۰	۱۵/۳
۳	» صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱۹	۹/۷
۴	» صاحب مشاغل آزاد تخصصی و تاجر	۱	۰/۵
۵	» و تاجر	۲	۱/-
۶	» و تاجر و ملاک	۲	۱/-
۷	» و ملاک و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۸	۴/۱
۸	» و کارمند مؤسسات ملی	۱	۰/۵
۹	» و کارمند مؤسسات ملی و ملاک	۱	۰/۵
۱۰	» و ملاک و سرمایه دار	۱	۰/۵
	جمع	۱۳۶	۶۹/۴

بیش از ۳۶ درصد آنها تنها بکارمندی دولت اشتغال داشته‌اند و یگانه راه درآمد آنها بنا بر اظهار خودشان حقوق دولتی بوده است و بیش از ۱۰ درصد آنان علاوه بر مزایای بکارمندی از عواید ملکی نیز بهره‌مند بوده‌اند و در حدود ۱ درصد بمشاغل دیگری از قبیل طبابت و روزنامه‌نگاری و وکالت دادگستری نیز اشتغال داشته‌اند و نسبت خیلی هم (۴ درصد) علاوه بر دو منبع درآمد فوق (بکارمندی و شغل آزاد) از مزایای مالکیت نیز برخوردار بوده‌اند.

بموجب جدول شماره ۵ از میان ۳۵ درصد نمایندگان مالک قریب ۹ درصد آنها تنها از راه مالکیت اسرار معاش سیکرده‌اند و از میان ۲۶ درصد بقیه ۲۲ درصد بکارمندی دولت

جدول شماره ۵ - گروه نمایندگان مالک و مشاغل اضافی

(باعتبار چند شغلی)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ملاك	۱۷	۸/۷]
۲	ملاك و كارمند دولت	۳۰	۱۵/۳
۳	ملاك و كارمند و سرمايه دار	۱	۰/۵
۴	ملاك و كارمند و مشاغل آزاد تخصصی	۸	۴/۱
۵	ملاك و كارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۰/۵
۶	ملاك و كارمند مؤسسات ملی	۱	۰/۵
۷	ملاك و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۰/۵
۸	ملاك و تاجر	۶	۳/۱
۹	ملاك و تاجر و سرمايه دار (صاحبان سهام کارخانه‌ها)	۲	۱
۱۰	ملاك و كارمند دولت و تاجر	۲	۱
	جمع	۶۹	۳۵/۲

اشتغال داشته‌اند و در ضمن منابع دیگری از جمله تجارت و شغل آزاد و سود سهام کارخانه‌های مختلف معاش ایشان را تأمین میکرده است.

نکته شایان توجه در جدول شماره ۶ درباره نمایندگانی است که به رشته‌ای فنی و

جدول شماره ۶- گروه نمایندگان صاحب مشاغل آزاد تخصصی

و مشاغل اضافی

شماره ترتیبی	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۸	۴/۱
۲	» وملاك و روحانی	۱	۰/۵
۳	» وملاك و کارمند دولت	۸	۴/۱
۴	» و کارمند دولت	۱۹	۹/۷
۵	» کارمند دولت و تاجر	۱	۰/۵
۶	» و تاجر	۲	۱/-
۷	» و کارمند مؤسسات ملی	۱	۰/۵
۸	» و سهامدار	۱	۰/۵
	جمع	۴۱	۲۰/۹

تخصصی چون طبابت و روزنامه‌نگاری و وکالت دادگستری می‌پرداخته‌اند و در ضمن از سزایای کارمندی دولت نیز برخوردار بوده‌اند. از میان حدود ۲۱ درصد نمایندگان صاحب شغل آزاد تخصصی بیش از ۱۴ درصد از سزایای کارمندی نیز استفاده میکرده‌اند و تنها ۷ درصد آنها گویا فقط بکار اختصاصی خود می‌پرداخته‌اند و سمر عایدی دیگری نداشته‌اند.

۱- ممکن است این سؤال مطرح شود که چگونه شغل آزاد تخصصی با کارمندی دولت توأم بوده است. باید متذکر بود که در مواردی از جمله استادی دانشگاه و جزآن کار تخصصی با کارمندی دولت مالمعة الجمع نیست.

جدول شماره ۷ چنین می‌رساند که در میان ده درصد نمایندگان تاجر تنها ۲ درصد آنها از راه کسب و تجارت اسرار معاش می‌کرده‌اند و ۳ درصد این گروه علاوه بر تجارت بملکیت نیز

جدول شماره ۷ - گروه نمایندگان تاجر و مشاغل اضافی

شماره ردیف	گروه‌های سنی	تعداد	
		نفر	درصد
۱	تاجر	۴	۲/-
۲	تاجر و مشاغل آزاد تخصصی	۲	۱/-
۳	تاجر و ملاک	۶	۳/۱
۴	تاجر و مالک و سرمایه‌دار	۲	۱/-
۵	تاجر و کارمند دولت	۲	۱/-
۶	تاجر و کارمند دولت و ملاک	۲	۱/-
۷	مشاغل آزاد تخصصی	۱	۰/۵
	جمع	۱۹	۹/۶

اشتغال داشته‌اند و بقیه که در حدود ۵ درصد را تشکیل می‌دهند از منابع دیگری از جمله روزنامه‌نگاری و کارمندی دولت و راه‌های دیگر اسرار معاش می‌کرده‌اند.

جدول شماره ۸ حاکی از آن است از میان حدود ۶ درصد نمایندگان که کارمند سازمانهای ملی و غیر دولتی بوده‌اند، ۳ درصد آنها از مزایای کارمندی سازمانهای مزبور بهره‌مند بوده‌اند و ۳ درصد بقیه نیز از منابع دیگری از جمله سود سهام کارخانه‌های مختلف و مشاغل آزاد تخصصی و ملکیت تأمین معاش می‌کرده‌اند.

چنانکه از منابع مکتوب ما از جمله اعتبارنامه‌ها و همچنین پاسخ پرسشنامه‌ها برمی‌آید در حدود ۹ تن بعنوان نماینده کارگران بمجلس بیست و یکم راه یافته‌اند و بموجب جدول شماره ۹ از میان این عده در حدود ۴ تن از آنها کارمند دولت و هم کارمند مؤسسات ملی بوده‌اند که گویا در سازمانهای مزبور خدمت خود را با کارگری آغاز کرده و بتدریج بکارمندی و سپس بنماینده‌گی کارگران در مجلس شورای ملی ارتقاء یافته‌اند.

جدول شماره ۸ - وضع گروه نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی و مشاغل اضافی

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۵	۲/۶
۲	» و سرمایه دار	۱	۰/۵
۳	» و ملاک	۱	۰/۵
۴	» و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۰/۵
۵	کارمند مؤسسات ملی و کارمند دولت	۱	۰/۵
۶	» و ملاک و کارمند دولت	۱	۰/۵
۷	» و زارع	۱	۰/۵
	جمع	۱۱	۵/۶

جدول شماره ۹ - وضع گروه نمایندگان کارگر

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارگر	۵	۲/۶
۲	نماینده کارگران در مؤسسات ملی	۲	۱/-
۳	نماینده کارگران در مؤسسات دولتی	۲	۱/-
	جمع	۹	۴/۶

جدول شماره ۱۰ - وضع گروه نمایندگان سرمایه‌دار (صاحبان سهام و مدیران کارخانه‌ها)

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	سهامدار کارخانه و صاحب شغل آزاد تخصصی	۱	۰/۵
۲	» و کارمند دولت و ملاک	۱	۰/۵
۳	» و تاجرو ملاک	۲	۱/-
۴	» و کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۰/۵
	جمع	۵	۲/۵

جدول شماره ۱. ما از آن حکایت می‌کنند که در مجلس بیست و یکم بظاهر سرمایه‌داران و صاحبان کارخانه‌ها و بنگاه‌های عمده سهمی مهم ندارند، ۳ درصد مجلسیان که از گروه سرمایه‌داران هستند فعالیت عمده خود را در زمینه‌های مختلف مشاغل دیگری از جمله کارمندی دولت و شغل آزاد تخصصی و مالکیت ذکر کرده‌اند و در ضمن بیان منابع درآمد خود از سود حاصل از سهام و مدیریت کارخانه‌های مختلف نام برده‌اند.

بموجب نمایش جدول شماره ۱۱ طبقه زارع در این دوره از مجلس نیز با وجود تغییر قانون انتخابات شانس و کالت مجلس را نداشته و ظاهراً بیش از دو نفر از این طبقه نتوانستند بمقام وکالت برسند.

جدول شماره ۱۱ - وضع گروه نمایندگان زارع

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	کارمند مؤسسات ملی و زارع	۱	۰/۵
۲	زارع	۱	۰/۵
	جمع	۲	۱

شغل پدران نمایندگان دوره بیست و یکم

نکته جالب توجه در جدول شماره ۱۲ مربوط بشغل پدر نمایندگان کارمند دولت است و اگر ردیف ۱ و ۲ و ۳ و ۱۲ و ۱۳ این جدول را که مربوط به پدران مالک با مشاغل اضافی است بریکدیگر بیفزائیم معلوم می شود در حدود ۳۸ درصد نمایندگان کارمند اداری از خانواده مالک بوده اند و تنها ۱۷ درصد نمایندگان کارمند دولت از خانواده کارمند دولت بشمار می رفته اند. و بعبارت دیگر وراثت شغلی در میان گروه نمایندگان کارمند دولت و در این مورد خاص صدق نمی کند.

وضع شغل پدران
نمایندگان کارمند دولت

بموجب جدول شماره ۱۳ در حدود ۷۴ درصد نمایندگان مالک خود پدری مالک داشته و از این رقم ۱۵ درصد آنها علاوه بر مالکیت بمشاغل دیگری از جمله کارمندی دولت و تجارت اشتغال داشته اند. رقم ۷۴ درصد نمایندگان مالک که پدران مالک داشته اند علاوه بر اینکه مسئله وراثت شغلی را در مورد گروه مالکان تأیید میکند این نکته را بر ما آشکار می سازد که اگرچه مالکیت شغل عمده و اساسی نمایندگان مجلس بیست و یکم نبوده است ولی خانواده آنها در سلک مالکان بوده اند.

وضع شغل پدران
نمایندگان مالک

جدول شماره ۱۲ - وضع مشاغل پدران نمایندگان کارمندان دولت
در دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ردیف	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	مالک	۳۱	۲۲/۸
۲	ملاک و کارمند دولت	۱۴	۱۰/۴
۳	ملاک و کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۰/۷
۴	کارمند دولت	۲۳	۱۶/۹
۵	تاجر	۱۲	۸/۸
۶	مجهول	۳۹	۲۸/۷
۷	کارمند مؤسسات ملی و غیر دولتی	۱	۰/۷
۸	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۵	۳/۷
۹	کارمند دولت و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۰/۷
۱۰	» و تاجر	۲	۱/۵
۱۱	زارع	۱	۰/۷
۱۲	ملاک و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۲	۱/۵
۱۳	تاجر و مالک	۴	۲/۹
	جمع	۱۳۶	۱۰۰

جدول شماره ۱۳ - وضع مشاغل پدران نمایندگان مالک

دردوره بیست و یکم

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ملاك	۴۱	۵۹/۵
۲	ملاك و كارمند دولت	۷	۱۰/۲
۳	تاجر	۴	۵/۸
۴	روحانی	۱	۱/۴
۵	مجهول	۸	۱۱/۶
۶	كارمند دولت و مشاغل آزاد تخصصی	۱	۱/۴
۷	ملاك و كارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۱/۴
۸	تاجر و ملاك	۲	۲/۹
۹	كارمند دولت	۳	۴/۴
۱۰	» و تاجر	۱	۱/۴
	جمع	۶۹	۱۰۰

جدول شماره ۱۴ مربوط بشغل پدران نمایندگان صاحب شغل های آزاد تخصصی معلوم می دارد که در این مورد نیز پدران مالک تفوق دارند چه در حدود ۳۷ درصد پدران از مالکان بوده اند و ۲ درصد کارمند دولت و ۱۳ درصد تاجر بشمار می رفته اند و چنانکه جدول ما حکایت میکند تنها ۵ درصد پدران از طریق حرفه تخصصی خود اسرار معاش می کرده اند .

وضع شغل پدران
نمایندگان صاحب
مشاغل آزاد تخصصی

جدول شماره ۱۴ - وضع مشاغل پدران نمایندگان
صاحب مشاغل آزاد تخصصی در دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیبی	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	مجهول	۱۰	۲۴/۴
۲	ملاك و كارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	۱	۲/۴
۳	كارمند دولت و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۲/۴
۴	ملاك	۱۱	۲۶/۸
۵	كارمند دولت	۷	۱۷/۱
۶	تاجر	۶	۱۴/۷
۷	صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۲	۴/۹
۸	ملاك و صاحب مشاغل آزاد تخصصی	۱	۲/۴
۹	ملاك و كارمند دولت	۲	۴/۹
	جمع	۴۱	۱۰۰

نکته مهمتر در جدول شماره ۱۵ دیده میشود و آن در مورد ۱۰ درصد نمایندگان تاجر دوره بیست و یکم است. اکثریت این گروه از خانواده مالک هستند. در حدود ۴۷ درصد نمایندگان تاجر دارای پدران مالک بوده اند و تنها ۳۲ درصد آنها از خانواده تاجر و اصناف برخاسته اند.

وضع شغل پدران
نمایندگان تاجر

جدول شماره ۱۶ از آن حکایت می کند که در بین گروه نمایندگان کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی بیش از ۵۰ درصد آنها از خانواده هایی برخاسته اند که از راه مالکیت و کشاورزی امرار معاش میکرده اند و ۱۸ درصد آنها کارمند مطلق بوده اند و در مورد ۱۸ درصد بقیه نیز که از پاسخ دادن پرسش ما امتناع کرده اند اطلاعی بدست نیامده است.

وضع شغل پدران
نمایندگان کارمند

مؤسسات ملی و غیردولتی

۱ - نتیجه افزودن ارقام ردیف ۱ و ۴ و ۶ از جدول شماره ۱۶.

جدول شماره ۱۵ - وضع مشاغل پدران در گروه نمایندگان تاجر
در دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ملاك	۸	۴۲/۱
۲	تاجر	۵	۲۶/۳
۳	مجهول	۴	۲۱/-
۴	كارمند دولت وملاك	۱	۵/۳
۵	اصناف	۱	۵/۳
	جمع	۱۹	۱۰۰

جدول شماره ۱۶ - وضع مشاغل پدران در گروه نمایندگان کارمند مؤسسات ملی
و غیردلتی در دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	زارع	۱	۹/۱
۲	تاجر	۱	۹/۱
۳	كارمند دولت	۲	۱۸/۲
۴	ملاك	۳	۲۷/۲
۵	مجهول	۲	۱۸/۲
۶	كارمند دولت وملاك	۱	۹/۱
۷	مقاطعه كار	۱	۹/۱
	جمع	۱۱	۱۰۰

جدول شماره ۱۷ - وضع مشاغل پدران نمایندگان سرمایه‌دار
«صاحبان سهام و کارخانه‌داران»

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	تاجر	۲	۴۰
۲	کارمندان دولت و ملاک	۲	۴۰
۳	مالک	۱	۲۰
	جمع	۵	۱۰۰

جدول شماره ۱۸ - وضع مشاغل پدران نمایندگان کارگر
در دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	مجهول	۱	۱۶/۷
۲	زارع	۲	۳۳/۲
۳	کارگر	۱	۱۶/۷
۴	اصناف	۱	۱۶/۷
۵	معمار	۱	۱۶/۷
	جمع	۶	۱۰۰

بموجب جداول شماره ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ که مربوط بنمایندگان سرمایه دار و کارگران و اصناف است، برحسب معمول ایشان از خانواده های مختلف بیرون آمده اند و از میان ۵ تن نمایندگان صاحب سرمایه سه تن فرزند کارمند دولت و ملاک بوده اند و دو تن از آنها پدری تاجر داشته اند.

جدول شماره ۱۹ - وضع مشاغل پدران نمایندگان اصناف

دردوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیب	نوع مشاغل	تعداد	
		نفر	درصد
۱	اصناف	۱	۳۳/۳
۲	معمار	۱	۳۳/۳
۳	روحانی و محضر دار و زارع	۱	۳۳/۳
	جمع	۳	۱۰۰

از بررسی جداول مربوط بخانواده نمایندگان و شغل پدر آنها، این نکته بر آشکار میشود که باینکه در حدود ۶۹ درصد نمایندگان مجلس بیست و یکم را نمایندگان کارمند دولت تشکیل میدهند با اینهمه منشأ خانوادگی و طبقه قسمت بزرگی از آنها را در گروه مالکان باید جست. ناگفته نماند که از ۱۹۶ تن نمایندگان این دوره قانونگذاری در حدود ۵۰ تن در مقابل سؤال ما مربوط بشغل پدر سکوت اختیار کرده اند و اگر این عده از نمایندگان را که احتمالاً در اکثریت موارد از طبقات با اصطلاح «پایین» اجتماع برخاسته اند کنار بگذاریم در حدود ۴۰ درصد و کلای مجلس بیست و یکم از طبقه مالک و کشاورز برخاسته اند.

تحصیلات نمایندگان دوره بیست و یکم

همچنانکه در فصلهای گذشته بیان داشتیم در صحنه سیاست، نیروی روشنفکران و تحصیل کردگان مدارس عالی از صدر مشروطیت به بعد روز بروز رویتزاید رفته و بتدریج زمام حکومت و اداره مملکت بدست گروه مزبور افتاده که بسبب توسعه سازمانهای فرهنگی و ارتباط و تماس با خارج و امکان بهره‌مندی از فرهنگ غربی اکثریت قابل توجهی را در اواخر عصر سوم مشروطیت تشکیل داده‌اند.

بموجب جدول شماره ۲۰ مربوط بوضع تحصیل نمایندگان دوره بیست و یکم، بیش از ۶۷ درصد نمایندگان دارای تحصیلات عالی دانشگاهی خواه دکترا و خواه فوق لیسانس و

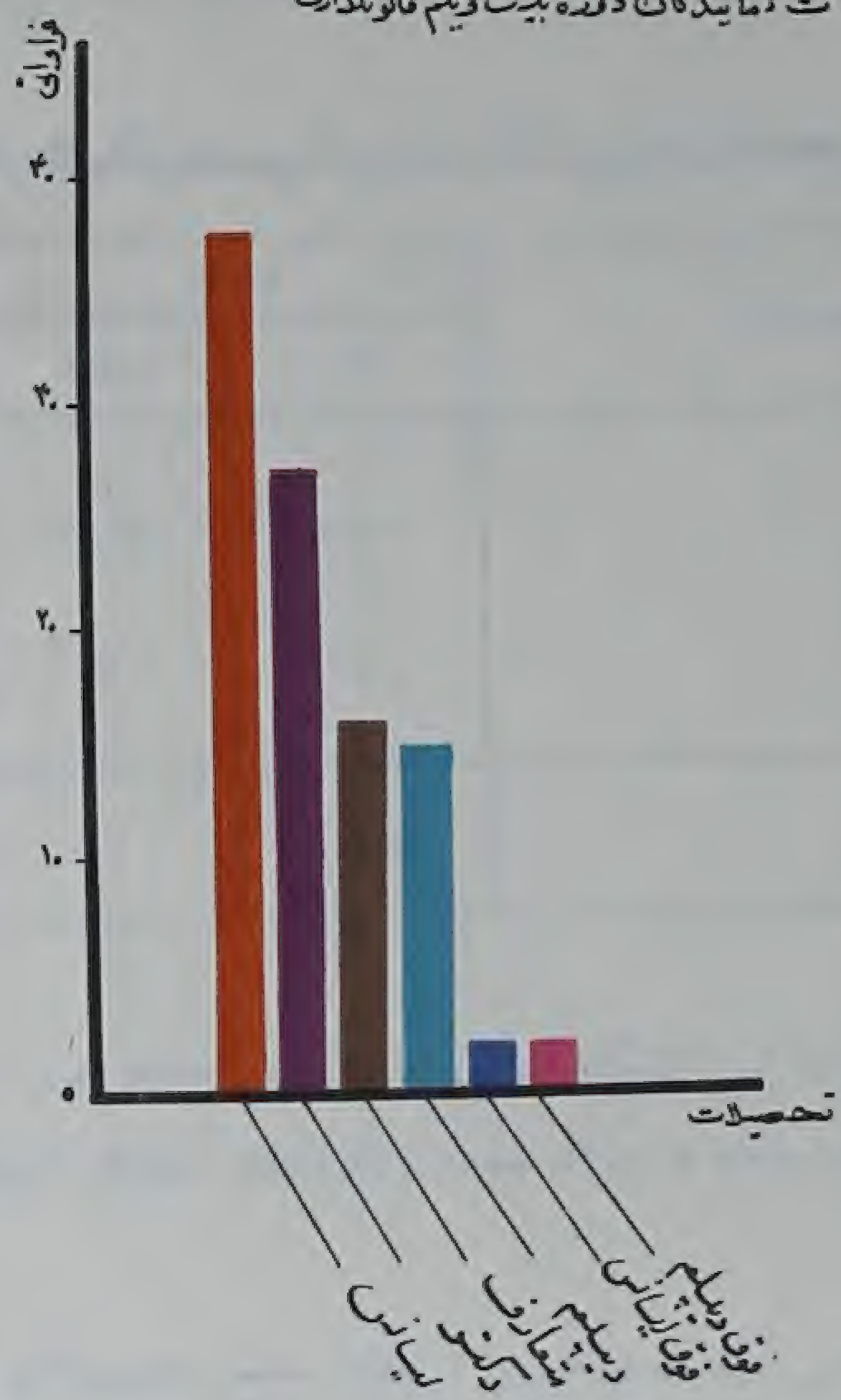
جدول شماره ۲۰ - وضع تحصیلات نمایندگان در دوره

بیست و یکم قانونگذاری

شماره ردیف	تعداد		میزان تحصیلات
	نفر	درصد	
۱	۴۹	۴۷/۴	دارندگان درجه دکترا
۲	۴	۲/۲	فوق لیسانس
۳	۶۸	۳۸/-	لیسانس
۴	۳	۱/۷	فوق دیپلم متوسطه
۵	۲۶	۱۴/۵	دیپلم متوسطه
۶	۲۹	۱۶/۲	تحصیلات متعارف
			(ابتدائی)
	۱۷۹	۱۰۰	جمع

لیسانس بوده‌اند، در مقابل ۱۶ درصد که دارندگان تحصیلات متوسطه بوده‌اند و ۱ درصد دیگر نمایندگان که تنها سواد خواندن و نوشتن و مدرک ابتدایی داشته‌اند. با اینکه در نظامنامه انتخابات در مورد سطح و حدود تحصیلات نمایندگان تغییراتی داده نشده است و داشتن سواد فارسی کافی

نمودار
تحصیلات نمایندگان دوره بیستم قانونگذاری

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

محسوب گشته، ملاحظه می شود که بمقتضای عصر و زمان خواه ناخواه تحصیل کردگان مدارس عالی در اداره امور مملکت سهم و حصه بیشتری پیدا کرده اند و بخصوص در مجلس شورای ملی وزنه سنگینی را تشکیل می دهند.

بموجب جدول شماره ۲۱ در میان نمایندگان دوره بیست و یکم که دارای تحصیلات عالی می باشند در حدود ۳۲ درصد آنها از پرورش یافتگان دانشگاه های غرب می باشند و از میان

جدول شماره ۲۱ - وضع محل تحصیلات نمایندگان در دوره بیست و یکم قانون گذاری

شماره ترتیب	محل تحصیلات	تعداد	
		نفر	درصد
۱	ایران	۱۲۲	۶۸/۲
۲	خارج از ایران	۵۷	۳۱/۸
	جمع	۱۷۹	۱۰۰

۶۸ درصد بقیه که تحصیلات عالی خود را در دانشگاه ایران به پایان رسانده اند ۱۳ تن آنها برای تکمیل مطالعات و کسب تخصصی در رشته و حرفه خود مسافرت های کوتاه با اروپا و آمریکا کرده اند.

در مقام مقایسه ترکیب مجلس بیست و یکم را از لحاظ سطح تحصیلات با دوره دوم مجلس شورای ملی میتوان مشابه و نزدیک دانست.

دوره دوم مجلس در حدود ۵۸ درصد نمایندگان دارای تحصیلات عالی قدیم و جدید بود اند (بموجب جدول شماره ۱۶) و حال آنکه در مجلس بیست و یکم ۶۷ درصد نمایندگان دارنده تحصیلات عالی بوده اند. در مجلس دوم ۲۷ درصد نمایندگان دارنده تحصیلات متوسطه قدیم و ۱۵ درصد دارنده تحصیلات متعارف بوده اند، در برابر ۱۷ درصد نمایندگان دارای تحصیلات متوسطه در مجلس بیست و یکم و ۱۶ درصد دارنده تحصیلات متعارف در همان مجلس.

۱- رجوع بفصل دوم تحصیلات نمایندگان در بیست دوره قانون گذاری شود.

جدول شماره ۲۰ مربوط بوضع تحصیلی نمایندگان دوره بیست و یکم قانونگذاری این مطلب را آشکارا تأیید میکند .

گروههای سنی نمایندگان دوره بیست و یکم مجلس شورای ملی

بموجب جدول شماره ۲۲ جوانترین دورههای مجلس شورای ملی در میان ادوار عصر دوم و سوم مشروطیت دوره بیست و یکم می باشد . چه نزدیک به ۸۰ درصد نمایندگان این دوره

جدول شماره ۲۲ - وضع گروههای سنی نمایندگان

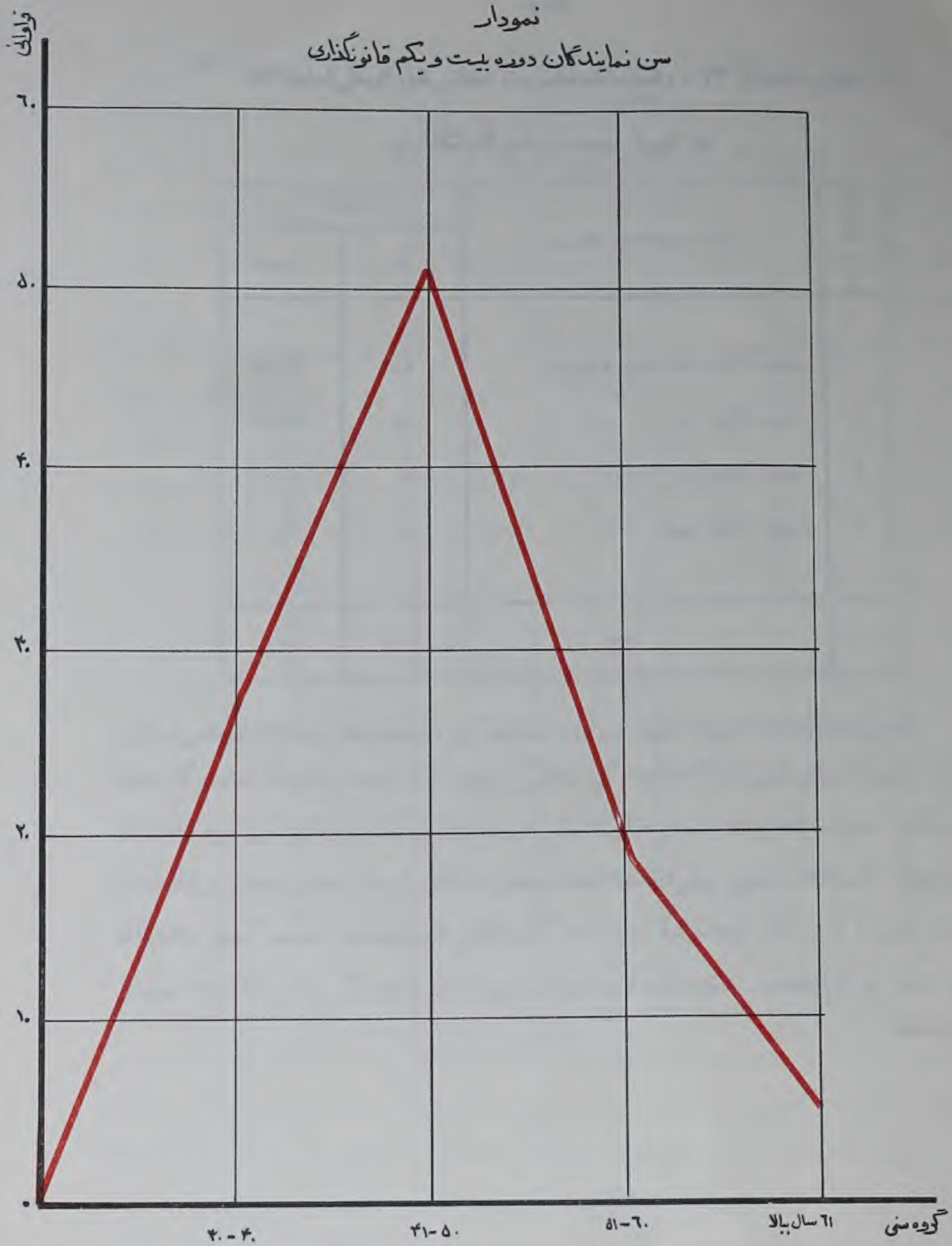
دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیب	گروههای سنی	تعداد	
		نفر	درصد
۱	بین ۳۰ تا ۴۰	۵۵	۲۸/۱
۲	بین ۴۱ تا ۵۰	۱۰۱	۵۱/۵
۳	بین ۵۱ تا ۶۰	۳۵	۱۷/۸
۴	از ۶۱ سال به بالا	۵	۲/۶
	جمع	۱۹۶	۱۰۰

در گروه سنی بین ۳۰ تا ۵۰ سال قرار دارند و از این نسبت ۲۸ درصد بین ۳۰ تا ۴۰ ساله می باشند .

در فصل سوم این بخش در ضمن بحث از علل پیرشدن مجلس در عصر دوم و سوم مشروطیت ، یک علت این امر را بدین نحو تفسیر کردیم که نمایندگان عصر دوم و سوم مشروطیت بیش از یک دوره نمایندگی کرده اند . از همین جا می توان یکی از علل جوانی دوره بیست و یکم را دریافت ، چه ۸۱ درصد نمایندگان دوره مذکور بدون سابقه و کالت بوده اند (رجوع به جدول شماره ۲۳ شود) و تنها نزدیک به ۱۹ درصد نمایندگان با سابقه و کالت بوده اند (بموجب جدول شماره ۲۳) .

نمودار
سن نمایندگان دوره بیت و یکم قانونگذاری

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

جدول شماره ۲۳ - وضع سابقه عضویت مجلس شورای ملی نمایندگان

در دوره بیست و یکم قانونگذاری

شماره ترتیبی	تعداد دوره های عضویت	تعداد	
		نفر	درصد
۱	نمایندگان بایک دوره عضویت	۱۵۹	۸۱/۱
۲	نمایندگان با دو »	۲۶	۱۳/۳
۳	نمایندگان با سه »	۹	۴/۶
۴	نمایندگان با چهار »	۲	۱/-
	جمع	۱۹۶	۱۰۰

جدول شماره ۲۴ مربوط است بسوابق نمایندگی در خانواده وکلای مجلس، و این مطلب را برای ما روشن می سازد که نمایندگی مجلس در بین ۳۵ درصد خانواده نمایندگان دوره بیست و یکم بدون سابقه نبوده است و بعبارت دیگر هرچند مجلس بیست و یکم ۸۱ درصد اعضای جدید را بخود پذیرفته است ولی بیش از ثلث اعضای مجلس مذکور از میان خانواده هایی برخاسته اند که بیشتر بین ۱ تا ۱۱ تن از خانواده خود را در گذشته باین عنوان بعرضه سیاست گسیل داشته اند و در این دوره نیز با انتخاب کاندیدای تازه از میان خود سنت نمایندگی را در خانواده خویش حفظ کرده اند.

جدول شماره ۲۴ - وضع عضویت مجلس شورای ملی در خانواده نمایندگان
دوره بیست و یکم قانونگذاری

ردیف	سابقه عضویت مجلس	خویشاوندان نزدیک		خویشاوندان دور	
		نفر	درصد	نفر	درصد
۱	یک دوره عضویت	۱۶	۵۳	۱۸	۴۷/۴
۲	دو »	۹	۳۰	۷	۱۸/۴
۳	سه »	۲	۷	۵	۱۳/۲
۴	چهار »	۱	۳	۳	۷/۹
۵	پنج »	۲	۷	۱	۲/۶
۶	شش »	—	—	۱	۲/۶
۷	هفت »	—	—	۲	۵/۳
۸	هشت »	—	—	—	—
۹	نه »	—	—	—	—
۱۰	ده »	—	—	—	—
۱۱	یازده »	—	—	۱	۲/۶
	جمع	۳۰	۱۰۰	۳۸	۱۰۰

نتیجه

در حکومت ملی، تفکیک و تقسیم قوای مملکتی و برخورداری افراد از حقوق و آزادیهای طبیعی بموجب قانون اساسی، امکان بهره‌مندی طبقات مختلف جامعه را از منزلت اجتماعی و قدرت سیاسی فراهم می‌سازد. در یک رژیم دموکراسی کامل قاعدهٔ رهبران سیاسی و از جمله اعضای پارلمان، نمایندگان عامهٔ مردم هستند و مطالعه در منشأ اجتماعی و طبقهٔ آنان باید ما را دربارهٔ کیفیت تعادل نیروها در جامعهٔ مورد نظر آگاه کند.

از تحقیق و مطالعه ما دربارهٔ ترکیب طبقاتی نمایندگان مجلس چنین برمی‌آید که با وجود آن که در اغلب قوانین انتخاباتی، نمایندگی در طبقات بخصوصی محدود نبوده است، مع هذا قدرت سیاسی در ایران و یا لاقلاً در مجلس شورای ملی در دست طبقاتی خاص از جمله: مالکان و کارمندان اداری بوده است. بطوریکه اگر دورهٔ اول قانونگذاری را که تعیین نمایندگان بموجب نظامنامهٔ انتخابات از میان طبقات: شاهزادگان و قاجاریه، علما و طلاب، اعیان و اشراف، تجار و مالکان و فلاحین و اصناف با تعیین سهم معینی از کرسیهای نمایندگی برای هر طبقه انجام گرفت استثناء کنیم، بیست دورهٔ دیگر مجلس را باید در قبضهٔ قدرت مالکان و کارمندان دولت (آنها کارمندان دولتی که در اکثر موارد خود از میان طبقهٔ مالکان برخاسته‌اند) بدانیم.

در عصر اول مشروطیت بر روی هم اکثریت شایان توجه از آن کارمندان اداری است (بنا نسبت ۴۰ تا ۵۰ درصد کل نمایندگان) ولی در داخل آن عصر تفاوتی میان ادوار مختلف دیده می‌شود، چنانکه در دورهٔ اول اکثریت با بازرگانان و اصناف و در دورهٔ سوم، مجلس تا حدودی تابع مالکان است. بطور کلی با توجه به درجهٔ تحصیل و گروه سنی و بخصوص منشأ خانوادگی نمایندگان در عصر اول، میتوان گفت که انعکاس اوضاع اجتماعی و در واقع تغییر رژیم حکومت و انقلاب ملی در عصر اول، مشروطیت با نسبت بیشتری از عصر دوم و سوم مشروطیت دیده می‌شود.

رشد طبقات متوسط، افزایش طبقهٔ بازرگانان و اصناف و شرکت مستقیم عامهٔ روحانیان در سیاست روز با قدرت سیاسی که این دو طبقه در جریان انقلاب ایران بدست آوردند، اثر محسوس در ترکیب طبقاتی مجلس ملی ایران نمود. پذیرفته شدن نسل جوان با سطح تحصیلات بالاتر که مؤمن با انقلاب بودند و با دید روشن بین تری نسبت به حکومت ملی می‌نگریستند، مسئلهٔ شایان توجهی است که در عصر اول مشروطیت به تحقیق پیوست.

بطوریکه از جداول ما برمی‌آید، پنج دورهٔ اول مجلس نسبت بیشتری از گروه سنی جوان

بین ۳۰ تا ۴۰ ساله را پذیرفته است، چه این گروه در عصر اول مشروطیت با نسبت ۴۷ در مقابل ۱۶ درصد مربوط به گروه سنی ۵۱ تا ۶۰ ساله، اکثریت مجلس را داشته‌اند.

و نیز بموجب جداول مربوط به تحصیلات نمایندگان از آغاز مشروطیت تا دوره بیست و یکم، نسبت ۴۸ درصد که مربوط به نمایندگان دارای تحصیلات عالی در عصر اول است اگر با دو عصر دوم و سوم مشروطیت سنجیده شود درخور تأمل است، بویژه نسبت ۵۸ درصد دارندگان تحصیلات عالی (حدوداً کمتر از ویسکانس) در دوره دوم مجلس شورای ملی، در میان ادوار مختلف مجلس شورای ملی بی سابقه می‌باشد، قابل توجه آن که در این عصر مجلس عده کمتری از وکلای دارای سطح پایین تحصیلات (تحصیلات متعارف) را بخود پذیرفته است. دوره دوم نسبت افراد کم سواد در مجلس شورای ملی فقط پانزده درصد بوده است و دوره سوم نیز با داشتن ۱۵ درصد وکلای دارنده تحصیلات عالی در میان ادوار قانونگذاری شاخص و ممتاز می‌باشد.

با نظر باین پدیده و همچنین ترکیب نسبتاً متعادل گروههای شغلی می‌توان این دو دوره مجلس را (دوره دوم و سوم) در گذشته از مرقی‌ترین ادوار مجلس شورای ملی بحساب آورد. باید دانست که از دوره چهارم و پنجم مجلس شورای ملی، بتدریج زمینه پذیرفتن گروههای جدید با تحصیلات و تمایلات مختلف آماده گردید و ترکیب طبقاتی مجلس بخصوص از دوره ششم قانونگذاری (آغاز عصر دوم مشروطیت) تا دوره بیست و یکم دگرگون شد.

اوضاع سیاسی و اجتماعی وبخصوص ثبات سیاسی عصر دوم مشروطیت، بطبقات خاصی این فرصت را داد که بمنظور حفظ منزلت اجتماعی قدیم خود در حکومت و نظام جدید با قبول مشاغل دولتی و وکالت، مجلس شورای ملی قدرت اقتصادی متکی بر مالکیت ارضی را با قدرت سیاسی توأم سازند و با در دست گرفتن زمام قدرت سیاسی تسلط خود را بر طبقات دیگر اجتماع تحمیل کنند.

بطوریکه از تحقیق مادر باب منشأ خانواده‌گی و سطح تحصیل نمایندگان مجلس برمیآید این طبقات با کسب شرایط زمانی (ورود بمشاغل دولتی و کسب تعلیمات عالی) راه خود را بسوی مجلس باز نمودند و بدین طریق بحفظ منزلت اجتماعی خود و قدرت رهبری توفیق یافتند. (اکثریت نزدیک به ۳۵ تا ۳۸ درصد پدران نمایندگان کارمند دولت را در عصر دوم و سوم مشروطیت مالکان تشکیل می‌داده‌اند و تنها ۲۴ درصد از نمایندگان کارمند در عصر سوم مشروطیت خود از خانواده کارمند اداری بوده و بقیه که نزدیک به ۳۸ درصد را تشکیل می‌دهند از گروههای مختلف دیگر از جمله از خانواده روحانی برخاسته‌اند.

اگر تحقیق در باب منشأ اجتماعی نمایندگان مجلس را در مورد سایر نخبگان سیاسی

تعمیم دهیم. باید عصر دوم وسوم مشروطیت را دوران سیادت و رهبری طبقه مالک بدانیم. عبارت دیگر وجود رژیم ارباب ورعیتی طبقه مالک اجازه داد که با نسبت قابل توجهی یعنی حدود بیش از ۷۵ درصد کرسیهای مجلس را بدست آورد و در مقابل ۳۹ تا ۴۶ درصد کارمندان اداری و همچنین در برابر ۱۷ تا ۱ درصد نمایندگان صاحب حرفه و مشاغل تخصصی و آزاد و ۱ تا ۳ درصد بازرگانان در عصر دوم وسوم مشروطیت اکثریت سهمی را در مجلس تشکیل دهد. آغاز این دست یابی مالکان را بنمایندگی مجلس از دوره سوم قانونگذاری باید دانست و از دوره ششم بعد است که اکثریت بدست طبقه مذکور می افتد. بهمان نسبت که این طبقه در بدست آوردن رهبری مستقیم سیاسی شانس بیشتری را احراز کرد و مثلاً با اکثریت حدود ۵۸ تا ۶۰ درصد بخصوص دوره های اخیر مجلس (۱۸-۱۹-۲۰) گروه های دیگر را تحت الشعاع قرارداد، طبقه روحانیان بتدریج و از آغاز عصر دوم مشروطیت بخصوص از دوره هشتم و نهم مجلس شورای ملی بعد موقع رهبری سیاسی خود را بعنوان نماینده مجلس از دست دادند، بطوریکه نسبت این گروه در عصر سوم مشروطیت به ۳ درصد کل نمایندگان میرسد و در عوض جای این طبقه را گروه نمایندگان صاحب مشاغل تخصصی و آزاد با نسبت قابل ملاحظه گرفت و مرتبه بعد از کارمندان دولت را در مجلس بدست آورد.

علم و تحصیل نمایندگان در این دو عصر بخصوص در عصر دوم مشروطیت قابل توجه است آمار نمایندگان در عصر دوم حاکی از آن است که نسبت وکلای دارای تحصیلات قلیل ۳۱ درصد بوده و حال آن که در عصر اول وسوم بارقام ۱۸ و ۴۱ درصد برخوردار می کنیم. کاهش نسبت نمایندگان دارای تحصیلات عالی دانشگاهی و غیر دانشگاهی در عصر دوم مشروطیت (بارقم ۳۳ درصد در مقابل ۴۸ درصد عصر اول وسوم مشروطیت) معلوم می دارد که موقع زمان برای انتخاب رهبران از میان روشنفکران و تعلیم یافتگان عالی دانشگاهی مساعد نبوده است.

در عصر سوم مشروطیت بتدریج اسکان ورود روشنفکران و دارندگان تحصیلات عالی بیشتر شد و از جمله عواملی که این وضع را پیش آورد توسعه نظام جدید فرهنگ و تأسیس سازمانهای عالی آموزشی در زمان اعلیحضرت رضاشاه فقید بود.

از دوره ۱۷ مجلس شورای ملی بعد نسبت تحصیل کردگان عالی فزونی گرفت و به متجاوز از نصف نمایندگان مجلس بالغ گردید و این جریان وسیر طبیعی در دوره بیست و یکم نیز صدق پیدامی کند و از حدود ۵۵ و ۵۳ درصد دوره های ۱۹ و ۲۰ به ۶۷ درصد نمایندگان مجلس در دوره بیست و یکم میرسد.

همچنانکه از تحقیق ما برمی آید، کارگران و روستاییان و همچنین کسبه و پیشه‌وران در سازمان سیاسی کشور سهمی مؤثر نداشته‌اند و به‌خصوص طبقه کارگر و زارع در هیچیک از ادوار قانونگذاری نتوانسته است یک کرسی از کرسیهای مجلس شورای ملی را اشغال نماید و از میان روستاییان بندرت می‌توان یک یا دو نفر را یاد کرد که مدت چندسال متوالی در مجلس بعنوان نماینده حضور داشته‌اند، قدرت سیاسی بازاریان و کسبه و پیشه‌وران نیز پس از دوره اول بدنبال لغو قانون انتخابات طبقاتی کاهش پذیرفت. و پس از آن دوره در هیچیک از ادوار مجلس (تادوره بیست و یکم) نماینده‌ای از اصناف شانس نمایندگی مجلس را نداشته است.

مشخصات طبقاتی که ذکر کردیم از دوره ششم قانونگذاری تا تصویب لایحه ششم بهمن ماه و انتخابات مجلس بیست و یکم همچنان ادامه دارد و در این دوره از مجلس است که امکان ورود نمایندگان از طبقات مختلف فراهم می‌شود. معذک طبقه‌ای که سابقاً درجه دوم اکثریت را داشت اینک بر مجلس مسلط شده است و آن طبقه کارمندان اداری است. معذک در این مورد هم باید یادآور شد که ۶۹ درصد کارمندان مزبور اکثراً از خانواده مالک برخاسته‌اند و حال آن که در مقابل ۵ و ۲ و ۱ درصد بترتیب از طبقه کارگر و اصناف و زارع بیرون آمده‌اند.

در مملکتی که اساس اقتصاد آن بر کشاورزی مبتنی است و صنعت و تکنیک جدید در مرحله ابتدایی و آغاز رشد خود قرار دارد، ثروت در درجه اول بصورت اموال غیر منقول و از جمله اراضی مزروعی است جای شگفتی نیست اگر این طبقه از منزلت اجتماعی بیشتری برخوردار باشد و باروی کارآمدن حکومت‌های مختلف و تغییر رژیم سیاسی همچنان موقع ممتاز خود را حفظ کرده و در زمره طبقه حاکمه مملکت بشمار آید.

بخش سوم

مشخصات اجمالی نمایندگان مجلس شورای ملی

از آغاز مشروطیت تاکنون « طی بیست و یک دوره قانونگذاری »

الف

- ابتهاج** - غلامحسین ابتهاج . فرزند ابراهیم ابتهاج الممالک (مالک) . متولد ۱۲۷۷ شمسی . دارای تحصیلات عالی در پاریس و بیروت . کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۶ و ۱۹ از لاهیجان و بندر پهلوی .
- ابتهاج سمیعی** - نیره ابتهاج سمیعی . فرزند یوسف (مالک) . متولد ۱۲۹۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته زبان . کارمند دولت و مالک ، و نماینده دوره ۲۱ از رشت .
- ابراهیم** - حاج شیخ ابراهیم . فرزند حاجی علی اصغر (از اصناف) متولد دارای تحصیلات بلور فروش و نماینده دوره اول از طرف صنف بلور فروش و شیشه بر تهران .
- ابراهیم** - حاج میرزا ابراهیم خیاط باشی . فرزند متولد دارای تحصیلات نماینده دوره اول از طرف صنف خیاط تهران .
- ابراهیمی** - میرزا محمد حسین خان ابراهیمی « آصف الممالک » فرزند حاج محمد رحیم مجتهد (روحانی و رئیس طایفه شیخیه) متولد حدود ۱۲۴۸ شمسی . دارای تحصیلات جدید حدود متوسطه . ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۳ ، ۴ ، ۵ و ۶ از کرمان .
- ابراهیمی** - میرزا حسن خان ابراهیمی « مختار الملک » . فرزند مرحوم حاج موسی ابراهیمی (مالک) متولد ۱۲۵۱ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . از اعیان و مالکان . نماینده دوره ۶ از بم .
- ابراهیمی** - مجید ابراهیمی . فرزند مرحوم میرزا حسن خان (ابراهیمی) « مختار الملک » . (مالک و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات جدید حدود متوسطه . مالک و نماینده دوره‌های ۱۹ و ۲۰ از کرمان .
- ابراهیمی** - یدالله ابراهیمی . فرزند خسرو خان ابراهیمی (مالک) متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی . دارای تحصیلات جدید در حدود متوسطه . مالک و متولی موقوفه بیمارستان نوریه (موقوفه جد ایشان نورالله خان ابراهیمی) وکیل دوره ۱۸ از کرمان .
- ابراهیمی** - ویلیام ابراهیمی . فرزند سموئیل (پزشک) . متولد ۱۲۹۸ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از طرف اقلیت آشوری و کلدانی .
- ابراهیمی دریانی** - مهدی ابراهیمی دریانی . فرزند مرحوم علی (تاجر) . متولد ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات حدود متعارف . تاجر و نماینده دوره ۲ از تبریز .

- ابراهیمی ریگی** - جوادخان ابراهیمی ریگی. فرزند سردار عیدو خان (سلاک). متولد ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. سلاک و نماینده دوره ۱ از بلوچستان.
- ابریشم کار** - محمد ابریشم کار. فرزند مرحوم حاج اسمعیل (تاجر). متولد ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱ از شوشتر.
- ابطحی** - جعفر ابطحی. فرزند سید محمد (.....). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از شیراز.
- آبکار** - بطروس آبکار. فرزند خاچیک (.....). متولد ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات کارمند بازنشسته دولت و نماینده دوره ۱ از طرف آرامنه جنوب.
- ابوالوردی** - شیخ علی مجتهد ابوالوردی. فرزند (روحانی) متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. محضر دار و مدرس و وکیل دوره ۲ از شیراز.
- ابوالقاسم میرزا** - شاهزاده ابوالقاسم میرزا. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از کرمانشاه.
- اتابکی** - حاج میرزا احمدخان اتابکی. فرزند مرحوم حجت الاسلام حاج سید جواد (روحانی). متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از فسا.
- احتشام** - دکتر احمد احتشام. فرزند سیرزا محمد خلیل (.....). متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی از دارالفنون تهران. طبیب و نماینده دوره های ۵-۸-۹-۱۰ از اصفهان.
- احتشام الاطباء** - سید هاشم احتشام الاطباء. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات حدود عالی. طبیب مجاز و نماینده دوره اول از ترشیز (کاشمر).
- احتشام السلطنه** - میرزا محمود خان احتشام السلطنه علامیر. فرزند محمد رحیم خان قاجار دولو «علاء الدوله». (کارمند دربار) متولد ۱۲۳۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱-۳- از تهران.
- احتشام زاده گنج بخش** - سید علیرضا خان احتشام زاده گنج بخش. فرزند احتشام الواعظین (روحانی). متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی از مدرسه سیاسی تهران. کارمند دولت و نماینده دوره های ۶-۷-۸-۹-۱۰ از تهران و ساوه و زرند.
- احسن الدوله** - میرزا احسن خان احسن الدوله. فرزند (.....). متولد حدود دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره اول از تبریز.
- احمدی** - سید فاضل احمدی کاشانی. فرزند حاج سید صدرالدین (روحانی). متولد ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره های ۳ و ۴ از شاهرود (در واقعه کودتای ۱۲۹۹ شمسی از وکالت مجلس استعفا داد).
- احمدی** - شیخ یحیی احمدی کرمانی. فرزند مرحوم حاج احمد حجة الاسلام (از فقهای معروف و مؤلف. تاریخ عمومی). متولد ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. از علمای متعین و مالک و نماینده دوره اول و سوم از کرمان.
- احمدی** - صادق احمدی. فرزند عباس (تاجر) متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از سنقر.

اخگر - میرزا احمد خان اخگر. فرزند حاج ابراهیم ملایاشی (واعظ). متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند لشکری و نماینده دوره‌های ۱۳۷۵ از بوشهر.

۱. **اخوان** - احمد اخوان فرزند مرحوم حاج علی اکبر اخوان (مالک و تاجر عمده). متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه (فارغ التحصیل مدرسه آمریکائی). تاجر و مالک عمده و نماینده دوره های ۱۴ و ۱۵ از کاشان و دوره ۱۸ از تهران.

اخوان - مهندس عباس اخوان. فرزند مرحوم ابوالقاسم (تاجر). متولد ۱۳۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی، کارمند دولت و مالک و نماینده دوره ۲۱ از مشهد.

آخوند گرانانی - محمد آخوند داز گرانانی. فرزند آقا جیق بای (از رؤسای ایل ترکمن وملاک وازطایفه جعفر بای یموت) متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. رئیس ایل ترکمن وملاک و روحانی، نماینده دوره های ۶۲، ۶۷، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵

اخوی - جمال الدین اخوی . فرزند مرحوم حاج سید نصرالله اخوی (کارمند دولت و نماینده مجلس) متولد ۱۲۷۱ شمسی . دارای دیپلم Grimino logie از پاریس . کارمند دولت و نماینده دوره ۲ . از تهران .

اخوی - حاج سید نصرالله اخوی تهرانی. فرزند مرحوم سید محمد رضا سادات اخوی (روحانی) متولد ۱۲۴۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و کارمند دولت و نماینده دوره های ۲ و ۳ از تهران (در دوره سوم بواسطه عضویت محکمه تمیز از وکالت استعفا داد. ربیع الاول ۱۳۳۳).

اخوی - حاج سید ابراهیم اخوی تهرانی. فرزند سید جواد اخوی تهرانی (روحانی). متولد دارای تحصیلات از اصناف و نماینده دوره اول از طرف «صنف بزاز خیر فروش» تهران؛

ادیب التجار - میرزا محمد ادیب التجار اصفهانی. فرزند میرزا عبد الکریم اصفهانی..... متولد..... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۲ از قزوین.

ادیب گلپایگمان- میرزا محمد باقر ادیب گلپایگانی. فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات.....
نماینده دوره های اول و دوم از گلپایگان.

ادیب سمیعی - نادر ادیب سمیعی . فرزند میرزا ربیع خان (.....) متولد ۱۳۹۵ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضایی از آمریکا . کارمند دولت و مالک و نماینده دوره ۲۱ از لنگرود

آدینه آخوند - یارعلی آدینه جان آخوند جعفریای. فرزند صفرخان (مالک و رئیس ایل جعفریای و روحانی)
متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و مالک و نماینده دوره های
۴ و ۵ از طرف تراکمه گنبد قابوس

آراسته - مهندس بهمن آراسته . فرزند مرحوم محمد (کارمند دولت) . متولد ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از آمریکا . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ ارزشانند .

ارباب - مهدی ارباب. فرزند رضا (.....) متولد ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از بلوچستان، و ۱۸ و ۱۹ از بندرعباس.

اردبیلی - سیدحسین اردبیلی فرزند متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . روحانی و مدیر روزنامه خراسان ونماینده دوره ۲ از خراسان .

اردبیلی - سیدجلیل اردبیلی . فرزند (روحانی) متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح .
روحانی و مالک و نماینده دوره ۲ از اردبیل .

اردبیلی - محمدرضا اردبیلی . فرزند مرحوم حاج علی اصغر (مالک) . متولد ۱۲۶۶ شمسی . دارای تحصیلات
متعارف . مالک و تاجر و نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از اردبیل .

اردبیلی - مهندس بیوک اردبیلی . فرزند مرحوم حاجی مهدی (مالک و تاجر) . متولد ۱۲۹۱ شمسی ، دارای
تحصیلات عالی در رشته کشاورزی . مالک و کارمند دولت (استاد دانشگاه) . نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ از تبریز .

اردلان - عباس قلی اردلان . فرزند ابوالحسن اردلان «فخرالممالک» (از خوانین مالک و کارمند دولت) .
متولد ۱۲۷۹ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته امور مالی از لندن . کارمند دولت و نماینده
دوره ۲ از سنندج .

اردلان - ناصر قلی اردلان . فرزند ابوالحسن اردلان «فخرالممالک» (از خوانین مالک و کارمند دولت) متولد
۱۲۷۳ شمسی . دارای تحصیلات حدود دیپلم از تهران و بلژیک . کارمند دولت و نماینده دوره های
۱۴، ۱۵ و ۱۶ از سنندج .

اردلان - میرزا امان الله اردلان «حاج عزالممالک» . فرزند ابوالحسن اردلان «فخرالممالک» (از خوانین مالک
و کارمند دولت) متولد ۱۲۶۴ شمسی . دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود عالی . مالک
و کارمند دولت و نماینده دوره های ۲، ۳، ۴، ۵، ۸ و ۹ از خوزستان «دزفول» و کردستان .

آرداشس - اوانس آرداشس آوانسیان . فرزند متولد دارای تحصیلات شغل
نماینده دوره ۱۴ از طرف ارامنه شمال .

ارسنجانی - زین العابدین ارسنجانی . فرزند سید محمد حسین (مالک) . متولد ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات
متوسطه . مالک و نماینده دوره ۲۱ از کرج .

ارسنجانی - دکتر حسن ارسنجانی . فرزند سید محمد حسین (کشاورز) متولد ۱۲۷۱ شمسی . دارای تحصیلات
عالی . مدیر روزنامه داریا و نماینده دوره ۱۵ از لاهیجان .

ارفع - مهندس حیدر علی ارفع . فرزند زین العابدین . (کارمند بازنشسته دولت و مالک) متولد ۱۲۹۷ شمسی .
دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از داراب .

اریه - مراد اریه . فرزند مرحوم حاج امام رافائیل (.....) متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی . دارای تحصیلات
تاجر و نماینده دوره های ۱۴، ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ از طرف کلیمیان .

آزاد - عبدالقدیر آزاد . فرزند جان محمد سبزواری (مالک) . متولد ۱۲۷۲ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود
سطح . مدیر روزنامه آزاد (یاسابقه کارمندی در اداره پست تربت حیدریه) و نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از سبزوار .

آزادی - جواد آزادی . فرزند شیخ محمد حسین حیات (مدیر روزنامه حیات و کارمند دولت) . متولد ۱۲۷۵ شمسی .
دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . مدیر روزنامه عصر آزادی و کارمند دولت . نماینده دوره های
۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از لار (در دوره ۱۴ فوت شد) .

آزمین - اسماعیل آزمین . فرزند حسن (.....) متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی . دارای تحصیلات مالک و
نماینده دوره ۲۰ از آمتارا .

اژدری - محمدحسین اژدری. فرزند غلامحسین. (.....) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات.....
تاجر و نماینده دوره ۲ از بافت.

اسپهبیدی - غلامرضا اسپهبیدی. فرزند مرحوم هدایت (مالک). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه
از بیروت. مالک و نماینده دوره ۲ از ساری.

استخر - محمدحسین استخر. فرزند اسدالله (واعظ) متولد ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی
مدیر روزنامه استخر (باسابقه کارمندی دولت). نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از شیراز.

استرآبادی - حاج شیخ غلامحسین استرآبادی. فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات..... نماینده
دوره اول از استرآباد.

استرآبادی - حاج شیخ محمدحسین استرآبادی. فرزند مرحوم حاج شیخ نصرالله (روحانی). متولد حدود ۱۲۴۰ شمسی.
دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره های ۳ و ۴ از استرآباد.

استرآبادی - حاج محمدتقی استرآبادی. فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات..... شغل.....
نماینده دوره اول از استرآباد.

اسدی - سامان اسدی. فرزند محمدولی خان اسدی «مصباح دیوان» (مالک و نماینده مجلس و کارمند آستان قدس
رضوی). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی از دانشگاه کمبریج انگلستان. مالک
و کارمند دولت. نماینده دوره های ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از سیستان و دوره ۱۵ از مشهد.

اسدی - دکتر محمدحسین اسدی. فرزند محمدولی خان اسدی «مصباح دیوان» (نماینده مجلس و مالک و کارمند
آستان قدس رضوی) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. طبیب و
مالک و نماینده دوره های ۱۹ و ۲۰ از دره گز و دوره ۲۱ از مشهد.

اسدی - میرزا علی اکبر خان اسدی. فرزند محمدولی خان «مصباح دیوان» (مالک و کارمند آستان قدس رضوی و
نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۸۳. دارای تحصیلات..... مالک و نماینده دوره ۱۱ از سیستان

اسدی - میرزا محمدولی خان اسدی «مصباح دیوان». فرزند مرحوم میرزا علی اکبر (کشاورز) متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی.
دارای تحصیلات متعارف. خرده مالک و نماینده دوره های ۴، ۵ و ۶ از سیستان.

اسدی سمیعی - مهندس عباس اسدی سمیعی. فرزند مرتضی قلی (کارمند دولت و مالک). متولد ۱۳۱۱ شمسی.
دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از ایران و آمریکا. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱
از فومن.

اسعد بختیاری - محمدتقی خان اسعد بختیاری «امیر جنگ». فرزند مرحوم حاج علی قلی خان سردار اسعد (مالک
عمده و وکیل مجلس) متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات..... عمده مالک و نماینده
دوره های ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از ساوه و زرنود و فول (در دوره نهم مجلس شورای ملی از ایشان سلب
مصونیت گردید و مدت ۱ سال زندانی بود تا این که در وقایع شهریورماه ۱۳۲۰ آزاد و مجدداً
بنماینده گی مجلس انتخاب گردید).

اسفندیاری - حسن اسفندیاری «حاج محتشم السلطنه». فرزند محمدخان صدیق الملک (کارمند دربار ناصرالدین
شاه و کارمند وزارت امور خارجه) متولد ۱۲۸۳ قمری. دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود
عالی (دیپلمه دارالفنون) نماینده دوره های ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تهران.

اسفندیاری - میرزا حسین خان اسفندیاری «سردار نصرت». فرزند مرتضی قلی خان «وکیل الملک» (کارمند دولت) متولد ۱۲۸۱ قمری. دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از جیرفت.

اسفندیاری - رستم اسفندیاری «رفعت الدوله وکیل الملک ثانی». فرزند مرتضی قلی خان «وکیل الملک» (مالک و کارمند دولت) متولد ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت نماینده دوره های ۳ و ۴ از جیرفت.

اسفندیاری - محمدنقی اسفندیاری «منتخب الملک». فرزند محمد قلی خان اسفندیاری «منتخب الملک» (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۱ و ۱۲ از بابل.

اسفندیاری - میرزا مهدی خان اسفندیاری «حاج نصیر السلطنه». فرزند مرحوم حاج محتشم السلطنه اسفندیاری. (نماینده مجلس و مالک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۳۰۲ قمری. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از بابل.

اسفندیاری - ملک منصور اسفندیاری. فرزند محمد جواد (کارمند دولت و مالک) متولد ۱۳۰۱ قمری. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و فلسفه از ایران. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از کرمان.

اسکندری - ایرج اسکندری. فرزند یحیی اسکندری (از شاهزاده گان مالک) متولد دارای تحصیلات عالی. روزنامه نگار و کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از ساری.

اسکندری - عباس اسکندری. فرزند (از شاهزادگان مالک) متولد ۱۲۷۶ شمسی، دارای تحصیلات عالی از خارج. مالک و روزنامه نگار و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۵ از همدان.

اسکندری - سیف الله اسکندری. فرزند مرحوم اسکندر خان سردار مخم (کارمند دولت و مالک) متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت، مالک. نماینده دوره ۵ از تبریز.

اسکندری - شاهزاده سلیمان میرزا اسکندری «محسن». فرزند شاهزاده محسن میرزا کفیل الدوله (کارمند دولت از شاهزادگان مالک) متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره های ۳ از اصفهان و ۲، ۴ و ۵ از تهران.

اسکندری - امیر نصرت الله اسکندری «امیر نصرت». فرزند مرحوم اسکندر خان سردار مخم (مالک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. عمده مالک و کارمند دولت نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از تبریز.

اسکندری - یحیی میرزا اسکندری «ثقة الاسلام». فرزند شاهزاده محسن میرزا کفیل الدوله (کارمند دولت و مالک) متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره اول از طرف شاهزادگان تهران.

اسلامی - سید عباس اسلامی. فرزند سید علی ثقة الاسلام (روحانی) متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و علوم. روزنامه نگار (روزنامه زبان ملت) و وکیل دادگستری. نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از بابل.

اسماعیل - شیخ اسماعیل. فرزند متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره اول از قاینات.

- آشتیانی** - میرزا ابراهیم آشتیانی. فرزند حاج میرزا مرتضی آشتیانی (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۴۰۶ و ۱۴۰۷ از ایوانکی.
- آشتیانی** - دکتر جواد آشتیانی. فرزند حاج میرزا هاشم آشتیانی. (روحانی و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی از پاریس. پزشک و نماینده دوره ۱۵ از تهران.
- آشتیانی** - میرزا محمد هاشم آشتیانی. فرزند حاج میرزا حسن آشتیانی (روحانی) متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره‌های ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸ - از تهران.
- آشتیانی زاده** - محمد رضا آشتیانی زاده. فرزند میرزا هاشم آشتیانی (روحانی و نماینده مجلس) متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و تاجر و کارمند دولت. و نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از ایوانکی.
- اشرف الادبا** - اشرف الادبا. فرزند متولد حدود دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از فیروزکوه.
- اصغر زاده پارسا** - حاج محمد رضا اصغر زاده پارسا. فرزند مرحوم حاجی علی اصغر (.....) متولد حدود ۱۲۳۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از خوی و سلماس.
- آصف** - محمد رضا آصف. فرزند فرج الله آصف. (ملاک و وکیل مجلس). متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. عمده مالک و نماینده دوره ۶ از سنندج.
- آصف** - فرج الله آصف «سردار معظم». فرزند آصف دیوان (عمده مالک) متولد ۱۲۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره‌های ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ از سنندج.
- آصف تاج بخش** - دکتر محمد قلی آصف تاج بخش. فرزند حاج علی قلی (.....) متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی از اروپا. ملاک و پزشک و نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از شاهرود.
- آصف وزیری** - محمد حسن آصف وزیری. فرزند مرحوم سرهنگ محمد جعفر آصف وزیری (کارمند لشکری) متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. مالک و کارمند دولت، نماینده دوره ۲۰ از ریوان.
- اصفهان‌نی** - میرزا آقا اصفهانی «اعتماد الملک». فرزند آقا خان اعتمادی (.....) متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه. خطیب و روزنامه نگار (مدیر روزنامه عصر) و نماینده دوره اول از آذربایجان.
- اصفهان‌نی** - میرزا جعفر اصفهانی. فرزند حاجی علی اکبر معتمدالتجار (تاجر) متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تبریز.
- اصفهان‌نی** - میرزا علی اصفهانی. فرزند متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره ۲ «وکیل مجلس (۱) و بجای مرتضی قلی خان بختیاری انتخاب شد».
- اصفهان‌نی** - میرزا محمود اصفهانی. فرزند متولد دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره اول از طرف تجار تهران.
- اصفهان‌نی** - میرزا محمد هادی اصفهانی «جواهری». فرزند متولد دارای تحصیلات نماینده دوره اول از طرف اصناف اصفهان.

اصفهانى - د کترموسى اصفهانى «آيت الله زاده». فرزند مرحوم سيد حسن (روحانى) متولد حدود ۱۳۰۹ شمسى. داراى تحصيلات عالي و نماينده دوره ۲ از لنجان.

اصفهانى - سيد ابوالحسن اصفهانى. فرزند متولد داراى تحصيلات شغل نماينده دوره ۲ (از علماء طراز اول و در ذبحجه ۱۳۲۸ بدون حضور در مجلس مستعفى شد).

اصفهانيان - محمد ابراهيم اصفهانيان. فرزند محمد جعفر (مالک). متولد حدود ۱۲۷۵ شمسى. داراى تحصيلات متعارف. مالک و تاجر و نماينده دوره هاى ۱۱ و ۱۳ از تبريز.

آصفى - مهندس غلامرضا آصفى. فرزند داود (کارمند دولت). متولد ۱۲۹۷ شمسى. داراى تحصيلات عالي در رشته کشاورزى از ايران و آمريکا. کارمند دولت و نماينده دوره ۲۱ از تربت جام.

اعتبار - دکتر عبدالحسين اعتبار. فرزند احمد اعتبار «اعتبار الدوله» (نماينده مجلس و مالک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۹۰ شمسى. داراى تحصيلات عالي در رشته اقتصاد. مهندس و نماينده دوره هاى ۱۴ و ۱۵ از بروجرد.

اعتبار - دکتر عبدالحميد اعتبار. فرزند سيد احمد اعتبار «اعتبار الدوله» (مالک و کارمند دولت و نماينده مجلس) متولد حدود ۱۲۹۹ شمسى. داراى تحصيلات عالي در رشته حقوق. مالک و کارمند دولت. نماينده دوره ۲ از اسدآباد.

اعتبار الدوله - ميرزا سيد احمد خان اعتبار الدوله. فرزند مرحوم سيد حسن خان (مستوفى). متولد حدود ۱۲۶۹ شمسى. داراى تحصيلات متعارف. کارمند دولت و نماينده دوره هاى ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از بروجرد.

اعتبار السلطنه - حاج اسمعيل خان اعتبار السلطنه. فرزند مرحوم ابوالحسن خان (.....). متولد حدود ۱۲۳۰ شمسى. داراى تحصيلات مالک و کارمند دولت و نماينده دوره ۳ از بيم.

اعتصام زاده - ابوالقاسم خان اعتصام زاده. فرزند مرحوم ميرزا غلامحسين خان اعتصام السلطان (روزنامه نگار). متولد حدود ۱۲۷۰ شمسى. داراى تحصيلات حدود عالي. روزنامه نگار (مدیر روزنامه ستاره جهان) و نماينده دوره هاى ۱۰ و ۱۱ از بجنورد.

اعتصام الملک - ميرزا يوسف خان اعتصام الملک. فرزند ميرزا ابراهيم اعتصام الملک آشتيانى (.....). متولد حدود داراى تحصيلات عالي شغل نماينده دوره دوم (وکیل مجلس بجای ميرزا اسماعيل خان نوبرى).

اعتمادى - دکتر محمد حسن اعتمادى. فرزند مرحوم محمد باقر (ملاک). متولد ۱۲۹۷ شمسى. داراى تحصيلات عالي در رشته پزشکى از ايران. پزشک و کارمند دولت و نماينده دوره هاى ۲ و ۲۱ از قائن.

اعتمادى - محمدعلى اعتمادى «اعتماد التوليه». فرزند مرحوم عبدالسين اعتماد التوليه (ملاک و سرکشیک آستانه حضرت عبدالعظيم). متولد ۱۲۵۷ شمسى. داراى تحصيلات حدود متعارف. ملاک و کارمند آستانه حضرت عبدالعظيم. نماينده دوره ۱۴ از شهر رى.

اعزاز السلطنه - آقاخان اعزاز السلطنه. فرزند اعزاز الملک (ملاک) متولد حدود ۱۲۵۷ شمسى. داراى تحصيلات حدود متوسطه. ملاک و نماينده دوره ۳ از سنندج.

اعزاز نيك پى - عزيز الله اعزاز نيك پى. فرزند احمد مفخم نيك پى (ملاک) متولد حدود ۱۲۷۶. داراى تحصيلات حدود متوسطه. کارمند دولت و مالک عمده. نماينده دوره ۱۵ از اصفهان.

افشار - محمود افشار. فرزند علی نقی افشار (ملاک) متولد حدود ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک و نماینده دوره ۱۸ از مراغه.

افشار - منوچهر افشار. فرزند محمد حسین افشار. (.....) متولد حدود ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات مالک و نماینده دوره ۲۰ از بهاباشان.

افشار - دکتر فریدون افشار. فرزند علی (.....) متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی از آمریکا. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۹ از رضائیه.

افشار استاجلو - میرزا حسین خان افشار استاجلو. فرزند مرحوم میرزا رحیم خان میرپنجه (ملاک) متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی. عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از رضائیه.

افشار - یار محمد خان افشار سردار سعید. فرزند محمد حسن خان سردار کل (مالک) متولد حدود ۱۲۵۹ شمسی. دارای تحصیلات در حدود متوسطه. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از بجنورد.

افشار صادقی - محسن افشار صادقی. فرزند مرحوم آقا اسماعیل افشار صادقی (تاجر) متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره های ۱۴، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ از رضائیه.

آقازاده - حسن آقازاده سبزواری. فرزند (مالک) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم در حدود مدرسی. روحانی و مالک و نماینده دوره های ۶، ۷ و ۸ از سبزوار.

آقایان - حسین آقایان. فرزند سید کاظم آقایان (.....) متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و تاجر و کشاورز. نماینده دوره های ۶ و ۷ از شاهرود.

آقایان - دکتر الکساندر آقایان. فرزند متولد دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق کارمند دولت (استاد دانشگاه) و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۴ از طرف ارامنه جنوب.

آقایان - فلیکس آقایان. فرزند دکتر الکساندر آقایان (وکیل دادگستری و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی مشاور اقتصادی و حقوقی و نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۲۰ و ۲۱ از طرف ارامنه جنوب.

اقبال - محمد رضا اقبال. فرزند متولد دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از کرمان.

اقبال - میرزا علی خان اقبال «اقبال السلطان» فرزند ابوتراب اقبال التولیه (وکیل مجلس و ملاک و اجاره کار آستانه رضوی) متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵ و ۱۶ از بیرجند و مشهد (دوره ۸ از دره گز).

اقبال - عبدالوهاب اقبال. فرزند مرحوم ابوتراب اقبال التولیه «مقبل السلطنه» (وکیل مجلس و ملاک و اجاره کار آستانه رضوی) متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره ۱۶ از کاشمر.

اقبال - دکتر منوچهر اقبال. فرزند مرحوم ابوتراب اقبال التولیه «مقبل السلطنه» (وکیل مجلس و ملاک و اجاره کار آستانه رضوی) متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از پاریس. پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره ۲۰ از مشهد.

اقبال التولیه - حاج میرزا ابوتراب اقبال التولیه «مقبل السلطنه». فرزند مرحوم حاج عبدالوهاب (زارع) متولد

حدود ۱۲۴۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و اجاره کارآستانه رضوی. نماینده دوره ۴ از ترشیز (کاشمر).

اقبالی - سید ابوالفضل اقبال. فرزند سید مهدی قلی (.....) متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته زبان و ادبیات عرب. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از آستارا.

اکبر - اسماعیل اکبر. فرزند محمد خان اکبر (عمده مالک). متولد حدود ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی از ایران و اروپا. مهندس کشاورزی و مالک و نماینده دوره ۲ از رشت.

اکبر - میرزا صادق خان سردار معتمد (اکبر). فرزند مرحوم حاج میرزا مهدی خان گیلانی (ملاک). متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۸، ۴، ۳ و ۸ از رشت.

اکبر - حسن اکبر. فرزند مرحوم صادق خان اکبر «سردار معتمد» (ملاک عمده و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از رشت.

اکبر - محسن اکبر. فرزند فتح الله اکبر «سردار منصور سپه دار اعظم» (مالک و کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از فرانسه. مالک عمده و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از رشت.

اکبر - فتح الله خان اکبر «سردار منصور سپه دار اعظم». فرزند مرحوم حاج میرزا محمد علی خان گیلانی (ملاک) متولد حدود ۱۲۳۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از گرگان و دوره ۵ از رشت.

البرزی - کهزاد البرزی. فرزند جابر (زارع) متولد ۱۳۰۳ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارگر شرکت نفت و زارع و نماینده دوره ۲۱ از مسجد سلیمان.

الفت - محمد باقر الفت. فرزند (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از اصفهان.

الموتی - دکتر مصطفی الموتی. فرزند محمد حسین الموتی (ملاک) متولد حدود ۱۳۰۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد. روزنامه نگار (مدیر روزنامه داد و صبح امروز) و کارمند دولت و نماینده دوره های ۲۰ و ۲۱ از الموت.

امام جمعه - شیخ محمد علی امام جمعه. فرزند مرحوم حاج شیخ یحیی امام جمعه (روحانی) متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و روحانی و نماینده دوره های ۶ و ۷ از شیراز.

امام جمعه اهری - میرزا ابراهیم امام جمعه اهری. فرزند مرحوم میرزا مهدی قاضی (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی (امام جماعت) و مالک. و نماینده دوره ۶ از اهر.

امام جمعه خوئی - حاج میرزا یحیی امام جمعه خویی. فرزند حاج میرزا اسد الله امام جمعه (از روحانیون معروف) متولد دارای تحصیلات قدیم اجتهاد. روحانی و نماینده دوره های ۱ و ۲ و ۳ از تهران.

امام مردوخ - حبیب الله امام مردوخ. فرزند شیخ شکر الله امام جمعه. متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. امام جمعه سمنج و سردفتر اسناد رسمی. نماینده دوره های ۲ و ۳ از سمنج.

امامی - میرزا جواد خان امامی - فرزند حضرت آیت الله حاج میرزا یحیی امام جمعه خوئی (روحانی و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره های ۵ و ۶ از خوی و دوره ۹ از تبریز.

امامی - صفا امامی. فرزند مرحوم میرزا عبدالوهاب (تاجر). متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. تاجر و نماینده دوره ۱۵ از اصفهان.

امامی - حیدر علی امامی. فرزند مرحوم عبدالوهاب (تاجر). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره های ۱۱ از نجف آباد و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ از شهرکرد و اصفهان.

امامی - دکتر احمد امامی. فرزند غلام علی (...). متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. کارمند دولت و رئیس بیمارستان بانک ملی. نماینده دوره ۲ از تهران.

امامی - دکتر سید حسن امامی «امام جمعه تهران» فرزند مرحوم ابوالقاسم امام جمعه (روحانی و مالک). متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت (باسابقه قضاوت) و امام جماعت تهران و نماینده دوره ۱۷ از اهر.

امامی - دکتر علی اکبر امامی اهری. فرزند محمد ابراهیم امام جمعه (روحانی و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از اهر.

امامی خوئی - جمال امامی خوئی. فرزند مرحوم حاج میرزا یحیی امام جمعه خوئی (روحانی و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی از ایران و اروپا. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۴ از خوی و ۱۶ از تهران.

امامی خوئی - نورالدین امامی خوئی. فرزند مرحوم حاج شیخ یحیی امام جمعه خوئی (روحانی و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از خوی.

امامی خوئی - دکتر عبدالعالی امامی خوئی. فرزند محمد امین (روحانی). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته داروسازی از ایران. کارمند دولت و مالک و نماینده دوره ۲۱ از خوی.

امجد السلطان - امجد السلطان. فرزند حاج مجد الدوله (کارمند دربار ناصرالدین شاه). متولد دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره اول از تهران از طرف قاجاریه.

آموزگار - محمد علی آموزگار. فرزند میر محمد نور (کارمند دولت). متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی «کلاس قضائی». کارمند دولت و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۲۱ از بندرلنگه.

امید سالار - محمد رضا امید سالار. فرزند مرحوم احمد سالار نظام (ملاک و تاجر). متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ از آباده.

امیر ابراهیمی - بزرگ امیر ابراهیمی. فرزند خسرو ابراهیمی (ملاک). متولد ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. کارمند دولت و ملاک. نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از تبریز.

امیر ابراهیمی - میرزا محمد علی خان امیر ابراهیمی «نصرت الممالک». فرزند حسین علی نصرت الممالک (ملاک). متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک. نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از رفسنجان.

امیر احتشام - محمد اسماعیل خان امیر احتشام «وکیل الملک». فرزند فتح علی خان وکیل الممالک (ملاک و کارمند دولت) متولد ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی (دیپلمه مدرسه سیاسی تهران). کارمند دولت و ملاک و نماینده دوره ۵ از بم.

امیر احتشامی - عبدالحسین امیر احتشامی. فرزند مرحوم اسماعیل احتشام الممالک کردی (ملاک). متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. عمده مالک و نماینده دوره ۱۸ از کرمانشاه.

امیر احمدی - اکبر امیر احمدی. فرزند عباس (معمار) متولد ۱۳۱۱. دارای تحصیلات متعارف. بلور ساز و نماینده دوره ۲۱ از تهران.

امیر اعلم - دکتر امیر خان امیر اعلم. فرزند مرحوم حاج میرزا علی اکبر معتمد الوزراء (کارمند دولت). متولد ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از پاریس. کارمند دولت و طبیب. نماینده دوره های ۲ و ۸ از مشهد و ۹ و ۸ از شاهرود و ۷ از دره گز.

امیر افشاری - محمد حسن امیر افشاری. فرزند مرحوم محمد علی خان (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و نماینده دوره های ۱۶ و ۱۷ از زنجان.

امیر بختیار - رستم امیر بختیار. فرزند مرحوم یوسف امیر مجاهد (ملاک) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۹ و ۲۰ از شهر کرد.

امیر تیمور کلایی - محمد ابراهیم خان امیر تیمور کلایی. فرزند علی مراد خان نصرت الممالک (رئیس ایل و ملاک) متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. عمده مالک و رئیس ایل تیموری نماینده دوره های ۶، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تون و طیس و کاشمر و دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۴ و ۱۵ از مشهد و دوره ۱۸ از فردوس.

امیر حکمت - دکتر علی امیر حکمت. فرزند عبدالحسین خان (.....). متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از ایران و اروپا. پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۹ از شاهرود.

امیر حسینی - امیر ناصر امیر حسینی خاج. فرزند مرحوم احمد خان سیف الممالک (ملاک) متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره ۴ از ساوه و زرنند.

امیر زاده شمس - میر هاشم امیر زاده شمس. فرزند مرحوم حاج محمد رضی (تاجر.....). متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات..... تاجر و نماینده دوره ۲۰ از بندر عباس.

امیر سلیمان - امیر علی خان امیر سلیمان. فرزند..... (ملاک) متولد..... دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره اول از طرف شاهزادگان تهران.

امیر عشایری - علی امیر عشایری، فرزند حاج قره نی آقا (رئیس ایل و ملاک) متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی، دارای تحصیلات متعارف. رئیس ایل و عمده مالک. نماینده دوره ۲ از مهاباد.

امیر لک - قلی امیر لک فرزند علی نقی (.....). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و تاجر و مالک و نماینده دوره ۲۰ از خوی.

امیر نظام - حاج عبدالله خان امیر نظام. فرزند مرحوم اعتماد السلطنه (ملاک عمده و رئیس فوج) متولد ۱۲۳۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و رئیس فوج. نماینده دوره ۳ از همدان.

امیر نیرومند - دکتر عیسی قلی خان امیر نیرومند. فرزند مرحوم آقا رجب علی خان (....). متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی.

دارای تحصیلات عالی در رشته طب از لندن. طبیب و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ از نجف آباد اصفهان.

امیر ممتاز - میرزا سید حسن خان امیر ممتاز. فرزند میرزا ابوالقاسم خان مستوفی تفرشی (.....) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از مشهد.

امیری - مظفر امیری. فرزند حبیب الله امیری (ملاک). متولد حدود ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و مقاطعه کار. نماینده دوره ۲ از گرمسار.

امیری قراغزلو - غلامحسین امیری قره گز او. فرزند مرحوم امیرارفع (ملاک) متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. مالک و کارمند شرکت نفت ملی ایران. نماینده دوره ۶ از همدان. **امیر مؤید سواد کوهی** - اسماعیل امیر مؤید سواد کوهی. فرزند مرحوم ابراهیم خان (مالک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۳۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی. عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از ساری.

امین - حبیب الله خان امین. فرزند مرحوم حاج سید محمد علی (تاجر) متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود سطح. تاجر و نماینده دوره‌های ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ از اصفهان.

امین - دکتر شفیع امین. فرزند مرحوم سیده حسن. (تاجر) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از اروپا. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۹ و ۱۰ از تبریز.

امین - دکتر رفیع امین. فرزند حاج امین التجار (تاجر) متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی از بیروت. مالک و پزشک و نماینده دوره ۶ از تبریز.

امین - مرتضی امین. فرزند مرحوم حاج میرزا شفیع امین التجار (تاجر) متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و تاجر و نماینده دوره‌های ۱۰ و ۱۱ از تبریز.

امین التجار - حاج علی اکبر امین التجار. فرزند حاج غلام علی (تاجر) متولد حدود ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۸، ۹ از تربت حیدریه.

امین التجار - حاج میرزا حبیب الله امین التجار اصفهانی. فرزند مرحوم حاج سید محمد علی امین التجار (ملاک و تاجر) متولد ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. تاجر و نماینده دوره ۴ از اصفهان.

امینی - ابوالقاسم امینی. فرزند حاج میرزا محسن امین الدوله «امین الملک» (مالک.....) متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک عمده و روزنامه نگار (مدیر روزنامه امید ایران) با سابقه استانداری و کارمندی وزارت دربار. نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از رشت.

امینی - دکتر علی امینی. فرزند حاج میرزا محسن خان امین الدوله «امین الملک» (مالک) متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و اقتصاد از پاریس. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از تهران.

امینی خراجی - عبدالوهاب امینی خراجی. فرزند شیخ احمد (کشاورز) متولد حدود ۱۳۰۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره ۲۱ از میناب.

امین الواعظین - ناظم دفتر امین الواعظین. فرزند..... متولد حدود..... دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره ۴ از طرف ایل قشقایی.

- انتظام الحکماء** - میرزا علی انتظام الحکما. فرزند حاج ملا اسماعیل نوری (.....) متولد (.....) دارای تحصیلات عالی در رشته طب قدیم. طبیب و نماینده دوره دوم (وکیل مجلس بجای فاتح الملک انتخاب شد).
- انصاری** - علی خان انصاری «نصرت السلطان». فرزند متولد دارای تحصیلات عالی از هندوستان. کارمند دولت و نماینده دوره اول از تهران.
- انصاری** - مهندس اسماعیل انصاری. فرزند علی (کارمند دولت) متولد ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از شوش.
- انگجی** - سید محمد علی انگجی. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره ۱۷ از تبریز.
- انوار اردکانی** - سید یعقوب انوار اردکانی (صدرالعلماء). فرزند مرحوم آقاسید خلیل (واعظ). متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مدرس و روحانی و نماینده دوره دوم از خراسان و دوره های ۴، ۶ و ۷ از شیراز و دوره ۵ از ایلات خمسه و دوره های ۱۲ و ۱۳ از کاشان.
- انوشیروانی** - قادر خان انوشیروانی. فرزند مرحوم عزیزخان بابامیری «ملاک». متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره ۱۵ از سقز.
- اوحدی** - محمد علی اوحدی. فرزند حاج شیخ رمضان (واعظ) متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ از اصفهان.
- اورنگی** - عبدالحسین خان اورنگ (شیخ الملک). فرزند ملا عبدالرسول (روحانی) متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۳، ۴، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸ و ۱۹ از همدان و بیجار و قومن.
- اورنگی** - اورنگ (وقار السلطنه). فرزند مرحوم میرزا محمد شفیع فرهنگ شیرازی معروف بمیرزا کوچک و متخلص بوصال شیرازی (مالک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از ایل خمسه.
- اوزار** - عزت الله اوزار. فرزند حسین (مدیر کارخانه). متولد حدود ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. رئیس صنف لاستیک فروشان و نماینده دوره ۲۱ از تهران.
- اولیاء** - سید اسان الله اولیاء. فرزند سید مرتضی (مالک). متولد حدود ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود سیکل اول متوسطه. خرده مالک و نماینده دوره ۲۱ از بم.
- اهری** - دکتر قاسم اهری. فرزند مرحوم حاج حسن (ملاک) متولد ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته پزشکی. مالک و پزشک و نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از اهر.
- اهری** - کریم اهری. فرزند مرحوم محمد علی (مالک) (.....) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی (دیپلمه کشاورزی). کارمند دولت و ملاک. نماینده دوره ۲۰ از اهر و ۲۱ از کلیبر.
- ایپکچیان** - فتح علی ایپکچیان. فرزند متولد دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۴ از تبریز.

آیت الله زاده - حاج شیخ اسماعیل آیت الله زاده رشتی . فرزند مرحوم میرزا حبیب الله رشتی (مالک و روحانی) ..
متولد دارای تحصیلات قدیم عالی «اجتهاد» . مالک و روحانی و نماینده دوره ۳ از لاهیجان .
آیت الله زاده - میرزا سید علی اکبر آیت الله زاده اصفهانی . فرزند حجت الاسلام اصفهانی (روحانی) . متولد حدود
..... دارای تحصیلات قدیم حدود عالی «اجتهاد» . روحانی و نماینده دوره ۶ از خمسه زنجان
آیت الله زاده - میرزا محمد رضا آیت الله زاده شیرازی . فرزند محمد تقی «آیت الله زاده شیرازی» . (روحانی و از
مراجع تقلید) . متولد حدود ۱۲۵۲ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . روحانی و نماینده
دوره ۷ از بوشهر .

ایرانی - مهندس منوچهر ایرانی . فرزند محمد ایرانی (کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۹۸ شمسی . دارای
تحصیلات عالی در رشته مهندسی ساختمان . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۸ از لار .
ایرانی - حاج شیخ محمد تقی ایرانی (وکیل الرعایا) . فرزند مرحوم حاج محمد هاشم میدانی (از اصناف) متولد .
..... دارای تحصیلات متعارف . مالک و تاجر و نماینده دوره ۲۰ از همدان .
ایزدی - میرزا سلیم ایزدی . فرزند محمد حسین (زارع) . متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف .
کارمند دولت و نماینده دوره های ۵، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از اهر و ۱۱ و ۱۲ از کاشان .
ایلخان - غلامرضا خان ایلخان . فرزند مرحوم سلطان ابراهیم سعد السلطنه (مالک و از خوانین قشقایی) . متولد .
حدود ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته تاریخ و علوم سیاسی از بیروت . مالک عمده و
کارمند اصل چهار . نماینده دوره ۲ از داراب فارس و ۱ از اصطهبانات .

ایلخان ظفر بختیار - میرزا حسین خان ایلخان ظفر بختیار «امیر حسین» . فرزند خسرو خان سردار ظفر (مالک .
عمده) متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی . دارای تحصیلات عالی از خارج . ملاک و کارمند دولت و
نماینده دوره های ۵، ۶، ۷، ۹ و ۱۰ از ایل بختیاری و دوره ۶ از نجف آباد اصفهان .

ایلخانی زاده - عبدالله ایلخانی زاده . فرزند محمود آقا (ملاک) متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی ، دارای تحصیلات
قدیم حدود سطح . مالک و نماینده دوره های ۱۸ و ۲۰ از مهاباد .

ایل ماضی - فتح الله ایل ماضی . فرزند ابوالقاسم (.....) متولد ۱۲۹۷ شمسی . دارای تحصیلات
کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از ماه نشان .

ب

باباخان - میرزا فتح علی خان باباخان . فرزند محمد حسن خان «مسعود السلطنه» (مالک) . متولد حدود ۱۲۶۱
شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت و ملاک . نماینده دوره سوم از شیراز
باتمانقلیچ - مهدی باتمانقلیچ . فرزند ابوالقاسم باتمانقلیچ (....) متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی . دارای .
تحصیلات متعارف . بازرگان و عمده مالک و نماینده دوره ۱۵ از اردبیل .

باستانی - رضاقلی خان باستانی «اقتدارالدوله» . فرزند مرحوم میرزا محمود خان ، اقتدارالدوله (ملاک) متولد .
حدود ۱۲۷۰ شمسی . دارای تحصیلات مالک و نماینده دوره ۸ و ۹ از تبریز .

باقر - مشهد باقر بقال . فرزند (از اصناف) . متولد حدود دارای تحصیلات کدخدای .
بقالها و نماینده دوره اول از طرف صنف بقالهای تهران .

باقرزاده - محمود باقرزاده . فرزند حسین قلی باقرزاده (مدیر مطبعة باقرزاده) متولد حدود ۱۲۹۹ شمسی . دارای
تحصیلات عالی در رشته حقوق . کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از تهران .

باغمیشه - اصغر راتی باغمیشه. فرزند حسین (.....) متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه (در رشته ادبیات). کارگر و نماینده دوره ۲۱ از تبریز.

بالا خانلو - امیر نصرت الله بالا خانلو. فرزند محمد حسین (....) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه «فارغ التحصیل مدرسه آمریکائی تهران» شهردار همدان و نماینده دوره ۲۱ از همدان.

بجنوردی - حاج محمد حسین بجنوری. فرزند متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از بجنورد.

بامداد - میرزا محمد علی خان بامداد. فرزند میرزا محمد رفیع الممالک (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از شیراز.

بحر العلوم - حاج آقا میررشتی بحر العلوم. فرزند حاجی میر عبدالباقی متولد دارای تحصیلات عالی. روحانی و مالک عمده و نماینده دوره اول از رشت.

بختیار - آقاخان بختیار. فرزند غلام حسین خان سردار محتشم بختیاری (مالک عمده و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد از انگلستان. ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۰ از شهرکرد.

بختیار - سلطان مراد بختیار. فرزند سلطان محمد خان سردار از اشجع (عمده مالک) متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات مالک عمده و تاجرو و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از شهرکرد و شهرضا.

بختیار - عبد الحمید. فرزند مرحوم غلام حسین سردار محتشم (مالک و وزیر جنگ) متولد حدود ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و نماینده دوره ۱۸ از شوشتر و ۱۹ از اهواز. ۲۰ از اردل.

بختیار - عبد المجید بختیار. فرزند غلام حسین «سردار محتشم». (ملاک و وزیر جنگ) متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از ایران و فرانسه. مالک و نماینده دوره ۲۱ از اردل.

بختیار - فتح علی خان بختیار فرزند لطف علی خان امیر مخم (عمده مالک). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره های ۸، ۹ و ۱۰ از بختیاری.

بختیاری - ابدال بختیاری. فرزند مرحوم غلام حسین سردار محتشم (عمده مالک و کارمند دولت و «وزیر جنگ»). متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و نماینده دوره ۲ از شوشتر.

بختیاری - جعفر قلی خان بختیاری سردار اسعد. فرزند مرحوم حاج علی قلی خان سردار اسعد (عمده مالک و کارمند دولت) متولد ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و نماینده دوره ۵ از بختیاری.

بختیاری - حاج علی قلی خان سردار اسعد بختیاری. فرزند حسین قلی خان ایلاخانی بختیاری (عمده مالک و رئیس ایل بختیاری) متولد دارای تحصیلات حدود عالی از خارج. عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۲ (وکیل مجلس و بجای وزیرزاده انتخاب شد) و دوره ۴ و ۸ از طرف ایل بختیاری.

بختیاری - محمد جواد خان سردار اقبال بختیاری. فرزند (عمده مالک) متولد دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره ۴ از بهبهان.

بختیاری - میرزا مرتضی قلی خان بختیاری. فرزند نجف قلی خان بختیاری «صمصام السلطنه» (عمده مالک و رئیس ایل و کارمند دولت) متولد دارای تحصیلات عمده مالک و ایلاخانی و حاکم بختیاری و نماینده دوره ۲ - (وکیل مجلس و بجای وثوق الدوله انتخاب شد).

بدر - میرزا احمد خان بدر. فرزند عبد الوهاب آصف الدوله شیرازی (کارمند دولت و ملاک) متولد حدود ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود مدرسی. کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از کرمان.

بدر صالحیان - عبدالله بدر صالحیان. فرزند حبیب الله (....) متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از سقز.

برال - دکتر موسی برال. فرزند متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی. پزشک و نماینده دوره ۱۶ از طرف کلیمیان.

برزین - تقی برزین. فرزند محمد علی خان برزین (.....) متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۵ از همدان.

بروجردی - سید حسین بروجردی «مدیر الاسلام». فرزند متولد تحصیلات شغل (نماینده دوره اول از طرف صنف آهنگر و نعلبند و میخ‌بر).

برومند - مهندس علی برومند. فرزند رضا (کشاورز) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از اسدآباد.

برومند - حیدر علی برومند. فرزند حاج عبدالغفار (ملاک) متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. عمده مالک و نماینده دوره ۱۸ از اصفهان.

برومند - محمد باقر برومند. فرزند مرحوم محمد هاشم برومند (ملاک) متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. عمده مالک و نماینده دوره ۱۹ از اصفهان و دوره ۲۰ از برخوار اصفهان.

برومند - محمد تقی برومند. فرزند مرحوم ارباب محمد هاشم برومند (ملاک) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. مالک و نماینده دوره ۱۶ از اصفهان.

بروجردی - میرزا تقی بروجردی. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم در حدود متوسطه. روحانی و مالک و نماینده دوره ۷ از بروجرد.

بروجردی - سید علی بروجردی. «صدر الاسلام». فرزند (.....) متولد حدود ، دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از لرستان.

بزرگ‌نیا - میرزا علی بزرگ‌نیا «صدرالتجار»، فرزند حاج عبدالحسین (تاجر). متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و ملاک و نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰. از بجنورد و سبزوار (دوره ۱۸ از سبزوار).

بشارت - حاج سید حسین بشارت. فرزند حسن (.....) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات بازرگان و مالک. و نماینده دوره ۲۰ از مینودشت.

بصیری - عماد الملک بصیری «ناظم دفتر». فرزند (ملاک) متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک (منشی آقای صولت الدوله قشقایی) و نماینده دوره ۴ از طرف ایل قشقایی.

بقایی کرمانی - میرزا شهاب الدین بقایی کرمانی. فرزند میرزا عبد الله قاضی (روحانی) متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ و ۵ از رفسنجان.

بقایی کرمانی - دکتر مظفر بقایی کرمانی. فرزند میرزا شهاب الدین بقایی کرمانی (کارمند دولت و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی از اروپا. کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ از کرمان.

بقایی - دکتر محمد بقایی یزدی. فرزند حسن (کارمند دولت و مالک) متولد ۱۳۰۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته پزشکی از ایران و خارج. پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از تفت.

بلوری - شیخ محمد جواد بلوری. فرزند مرحوم حاج عباس قلی (از اصناف) متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۳ و ۴ از مشهد.

بنکدار - حاج محمد تقی بنکدار. فرزند..... (از اصناف) متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی دارای تحصیلات. متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۱۲۶۱، ۱۲۸۶ و ۱۲۹۸ از تهران.

بنی سلیمان - میرزا مهدی خان بنی سلیمان. فرزند میرزا سلیمان خان (....) متولد حدود ۱۲۴۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از شوشتر.

بودا غیان - آرام بودا غیان - لاماسی. فرزند مرحوم جبریل بودا غیان (وکیل مجلس و تاجر). متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات..... تاجر و نماینده دوره‌های ۱۲۶۱، ۱۲۸۶ و ۱۲۹۸ از طرف ارامنه شمال.

بودا غیان - جبرائیل بودا غیان. فرزند بودا غ (....) متولد حدود ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات..... تاجر و نماینده دوره‌های ۱۲۱۱، ۱۲۳۰ و ۱۲۳۹ از طرف ارامنه جنوب.

بور بور - غلام حسین بور بور. فرزند عالی عظام الملک (ملاک). متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات. عالی در انگلستان و سویس. ملاک و کارمند شرکت ملی نفت و نماینده دوره‌های ۱۲۹۸ و ۱۳۰۱ از ملایر.

بوشهری - حاج آقا محمد بوشهری «معین التجار». فرزند حاج محمد رحیم (تاجر) متولد حدود ۱۲۳۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و تاجر عمده و نماینده دوره‌های اول از تهران و سوم از بوشهر.

بوشهری - رضا بوشهری. فرزند معین التجار بوشهری (تاجر و وکیل مجلس) متولد..... دارای تحصیلات متعارف. ملاک و تاجر و نماینده دوره ۸ از تهران.

بوشهری - میرزا جواد خان بوشهری «امیر همایون». فرزند معین التجار بوشهری (تاجر و وکیل مجلس) متولد..... دارای تحصیلات حدود متوسطه. تاجر عمده و نماینده دوره ۱۷ از تهران.

بوشهری - محمد باقر بوشهری. فرزند مرحوم محمد رحیم «معاون التجار بوشهری» (تاجر.....) متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته تجارت و اقتصاد از مدرسه منچستر انگلستان و رشته مباحث نظام در مدرسه ونس پاریس. مالک و تاجر و نماینده دوره‌های ۱۲۸۶، ۱۲۹۴ و ۱۳۰۱ از بوشهر.

بوشهری - محمد صادق بوشهری. فرزند مرحوم حاج آقا محمد «معین التجار بوشهری» (تاجر و وکیل مجلس). متولد ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و تاجر و نماینده دوره‌های ۱۲۸۶، ۱۲۹۴ و ۱۳۰۱ از دزفول و اندیمشک.

بهادری - احمد بهادری. فرزند مرحوم حاج صمصام (عمده مالک) متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. مالک عمده و نماینده دوره‌های ۱۲۹۵، ۱۳۰۱، ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹. ۲ از تبریز و دوره ۱۷ از سراب.

بهادری - غلامرضا بهادری. فرزند مرحوم تاج محمد خان بهادری (ملاک). متولد ۱۳۱۲ دارای تحصیلات متوسطه. مالک و نماینده دوره ۲۱ از قوچان.

بهادری - محمد بهادری. فرزند مرحوم حاج کریم خان (کارمند دولت و مالک). متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۴ از اهر.

بهار - میرزا محمد تقی خان بهار «ملک الشعرا». فرزند مرحوم محمد کاظم صبوری ملک الشعرا (کارمند آستان قدس رضوی) متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. به تحصیلات عالی در رشته ادبیات و روزنامه نگار «مدیر» روزنامه نوبهار و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۲۹۶ و ۱۳۰۱ از تهران و ۳ از دره گز و ۴ از بجنورد و ۵ از کاشمر.

بهبهانی - سید امان الله بهبهانی. فرزند..... (از اصناف) متولد حدود..... دارای تحصیلات متعارف. از اصناف و نماینده دوره ۳ از بهبهان.

بهبهانی - ابوالقاسم بهبهانی. فرزند حاج علیرضا بهبهانی (تاجر). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۵ از شوشتر.

بهبهانی - سید احمد بهبهانی. فرزند آیت الله سید عبد الله بهبهانی (روحانی و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۵۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و نماینده دوره های ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵ و ۱۶ از تهران.

بهبهانی - سید جعفر بهبهانی. فرزند آیت الله حاج سید محمد بهبهانی (روحانی). متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق سردقتر اسناد رسمی و نماینده دوره های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از تهران.

بهبهانی - سید علاء الدین بهبهانی «اعتماد الاسلام» فرزند مرحوم عماد الدین بهبهانی (روحانی) متولد حدود ۱۲۴۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و مالک و نماینده دوره ۵ از ایوانکی.

بهبهانی - سید علی بهبهانی. فرزند مرحوم سید عبد الله بهبهانی (روحانی و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و کارمند دولت نماینده دوره های ۶، ۸، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵ و ۱۶ از تهران.

بهبهانی - حاج محمد رضا بهبهانی. فرزند مرحوم حاج غلامعلی (تاجر). متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر عمده و نماینده دوره های ۸، ۹ و ۱۰ از بوشهر.

بهبهانی - سید مصطفی بهبهانی. فرزند مرحوم سید عبد الله بهبهانی (روحانی و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۵۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره ۵ از قوچان.

بهبهانی - میرزا سید محمد بهبهانی. فرزند سید عبد الله بهبهانی (روحانی) دارای تحصیلات حدود مدرسی روحانی و نماینده دوره دوم (وکیل مجلس - بجای حکیم الملک انتخاب شد).

بهبهانی - حاج شیخ محمد جواد بهبهانی ارگانی. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از دشت میشان (بنی طرف).

بهجت العلماء - شیخ محمد علی دزفولی «بهجت العلماء» بهروز خاوری. فرزند (روحانی) متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و وکیل دادگستری و کارمند دولت. نماینده دوره دوم از شوشتر.

بهرامی - دکتر شیخ حسین بهرامی «احیاء السلطنه». فرزند محمد علی خان تفرشی (پزشک مجاز) متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۵ و ۶ از زنجان و خرم آباد.

بهمنیار - محمود بهمنیار. فرزند مرحوم محمد آخوند (....) متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از رفسنجان.

بهبودی - مهندس پرویز بهبودی. فرزند ابراهیم (مالک) متولد ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از فرانسه. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از میانه.

بهبودی - مهندس ناصر بهبودی فرزند سلیمان بهبودی (مالک و کارمند دربار شاهنشاهی) متولد حدود ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی برق و ماشین از دانشکده فنی بروکسل. کارمند دولت و نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از ساوه و زرند.

بیات-حسن بیات. فرزند محمد رضا سالار حشمت (ملاک). متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از فرانسه. مالک و نماینده دوره ۲ از شازند.

بیات-عزت الله بیات. فرزند حاج عباس قلی خان سهم الملک (ملاک و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. مالک عمده و نماینده دوره های ۱۴ و ۱۵ از اراک.

بیات-مرتضی قلی خان بیات «سهام السلطان». فرزند مرحوم حاج عباس قلی خان سهم الملک (مالک عمده و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از اراک.

بیات-حاج شیخ نصرت الله بیات «شیخ العراقین». فرزند حاج عباس قلی خان سهم الملک (ملاک و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات عمده مالک و نماینده دوره ششم از تهران.

بیات ماکو-احمد بیات ماکو (افخم السلطنه). فرزند اضرع پاشا (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف مالک عمده و نماینده دوره ۸ از خوی.

بیات ماکو-حمد الله بیات ماکو. فرزند نصر الله خان (ملاک). متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ از خوی.

بیات ماکو-شجاع بیات ماکو. فرزند حاج نصرت (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۹ از خوی.

بیات ماکو-عبد الله بیات ماکو. فرزند متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره ۷ از خوی.

بیان الدوله-میرزا هادی خان بیان الدوله. فرزند مرحوم مهدی خان (ملاک). متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از زنجان.

بیان السلطنه-میرزا سلیمان خان بیان السلطنه. فرزند (مستوفی). متولد حدود دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره اول از تهران.

بیان الملک-بیان الملک. فرزند مرحوم بیان الدوله (ملاک). متولد حدود ۱۲۳۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم در حدود سطح. مستوفی و نماینده دوره ۴ از اراک.

بیگدلی-فتح اله خان بیگدلی. فرزند متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از قم.

بینا-دکتر علی اکبر بینا. فرزند مرحوم مدیر السلطنه (.....). متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی از فرانسه. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از تبریز.

پ

پارسا-سید اصغر پارسا. فرزند محمد رضا اصغر زاده پارسا (تاجر و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از خوی.

پارسای-دکتر فرخ روپارسای. فرزند فرخ دین «کارمند دولت و روزنامه نگار» متولد ۱۳۰۱. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از ایران. کارمند دولت و نماینده دوره ۱ از تهران.

پاک ذات-ابوالقاسم پاک ذات. فرزند اسکندر (کارمند دولت). متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارگر کارخانه چیت سازی بهشهر. نماینده دوره ۱ از طرف کارگران بهشهر.

پالیزی-میرزا عطاء اله خان پالیزی «وکیل الدوله». فرزند حاج عبدالرحیم «وکیل الدوله» (عمده مالک).

متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. عمده مالک و نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از کرمانشاه.

پاییزی - هدایت الله پاییزی. فرزند مرحوم حاج عبدالرحیم «وکیل الدوله» (عمده مالک). متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ از کرمانشاه.

پاینده - ابوالقاسم پاینده. فرزند محمدرضا (.....) متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات نویسنده و کارمند دولت نماینده دوره ۲ از نجف آباد.

پردلی - سردار علی پردلی. فرزند سردار پردل خان (ملاک) متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره ۶ از زابل.

پردلی - ابراهیم پردلی. فرزند سردار علی پردلی (ملاک و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره های ۹ و ۲ از زابل.

پرژادقراگزلو - غلامحسین پرژادقراگزلو (احتشام الدوله). فرزند غلامرضا قراگزلو (مالک). متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی درسویس و فرانسه. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۸ و ۲ از همدان.

پروشانی - مهندس محمود پروشانی. فرزند حاج محمدحسین (تاجر). متولد ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند بانک اصناف و کشاورزی. نماینده دوره ۲ از همایون شهر.

پرویزی - رسول پرویزی. فرزند محمدعلی (.....) متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات و کارمند دولت و نویسنده. نماینده دوره ۲ از دشتستان.

پروین - سید فضل الله پروین. فرزند اسدالله پروین (کارمند دولت و ملاک). متولد ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی در رشته تاریخ و ادبیات. کارمند دولت و ملاک و نماینده دوره ۲ از اراک.

پروین گنابادی - محمد پروین گنابادی. فرزند عباس (روحانی) متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از سبزوار.

پزشکی - کاظم پزشکی. فرزند محمد تقی (.....) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از لار.

پزشکی - منوچهر پزشکی. فرزند احمد پزشکی (.....) متولد ۱۳۰۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از تبریز.

پژند - باقر پژند. فرزند حاج اسحق (ملاک) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و تاجر و نماینده دوره ۲ از لاهیجان.

پناهی - مهندس اصغر پناهی. فرزند حاج ابراهیم پناهی (ملاک و تاجر). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی ساختمان. عمده مالک و تاجر و نماینده دوره ۴ از تبریز.

پناهی - میرزا جعفر خان پناهی. فرزند حاج ابراهیم (ملاک و تاجر). متولد ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از اردبیل و خلخال.

پناهی - حبیب الله پناهی. فرزند میرزا آقا (عمده مالک) متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره های ۶ از تبریز و ۱۸ و ۱۹ از خلخال.

پنجه علی - استاد حسن معمارباشی پنجه علی. فرزند متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از تهران.

- پورادبی** - عین الله پورادبی . فرزند اخدا الله (کشاورز) متولد . ۱۳۰۰ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . مالک و تاجرو نماینده دوره ۱۲۱ از صومعه سرا .
- پور تیمور** - ملک ایرج میرزا پور تیمور «مفاخر السلطنه» . فرزند شاهزاده سرور السلطنه (مالک) . متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از مشهد .
- پور رضا** - حبیب الله پور رضا . فرزند مرحوم غلامرضا (.....) . متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از خارج . ملاک و وکیل دادگستری . نماینده دوره ۱۴ از فیروزآباد .
- پور سرتیب** - فتح الله پور سرتیب . فرزند مرحوم شیرمحمد (ملاک) . متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . ملاک و نماینده دوره های ۹ ، ۱۷ ، ۱۸ و ۲۰ از خرم آباد .
- پور محسن عراقی** - امین پور محسن عراقی . فرزند حاج آقا محسن عراقی (روحانی و مالک) . متولد حدود دارای تحصیلات متعارف . عمده مالک و روحانی و نماینده دوره ۷ از محلات .
- پور هاشمی** - دکتر سید علی پور هاشمی . فرزند حسن پور هاشمی «از اصناف» . متولد حدود ۱۳۰۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته پزشکی . پزشک و کارمند دولت . نماینده دوره ۲۱ از بجنورد .
- پیراسته** - دکتر سید مهدی پیراسته . فرزند مرحوم حاجی معتمد (روحانی و مالک) . متولد ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضائی و سیاسی . کارمند دولت و نماینده دوره های ۶ و ۱۸ از ساوه و زنند .
- پیرنیا** - میرزا ابوالحسن خان پیرنیا «معاذ السلطنه» . فرزند مرحوم میرزا محمد باقر خان (ملاک) . متولد حدود ۱۲۴۸ شمسی . دارای تحصیلات قدیم و جدید در حدود عالی . کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از گیلان و دوره های ۵ و ۸ از نائین (در دوره دوم بعثت قبول و وزارت از وکالت ساقط گردید) .
- پیرنیا** - میرزا حسن خان «مشیرالدوله» پیرنیا . فرزند میرزا نصرالله خان مشیرالدوله (صدر اعظم) . متولد ۱۲۵۲ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته نظام و حقوق از روسیه . ملاک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۲ از استرآباد و ۳ و ۴ از تهران (در دوره ۲ بعثت قبول وزارت از وکالت ساقط شد و بعدها پس از استعفا از وزارت مجدداً از طرف مجلس انتخاب شد) .
- پیرنیا** - میرزا حسین خان «مؤمن الملک» پیرنیا . فرزند میرزا نصرالله خان مشیرالدوله (صدر اعظم) . متولد ۱۲۵۴ شمسی . دارای تحصیلات عالی از پاریس . ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۲ ، ۳ ، ۴ ، ۵ و ۶ از تهران .
- پیرنیا** - دکتر حسین پیرنیا . فرزند میرزا ابوالحسن پیرنیا «معاذ السلطنه» (کارمند دولت و ملاک و وکیل مجلس) . متولد حدود ۱۲۹۲ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد از انگلستان . ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از نائین .
- پیشه وری** - میرجعفر پیشه وری . فرزند میرجواد (.....) . متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه از روسیه . روزنامه نگار «مدیر روزنامه آذیر» و نماینده دوره ۱۴ از تبریز .

ت

- تبریزی** - حاج حسن آقا تبریزی . فرزند علی اصغر (کاسب و کشاورز) . متولد ۱۲۸۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . کاسب و مالک و نماینده دوره ۱۲ از میاندوآب .
- تبریزی** - میرزا هاشم تبریزی . فرزند (روحانی) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . روحانی و نماینده دوره اول از تبریز .

تبریزی - میرزا قاسم خان تبریزی «صویرافیل». فرزند مرحوم حاج میرزا حسن خان (مستوفی). متولد ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و روزنامه نگار (مدیر روزنامه صویرافیل) و نماینده دوره دوم (وکیل مجلس بهای قوام الاسلام انتخاب شد) و دوره ۳ از ساو جلاغ **تبریزی** - حاج محمد اسمعیل تبریزی (معروف بمغازه) فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر عمده و نماینده دوره اول از طرف تجارت تهران.

تجدد - محمد رضا تجدد «شیخ العراقین زاده». فرزند مرحوم حاج شیخ علی شیخ العراقین (روحانی) متولد حدود ۱۳۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و کارمند دولت و روزنامه نگار (.....) و نماینده دوره های ۴ و ۵ و ۶ از ساری.

تجدد - مصطفی تجدد. فرزند محمد رضا شیخ العراقین زاده. (ملاک و کارمند دولت و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و اقتصاد از اروپا. ملاک و کارمند دولت (مدیر عامل بانک بازرگانی) و نماینده دوره ۸ از ساری.

تدین - سید محمد تدین. فرزند مرحوم سید محمد تقی (واعظ) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی مدیر مدرسه تدین و نماینده دوره های ۴ از تهران و ۶ از بیرجند.

تربتی - عماد تربتی. فرزند مرحوم ملا عبد الرضا (روحانی) متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی ملاک وکیل دادگستری (سابقه قضاوت) و نماینده دوره های ۴، ۶، ۸، ۹ و ۱۰. از تربت حیدریه.

تربیت - میرزا محمد علی تربیت. فرزند میرزا صادق (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روزنامه نگار و مدیر کتابخانه تربیت در تبریز و کارمند دولت و نماینده دوره های ۲، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از تبریز.

تربیت - هاجر تربیت. فرزند حسین قلی تربیت «کارمند دولت» متولد ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند بازنشسته دولت و نماینده دوره ۱ از تهران.

تفضلی - دکتر ابوالقاسم تفضلی. فرزند مرحوم غلامرضا مصدق السلطان (کارمند دولت) متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق وکیل دادگستری و نماینده دوره ۲ از کاشمر **تفضلی** - جهانگیر «مازیار» تفضلی. فرزند مرحوم غلامرضا مصدق السلطان (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات و روزنامه نگار (مدیر روزنامه ایران ما) و نماینده دوره ۱۸ از زابل.

تقی زاده - سید حسن تقی زاده. فرزند مرحوم سید تقی (روحانی) متولد ۱۲۵۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم و جدید در حدود عالی روزنامه نگار و نویسنده (از مؤسین و نویسندگان مجله گنجینه فنون) و نماینده دوره ۱ و ۲ از تبریز، ۴ و ۵ از تهران و ۱ از تبریز.

تنکابنی - میرزا محمد طاهر تنکابنی. فرزند مرحوم میرزا فرج الله (روحانی). متولد حدود ۱۲۴۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود عالی. روحانی و مالک و نماینده دوره های ۱، ۳ و ۴ از تهران.

توانا - حسن توانا قزوینی. فرزند محمد رضا (از اصناف). متولد حدود ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر عمده و نماینده دوره های ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از کرمان.

توسلی - سید محمود توسلی. فرزند حاج سید صالح (روحانی و مالک). متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات (دانشجوی دانشکده حقوق). مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۲ و ۳ از رودبار قزوین.

- تولیت** - ابوالفضل تولیت. فرزند حاج سید محمد باقر تولی باشی (ملاک و کارمند آستانه حضرت معصومه) متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و متولی آستانه حضرت معصومه. نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ از قم.
- توماج** - سرهنگ عبد الله توماج. فرزند مرحوم علی خان «علی بیگ» (ملاک و کارمند دربار) متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه (فارغ التحصیل مدرسه نظامی سوئدیها) کارمند دولت (لشکری) نماینده دوره‌های ۱۸ و ۱۹ از گنبد قابوس.
- تهرانی** - شیخ محمد علی تهرانی «.....» فرزند شیخ حسن (روحانی) متولد دارای تحصیلات کارمند دولت. نماینده دوره اول از تهران (وکیل مجلس).
- تهرانی** - شیخ حسین تهرانی. فرزند مرحوم علی اکبر (.....) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی دارای تحصیلات. قدیم حدود مدرسی. روحانی و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۷، ۸، ۹ و ۱۴ از تهران.
- تهرانی** - شیخ حسین تهرانی. فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات متعارف. سقط فروش و نماینده دوره اول از طرف صنف عطار و دوا فروش و سقط فروش تهران.
- تهرانی** - شیخ محمد جواد تهرانی. فرزند حاج عباس قلی (از اصناف) متولد دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۴ از مشهد.
- تهرانی** - مهدی یعقوب تهرانی. فرزند علی تهرانی (تاجر و کارمند دولت) متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از مینودشت.
- تهرانچی** - محمد رضا تهرانچی. فرزند (از اصناف) متولد دارای تحصیلات متعارف. تاجر نماینده دوره‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از تهران.
- تیمورتاش** - عبدالحسین تیمورتاش «سردار معظم». فرزند کریم دادامیر منظم (مالک) متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام از دانشکده نظام روسیه. ملاک و کارمند دولت (وزیر دربار) و نماینده دوره‌های ۲، ۳، ۴، ۷ و ۸ از خراسان.
- تیمورتاش** - منوچهر تیمورتاش. فرزند عبدالحسین تیمورتاش «سردار معظم» (ملاک و کارمند دولت و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام از دانشکده افسری فرانسه ملاک و نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۸ و ۱۹ از کاشمر و دوره ۶ از قوچان.
- تیموری** - عباس تیموری. فرزند (مالک) متولد دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره ۱۴ از خوی.

ث

- ثابت** - شیخ محمد علی ثابت «الموتی». فرزند مرحوم شیخ عبدالحسین الموتی. متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مدرس و روحانی و نماینده دوره‌های ۵ و ۶ از قزوین.
- ثابتی** - مسعود ثابتی. فرزند مرحوم سید سعید نایب التولیه (ملاک و کارمند آستانه رضوی) متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه از آلمان. مالک و نماینده دوره‌های ۸ و ۹ از بجنورد و ۱۵ از مشهد.
- ثقه الاسلام** - حاج سید محسن ثقه الاسلام. فرزند متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از طرف تجار شیراز.
- ثقه الاسلامی** - موسی ثقه الاسلامی. فرزند حاج میرزا محمود ثقه الاسلامی. (روحانی) متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره‌های ۶، ۸ و ۹ از تبریز.

ج

جاوید - هاشم جاوید. فرزند شیرعلی جاوید «بازرگان». متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۲۱ از شیراز.

جزایری - دکتر شمس الدین جزایری. فرزند مرحوم حاج سید حسن شوشتری (روحانی). متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و اقتصاد از پاریس. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۸ از تهران.

جعفر - حاج آقا سید جعفر. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. مدرس و روحانی و نماینده دوره اول از طرف علمای شیراز.

جعفر - شیخ جعفر. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره ۲ از مازندران.

جعفری - رضا جعفری. فرزند مرحوم عین الله (.....) متولد ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ریاضی کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از قزوین.

جعفری - دکتر مجتبی جعفری. فرزند حسین جعفری (.....) متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از گلپایگان.

جعفرودی - مهندس کاظم جعفرودی. فرزند آقا تقی (کشاورز) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی. در رشته مهندس راه و ساختمان از پاریس. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از رشت.

جلایی - حسین جلایی. فرزند مرحوم میرزا محمد علی خان جلاء الساطنه شیرازی (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۶، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ از اصفهان و ۷ از شهرضا.

جلالی - دکتر علی جلالی. فرزند مرحوم آقا سید عبدالرحمن جلال السادات (مالک). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته چشم پزشکی. پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۶ از بابل.

جلالی موسوی - سید باقر جلالی موسوی. فرزند سید ابوالحسن موسوی جلالی (روحانی و مالک). متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی «فارغ التحصیل کلاس ثبت و قضایی». مالک و روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۷ از دماوند.

جلالی نوری - مهندس فضل الله جلالی نوری. فرزند محمد علی جلالی نوری (مالک) متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی نفت از امریکا مالک و کارمند شرکت ملی نفت. (استاد دانشکده صنعتی تهران) و نماینده دوره ۲۱ از کاشمر.

جلیل المک - میرزا نصر الله خان جلیل المک. فرزند مرحوم میرزا آقا مستوفی (مالک) متولد دارای تحصیلات. (دیپلمه متوسطه دارالفنون) مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از کاشان.

جلیلوند - علی اکبر جلیلوند رضایی. فرزند حاج جعفر قلی سهام الدوله (مالک عمده و کارمند دولت). متولد حدود ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. عمده مالک و نماینده دوره های ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از ملایر.

جلیلی - سید محمود جلیلی. فرزند سید جلیل جلیلی. (تاجر و مالک) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از یزد.

- جلیلی یزدی** - سید کاظم جلیلی یزدی . فرزند سید ابوالحسن جلیلی تحویدار (.....) متولد حدود ۱۲۵۳ . شمس . دارای تحصیلات متعارف . ملاک و نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از یزد .
- جمشید** - ارباب کیخسرو جمشید . فرزند بهمن زردشتی (تاجر) متولد دارای تحصیلات تاجر عمده و نماینده دوره اول از طرف اقلیت زردشتیان .
- جمشیدی** - میرزا عبدالباقی جمشیدی مازندرانی . فرزند مرحوم حاج . محمد زسان سواد کوهی آلاشتی (.....) متولد حدود ۱۲۷۱ شمس . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت و نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از بابل .
- جمشیدی** - میرزا عبدالعلی جمشیدی . فرزند متولد حدود ۱۲۶۹ شمس . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از بارفروش .
- جوان** - دکتر موسی جوان . فرزند مرحوم شیخ علی مجتهد (روحانی) متولد حدود ۱۲۷۷ شمس . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس . کارمند دولت و وکیل دادگستری و نماینده دوره های ۱، ۲، ۳ و ۴ از شهری .
- جوانشیری** - ولی زاده جوانشیری . فرزند (مالک) متولد دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از تبریز .
- جهانبانی** - شاهزاده اسدالله میرزا جهانبانی «شهاب الدوله» . فرزند شاهزاده عبدالحسین میرزا شمس الشعرا ملقب بشهاب الدوله (مالک) متولد دارای تحصیلات عالی از لندن . کارمند دولت و نماینده دوره های ۱ و ۲ از تهران (دوره اول از طرف شاهزادگان تهران انتخاب شد) .
- جهانبانی** - شوکت ملک جهانبانی . فرزند شاهزاده عبدالله (.....) متولد ۱۲۸۷ شمس . دارای تحصیلات متوسطه . مدیر دبیرستان ایران . نماینده دوره ۲ از تهران .
- جهانسوزی** - شاهزاده محمد مهدی میرزا جهانسوزی «مرآت السلطان» . فرزند اقبال السلطان (از رجال و مالکین . کرمانشاه) متولد حدود ۱۲۵۱ شمس . دارای تحصیلات قدیم در حدود عالی در رشته ادبیات . کارمند دولت و ملاک . نماینده دوره ۳ از کرمانشاه .
- جهانشاهی** - ابوالفتح جهانشاهی . فرزند رضا جهانشاهی (.....) متولد ۱۳۰۰ شمس . دارای تحصیلات متوسطه . کارمند بانک (سرپرست شعب بانک) و نماینده دوره ۲ از تبریز .
- جهانشاهی** - میرزا ربیع خان جهانشاهی «مصدق الملک» . فرزند مرحوم قوام العلماء (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۱ شمس . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت و نماینده دوره های ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تبریز .
- جهانشاهی** - دکتر غلامحسین جهانشاهی . فرزند مرحوم شفیع جهانشاهی (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۹۹ شمس . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق . کارمند دولت و نماینده دوره های ۹ و ۱۰ و ۲ از تهران .
- جهانگیری** - حاج مسعود جهانگیری . فرزند جعفر قلی جهانگیری (مالک) متولد ۱۲۹۳ شمس . دارای تحصیلات متوسطه . مالک و نماینده دوره ۲ از تویسرکان .

ج

- چایچی** - میرزا علی چایچی . فرزند متولد دارای تحصیلات حدود متعارف . تاجر و نماینده دوره های ۹ و ۱۰ از رشت (در خلال دوره نهم فوت شد) .

چایچی - میرزا علی اصغر چایچی، فرزند آقا بالا (تاجر)، متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی، دارای تحصیلات متوسطه (فارغ التحصیل مدرسه آمریکائی تبریز) تاجر و نماینده دوره های ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ از تبریز.

چراغچی - سید حسین چراغچی بروجردی «سید الاسلام»، فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از طرف خرده فروشهای (آهنگر نعلبند - میخ بر) تهران

چهارسوقی - سید اسدالله چهارسوقی، فرزند سید محمد جعفر (.....) متولد حدود ۱۲۴۸ شمسی، دارای تحصیلات قدیم در حدود اجتهاد، روحانی و نماینده دوره ۳ از اصفهان.

ح

حاتم - دکتر عباس حاتم، فرزند مرحوم ابراهیم (تاجر) متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی، دارای تحصیلات عالی در رشته طب از سویس پزشک و نماینده دوره های ۲ و ۳ از قصر شیرین.

حاج سید جواد - سید ضیاء الدین حاج سید جواد، فرزند مرحوم سید مصطفی (روحانی)، متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی، دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد، واعظ و نماینده دوره ۱۸ از قزوین.

حاذقی - دکتر ابوالفضل حاذقی، فرزند مرحوم شکرالله حاذقی (پزشک) متولد ۱۲۸۹ شمسی، دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از دانشگاه سوربن، کارمند دولت، نماینده دوره های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از جهرم.

حایری زاده - سید ابوالحسن حایری زاده، فرزند مرحوم آقامیرزا سید علی حایری (روحانی) متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی، دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی، روحانی و نماینده دوره های ۱۴، ۱۵ و ۱۶ از یزد و ۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ از تهران.

ساموئل حایم، ساموئل حایم فرزند عقیل حایم (.....) متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی، دارای تحصیلات..... روزنامه نگار و نماینده دوره ۵ از طرف کلیمیان.

حبیبی - امام علی حبیبی، فرزند بر از جان حبیبی (کشاورز)، متولد ۱۳۱ شمسی، دارای تحصیلات حدود سیکل اول دبیرستان، کارمند کارخانه و کشاورز و نماینده دوره ۲ از بابل.

حبیبی - حاج محمد خان حبیبی، فرزند آقا حبیب الله (مالک عمده)، متولد حدود ۱۲۵۴ شمسی، دارای تحصیلات حدود متوسطه، عمده مالک و نماینده دوره های ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ از سنندج

حدایق - شیخ یوسف حدایق، فرزند مرحوم شیخ ابوالحسن (روحانی) متولد ۱۲۵۳ شمسی، دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد، ملاک و روحانی، نماینده دوره های ۱ و ۳ از شیراز (دوره اول از طرف هیئت علمیه شیراز).

حریری - حاج محمد آقا حریری، فرزند حاجی خلیل تبریزی (تاجر) متولد..... دارای تحصیلات حدود سطح تاجر و نماینده دوره اول از طرف تجار آذربایجان.

حریری - محمد جواد حریری، فرزند حاج آقا (تاجر) متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی، دارای تحصیلات متعارف، تاجر عمده و نماینده دوره ۲ از کرمانشاه.

حریری طلوع - حاج خلیل حریری طلوع، فرزند حاج محمد آقا حریر (مالک)، متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی، دارای تحصیلات متعارف، تاجر و مالک و نماینده دوره های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از مشکین شهر.

حسام الاسلام - شیخ حسن حسام الاسلام - فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... وکیل دوره اول از فومنات.

حسام الذاکرین - میرزا باقر حسام الذاکرین، فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره دوم از نیشابور.

حسن - میرزا سید حسن . فرزند مرحوم حاج حسین (....) متولد ۱۲۴۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . روحانی و نماینده دوره ۴ از کاشان .

حسن - میرزا حسن . فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از طرف صنف کفشدوزهای تهران (بعد از استعفای میرزا حسین علی) .

حسینی - مهندس کاظم حسینی . فرزند مرحوم حاج محمد علی حسینی (.....) متولد حدود ۱۲۸۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی و آبیاری و معدن از اروپا . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از تهران .

حسن علی - حاج شیخ حسن علی علاقه‌بند . فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات شغل از اصناف و نماینده دوره اول از طرف علاقه‌بند های تهران .

حسینی - سید حسن حسینی . فرزند سید رضا (روحانی و ملاک) . متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق . کارمند دولت و ملاک و نماینده دوره ۲۱ .

حمید - سید حسین خان . فرزند مرحوم دولت خان (ملاک) . متولد شمسی . دارای تحصیلات ملاک و نماینده دوره ۴ از بلوچستان .

حسینعلی - شیخ حسینعلی . فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات از اصناف و نماینده دوره اول از طرف ارسى دوزهای تهران .

حسینعلی - حاج حسین علی واعظ . فرزند متولد دارای تحصیلات وکیل دوره اول از طرف اصناف تهران (بمجلس حضور نیافت و بجای او شیخ حسین علی از صنف کفشدوزها . انتخاب شد) .

حسینعلی - حاج شیخ حسین علی دلال . فرزند متولد دارای تحصیلات نماینده دوره اول از طرف کفشدوزهای تهران .

حشمتی - حیدرقلی حشمتی «امیر حشمت» . فرزند مرحوم عبدالله میرزا حشمت الدوله (مالک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۵ و ۶ از محلات .

حشمتی - عباس حشمتی . فرزند مرحوم نصرات الله میرزا (ملاک عمده) . متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی . دارای تحصیلات عالی از فرانسه . ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۴ ، ۱۸ ، ۱۹ و ۲۰ از محلات

حقنویس - میرزا علی حق نویس . فرزند مرحوم میرزا محمد جواد (روحانی) . متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از قم .

حسین - میرزا حسین طبیب . فرزند میرزا ابوتراب قزوینی ملاک و طبیب) متولد دارای تحصیلات حدود عالی (طبیب مجاز) . مالک و طبیب و نماینده دوره اول از قزوین .

حکمت - میرزا رضا خان حکمت «سردار فاخر» . فرزند مرحوم حسام الدین مشاور الدوله (ملاک) متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی . دارای تحصیلات حدود عالی . ملاک و سیاستمدار و نماینده دوره های ۴ ، ۵ ، ۷ ، ۸ ، ۱۴ ، ۱۵ ، ۱۶ ، ۱۸ ، ۱۹ و ۲۰ از آبادیه و شیراز .

حکمت - دکتر سعید حکمت . فرزند باقر حکمت (کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۹۲ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته طب . پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۸ ، ۱۹ ، ۲۰ و ۲۱ از ارسباران .

حکمت - مرتضی حکمت . فرزند ابراهیم حکمت مشهور به حاجی مجتهد (روحانی و ملاک) . متولد حدود

۱۳۸۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از قضا.

حکمت یزدی - حاج محمد حسین حکمت یزدی . فرزند مرحوم حاج سید یحیی حکمت (.....) متولد ۱۳۰۰ شمسی . دارای تحصیلات حدود سیکل اول دبیرستان . مالک و نماینده دوره ۲۱ از اردکان .

حکیم الملک - میرزا ابراهیم خان حکیم الملک . فرزند میرزا ابوالحسن حکیم (حکیم باشی) . متولد ۱۲۹۹ شمسی . دارای تحصیلات عالی (در رشته طب از پاریس . ملاک و کارمند دولت (ویژشک دربار مظفرالدین شاه) . و نماینده دوره های ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ از تبریز و تهران .

حکیمی - ابوالحسن حکیمی . فرزند مرحوم میرزا ابوالحسن (پزشک) . متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی . کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۹۰۶ و ۱۹۰۹ از مشکین شهر .

حکیمی - غلامرضا حکیمی. فرزند مرحوم رحیم مشیرهما یون (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره ۲ از شیراز.

حکیم اعظم - دکتر علی خان حکیم اعظم . فرزند میرزا ابوالقاسم شیرازی (منشی حاج امین الضرب مهدوی) . متولد دارای تحصیلات عالی در رشته طب از پاریس . طبیب و نماینده دوره دوم . (وکیل مجلس) .

حکیم شوشتری - دکتر عای اکبر حکیم شوشتری . فرزند محمد حسین (طیب و مالک) متولد ۱۳۰۱ شمسی .
دارای تحصیلات عالی در رشته دندان پزشکی و حقوق . مالک و طیب «دندانپزشک» و
نماینده دوره ۲۱ از شوشتر .

حمزوی - دکتر سید جواد حمزوی. فرزند زین العابدین اسیر منظم (تاجر و ملاک). متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد از آمریکا. ملاک و نماینده دوره ۱۸ از ساوجبلاغ شهریار.

حمزه تاش - میرزا معصوم خان حمزه تاش . فرزند محمد علی حمزه (ملاک عمده) . متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی .
دارای تحصیلات (قدیم حدود مدرسی) . عمده مالک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۲۹ ،
۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۱۳ از بابل .

حمیدیه- احمد حمیدیه. فرزند حمید (ملاک و تاجر). متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات .
قدیم حدود سطح. عمده مالک و تاجر و نماینده دوره های ۱۳۰۶، ۱۳۰۷ و ۱۳۰۸ از سراغه .

حیدر میرزا - شاهزادہ کتر حیدر میرزا . فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات عالی در
رشتہ طب از دارالفنون . طبیب و نمایندہ دورہ ۲ از قم .

حیدری - علی حیدری . فرزند احمد و کیل الرعایا «احمد بیگ» . (ملاک) . متولد حدود ۱۲۵۲ شمسی .
دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . مالک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از ساوجبلاغ و ۱۱ و ۱۲ از مهاباد .

خ

خاکباز محسنی - حسین خاکباز محسنی . فرزند حاج آقامحسن عراقی (سلاک و روحانی) . متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی دارای تحصیلات متعارف . سالک عمده و نماینده دوره های ۱۳۰۴ و ۱۳۰۸ از اراک .

خامنه‌ای - شیخ محمد آقا خامنه‌ای. فرزند متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح
کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از آذربایجان.

- ختایی قلعه جق** - میرزا ختایی قلعه جق . فرزند محمد (ملاک) . متولد حدود ۱۳۰۱ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . مالک و نماینده دوره ۲۱ از بناب .
- خرازی** - محمد رضا خرازی . فرزند مرحوم عبدالحسین (ازاصناف) . متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . تاجر و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از تهران .
- خراسانی** - حاج شیخ علی خراسانی . فرزند (.....) . متولد شغل نماینده دوره ۲ از شیراز .
- خرقانی** - حاج سید اسدالله خرقانی . فرزند مرحوم آیت الله سید صدرالدین (روحانی) . متولد حدود ۱۲۳۹ شمسی . دارای تحصیلات قدیم «اجتهاد» . مجتهد و نماینده دوره ۳ از قزوین .
- خزیمه علم** - امیرحسین خزیمه علم . فرزند امیر معصوم خزیمه علم «حسام الدوله» : (ملاک و کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۹۲ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی و اقتصاد کشاورزی از انگلستان . مالک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۱۶ از زابل و ۱۹ و ۲۰ از بیرجند .
- خزعل** - شیخ عبد الحمید خان سردار اجل . فرزند شیخ خزعل سردار اقدس (عمده مالک) . متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . عمده مالک و نماینده دوره ۵ از دشت میشان .
- خسروانی** - شهاب الدین خسروانی . فرزند آقاهاشم محلاتی (ملاک) . متولد دارای تحصیلات متوسطه . مالک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ از محلات .
- خسرو پرویز** - حسام الدین خسرو پرویز . فرزند مرحوم خسرو خان (.....) . متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی . دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از شاهپور .
- خسروشاهی** - محمد خسروشاهی . فرزند اسدالله خسروشاهی (.....) . متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی . دارای تحصیلات دیپلمه (دو سال کلاس تجارت در برلن) . تاجر و نماینده دوره ۳ از تبریز .
- خطیبی** - دکتر حسین خطیبی . فرزند محمد علی (.....) . متولد ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات . کارمند دولت و مدیر عامل سازمان شیرو خورشید . نماینده دوره ۱ از لارستان .
- خطیبی** - میرزا علی خان خطیبی . فرزند مرحوم میرزا رضا خان (.....) . متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت و نماینده دوره های ۵ و ۶ از بیجار .
- خلخالی** - سید جواد خلخالی . فرزند (روحانی) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از تبریز .
- خلعت بری** - امیر ارسلان خلعت بری . فرزند علی قلی خان امیر اسعد خلعت بری (مالک عمده و کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق عمده مالک (سابقه .. کارمندی دولت) وکیل دادگستری . نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ از بابل .
- خلعت بری** - رحمان قلی خلعت بری . فرزند علی قلی خان امیر اسعد خلعت بری (عمده مالک و کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . عمده مالک و نماینده دوره ۴ از بابل .
- خواجوی** - مشیر معظم خواجوی . فرزند غلامحسین خان منتصر الممالک (کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت . نماینده دوره ۵ از تهران .
- خواجه نصیری** - ساسان خواجه نصیری . فرزند ابوالفضل (.....) . متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی . دارای تحصیلات عالی حدود لیسانس . کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از کرمانشاه .
- خواجه نوری** - امیر ارسلان خان خواجه نوری «نظام الدوله» . فرزند میرزا محمد خان موقر الدوله نوری . (عمده مالک) . متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . عمده مالک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۳ و ۴ از بابل .

خواجوی نوری - میرزا صادق خان خواجوی نوری «منتصرالسلطان». فرزند میرزا مرتضی (عمده مالک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۳ و ۲ از بابل و ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ از دماوند و فیروزکوه.

خواجه نوری - محسن خواجه نوری. فرزند حاج محمد علی شال فروش (تاجر و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته تجارت و حقوق از فرانسه و پاریس. کارمند دولت و وکیل دادگستری و مالک. نماینده دوره ۲ از شمیرانات.

خواجه نوری - جعفر خان خواجه نوری. فرزند مرحوم میرزا عبداله خان نوری (ملاک عمده). متولد ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند بازنشسته دولت نماینده دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از فیروزآباد.

خونساری - شیخ محمد سعید مجتهد خونساری. فرزند مرحوم ملا محمد علی (.....) متولد ۱۲۳۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره ۳ از گیلان.

خونساری - میرزا محمود کتاب فروش خوانساری. فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات متعارف. کتاب فروش و نماینده دوره اول از طرف صنف کتاب فروشهای تهران.

خویی لر - محمد تقی خویی لر. فرزند (.....) متولد حدود دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۵ از تبریز.

خیابانی - شیخ محمد خیابانی. فرزند حاج عبدالحمید (تاجر). متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. «امام جمعه مسجد جامع تبریز» روحانی و نماینده دوره دوم از تبریز.

د

دادخواه - محمد نصیر دادخواه. فرزند مرحوم علی قلی خان هژیر السلطان (.....) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات رئیس هیئت مدیره شرکت واحد اتوبوس رانی نماینده دوره ۲ از داراب فریدن.

دادفر - دکتر حبیب دادفر. فرزند حاج محمود دادفر (.....) متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و علوم سیاسی از پاریس. کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱ و ۲ از مراغه.

دادگر - میرزا حسین خان دادگر «عدل الملک». فرزند مرحوم میرزا عبدالکریم خان (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و ۸ از بابل و دوره ۹ از تهران.

دادگر - رحیم دادگر. فرزند مرحوم عدل الملک دادگر (ملاک و کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره ۹ از آستراآباد.

دادور - محمد علی دادور «عمده الملک». فرزند مرحوم غلامرضا (ملاک). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۵ و ۱۷ از قومن.

دادور - میرزا مهدی خان دادور «وثوق السلطنه». فرزند میرزا موسی وزیر لشکر (ملاک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تهران.

داراب - احمد داراب. فرزند مرحوم ابوطالب (تاجر). متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد از آلمان. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۸ از بندر پهلوی.

دامغانی - حاج میرزا رضا دامغانی. فرزند حاج میرزا حسن غفران پناه (.....) متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و مالک و نماینده دوره ۵ از شاهرود.

دانش - میرزا محمد دانش، فرزند حاج عبدالحسین تهرانی (تاجر). متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۴ از نیشابور.

داودزاده - مهندس سیاوش داودزاده، فرزند محمدعلی داودزاده (ملاک). متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ساختمان از اروپا. ملاک و مقاطعه کار و نماینده دوره ۲ از قومن. **داور** - علی اکبر داور، فرزند مرحوم خازن خلوت (.....). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از اروپا. روزنامه نگار (مدیر روزنامه مرد آزاد). وکیل دادگستری (بعد از وکالت وارد خدمت دولتی شد). و نماینده دوره ۴ از خوار و ورامین و دوره ۵ از لار.

دبستانی - میرزا محمود دبستانی معروف بدرگاهی، فرزند یوسف (ملاک). متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند دولت و روزنامه نگار (مدیر روزنامه فرهنگ) - و - نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از کرمان.

دبیر اعظم - میرزا فرج الله خان دبیر اعظم (بعد هاشم به بهرامی شد). فرزند مرحوم قوام العلماء (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از تبریز. **دبیر رسائل** - دبیر رسائل لاهیجی، فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات نماینده دوره اول از قومنات.

دبیر سهرابی - میرزا علی اکبر خان دبیر سهرابی «دبیر السلطان». فرزند مرحوم حاجی وکیل الدوله «وکیل - الملك» (منشی حضوری مظفرالدین شاه) متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره اول از تهران و دوره های ۸ و ۹ از بیجار گروس و ۱۰ و ۱۱ از قوچان. **دبیر الملك** - میرزا حسین خان بدر «دبیر الملك». فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت (وزیر) و نماینده دوره دوم (وکیل مجلس و بجای وثوق الدوله - انتخاب شد و در ۱۱ ثور ۱۲۸۹ مستعفی گردید).

دبیری اصفهانی - حاج سید اسماعیل دبیری اصفهانی. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از تهران.

دربانی - حاج میرزا علی اصغر دربانی «حاجب التولیه». فرزند مرحوم حاج میرزا محمد تقی (کارمند آستانه حضرت معصومه). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند آستانه - حضرت معصومه و ملاک. نماینده دوره های ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از قم.

درخشش - محمد درخشش. فرزند یدالله (کارمند مجلس شورای ملی). متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و روزنامه نگار (مدیر روزنامه مهرگان) و نماینده دوره ۸ از تهران. **دره شوی** - زیادسترک دره شوی. فرزند مرحوم یازکیخان (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک. نماینده دوره ۲ از فیروز آباد.

دری - حبیب الله دری. فرزند مرحوم لطف الله (.....). متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. کارمند دولت و - نماینده دوره ۴ از دره گز.

دست غیب - حاج سید محمد باقر دستغیب. فرزند مرحوم آقامیرزا هدایت الله دستغیب شیرازی (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره های ۴ و ۵ از بندرعباس. **دشتی** - عبدالله دشتی. فرزند مرحوم محمد حسن (.....). متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۹ از بوشهر و دوره ۲ از برازجان.

دشتی - خلیل دشتی. فرزند متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۴ از بوشهر.

دشتی - شیخ علی خان دشتی. فرزند مرحوم شیخ عبدالحسین (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود عالی. رئیس اداره نگارشات و روزنامه نگار (روزنامه شفق سرخ سردبیر روزنامه ستاره ایران) نماینده دوره های ۷، ۸ و ۹ از ساوه و ۶ و ۷ از بوشهر و ۱۳ از دماوند و ۴ از تهران.

دفتری - دکتر محمد دفتری . فرزند عزیز «عضدالملک» (....) . متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی . دارای -
تحصیلات عالی در رشته طب . طبیب و مدیر عامل انجمن ملی حمایت کودکان نماینده دوره
۲ از کنگاور .

دولت آبادی - سید حسام الدین دولت آبادی . فرزند مرحوم حاج میرزا مهدی دولت آبادی (روحانی) . متولد
حدود ۱۲۸۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . کارمند دولت و نماینده دوره های
۱۴ ، ۱۸ و ۱۹ از اصفهان .

دولت آبادی - مجتبی دولت آبادی . فرزند مرحوم حاج علی محمد دولت آبادی (روحانی و وکیل مجلس) .
متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی . دارای تحصیلات حدود عالی (دیپلمه مدرسه سیاسی تهران) کارمند
دولت و نماینده دوره ۱۶ از اصفهان .

دولت آبادی - حاج میرزا علی محمد دولت آبادی . فرزند مرحوم حاج میرزا هادی دولت آبادی (ملاک و
روحانی) . متولد حدود دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . ملاک و روحانی و نماینده
دوره چهارم از خرم آباد .

دولت آبادی - حاج میرزا یحیی دولت آبادی . فرزند حاج میرزا ملا هادی دولت آبادی (ملاک و روحانی) .
متولد حدود ۱۲۴۱ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . (روحانی و کارمند دولت)
و نماینده دوره های ۲ و ۳ از کرمان .

دهدشتی - رضا دهدشتی بوشهری . فرزند امیر بیگلری (تاجر) . متولد حدود دارای
تحصیلات حدود متوسطه از خارج . تاجر و مالک و نماینده دوره هشتم از تهران .

دولت شاهی - ابوالفتح دولت شاهی . فرزند مرحوم سلطان ابراهیم میرزا مشکوة الدوله (ملاک) متولد حدود
۱۲۶۵ شمسی . دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود عالی . ملاک و کارمند دولت و نماینده
دوره های ۱۵ ، ۱۶ ، ۱۸ و ۱۹ از کرمانشاه .

دولت شاهی - حسنعلی میرزا دولت شاهی «معین خلوت» . فرزند مرحوم ابراهیم میرزا مشکوة الدوله (ملاک)
متولد حدود ۱۲۵۹ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت و نماینده -
دوره های ۷ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ و ۱۳ از گلپایگان .

دولت شاهی - محمد علی میرزا دولت شاهی . فرزند سلطان ابراهیم میرزا مشکوة الدوله (ملاک) متولد
حدود ۱۲۶۳ شمسی . دارای تحصیلات قدیم در حدود سطح . ملاک و کارمند دولت . نماینده
دوره های ۶ ، ۷ و ۸ از کرمانشاه .

دولت شاهی - سلک ایرج میرزا دولت شاهی . فرزند امام قلی عماد الدوله (عمده مالک) . متولد حدود ۱۲۵۲
شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح (از خوشنویسان معروف) . ملاک و کارمند دولت .
نماینده دوره های ۷ و ۸ از کرمانشاه .

دولت شاهی - مهرانکیز دولت شاهی . فرزند محمد علیمیرزا «مشکوة الدوله» دولت شاهی (کارمند دولت و ملاک
و نماینده مجلس) . متولد ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته علوم اجتماعی .
کارمند سازمان همکاری عمران . نماینده دوره ۲۱ از کرمانشاه .

دهبند شاهرووی - حاج محمد تقی دهبند شاهرووی . فرزند متولد دارای تحصیلات
تاجر و نماینده دوره اول از طرف اصناف تهران .

دهخدا - علی اکبر دهخدا . فرزند خان بابا خان (ملاک متوسط قزوین) . متولد ۱۲۵۸ شمسی . دارای تحصیلات
قدیم و جدید حدود عالی «فارغ التحصیل مدرسه علوم سیاسی» . روزنامه نگار (نویسنده روزنامه
صور اسرافیل و سروش) و کارمند دولت . نماینده دوره ۲ از کرمان .

دهخوارقانی - شیخ رضا دهخوارقانی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از تبریز و دوره ۳ از تهران.

دهستانی - مهندس عبدالعلی دهستانی. فرزند یدالله دهستانی. (ملاک و سناتور با سابقه و کالت مجلس شورای ملی). متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی (ماشین و آلات) از آمریکا. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۹ و ۲۰ از کرمان و ساوجبلاغ. **دهستانی** - میرزا یدالله دهستانی (ملقب به نظامی). فرزند عبدالوهاب (زارع). متولد حدود ۱۲۶۲ - شمسی. دارای تحصیلات متعارف. زارع و کدخدا و نماینده دوره‌های ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از ساوجبلاغ شهریار.

دهقان - احمد دهقان. فرزند کریم (.....). متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. روزنامه‌نگار (مدیر روزنامه تهران مصور). نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از هروآباد (خلخال). **دهقان** - علیمحمد دهقان. فرزند میرزا محمد باقر «معروف به پست» (ملاک عمده). متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی از بیروت. عمده مالک و نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از شیراز.

دیبا - ام‌فندیار دیبا. فرزند مرحوم یحیی طباطبایی دیبا (ملاک). متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملاک و آجودان کشوری اعلیحضرت همایونی و نماینده دوره ۱۹ از سراب. **دیبا** - عبدالحسین دیبا. فرزند مرحوم تراب خان «وزیر خلوت». (ملاک). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند دولت (رئیس محاسبات دربار اعظم). و نماینده دوره‌های ۷ و ۸ از خوی.

دیبا - حاج میرزا عبدالعلی دیبا «سیدالمحققین». فرزند حاج میرزا رفیع نظام‌العلماء. (ملاک و روحانی). متولد حدود ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. ملاک و روحانی و نماینده دوره‌های ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ از ایل شاهسون.

دیوان بیگی - میرزا آقاخان دیوان بیگی. فرزند مرحوم میرزا حسین خان دیوان بیگی (کارمند دربار). متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۵، ۶ و ۷ از بلوچستان.

دیپهیم - محمد دیپهیم. فرزند باقر (تاجر). متولد حدود ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ریاضیات و ادبیات. تاجر و روزنامه‌نگار (.....). و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱ و ۲۱ از تبریز.

ذ

ذبیحی - سلطانعلی ذبیحی «سلطان احمدی». فرزندستار ذبیحی (کشاورز). متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. زارع و نماینده دوره ۲۱ از شاهپور.

ذکایی - سید حمدالله ذکایی. فرزند مرحوم سید رحمت‌الله (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۶ و ۱۷ از خلخال.

ذوالفقاری - محمد ذوالفقاری. فرزند مرحوم علیقلی ذوالفقاری (ملاک عمده). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از فرانسه. ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از زنجان.

ذوالفقاری - محمود ذوالفقاری. فرزند مرحوم حسینقلی اسعدالدوله (مالک عمده). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی از فرانسه.... ملاک عمده و نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از زنجان. **ذوالفقاری** - مصطفی ذوالفقاری. فرزند مرحوم حسینقلی اسعدالدوله (عمده مالک). متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و نماینده دوره ۱۸ از زنجان و دوره ۲ از بیجار گروس.

ذوالفقاری - ناصرقلی ذوالفقاری. فرزند حسینقلی ذوالفقاری (اسعدالدوله). (ملاک) متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. ملاک. و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از زنجان.

ذوالقدر - شیخ محمدتقی ذوالقدر معروف بامین الشریعه فسایی «اصطهباناتی». فرزند مرحوم حاج ملا اسماعیل فسایی (روضه خوان). متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و روحانی. نماینده دوره‌های ۵ از ایلات خمسه و دوره‌های ۵، ۶، ۷ و ۸ از فسا و شیراز و دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از نیشابور.

ر

راجی - دکتر عبدالحسین راجی. فرزند مرحوم عبدالحمید علاءالحکماء (طیب). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی از پاریس. پزشک و کارمند مؤسسات ملی و نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۶ و ۱۹ از خرمشهر.

رادپور - حاج محمد صادق علیزاده رادپور «علی اف». فرزند.... (تاجر) متولد.... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۲ از آذربایجان.

راشد - حسنعلی راشد. فرزند مرحوم حاج شیخ عباس تربتی (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود عالی. استاد دانشکده الهیات و معارف اسلامی (معقول منقول) روحانی و نماینده دوره ۱۷ از تهران.

رادمنش - دکتر رضا رادمنش. فرزند مرحوم موسی لاهیجی (ملاک) متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی از فرانسه. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۴ از لاهیجان.

رامبد - هلاکو رامبد. فرزند مرحوم محمدحسین سالار اسعد (ملاک). متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند مؤسسات ملی. نماینده دوره‌های ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از گرگان و طالش.

رجایی - علی رجایی. فرزند مرحوم محمدعلی (تاجر). متولد ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر (کسب و تجارت قالی). و نماینده دوره ۲۱ از شیراز.

رحمت آبادی - میرزا محمدعلی رحمت آبادی. فرزند (از خانواده حاج سمیع).... متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح مالک و نماینده دوره اول از طرف اعیان رشت.

رحمت سمیعی - غلامرضا رحمت سمیعی «طالش». فرزند میرزا محمد علیخان رحمت آبادی. (مالک عمده و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره‌های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از رشت.

رحیم زاده - اسماعیل خان رحیم زاده. فرزند.... (.....) متولد.... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۷ از سنندج.

رحیم زاده خویی - حاج زین العابدین رحیم زاده خویی. فرزند مرحوم حاج محمد رحیم (تاجر). متولد حدود

- ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر عمده و مالک و نماینده دوره ۱۴ از تبریز.
- رحیمیان** - غلامحسین رحیمیان. فرزند حاج رحیم (از اصناف). متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر. نماینده دوره های ۱۴ و ۱۵ از قوچان.
- رحیمی لاریجانی** - سید حبیب الله رحیمی لاریجانی. فرزند مرحوم حاج سید آقا بزرگ صالح (ملاک) متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و وکیل دادگستری. نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تهران و دوره ۱۴ از سقز.
- رشتی** - دکتر محمدعلی رشتی. فرزند رضا (.....). متولد ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق بین الملل و علوم سیاسی از آمریکا. کارمند دولت و روزنامه نگار. نماینده دوره ۲۱ از یزد.
- رشتی** - سیدزین العابدین رشتی «قومنی». فرزند مرحوم حاج سید رضا رشتی (مجتهد). متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و خرده مالک. نماینده دوره ۲ از فومنات.
- رشتی** - حاج آقا میررشتی «بحرالعلوم». فرزند (ملاک). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره اول از رشت.
- رشیدیان** - اسدالله رشیدیان. فرزند حبیب الله (.....). متولد حدود ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. شغل آزاد و نماینده دوره ۲ از تهران.
- رضازاده شفق** - دکتر صادق رضازاده شفق. فرزند مرحوم حاج آقا رضا (تاجر). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته فلسفه از دانشگاه برلن. روزنامه نگار (مدیر روزنامه شفق). کارمند دولت (استاد دانشگاه). و نماینده دوره های ۱۴ و ۱۵ از تهران.
- رضایی** - دکتر قاسم رضایی. فرزند حاج محمد رضا (تاجر). متولد حدود ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از دانشگاه پاریس. ملاک و نماینده دوره ۱۹ از سبزوار.
- رضایی** - محمود رضایی. فرزند حاج محمد رضا (تاجر). متولد حدود ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۸ از سبزوار.
- رضوانی** - دکتر محمد رضوانی. فرزند رضا (تاجر) متولد ۱۳۰۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم اقتصاد و بازرگانی از آمریکا. مشاور اقتصادی و تاجر. نماینده دوره ۲۱ از کاشان.
- رضوی** - ابوالحسن رضوی. فرزند (روحانی و وکیل مجلس). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و سردفتر اسناد رسمی. نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۵ و ۱۶ از شیراز.
- رضوی** - حاج میرزا عبدالوهاب رضوی. فرزند مرحوم حاج میرزا هادی (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و روحانی و نماینده دوره های ۴ و ۵ از همدان.
- رضوی** - مهندس سید احمد رضوی. فرزند سید علی اکبر مجد الاشرف رفسنجانی (عمده مالک). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی معدن. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۵ و ۱۷ از کرمان.
- رضوی** - حسام الدین رضوی. فرزند علاء الدین (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از آبادان.
- رضوی** - سید محمد رضوی. فرزند مرحوم سید ابوالقاسم رضوی (روحانی). متولد حدود ۱۲۵۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره سوم از شیراز (قبول و کالت نکرد).

- رفعت** - دکتر عبدالصمد رفعت. فرزند مرحوم محمدحسین (بازاری). متولد حدود ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از آمریکا. پزشک و نماینده دوره ۲ از میناب.
- رفیع** - حاج آقارضا رفیع (قایم مقام الملک). فرزند مرحوم حاج شریعتمدار رشتی (ملاک و روحانی). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. مالک عمده و روحانی. نماینده دوره‌های ۵، ۶، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از گرگانرود و بندرپهلوی.
- رفیعی** - لطفعلی رفیعی. فرزند مرحوم شیخ مهدی (مالک). متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۴ از بم.
- رفیعی** - محمد تقی رفیعی. فرزند میرزا رفیع. رفیع الدوله (ملاک). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از تبریز.
- رمضانی** - دکتر حنیفه رمضانی. فرزند مرحوم علی عباس (تاجر). متولد ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از بندرپهلوی.
- روحانی** - سید محمود روحانی. فرزند مرحوم سید زین العابدین (کارمند دولت و ملاک). متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود متوسطه. کارمند بازنشسته دولت و مالک و نماینده دوره ۲۱ از فردوس.
- روحی** - عطاءالله روحی. فرزند شیخ مهدی بحر العلوم (ملاک و روحانی و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و نماینده دوره ۵ از سیرجان و ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ از جیرفت.
- روحی** - علی روحی - علی روحی. فرزند شیخ مهدی بحر العلوم کرمانی (ملاک و روحانی و وکیل مجلس). متولد حدود دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از کرمان.
- روستا** - عباس روستا. فرزند حاج محمد علی (روحانی و سردفتر اسناد رسمی و مالک). متولد ۱۳۰۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند فرهنگ و مدیر فنی تربیت بدنی و خیاط و تاجر و ملاک (بنا باظهار خودشان). نماینده دوره ۲۱ از تهران.
- رهبر** - علی اکبر رهبر. فرزند محمد (روحانی و مالک). متولد ۱۳۰۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود سیکل اول دبیرستان. کشاورز و نماینده دوره ۲۱ از گرگان.
- رهبری** - حاج حسین آقا رهبری زنجان. فرزند مرحوم حاج علی (ملاک و روحانی). متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و مالک. نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از زنجان.
- رهنما** - میرزا زین العابدین رهنما. فرزند شیخ علی شیخ العراقین (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روزنامه نگار (مدیر روزنامه ایران). و کارمند دولت. نماینده دوره ۵ از تبریز و دوره‌های ۸ و ۹ از شهر ری.
- رهنوردی** - دکتر محمد حسن رهنوردی. فرزند قربانعلی (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته دندانپزشکی از دانشگاه تهران و آمریکا. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از ساری.
- ریاحی** - مهندس علیرضا ریاحی. فرزند محمد حسین (تاجر). متولد ۱۳۱۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از ایران. کارمند دولت و مالک و نماینده دوره ۲۱ از برخوار.
- ریاضی** - مهندس عبدالله ریاضی. فرزند هاشم (شغل آزاد). متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی برق و هیدرلیک. استاد دانشگاه و رئیس دانشکده فنی. نماینده دوره ۲۱ از تهران.

ریزی اصفهانی - حاج سید اسماعیل ریزی اصفهانی. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از اصفهان.

ریگی - امان الله ریگی. فرزند مرحوم یعقوب (ملاک). متولد حدود ۱۳۰۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی. کارمند شرکت ملی نفت ایران. نماینده دوره های ۲ و ۳ از زاهدان.

ریگی - مراد ابراهیم ریگی. فرزند مرحوم عیدوریگی (عمده مالک و رئیس ایل). متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ از ایرانشهر.

رضاخان - دکتر حاجی رضاخان. فرزند میرزا محمدحکیم (.....). متولد دارای تحصیلات عالی. پزشک و نماینده دوره دوم. (وکیل مجلس بجای بهبهانی انتخاب شد).

ز

زارع - حاج علی زارع. فرزند مرحوم محمدعلی اسماعیل (زارع). متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره های ۴ از شیراز و ۶ از جهرم.

زاهدی - میرزا مهدی زاهدی «مقوم الملک». فرزند دکتر حبیب الله خان مجداالطباء (پزشک). متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه (فارغ التحصیل مدرسه کشاورزی بهشتی) کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از شهر ری.

زراور - محمد حسین زراور. فرزند مرحوم عزیز (کشاورز). متولد حدود ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از فیروزآباد.

زرگر باشی - حاج میرزا سید احمد زرگر باشی. فرزند حاجی میرزا علی نقی صنیع الممالک (.....). متولد دارای تحصیلات زرگر. (زرگر دربار). و نماینده دوره اول از طرف اصناف تهران.

زرگرزاده - حسنعلی زرگرزاده حاج باغلوئی. فرزند حسین (تاجر و ملاک). متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کشاورز و نماینده دوره ۲ از نقده.

زعیم - میرزا سید حسین خان زعیم. فرزند مرحوم حاج سید صادق. (.....). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از شوشتر و دوره ۶ از کاشان.

زعفرانلو - دکتر مظفر زعفرانلو. فرزند موسی (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته داینزشکی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از بهبهان.

زنجانی - شیخ ابراهیم زنجانی. فرزند مرحوم آقا هادی (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. رئیس اوقاف و روحانی و نماینده دوره های ۱، ۳ و ۴ از زنجان و دوره ۲ از تبریز.

زنجانی - حاج حسین آقا زنجانی. فرزند مرحوم حاج علی (روحانی و ملاک). متولد ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود سطح. روحانی و مالک و نماینده دوره ۶ از خمسه.

زنجانیچی - مهندس علیرضا زنجانیچی. فرزند ابوالحسن (.....). متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از مراغه.

زند - تقی زند. فرزند ولی (.....). متولد ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از طارم علیا.

زند کشکولی - الیاس زند کشکولی. فرزند محمدعلی کشکولی (ملاک و کلانتر). متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک عمده و نماینده دوره ۹ از شیراز.

زنگنه - دکتر عبدالحمید زنگنه . فرزند مرحوم حسین اعظم الدوله (ملاک عمده) . متولد حدود ۱۲۸۳ - شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۴ از کرمانشاه .

زنگنه - میرزا یحیی خان زنگنه « اعظم زنگنه » . فرزند محمدرضا خان ظهیر الملک (مالک عمده) . متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از کرمانشاه و ۶ از خرم آباد .

زنوزی - عبدالله زنوزی . فرزند مرحوم محمد علی (.....) . متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . تاجر و نماینده دوره ۲ از مرند .

زوار - حاج اسدالله زوار . فرزند مرحوم حاج عبدالحسین زوار (تاجر) . متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . ملاک و نماینده دوره های ۶ ، ۷ ، ۱۰ و ۱۱ از ترشیز (کاشمر) .

زهتاب فرد - رحیم زهتاب فرد . فرزند اسداله (تاجر) . متولد ۱۳۰۵ شمسی . دارای تحصیلات (بناباظهار خودشان دانشکده روزنامه نگاری تهران) . روزنامه نگار (مدیر روزنامه هفتگی اراده آذربایجان) و نماینده دوره ۲۱ از تبریز .

زهری - علی زهری . فرزند رضا (تاجر) . متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . روزنامه نگار (مدیر روزنامه شاهد) . نماینده دوره ۱۷ از تهران .

زیرک زاده - مهندس احمدزیرک زاده . فرزند مرحوم حاج میرزا زیرک (.....) . متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی از سویس . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از سویس .

س

سادات اخوی - حاج سیدباقر سادات اخوی . فرزند سیدمحمد سادات اخوی (.....) . متولد دارای تحصیلات روحانی و نماینده دوره اول از طرف فلاحین تهران .

سادات اخوی - حاج سید نصرالله سادات اخوی . فرزند سیدمحمد رضا سادات اخوی (روحانی) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . روحانی و کارمند دولت . نماینده دوره های ۱ ، ۲ و ۳ از تهران .

ساعداالوزاره - میرزا حسن خان ساعدالوزاره (بعد ها ملقب بساعدالملک شد) . فرزند (کارمند وزارت امور خارجه متولد دارای تحصیلات عالی از روسیه . کارمند دولت و نماینده دوره اول از تهران (وکیل مجلس) دوره ۲ (وکیل مجلس و بجای مستشارالدوله انتخاب شد) .

ساعدمراغه ای - محمد ساعد مراغه ای . فرزند احمد ساعد « قاضی زاده » . (روحانی) . متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و علوم سیاسی از دانشگاه های تفلیس و لنین گراد و سویس . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۵ از رضائیه .

ساگینیان - سهراب خان ساگینیان . فرزند مرحوم سرتیب سلیمان خان (کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی از ژنو . کارمند دولت . نماینده دوره های ۵ ، ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ و ۱۳ از طرف ارامنه آذربایجان .

ساگینیان - سواک ساگینیان . فرزند سهراب خان ساگینیان (کارمند دولت و نماینده مجلس) . متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و وکیل دادگستری نماینده دوره های ۹ و ۲ از طرف ارامنه شمال .

سالار اشرف - سالار اشرف. فرزند ظهیرالملک (...). متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات مالک و نماینده دوره ۵ از کرمانشاهان.

سالار بهزادی - زین العابدین سالار بهزادی. فرزند مرحوم علی اکبر سالار بهزادی (مالک عمده و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضایی. عمده مالک و نماینده دوره های ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از بم.

سالار بهزادی - علی اکبر سالار بهزادی. فرزند مرحوم زین العابدین سالار بهزادی (مالک عمده و کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره ۱۵ از بم.

سالار فیروز - عبدالرضا خان سالار فیروز. « رکن الممالک ». فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره ۲ از اراک.

سام - دکتر محمد سام. فرزند محمد باقر (.....). متولد ۱۳۰۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم اداری از دانشگاه کالیفرنیا. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از ورامین و گرمسار.

سامی راد - دکتر حسین سامی راد. فرزند مرحوم دکتر اسماعیل (طیب جراح). متولد ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از دانشگاه سوربن پاریس. طیب و استاد دانشگاه. نماینده دوره ۲۱ از مشهد.

سپیدار اعظم - محمد ولی خان سپیدار اعظم. فرزند حبیب الله خان ساعد الدوله (عمده مالک). متولد حدود دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۲، ۳، و ۴ از رشت

(دوره ۲ وکیل مجلس و بجای دبیرالملک انتخاب شد و در ۲۰ حوت ۱۲۸۶ مستعفی شد).
سدیدالملک - مهدیقلی خان سدیدالملک. فرزند حشمت الممالک (.....). متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از شهرضا.

سراج حجازی - حسن سراج حجازی. فرزند هدایت الله (.....). متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۹ از اراک.

سرتیب پور - جهانگیر سرتیب پور. فرزند آقا جان (.....). متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات نویسنده و نماینده دوره ۲۱ از رشت.

سرتیب زاده - علی اصغر سرتیب زاده. فرزند مرحوم میرزا عباس قلی خان (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱ و ۱۶ از تبریز.

سرکشیک زاده - سید کاظم سرکشیک زاده اتحاد. فرزند (.....). متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روزنامه نگار (مدیر جریده اتحاد). و نماینده دوره ۵ از لاهیجان.

سرمد - صادق سرمد. فرزند مرحوم سید علی (.....). متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی. وکیل دادگستری و نماینده دوره ۱۸ از دره گز.

سزاوار - عمادالدین سزاوار. فرزند مرحوم آقا شیخ محمد حسن حجة الاسلام قمی (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و وکیل دادگستری. نماینده دوره های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از اراک. دوره ۱۵ از ساو و زند.

سعادت - شیخ محمد حسین سعادت. فرزند مرحوم آقا شیخ علی بوشهری (.....). متولد حدود ۱۲۵۰

شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از لار.
سعدالدوله - میرزا جوادخان سعدالدوله. فرزند میرزا جبار ناظم المهام (کارمند دولت و روزنامه نگار).
 متولد حدود.... دارای تحصیلات عالی از روسیه. کارمند دولت و نماینده دوره اول از تهران.

سعید - دکتر جواد سعید. فرزند کاظم سعید (کارمند دولت). متولد حدود ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب (گونی و خلق و بینی) از فرانسه. طبیب و کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از از ساری.

سعیدالملک - میرزا داودخان سعیدالملک. فرزند میرزا رفیع خان مشاور السلطنه (کارمند دولت). متولد حدود حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از شوشتر.

سعیدی - عبدالله سعیدی. فرزند ابراهیم سعیدی (مالک عمده). متولد حدود ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود فوق دیپلم. ملاک و نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از نیشابور.

سلطان العلماء - حاجی علی اصغر سلطان العلماء. فرزند مرحوم حاجی آقا محمد مهدی (روحانی). متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک عمده و روحانی. نماینده دوره های ۳، ۴، و ۵ از بروجرد.

سلطانی - سلطانعلی سلطانی «شیخ الاسلام». فرزند آقا میرزا محمد شیخ الاسلام (عمده مالک) متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود عالی. عمده مالک و نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۲۰ از بهبهان.

سلطانی - مهندس سلطان محمد سلطانی. فرزند سلطانعلی سلطانی «شیخ الاسلام». (عمده مالک و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از آمریکا. مالک و کارمند اداره اصل چهار. نماینده دوره ۱۹ از بهبهان.

سلطانی - حاج سید محمد سلطانی «سلطان العلماء». فرزند (...). متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از شیراز.

سلیمانی کاشانی - ابوالفضل سلیمانی کاشانی. فرزند احمد نراقی (کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته قضایی از تهران و پاریس. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از بیرجند.

سمیعی - ابراهیم سمیعی. فرزند.... (کارمند دولت و وکیل مجلس). متولد حدود.... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک عمده و عضو شورای عالی بیمه های اجتماعی و نماینده دوره ۱۰ و ۱۱ از رشت.

سمیعی - میرزا حسین خان سمیعی «ادیب السلطنه». فرزند مرحوم میرزا حسن خان ادیب السلطنه (کارمند دوات). متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی (فارغ التحصیل مدرسه دارالفنون) مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از رشت.

سمیعی - دکتر عطاءالله سمیعی. فرزند.... (....). متولد.... دارای تحصیلات عالی از خارج. ملاک و پزشک. نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از فومن.

سنجابی - دکتر کریم سنجابی. فرزند قاسم خان سردار ناصر (ملاک). متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از کرمانشاه.

سنگ - دکتر اسماعیل سنگ. فرزند مرحوم محمد حسین سنگ (ملاک). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی.

دارای تحصیلات عالی در رشته طب از سویس . ملاک و پزشک و نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از ساری.

سنگ - دکتر عیسی سنگ . فرزند مرحوم ابراهیم (مالک عمده) . متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته طب از دانشگاه تهران و پاریس . مالک و پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از ساری.

سنندجی - عبدالحمید سنندجی « سالار سعید » . فرزند مرحوم حاجی عزیز سنندجی (ملاک و تاجر عمده) . متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی . دارای تحصیلات حدود دیلم (فارغ التحصیل مدرسه آمریکایی تهران) . مالک عمده . نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از سنندج.

سودآور - صمد سود آور . فرزند مرحوم محمد سود آور (تاجر) . متولد ... دارای تحصیلات متعارف . تاجر و نماینده دوره ۱۶ از مشهد.

سهراب زاده - میرزا ابراهیم سهراب زاده (مدیر الملک) . فرزند سهراب خان (.....) متولد حدود ۱۲۶۵ . دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از مراغه.

سهرابیان - بهرام سهرابیان . فرزند (.....) . متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی . دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۱۸ از طرف ارامنه جنوب.

سهم الملک - حاج عباس قلی سهم الملک . فرزند مرحوم حاج علی تقی نظام لشکر (عمده مالک) . متولد حدود ۱۲۳۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . مالک و نماینده دوره ۳ از اراک.

سیاح - دکتر محسن سیاح . فرزند حاج میرزا محمدعلی سیاح محلاتی (مالک و کارمند دربار) . متولد ۱۲۷۸ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته دندانپزشکی از خارج . طبیب و ملاک و کارمند دولت (استاد دانشگاه) . و نماینده دوره ۲ از محلات.

سید امامی - دکتر احمد سید امامی . فرزند مرحوم حاج سید کاظم امام جمعه (ملاک و روحانی) . متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته طب . عمده مالک و پزشک و کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از تبریز.

سیف پور فاطمی - نصرالله سیف پور فاطمی . فرزند مرحوم سید علی محمد سیف العلماء (.....) متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . ملاک و روزنامه نگار (.....) و کارمند دولت . نماینده دوره ۱۴ از نجف آباد.

سیفی - امیرعلی سیفی . فرزند اسماعیل (زراعت و گله داری) . متولد ۱۳۰۳ شمسی . دارای تحصیلات حدود سیکل اول دبیرستان . کارگر و نماینده دوره ۲۱ از تهران.

سیگاری - میرزا قلی سیگاری . فرزند (.....) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . بازاری و نماینده دوره اول از طرف سیگار فروشهای تهران.

ش

شاپوری - محمد ابراهیم شاپوری . فرزند مرحوم محمد خان (مالک عمده) . متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی . دارای تحصیلات مالک عمده و نماینده دوره ۱۷ از جیرفت.

شاخویی - صالح شاخویی . فرزند عبدالله (کارگر شرکت ملی نفت) . متولد ۱۲۰۹ شمسی . دارای تحصیلات حدود سیکل اول دبیرستان . کارگر شرکت نفت و نماینده دوره ۲۱ از آبادان.

شادلو - اردشیر شادلو . فرزند مرحوم حبیب الله سردار منتصر (ملاک و نماینده مجلس) . متولد حدود

۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از بجنورد.
شادلو - حبیب الله شادلو سردار بجنوردی «سردار منتصر». فرزند مرحوم سردار مفخم (مالک و رئیس ایل). متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و مالک عمده. نماینده دوره ۵ از بجنورد.

شادلو - نصرالله شادلو. فرزند مرحوم یارمحمدخان سردار مفخم (مالک و رئیس ایل). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره‌های ۱۶ و ۱۷ از بجنورد.
شادلو ایلخانی - یارمحمدخان شادلو ایلخانی. فرزند مرحوم عزیزالله خان سردار معزز (مالک و رئیس ایل شادلو). متولد حدود ۱۲۹۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک عمده و نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از بجنورد.

شادمان - سید جلال الدین شادمان. فرزند مرحوم سید ابوتراب (روحانی). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. سرپرست سابق املاک و مستغلات پهلوی و نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از جیرفت.

شادمان - سید جلال الدین شادمان - فرزند مرحوم سید ابوتراب (روحانی). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی. سرپرست سابق املاک و مستغلات پهلوی. نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از جیرفت.

شادمان - دکتر سیدضیاء الدین شادمان. فرزند مرحوم سید ابوتراب (روحانی). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد کارگری از فرانسه. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از جیرفت.

شالفروش - حاج محمدعلی شالفروش. فرزند حاج حبیب تاجر بروجردی (بازاری). متولد دارای تحصیلات تاجر و نماینده دوره اول از طرف تجار تهران.

شاهرخ - ارباب کیخسرو شاهرخ. فرزند شاهرخ (.....) متولد دارای تحصیلات متوسطه. تاجر و نماینده دوره ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از طرف اقلیت زردشتیها.

شاهرخشاهی - مهندس هرمز شاهرخشاهی. فرزند محمد مهدی (مالک) متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی از آمریکا. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۸ از اراک.

شاهرودی - محمد تقی شاهرودی. فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات تاجر و نماینده دوره اول از تهران.

شاهکار - دکتر محمد شاهکار. فرزند حاج آقا نورالله کرمانشاهی (روحانی و سردفتر اسناد رسمی). متولد ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. وکالت دادگستری و استاد حقوق دانشگاه جنگ (با سابقه قضاوت). و نماینده دوره ۱۸ و ۱۹ از تهران.

شایگان - دکتر سیدعلی شایگان. فرزند مرحوم حاج سیدهاشم مولی (.....) متولد ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از دانشگاه‌های لندن و پاریس. کارمند دولت و وکیل دادگستری و نماینده دوره ۱۶ و ۱۷ از تهران.

شباهنگ - عبدالرحیم شباهنگ. فرزند حاج محمدحسین (تاجر). متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تهران.

شباهنگ - علی شباهنگ. فرزند (تاجر). متولد دارای تحصیلات متعارف تاجر و نماینده دوره ۱ از تهران.

شبستری - سید مرتضی شبستری. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره ۱۷ از تبریز.

شجاع چاغروند - جواد شجاع چاغروند . فرزند مرحوم آقا ربیع چاغروند (ملاك) . متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . ملاك و نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از خرم آباد .

شرعی - محمد شرعی . فرزند ارازقلی (.....) . متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . ملاك و نماینده دوره ۲ از گنبد قابوس .

شریعت زاده - میرزا احمدخان شریعت زاده . فرزند مرحوم حاج میرزا حسین شریعتمدار آملی (روحانی و ملاك) . متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق . مالک و وکیل دادگستری (سابقه قضاوت) و نماینده دوره های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از بابل و دوره های ۸ و ۹ از محلات .

شریعتمدار - حاج آقا حسن شریعتمدار . فرزند مرحوم حاج میرزا ابوتراب (.....) . متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی . دارای تحصیلات..... روحانی و نماینده دوره ۳ از بروجرد .

شریعتمدار - حاج میرزا هاشم شریعتمدار . فرزند حاج محمد حسین مجتهد شیبانی (روحانی) . متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . روحانی و نماینده دوره ۴ از سبزوار .

شریعتمدار کرمانی - محمد شریعتمدار کرمانی . فرزند آقا مهدی (.....) . متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . روحانی و نماینده دوره ۴ از رفسنجان .

شریف العلماء - سید عباس شریف العلماء . فرزند مرحوم سید محمد مجتهد (مالک و روحانی) . متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات حدود متعارف . ملاك و روحانی و نماینده دوره های ۲ و ۳ از ساری .

شریعتمدار - حاج شیخ محمد حسن شریعتمدار مجتهد . فرزند مرحوم آقا علی حیدری (روحانی) . متولد حدود ۱۲۵۲ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . روحانی و نماینده دوره ۴ از بیجار .

شریف زاده خاوری - مرتضی شریف زاده خاوری . فرزند سید عباس شریف العلماء . (روحانی و نماینده مجلس) . متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . ملاك و نماینده دوره ۱۵ از ساری .

شریفی - سید ابراهیم شریفی . فرزند..... (ملاك) . متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی . دارای تحصیلات..... ملاك و کارمند . نماینده دوره های ۷، ۸ و ۹ از کاشان .

شفیعی - حیدر شفیی . فرزند یعقوب (.....) . متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف مالک و نماینده دوره ۱۸ از سراب .

شفیعی پور کرمانی - حسین شفیی پور کرمانی . فرزند علی اکبر (زارع) . متولد ۱۲۹۹ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . زارع (با سابقه کارمندی دولت تا سال ۴ شمسی) . و نماینده دوره ۲۱ از رفسنجان .

شکرای - یوسف شکرای . فرزند میرزا علی اکبر (.....) . متولد ۱۲۸۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . ملاك و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۶ از اراک .

شکیبانی نوبری - حاج حسین شکیبانی نوبری . فرزند علی اصغر (از اصناف) . متولد ۱۲۹۷ شمسی . دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود متوسطه . تاجر و مالک مستغلات . نماینده دوره ۲۱ از تبریز .

شمس الحکماء - میرزا هدایت الله شمس الحکماء . فرزند کربلایی احمد (از اصناف) . متولد..... دارای تحصیلات قدیم در علم پزشکی . پزشک و نماینده دوره اول از کرمان .

شوشتری جزایری - سید محمد علی شوشتری جزایری. فرزند سید حسن مجتهد (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از سلیمانیه و دوره های ۱۸، ۱۶، ۱۵ از استرآباد.

شوکتی - مهدی شوکتی. فرزند مرحوم غلامرضا شوکت الممالک (ملاک). متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. ملاک عمده و نماینده دوره ۱۷ از کاشمر.

شهاب فردوسی - سید ولی شهاب فردوس. فرزند حاج سید عبدالکریم (روحانی و مالک). متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضایی. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۴ از فردوس.

شهداد - میرزای خان شهداد. فرزند (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از جهرم.

شهدوست - عبدالله شهدوست. فرزند مرحوم محمد مهدی میرزای ناظر (کارمند آستان قدس رضوی و ملاک). متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و نماینده دوره های ۱۲، ۱۱ از دره گز.

شهریار پور - محمد حسن خان شهریار پور (مفتخر الممالک). فرزند شاهزاده قهار خان (عمده مالک). متولد حدود دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره اول از بابل.

شهشانی - حاج سید عبدالحسین شهشانی. فرزند (....). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره اول از خراسان.

شهید تبریزی - میرزا ابراهیم شهید تبریزی. فرزند حاج شیخ علی زنجانی (....). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک عمده و تاجر و نماینده دوره اول از تبریز.

شهیدی - سید حسن شهیدی. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. وکیل دادگستری (دارای سابقه قضاوت). نماینده دوره ۱۷ از نجف آباد.

شهیدی - حاج شیخ میرزا حسین شهیدی فرزند (ولی محمد تقی برغانی معروف بشهید ثالث). متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و روحانی. نماینده دوره اول از قزوین.

شیبانی - مهندس مهدی شیبانی. فرزند مرحوم محمود شیبانی «محاسب الممالک». (مالک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از خارج. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۹ از کاشان.

شیبانی - میرزا احمد خان شیبانی. فرزند (ملاک). متولد دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از کاشان.

شیبانی - میرزا عبدالحسین خان وحیدالملک شیبانی. فرزند میرزا آقاخان (تاجر). متولد دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از انگلستان. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از تهران و دوره ۳ از تبریز.

شیخ - دکتر محمد خان شیخ احیاءالملک. فرزند حاج میرزا علی نقی صنیع الملک (.....). متولد حدود ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۸ از سیرجان و دوره ۹ از لار.

شیخ الاسلامی - سید مهدی شیخ الاسلامی. فرزند مرحوم سید عبدالعزیز شیخ الاسلام کردستان (....). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضایی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از سنندج.

شیخ الاسلام - حاج میرزا علی اکبر شیخ الاسلام . فرزند میرزا محمد رحیم شیخ الاسلام اصفهانی (روحانی) . متولد حدود ۱۲۴۷ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . روحانی و نماینده دوره ۴ از اصفهان .

شیخ الاسلام ملایری - اسماعیل شیخ الاسلام ملایری . فرزند مرحوم حاج سید ابراهیم شیخ الاسلام (روحانی) . متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی مالک و روحانی و نماینده دوره های ۴، ۵، ۶ و ۷ از دولت آباد ملایر و دوره های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ از بیجار گروس .

شیخ رئیس - شاهزاده ابوالحسن میرزا شیخ رئیس . فرزند شاهزاده محمد تقی میرزا حسام السلطنه . متولد ۱۲۲۵ شمسی . دارای تحصیلات عالی (ادیب) . ملاک و نماینده دوره ۲ از بابل .

شیخ الملک - شیخ محمد حسین خان شیخ الملک سیرجانی . فرزند درویش عباس علی (ملاک) . متولد دارای تحصیلات عالی . ملاک و کارمند دولت . نماینده دوره ۳ از سیرجان .

شیرازی - میرزا ابوالحسن خان شیرازی . فرزند مرحوم سید جعفر هورموجی (مؤلف تاریخ خلاصه اخبار ناصری) . متولد دارای تحصیلات کارمند بانک شاهنشاهی و نماینده دوره اول از طرف اعیان تهران .

شیرازی - حاج میرزا محمد علی شیرازی . فرزند (.....) . متولد دارای تحصیلات متعارف . کدخدای بقالها و نماینده دوره اول از شیراز .

شیرازی - حاج آقا شیرازی . فرزند مجید (تاجر) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . روحانی و نماینده دوره های ۲ و ۳ از شیراز و تهران .

شیرازی - محمد تقی شیرازی شانگهای . فرزند مرحوم محمد حسین وقایع نگار (تاجر) . متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . تاجر و نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از شیراز .

شیروانی - میرزا ابوطالب شیروانی «بنان السلطنه» . فرزند مرحوم سردار عبدالله خان شیروانی (.....) . متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . روزنامه نگار (روزنامه سپهر و روزنامه آسایش) . وکیل دادگستری و نماینده دوره های ۵ و ۶ از شهرضا .

ص

صاحب جمع - عسکر صاحب جمع . فرزند مرحوم باباخان صاحب جمع (ملاک و کارمند دربار) . متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی . ملاک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از قزوین .

صاحب دیوانی - غلامحسین صاحب دیوانی . فرزند مرحوم محمد حسین صاحب دیوانی . (ملاک و کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره ۱۵ از فسا .

صاحب قلم - دکتر تقی صاحب قلم . فرزند مرحوم سیف الله دبیر الممالک (.....) . متولد ۱۲۹۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته داروسازی . کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از رضائیه . و دوره ۲۱ از داراب .

صادق وزیری - نصرت الله خان صادق وزیری . فرزند مرحوم محمد صادق وزیری (مالک) . متولد ۱۲۷۳ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از سنندج .

صادق - صادق صادق «مستشارالدوله» . فرزند میرزا جوادخان مستشارالدوله (کارمند دولت) . متولد .
 دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس . کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱ و ۲ از تبریز .

صادقی - ابوالحسن صادقی . فرزند عبدالله صادقی «معین‌الرعايا» . (تاجر و ملاک و وکیل مجلس) . متولد
 حدود ۱۲۷۹ شمسی . دارای تحصیلات عالی . پزشک و نماینده دوره‌های ۱۴ و ۱۵ از تبریز .
صادقی - میرزا عبدالله صادقی «معین‌الرعايا» . فرزند مرحوم حاج محمد صادق (مالک عمده) . متولد حدود
 ۱۲۴۹ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . تاجر عمده و مالک . نماینده دوره‌های ۲، ۷ و ۱۰ از تبریز .

صارمی - غلامحسین صارمی . فرزند مرحوم عزیزالله اعتضادالسلطان (کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی .
 دارای تحصیلات متوسطه (فارغ التحصیل کلاس ثبت) . کارمند دولت (بعد از وکالت مجلس بوکالت دادگستری پرداختند) . نماینده دوره‌های ۱۸ و ۱۹ از جهرم .

صالح - الهیار صالح . فرزند مرحوم آقا سید حسن خان مظفرالممالک (کارمند دولت) . متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی .
 دارای تحصیلات حدود متوسطه (فارغ التحصیل کالج امریکایی) . کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۱۶ و ۲۰ از کاشان .

صالح شیبانی - محمد کاظم صالح شیبانی . فرزند حیدر علی صالح (صارم السلطان) (کارمند دولت) . متولد
 حدود ۱۲۷۵ شمسی . دارای تحصیلات حدود عالی (فارغ التحصیل دانشکده افسری) . کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از کاشان .

صالحی - حاج شیخ عبدالرحمن صالحی . فرزند مرحوم حاج میرزا صالح صارم السلطان (روحانی) . متولد حدود
 ۱۲۵۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . روحانی و نماینده دوره‌های ۵، ۶ و ۷ از خرم‌آباد .

صالحی چادگانی - دکتر صالحی چادگانی . فرزند اسماعیل (روحانی) . متولد ۱۲۹۲ شمسی . دارای
 تحصیلات عالی در رشته طب از تهران و پاریس . طبیب و نماینده دوره ۲۱ از فریدن .

صایب - سید علی صایب . فرزند سید مصطفی (.....) . متولد ۱۲۹۹ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه .
 نماینده کارگران در شورای بیمه‌های اجتماعی و متصدی آموزشگاه تعلیم ماشین و حسابداری .
 نماینده دوره ۲۱ از اصفهان .

صائبی - مهندس صائبی . فرزند مرحوم حاج ابوتراب مدیرالتجار (تاجر) . متولد ۱۲۹۷ شمسی . دارای
 تحصیلات عالی در رشته کشاورزی و حقوق از ایران و فرانسه . کارمند دولت و مالک . نماینده
 دوره ۲۱ از ملایر .

صائبی - حیدر صائبی . فرزند محمود (از اصناف) . متولد ۱۳۰۰ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . نماینده
 کارگران . وکیل دوره ۲۱ از تهران .

صدر - سید عبدالحسین صدر «صدرالاسلام» . فرزند حاج سید محمد علی مدرسی (ملاک و روحانی) . متولد
 حدود ۱۲۶۴ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . ملاک و روحانی . نماینده دوره
 ۵ از شیراز .

صدرالاشراف - محسن «صدرالاشراف» . فرزند مرحوم حسین محلاتی (روحانی) . متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی .
 دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از
 محلات .

صدرالاسلام - حاج شیخ علی صدرالاسلام . فرزند مرحوم حاج آقا رحمت الله (.....) . متولد
 دارای تحصیلات حدود مدرسی . روحانی و نماینده دوره‌های ۳ و ۴ از زنجان .

صدر الاسلام - صدر الاسلام. فرزند حاج سید محمد علی مدرس (روحانی و ملاک). متولد ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. ملاک و روحانی. نماینده دوره ۵ از شیراز.

صدرالتجار - میرزا محمد علی صدرالتجار. فرزند..... (.....). متولد.... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول شیراز.

صدرالممالک - سید شفیع صدرالممالک قزوینی. فرزند حسام السادات صدرالملک (ملاک). متولد.... دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده. نماینده دوره ۳ از ایل بختیاری.

صدرالملک - سید محمود صدرالملک. فرزند مرحوم صدرالملک (.....). متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و نماینده دوره سوم از فسا.

صدراایی - میرزا محمد حسین صدراایی، فرزند مرحوم میرزا محمد علی حاجی صدر، (از اصناف) متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره های ۴ و ۵ از دماوند.

صدر ثقة الاسلام - میرزا ابوالحسن. صدرثقة الاسلام. فرزند مرحوم حاج میرزا موسی ثقة الاسلام (روحانی و ملاک و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی. روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره های ۶، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، و ۱۴ از تبریز.

صدرزاده - شیخ مهدی خان صدرزاده، فرزند مرحوم عبدالعلی صدرالعلماء (صدرالمحققین) (روحانی و وکیل دادگستری). متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. وکیل دادگستری. نماینده دوره های ۱۵، ۱۶، ۱۸، و ۱۹ از شیراز.

صدرقاضی - ابوالقاسم صدرقاضی. فرزند مرحوم علی قاضی، (روحانی) متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم (حدود سطح). ملاک و روحانی. نماینده دوره ۱۴ از مهاباد.

صدرمیرحسینی - ابوالحسن صدر میرحسینی. فرزند مرحوم محمد (ملاک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۶ و ۱۷ از جیرفت و کرمان.

صدری - شکرالله خان صدری «قوام الدوله» فرزند مرحوم حاج محمد حسین صدرالدوله (ملاک و کارمند دولت) متولد.... دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت. نماینده دوره سوم از نجف آباد و دوره های ۴ و ۵ از خرمشهر.

صدری - عبدالحسین صدری (رکن الملک) فرزند مرحوم حاج صدرالامراء (ملاک) متولد ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از خرم آباد.

صدری - دکتر محسن صدری. فرزند مرحوم عبدالعلی (.....). متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از اصفهان.

صدرتبریزی - ناصر صدر تبریزی، فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۶ از تبریز.

صدریه - سید عبدالکریم صدریه فرزند آقای سید مهدی (.....). متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف، تاجر و نماینده دوره ۱۶ از شاهرود.

صدق السلطنه - لطف الله صدق السلطنه، فرزند مرحوم حاج میرزا عبدالله خان (کارمند دربار و ملاک) متولد حدود ۱۲۳۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح، ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۵ از تبریز.

- صدیقی** - حسین صدیقی. فرزند محمد علی (از اصناف). متولد حدود ۱۳۰۰ شمسی دارای تحصیلات حدود متوسطه، تاجر و نماینده دوره ۱۸ از کاشان.
- صدیقانی** - مهندس عبدالعظیم صدیقانی، فرزند علی اصغر (تاجر و مالک) متولد ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از تهران و تخصص در اقتصاد روستائی از آمریکا، کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از کنگاور.
- صدیق دریانیان** - علی اکبر صدیق دریانیان، فرزند مرحوم آقا صادق (....) متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۰ از شاهرود.
- صرافزاده** - رضا صرافزاده، فرزند مرحوم حاج علی صراف، متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره های ۱۷، ۱۸، ۱۹، و ۲۰ از یزد.
- صراف فدایی** - حاج سید محمد صراف فدایی. فرزند سید مجتبی (از اصناف) متولد دارای تحصیلات صراف و نماینده دوره اول از طرف صرافهای تهران.
- صفا** - میرزا فضلعلی صفا. فرزند حاج میرزا عبدالکریم ملاباشی تبریزی (روحانی). متولد حدود ۱۲۳۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد از نجف. روحانی و مدرس فقه و اصول. نماینده دوره اول از طرف علماء تبریز.
- صفاری** - میرزا احمدخان صفاری «سالار مؤید» فرزند مرحوم میرزا محمدحسین خان (مالک عمده) متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک عمده. نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از لاهیجان.
- صفاری** - سرتیب محمدعلی صفاری. فرزند مرحوم محمدحسین خان «منظم السلطنه» (مالک عمده). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. تحصیلات حدود عالی (در رشته نظام). ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از لاهیجان.
- صفاری** - میرزا یوسف خان صفاری. «مشارعظم» فرزند میرزا جعفر خان مستوفی (مالک عمده و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح، عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۵ از بروجرد و دوره ۱۷ از تهران.
- صفایی** - حاج سید احمد صفایی فرزند سید مرتضی صفایی (روحانی) متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره های ۱۷ و ۱۸ از قزوین.
- صفایی حائری** - عبدالصاحب صفایی حائری. فرزند مرحوم شیخ محمدعلی (روحانی). متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح «فارغ التحصیل مدرسه معقول و منقول» کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۶ و ۱۸ از ساری.
- صفوی** - شکرالله صفوی. فرزند میرزا سید عابد رضاخان صفوی (....) متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. روزنامه نگار (مدیر روزنامه کوشش) نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵ و ۱۶ از بوشهر.
- صفی پور** - علی اکبر صفی پور فرزند ابوالفتح (کارمند دولت)، متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام (فارغ التحصیل دانشکده افسری). مدیر مجله امید ایران. نماینده دوره ۲۱ از نهاوند.
- صمصام بختیاری** - احمد قلی صمصام بختیاری. فرزند مرتضی قلیخان صمصام بختیاری. (مالک عمده و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. عمده مالک. نماینده دوره ۱۴ از شهرکرد.
- صمصام بختیار** - میرزا مرتضی قلیخان صمصام بختیار. فرزند صمصام السلطنه بختیاری، (مالک و وکیل مجلس) متولد دارای تحصیلات عمده مالک و نماینده دوره ۲ از اصفهان.

صمصام بختیاری - هوشنگ صمصام بختیاری. فرزند مرحوم صمصام السلطنه (ملاك عمده و کارمند دولت) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات..... ملك. نماینده دوره ۲. از نجف آباد.

صمصام السلطنه - نجفقلیخان صمصام السلطنه بختیاری. فرزند مرحوم حسینقلیخان ایلخانی بختیاری (ملاك عمده و رئیس ایل) متولد..... دارای تحصیلات..... ملك و کارمند دولت (نخست وزیر). نماینده دوره ۴ از تهران.

صمیمی - محمد صمیمی فرزند مرحوم حاج احمد، (...). متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات... کشاورز و نماینده دوره ۲. از راسهرمز.

صنعی - میرزا حسنعلی خان صنعی. «عماد السلطنه» فرزند مرحوم مؤتمن السلطنه (کارمند دولت و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت. نماینده دوره های ۳ و ۴ از مشهد.

صنیع الدوله - مرتضی قلیخان صنیع الدوله. فرزند علیقلیخان مخبرالدوله (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی از آلمان، عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱ و ۲ از تهران.

صولت قشقائی - میرزا اسمعیل خان صولت قشقائی. فرزند مرحوم داراب خان (مالک عمده) متولد ۱۲۵۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و رئیس ایل. نماینده دوره های ۵ و ۸ از جهرم.

صولت قشقائی - محمد حسن صولت قشقائی فرزند مرحوم اسمعیل قشقائی سردار عشایر (مالک عمده و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی، ملك. نماینده دوره های ۱۴، ۱۵ و ۱۷ از آباده.

ض

ضابطی طرفی - حسن ضابطی طرفی. فرزند حبیب الله (کدخدا بخش طرفرود) متولد ۱۳۰۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کشاورز و نماینده دوره ۲۱ از نطنز.

ضیاء ابراهیمی - سلیمان ضیاء ابراهیمی. فرزند عبدالرضا ابراهیمی، (...). متولد ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از جیرفت.

ضیاء الادب - ضیاء الادب فرزند مرحوم میرزا ابوالحسن خان «روحانی» متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و روزنامه نگار (روزنامه جام جم) و نماینده دوره ۴ از شیراز.

ضیاء الواعظین - سید ابراهیم ضیاء «ضیاء الواعظین»، فرزند سید مصطفی (روحانی) متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و روزنامه نگار. نماینده دوره های ۶، ۷ و ۸ از طرف ایل قشقائی.

ضیاء الملک - میرزا محمدتقی خان ضیاء الملک. فرزند مرحوم میرزا آقاسر رشته دار. (...). متولد..... دارای تحصیلات..... نماینده دوره ۲ از سمنان.

ضیاء - میرزا آقا ضیاء «ضیاء الاطباء» فرزند حاج میرزا محمود حکیم باشی (پزشک) متولد حدود ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود عالی در ادبیات و طب. پزشک. نماینده دوره های ۵، ۸، ۹، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ از تربت حیدریه.

ضیائی - دکتر خلیل ضیائی، فرزند میرزا آقا ضیاء الاطباء، «پزشک و وکیل مجلس» متولد ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته چشم پزشکی از اطریش، پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از تربت جام.

ضیائی - دکتر محمود ضیائی، فرزند مرحوم میرزا آقا ضیاء الاطباء، «پزشک و وکیل مجلس» متولد ۱۲۸۸ شمسی، دارای تحصیلات عالی در رشته طب از بیروت و تخصص از انگلستان و فرانسه و آمریکا. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۹ و ۲۱ از مشهد.

ط

طالبزاده - سید مرتضی طالب زاده فرزند سید محمود (....) متولد ۱۳۰۰ شمسی، دارای تحصیلات حدود متوسطه، کشاورز و بازرگان. نماینده دوره ۲۱ از رودسر.

طاهباز - دکتر قاسم طاهباز، فرزند حاج محمود (.....) متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک و نماینده دوره ۲ از شمیران.

طاهری - دکتر ضیاء الدین طاهری، فرزند مرحوم دکتر هادی طاهری (پزشک و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۳۰۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از خارج. پزشک و نماینده دوره ۱۹ از یزد.

طاهری - دکتر شیخ هادی طاهری، فرزند مرحوم محمدحسین (طایب) متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی، پزشک و نماینده دوره های ۵، ۶، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۶ و ۱۷ از یزد.

طاهری - محسن طاهری، فرزند مرحوم میرزا طاهر متولی «ملاك و متولی مسجد گوهرشاد و وکیل مجلس» متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف، ملاک و متولی مسجد گوهرشاد. نماینده دوره های ۱۶ و ۲۰ از مشهد.

طبا - دکتر عبدالحسین طبا، فرزند مرحوم مرتضی قلیخان نائینی (وکیل مجلس و نایب التولیه آستان قدس رضوی) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی از انگلستان، پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۵، ۱۶ از نائین.

طباطبائی - خان بابا طباطبائی معصومی نائینی، فرزند مرتضی قلیخان طباطبائی نائینی (نایب التولیه آستان قدس رضوی و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی، دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از نائین.

طباطبائی - سید ضیاء الدین طباطبائی، فرزند سید عیسی آقا وکیل یزدی (روحانی) متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح، روزنامه نگار «روزنامه رعد روزنامه ندای اسلام-روزنامه شرق و برق» و نخست وزیر. نماینده دوره های ۴ و ۱۴ از یزد.

طباطبائی - سید عبدالحسین طباطبائی، فرزند سید مظفر طباطبائی (ملاك و روحانی) متولد دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد، ملاک و روحانی. نماینده دوره ۲ از بروجرد.

طباطبائی - سید عبدالحسین طباطبائی، فرزند مرحوم سید ضیاء الدین «زراعت» متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضائی، کارمند دولت و ملاک. نماینده دوره ۲۱ از کازرون.

طباطبائی - محمد طباطبائی «سلطان العلماء» فرزند حاج علی اصغر سلطان العلماء «روحانی» متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و روحانی. نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از بروجرد.

طباطبائی - سید محمد طباطبائی. فرزند حاج سید محمد باقر (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح، روزنامه نگار، «مدیر روزنامه تجدد» و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از ساوه و زرند و دوره ۱۴ از سبزوار.

طباطبائی بروجردی - سید محمد تقی طباطبائی «سلطان العلماء» فرزند مرحوم حاج میرزا محمد حسین مجتهد طباطبائی بروجردی «روحانی» متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و ملاک. نماینده دوره‌های ۶، ۸، ۹ و ۱۰ از بروجرد.

طباطبائی - سید محمد صادق طباطبائی. فرزند آیت‌الله سید محمد طباطبائی (مجتهد و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مدیر مدرسه اسلام و روزنامه نگار (روزنامه مجلس) و روحانی. نماینده دوره ۲ از خراسان و دوره ۴ از ساوجبلاغ شهریار و دوره‌های ۳، ۴ و ۱۶ از تهران.

طباطبائی قمی - احمد طباطبائی قمی. فرزند مرحوم حاج سید علی صدیق (.....) متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۹ از قم.

طباطبائی و کیلی - میرزا صادق خان طباطبائی و کیلی فرزند حاج اعتضاد الممالک (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۶ و ۷ از اردبیل.

طلوع - محمود رضا طلوع، فرزند مرحوم حاج آقا رضا مجتهد (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک عمده و روزنامه نگار (مدیر روزنامه طلوع). نماینده دوره‌های ۶ و ۷ از لاهیجان.

طوسی - داود طوسی، فرزند مرحوم میرزا مسیح بنان. متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی، دارای تحصیلات متوسطه. روزنامه نگار «مدیر روزنامه طوس» نماینده دوره‌های ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از بجنورد.

طهماسبی - کریم طهماسبی، فرزند مرحوم عنایت‌الله (ملاک) متولد حدود ۱۳۰۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته قضائی، کارمند دولت و ملاک. نماینده دوره ۲ از دزفول و دوره ۱ از کازرون.

ظ

ظفر - مهندس کیقباد ظفر. فرزند مرحوم خسرو سردار ظفر (ملاک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی معماری از انگلستان. شغل آزاد با سابقه - کارمندی دولت. نماینده دوره‌های ۱۸ و ۱۹ از گلپایگان.

ظفر - ملک‌شاه ظفر، فرزند امیر حسین ظفر (ملاک و کارمند دولت و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۳۰۳ شمسی، دارای تحصیلات حدود متوسطه (دیپلمه کالج آمریکائی) ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۲ و ۳ از ایزد.

ظفری - اسماعیل ظفری «ظفر السلطان» فرزند ابراهیم ظفر السلطان (ملاک عمده) متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی.

دارای تحصیلات متعارف. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹ و ۱۴۰ از ملایر.

ع

عامری - حاج احمد عامری، فرزند..... (.....) متولد حدود ۱۳۸۴ شمسی. دارای تحصیلات..... مالک و نماینده دوره ۲ از اهواز.

عامری - میرزا اسدالله عامری. فرزند سهام السلطنه (مالک عمده) متولد حدود ۱۳۶۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره‌های ۶، ۷ و ۸ از کاشان.

عامری - امان الله عامری. فرزند مرحوم غلامحسین مجال (عمده مالک)، متولد حدود ۱۳۹۲ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. عمده مالک و نماینده دوره ۹ از کرمان.

عامری - جواد عامری. فرزند مرحوم ابوالحسن (.....) متولد حدود ۱۳۷۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. مالک و کارمند دولت. و نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از سمنان.

عامری - سلطان محمد عامری. فرزند..... (.....) متولد حدود ۱۳۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی. روزنامه نگار (.....) و کارمند دولت. نماینده دوره ۶ از نائین.

عاملی - شیخ حسین عاملی. فرزند حاج شیخ محمد علی عاملی (روحانی) متولد حدود ۱۳۷۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح، مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۸ از قوچان.

عاملی - دکتر باقر عاملی. فرزند مرحوم محمد شیخ الحرمین (کارمند دولت) متولد حدود ۱۳۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در حقوق جزا از ایران. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از تهران.

عباس - میرزا عباس. فرزند مرحوم آقا میرزا علی اکبر (تاجر). متولد حدود ۱۳۵۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۳ از یزد.

عباسقلی - حاج عباسقلی. فرزند... (....) متولد.... دارای تحصیلات..... نانوا و نماینده دوره اول از طرف خیابانهای تهران.

عباسی - محمد عباسی. فرزند مرحوم حسن (مالک عمده). متولد حدود ۱۳۷۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک عمده و نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از سقز.

عبدالکریم - شیخ عبدالکریم. فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از یزد.

عبدالوهاب - حاجی عبدالوهاب، فرزند..... (.....)، متولد.... دارای تحصیلات..... کلاهدوز و نماینده دوره اول از طرف کلاهدوزهای تهران.

عبده - دکتر جلال عبده، فرزند محمد عبده، (کارمند دولت) متولد ۱۳۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق، کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۴ و ۱۵ از تهران.

عدل - دکتر غلامرضا عدل، فرزند مرحوم یوسف قایم مقام عدل (مالک عمده و نماینده مجلس) متولد حدود ۱۳۸۶ شمسی، دارای تحصیلات عالی. عمده مالک و نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از تبریز.

عدل - مهندس مجید عدل. فرزند سید مسعود عدل (مالک) متولد ۱۳۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی در فرانسه، کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از گورمی دامغان.

عدل - سید مهدی عدل . فرزند سید مسعود عدل (ملاك) متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی ، دارای تحصیلات متوسطه ، مالك و بازرگان . نماینده دوره ۱۴ از مشكین شهر .

عدل اسفندیاری - عبد الله عدل اسفندیاری . فرزند میرزا حسین خان سردار نصرت اسفندیاری (ملاك و كارمند دولت و نماینده مجلس) . متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . عمده مالك و كارمند دولت . نماینده دوره های ۴ و ۵ از بهم و سیرجان .

عدل طباطبائی - دکتر عبدالرضا عدل طباطبائی . فرزند عباسقلی (ملاك) متولد حدود ۱۳۰۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس ، كارمند دولت و وكيل دادگستری و مالك . نماینده دوره ۲۱ از سراب .

عدل قایم مقام - میرزا یوسفخان عدل قایم مقام ، فرزند مرحوم عدل الملك (كارمند دولت و ملك) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی ، ملك و كارمند دولت . نماینده دوره های ۵ ، ۶ و ۷ از تبریز .

عراقی - حاج سید اسماعیل عراقی ، فرزند حاج آقا محسن عراقی (روحانی و مالك) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی ، دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . مالك و روحانی . نماینده دوره های ۵ ، ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۱۰ ، ۱۱ و ۱۲ از اراك .

عراقی - حاج میرزا شمس الدین عراقی ، فرزند مرحوم حجت الاسلام حاج آقا محسن (روحانی و ملك) متولد حدود ۱۲۵۴ شمسی دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی ، ملك و روحانی و نماینده دوره ۳ از عراق .

عرب شیبانی - عباسقلی عرب شیبانی فرزند مرحوم امیر سلیم ، (عمده مالك و رئیس ایل خمسه) ، متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی ، دارای تحصیلات عالی در رشته نظام ، كارمند بازنشسته دولت و كارمند مؤسسات ملی و نماینده دوره های ۱۵ ، ۱۶ ، ۱۸ ، ۱۹ و ۲۰ از فسا .

عرفانی - غلامحسین عرفانی ، فرزند مرحوم نصیر الكتاب (.....) متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی . دارای تحصیلات ، كارمند دولت . نماینده دوره ۲ از ایلام .

عزیزی - محمود عزیزی ، فرزند سید جعفر (.....) متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی ، دارای تحصیلات متوسطه . تاجر و نماینده دوره های ۱۱ ، ۱۲ و ۱۳ از بوشهر .

عصر انقلاب - میرزا آقاخان عصر انقلاب ، فرزند مرحوم میرزا عبدالله خان (.....) متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی ، دارای تحصیلات ، روزنامه نگار (مدیر روزنامه عصر انقلاب) و كارمند دولت . نماینده دوره های ۵ و ۶ از اردبیل .

عطایی - مهندس بهمن عطایی ، فرزند حسین (تاجر) متولد ۱۳۰۰ شمسی ، دارای تحصیلات عالی ، مهندس معمار و كارمند دولت . نماینده دوره ۲۱ از بندر معشور .

عظیمی - دکتر حسنخان عظیمی ، فرزند متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی . دارای تحصیلات عالی (دیپلمه دارالفنون در رشته پزشکی) پزشک و كارمند دولت . نماینده دوره ۷ از تهران .

عظیمی - میرزا باقر خان عظیمی «نظم الملك» فرزند حاج میرزا علی اکبر خان بصیر الملك (كارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی ، دارای تحصیلات حدود متوسطه . كارمند دولت و نماینده دوره ۵ از خوی .

عقیلی - سید حسن عقیلی «معتضد استرآبادی» فرزند مرحوم سید حبیب الله عقیلی (روحانی) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح ، روحانی و نماینده دوره ۶ از استرآباد .

علاء - میرزا حسینخان علاء «معین الوزراء» ، فرزند مرحوم میرزا محمد علیخان علاء السلطنه (کارمند دولت) متولد ۱۲۶۴ شمسی ، دارای تحصیلات عالی در انگلستان . کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از تهران .

علاءالدین - سید علاءالدین فرزند قاضی نورالله مرعشی (روحانی مؤلف کتاب مجالس المؤمنین) متولد حدود..... دارای تحصیلات..... روحانی و نماینده دوره اول از دزفول و شوشتر .

علایی - شیخ علیمحمد علایی «صدرالعلماء» . فرزند..... (.....) متولد حدود..... دارای تحصیلات..... شغل..... و نماینده دوره اول از نطنز .

علامه وحیدی - محمد علی علامه وحیدی فرزند مرحوم ابوالقاسم رئیس العلماء مجتهد . متولد ۱۲۷۸ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . استاد دانشکده الهیات و معارف اسلامی (معقول و منقول) و وکیل دادگستری . نماینده دوره های ۱۸ ، ۱۹ ، و ۲۰ از کرمانشاه .

علمی غروی - مهندس شمس الدین علمی غروی ، فرزند مرحوم حاج سید اسحق رشتی (مالک عمده و روحانی) متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته ساختمان و راه . کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از لاهیجان .

علوی - دکتر حسن علوی . فرزند سید باشی علوی (تاجر) متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته چشم پزشکی از انگلستان . چشم پزشک و نماینده دوره ۱۶ از بوشهر .

علوی - حسن علوی سبزواری «آقازاده» ، فرزند حجة الاسلام حاج میرزا حسین مجتهد (مالک و روحانی) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی ، مالک عمده و روحانی . نماینده دوره های ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ و ۱۲ از سبزوار .

علوی - سید محمد علوی ، فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . تاجر و نماینده دوره ۱۰ از کاشان .

علوی خلیفائی - سید ابوالفتح علوی خلیفائی . فرزند سیدعلی (روحانی) متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . روحانی و کارمند دولت . نماینده دوره ۵ از اردبیل .

علی اکبر - حاجی علی اکبر پلویی . فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات..... شغل... نماینده دوره اول از طرف آشپزهای تهران .

علی آقا - حاج میرزا علی آقا ترك . فرزند ملا عبدالعظیم تبریزی (روحانی) متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . روحانی و نماینده دوره اول از خراسان .

علی آبادی - میرزا داودخان علی آبادی . فرزند میرزا محمد حسین علی آبادی . (روحانی) متولد..... دارای تحصیلات..... کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از تهران .

علی آبادی - علی آبادی «فتح الدوله» فرزند مرحوم میرزا علی خان مستوفی علی آبادی (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی ، دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت . نماینده دوره ۴ از نجف آباد .

علینقی - میرزا سید علینقی . فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از دماوند و فیروزکوه .

عمادالاسلام - عماد الاسلام ، فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات متعارف . روحانی و نماینده دوره اول از یزد « داماد آقای سید عبدالله بهبهانی »

عمادی - سید علی عمادی. فرزند مرحوم سید مهدی (.....)، متولد حدود ۱۲۵۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی، ملاک و روحانی، نماینده دوره‌های ۶ و ۷ از ساری.

عمید - دکتر موسی عمید. فرزند احمد «روحانی» متولد حدود ۱۲۸۶ شمسی، دارای تحصیلات عالی در رشته فلسفه و حقوق از دانشکده سوربن فرانسه، استاد دانشکده وکیل دادگستری. نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از تهران.

عمیدالحکماء - میرزا سید ابراهیم خان عمیدالحکماء متولد (....) فرزند میرزا سید رضی حکیم.... دارای تحصیلات عالی در رشته طب از دارالقنون. طبیب و کارمند کارمند دولت و نماینده دوره ۱ از سمنان

عمیدالسلطنه - حاج سید ابراهیم خان عمیدالسلطنه. فرزند (....) (طیب قشون) متولد.... دارای تحصیلات عالی در رشته طب از دارالقنون. طبیب و نماینده دوره ۱ از شاهرود.

عمیدالسلطنه - میرزا سید ابراهیم عمیدالسلطنه. فرزند مرحوم میرسید علی خان (....) متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از نیشابور.

عمیدالممالک - میرزا محمد خان عمیدالممالک. فرزند مرحوم حاجی میرزا محمد حسین مستوفی. متولد حدود ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات..... کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از سمنان.

عمیدی نوری - ابوالحسن عمیدی نوری. فرزند مرحوم محمد رضا عمیدالشعرا (.....) متولد حدود ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. روزنامه نگار (مدیر روزنامه داد) - وکیل دادگستری (با سابقه کارمندی دولت). نماینده دوره‌های ۱۸ و ۱۹ از بابل.

عون الدوله - میرزا اسمعیل خان عون الدوله. فرزند ملا حسن سلطان الذاکرین (روحانی) متولد حدود..... دارای تحصیلات حدود متوسطه. شغل..... نماینده دوره ۱ از طرف اعیان تهران

عیسی خان - میرزا عیسی خان. فرزند مرحوم میرزا ابوالحسن خان (پیشکار ناصرالملک) متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از ساوه و زرند.

غ

غضنفر خان - غضنفر خان. فرزند میرزا علی اکبر خان معتمد الوزراه «کارمند دولت» متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات..... کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از گلپایگان.

غضنفری - علیمحمد غضنفری «امیراعظم». فرزند مرحوم نظرعلی خان (امیر اشرف) (مالک عمده) متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک، نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰ از خرم‌آباد.

غلامرضا - استاد کربلایی غلامرضا بخدانساز. فرزند (.....) متولد.... دارای تحصیلات..... نماینده دوره اول از طرف یخدانسازها و سراجهای تهران.

غنی - دکتر امین غنی. فرزند سید حسین (.....) متولد حدود ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از سبزوار.

غنی - دکتر قاسم خان غنی. فرزند مرحوم میرزا سید عبدالغنی خان (زارع) متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از بیروت. پزشک و نماینده دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از مشهد.

ف

فَاتِحُ الْمَلِك - حاج میرزا احمد فاتح الملک. فرزند (.....) متولد دارای تحصیلات حدود عالی (دیپلمه دارالفنون، در رشته نظام) کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از اصفهان.

فاخر - دکتر حسین فاخر. فرزند مرحوم حاج سید رضا شریعتمداری (روحانی و مالک) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی از سویس. کارمند دولت و ملاک. نماینده دوره ۱۷ از سراب.

فاضلی - سید عباس فاضلی. فرزند سید احمد (ملاک). متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره ۱۵ از یزد.

فاطمی - میرزا حسینخان فاطمی. فرزند مرحوم میرزا محمد علیخان (مالک عمده). متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و ملاک. نماینده دوره های ۸ و ۹ از شهرضا و ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ از اصفهان.

فاطمی - میرزا علینقی فاطمی «مصباح الدوله». فرزند (.....) متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از نائین.

فاطمی - سید مهدی فاطمی «عماد السلطنه». فرزند حاج میرزا محمد باقرخان مشیرالملک اصفهانی «پیشکار». نایب السلطان» متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت. نماینده دوره های ۴، ۵، ۶، ۷ و ۸ از اصفهان و دوره ۱۴ از نائین.

فانی - فتحعلیخان باباخان فانی. فرزند محمد حسنخان مسعود السلطنه قوامی (مالک عمده) متولد ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از شیراز.

فتوحی - میرزا موسی خان فتوحی. فرزند محمد فتوحی (ملاک). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از تبریز و مراغه.

فخر طباطبائی - جواد فخر طباطبائی. فرزند مرحوم آقا هبت الله (روحانی) متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و روحانی. نماینده دوره ۱۱ از بروجرد.

فخر طباطبائی - غلامحسین فخر طباطبائی. فرزند حاج آقا حسین (.....) متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضایی. کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از بروجرد.

فخر السادات - سید فخرالدین فخر السادات. فرزند (ملاک). متولد دارای تحصیلات متعارف. زارع و نماینده دوره اول از شیراز.

فداکار - تقی فداکار. فرزند (روحانی). متولد دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود عالی. وکیل دادگستری و نماینده دوره ۱۴ از اصفهان.

فرامرزی - احمد فرامرزی. فرزند مرحوم عبدالواحد (زارع). متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و روزنامه نگار و نماینده دوره های ۱۵، ۱۷، ۱۸ و ۱۹ از بوشهر.

فرامرزی - عبدالرحمن فرامرزی. فرزند مرحوم شیخ عبدالواحد (زارع). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روزنامه نگار (مدیر روزنامه کیهان) و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از لار و ۱۷ و ۱۸ از ایوانکی و ورامین. و دوره ۲۰ از بندر لنگه.

فر بود - دکتر همایون فر بود. فرزند ابراهیم (.....) متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در

رشته حقوق و علوم سیاسی و اجتماعی. کشاورز و نماینده دوره ۲۱ از شیراز.

فرج الله - شیخ فرج الله. فرزند مرحوم آقا اسدالله (...). متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و نماینده دوره ۵ از کرمان.

فرخ - محمود فرخ. فرزند احمد. (از اصناف). متولد حدود ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم در حدود عالی (ادیب و شاعر). کارمند آستان قدس رضوی. نماینده دوره های ۱۲ و ۱۳ از قوچان.

فرخ - سید مهدی فرخ «متین السلطنه» فرزند میرزا سید محمد خان معتمد السلطنه. (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی (فارغ التحصیل مدرسه علوم سیاسی) کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از تربت حیدریه و دوره ۱۴ از سیستان.

فرخی - میرزا محمدخان فرخی یزدی. فرزند محمد ابراهیم یزدی (...). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روزنامه نگار (مدیر روزنامه طوفان) و نماینده دوره ۷ از یزد.

فرزانه - میرزا اسماعیل خان فرزانه. فرزند میرزا علینقی حکیم الممالک (...). متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره ۲ (وکیل مجلس)

فرزانه - سید فخرالدین فرزانه. فرزند مرحوم حاج سید علی میر عبدالباقی (تاجر) متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. وکیل دادگستری و نماینده دوره ۱۷ از کرمان.

فرزین - میرزا محمد علیخان فرزین (کلپ). فرزند مرحوم میرزا مسیح خان (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی. کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از همدان.

فرشی - حاج میرزا آقا فرش فروش. فرزند مرحوم حاج محمد حسن (تاجر). متولد حدود ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. تاجر عمده. نماینده دوره های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از تبریز.

فرشی - غلامحسین فرشی. فرزند مرحوم حاج میرزا آقا فرشی (تاجر و نماینده مجلس و مالک) متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تبریز.

فرمانفرما - محمد ولی میرزا فرمانفرمایان. فرزند مرحوم اسکندر خان سردار افخم (مالک عمده) متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود مالک عمده و نماینده دوره های ۵، ۶ و ۷ از تبریز. و دوره های ۱۳ و ۱۴ از سراب.

فرمانفرما - عباس میرزا فرمانفرما (سالار لشکر). فرزند شاهزاده عبدالحسین میرزا فرمانفرما (مالک و وکیل مجلس و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره های ۵، ۶ و ۷ از مراغه.

فرمانفرما - عبدالحسین میرزا فرمانفرما. فرزند مرحوم نصرالدوله فیروز میرزا (مالک عمده و کارمند دولت) متولد حدود دارای تحصیلات نظامی از خارج. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از اراک

فروید - سید فتح الله فرود. فرزند فضل الله فرود «نبیل الدوله» (...). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. مالک و کارمند دولت و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۴ از ساوه و زرنند و دوره های ۱۸ و ۱۹ از تهران.

فروغی - میرزا محمد علیخان فروغی «ذکاء الملک». فرزند مرحوم میرزا محمد حسین فروغی اسپهانی «ذکاء الملک». متولد حدود دارای تحصیلات عالی و صاحب تألیفات. کارمند دولت و نماینده دوره های ۲ و ۳ از تهران.

فروغی - مهندس محسن فروغی. فرزند مرحوم محمد علی فروغی «ذکاء الملک» کارمند دولت و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی از پاریس. مهندس ساختمان و استاد دانشگاه. نماینده دوره ۱۹ از تهران.

فروهر - ابوالقاسم فروهر. فرزند مرحوم محمود قوام الدوله (کارمند دولت) متولد ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۲ و ۱۳ از تهران.

فروهر - مهندس فیروز فروهر. فرزند ابوالقاسم فروهر (ملاک و کارمند دولت و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۹ از اراک.

فرهودی - سید حسین فرهودی. فرزند (.....). متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق سیاسی و اقتصاد. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۴ و ۱۶ از دشت میشان و دزفول.

فرید اراکی - علاء الدین فرید اراکی. فرزند حاج سید احمد حجنی امامی (مالک). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک عمده و نماینده دوره ۱۸ از بروجرد.

فرهمند - میرزا حسنخان فرهمند. فرزند میرزا حسینخان. (.....). متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۶ از همدان.

فریدونی - احمد فریدونی. فرزند مرحوم حاج محمد رحیمخان (.....). متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۳ از سبزوار.

فریور - مهندس غلامعلی فریور. فرزند مرحوم آقا عباس فریور (تاجر). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی و حقوق از پاریس. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۴ از تهران.

فزون - میرزا فتح الله خان فزونی « نصیردیوان ». فرزند حاج محمد صالح خان کلهر « مؤید الوزراه » (ملاک و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۴۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۴، ۸، ۹ و ۱۰ از کرمان.

فضایلی - محمد فضایلی. فرزند شیخعلی علامه (ملاک و روحانی). متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۹ از ساری.

فضاعلی - حجت الاسلام حاج شیخ فضلعلی مجتهد. فرزند (.....). متولد حدود ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره ۳ از قزوین.

فقیه - اسدالله فقیه. فرزند اسماعیل (از اصناف). متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره ۸ از تهران.

فقیه زاده - ابوالقاسم فقیه زاده فرزند مرحوم آقا شیخ محمد حسین فقیه (کشاورز). متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۶ از قزوین.

فقیه‌های شیرازی - دکتر سید عبدالکریم فقیه‌های شیرازی. فرزند حاج سید اسماعیل (.....). متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. پزشک و روزنامه نگار (مدیر روزنامه پرچم اسلام) و نماینده دوره ۱۷ از خرم آباد.

فلسفی - حسین فلسفی. فرزند مرحوم علی فلسفی (مالک). متولد حدود ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از استرآباد.

فلسفی - دکتر خلیل فلسفی. فرزند علی فلسفی (مالک). متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. پزشک و ملاک. نماینده دوره‌های ۱۴، ۱۵ و ۱۷ از استرآباد.

فولادوند - امیر حسین فولادوند . فرزند مرحوم عزیزالله فولادوند . (ملاک و وکیل مجلس) . متولد حدود ۱۲۹۲ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و فلسفه . مالک و کارمند شرکت ملی نفت ایران . نماینده دوره‌های ۱۹ و ۲۰ از خرم آباد و دوره ۲۱ از الیگودرز .
فولادوند - امیر قاسم فولادوند . فرزند مرحوم عزیزالله فولادوند « هژیرالسلطنه » (ملاک و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۸۷ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . ملاک و نماینده دوره‌های ۱۴ و ۱۶ از بروجرد .

فولادوند - عزیزالله فولادوند . فرزند (....) . متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . عمده مالک و کارمند دولت . نماینده دوره ۱۷ از خرم آباد .
فولادوند - غلامرضا فولادوند . فرزند عزیزالله خان فولادوند (عمده مالک و کارمند دولت و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق . ملاک و کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از شاهرود .

فومنی - سید زین العابدین فومنی . فرزند مرحوم حاج سید مرتضی . رشتی (روحانی) متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . ملاک و روحانی و نماینده دوره ۱۶ از قوم .
فهیمی - خلیل فهیمی « فهیم الملک » . فرزند میرزا محمودخان نعیم السلطنه (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۹ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته طب از دارالفنون . کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۲ و ۴ از قزوین . و دوره‌های ۶ ، ۷ ، ۸ و ۹ از قوچان .

فهیمی - رحمت الله فهیمی . فرزند مرحوم وردی قلیچ (تاجر) . متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه (دیپلمه ریاضی) . کارمند دولت و مالک و مدیر شرکت سهامی ثابت پاسال در گرگان . نماینده دوره ۲۱ از دشت گرگان .

فیروز - مهندس اسکندر فیروز . فرزند تیمسار محمد حسین فیروز (کارمند دولت و ملاک) متولد حدود ۱۳۰۵ شمسی . دارای تحصیلات عالی از انگلستان . ملاک و کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۱۹ و ۲۰ از همدان .

فیروز - شاهزاده نصره الدوله فیروز . فرزند شاهزاده عبدالحسین میرزا فرمانفرما (ملاک و کارمند دولت و نماینده مجلس) . متولد ۱۲۶۹ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس . عمده مالک و کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۴ و ۵ - از کرمانشاه .

فیروز آبادی - حاج سید رضا فیروز آبادی . فرزند سید هاشم فیروز آبادی (زارع) متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . ملاک و روحانی . نماینده دوره ۳ از شهر ری و دوره‌های ۶ ، ۷ ، ۱۴ از تهران .

فیصلی - مکی فیصلی . فرزند علی (.....) . متولد ۱۳۱۰ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . تاجر و نماینده دوره ۲۱ از خرمشهر .

ق

قاجار - شیخ محسن قاجار . فرزند حاج محمد رحیم خان . (روحانی و مالک) . متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه . ملاک و روحانی و نماینده دوره ۱ از کرمان .

قاضی - افغان قاضی . فرزند (.....) . متولد دارای تحصیلات شغل و نماینده دوره ۳ از گنبد قابوس .

قاضی نوری - میرزا ابوالحسن قاضی نوری. فرزند... (....). متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه (دیپلمه مدرسه کشاورزی بهشتی). کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از ایوانکی.
قبادیان - خسرو قبادیان. فرزند مرحوم جوان میر کلهر «ضرغام الدوله» (مالک عمده). متولد حدود ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره ۱۹ از کرمانشاه.
قبادیان کلهر - عباس قبادیان کلهر. فرزند مرحوم جوان میر کلهر «ضرغام الدوله» (عمده مالک) متولد حدود ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره های ۱۴، ۱۵ و ۱۶ از کرمانشاه.

قراچورلو - خانار قراچورلو. فرزند حسینقلی (مالک). متولد حدود ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات..... مالک و نماینده دوره ۲ از جغتای.
قراچورلو - حسین قراچورلو. فرزند حسین (....). متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات..... کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از تهران.
قراگزلو - حاج عبدالله خان قراگزلو «امیر نظام». فرزند مرحوم اعتماد السلطنه (مالک عمده و رئیس فوج) متولد حدود ۱۲۳۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از همدان.
قراگزلو - بهاء الملک قراگزلو. فرزند مرحوم علیقلیخان بهاء الملک (عمده مالک و رئیس فوج همدان) متولد ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی از اروپا. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از همدان.

قراگزلو - محسن خان قراگزلو. فرزند ابوالقاسم خان ناصر الملک (عمده مالک و نایب السلطنه) متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی از انگلستان. عمده مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۷، ۸ و ۹ از همدان.
قراگزلو - منصور علی قراگزلو. سردار اکرم. فرزند عبدالله قراگزلو «امیر نظام» (مالک عمده و نماینده مجلس). متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی از خارج. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۱ از همدان.

قراگزلو - منوچهر قراگزلو. فرزند میرزا تقی خان قراگزلو (عمده مالک). متولد ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه از خارج. مالک عمده و نماینده دوره ۱۹ از همدان.
قره گزلو - حسنعلی خان قره گزلو فرزند «ضیاء الملک». فرزند مرحوم حسینقلی ضیاء الملک (مالک عمده) متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. مالک عمده و نماینده دوره های ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از همدان.

قره گزلو - دکتر محمد علی قره گزلو. فرزند حاج حسین (تاجر). متولد ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از آمریکا. کارمند دولت و طبیب و مالک مستعلات. نماینده دوره ۲۱ از قم.

قریشی - علی قریشی. فرزند سید محمد قریشی (مالک عمده و وکیل مجلس). متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و نماینده دوره ۱۹ از مشهد.

قریشی - سید محمد قریشی. فرزند سید حسن (تاجر). متولد ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده. نماینده دوره های ۱۶، ۱۸ و ۲۰ از مشهد.

قزل ایاغ - دکتر حسینقلی قزل ایاغ. فرزند قربان خان (....). متولد ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات

عالی در رشته طب از دارالفنون. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ از سمنان.

قزوینی - میرزا احمد قزوینی. فرزند (ازطایفه عمارلوی قزوین). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از تبریز.

قزوینی - حاج رحیم آقا قزوینی. فرزند حاج فتحعلی (تاجر). متولد..... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۷ از تبریز.

قزوینی - حسن قزوینی. فرزند مرحوم آقا محمد رضا الله وردی (از اصناف). متولد ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۰ از کرمان.

قشقایی - اسماعیل خان قشقایی «سردار عشایر». فرزند داراب خان قشقایی. از رؤسای ایل قشقایی و مالک عمده. متولد ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده. نماینده دوره‌های ۵، ۸ از جهرم.

قشقایی - خسرو قشقایی. فرزند مرحوم اسماعیل خان «سردار عشایر» (مالک عمده و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۶، ۱۷ از فیروز آباد.

قشقایی - محمد ناصر خان قشقایی. فرزند مرحوم اسماعیل خان قشقایی «سردار عشایر» (مالک عمده و وکیل مجلس). متولد ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک عمده و نماینده دوره ۸ از طرف ایل قشقایی.

قمی - حاج میرزا ابراهیم قمی. فرزند مرحوم حاج ملا باقر (روحانی). متولد ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و مالک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۲، ۴، ۵ از قم.

قمی - حاج میرزا علیرضا قمی. فرزند مرحوم حجة الاسلام حاج سید جواد. (روحانی و کارمند آستانه حضرت معصومه). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و کارمند آستانه حضرت معصومه. نماینده دوره‌های ۲، ۳ و ۵ از قم.

قمی - حاج ملا محمود قمی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره اول از قم.

قنات آبادی - حاج سید شمس الدین قنات آبادی. فرزند حاج سید محمد حسین (پیشنماز) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. سردفتر اسناد رسمی. نماینده دوره‌های ۱۷ و ۱۸ از شاهرود. و دوره ۱۹ از ایوانکی.

قوام - میرزا ابراهیم قوام. فرزند سهراب خان قوام (مالک عمده و بیگلربیگی فارس). متولد ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۸ و ۹ از شیراز.

قوام - علی قوام. فرزند ابراهیم قوام (مالک عمده و کلانتر فارس). متولد حدود سال ۱۲۹۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۹ و ۱۰ از شیراز.

قوام الاسلام - شریعتمدار قوام الاسلام. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره ۲ از نیشابور.

قوام الدوله میرزا شکرالله خان قوام الدوله (معمد خاقان سابق) فرزند مرحوم صدرالدوله اصفهانی (ملاک و کارمند دربار) متولد حدود دارای تحصیلات متعارف. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۳ از نجف آباد و ۴ از محمره.

قوام السلطنه - احمد قوام «قوام السلطنه». فرزند مرحوم میرزا ابراهیم خان معتمد السلطنه (ملاک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی در رشته سیاسی از پاریس. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از مشهد.

قوام السادات - حاج میرزا آقابابا «قوام السادات». فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات متعارف. شغل نماینده دوره ۱ از طرف اصناف قوچان.

قوام دیوان - حاج حبیب الله قوام دیوان. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره اول از طرف اعیان شیراز.

قوامی - سید اسماعیل قوامی «فروغ الملک». فرزند حبیب الله قوامی «قوام دیوان» (مالک و وکیل مجلس). متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۸ و ۲۰ از شیراز.

قوامی - محمد قلی قوامی. فرزند (.....). متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از شیراز.

قهرمان - ابوالفتح قهرمان. فرزند مرحوم قهرمان میرزا «سردار اعظمی» (ملاک) متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۵ - ۱۶ - از شهرضا و اصفهان.

ک

کازرونی - میرزا علی کازرونی «صدرالاسلام» فرزند مرحوم آقا ملا حسین (.....) متولد ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۴ و ۵ از بوشهر و ۶، ۷، ۸ و ۹ از بندرعباس.

کازرونیان - سید ابوطالب کازرونیان. فرزند مرحوم حاج سید محمود. (تاجر عمده). متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و ملاک. نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از شیراز.

کاسمی - دکتر نصرت الله کاسمی. فرزند مرحوم اسدالله کاسمی «دبیر حرم» (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۶ از ساری.

کاشانی - حاج سید ابوالقاسم کاشانی. فرزند مرحوم آیت الله سید مصطفی (از علماء طراز اول نجف) متولد ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره ۱۷ از تهران.

کاشانی - میرزا سید حسن کاشانی. فرزند مرحوم حاج حسین (.....) متولد ۱۲۴۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره‌های ۱، ۴ و ۵ از کاشان.

کاشانی - سید عبدالرحیم کاشانی. «معروف بسید تمبری». فرزند (.....) متولد ۱۲۵۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. لوازم التحریر فروش و نماینده دوره‌های ۷ و ۸ از تهران.

- کاشانی** - سیدفاضل کاشانی. فرزند حاجی سیدصدرالدین (روحانی). متولد حدود ۱۲۴۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره‌های ۳ و ۴ از شاهرود.
- کاشانیان** - حسن کاشانیان. فرزند مرحوم حاج میرزا محمود (ملک و تاجر). متولد ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و مالک. نماینده دوره ۱۸ از تهران.
- کاشف** - غلامحسین کاشف. فرزند محمد ابراهیم (تاجر). متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف تاجر و نماینده دوره‌های ۹، ۱۰ و ۱۱ از تهران.
- کاشف کاشانی** - حاج محمد اسماعیل کاشف (کاشانی). فرزند.... (تاجر). متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره ۲ از تربت حیدریه.
- کاظمی** - سید مصطفی کاظمی. فرزند سید احمد خان (ملک و مستوفی). متولد ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی ز مدرسه سیاسی تهران. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۴ از کرمان.
- کامبخش** - عبدالصمد کامبخش. فرزند.... (ملک). متولد.... دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و نماینده دوره ۱۴ از قزوین.
- کامکارشاهرودی** - میرزا باقرخان کامکارشاهرودی. فرزند حاج محمد حسن شاهرودی. (تاجر). متولد ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از قزوین.
- کدیور** - رضا کدیور. فرزند مرحوم جواد کدیور (کارمند دولت). متولد ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. ملک و نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از مشهد.
- کردستانی** - حاج میرزا اسدالله خان کردستانی. فرزند حاجی معتمد (.....). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۲، ۳، ۴ و ۵ از سنج.
- کردستانی** - میرزا محمد خان کردستانی «وکیل الملک». فرزند.... (.....). متولد ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده. نماینده دوره‌های ۵، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از سنج.
- کردستانی** - حاجی میر عبدالمطلب کردستانی «امین التجار». فرزند میرزا ابراهیم امین التجار کردستانی (تاجر). متولد.... دارای تحصیلات..... تاجر و نماینده دوره اول از طرف اصناف چهارگانه «قصاب - دباغ - مرغ فروش - بره فروش» تهران.
- کرمانشاهی** - حاج میرزا حسین خان کرمانشاهی. فرزند مرحوم میرزا یحیی (روحانی). متولد ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و مالک و تاجر. نماینده دوره ۳ از کرمانشاه.
- کرمانشاهی** - حاج ملک محمد کرمانشاهی. فرزند حاجی احمد (تاجر). متولد.... دارای تحصیلات متعارف تاجر و نماینده دوره اول از کرمانشاه.
- کرمانی** - محمد علی کرمانی. فرزند.... (.....). متولد.... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از کرمان.
- کرمانی** - شیخ مهدی کرمانی «بحرالعلوم». فرزند آخوند ملا محمد جعفر (روحانی). متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و مدرس تکیه میرزا حسین وزیر. نماینده دوره اول از کرمان.
- کرمانی** - شیخ یحیی کرمانی. فرزند.... (.....). متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. فلاح و نماینده دوره اول از کرمان.
- کریمی** - نادعلی کریمی. فرزند مرحوم حاج محمد رضا کریمی (بازاری). متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره‌های ۱۷ و ۱۸ از کرمانشاه.

کزازی - سیدحسن کزازی «معروف باجاق». فرزند حاج سید اسماعیل اجاق (از الکیین طریقت نعمت الهی) متولد حدود ۱۲۴۸ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره ۵ از کرمانشاه.

کزازی - سید حسین کزازی. فرزند مرحوم حاج سیدحسن کزازی. (ملاک و ازادات درویش نعمت الهی). متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک. نماینده دوره‌های ۲-۳ از کرمانشاه.

کسرائی - ابراهیم کسرائی. فرزند نقی (تاجر) متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از تربت حیدریه.

کشاورز - دکتر فریدون کشاورز. فرزند محمد و کیل التجار یزدی (تاجر و نماینده مجلس) متولد ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب از فرانسه. پزشک و نماینده دوره ۱۴ از بندرپه‌ای.

کشاورز - سید محمد علی کشاورز صدر. فرزند مرحوم آقا سید محمد کوچک (جلودار امیر مفتخ بختیاری). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. وکیل دادگستری. نماینده دوره‌های ۱۶ و ۱۵ از خرم‌آباد.

کشاورزیان - محمد کشاورزیان. فرزند مرحوم غلامحسین (بازرگان). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی از دانشگاه تهران. کارمند دولت و مدیر روزنامه عصر امروز. نماینده دوره ۲ از ملایر.

کشکولی - حاج محمد کریم خان کشکولی. فرزند مهدیقلیخان کشکولی. (مالک و کلانتر فارس) متولد... دارای تحصیلات متعارف. ملاک و از کلانتران فارس. نماینده دوره ۲ از طرف ایل قشقایی.

کفایی - جعفر کفایی. فرزند حاج میرزا احمد کفایی خراسانی (از علماء). متولد ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته قضائی. کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از تربت حیدریه.

کفایی - حسن کفایی «آقا زاده» فرزند مرحوم آیه الله خراسانی (آخوند ملا کاظم کفایی) (روحانی). متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. آیت الله زاده و نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ از مشهد.

کشفی - جمشید کشفی. فرزند میرزا آقا (...). متولد ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات بازرگان و نماینده دوره ۲۱ از تهران.

کلالی - دکتر منوچهر کلالی. فرزند حبیب الله کلالی (ملاک). متولد ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از مشهد.

کلانتر - حاج میرزا ابراهیم کلانتر «شرف الدوله». فرزند حاج میرزا علینقی باغمیشه معروف به حاجی کلانتر (مالک). دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و نماینده دوره اول از طرف اعیان از تبریز.

کلانتری هرمزی - محمد علی کلانتری هرمزی. فرزند درویش (مالک). متولد ۱۳۰۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته شیمی. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۲۱ از رامهرمز.

کلهر - حاج محمد خان کلهر «مؤید الوزراه». فرزند سلیمان خان (...). متولد... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر. مالک و نماینده دوره اول از کرمانشاه.

کمالوند - میرزا حبیب الله خان کمالوند «یمین الملک». فرزند مرحوم میرزا علیخان (مستوفی) متولد ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۳ و ۴ از خرم‌آباد.

کمالوند - علی کمالوند. فرزند مرحوم حبیب الله (مالک و کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات و تاریخ. کارمند دولت و مالک مستغلات. نماینده دوره ۲۱ از ملاوی لرستان.

کمالی نیشابوری - میرزا حیدر کمالی نیشابوری. فرزند مرحوم آقا محمد مهدی (بلور فروش) متولد ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره های ۹ و ۱۰ از نیشابور.

کمانگر - هوشنگ کمانگر. فرزند مرحوم عبدالعزیز (مالک و کارمند دولت). متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۲۱ از سنندج.

کنگرلو - ناصر کنگرلو. فرزند مرحوم قنبر (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات در حدود عالی رشته علوم اداری. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از گناباد.

کوراوغلی - حسین کوراوغلی. فرزند ۱۳۰۰ شمسی. متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و تاجر و نماینده دوره ۱۶ از یزد.

کورس - میرزا حسنخان کورس. فرزند رحیم خان ۱۳۰۰ شمسی. متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر عمده. نماینده دوره ۹ از قزوین و دوره ۱۹ از تهران.

کورس - کاظم کورس. فرزند رحیم خان (تاجر). متولد ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. تاجر و مالک. نماینده دوره های ۲۰ و ۲۱ از تهران.

کمهید - بهاء الدین کمهید. فرزند مرحوم محسن ۱۳۰۰ شمسی. متولد ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و مالک و نماینده دوره های ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از کرمان و ساوجبلاغ.

کیا - مهندس افراسیاب کیا. فرزند مرحوم ذبیح الله (مالک). متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی برق و رادیو از فرانسه. کشاورز و مقاطعه کار ساختمان. نماینده دوره های ۲۰ و ۲۱ از بابل.

کیان - دکتر مرتضی کیان. فرزند علیرضا (مالک). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. کارمند دولت و پزشک. نماینده دوره های ۲۰ و ۲۱ از شهرضا.

کیان - دکتر غلامرضا کیان. فرزند محمد قاسم (مالک عمده). متولد حدود سال ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک و کارمند مؤسسات مالی. نماینده دوره های ۱۴، ۱۶ و ۱۷ از شهرضا.

کی استوان - حسینخان کی استوان. فرزند حاج علی اکبر معتمد الممالک ۱۳۰۰ شمسی. متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی. کارمند دولت و نماینده دوره های ۵ و ۶ از انزلی.

کیانوری - ضیاء الدین کیانوری. فرزند شیخ فضل الله نوری (مالک و روحانی). متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت. نماینده دوره ۷ از تهران.

کیکاوسی - تیمسار روح الله کیکاوسی. فرزند حبیب الله جهانبانی ۱۳۰۰ شمسی. متولد حدود ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام. کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از زاهدان.

کیوان - اسدالله کیوان. فرزند فضل الله کیوان (مالک و تاجر). متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۲ از همدان.

کیوان - صدری کیوان. فرزند ابراهیم ۱۳۰۰ شمسی. متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضائی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از دشت میشان.

کی نژاد - رضا کی نژاد. فرزند مرحوم حاج محمد حسین (تاجر). متولد حدود ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۱۸ از تهران.

کیهان یغمائی - احمد کیهان یغمائی . فرزند ابوالقاسم (کارمند دولت و ملاک) . متولد ۱۲۹۳ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . مالک و سهامدار و تاجر . نماینده دوره‌های ۲۱ و ۲۲ از مشهد .

گ

گرجی - محمد عبدالله گرجی . فرزند عبدالمجید (بازاری) . متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۰ از تهران .

گرگانی - حسنعلی گرگانی . فرزند مرحوم احمد (.....) . متولد ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۰ از اراک .

گروسی - شیخ محمد حسین مجتهد گروسی . فرزند مرحوم آقا علی حیدر (روحانی) . متولد ۱۲۵۲ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد . روحانی و کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۳ و ۴ از بیجار .

گلبادی - منوچهر گلبادی . فرزند مرحوم نصرت‌الله (عمده مالک) . متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه . مالک عمده و نماینده دوره ۱۵ از ساری .

گله‌داری - شیخ عبدالله گله‌داری . فرزند مرحوم شیخ احمد (تاجر) . متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات حدود متوسطه . تاجر عمده و نماینده دوره ۱۴ از بندر عباس .

گنابادی - محسن گنابادی . فرزند (.....) . متولد دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی . کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از گناباد .

گنجه‌ای - جواد گنجه‌ای . فرزند حاج میرزا علینقی گنجه‌ای (تاجرو نماینده مجلس) . متولد حدود ۱۲۷۷ شمسی . تحصیلات حدود متوسطه (فارغ التحصیل مدرسه سن لوئی) تاجر و ملاک و کارمند دولت . نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از تبریز .

گنجه‌ای - حاج میرزا علینقی گنجه‌ای . فرزند (تاجر) . متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی . دارای تحصیلات حدود متعارف . تاجر عمده و ملاک . نماینده دوره ۷ از تبریز .

گودرزی - عزت‌الله گودرزی . فرزند مرحوم نصرت‌الله (...) . متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی . دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۲۰ از ملاوی .

گودرزی - فتح‌الله گودرزی . فرزند محمد باقر خان گودرزی (ملاک و سرهنگ فوج) . متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از خرم‌آباد .

گودرزی - موسی گودرزی . فرزند مرحوم اسماعیل (ملاک) . متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی . کارمند دولت و ملاک . نماینده دوره ۱۶ از بابل .

گیو - رستم گیو . فرزند مرحوم شاهپور (تاجر) . متولد حدود ۱۲۶۷ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه از خارج . تاجر و رئیس انجمن زردتشتیان . نماینده دوره‌های ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ از طرف اقلیت زردتشتیان .

ل

لاری - محمد مهدی لاری. فرزند مرحوم حاجی احمد (تاجر). متولد..... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۱۸ و ۲۰ از یزد.

لاریجانی - سید حبیب الله لاریجانی. فرزند مرحوم حاج سید آقا بزرگ (ملاک). متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تهران.

لاریجانی - سیدیجی لاریجانی «سیدالحکماء». فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات..... پزشک و نماینده دوره اول از طرف مالکان تهران.

لاهوئی - نصرالله لاهوئی «طالقانی». فرزند ذبیح الله (.....) متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از قزوین.

لسان‌الحکماء - شاهزاده یحیی میرزا لسان‌الحکماء فرزند شاهزاده عبدالحسین میرزا شمس‌الشعراء. ملقب بشهاب الدوله (مالک). متولد..... دارای تحصیلات عالی در رشته پزشکی. پزشک و نماینده دوره ۱ از خراسان و دوره ۲ از تهران.

لسان‌الملک - لسان‌الملک. فرزند..... (تاجر). متولد..... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره ۴ از جهرم.

لفوطی - صفر لقوطی. فرزند اسدالله (کشاورز). متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات سیکل اول دبیرستان. نماینده حل اختلاف کارگران. و نماینده دوره ۲۱ از شاهی.

لقمان‌ادهم - دکتر محمد حسن خان لقمان ادهم. فرزند لقمان الدوله (پزشک). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. پزشک و نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ از تهران.

لنکرانی - شیخ حسین لنکرانی. فرزند مرحوم حاج شیخ علی (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و سردفتر اسناد رسمی. نماینده دوره ۱۴ از اردبیل.

لیقوانی - ابوالقاسم لیقوانی. فرزند مرحوم عزت‌الله (مالک). متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. مالک و نماینده دوره ۱۵ از تبریز.

لیقوانی - میرزا عیسی خان لیقوانی «امیر معتضد». فرزند لطف الله لیقوانی «صدق السلطنه» (مالک عمده و نماینده مجلس). متولد ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک عمده و نماینده دوره‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از تبریز.

لیقوانی - حاج لطف الله لیقوانی. فرزند میرزا عبدالله خان (مالک) متولد ۱۲۴۱ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره‌های ۵ و ۶ از تبریز.

لواءالدوله - حاج بیوک خان لواء الدوله. فرزند مرحوم اسماعیل خان مهاجر (.....) متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. نماینده دوره ۲ از خوانسار و گلپایگان.

م

مازندرانی - محمد علی مازندرانی. فرزند..... (تاجر). متولد..... دارای تحصیلات حدود متوسطه. تاجر و نماینده دوره ۱ از مازندران.

مافی - فتح الله مافی. فرزند ابوالقاسم (کارمند دولت). متولد ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق «قضائی» از پروت و فرانسه و انگلیس و سویس - (بناباطهار خودشان) کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از ماه نشان.

مافی - محمد علیخان سالار نظام مافی. فرزند مرحوم رضاقلی نظام السلطنه مافی (مالک و کارمند دولت) متولد ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. از دانشگاه لندن گراد. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از تون و طبس (دوره سوم از بروجرد انتخاب شدند ولی بمجلس وارد نشد)

مالک - مهندس مهدی مالک. فرزند ابراهیم (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی مکانیک از آلمان. کارمند شرکت واحد. نماینده دوره ۲۱ از تهران.

مامقانی - اسدالله مامقانی. فرزند عبدالکریم (روحانی). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۵ از تبریز.

ماکویی - کامل ماکویی. فرزند مرحوم نصرالله (مالک). متولد ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی. مالک و نماینده دوره های ۱۲، ۱۳ و ۱۵ از خوی.

ماهرزاده - میرزا حسینعلی ماهرزاده. فرزند... متولد... دارای تحصیلات... نماینده دوره های اول از طرف اصناف تهران.

مبارکی - عیسی مبارکی. فرزند مرحوم موسی خان (مالک و رئیس ایل). متولد ۱۲۸۱ شمسی دارای تحصیلات متعارف. مالک رئیس ایل مبارکی (باسابقه کارمندی دولت). نماینده دوره ۲ و ۲۱ از ایرانشهر.

مبصرالملک - میرزا محمود خان مبصرالملک. فرزند... (.....). متولد... دارای تحصیلات حدود متعارف. کارمند بانک شاهنشاهی. نماینده دوره ۳ از طبس.

مبین - دکتر غلامرضا مبین. فرزند حاج غلامعلی. (.....). متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از سویس. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از خواف.

متولی - میرزا طاهر متولی. فرزند میرزا عبدالله متولی (مالک و متولی مسجد گوهرشاد). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و متولی مسجد گوهرشاد. نماینده دوره ۳ از مشهد.

متولی باشی - میر اشرف متولی باشی. فرزند سید معصوم متولی باشی (.....). متولد ۱۳۰۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره ۲۱ از مشکین شهر.

متین - دکتر حسن متین. فرزند محمد صادق شفیع زاده (مالک و وکیل دادگستری). متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. مالک و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۲ از بابل.

متین السلطان - عبدالحمید متین السلطان «متین السلطنه». فرزند حاج میرزا عبدالباقی (طیب). متولد... دارای تحصیلات حدود متوسطه. مدیر روزنامه طلوع و نماینده دوره ۲ از خراسان.

متین دفتری - دکتر احمد متین دفتری. فرزند مرحوم میرزا محمودخان عین الممالک (.....). متولد ۱۲۷۵ شمسی. «۱۳۱۴ ه.ق». دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از سویس. کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از مشکین شهر.

مجتهدی - عبدالحسین مجتهدی. فرزند... (روحانی). متولد... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و مالک. نماینده دوره های ۱۶ و ۱۷ از تبریز.

مجتهدی - دکتر یوسف مجتهدی. فرزند مسعود (روحانی و مالک). متولد ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. مالک عمده و پزشک. نماینده دوره های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۲۰ از تبریز.

- مجتهدی** - مهندس یحیی مجتهدی. فرزند ابوالقاسم (مالک). متولد ۱۳۰۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از سویس و آمریکا. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۲۱ از نیشابور.
- مجد** - رضا مجد. فرزند محمود (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و ادبیات. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از محلات.
- مجد** - محمد علی مجد « فطن السلطنه ». فرزند شیخ محمد (مکتبدار). متولد ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و مدرس. نماینده دوره ۱۴ از قزوین.
- مجدزاده** - بهرام مجدزاده. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره ۱۷ از رفسنجان.
- مجد السلطنه** - حاج میرزا مهدی خان مجد السلطنه. فرزند شاهزاده علاء السلطنه (.....). متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره اول از طرف شاهزادگان تهران.
- مجد الملک** - میرزا تقی خان مجد الملک. فرزند حاجی میرزا محمد خان مجد الملک سنیکی لواسانی (کارمند دولت و مالک و متولی آستان حضرت رضا «ع»). متولد..... دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره اول (وکیل مجلس).
- مجد ضیایی** - میرزا حبیب الله مجد ضیایی. فرزند مرحوم شیخ الاسلام (روحانی). متولد ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و مالک. نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از زنجان.
- مجید فیاض** - علی اکبر مجید فیاض. فرزند مرحوم عبدالحمید. (روحانی و مستخدم آستان حضرت رضا «ع»). متولد ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۲ و ۱۳ از مشهد.
- مجیدی آهی** - دکتر حمید مجیدی آهی. فرزند مرحوم ابوالقاسم (مالک عمده) متولد ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. ملاک و پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از بابل.
- محدث زاده** - محمد علی محدث زاده. فرزند مرحوم غلامرضا (واعظ و کشاورز) متولد ۱۲۸۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. طراح نقاشی قالی و نماینده دوره ۲۱ از کرمان.
- محسنی** - مجید محسنی. فرزند سید علی (زارع). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه (دیپلم هنرستان هنر پیشگی ایران). کارمند اداره رادیو. هنر پیشه و کارگردان فیلم ایرانی و نماینده دوره ۲۱ از دماوند.
- محسن بن صدر العلماء** - میرزا محسن بن صدر العلماء. فرزند میرزا محمد باقر صدر العلماء (روحانی) متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره اول از تهران.
- محقق الدوله** - محقق الدوله. فرزند میرزا هاشم خان امین دربار کاشی (کارمند دولت). متولد..... دارای تحصیلات عالی. (فارغ التحصیل مدرسه سیاسی تهران). کارمند دولت. نماینده دوره اول از طرف تجار تهران.
- محقق العلماء** - سید جواد محقق العلماء. فرزند مرحوم حاج سید علی اکبر (روحانی). متولد ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره ۴ از شیراز و دوره ۵ از دزفول و دوره ۶ از خمسه.

- محلاتی** - میرزا ابوالفضل محلاتی. فرزند..... (مجتهد). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره ۷ از شیراز.
- محلاتی** - شیخ اسدالله محلاتی. فرزند مرحوم آقا حسین محلاتی (از علماء و مجتهدین). متولد ۱۲۴۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. ملاک و روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره های ۲، ۳ و ۴ از خوانسار و گلپایگان.
- محلوجی** - علیمحمد خان محلوجی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... تاجرو نماینده دوره ۹ از کاشان.
- محمد** - سید محمد. فرزند حاج سید ابوطالب (ملاک و روحانی). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. ملاک و روحانی. نماینده دوره ۲ از بروجرد.
- محمد** - حاج سید محمد ساعتفروش. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... ساعت ساز و نماینده دوره اول از طرف اصناف تهران.
- محمد باقر** - حاج محمد باقر صابونی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... شغل از اصناف و نماینده دوره اول از طرف صابون پزهای تهران.
- محمد تقی** - حاج محمد تقی استرآبادی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از استرآباد.
- محمد تقی** - حاج میرزا محمد تقی. فرزند مرحوم میرزا حسینقلی خان..... (.....). متولد ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات..... ملاک و نماینده دوره ۴ از نائین.
- محمد سعید** - شیخ محمد سعید. فرزند مرحوم ملا محمد علی (روحانی). متولد حدود ۱۲۳۸ دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره ۳ از گلپایگان.
- محمد کاظم** - شیخ محمد کاظم مجتهد. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و نماینده دوره اول از تربت حیدریه.
- محمود** - حاج سید محمود. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره ۷ از گیلان.
- محمود** - محمود محمود. فرزند محمد تقی خان..... (.....). متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات (دیپلمه کالج آمریکائی، مؤلف تاریخ روابط ایران و انگلیس). کارمند دولت و نماینده دوره ۱۵ از نجف آباد.
- محمودی** - محمود محمودی. فرزند ابراهیم فتح محمودی (معروف بامجد السلطنه) (مالک عمده) متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی از فرانسه. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از بندر پهلوی و فوسنات.
- محیط لاریجانی** - سید محمد محیط لاریجانی. فرزند حاج سید جعفر (مالک عمده). متولد ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک عمده. نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از ایوانکی.
- محیط لاریجانی** - حبیب الله محیط لاریجانی. فرزند مرحوم صالح..... (.....). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۴ از سقز.
- مخبر الملک** - محمدقلی خان مخبرالملک. فرزند علیقلی خان مخبرالدوله هدایت (کارمند دولت). متولد..... دارای تحصیلات عالی از اروپا. کارمند دولت. و نماینده دوره اول از تهران.

مخبر فرهمند - حسن خان مخبر فرهمند «مخبر حضور» فرزند مرحوم حسین کریم السلطان (کارمند دولت). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات (دیپلمه دارالفنون) کارمند دولت. نماینده دوره‌های

۶، ۷، ۱۴ و ۱۶ از همدان و ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از ملایر و تویسرکان.

مدبر الدوله - میرزا اسمعیل خان مدبر الدوله. فرزند مرحوم میرزا سهریخان (...). متولد ۱۲۶۴ شمسی.

دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از بابل.

مدحت - میرزا حسن خان مدحت السلطنه. فرزند میرزا زکی خان نوری «مدحت الدوله» (کارمند دولت). متولد ...

دارای تحصیلات حدود متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از بندرعباس.

مدرس - سید حسن مدرس. فرزند مرحوم آقا سید اسماعیل (روحانی و زارع). متولد ۱۲۴۶ شمسی. دارای

تحصیلات قدیم در حدود اجتهاد در نجف. روحانی و نماینده دوره‌های ۲، ۳، ۵ و ۶ از تهران.

مدرس - شیخ علی مدرس نوری. فرزند ... (روحانی). متولد ... دارای تحصیلات قدیم حدود

اجتهاد. روحانی و نماینده دوره‌های ۱ و ۷ از تهران.

مدرس شیرازی - حاج سید ابراهیم مدرس شیرازی. فرزند ... (ملاک). متولد ... دارای تحصیلات

قدیم حدود اجتهاد. مالک و مدرس. نماینده دوره ۲ از شیراز.

مدرس - علی اصغر مدرس. فرزند ... (....). متولد ... دارای تحصیلات عالی حدود لیسانس

سردفتر اسناد رسمی و نماینده دوره ۱۷ از تبریز.

مدنی - دکتر علی مدنی. فرزند اسماعیل (...). متولد ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در

رشته دامپزشکی. کارمند دولت نماینده دوره ۲۱ از بوکان.

مدیر بر اقی - احمد مدیر نراقی. فرزند مرحوم میرزا محمد حسین (روحانی) متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای

تحصیلات (دیپلمه دارالفنون). کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از کاشان.

مرآت - میرزا موسی مرآت. فرزند میرزا رضاخان. (کارمند دولت). متولد ۱۲۵۰ شمسی. دارای تحصیلات

قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از کرمانشاه.

مرآت اسفندیاری - حسن مرآت اسفندیاری. فرزند میرزا حسین خان سردار نصرت (وکیل مجلس و

کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف ملاک و کارمند دولت.

نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از رفسنجان و سیرجان.

مرآت اسفندری - محسن مرآت اسفندیاری. فرزند حسن مرآت اسفندیاری (وکیل مجلس و ملاک و کارمند

دولت). متولد ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم از نیویورک. مالک عمده

و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از کرمان و سیرجان.

مرادی - قاسم مرادی. فرزند علی مرادی (ملاک). متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف.

کشاورز و فروشنده نفت. نماینده دوره ۲۱ از شاه آباد.

مرادی - علی مرادی. فرزند احمد (کشاورز). متولد ۱۳۱۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود سیکل اول

دبیرستان. کشاورز و مدیر عامل شرکت تعاونی مهاباد. نماینده دوره ۲۱ از مهاباد.

مرزبان - دکتر اسماعیل مرزبان «مؤدب السلطنه». فرزند اسدخان (خرده مالک). متولد ۱۲۸۵ دارای

تحصیلات عالی در رشته طب. طبیب و نماینده دوره‌های ۲ و ۳ از بندر پهلوی.

مرتضوی - حاج سید احمد مرتضوی. فرزند حاج سید مرتضی صراف تبریزی (صراف) متولد ... دارای

تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره اول از طرف تجار تهران.

مرتضوی - سید محمد علی مرتضوی. فرزند مرحوم حاج سید احمد مرتضوی (تاجر و مالک مستغلات) متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد. تاجر (باسابقه کارمندی دولت) و نماینده دوره ۲۱ از اهواز.

مرزبان - میرزا داود خان مرزبان «سید الملک». فرزند میرزا رفیع خان مشاور السلطنه (کارمند دولت) متولد ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از شوشتر و دزفول.

مرتضی - میرزا مرتضی مجتهد. فرزند مرحوم آقا باقر (مجتهد). متولد ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم در حدود اجتهاد. از علماء و متصدی اوقاف. نماینده دوره های ۴ و ۶ از کرمان.

مروستی - سید یحیی مروستی «ناصر الاسلام». فرزند مرحوم سید حسین (روحانی) متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و مالک و نماینده دوره ۳ از فومن.

مزارعی - سید محیی الدین مزارعی. فرزند مرحوم آقا سید حسن (طلبه و زارع). متولد حدود ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و طلبه و نماینده دوره ۵ از شیراز.

مژدهی - میرزا کاظم مژدهی. فرزند مرحوم نصرالله (مالک و کارمند دولت). متولد ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ از بندر پهلوی.

مساوات - سید محمد رضا مساوات. فرزند سید حسن (....). متولد ۱۲۴۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روزنامه نگار (مدیر روزنامه مساوات) نماینده دوره ۱۲ از تبریز و دوره های ۳ و ۴ از تهران و دوره ۵ از ساوجبلاغ.

مستشار - حسن علی مستشار. فرزند مستشار الملک گرکانی (کارمند دولت). متولد ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۲ و ۱۳ از تهران.

مستشار السلطنه - میرزا احمد خان مستشار السلطنه. فرزند مرحوم حاج میرزا عبدالکریم (کارمند دولت و مالک). متولد حدود ۱۲۶۶ دارای تحصیلات حدود متعارف. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از بروجرد.

مستوفی - میرزا رضا مستوفی. فرزند میرزا نصرالله مستوفی گرکانی. (کارمند دولت) متولد دارای تحصیلات عالی از مدرسه سیاسی تهران. کارمند دولت. نماینده دوره ۲ (وکیل مجلس و بجای صنیع الدوله انتخاب شد).

مستوفی الممالک - میرزا حسن خان مستوفی الممالک. فرزند میرزا یوسف مستوفی الممالک آشتیانی (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۳ (۱۲۹۲ قمری) دارای تحصیلات مالک و کارمند دولت نماینده دوره های ۱، ۳، ۴ و ۵ از تهران.

مسعود - غلامحسین میرزا مسعود. فرزند مرحوم ظل السلطان (مالک عمده و از شاهزادگان) متولد ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره های ۵، ۶ و ۷ از نجف آباد.

مسعودی - جواد مسعودی. فرزند مرحوم محمد علی مسعودی (از اصناف). متولد ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد و علوم اجتماعی از سویس و بلژیک. روزنامه نگار (مدیر ژورنال دو تهران) و نماینده دوره های ۱۴ از دماوند و ۱۶ از تهران.

مسعودی - عباس مسعودی. فرزند حاج محمد علی مسعودی (از اصناف). متولد ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات (دیپلمه دارالفنون). روزنامه نگار. (مدیر روزنامه اطلاعات) و نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ از تهران.

- مسعودی** - قاسم مسعودی. فرزند حسن مسعودی (رئیس شرکت چاپ روزنامه اطلاعات) متولد ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات..... روزنامه نگار و نماینده دوره ۲. از تهران.
- مسعودی** - سید کاظم مسعودی. فرزند مرحوم احمد (کارمند دولت) متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. روزنامه نگار. (مدیر روزنامه آژنگ) و نماینده دوره ۲. از فردوس.
- مسعودی** - محمد علی مسعودی. فرزند حسن مسعودی (رئیس شرکت چاپ روزنامه اطلاعات). متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. روزنامه نگار (روزنامه پست تهران) و وکیل دادگستری. نماینده دوره های ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از دساوند و دوره ۲۰ از تهران.
- مسعودی خراسانی** - محمد حسن خان مسعودی خراسانی. فرزند مرحوم سردار مسعود خان (کارمند دولت) متولد ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۷ از دره گز و دوره های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از فردوس.
- مشار** - میرزا حسنخان مشار «مشار الملک قره خان». فرزند..... (.....). متولد ۱۲۴۳ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره های ۱ و ۴ از تهران و سیرجان.
- مشار اعظم** - یوسف مشار اعظم. فرزند میرزا جعفرخان (مستوفی). متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی (از مدرسه سیاسی تهران). مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۵ از بروجرد و ۱۷ از تهران.
- مشارالدوله** - میرزا نظام الدین مشارالدوله. فرزند مرحوم حاج میرزا حسام الدین خان مشیرالدوله (مالک). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از شیراز.
- مشارقایمقامی** - عیسی مشارقایمقامی. فرزند حاج محمد علی قایمقامی رضوی (مالک و کارمند آستانه رضوی). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متعارف. مالک عمده. نماینده دوره ۱۱ از زابل و دوره های ۱۲، ۱۳، ۱۹ و ۲۰ از مشهد.
- مشارالملک قمی** - میرزا محمود خان مشاور الملک قمی. فرزند میرزا اسدالله خان وزیر (وزیر ذوالفقارخان) متولد ۱۲۱۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نجوم از پاریس. کارمند دولت و نماینده دوره اول از تهران.
- مشایخ** - میرزا احمدخان مشایخ «مستشار السلطنه». فرزند مرحوم حاج میرزا عبدالکریم (.....). متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از بروجرد.
- مشایخی** - مهدی مشایخی. فرزند علی اکبر (بازرگان). متولد ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۵، ۱۸ و ۱۹ از شهر ری.
- مشایخی خوانساری** - حاج شیخ محمدباقر مشایخی خوانساری. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره ۱ از خوانسار.
- مبشر السلطان** - اسدالله میرزا مبشر السلطان. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره اول از خرم آباد.
- مشیراعظم** - مشیراعظم. فرزند منتصر الممالک (کارمند دولت). متولد ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۵ از تون.

مشیر حضور - میرزا فتح الله مشیر حضور (پاکروان). فرزند حاجی میرزا کاظم مشیر لشکر متولد..... دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره دوم (وکیل مجلس و بجای صدیق حضرت انتخاب شد).

مشیر دوانی - حاجی مختار مشیر دوانی. فرزند مرحوم حاج حسین (.....) متولد ۱۲۵۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و تاجر. نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از بندرعباس.

مشیر فاطمی - دکتر عبدالحسین مشیر فاطمی. فرزند مهدی مشیر فاطمی «عمادالسلطنه» (عمده مالک و کارمند دولت و وکیل مجلس). متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در حقوق از آلمان. کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از اصفهان.

مصباح زاده - دکتر مصطفی مصباح زاده. فرزند مرحوم عبدالرحمن مصباح دیوان (کارمند دولت) متولد ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. روزنامه نگار (صاحب امتیاز مؤسسه مطبوعاتی کیهان) و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از بندرعباس و

مصباح فاطمی - میرزا علی نقی خان مصباح فاطمی. «مصباح الدوله». فرزند میرزا حسینقلی خان (.....). متولد ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۷ از نایین و دوره ۱ از دزفول.

مصدق - دکتر محمد مصدق «مصدق السلطنه». فرزند مرحوم میرزا هدایت وزیر دفتر. (مالک و کارمند دولت). متولد ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. عمده مالک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۵، ۶، ۱۴، ۱۶ از تهران.

مصدق الممالک - حاج محسن مصدق الممالک. فرزند میرزا عبدالکریم (مالک). متولد..... دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره ۲ از ملایر و نهاوند.

مصدقی - هادی مصدقی. فرزند مرحوم حاج میرزا محسن مصدق الممالک (مالک و نماینده مجلس). متولد ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات و حقوق. مالک و وکیل دادگستری و نماینده دوره ۱۷ از ملایر.

مصطفی - سید مصطفی سمسار. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... از اصناف و نماینده دوره اول از طرف سمسارهای تهران.

مصطفی - حاج سید مصطفی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از تهران (وکیل مجلس).

مصطفوی کاشانی - حاج سید مصطفی. مصطفوی کاشانی. فرزند سید ابوالقاسم کاشانی (وکیل مجلس و گرگانه رود).

مصطفوی نائینی - سید حسن مصطفوی نائینی. فرزند سید محمد علی (مالک). متولد ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و کارمند دولت. و نماینده دوره های ۲ و ۳ از نائین.

مظاهر - دکتر محسن مظاهر. فرزند محمد صدیق حضرت «مظاهر» (مالک عمده و نماینده مجلس) متولد ۱۲۸۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی از پاریس. مالک و پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از تهران.

مظاهر - شیخ محمدخان صدیق حضرت «مظاهر». فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و تجارت. تاجر و کارمند دولت و نماینده دوره ۱، ۲ از تهران. (دوره اول از طرف اعیان بوکالت مجلس انتخاب شد)

مظفرزاده - میر صالح مظفرزاده. فرزند مرحوم سید احمد مظفر الحکماء پزشک. متولد ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۴ از رشت.

معاذ الملک - میرزا اسمعیل خان معاضد الملک. فرزند حکیم «نصیرالاطباء» کرمانشاهی (پزشک). متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از کرمانشاه.

معاون - دکتر حسین معاون. فرزند مرحوم جواد معاون السلطنه دفتری (مالک). متولد ۱۲۸۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی از اروپا. پزشک و مالک. نماینده دوره های ۱۴ و ۱۵ از کرمانشاه.

معاونالتجار - نصرالله معاونالتجار. فرزند.... (از اصناف). متولد.... دارای تحصیلات حدود متوسطه تاجر و نماینده دوره اول از کرمان.

معتصم سنگ - میرزا محمد حسین خان معتمد سنگ. فرزند مرحوم میرزا علی سنگ (مالک). متولد ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم و جدید حدود متوسطه. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از ساری.

معتضدی - محمد تقی معتضدی. فرزند مرحوم محمد حسن میرزا (از شاهزادگان). متولد ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۸ از بیرجند و دوره های ۱، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از سبزوار.

معتمدالتجار - میرزا محسن خان معتمدالتجار. فرزند حاج میرزا شفیع امینالتجار اصفهانی (تاجر عمده). متولد.... دارای تحصیلات متعارف. تاجر و مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از تبریز.

معتمدالتولیه - سید مهدی معتمدالتولیه. فرزند مرحوم عبدالحسین اعتمادالتولیه (مالک و کارمند آستانه حضرت عبدالعظیم). متولد.... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک و سرکشیک - آستانه حضرت عبدالعظیم. نماینده دوره های ۱ و ۶ از شهر ری.

معتمدماوندی - ابوالمکارم معتمد دماوندی. فرزند مرحوم شیخ علیرضا معتمد الواعظین (روحانی). متولد ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۵ و ۱۷ از بندر پهلوی.

معتمدوزیری - دکتر فریدون معتمد وزیری. فرزند مهدی (کارمند دولت و مالک). متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق اداری از آمریکا. کارمند دولت و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۲۱ از مریوان.

معتمدی - حسین معتمدی. فرزند میرزا عبدالوهاب (کارمند دولت و مالک). متولد ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود عالی در رشته راه و ادبیات. کارمند دولت و مدیر مجله سپاهان و مالک مستغلات نماینده دوره ۲۱ از اصفهان.

معدل - دکتر محمد علی معدل. فرزند مرحوم احمد معدل الملک (مالک). متولد ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک عمده و نماینده دوره ۲ از شیراز.

معدلالدوله - میرزا منصورخان معدل الدوله. فرزند میرزا ظاهر کاشی معروف به مستوفی (بصیرالملک - شیبانی) (مستوفی و مالک). متولد.... دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۲ از قاین و سیستان.

معدلالدوله کاشی - میرزا سعیدخان معدل الدوله کاشی (شیبانی). فرزند محمدطاهر (بصیرالملک شیبانی) (مستوفی و مالک). متولد ۱۲۴۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. شغل.... نماینده دوره ۳ از سیستان.

معدل شیرازی - لطفعلی معدل شیرازی، فرزند...، متولد...، دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی...
 ملاک و کارمند دولت و نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۶ از جهرم و شیراز.

معرفت - رضا معرفت، فرزند کاظم (...). متولد ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی. روزنامه نگار
 (مدیر روزنامه طبرستان) و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از تهران.

معزی - شاهزاده نجفقلی میرزای معزی (سردار حسام). فرزند مرحوم ابراهیم میرزا (...). متولد حدود
 ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳
 از دولت آباد ملایر.

معظم السلطنه - معظم السلطنه. فرزند مرحوم سید محمدخان (...). متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای
 تحصیلات... کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از سیستان.

معظم الملک - میرزا احمدخان معظم الملک. فرزند میرزا سید رضی خان معظم الملک (کارمند دولت)
 متولد... دارای تحصیلات توسطه. کارمند دولت و نماینده دوره اول از طرف قاجاریه.

معظمی - اسدالله معظمی. فرزند مرحوم سرتیپ محمدخان معظم السلطان (وکیل مجلس و کارمند دولت)
 متولد ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره
 ۲ از اصفهان.

معظمی - دکتر عبدالله معظمی. فرزند سرتیپ محمدخان معظمی (کارمند دولت و وکیل مجلس) متولد
 ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. کارمند دولت و وکیل
 دادگستری. نماینده دوره های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از گلپایگان.

معظمی گلپایگانی - میرزا محمدخان معظمی. فرزند میرزا یحیی خان معظم السلطان (کارمند دولت) متولد
 ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم در حدود مدرسی و تحصیلات نظامی. ملاک و کارمند
 دولت. نماینده دوره های ۵ و ۶ از گلپایگان.

معین الرعایا - میرزا عبدالله معین الرعایا. فرزند حاج محمدصادق مشیرالتجار تبریزی. (مالک و تاجر) متولد
 ... دارای تحصیلات حدود متعارف. مالک و تاجر. نماینده دوره ۲ از آذربایجان.

معین زاده باقری - مهدی معین زاده باقری. فرزند مرحوم محمد کاظم معین زاده «معین التجار». (مالک و
 تاجر عمده) متولد ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و تاجر. نماینده
 دوره های ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ از رفسنجان.

معینی - مهندس امیرقاسم معینی. فرزند محمود (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات
 عالی در رشته مهندسی مکانیک. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از شاهرود.

معینی - سیدحسین معینی. فرزند مرحوم سید کاظم «معین التجار». (تاجر). متولد ۱۲۵۵ شمسی. دارای
 تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و نماینده دوره های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از گرگانرود.

معینی زند - مهندس اسماعیل معینی زند. فرزند مرتضی قلی (مالک). متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای
 تحصیلات عالی در رشته آبیاری و کشاورزی. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از ازرن.

مفتی - سید عبدالعزیز مفتی «صدرالعلماء». فرزند مرحوم حاج شکرالله (روحانی). متولد حدود ۱۲۵۹
 شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و کارمند دولت. نائنده دوره های ۵،
 ۶، ۷، ۸ و ۹ از سنقر.

مفخم - شاهزاده اکبرمیرزا سردارمفخم. فرزند مرحوم محمد مهدی میرزا (مالک). متولد ۱۲۴۳ شمسی...
 دارای تحصیلات متعارف. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از قزوین.

مقدم - اسکندر مقدم فرزند مرحوم فتح الله خان (کارمند دولت) . متولد ۱۲۵۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . کارمند دولت . نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از مراغه .
مقدم - امیر هوشنگ مقدم . فرزند حسن (....) . متولد ۱۲۹۹ شمسی . دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از طارم .

مقدم - مهندس رحمت الله مقدم . فرزند مرحوم فتح الله (کارمند دولت) . متولد ۱۳۰۰ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی . کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از میاندوآب .

مقوم الملك - مقوم الملك . فرزند مرحوم مجد الاطباء (طبيب) . متولد ۱۲۵۵ شمسی . دارای تحصیلات قدیم حدود متوسطه . کارمند دولت . نماینده دوره ۵ از غار و فشافویه .

مکرم - حسن مکرم . فرزند محمد صادق مکرم (از اصناف) . متولد ۱۲۷۵ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه کارمند دولت . نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از دره گز و دوره ۱۸ از مشهد .

مفتخر الممالك - محمد حسن خان مفتخر الممالك . فرزند (مالک عمده) . متولد حدود دارای تحصیلات متعارف . مالک و کارمند دولت . نماینده دوره اول از سازندران .

مکرم افشار - هدایت سیرزا مکرم افشار . فرزند مرحوم حاجی علی اکبر (ملاک) . متولد ۱۲۷۷ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . ملاک و نماینده دوره های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از قزوین .

مکی - حسین مکی . فرزند سید باقر (بازاری) . متولد ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات در حدود عالی (صاحب تألیفات در زمینه تاریخ) . شغل کارمند دولت . نماینده دوره های ۱۵ و ۱۷ از اراک و دوره ۱۶ از تهران .

ملك - حاج حسن آقا ملك . فرزند مرحوم حاج محمد کاظم ملك تهرانی (تاجر و مالک) . متولد ۱۲۷۵ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . تاجر و عمده مالک . نماینده دوره ۶ از بجنورد و دوره های ۵ و ۷ از مشهد .

ملك آرایي - میرزا ابراهیم خان ملك آرایي . فرزند حاج حسن علی خان (مالک) . متولد ۱۲۶۲ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . مالک و نماینده دوره های ۴، ۶، ۷ و ۸ از قزوین .

ملك التجار - میرزا محمد خان ملك التجار . فرزند (تاجر عمده) . متولد ۱۲۹۱ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . تاجر عمده . نماینده دوره ۳ از بوشهر .

ملك المعالي - شیخ حسین ملك المعالی . فرزند (.....) . متولد دارای تحصیلات شغل نماینده دوره اول از رشت .

ملك بهبهانی - حاج غلامحسین ملك بهبهانی . فرزند مرحوم حاج غلامعلی (تاجر عمده) . متولد ۱۲۵۸ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . تاجر معتبر . نماینده دوره های ۶، ۷، ۹، ۱۰ و ۱۱ از شیراز .
ملکپور - جواد ملکپور . فرزند حاج غلامحسین ملکپور (تاجر و وکیل مجلس) . متولد ۱۲۸۶ . دارای تحصیلات متعارف . تاجر . نماینده دوره ۱۵ از شیراز .

ملك زاده - دکتر مهدی خان ملك زاده . فرزند مرحوم آقا فضل الله ملك المتکلمین (روحانی) . متولد ۱۲۶۰ شمسی . دارای تحصیلات عالی از بیروت . ملاک و پزشک و کارمند دولت . نماینده دوره های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از بزم .

ملك زاده آملی - سرهنگ حبیب الله ملك زاده آملی . فرزند علی اصغر ملك زاده « ملك التجار آملی » (تاجر و مالک) . متولد ۱۲۹۶ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته نظام . کارمند دولت و ملاک . نماینده دوره های ۲، ۳ و ۴ از آمل .

ملك زاده آملی - میرزا علی اکبر خان ملك زاده آملی . فرزند مرحوم حاجی علی ملك آملی (مالك و تاجر)

متولد ۱۲۶۱ شمسی . دارای تحصیلات متعارف . مالك عمده . نماینده دوره های ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ و ۱۳ از بابل .

ملك شیرازی - حاج غلامحسین ملك شیرازی . فرزند مرحوم حاج غلامعلی ملك (تاجر) متولد حدود

۱۲۵۸ شمسی . دارای تحصیلات حدود متعارف . تاجر و نماینده دوره های ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ و ۱۱ از شیراز .

ملك مدنی - هاشم ملك مدنی . فرزند مرحوم حاج آقامحسن (مالك و تاجر) . متولد ۱۲۷۱ شمسی . دارای

تحصیلات قدیم حدود سطح . مالك و تاجر . نماینده دوره های ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۱۳ ، ۱۴ ، ۱۵ ، ۱۶ و ۱۷ از ملایر .

ملکی - دکتر ابوالحسن ملکی . فرزند حاج محمود ملکی (عمده مالك و تاجر) . متولد ۱۲۸۴ شمسی . دارای

تحصیلات عالی از اروپا . پزشک . نماینده دوره ۱۵ از مراغه و دوره ۱۷ از تبریز .

ملکی - علی اکبر ملکی . فرزند مرحوم حاج مشارالدوله (کارمند دولت) . متولد ۱۲۷۴ شمسی . دارای

تحصیلات متعارف . کارمند دولت . نماینده دوره ۱۵ از تبریز .

ممتازالدوله - میرزا اسمعیل خان ممتازالدوله . فرزند اشرف السلطنه (کارمند دولت) . متولد دارای

تحصیلات عالی . کارمند دولت . نماینده دوره های ۱ از اراك و ۲ از تبریز .

منتصر السلطان - صادق خان منتصر السلطان . فرزند مرتضی قلی خان نوری (مالك) . متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی .

دارای تحصیلات متعارف . مالك . نماینده دوره های ۲ و ۳ از آذربایجان . و دوره ۳ از بارفروش

منتصر الملك - محمد تقی منتصر الملك . فرزند میرزا مهدیخان منتصر الملك (.....) . متولد ۱۲۵۵ شمسی .

دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از بیرجند .

منتصر الملك - میرزا محمدعلیخان منتصر الملك . فرزند مرحوم میرزا علی اکبرخان (.....) . متولد ۱۲۵۳ شمسی .

دارای تحصیلات کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از دشت میشان .

منشور - حسن منشور . فرزند مرحوم احمد منشور (کارمند دولت) . متولد ۱۲۷۳ شمسی . دارای تحصیلات

متوسطه . وکیل دادگستری و نماینده دوره ۱۳ از همدان .

منشی - میرزا ابراهیم خان منشی . فرزند (.....) . متولد دارای تحصیلات حدود متوسطه .

منشی سفارت فرانسه و نماینده دوره ۲ از اصفهان .

منصف - محمد علی منصف فرزند مرحوم آقا میرزا مهدیخان (.....) . متولد ۱۲۸۱ شمسی . دارای

تحصیلات عالی در رشته حقوق . مالك و مدیر مدرسه . نماینده دوره های ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۱۳ ، ۱۴ ، ۱۵ ، ۱۶ و ۱۷ از بیرجند .

منصور - حسنعلی منصور . فرزند علی منصور «منصور الملك» . (کارمند دولت) . متولد ۱۳۰۲ شمسی .

دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی و اقتصاد از پاریس . مدیر شرکت بیمه ایران .

نماینده دوره ۲۱ از تهران .

مؤتمن السلطنه - حاج سیرزا محمدعلیخان مؤتمن السلطنه . فرزند حاج محمد رضا مستوفی (کارمند دولت)

متولد دارای تحصیلات قدیم حدود سطح . کارمند دولت . نماینده دوره ۴ از تربت

حیدریه .

مؤتمن الممالك - حاج میرزا جواد خان مؤتمن الممالك همدانی . فرزند (.....) . متولد دارای

تحصیلات عالی از فرانسه . مباشر املاك شكوه السلطنه مادر مظفرالدینشاه . نماینده دوره ۱

از بروجرد .

موثقی - دکتر قدرت الله موثقی. فرزند علی اصغر (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. کارمند بیمه های اجتماعی و طبیب. نماینده دوره ۲۱ از تهران.

موسوی - سید اسد الله موسوی «رئیس التجار» فرزند مرحوم حاج سید آقا معین التجار بهبهانی (تاجر). متولد ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و مالک. نماینده دوره های ۱۵، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از دشت میشان.

موسوی - عبدالمجید موسوی. فرزند سید جواد (روحانی و مالک). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضائی و علوم اداری. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از زنجان.

موسوی - میر سید موسوی. فرزند میر محمد حسن (....). متولد ۱۲۸۴ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۶ و ۱۷ از خوی.

موسوی ماکوئی - میر اسد الله موسوی ماکوئی. فرزند میر طاهر (کشاورز). متولد ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره های ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از ماکو.

موسوی «معین زاده» - سید محمد علی موسوی «معین زاده». فرزند مرحوم حاج سید آقا معین التجار (تاجر). متولد ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک و تاجر. نماینده دوره ۲۰ از دشت میشان.

موسوی امین - دکتر محمد حسین موسوی امین. فرزند مرحوم موسی (روحانی). متولد ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. وکیل دادگستری. نماینده دوره ۲۰ از تبریز.

موقر - میرزا حسین خان موقر. فرزند مرحوم حاج علی بوشهری (ناخدا). متولد ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک و تاجر و کارمند دولت. نماینده دوره های ۶، ۷، ۸ و ۹ از محمره.

موقر - محسن موقر. فرزند جلال موقر (مالک عمده). متولد ۱۳۰۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته اقتصاد. مالک و روزنامه نگار (روزنامه سهرایران). نماینده دوره ۲۰ از خرمشهر و دوره ۲۱ از اهواز.

موقر - مجید موقر. فرزند مرحوم حسین موقر (تاجر و مالک و وکیل مجلس). متولد ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. روزنامه نگار (مدیر روزنامه مهر) تاجر. نماینده دوره های ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۶ از دزفول و دشت میشان.

مولوی - میرزا محمد علی مولوی. فرزند مرحوم میرزا فضل علی (روحانی). متولد ۱۲۵۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از سراب.

مؤید احمدی - میرزا عبدالوهاب مؤید احمدی «مؤید الاسلام». فرزند مرحوم حاج عبدالرحیم کرمانی (تاجر و روحانی). متولد ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره های ۳، ۷، ۸ و ۹ از رفسنجان و ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از شهرکرد.

مؤید ثابتی - علیخان مؤید ثابتی. فرزند مرحوم حاج سید حسین «نایب التولیة آستانه رضوی». متولد ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. ملاک. نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از مشهد.

مؤید قوامی - احمد مؤید قوامی. فرزند مرحوم میرزا تقی خان مؤید الملک قوام شیرازی (مالک عمده). متولد ۱۲۷۴ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. مالک عمده. نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از شیراز.

مهدوی - رضا مهدوی «رئیس التجار» فرزند حاج ابوالقاسم ملک التجار. تاجر. متولد ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و ملاک. نماینده دوره اول از خراسان و دوره های ۴ و ۵ از سبزوار و ۶، ۷، ۸، ۹ از مشهد.

مهدوی - سعید مهدوی. فرزند مرحوم رضا مهدوی «رئیس التجار» (تاجر و مالک و نماینده مجلس). متولد ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. ملاک و نماینده دوره های ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از مشهد.

مهدوی - محسن مهدوی. فرزند حاج محمدحسین امین الضرب (تاجر و وکیل مجلس). متولد ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک. نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از شهرضا.

مهدوی - محمدعلی مهدوی. فرزند مرحوم احمد (مالک). متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. ملاک و کارمند مؤسسات ملی. نماینده دوره ۲ از شیروان.

مهدوی - حاج محمدحسین مهدوی «امین الضرب» فرزند حاج محمدحسین دارالضرب (تاجر و سرمایه دار). متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات... تاجر و سرمایه دار. نماینده دوره های ۷، ۸ و ۹ از تهران.

مهدی زاده - دکتر خسرو مهدی زاده. فرزند مرحوم اصغر (تاجر). متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته دامپزشکی. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از رامند قزوین.

مهنذب - سیداحمد مهنذب «مهنذب الدوله». فرزند مرحوم حاج میرسیدحسن (ملاک). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و متولی موقوفه و مدرسه. نماینده دوره های ۳ و ۱۲ از شیراز.

مهنذب - دکتر سیدجواد مهنذب. فرزند مرحوم سیداحمد (مالک و کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم اداری از آمریکا. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۲۱ از فسا.

مهران - احمد مهران فرزند مرحوم میرزا صادق خان بروجرودی (تاجر). متولد ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات..... کارمند دولت. نماینده دوره ۱۹ از بروجرود.

مهرزاد - ایرج مهرزاد. فرزند جهانگیر (.....). متولد ۱۳۰۶ شمسی. دارای تحصیلات..... کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از شیراز.

میراشرافی - سید مهدی میراشرافی. فرزند سید حسین میراشرافی «شکوه السلطان» (.....). متولد ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام. روزنامه نگار (مدیر روزنامه آتش). نماینده دوره های ۱۷، ۱۸ و ۲۰ از مشگین شهر.

میرافضل - سید حسن میرافضل فرزند عباس (.....). متولد ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از نوشهر.

میرزائی - میرزا عبدالعلی میرزائی. فرزند مرحوم میرزا محمد نظام التولیه (ملاک و کارمند آستانه رضوی). متولد ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و کارمند آستانه رضوی. نماینده دوره های ۵، ۹، ۱۰ و ۱۱ از مشهد.

میرزایانسی - میرزا یوسف میرزایانسی. فرزند..... (.....). متولد.... دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت. نماینده دوره های ۲، ۳، ۴، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از طرف ارامنه جنوب.

میرخانی - حاج سیدآقا تیر فروش معروف به میرخانی. فرزند..... (.....). متولد.... دارای تحصیلات..... از اصناف. نماینده دوره اول از طرف چوب فروشهای تهران.

میرممتاز - میرزاسید حسین میرممتاز «مشتی نظام». فرزند میرزا ابوالقاسم خان مستوفی تفرشی (.....). متولد ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت. نماینده دوره ۶ از مشهد.

- میرهادی** - سید محمد میرهادی. فرزند سید عبدالباقی (کارمند دولت). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات فوق دیپلم (فارغ التحصیل کلاس مالی وزارت دارایی). کارمند دولت و مالک مستغلات. نماینده دوره‌های ۲ و ۳ از تبریز.
- میکنده** - میرزا سلیمان خان میکنده. فرزند مرحوم میرزا محمد باقر (ازدراویش نعمت‌اللهی). متولد ۱۲۴۸ شمسی. دارای تحصیلات... کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از نائین.
- میلانی** - سید ابراهیم میلانی. فرزند... (روحانی). متولد... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی. نماینده دوره ۱۷ از تبریز.
- میرحسینی** - ابوالحسن میرحسینی. فرزند مرحوم آقا سید محمد صدر الاسلام (مالک و کارمند دولت). متولد ۱۲۷۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مالک و کارمند دولت (افسر ژاندارمری). نماینده دوره ۱۶ از جیرفت.
- میرعماد** - میرعماد. فرزند... (.....). متولد... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. طلبه و نماینده دوره اول از تنکابن.

ن

- نارویی** - محمد حسین نارویی. فرزند سردار محمد امین نارویی (مالک). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. مالک. نماینده دوره ۲۱ از زابل.
- ناصرسیف** - میرزا ابوالحسن ناصرسیف. فرزند ملا محمد قلی سیف الذاکرین (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روزنامه نگار (مدیر جریده چاپ ایران) روحانی. نماینده دوره ۵ از خلخال.
- ناصری** - میرزا محمودخان ناصری «مصدق الدوله». فرزند مرحوم آقا حاج میرزا حسین خان مبصرالسلطنه (.....). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از شوشتر.
- ناصری** - ناصرالدین ناصری. فرزند مظفرالدینشاه. متولد... دارای تحصیلات عالی. مالک عمده. نماینده دوره ۱۵ از تبریز.
- ناظرزاده** - شیخ غلامحسین ناظرزاده. فرزند ناظر «معین الممالک» (.....). متولد... دارای تحصیلات... شغل... نماینده دوره ۲ از شاهرود.
- ناظرزاده کرمانی** - دکتر احمد ناظرزاده کرمانی. فرزند مرحوم آقا محمد ناظر (مالک). متولد حدود ۱۲۹۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته ادبیات. مالک و کارمند دولت. مدیر روزنامه هفتگی شهر آشوب. نماینده دوره‌های ۱۶ و ۱۷ از سیرجان.
- ناظم الاملاک** - حاج میرزا علینقی ناظم الاملاک. فرزند... (مستخدم آستانه رضوی). متولد... دارای تحصیلات متعارف. مستخدم آستانه قدس رضوی. نماینده دوره اول از خراسان.
- ناظم العلماء** - میرزا محمد ناظم العلماء. فرزند حاج محمد جعفر ملایری (.....). متولد حدود ۱۲۴۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی. نماینده دوره‌های ۱ و ۲ از ملایر.
- ناهید** - عبدالله ناهید. فرزند مرحوم مصطفی سلیمان کندی (.....). متولد حدود ۱۲۷۰ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از سقز.

نائینی - میرزا رضاخان نائینی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از یزد.

نائینی - حاج میرزا حسین نائینی. فرزند میرزا علی محمدخان نائینی (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از اصفهان.

نائینی - میرزا مرتضی قلیخان نائینی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح..... نماینده دوره اول از اصفهان.

نائینی - حاج میرزا محمد تقی خان نائینی. فرزند میرزا حسینقلی خان (.....). متولد حدود ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات..... سالک. نماینده دوره ۴ از نائین.

نبوی - دکتر احمد نبوی. فرزند ذبیح الله (روحانی). متولد حدود ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی. طبیب. نماینده دوره ۱۶ از سبزوار.

نبوی - حسن نبوی. فرزند حاج محمد رحیم (روحانی). متولد حدود ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح (فارغ التحصیل کلاس ثبت). کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ از نیشابور.

نبیل سمیهی - ابراهیم نبیل سمیعی. فرزند مرحوم اسماعیل (کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. سالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از رشت.

نجات - میرزا محمد نجات. فرزند حاج میرزا عبدالکریم (روحانی). متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و روزنامه نگار (مدیر روزنامه نجات). نماینده دوره های ۲ و ۴ از آذربایجان و دوره ۳ از بیرجند و دوره ۵ از زنجان.

نجات الله - دکتر نجات الله خان. فرزند میرزا فتح الله خان (.....). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی از خارج. پزشک و نماینده دوره ۳ از فارس.

نجفی فردوسی - سید محمود نجفی فردوسی. فرزند مرحوم حجة الاسلام سید عبدالحسین نجفی (روحانی و ملاک). متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. کارمند دولت. نماینده دوره ۱۷ از فردوس.

نجم آبادی - شیخ مهدی نجم آبادی. فرزند شیخ هادی نجم آبادی (مجتهد). متولد..... دارای تحصیلات متوسطه. روحانی. نماینده دوره دوم از کرمان.

نجومی شیرازی - اسماعیل نجومی شیرازی. فرزند مرحوم حاج میرزا هادی خان منجم باشی (کارمند دولت). متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره های ۶ و ۷ از آباده و دوره ۱۴ از خرم آباد.

نجیمی - دکتر رضا نجیمی. فرزند ابوطالب. (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته دامپزشکی. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از شاهی.

ندامانی - سید یحیی ندامانی «ناصر الاسلام». فرزند مرحوم سید حسین ندامانی گیلانی (روحانی). متولد ۱۲۵۳ شمسی. دارای تحصیلات قدیم در حدود مدرسی. ملاک و روزنامه نگار (مدیر روزنامه). نماینده دوره های ۲، ۳ و ۵ از فومن.

نراقی - ابوالقاسم نراقی. فرزند مرحوم میرزا محمد حسن نراقی (روحانی). متولد ۱۲۷۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه (دیپلمه از دارالفنون). کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از کاشان.

نراقی - صادق نراقی. فرزند مرحوم حاج آقا محمد نراقی (تاجر). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه از خارج. تاجر. نماینده دوره ۱۸ از همدان.

نراقی - عباس نراقی. فرزند مرحوم آقا علی نراقی (روحانی) متولد حدود ۱۲۹۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۵ از کاشان.

نریمان - محمود نریمان. فرزند عون الملک (کارمند بانک شاهنشاهی). متولد ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۶ و ۱۷ از تهران.

نصر - دکتر سید ولی الله نصر. فرزند..... (طبيب). متولد..... دارای تحصیلات عالی در رشته طب. پزشک نماینده دوره اول از طرف اصناف تهران.

نصر الملک - حسینعلیخان نصر الملک «کمال هدایت» فرزند حسینقلی خان مخبرالدوله (از رجال درباری) متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات عالی از پاریس. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱ و ۲ از تهران (دوره اول از طرف اعیان انتخاب شد).

نصرتیان - محمد علی نصرتیان. فرزند نصرت (از اصناف). متولد حدود ۱۲۸۱ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. ملاک عمده و تاجر. نماینده دوره ۱۳ از کرمانشاه و دوره ۱۶ از قومن.

نصیری - عنایت الله نصیری. فرزند میرزا محمد عمید الممالک (کارمند دولت و وکیل مجلس). متولد ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ از سمنان و دامغان.

نصیر السلطنه - میرزا مهدی خان نصیر السلطنه. فرزند حاج محترم السلطنه نوری (کارمند دولت و نماینده مجلس و ملاک). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره ۴ از بابل.

نصیر دیوان - میرزا فتح الله خان نصیر دیوان. فرزند حاج محمد صالح خان مؤیدالوزراه (وکیل مجلس و ملاک). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از کرمانشاه.

نظام الدین - سید نظام الدین. فرزند..... (روحانی). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و روحانی. نماینده دوره اول از کاشان.

نظام السلطان - امیر اصلاخان نظام السلطان. فرزند میرزا محمدخان موقرالذولّه نوری (مالک عمده) متولد حدود ۱۲۵۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و فرماندار. نماینده دوره‌های ۳ و ۴ از بارفروش.

نظام مافی - میرزا محمد علیخان نظام مافی. فرزند مرحوم رضاقلیخان نظام السلطنه مافی (ملاک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از لنین گراد. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۳ از خرم آباد و دوره ۴ از طبس.

نعمی اکبر - فریدون نعمی اکبر. فرزند حسن عمید السلطان (ملاک). متولد ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق. مالک عمده و وکیل دادگستری. نماینده دوره ۲۰ از بندرپهلوی.

نفیسی : لقمان نفیسی. فرزند دکتر عبدالرضا (طبيب) متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۱۸ از کرمان ولی قبل او طرح اعتبارنامه در مجلس استعفا داد.

نفیسی - نزهت نفیسی. فرزند مرحوم لقمان نفیسی (پزشک و کارمند دولت و نماینده مجلس) متولد ۱۲۹۸ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. خانه دار. نماینده دوره ۲۱ از بافت.

نفیسی - دکتر عباس نفیسی. فرزند مرحوم دکتر علی اصغر مؤدب نفیسی (طیب). دارای تحصیلات عالی در رشته طب. استاد دانشگاه و طیب. نماینده دوره‌های ۱۳، ۱۴ و ۱۵ از تهران.

نقابت - ضیاء الدین نقابت. فرزند داود نقابت «صدرالمتکلمین» (روحانی). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق قضائی. وکیل دادگستری (با سابقه قضاوت). نماینده دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ از خرمشهر.

نقشینه - حاج میرزا علی نقشینه «ادیب التجار». فرزند..... (تاجر). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. مدیر شرکت اسلامیة اصفهان و تاجر. نماینده دوره اول از اصفهان.

نکوزاد - سید محمود نکوزاد. فرزند سید فتح الله (مالک). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته نظام. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۲۱ از خرم آباد.

نگهبان - عبدالامیر نگهبان. فرزند ابراهیم خان (....). متولد حدود ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره ۶ از بنی طرف.

نمازی - محمد مهدی نمازی. فرزند حاج محمد حسین نمازی (تاجر عمده). متولد ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات..... تاجر. نماینده دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از شیراز.

نجفی - شیخ محمد نجفی. فرزند مرحوم محمد قربان (....). متولد حدود ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی. نماینده دوره ۳ از ثلاث.

نواب - حسینقلیخان نواب. فرزند محمد علیخان وکیل الدوله (مالک عمده). متولد..... دارای تحصیلات متوسطه از خارج کشور. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره اول از تهران و دوره‌های ۲، ۳، ۴ و ۸ از شیراز.

نواب - دکتر عبدالباقی نواب. فرزند مرحوم رضا (....). متولد ۱۲۹۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته پزشکی. پزشک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از اصفهان.

نواب یزدی - محمد حسین نواب یزدی. فرزند حاج علی آقا نواب (مالک). متولد ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده. نماینده دوره‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۵ از یزد.

نوائی - میرزا اسدالله خان نوائی «مشارالسلطنه». فرزند..... (کارمند دولت). متولد..... دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و نماینده دوره ۳ از تهران.

نوبخت - میرزا حبیب الله نوبخت. فرزند میرزا محمد حسن شیرازی (از اصناف). متولد حدود ۱۲۷۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی (صاحب تألیفات در زمینه تاریخ). روزنامه نگار (مدیر روزنامه بهارستان) و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۶، ۷، از بهبهان. و دوره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ از فسا.

نوبری - میرزا اسماعیل خان نوبری. فرزند حاجی محسن تبریزی (از اصناف). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی. نماینده دوره ۲ از تبریز.

نور بخش - محمدعلی نوربخش. فرزند مرحوم ابراهیم ستوده نیا (مالک). متولد ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه در رشته ادبی. مالک. نماینده دوره ۲۱ از سیرجان.

نوری حکمی - حاج شیخ علی نوری حکمی. فرزند..... (....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره اول از طرف علمای تهران.

نوری زاده - شیخ حسین نوری زاده. فرزند حاج شاه شیخعلی مدرس نوری (روحانی). متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملاک و وکیل دادگستری. نماینده دوره اول از بابل.

نهادندی - شیخ جلال نهادندی. فرزند حاج محمدجواد (روحانی). متولد حدود ۱۲۵۷ شمسی - دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره ۵ از دولت آباد.

نهریاری - دکتر لقمان نهریاری. فرزند حاج میرزا ایوب (پزشک). متولد ۱۲۶۱ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته طب. پزشک و نماینده دوره های ۲، ۳، ۴، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از طرف کلیمیان.

نیاکان - حسین نیاکان. فرزند اسماعیل (معمار). متولد ۱۳۰۴ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. نماینده کارگران شرکت ملی نفت ایران. نماینده دوره ۱ از کرمانشاه.

نیرالسلطان - میرزا احمدخان نیرالسلطان. فرزند (از خانواده احمد خان نوایی) (.....). متولد دارای تحصیلات عالی. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از بابل.

نیری - سید محمد باقر نیری. فرزند مرحوم حاج سید علیرضا (مالک). متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته امور مالی. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره های ۲ و ۳ از زواره اردستان.

نیکپور - میرزا عبدالحسین نیکپور. فرزند (از اصناف). متولد ۱۲۷۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و رئیس اطاق بازرگانی. نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ از تهران

و

وارث - حاج محمد ابراهیم وارث. فرزند حاج محمد حسین اصفهانی معروف بوارث (حریر فروش). متولد دارای تحصیلات کاسب. نماینده دوره اول از طرف صنف بزازه های تهران.

وارث - حاج ملا حسن وارث. فرزند حاج محمد حسین اصفهانی معروف بوارث (حریر فروش). متولد دارای تحصیلات از اصناف و نماینده دوره اول از طرف صنف ماهوتفروشه های تهران.

والا - مهندس عبدالله والا. فرزند مرحوم حسین ظهیرالسلطان (ملاک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته مهندسی شیمی. روزنامه نگار (مجله تهران مصور) و مدیر تماشاخانه تهران. نماینده دوره های ۲ و ۳ از خلخال.

وثوق - علی وثوق. فرزند مرحوم میرزا حسن خان وثوق الدوله (ملاک و کارمند دولت و وکیل مجلس) متولد حدود ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی ملاک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از شاهرود.

وثوق - سید عبدالله خان «معمدالسلطنه» وثوق. فرزند مرحوم میرزا ابراهیم خان معتمد السلطنه (ملاک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۴، ۵، ۶، از اردبیل و دوره ۵ از زابل.

وثوق الدوله - میرزا حسن خان وثوق الدوله. فرزند میرزا ابراهیم خان معتمد السلطنه (ملاک و کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۵۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی ملاک و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱، ۲، ۶ و ۷ از تهران.

وثوق الاسلام - سید مرتضی وثوق «وثوق الاسلام». فرزند حاج سید حسن حاج سید جواد (ملاک و روحانی). متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره های ۸، ۱۰ و ۱۱ از قزوین.

وحید سدید - میرزا محمود خان وحید سعید. فرزند میرزا عباس خان سرتیپ (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۶۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت. نماینده دوره ۵ از تبریز.

وحید نیا - سیف الله وحید نیا. فرزند عباس وحید دستجردی (ملک). متولد ۱۳۰۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و روزنامه نگاری. کارمند شرکت سهامی بیمه اصفهان و نویسنده. نماینده دوره ۲۱ از لنجان.

وزیرزاده - میرزا علیمحمدخان وزیرزاده «شریف الدوله بنی آدم». فرزند..... (.....) متولد..... دارای تحصیلات عالی (دیپلمه مدرسه سیاسی تهران). کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از فومنات.

وزیری - میرزا حسین خان وزیری. فرزند مرحوم میرزا علی اکبر بیگلربیگی. متولد حدود ۱۲۵۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. ملک و کارمند دولت. نماینده دوره ۶ از ساوه و زرند.

وقار الملک - غلامرضا خان وقار الملک. فرزند مرحوم حاج حسنعلی خان (.....). متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از دزفول.

وکیل - حسین وکیل. فرزند..... (ملک عمده). متولد..... دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده. و نماینده دوره ۱۵ از سنندج.

وکیل - میرزا محمدخان وکیل. فرزند..... (ملک عمده). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. ملک. نماینده دوره های ۵، ۸، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ از کردستان.

وکیل - دکتر محمد هاشم وکیل. فرزند مرحوم حسین وکیل (ملک و نماینده مجلس). متولد ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی از تهران. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره های ۱۸ و ۱۹ از سنندج.

وکیل - سید هاشم وکیل. فرزند مرحوم سید علینقی (روحانی). متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. وکیل دادگستری. نماینده دوره ۱۵ از تهران.

وکیل پور - حسام الدین وکیل پور. فرزند مرحوم محسن وکیل الرعایا (تاجر و مالک). متولد حدود ۱۲۹۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و نماینده دوره ۱۷ از جهرم.

وکیل کرمانی - میرزا حسن وکیل کرمانی. فرزند..... (از اصناف). متولد..... دارای تحصیلات متعارف تاجر و مالک. نماینده دوره اول از کرمان.

وکیل الملک - میرزا محمد اسماعیل وکیل (وکیل الملک) امیر احتشام. فرزند مرحوم میرزا فتحعلی خان وکیل الممالک (کارمند دولت). دارای تحصیلات عالی. کارمند دولت و ملک. نماینده دوره ۵ از بم.

وکیل - حاج میرزا رضاخان وکیل. فرزند..... (چاپارچی). متولد حدود..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. کارمند دولت و نماینده دوره ۲ از تبریز.

وکیل - علیخان وکیل. فرزند صالح وکیل (.....). متولد ۱۲۶۷ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه (فارغ التحصیل از مدرسه آلیانس فرانسه) و متخصص در امور اقتصادی. تاجر عمده (با سابقه کارمندی دولت). نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۵ از تهران.

وهابزاده - حاج محمد تقی وهابزاده. فرزند مرحوم حاجی عبدالوهاب. (تاجر). متولد حدود ۱۲۶۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملک و تاجر عمده. نماینده دوره های ۷، ۸ و ۹ از اردبیل.

وهاب زاده - یونس وهاب زاده. فرزند مرحوم حاجی یوسف وهاب زاده. (تاجر). متولد ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر و نماینده دوره‌های ۸ و ۹ از مشهد.

وهاب زاده - احد وهاب زاده. فرزند مرحوم حاج اسدالله وهاب زاده (تاجر). متولد حدود ۱۲۷۳ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر. نماینده دوره ۱۶ از اردبیل.

ه

هاشمی - سید محمد هاشمی. فرزند حاج سید باقر (مالک و روحانی). متولد حدود ۱۲۷۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روزنامه نگار و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۲ و ۱۳ از کرمان.

هاشمی - سید یوسف هاشمی. فرزند سید رضا (مالک). متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. مالک و نماینده دوره ۲۰ از سراب.

هاشمی حایری - سید حسین هاشمی حایری. فرزند مرحوم سید حسن (...). متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات..... کارمند باز نشسته دولت. نماینده دوره ۲۰ از کهگیلویه.

هدایت - مهندس خسرو هدایت. فرزند مرحوم غلامرضا هدایت «مخبر الدوله» (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۸۵ شمسی. دارای تحصیلات عالی (دیپلمه مهندسی ساختمان راه از یلژیک). کارمند دولت. نماینده دوره ۱۵ از تهران.

هدایت - مهندس سعید هدایت. فرزند مرحوم غلامعلی هدایت «مکرم الملک» (کارمند دولت) متولد حدود ۱۲۹۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته راه و ساختمان. شغل آزاد. نماینده دوره‌های ۱۹ از زنجان و ۲۰ از تهران.

هدایت - علیقلی هدایت. فرزند مرحوم صنیع الدوله (کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد ۱۲۷۷ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته کشاورزی. مالک عمده. نماینده دوره ۹ از ایلات خمره و دوره‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از فسا.

هدایت - حاج مهدیقلی خان هدایت «مخبر السلطنه». فرزند علیقلی خان مخبرالدوله (مالک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۴۳ شمسی. دارای تحصیلات عالی. مالک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از تهران.

هدایت - نصرالله هدایت. فرزند حاج مخبرالسلطنه هدایت (مالک و کارمند دولت و نماینده مجلس) متولد..... دارای تحصیلات متوسطه. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره ۱۰ از محلات.

هدایت الله میرزا - شاهزاده هدایت الله میرزا. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات حدود متوسطه. مالک و نماینده دوره اول از آذربایجان.

هدایتی - دکتر سید محمد علی هدایتی. فرزند حاج سید احمد هدایتی (مالک و کارمند دولت). متولد حدود ۱۲۸۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از ژنو. مالک عمده و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۶ و ۲۰ از شهر ری.

هدایتی - دکتر هادی هدایتی. فرزند ابوالحسن (.....). متولد ۱۳۰۲ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق و اقتصاد از پاریس. کارمند دولت. نماینده دوره ۲۱ از شهر ری.

هدی - فضلعلی هدی. فرزند مرحوم میرصادق متولی (.....). متولد ۱۲۸۰ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت و مالک. نماینده دوره‌های ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از اردبیل.

- هراتی** - محمد هراتی. فرزند حسینقلی هراتی (تاجر). متولد ۱۲۹۲ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. تاجر. نماینده دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از یزد.
- هراتی** - سید محمد تقی هراتی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از طرف صنف چنانگر مسگر تهران.
- هرمزی** - فتح الله میرزا هرمزی. فرزند شاهزاده معیرخاقان (.....). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. کارمند دولت. نماینده دوره ۵ از سراب.
- هزارجریبی** - علیقلی خان هزارجریبی «مسعود الملک». فرزند مرحوم حاج نجفقلی خان سرتیپ (مالک) متولد ۱۲۴۹ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. مالک عمده و رئیس فوجهای محلی. نماینده دوره‌های ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از استرآباد.
- هزاره** - یوسف خان هزاره فرزند شجاع الملک هزاره (مالک عمده). متولد حدود.... دارای تحصیلات متعارف. مالک عمده و نماینده دوره ۵ از مشهد.
- هشترودی** - شیخ اسماعیل هشترودی. فرزند..... (.....). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. روحانی. نماینده دوره ۲ از تبریز.
- همایون** - سرلشکر فضل الله همایون. فرزند محمد علی (.....). متولد ۱۲۸۲ شمسی. دارای تحصیلات حدود متوسطه (فارغ التحصیل مدرسه نظام). کارمند بازنشسته دولت. نماینده دوره ۲. از تهران و دوره ۲۱ از کوه‌دشت.
- همدانی** - میرزا بزرگ همدانی «مقبل لشکر». فرزند..... (.....). متولد حدود.... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از زنجان.
- همدانی** - سید محمد رضا همدانی. فرزند..... (روحانی). متولد حدود.... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. روحانی و نماینده دوره ۲ (وکیل مجلس و بجای سپهدار اعظم انتخاب شد).
- همراز** - محسن همراز «فاضل الملک». فرزند مرحوم میرزا صالح خان (روحانی). متولد ۱۲۶۲ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. وکیل دادگستری (باسابقه قضاوت) و نماینده دوره ۷ از طوالش و دوره‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از استرآباد.
- هوشمند** - میرزا عبدالحسین هوشمند. فرزند مرحوم میرزا اسماعیل مجتهد. متولد حدود ۱۲۶۶ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود اجتهاد. ملاک و روحانی. و نماینده دوره ۶ از کرمان.
- هیراد** - حسنعلی هیراد. فرزند رحیم هیراد (.....). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی.. کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۲۰ و ۲۱ از نوشهر.

ی

- یاراحمدی** - اسماعیل یار احمدی. فرزند مرحوم حیدر (مالک). متولد ۱۲۶۸ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملاک و نماینده دوره‌های ۱۲ و ۱۳ از بروجرد.
- یارافشار** - پرویز یار افشار. فرزند یار محمد خان افشار «سردار سعید؛ سردار کل» (مالک و کارمند دولت و نماینده مجلس). متولد حدود ۱۲۹۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی «فارغ التحصیل دانشکده مکانیکی نیروی دریایی ونیز». کارمند دولت و نماینده دوره‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از قزوین.
- یاسائی** - میرزا عبدالله یاسائی «صدر الادبایزدی». فرزند مرحوم حاج میرزا ملا محمد علی یزدی (.....).

متولد ۱۲۶۴ شمسی. دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۵، ۶ و ۷ از سمنان.

یزدان‌پناه - دکتر عزت‌الله یزدان‌پناه. فرزند علی اکبر (مالک). متولد ۱۲۹۹ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از پاریس. مالک و تاجر (باسابقه کارمندی دولت) و نماینده دوره ۲۱ از شهنسوار.

یزدی - سید علی آقا یزدی. فرزند..... (روحانی). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر و نماینده دوره ۲ از یزد.

یزدی - محمد یزدی «وکیل التجار». فرزند..... (از اصناف). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود سطح. تاجر. و نماینده دوره‌های ۱ و ۲ از رشت. قبل از پایان دوره دوم در عمارت بهارستان وفات کرد.

یزدی - شیخ محمد حسین یزدی. فرزند حاجی علیرضا (مجتهد). متولد..... دارای تحصیلات قدیم حدود مدرسی. روحانی و نماینده دوره‌های ۱، ۲ و ۳ از تهران.

یزدی - سید محمد کاظم یزدی. فرزند مرحوم آقا سید ابوالحسن تحویلدار (ملک). متولد ۱۲۵۱ شمسی. دارای تحصیلات متعارف. ملک و نماینده دوره ۵ از یزد.

یگانه - دکتر ناصر یگانه. فرزند غفا یگانه (.....). متولد ۱۳۰۰ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از آمریکا و فرانسه. کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از قزوین.

یگانگی - دکتر اسفندیار یگانگی. فرزند بهرام (بازرگان). متولد ۱۲۸۶ شمسی. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم مالی و اقتصادی از آمریکا. شغل آزاد. (اجرای پروژه‌های آبیاری بوسیله حفار چاه‌های ژرف). نماینده دوره‌های ۲ و ۲۱ از طرف اقلیت زرتشتیان.

یمین اسفندیاری - اسدالله یمین اسفندیاری «یمین الملک». فرزند مرحوم جعفرخان یمین الممالک (کارمند دولت). متولد ۱۳۰۶ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه (دیپلمه دارالفنون). کارمند دولت. نماینده دوره‌های ۱۳، ۱۴ و ۱۵ از بابل.

یوسفی - حسین یوسفی. فرزند کریم «اعتماد التجار» (تاجر). متولد ۱۲۹۴ شمسی. دارای تحصیلات عالی. ملک و کارمند دولت. نماینده دوره ۲ از همدان.

ابراهیم - حاج میزا ابراهیم آقا تبریزی. فرزند شیخ علی زنجانی (روحانی). متولد..... دارای تحصیلات..... نماینده دوره اول از طرف اصناف (بزاز. حریر فروش. زیره فروش. دوره گرد. تهران.

ثقة الاعلام - سید محمد حسن ثقة الاعلام. فرزند..... متولد..... دارای تحصیلات..... شغل..... نماینده دوره اول از طرف تجار فارس.

سردار جنگ - نصیر سردار جنگ. فرزند مرحوم حاجی ایلخانی (ملک). متولد ۱۲۴۳ شمسی. دارای تحصیلات..... ملک و کارمند دولت. نماینده دوره ۴ از بختیاری.

بهبهانی - سید عبدالله بهبهانی. فرزند سید اسماعیل مجتهد بهبهانی (روحانی). متولد ۱۲۶۰ قمری. دارای تحصیلات عالی «درجه اجتهاد از نجف» روحانی. نماینده دوره اول از طرف کلیمیان.

طباطبایی - سید محمد طباطبایی «معروف به سنگاجی» فرزند سید صادق طباطبایی (روحانی). متولد ۱۲۵۷ قمری. دارای تحصیلات عالی «درجه اجتهاد از سامره» روحانی و نماینده دوره اول از طرف ارامنه.

فهرست منابع و مآخذ

- آدمیت : دکتر فریدون
امیر کبیر و ایران . تهران . ۱۳۳۴
فکر آزادی و مقدمه نهضت مشروطیت . تهران . ۱۳۴۰
- ادیب هروی : محمد حسن
تاریخ پیدایش مشروطیت ایران . مشهد . ۱۳۳۱
اقبال آشتیانی : عباس
میرزا تقی خان امیر کبیر . تهران . ۱۳۴۰
امیر خیزی : اسماعیل
قیام آذربایجان و ستارخان . تبریز . ۱۳۳۹
امین الدوله : میرزا علی خان
خاطرات سیاسی میرزا علی خان امین الدوله . تهران . ۱۳۴۱
- ایوانف
انقلاب مشروطه ایران
بهار : محمد تقی «ملک الشعراء»
تاریخ احزاب سیاسی . تهران . ۱۳۲۲
براون : پرفسور ادوارد
تاریخ انقلاب ایران . ترجمه احمد پژوه تهران . ۱۳۲۹
- تاریخ مطبوعات و ادبیات ایران : ترجمه رضا صالح . ۱۳۴۱
باستانی پاریزی : دکتر محمد ابراهیم
محیط سیاسی و زندگانی مشیرالدوله . تهران . مهرماه ۱۳۴۱
- پاولویچ
انقلاب مشروطیت ایران . تهران : ۱۳۲۹ . ترجمه هوشیار .
- تقی زاده : سید حسن
تاریخ اوایل انقلاب مشروطیت ایران . تهران . ۱۳۳۸
تاریخ مختصر مجلس ملی ایران . برلن ۱۳۳۷ ق
جمال زاده : سید محمد علی
گنج شایگان . تهران . ۱۳۳۵
حسام معزی : نجفقلی
تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا . تهران . ۱۳۳۵
حلاج : حسن
تاریخ تحولات سیاسی ایران . تهران .
خان ملک ساسانی
سیاستگران دوره قاجار . تهران . ۱۳۳۸
داودی : مهدی
عین الدوله و رژیم مشروطه . تهران اسفندماه ۱۳۴۱
دولت آبادی : یحیی
تاریخ معاصر یا حیات یحیی . تهران . ۱۳۲۸
در چهار جلد .
رحیم زاده : صفوی
ایران اقتصادی ج ۲ تهران . ۱۳۰۹
شایان : عباس
مازندران تهران . ۱۳۲۷
شوستر : مورگان
اختناق ایران : کلکته . ربیع الثانی . ۱۳۳۳ قمری .
شیفته : نصرالله
نمایندگان ملت . تهران . خرداد ماه ۱۳۳۷
رجال بدون ماسک ایران . بهمن ماه ۱۳۳۱
صدر هاشمی : محمد
تاریخ جراید و مطبوعات . تهران . در چهار جلد ۱۳۲۷ ، ۱۳۲۸ ، ۱۳۲۹ ، ۱۳۳۳

- صدیق اعلم : دکتر عیسی
تاریخ فرهنگ ایران . تهران . ۱۳۳۸
صفی‌نیا : رضا
استقلال گمرکی ایران . ۱۳۰۷
صفایی : ابراهیم
رهبران مشروطه . تهران . (هفت جزوه)
طاهرزاده بهزاد : مهندس کریم
قیام آذربایجان در انقلاب مشروطیت . تهران . اردیبهشت
۱۳۳۴
فاتح : مصطفی
پنج‌جاه سال نفت ایران . تهران ۱۳۳۵
کرزن
ایران و مسئله ایران ج ۱ ترجمه میرزا محمد . تهران
۱۳۱۱
ایران ترجمه علی جواهر کلام تهران . ۱۳۳۰
کسروی : احمد
تاریخ مشروطه ایران . تهران ۱۳۱۶
کی استوان : حسین
سیاست موازنه منفی . تهران . ۱۳۲۷ و ۱۳۲۹
در دو جلد
لمتون : دکتر ا - ک - س
مالک و زارع در ایران . ترجمه منوچهر امیری
تهران . ۱۳۳۹
مستوفی : عبدالله
تاریخ اجتماعی و اداری دوره قاجاریه . تهران
در چهار ج
ملکزاده : دکتر مهدی
تاریخ مشروطیت ایران . تهران در ۷ جلد
مکی : سیدحسین
تاریخ بیست ساله ایران . تهران . ۱۳۲۵ . ۱۳۲۳
در سه جلد
- مختاری : حبیب‌الله
تاریخ بیداری ایران . تهران . ۱۳۲۶
ناظم‌الاسلام کرمانی
تاریخ بیداری ایرانیان . تهران . ۱۳۲۴
اعتمادالسلطنه : محمدحسن پسرعلی خان حاجب‌الدوله
المآثر والآثار . تهران ۱۳۰۷ قمری
مرآت البلدان ج ۳ . تهران . ۱۲۹۶ قمری
تیموری : ابراهیم
اولین مقاومت منفی در ایران تحریم تنباکو .
تهران . ش ۱۳۲۸
مجتهدی : مهدی
تاریخ زندگانی تقی‌زاده . تهران . ۱۳۲۲
فرهاد معتمد : محمود
تاریخ سیاسی دوره صدارت میرزا حسین‌خان سپهسالار -
اعظم . تهران . ۱۳۲۵
نوری اسفندیاری : اسدالله
تاریخ خانواده اسفندیاری . تهران . ۱۳۲۹ ش
امیراحتشامی : ابوالحسن
بازیگران سیاست . تهران . ۱۳۲۸ ش
امیرجاهد :
سالنامه پارس دوره کامل
چند پرده از زندگانی رجال معروف . از انتشارات
روزنامه امید تهران . سال ۱۳۲۴
کیهان سال ج ۲ . ۱۳۴۲
بایگانی روزنامه کیهان
اطلاعات سالانه : - ۱۳۳۹
مجموعه‌های قوانین مصوب ۱۹ دوره قانونگذاری
صورت مذاکرات مشروح دوره اول
قانون اساسی و متمم آن
قانون انتخابات مجلس شورای ملی
روزنامه قانون

Churchill . George .

Persian . Statesmen and Not ables .

Tehran 1905

Dr , E. Naraghi .

Essai d ' interpretation de la Constitution

Iranienne . paley me 1963

Iran . Almanac 1962

روزنامه وقایع اتفاقیه: سالهای ۱۲۶۷ - ۱۲۷۷ قمری

روزنامه حبل المتین : سالهای ۱۳۲۲ - ۱۳۲۵
کلیکته

روزنامه صور اسرافیل . سالهای ۱۳۲۵ - ۱۳۲۶
تهران .

روزنامه اطلاعات : سال ۱۳۰۵ - ۱۳۰۶

روزنامه اختر اسلامبول ۱۳۰۸ - ۱۳۰۹ قمری.

تهران . ۱۳۲۲ قمری

روزنامه ثریا : قاهره ۱۳۱۷ قمری

فهرست القبايلي رجال . اماكن . عناوين

اسلامبول ، ۳۱ ، ۴۵ ، ۵۰ ، ۵۵ ، ۵۶ ، ۵۷ ، ۵۹
اسماعيل حاجي سيد ، ۶۹
اصفهان ، ۶ ، ۷ ، ۱۰ ، ۲۸ ، ۳۶ ، ۳۷ ، ۵۱ ، ۶۴
۶۶ ، ۱۲۲ ، ۱۲۵ ، ۱۳۵ ، ۱۳۶ ، ۱۳۷
اصفهانى - سيد جمال الدين واعظ ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۷۰
۷۳ ، ۱۱۱
اصفهانى ميرزا آقا ، ۴۸ ، ۷۴
اطريش ، ۹
اعتضاد السلطنه عليقلی ميرزا ، ۳۱
اعتماد السلطنه محمد حسنخان ، ۳۹
اعتماد الدوله - ميرزا نصراله خان نوري - آقاخان -
۳۵ ، ۱۰۱
افجهای سيد جمال الدين ، ۷۰
افغانستان ، ۱۵۳ ، ۱۵۵
اقبال دكتور منوچهر ، ۱۷۱
آلمان ، ۹ ، ۱۲۹ ، ۱۳۹ ، ۱۴۳ ، ۱۵۲ ، ۱۵۳ ،
۱۵۷ ، ۱۵۹
امام جمعه تهران حاج ميرزا ابوالقاسم ، ۶۷ ، ۷۰
امريكا ، ۹ ، ۱۳۱ ، ۱۳۹ ، ۱۶۰ ، ۱۶۸ ، ۱۶۹
امير كبير ميرزا تقی خان ، ۶ ، ۱۹ ، ۲۹ ، ۳۰ ، ۳۵
۳۶ ، ۳۷ ، ۱۰۰ ، ۱۰۱ ، ۱۱۴
امين الدوله ميرزا عليخان ، ۲۱ ، ۱۰۰ ، ۱۱۴
امين السلطان ميرزا علي اصغر خان اتابك اعظم ،
۴۴ ، ۶۰ ، ۶۶ ، ۶۷
امين الضرب مهدوی - حاج حسين آقا ، ۸ ، ۹ ، ۹۰
امين دارالضرب محمد حسن ، ۷
امينی دكتور علی ، ۱۷۱
امينه کاظم ، ۶
امتيازنامه دارسی ، ۱۵۴ ، ۱۵۵
امتيازنامه رژی ، ۱۹ ، ۶۵
امتيازنامه شرکت حمل و نقل ، ۹
انجمن آل محمد ، ۵۸ ، ۱۱۷
انجمن اسلاميه ، ۵۸
انجمن اياتی و ولايتی ، ۵۴ ، ۵۵ ، ۸۳ ، ۱۳۶

آ

آخوند ملا عبدالله مازندرانی ، ۱۱۸
آخوند ملا محمد کاظم خراسانی ، ۱۱۲ ، ۱۱۸
آدميت دكتور فريدون ، ۵۱
آدميت عباسقلی ، ۵۱
آذربايجان ، ۳۷ ، ۵۵ ، ۵۶ ، ۹۰ ، ۱۲۵ ، ۱۳۷ ،
۱۴۰ ، ۱۴۲ ، ۱۴۴ ، ۱۴۵ ، ۱۴۶ ، ۱۶۲ ،
۱۶۳
آستانه حضرت رضا (ع) ، ۸ ، ۱۵ ، ۷۳ ، ۱۴۲
آستانه حضرت عبدالعظيم (ع) ، ۶۹ ، ۷۰ ، ۷۱ ،
۱۱۷
آستانه حضرت معصومه (ع) ، ۱۵
آشتیانی حاج ميرزا حسن ، ۶۴ ، ۶۵ ، ۱۱۰ ، ۱۱۲
آشتیانی ميرزا مصطفی ، ۷۰
آغا محمد خان ، ۱۶
آقا خان نوري : ر - ش باعتماد الدوله
آلمان ، ۹ ، ۱۲۹ ، ۱۳۹ ، ۱۴۳ ، ۱۵۲ ، ۱۵۳ ،
۱۵۷ ، ۱۵۹
آملی ملا محمد ، ۱۱۱
الف
ابراهيم بيك عثمانی ، ۷۱
ابوالضياء شبستری سيد محمود ، ۴۹
احتشام السلطنه ، ۴۸
احمد شاه قاجار ، ۱۳۸ ، ۱۴۲ ، ۱۴۵ ، ۱۵۰ ،
احمد خان (ياور) ، ۷۴
اردبيل ، ۶۶ ، ۶۷
اردبیلی سيد جليل ، ۵۳
ارزنة الروم ، ۲۹
اروميه ، ۸ ، ۳۶
اسپانيا ، ۹ ، ۳۸ ، ۳۹ ، ۱۵۲
استرآباد ، ۱۲۵
اسد آبادی سيد جمال الدين ، ۴۵ ، ۵۸ ، ۵۹ ، ۶۱ ،
۶۵
اسکندری سليمان ميرزا ، ۱۴۹

بلوچستان ، ۲۲ ، ۱۲۵
 بمبئی ، ۶ ، ۳۹
 بندر انزلی : رش بندر پهلوی
 بندر بوشهر ، ۲۲ ، ۳۷ ، ۶۸ ، ۱۴۷
 بندر پهلوی ، ۲۵ ، ۱۳۴
 بندر عباس ، ۴ ، ۶
 بهارستان ، ۱۳۷
 بهبهانی ، سید جعفر ، ۱۷۱
 بهبهانی ، سید عبدالله ، ۶۶ ، ۶۷ ، ۷۰ ، ۷۳ ، ۷۴
 ۷۵ ، ۹۰ ، ۱۰۷ ، ۱۱۰

پ

پاریس ، ۶ ، ۵۷ ، ۵۹ ، ۱۱۷
 پاکستان ، ۱۶۹
 پاولویچ ، ۱۰۵ ، ۱۲۱ ، ۱۲۲
 پرورش ، میرزا علی محمد ، ۴۵
 پرویز ، حسین ، ۵۳
 پریم ، ۲۱ ، ۶۶
 پڑوه ، احمد ، ۵۲
 پسیان ، کلنل محمد تقی خان ، ۱۴۶
 پترز بورك ، رش به پترگراد
 پترگراد ، ۳۰ ، ۱۴۳
 پولاك ، دكتور اف - ج ، ۲۷
 پهلوی ، اعلیٰ حضرت رضاشاه ، ۱۳۲ ، ۱۴۵ ، ۱۴۹
 ۱۵۸ ، ۱۵۰ ، ۱۵۱ ، ۱۵۲ ، ۱۵۸ ، ۱۵۹
 ۱۶۴ ، ۱۷۳
 پهلوی ، اعلیٰ حضرت محمد رضاشاه ، ۱۳۲ ، ۱۵۷
 ۱۵۸ ، ۱۵۹ ، ۱۶۴ ، ۱۶۵ ، ۱۶۷ ، ۱۷۱
 ۱۷۲ ، ۱۷۳
 پیشه وری ، ۱۶۲ ، ۱۶۳
 پیمان دفاعی بغداد ، ۱۶۸ ، ۱۶۹
 پیمان سعد آباد ، ۱۵۴ ، ۱۵۶
 پیمان سنتو ، ۱۷۰
 تالپوت ، ۲۵
 تبریز ، ۴ ، ۶ ، ۸ ، ۳۶ ، ۵۱ ، ۵۴ ، ۵۵
 ۵۶ ، ۵۸ ، ۶۴ ، ۹۱ ، ۱۲۱ ، ۱۲۲ ، ۱۲۳
 ۱۳۷ ، ۱۷۰

انجمن سعادت « اسلامبول » ، ۵۵ ، ۵۶
 انجمن شهر ، ۱۱۸
 انجمن فتوت ، ۵۸
 انجمن فرائکو پرسیان ، ۵۷
 انجمن قاجاریه ، ۵۸
 انجمن محلی آذربایجان ، ۵۸
 انجمن مخفی ، ۵۰ ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۵۴
 انجمن ملی تبریز ، ۴۶ ، ۵۵ ، ۵۶
 انگلس ، ۲۱

انگلستان ، ۲ ، ۳ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۳۰ ، ۳۲
 ۴۵ ، ۴۸ ، ۱۰۵ ، ۱۲۸ ، ۱۲۹ ، ۱۳۰ ، ۱۳۵
 ۱۴۲ ، ۱۴۳ ، ۱۴۴ ، ۱۴۷ ، ۱۴۸ ، ۱۵۵
 ۱۵۷ ، ۱۵۹ ، ۱۶۰ ، ۱۶۲ ، ۱۶۵ ، ۱۶۶
 ۱۶۸ ، ۱۶۹

ایتالیا ، ۹ ، ۳۸ ، ۳۹ ، ۱۵۲ ، ۱۷۰
 ایرانسکی ، ۱۱۴
 ایروان ، ۴ ، ۲۹
 ایوانف ، ۵۵ ، ۱۲۳ ، ۱۲۴ ، ۱۲۵

ب

باقرخان ، ۱۳۷
 باکو ، ۵۴ ، ۵۶ ، ۱۲۲ ، ۱۲۳
 بالکان ، ۹۱
 باغشاه ، ۱۳۶
 بانک استقراضی ، ۱۱ ، ۲۰ ، ۲۴
 بانک جدید شرق ، ۲۳
 بانک شاهنشاهی ، ۱۰ ، ۱۹ ، ۲۰ ، ۲۳ ، ۲۴
 ۱۳۴ ، ۱۳۵ ، ۱۵۴
 بانک فلاحتی ، ۱۵۴
 بانک ملی ، ۲۷ ، ۱۳۵ ، ۱۵۳ ، ۱۵۴ ، ۱۵۵
 بحررر ، ۲ ، ۸ ، ۱۰ ، ۱۴ ، ۱۵
 براون ادوارد ، ۲۵ ، ۴۰ ، ۴۵ ، ۴۶ ، ۵۴ ، ۵۵
 ۵۷ ، ۶۴ ، ۷۵ ، ۱۱۶
 برلن ، ۴۷
 بغداد ، ۶
 بقایی کرمانی دکتر مظفر ، ۱۷۱
 بلژیک ، ۹ ، ۹۱ ، ۱۰۵ ، ۱۵۲

حرم حضرت عبدالعظیم ، ر-ش به آستانه حضرت
عبدالعظیم
حزب اتفاق و ترقی ، ۱۴۱
حزب اجتماعیون اعتدالیون ، ۱۴۱ ، ۱۴۳ ، ۱۴۶
حزب اصلاح طلبان ، ۱۴۷
حزب دموکرات عامیون ، ۱۴۱ ، ۱۴۳ ، ۱۴۶
حزب زحمتکشان ایران ، ۱۷۱
حزب سوسیالیست ، ۱۴۶
حزب سوسیالیست روسیه ، ۵۵
حزب مردم ، ۱۷۱
حزب ملیون ، ۱۷۱
حسن مجتهد تبریزی ، حاج میرزا ، ۶۶ ، ۱۱۷
حکیم الملک ، ابراهیم ، ۵۳
حوزه علمی نجف ، ۵۶ ، ۵۷

خ

خانقین ، ۲۲
خراسان ، ۱۰ ، ۷۳ ، ۹۷ ، ۱۲۵ ، ۱۳۵ ، ۱۴۲ ،
۱۴۴ ، ۱۴۶
خلخالی ، سید عبدالرحیم ، ۵۳
خلعتبری ، امیر ارسلان ، ۱۷۱
خلیج انزلی ، ۲۷
خلیل ، حاجی میرزا ، ۱۱۸
خماسی « حاجی » ، ۱۱۷
خوزستان ، ۱۴۴ ، ۱۷۰
خیابانی ، شیخ محمد ، ۱۴۵

د

دادگاه لاهه ، ر-ش بدیوان بین المللی دادگستری
لاهی

دارالفنون ، ۳۰ ، ۳۵ ، ۳۶ ، ۵۱
داری ، ویلیام ، ۲۳ ، ۲۴
دانشکده فلاحه ، ۱۰۵
دانشگاه تهران ، ۱۵۵ ، ۱۶۴
دانمارک ، ۹

تبریزی ، میرزا ابوالقاسم خان ، ۴۶
تبریزی ، محمد طاهر ، ۴۷
تجارتخانه تومانیانس ، ۵
تجارتخانه جمشیدیان ، ۶
تجارتخانه جهانیان ، ۵
تذکره چی ، میرزا جبار ، ۳۷
ترکستان ، ۱۲۲
ترکیه ، ۶۱ ، ۱۴۴ ، ۱۵۳ ، ۱۵۵
تقی زاده ، سید حسن ، ۵۳ ، ۵۶ ، ۵۷ ، ۹۰ ، ۱۰۷ ،
۱۴۱
تهران ، ۶ ، ۷ ، ۱۰ ، ۱۷ ، ۲۲ ، ۲۴ ، ۲۵ ، ۲۸ ،
۳۶ ، ۳۷ ، ۵۱ ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۵۵ ، ۵۸ ، ۶۴ ،
۶۵ ، ۶۶ ، ۶۷ ، ۶۹ ، ۷۰ ، ۷۱ ، ۷۲ ، ۷۳ ،
۷۴ ، ۷۵ ، ۷۶ ، ۷۷ ، ۱۲۱ ، ۱۲۳ ، ۱۲۴ ،
۱۳۷ ، ۱۴۰ ، ۱۴۳ ، ۱۴۴ ، ۱۶۰ ، ۱۷۰

ث

ثریا ، ملکه ایران ، ۱۶۷
ثقة الاسلام ، ۱۴۲

ج

جامع آدهیت ، ۵۱
جامعه ملل ، ۱۴۸ ، ۱۵۵
جبهه ملی ، ۱۶۵ ، ۱۶۷ ، ۱۷۲
جبهه نگهبانان آزادی انتخابات ، ۱۷۱
جلفا ، ۲۵
جلیلی ، سید کاظم ، ۱۶۱
جمعیت آلیانس ، ۳۶
جمعیت اجتماعیون عامیون (باکو) ، ۵۴
جمعیت نهضت اتحاد اسلامی ، ۵۸

چ

چین ، ۴۷

ح

حرم حضرت رضا ، ر-ش به آستانه حضرت رضا
حرم حضرت معصومه ، ر-ش به آستانه حضرت معصومه

سعدالدوله ، میرزا جوادخان ، ۴۸ ، ۹۰ ،
سفارت انگلیس ، ۵۰ ، ۷۳ ، ۷۶ ، ۷۷ ، ۷۹ ، ۱۲۸ ،
سفارت روس ، ۱۳۸ ،
سلماس ، ۳۶ ،
سن اگوستن ، ۹۲ ،
سن توماس ، ۹۲ ،
سؤید و نروژ ، ۹ ، ۱۳۹ ،
سویس ، ۹ ، ۱۵۲ ، ۱۵۳ ،

ش

شاه چراغ ، ۷۲ ،
شاه عباس ، ۴ ،
شرکت اتحادیه ، ۶ ،
شرکت اسلامییه ، ۶ ،
شرکت استخراجات اولیه ، ۳۴ ،
شرکت امنیه ، ۶ ،
شرکت بیمه حمل و نقل در ایران ، ۲۴ ،
شرکت تالبوت ، ۱۹ ، ۶۳ ،
شرکت تلگرافات هند و اروپا ، ۲۵ ،
شرکت رژی ، ۱۲۱ ،
شرکت عمومی ایران ، ۶ ،
شرکت فارس ، ۶ ،
شرکت کشتیرانی ناصری ، ۶ ،
شرکت مختلط نفت ایران و شوروی ، ۱۶۲ ، ۱۶۳ ،
۱۶۴

شرکت نفت ایران و آمریکا « امیرانین » ، ۱۵۶ ،
شرکت نفت ایران و انگلیس ، ۱۵۵ ، ۱۶۵ ،
شرکت نفت دارسی ، ۱۳۳ ،
شرکت هند و اروپا ، ۱۵۵ ،
شرکت هیئت شاهنشاهی دخانیات ایران ، ۲۵ ،
شریف آباد قزوین ، ۱۶۲ ،
شریف امامی ، مهندس جعفر ، ۱۷۱ ، ۱۷۲ ،
شوستر ، مستر مورگان ، ۱۳۱ ، ۱۳۹ ، ۱۴۰ ، ۱۴۴ ،
شیراز ، ۶ ، ۳۷ ، ۶۴ ، ۷۲ ، ۱۲۱ ،
شیرازی ، میرزا جهانگیر خان ، ۴۶ ، ۵۲ ، ۵۳ ،
شیرازی ، میرزا صالح ، ۳۰ ، ۳۷ ،
شیندلر ، دکتر ، ۲۷ ،

دولت آبادی ، علی محمد ، ۱۴۱ ،
دولت آبادی ، حاجی میرزا یحیی ، ۵۲ ،
دهخدا ، میرزا علی اکبرخان ، ۴۶ ، ۱۴۱ ،
دیوان بین المللی دادگستری لاهه ، ۱۶۶ ، ۱۶۷ ،
دیولافوای ، مارسل اگوست ، ۲۶ ، ۵۷ ،

ر

رالینسن ، ۲۷ ،
رشدیه : میرزا حسن ، ۳۶ ، ۷۴ ، ۷۶ ،
رشت ، ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۳۶ ، ۳۷ ، ۱۳۷ ،
رضاخان میرپنج ، ر-ش به پهلوی
رفسنجان ، ۶ ، ۶۸ ، ۷۱ ،
رکن الدوله ، ۶۸ ،
روحی کرمانی ، شیخ احمد ، ۵۰ ،
روسو ، ژان ژاک ، ۳۱ ،
روسیه تزاری ، ۲ ، ۳ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ،
۱۷ ، ۲۰ ، ۳۰ ، ۳۲ ، ۴۸ ، ۵۱ ، ۵۳ ، ۵۵ ،
۶۱ ، ۶۲ ، ۶۹ ، ۱۲۳ ، ۱۲۷ ، ۱۲۸ ، ۱۲۹ ،
۱۳۰ ، ۱۳۱ ، ۱۳۵ ، ۱۳۷ ، ۱۳۹ ، ۱۴۰ ،
۱۴۳ ، ۱۴۴ ، ۱۵۲ ،
روسیه شوروی ، ۱۴۴ ، ۱۴۶ ، ۱۴۸ ، ۱۵۷ ،
۱۵۹ ، ۱۶۱ ، ۱۶۲ ، ۱۶۳ ، ۱۶۸ ،
رویتز : بارون ژولیوس ، ۲۳ ،
ز

زاهدی ، سرلشکر فضل الله ، ۱۶۷ ،
زنجان ، ۶۷ ،

س

سالارالدوله ، ۱۴۰ ،
سازمان ملل متحد ، ۱۶۲ ، ۱۶۳ ،
سامره ، ۶۴ ،
سایکس ، سرپرستی ، ۹۷ ،
سبزوار ، ۶۸ ،
سپهسالار ، میرزا حسینخان مشیرالدوله ، ۳۱ ، ۳۳ ،
۳۴ ، ۳۶ ، ۶۲ ، ۱۰۰ ، ۱۰۲ ، ۱۱۴ ،
ستارخان ، ۱۳۷ ،
سردار اسعد بختیاری : علیقلی خان ، ۵۷ ،
سردار سپه ، ر-ش به پهلوی

عدالتخانه ، ۷۴ ، ۷۳ ، ۴۲
 عراق ، ۶۴ ، ۱۵۶ ، ۱۶۹
 عشق آباد ، ۱۰
 عضدالملک ، ۷۶ ، ۱۳۸
 علاء الدوله ، ۶۸ ، ۷۱
 علم ، امیر اسدالله ، ۱۷۱
 علی بن ایطالب (حضرت - ع) ، ۱۰۸
 علی دوافروش ، (حاج) ، ۵۴
 علی مسیو ، ۵۴
 عهدنامه ترکمانچای ، ۲ ، ۸ ، ۹ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۲۱ ، ۱۵۲
 عهدنامه گلستان ، ۲ ، ۸ ، ۲۰ ، ۲۱
 عین الدوله ، عبدالمجید میرزا ، ۲۵ ، ۵۳ ، ۶۶
 ۶۷ ، ۶۸ ، ۶۹ ، ۷۰ ، ۷۱ ، ۷۲ ، ۷۳ ، ۷۴
 ۷۶ ، ۱۱۰ ، ۱۱۶

ف

فارس ، ۶ ، ۲۰ ، ۷۲ ، ۱۳۶
 فال اسیری شیرازی ، علی اکبر ، ۶۴
 فرانسه ، ۲ ، ۹ ، ۳۱ ، ۳۲ ، ۳۵ ، ۳۹ ، ۵۷ ، ۹۱
 ۹۸ ، ۱۰۵ ، ۱۳۹
 فراماسون ، ۵۴
 فراموشخانه ، ۵۰ ، ۵۱ ، ۵۲
 فرقه سوسیال دمکرات قفقاز ، ۵۴
 فرقه دمکرات « آذربایجان » ، ۱۶۲
 فرود ، فتح الله ، ۱۷۱
 فریزر ، ۱۶
 فتحعلیشاه ، ۱۸ ، ۱۳۱
 فوریه ، « دکتر » ، ۶۴
 فوزیه « والاحضرت » ، ۱۵۷

ق

قاضی محمد ، ۱۶۲ ، ۱۶۳
 قاهره ، ۴۵
 قره باغ ، ۸
 قرچه داغ ، ۲۵
 قزوین ، ۲۴ ، ۲۵ ، ۶۸ ، ۱۳۸ ، ۱۴۳

صاحبقرانیه ، (قصر) ، ۷۷
 صادق ، صادق مستشارالدوله ، ۹۰ ، ۱۴۵
 صدقیانی ، حاج رسول ، ۵۴
 صدرالعلماء ، ۷۰
 صدر هاشمی ، سید محمد ، ۴۵ ، ۵۲
 صفائی ، ابراهیم ، ۵۱
 صفراوف ، علیقلی خان ، ۵۰
 صفی علیشاه ، میرزا حسن ، ۵۳
 صمصام السلطنه بختیاری ، نجفقلیخان ، ۱۵۲
 صنیع الدوله ، محمد حسنخان ، ۳۶
 صنیع الدوله ، مرتضی قلیخان ، ۷ ، ۳۶ ، ۴۷ ، ۴۸ ، ۱۰۶

ض

ضیاء پاشا ، ۶۱

ط

طباطبایی ، سید احمد ، ۱۱۷
 طباطبایی ، سید ضیاء الدین ، ۱۴۵
 طباطبایی ، سید محمد ، ۳۶ ، ۵۲ ، ۶۷ ، ۷۰ ، ۷۳
 ۷۴ ، ۹۰ ، ۱۱۰
 طباطبایی ، سید محمد صادق ، ۴۹ ، ۵۷ ، ۱۴۱
 طابوف تبریزی ، حاج عبدالرحیم نجارزاده ، ۴۹
 طاهری ، دکتر هادی ، ۱۶۱
 طایفه شیخیه ، ۶۸
 طایفه متشرعه ، ۶۸

ظ

ظل السلطان « شاهزاده » ، ۱۳۵
 ظهیر الدوله ، ۵۳

ع

عباس میرزا ، نایب السلطنه ، ۶ ، ۲۹ ، ۳۱
 عبدالحمید « سلطان » ، ۶۲ ، ۱۲۸
 عبدالحمید « سید » ، ۷۴
 عبده « مفتی محصر » شیخ ، ۵۹
 عثمانی ، ۱ ، ۹ ، ۳۱ ، ۳۲ ، ۵۶ ، ۵۷ ، ۶۲
 ۱۰۲ ، ۱۲۸ ، ۱۴۳

لندن ، ۶ ، ۲۹ ، ۳۹ ، ۴۰ ، ۴۵ ، ۵۷ ، ۵۹ ، ۶۵

۱۴۳

لیاخوف « کلنل » ، ۱۳۶ ، ۱۳۷

لیانا زوف ، ۲۵

م

مازندران ، ۷ ، ۱۲۵

ماوراء بحر خزر ، ۱۲۴

مجد الاسلام کرمانی ، ۵۲

مجلس اسلامی ، ۷۱ ، ۷۸

مجلس سنا ، ۱۶۴ ، ۱۶۵

مجلس شورای دولت ، ۴۱ ، ۴۴

مجلس شورای ملی انگلیس ، ۳۸

مجلس شورای ملی فرانسه ، ۳۸

مجلس ملی آذربایجان ، ۱۶۲

مجلس مؤسسان ، ۸۵ ، ۸۷ ، ۹۵ ، ۱۰۰ ، ۱۰۱ ، ۱۵۱

۱۶۲

محتشم السلطنه ، حسن ، ۷۸ ، ۸۸ ، ۱۰۶ ، ۱۴۵

مجلات ، میرزا ابراهیم ، ۷۲

مجلات ، شیخ ذبیح الله ، ۶۳

محمد پیغمبر اسلام (حضرت - ص) ، ۱۰۸

محمد شاه ، ۲۷ ، ۲۹ ، ۳۷

محمد رضا مجتهد ، « حاج میرزا » ، ۶۸ ، ۷۱

محمد حسن حسینی « آیت الله شیرازی » ، ۵۹ ، ۶۴

۱۱۲

محمد حسن رشتی ، ۷

محمد حسن شیرازی « میرزا » (ر-ش محمد حسن

حسینی)

محمد علیشاه ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۵۵ ، ۵۶ ، ۵۷ ، ۵۸

۶۶ ، ۶۸ ، ۷۲ ، ۸۸ ، ۸۹ ، ۹۰ ، ۹۱ ، ۱۱۶

۱۲۶ ، ۱۲۷ ، ۱۳۰ ، ۱۳۳ ، ۱۳۷ ، ۱۳۸ ، ۱۴۰

۱۴۰

محمد واعظ اصفهانی ، سلطان المحققین ، ۶۸ ، ۱۱۱

مخبر السلطنه هدايت ، مهدیقلی خان ، ۷۸ ، ۱۰۶

۱۴۵

مدرسه آلیانس ، ۳۶

مدرسه پلی تکنیک ، ۱۰۵

قفقاز ، ۲ ، ۳۲ ، ۵۴ ، ۵۵ ، ۵۶ ، ۶۲ ، ۱۲۲

۱۲۴ ، ۱۲۳

قم ، ۷۵ ، ۷۶ ، ۱۴۳

قنسولگری انگلیس ، ۷۲ ، ۱۲۸

قوام السلطنه ، احمد ، ۱۴۸ ، ۱۶۲ ، ۱۶۳

ک

کاپیتولاسیون ، ۱۵۲

کاشان ، ۱۷۲

کاشانی ، میرزا سید حسن ، ۴۳

کاشانی ، شیخ محمد صادق ، ۷۰

کاشی ، میرزا محمد علی خان ، ۴۵

کاظم یزدی ، (سید) ، ۱۱۸

کاهران میرزا نایب السلطنه (شاهزاده) ، ۱۳۵

کردستان ، ۱۴۰ ، ۱۴۶ ، ۱۶۲ ، ۱۶۳

کرزن ، (لرد) ، ۱۹ ، ۳۵

کرمان ، ۳۷ ، ۶۸ ، ۷۱ ، ۱۲۱ ، ۱۲۵ ، ۱۳۶

کرمانی ، میرزا رضا ، ۵۹ ، ۶۵

کرمانشاهان ، ۳۷ ، ۱۴۳

کلات نادری ، ۷۴

کلکته ، ۶ ، ۳۹ ، ۴۳

کمال بک ، ۶۱

کمیته اختلاط ، ۵۷

کمیته آزادیخواهان ، « لندن » ، ۱۵۷

کمیته انقلاب ، ۵۵

کمیته انقلاب قفقاز ، ۵۵

کمیته دفاع ملی ، ۱۴۳

کنسرسیوم بین المللی ، ۱۶۸

کنی ، حاج ملا علی ، ۱۱۴

کیهان ، مسعود ، ۱۴۵

گ

گلشایان ، عباسقلی ، ۱۶۴

گیلان ، ۷ ، ۱۲۵ ، ۱۳۶ ، ۱۴۲ ، ۱۴۴ ، ۱۴۶

ل

لا هه ، ر-ش به دیوان بین المللی داد گستری لاهه

لطف الله ، حاجی میرزا ، ۱۱۷

لمتون ، میس ، ۱۳

مظفرالدین شاه ، ۱۷ ، ۱۸ ، ۱۹ ، ۲۰ ، ۲۱ ، ۲۳ ،

۳۳ ، ۳۷ ، ۵۱ ، ۵۳ ، ۶۵ ، ۶۷ ، ۶۸ ،

۷۲ ، ۷۳ ، ۷۶ ، ۷۸ ، ۷۹ ، ۸۸ ، ۸۹ ، ۱۰۲ ،

۱۰۳ ، ۱۱۱ ، ۱۳۲ ، ۱۳۳ ،

معاوض السلطنه ، ۵۷

معین التجار بوشهری ، حاج آقا ، ۱۴۵

معین العلماء اصفهانی ، ۵۲

ملکزاده ، دکتر مهدی ، ۵۳

ملک فؤاد ، ۱۵۳

ملک المتکلمین ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۷۸

ممتاز الدوله ، میرزا اسماعیل خان ، ۱۴۵

موافقتنامه قوام و سادچیکف ، ۱۶۳ ، ۱۶۴

مؤتمن الملک پیرنیا ، میرزا حسین خان ، ۷۷ ، ۷۸

مؤید الاسلام ، سید جلال الدین حسینی ، ۴۳

مؤید السلطنه ، ۸۸

مؤسسات ماهیگیری لیانازوف ، ۱۲۴

موقر السلطنه ، ۵۳

موریه ، ۵۰

مهدوی ، حاج محمد حسین (ر-ش بامین الضرب)

مهدی ، شیخ ، ۷۰

میدان ارك ، ۶۵

میدان بهارستان ، ۱۵۰

میلسپو ، ۱۵۹

میکادو ، ۴۵

میکده ، میرزا سلیمان خان ، ۵۲

ن

نادرشاه ، ۵ ، ۱۴ ، ۱۵

ناصر الدین شاه ، ۱ ، ۳ ، ۶ ، ۱۶ ، ۱۷ ، ۱۸ ، ۱۹ ،

۲۰ ، ۲۱ ، ۲۲ ، ۲۳ ، ۲۴ ، ۲۵ ، ۲۹ ، ۳۱ ،

۳۳ ، ۳۴ ، ۳۵ ، ۳۹ ، ۴۱ ، ۴۳ ، ۵۱ ، ۵۹ ،

۶۰ ، ۶۳ ، ۶۴ ، ۶۵ ، ۹۹ ، ۱۰۱ ، ۱۰۲ ،

۱۱۱ ، ۱۱۴ ، ۱۲۲

ناصر الملک ، ۱۳۹ ، ۱۴۲

ناظم الاسلام کرمانی ، ۳۱ ، ۵۱ ، ۵۲ ، ۷۵ ، ۱۱۲

ناظم الدوله ، میرزا ملاکم خان ، ۳۱ ، ۳۲ ، ۴۰ ،

۴۱ ، ۴۲ ، ۵۰ ، ۵۱ ، ۵۹ ، ۱۰۴

مدرسه حاج ابوالحسن معمار باشی ، ۷۴

مدرسه رشیدی ، ۳۶

مدرسه سن ژرف ، ۳۶

مدرسه سن لویی ، ۳۶

مدرسه صدریه ، ۶۶

مدرسه فلاحت ، ۳۷

مدرسه علوم سیاسی ، ۳۷ ، ۱۰۵

مدرسه محمدیه ، ۶۶

مدرسه مشیری ، ۳۶

مدرسه ناصریه ، ۲

مدرسه نظام ، ۷۸

مرنار ، ۱۴۴

مساوات ، سید محمد رضا ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۱۴۱

مستشار الدوله ، میرزا یوسفخان ، ۳۲ ، ۱۰۲ ،

۱۰۴

مستشار الملک گرکانی ، ۷۹

مسجد بازار شاه ، ۶۸

مسجد جامع ، ۷۴ ، ۷۵

مسجد چاله حصار ، ۷۳

مسجد سپهسالار ، ۱۷۳

مسجد سرپولک ، ۷۳

مسجد شاه ، ۶۹ ، ۱۵۰

مسجد شاهزاده ، ۶۶

مسجد وکیل ، ۶۴

مسکو ، ۲۵ ، ۳۰

مشاور الملک قمی ، میرزا محمود خان ، ۹۰

مشهد ، ۸ ، ۳۷ ، ۷۳ ، ۱۲۱ ، ۱۴۲ ، ۱۷۰

مشیرالدوله ، میرزا جعفرخان ، ۳۱ ، ۳۳

مشیرالدوله ، میرزا حسن خان ، ۳۷ ، ۷۸ ، ۸۸ ،

۱۰۶ ، ۱۴۱

مشیرالدوله ، میرزا نصرالله خان ، ۳۷ ، ۷۱ ، ۷۶ ،

۷۸ ، ۷۹

مشیرالدوله ، میرزا یحیی خان ، ۳۱

مشیرالملک ، (ر-ش به مشیرالدوله میرزا حسنخان)

مصدق ، دکتر محمد ، ۱۶۱ ، ۱۶۵ ، ۱۶۷ ، ۱۶۸ ، ۱۶۹

مصر ، ۱ ، ۳۹ ، ۵۹

و

وثوق الدوله ، ميرزا حسنخان ، ۱۴۴ ، ۱۴۵ ، ۱۴۶

۱۶۴

ولتر ، ۳۱

ویکتور هوگو ، ۳۲

هاشم قندی « سید » ، ۶۹

هلند ، ۹ ، ۱۵۲

همدان ، ۲۵ ، ۳۶ ، ۳۷

هندوستان ، ۲ ، ۴ ، ۲۲ ، ۳۲ ، ۴۵ ، ۱۲۸ ، ۱۲۹

هوشیار ، باقر ، ۱۱۴

یزد ، ۶ ، ۳۷ ، ۶۶ ، ۱۶۱

نجات ، میرزا محمدخان ، ۵۳

نجف ، ۶۸ ، ۱۱۶ ، ۱۱۷

نجفی ، حاج محمد تقی ، ۶۴

نجم آبادی ، میرزا محسن ، ۵۳

نریمانوف ، نریمان ، ۵۴

نظام الدوله ، حاجی ، ۷۶

نواب ، حسینقلی خان ، ۱۴۱

نوری ، حاج شیخ فضل الله ، ۵۸ ، ۶۷ ، ۷۰ ، ۷۴

۹۰ ، ۱۱۶ ، ۱۱۷

نوز ، ۲۱ ، ۶۷ ، ۶۹ ، ۷۰ ، ۱۳۵

نیشابور ، ۸

تکمیل بر بخش سوم

بمنظور تکمیل مشخصات نمایندگان . پاره‌ای اطلاعات ضروری که قید آن در بخش مربوط به مشخصات نمایندگان لازم بود و مقدور نشده در اینجا آورده شده است و از خوانندگان محترم تقاضا دارد با توجه به قسمت ضمیمه نواقص بخش سوم رافع فرمایند . امید است در چاپهای بعدی این معذور مرتفع گردد .

- غلامحسین ابتهاج : دوره ۱۶ از لاهیجان و دوره ۱۹ از بندرپهلوی
 جعفر ابطی : شغل - وکیل دادگستری
 ص ۲۹۱
 میرزا محمود احتشام‌السلطنه علامیر : رئیس مجلس شورای ملی در دوره اول مجلس
 « ۲۹۲
 علیرضا خان احتشام‌زاده گنج بخش : دوره ۶ از تهران و دوره‌های ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از ساوه و زرند
 (در دوره دهم از ایشان سلب مصونیت شد .)
 ص ۲۹۲
 ابوالحسن احتشامی : ابوالحسن احتشامی . فرزند یحیی احتشامی «محتشم‌نظام» ، کارمند دولت
 و ملاک (متولد ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات عالی در رشته فلسفه و ادبیات از
 ایران . کارمند دولت و ملاک نماینده دوره ۲۱ از مرند
 دکتر احمد احتشام : متولد ۱۲۵۲ شمسی
 ص ۲۹۲
 احمد اخوان : دوره ۱۹ از تهران
 « ۲۹۳
 آخوند گرگانی : نام پدر آتاجیق‌بای
 « ۲۹۳
 محمدباقر ادیب گلپایگانی : دوره اول از گلپایگان و دوره دوم از خوزستان
 « ۲۹۳
 سیدجلیل اردبیلی : نام پدر حاجی سیده‌محمد
 « ۲۹۴
 امان‌الله اردلان : دوره ۲ از کردستان و دوره ۳ از کرمانشاهان . دوره ۵ از دزفول و دوره‌های ۱۸
 و ۱۹ از کردستان
 « ۲۹۴
 دکتر حسن ارسنجانی : تاریخ تولد ۱۲۹۲ شمسی (اعتبارنامه ایشان در جلسه ۳ شنبه دوازدهم آبان
 ۱۳۲۶ رد شد)
 « ۲۹۴
 محمدتقی اسعد بختیاری : دارای تحصیلات متوسطه . نماینده دوره ۵ از ساوه و زرند و دوره‌های ۶، ۷، ۸،
 ۹ و ۱۴ از دزفول
 « ۲۹۵
 میرزا حسنخان اسفندیاری : رئیس مجلس شورای ملی در دوره‌های دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
 « ۲۹۵
 رستم اسفندیاری : تاریخ تولد ۱۲۴۴ شمسی (۱۲۸۳ قمری)
 « ۲۹۶
 یحیی میرزا اسکندری : لقب «ثقة السلطنه»
 « ۲۹۶
 ملک منصور اسفندیاری : متولد ۱۳۰۱ شمسی
 « ۲۹۶

ب

- محمد رضا اصغر زاده پارسا : تاریخ تولد ۱۲۶۸ - حوزه انتخابیه در تمام دوره‌های نمایندگی از
شهرستان خوی است
ص ۲۹۷
- « ۲۹۷
میرزا جعفر اصفهانی : تاریخ تولد ۱۲۶۶
« ۲۹۸
محمد ابراهیم اصفهانیان : نماینده دوره ۱۳ از تبریز
« ۲۹۸
دکتر محمد حسین اعتمادی : نام محمد حسین
« ۲۹۹
احمد افخمی : نماینده دوره‌های ۱۸ و ۱۹ از زنجان و دوره ۲۰ از ابهر
« ۲۹۹
رضا افشار : نماینده دوره‌های ۵، ۶، ۷ از رضائیه و دوره ۱۸ از تبریز
« ۳۰۰
حسن آقا زاده سبزواری : الخ زاید و تحت عنوان «علوی» آمده است
« ۳۰۰
دکتر الکساندر آقایان : نام پدر مرحوم اوادیس آقایان . متولد ۱۲۶۴ شمسی
« ۳۰۱
حسن اکبر : نماینده دوره ۱۳ از بندر پهلوی و دوره ۱۴ از فومن و دوره‌های ۱۵ و ۱۶ از رشت
« ۳۰۱
محمد باقر الفت : فرزند مرحوم آقا شیخ محمد تقی نجفی
« ۳۰۱
شیخ محمد علی امام جمعه : متولد ۱۲۶۷ شمسی
« ۳۰۱
میرزا ابراهیم امام جمعه اهری : متولد ۱۲۴۷ شمسی
« ۳۰۱
حاج میرزا یحیی امام جمعه خوئی : دوره دوم از طرف علمای نجف انتخاب شد
حبیب الله امام مردوخ : شغل پدر روحانی و مالک و نماینده دوره ۲۰ از سنندج و دوره ۲۱ از یاهو
« ۳۰۱
حیدر علی امامی : نماینده دوره‌های ۱۲ و ۱۳ از نجف آباد و دوره ۱۴ از اصفهان
« ۳۰۲
دکتر سید حسن امامی : رئیس مجلس شورای ملی در دوره هفدهم - نماینده دوره ۱۷ از سها باد
« ۳۰۲
جمال امامی خوئی : متولد ۱۲۸۱ شمسی
« ۳۰۳
دکتر امیر خان امیراعلم : لقب پدر معتمد الوزاره . نماینده دوره ۲ از تهران و دوره ۵ از مشهد
« ۳۰۳
ابراهیم امیر تیمور : نماینده دوره‌های ۶ و ۱۲ از تون وطبس و دوره ۱۳ از کاشمر . دوره ۱۱
« ۳۰۳
وکیل نبوده است)
« ۳۰۳
امیر سلیمانی : امیر علی خان سلیمانی
« ۳۰۴
دکتر رفیع امین : فرزند حاج میرزا شفیع امین التجار . متولد ۱۲۶۰ شمسی
« ۳۰۴
حاج میرزا حبیب الله امین التجار اصفهانی : نماینده دوره‌های ۴ و ۷ از اصفهان
« ۳۰۵
قادر انوشیروانی : نماینده دوره ۱۰ از سقز
« ۳۰۶
عبدالحسین اورنگ : نماینده دوره ۳ از دماوند و دوره‌های ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۳ از همدان
« ۳۰۶
و دوره‌های ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ از بیجار
« ۳۰۶
شیخ محمد تقی ایرانی : فرزند مرحوم حاج محمد هاشم همدانی
« ۳۰۶
امیر حسین ایلخان ظفر بختیار : نام امیر حسین و نماینده دوره ۸ از نجف آباد
« ۳۰۶
غلامرضا ایلخان بختیار لقب پدر اسعد السلطنه
« ۳۰۶
مشهدی باقر بقال : مشهدی باقر بقال . فرزند علی اکبر (از اصناف) متولد حدود ۱۲۴۸ شمسی
« ۳۰۷
حاج علی قلی خان سردار اسعد بختیاری : دوره ۴ وکیل نبوده است .

- ۳۰۷ ص میرزا احمدخان بدر : متولد ۱۲۵۶ شمسی . نماینده دوره ۶ از سیرجان
- ۳۰۸ « میرزا علی بزرگ نیا : نماینده دوره ۷ از بجنورد و دوره های ۱۶ ، ۱۸ ، ۱۹ و ۲۰ از سبزوار
- ۳۰۸ « میرزا شهاب الدین بقایی کرمانی : نماینده دوره ۴ از سیرجان و ۵ از رفسنجان
- ۳۰۸ « دکتر مظفر بقایی کرمانی : نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از کرمان و دوره ۱۷ از تهران
- ۳۰۹ « محمدتقی بنکدار : دوره ۷ از تهران (دوره ۶ وکیل نبوده است)
- ۳۰۹ « میرزا مهدی خان بنی سلیمان : متولد ۱۲۵۳ شمسی
- ۳۰۹ « میرزا جواد خان بوشهری : فرزند معین التجار بوشهری و نماینده دوره ۷ از تهران
- « محمدباقر بوشهری : نماینده دوره های ۱۸ ، ۱۹ ، ۲۰ و ۲۱ از بوشهر
- ۳۰۹ « محمدصادق بوشهری : نماینده دوره های ۱۴ ، ۱۸ ، ۱۹ از اندیمشک و دوره ۲۰ از دزفول
- ۳۰۹ « میرزا محمدتقی بهار «سلک الشعراء» : متولد ۱۲۶۰ شمسی . دارای تحصیلات
- ۳۱۰ « سیداحمد بهبهانی : نماینده دو دوره های ۵ ، ۶ ، ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۱۳ و ۱۴ از تهران
- ۳۱۰ « سیدعلی بهبهانی : نماینده دوره های ۱۵ و ۱۶ از تهران
- ۳۱۰ « سید مصطفی بهبهانی : متولد ۱۲۶۸ شمسی .
- ۳۱۰ « دکتر شیخ حسین بهرامی : نماینده دوره ۵ از زنجان و ۹ از خرم آباد
- ۳۱۱ « حاج شیخ نصرت الله بیات : متولد ۱۲۷۰ شمسی . دارای تحصیلات متعارف
- ۳۱۱ « عبدالله بیات ماکو : الخ زائد است
- ۳۱۱ « حمدالله بیات ماکو : دوره ۷ از خوی بر دوره های نمایندگی افزوده شود
- ۳۱۲ « هدایت الله پالیزی : متولد حدود ۱۲۷۶ شمسی
- ۳۱۲ « مهندس اصغر پناهی : فرزند میرزا آقا پناهی
- ۳۱۲ « میرزا جعفر پناهی : نماینده دوره ۹ از اردبیل و دوره های ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۲ ، ۱۳ از خلخال
- ۳۱۳ « ملک ایرج میرزا پورتیمور : فرزند مسرور السلطنه
- ۳۱۳ « حبیب الله پور رضا : متولد ۱۲۷۹ شمسی
- ۳۱۳ « میرزا حسن خان پیرنیا : دوره ۵ از تهران بر تعداد دوره های نمایندگی افزوده شود
- ۳۱۳ « میرزا حسین خان پیرنیا : رئیس مجلس شورای ملی در دوره های دوم و سوم و چهارم
- ۳۱۴ « تبریزی : میرهاشم تبریزی .
- ۳۱۴ « سیدمحمد تدین : رئیس مجلس شورای ملی در دوره پنجم و ششم .
- ۳۱۵ « ابوالفضل تولیت : متولد ۱۲۸۳ شمسی
- « شیخ محمدعلی تهرانی : فرزند شیخ حسن مدرس . متولد ۱۲۷۲ شمسی . دارای تحصیلات قدیم
- ۳۱۵ « حدود سطح
- ۳۱۴ « عباس تیموری : نماینده دوره ۱۴ از ماکو
- « محمدرضا ثامنی : محمدرضا ثامنی . فرزند محمدابراهیم خادم (کارمند آستان قدس رضوی صنعتگر)
- « متولد ۱۲۹۷ شمسی . دارای تحصیلات متوسطه (دیپلمه دبیرستان کشاورزی کرج) .
- « ... کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از جغتای
- ۳۱۶ « هاشم جاوید : فرزند قنبرعلی

- مهندس کاظم جفروودی : «جفروودی» اشتباه چاپی جفروودی صحیح است «سهندسی» اشتباه چاپی :
 مهندس صحیح است ص ۳۱۶
- مهندس اسمعیل جلالی : فرزند ابراهیم میرزا (.....) متولد ۱۲۹۴ شمسی . دارای تحصیلات
 عالی در رشته کشاورزی از ایران . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از بهار همدان ...
- میرزا عبدالعلی جمشیدی : الخ زاید است « ۳۱۷
- میرزا علی چایچی : نماینده دوره‌های ۸ و ۹ از رشت « ۳۱۷
- سیدضیاءالدین حاج سیدجوادى : نماینده دوره ۱۷ از قزوین « ۳۱۸
- سیدابوالحسن حایری‌زاده : دوره ۱۶ از سبزوار « ۳۱۸
- احمد حق شناس : احمد حق شناس . فرزند نعمت (زارع و کارگر) متولد ۱۲۹۵ شمسی . دارای
 تحصیلات حدود سیکل اول دبیرستان . کارگر اداره غله تبریز . نماینده دوره ۲۱ از تبریز
- میرزا علی حق نویس : متولد ۱۲۵۷ شمسی « ۳۱۹
- میرزا رضاخان حکمت : نماینده دوره‌های ۴ و ۵ از آباءه و ۷، ۸، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰
 از شیراز رئیس مجلس شورای ملی در دوره پانزدهم و شانزدهم و هجدهم و نوزدهم و بیستم « ۳۱۹
- مسیب حکیمیان : مسیب حکیمیان . فرزند مرحوم حسین «معروف به اجودان باشی» (کارمند دولت و
 ملاک) متولد ۱۲۹۳ شمسی . دارای تحصیلات عالی (فارغ التحصیل دانشکده افسری)
 کارمند دولت . نماینده دوره ۲۱ از کهگیلویه «
- میرزا ابراهیم حکیم‌الملک : نماینده دوره اول از تهران و دوره ۲ از آذربایجان و دوره ۴ از تهران « ۳۲۰
- احمد حمیدیه : اشتباه حمیدیه چاپ شده است « ۳۲۰
- شیخ علی خراسانی : نماینده دوره ۲ از سبزوار « ۳۲۱
- امیر ارسلان خلعتبری : دوره ۲۰ از شهنسوار وکیل بوده است
- میرزاصادق خان خواجه نوری : نماینده دوره ۲ از آذربایجان « ۳۲۲
- محسن خواجه نوری : دارای تحصیلات عالی در رشته حقوق از ایران و رشته تجارت از فرانسه و
 نویس « ۳۲۲
- شیخ محمد سعید مجتهد خونساری : نماینده دوره ۳ از گلپایگان « ۳۲۲
- دکتر حبیب دادفر : نماینده دوره ۱۹ از مراغه و ۲ از میناب « ۳۲۲
- میرزا حسین خان دادگر «عدل‌الملک» : متولد ۱۲۵۵ شمسی . رئیس مجلس شورای ملی در دوره‌های
 هفتم و هشتم و نهم « ۳۲۲
- میرزا محمود دبستانی : متولد ۱۲۶۲ شمسی
- زیار مترک دره‌شوری : اشتباه چاپی زیاد و شوی آمده است « ۳۲۳
- شیخ علی‌خان دشتی : نماینده دوره ۵ از ساوه و دوره‌های ۶، ۷، ۸ و ۹ از بوشهر و ۱۳ از دماوند
 و دوره ۱۴ از تهران « ۳۲۳
- عبدالله دشتی : متولد ۱۲۸۷ شمسی « ۳۲۴
- میرزا یحیی دولت‌آبادی : نماینده دوره ۲ از کرمان و دوره ۵ از اصفهان « ۳۲۴
- مهرانگیز دولت‌شاهی : متولد ۱۲۹۸ شمسی « ۳۲۴

- ص ۳۲۵ مهندس عبدالله دهستانی نماینده دوره ۱۹ از ساوجبلاغ و ۲۰ از کرج
- « ۳۲۵ احمد دهقان : نماینده دوره ۱۰ از هروآباد
- « ۳۲۶ شیخ محمدتقی ذوالقدر : نماینده دوره‌های ۵ و ۱۴ از شیراز و ۶ و ۷ از فسا
- « ۳۲۶ هلاکوراسب : نماینده دوره‌های ۱۹ و ۲۰ از طالش و دوره ۲۱ از شاه آباد غرب
- « ۳۲۷ سید ابوالحسن رضوی : نام پدر سید محمد رضوی . متولد ۱۲۷۶ شمسی .
- « حاج آقارضا رفیع : نماینده دوره‌های ۶، ۷، ۱۲ از بندرپهلوی و دوره‌های ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷ از گرگانرود
- « ۳۲۸ مهندس عبدالله ریاضی : رئیس مجلس شورای ملی در دوره بیست و یک
- « ۳۲۸ حاج علی زارع : فرزند مرحوم محمد اسمعیل
- « ۳۲۹ میرزا سید حسن خان زعیم : نام حسن : (اشتباه چاپی حسین آمده است)
- « ۳۲۹ حاج میرزا احمد زرگرباشی : نام پدر صنیع الملک
- « ۳۲۹ شیخ ابراهیم زنجان : متولد ۱۲۳۴ شمسی نماینده دوره ۲ از ملایر
- « ۳۳۰ مهندس احمد زیرک زاده : نماینده دوره ۱۷ از تهران
- « ۳۳۰ حاج سید نصرالله سادات اخوی : متولد ۱۲۴۲ شمسی .
- « ۳۳۰ سواک ساگینیان : نماینده دوره‌های ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ از طرف ارمنه شمال
- « ۳۳۱ سپهدار اعظم : نماینده دوره‌های ۲ و ۳ از خمسه و دوره ۴ از رشت
- « (در چاپ سپهدار آمده است اصلاح شود)
- « ۳۳۱ سلطانعلی سلطانی : متولد ۱۲۷۸ شمسی
- « سعید وزیری : منوچهر سعید وزیری . فرزند علی نقی (مالک) متولد ۱۲۹۹ شمسی - داری تحصیلات عالی
- « ... در رشته فیزیک و فلسفه از ایران . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از ابهر
- « ۳۳۲ ابراهیم سمیعی : الخ زائد است تحت عنوان «نبیل سمیعی» می آمده است
- « ۳۳۳ صالح شاخوئی : متولد ۱۳۰۹ شمسی
- « ۳۳۴ سید جلال الدین شادمان : دومرتبه آمده است
- « ۳۳۵ شریعتمدار کرمانی : شغل پدر (روحانی)
- « ۳۳۵ شریف العلماء : متولد ۱۲۵۳ شمسی
- « ۳۳۵ سید ابراهیم شریفی : نام پدر شریف السلطنه . میزان تحصیلات دیپلمه دارالفنون
- « ۳۳۶ سید ولی الله شهاب فردوس : اشتباه چاپی فردوسی آمده است
- « ۳۳۶ میرزا علی خان شهداد : نام پدر میرزا محمود خان
- « ۳۳۶ حاج شیخ میرزا حسین شهید : فرزند ملا محمدتقی برغانی
- « ۳۳۶ میرزا عبدالحسین شیبانی : فرزند میرزا آقاخان ارباب . نماینده دوره ۳ از تهران
- « ۳۳۶ دکتر محمدخان شیخ : فرزند حاج میرزا علی نقی صنیع الممالک
- « ۳۳۷ میرزا ابوالحسن خان شیرازی : نماینده دوره اول از طرف اعیان فارس
- « ۳۳۷ حاج آقا مجتهد شیرازی : نماینده دوره ۲ از شیراز و ۳ از تهران
- « ۳۳۷ نصرت الله صادق وزیری : نماینده دوره‌های ۱۲ و ۱۳ از سنج
- « ۳۳۷ میرزا صادق خان صادق (مستشارالدوله) : متولد ۱۲۸۴ قمری . رئیس مجلس شورای ملی در دوره دوم
- « ۳۳۸ ابوالحسن صادقی : نماینده دوره ۱۴ از تبریز و ۱۵ از تهران
- « ۳۳۸

- ۳۳۸ « شیخ عبدالرحمن صالحی : فرزند حاج میرزا صالح سجنهد
- ۳۳۸ « دکتر صالحی چادکانی : دکتر محسن صالحی چادکانی
- ۳۳۸ « مهندس صائی : مهندس حسن صائی
- ۳۳۸ « حاج شیخ علی صدرالاسلام : شغل پدر (روحانی) متولد ۱۲۵۲ شمسی .
- ۳۳۹ « صدرالاسلام : الخ زائد است وتحت عنوان «صدر» آمده است
- ۳۳۹ « میرزا محمدعلی صدرالتجار : نماینده دوره اول از محمره
- ۳۳۹ « ابوالحسن صدر میرحسینی : متولد ۱۲۷۵ شمسی . نماینده دوره ۱۶ از جیرفت و دوره ۲۰ از کرمان
- ۳۳۹ « سید عبدالکریم صدریه : نماینده دوره ۱۴ از شاهرود . شغل پدر (ازاصناف)
- ۳۴۰ « میرزا یوسف خان صفاری : دارای تحصیلات عالی دیپلمه مدرسه عالی میامی
- ۳۴۰ « عبدالصاحب صفائی : متولد ۱۲۸۲ شمسی
- ۳۴۱ « میرزا اسماعیل خان صولت قشقای : الخ . زائد است وتحت عنوان «قشقای» آمده است
- ۳۴۱ « میرزا آقا ضیاء : دوره ۱۱ از تربت حیدریه بر تعداد دوره های نمایندگی افزوده شود
- ۳۴۱ « مرتضی قلیخان صنیع الدوله : رئیس مجلس شورای ملی در دوره اول
- ۳۴۲ « دکتر محمدهادی طاهری : دوره ۸ از یزد بر تعداد دوره های نمایندگی افزوده شود
- ۳۴۳ « سید محمد طباطبائی : دوره ۱۶ از تهران
- ۳۴۳ « سید محمد صادق طباطبائی : رئیس مجلس شورای ملی در دوره چهاردهم
- ۳۴۲ « سید ضیاء الدین طباطبائی : دوره چهارم انتخاب شد ولی اعتبار نامه ایشان در جریان طرح مسکوت ماند
- ۳۴۲ « و خود در خارج از کشور اقامت داشت
- ۳۴۳ « سید محمد تقی طباطبائی : نماینده دوره ۱۰ از بروجرد (دوره ۱۹ وکیل نبوده است)
- ۳۴۳ « میرزا صادق خان طباطبائی : متولد حدود ۱۲۴۵ شمسی
- ۳۴۳ « کریم طهماسبی : نماینده دوره ۲۰ و ۲۱ از دزفول
- ۳۴۴ « امیر اسدالله عامری : نام امیر اسدالله
- ۳۴۴ « عبدالوهاب : حاجی عبدالوهاب غلطچاپی و عبدالوهاب صحیح است
- ۰۰۰ « مهندس فیروز عدلی : مهندس فیروز عدلی فرزند نادعلی (تاجر) متولد ۱۳۱۱ شمسی . دارای
- ۳۴۵ « تحصیلات عالی در رشته کشاورزی از ایران . کارمند دولت و نماینده دوره ۲۱ از اردبیل
- ۳۴۵ « عبدالله عدل اسفندیاری : نماینده دوره ۴ از سیرجان . و دوره ۱۵ از بم
- ۳۴۵ « میرزا یوسف خان عدل قائم مقام : متولد ۱۲۷۰ شمسی
- ۳۴۵ « حاج سید اسماعیل عراقی : دور ۹ از اراک بر تعداد دوره های نمایندگی افزوده شود
- ۳۴۵ « عباسقلی عرب شیبانی : دوره ۲۰ از اصطهبانات
- ۳۴۵ « میرزا باقرخان عظیمی : نام پدر بصیر الممالک
- ۳۴۵ « سید حسین عقیلی : نام سید حسین
- ۳۴۶ « علامه وحیدی : شغل کارمند دولت .
- ۳۴۶ « علی آبادی «فتح الدوله» : نماینده دوره ۴ از نجف آباد
- ۳۴۷ « غضنفر خان : فرزند میرزا علی اکبر معتمد الوزاره . دارای تحصیلات متعارف
- ۳۴۸ « میرزا حسین خان فاطمی : نماینده دوره ۹ از اصفهان
- ۳۴۸ « میرزا علی تقی فاطمی : فرزند مرحوم میرزا حسین علی خان نائینی

- میرزا موسی خان قنوجی : نماینده دوره ۷ از تبریز و دورهای ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ از
 ص ۳۴۸ سراغه
- ۳۴۸ « احمد فراسری : متولد حدود ۱۲۶۹ شمسی
- ۳۴۹ « میرزا آقا فرشی : فرزند مرحوم حاج محمدحسین
- شاهزاده محمد ولی میرزا فرمانفرما : فرزند شاهزاده عبدالحسین میرزا فرمانفرما (مالک عمده).
- ۳۴۹ « کارمند دولت و نماینده مجلس شورای ملی)
- ... « عباس میرزا فرمانفرما : متولد حدود ۱۲۶۵ شمسی
- ۳۴۹ « محمدعلی فروغی «ذکاءالملک» : رئیس مجلس شورای ملی در دوره دوم
- ۳۵۰ « میرزا فتح الله فزونی : لقب پدر «مؤیدالوزاره». نماینده دورههای ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ از کرمانشاه
- ۳۵۱ « امیرقاسم فولادوند : متولد حدود ۱۲۸۳ شمسی
- ۳۵۱ « عزیزالله فولادوند : فرزند مرحوم عبدالله خان (ملاک عمده). نماینده دوره ۷ از خرم آباد
- ۳۵۱ « خلیل فهیمی : نماینده دوره ۲ از قزوین و دورههای ۴، ۶، ۷، ۸ و ۹ از قوچان
- ۳۵۱ « مهندس اسکندر فیروز : دوره ۲۰ از میانه
- ۳۵۱ « حاج سیدرضا فیروزآبادی : متولد ۱۲۵۳ شمسی
- ۳۵۱ « سیدزین العابدین فومنی : نماینده دوره ۶ از فومن
- ۳۵۲ « میرزا ابوالحسن قاضی نوری : فرزند مرحوم سیده محمد قاضی نوری
- ۳۵۲ « ولی قراچورلو : نام ولی.
- ۳۵۲ « حسنعلی قره گزلی : متولد ۱۲۷۰ شمسی
- ۳۵۳ « حاج میرزا علیرضا قمی : متولد حدود ۱۲۵۱ شمسی. در دوره دوم وکیل نبوده است
- ۳۵۳ « دکتر حسینقلی قزلایاغ : نماینده دورههای ۱۲ و ۱۳ از سمنان
- ۳۵۴ « ابوالفتح قهرمان : لقب پدر سردار اعظم نماینده دوره ۱۵ از شهرضا و ۱۶ از اصفهان.
- ۳۵۴ « سیدفاضل کاشانی : متولد حدود ۱۲۴۳ شمسی.
- ۳۵۴ « سیدعبدالرحیم کاشانی : نام پدر حاج سیدههدی کاشانی (تاجر)
- ۳۵۵ « شیخ یحیی امام جمعه کرمانی : فرزند آقا احمد فقیه کرمانی (روحانی)
- ۳۵۶ « حاج محمدخان کلهر : لقب مؤیدالوزاره. شغل پدر (تاجر و ملاک)
- ۳۵۷ « هوشنگ کمانگر : متولد ۱۳۰۲ شمسی
- ۳۵۷ « بهاءالدین کهبد : نماینده دورههای ۱۵، ۱۶، ۱۷ از ساوجبلاغ
- ۳۵۷ « ضیاءالدین کیانوری : متولد ۱۲۸۲ شمسی
- ۳۵۷ « مرتیپ روح اله کیکاوسی : نماینده دوره ۱۹ از فهرج
- ۳۵۷ « صدری کیوان : شغل پدر روحانی و ملاک
- ۳۵۸ « محسن گنابادی : نام پدر حسن (روحانی) متولد ۱۲۶۸ شمسی
- ۳۵۸ « حاج میرزا علینقی گنجه ای : فرزند مرحوم حاجی رضا
- ۳۵۹ « سیدحبیب اله لاریجانی : دورههای ۷، ۸ و ۹ بر تعداد دورههای نمایندگی از تهران افزوده شود

- سیدیجی لاریجانی : دارای تحصیلات عالی (دیپلمه طب از دارالفنون) ص ۳۵۹
- محمدعلی خان مافی : دوره ۶ از بوشهر « ۳۶۰
- کامل ماکویی : نماینده دوره ۱۵ از ماکو « ۳۶۰
- اسداله محلاتی : نماینده دوره ۳ از محلات و دوره های ۲ و ۴ از خوانسار « ۳۶۲
- محمود محمود : متولد ۱۲۶۱ شمسی « ۳۶۲
- محمود محمودی : نماینده دوره ۶ از بندرپهلوی و دوره های ۱۸ و ۱۹ از فومن و دوره ۲۰ از صومعه سرا « ۳۶۲
- میرزا حسن خان مدحت : متولد ۱۲۶۱ شمسی « ۳۶۳
- حسن مرآت اسفندیاری : نماینده دوره ۶ از رفسنجان و دوره های ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ از سیرجان « ۳۶۳
- محسن مرآت اسفندیاری : نماینده دوره های ۱۵، ۱۸، ۱۹ از کرمان و دوره ۲۰ از سیرجان. دارای تحصیلات عالی در رشته علوم سیاسی « ۳۶۳
- دکتر اسماعیل مرزبان : متولد ۱۲۵۸ شمسی « ۳۶۳
- میرزا احمدخان مستشارالسلطنه : متولد ۱۲۶۷ شمسی « ۳۶۴
- میرزا حسنخان مشار : شغل پدر کارمند دولت. نماینده دوره اول از تهران «دوره ۴ وکیل نبوده است» « ۳۶۵
- مشاراعظم : یوسف مشاراعظم الخ زاید است و تحت عنوان «صفاری» آمده است « ۳۶۵
- عیسی مشارقایم مقامی : نماینده دوره های ۱۱ و ۱۲ از زابل و دوره های ۱۳، ۱۹، ۲۰ از مشهد « ۳۶۵
- مشیراعظم : متولد ۱۲۵۵ شمسی « ۳۶۵
- دکتر مصطفی مصباحزاده : نماینده دوره ۲۱ از بندرعباس بر تعداد دورهای نمایندگی افزوده شود « ۳۶۶
- دکتر محمد مصدق : متولد ۱۲۶۰ شمسی « ۳۶۶
- مصطفوی کاشانی : فرزند سید ابوالقاسم کاشانی (وکیل مجلس و روحایی) متولد ۱۳۰۱ شمسی. دارای تحصیلات متوسطه. تاجر و نماینده دوره ۱۸ از گرگان رود « ۳۶۶
- میرزا محمدحسین معتصم سنگ : معتمدسنگ اشتباه است و معتصم سنگ می باشد « ۳۶۷
- لطفعلی معدل شیرازی : نماینده دوره های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۴ از شیراز و ۱۳ و ۱۶ از جهرم « ۳۶۸
- دکتر حسین معاون : متولد ۱۲۷۹ شمسی « ۳۶۷
- دکتر عبدالله معظمی : متولد ۱۲۸۱ شمسی. رئیس مجلس شورای ملی در دوره هفدهم « ۳۶۸
- سیدحسین مکی : نماینده دوره ۱۵ از اراک و دوره های ۱۶ و ۱۷ از تهران « ۳۶۹
- حاج حسن آقا ملک : متولد ۱۲۷۲ شمسی « ۳۶۹
- غلامحسین ملک بهبهانی : دوره ۸ از شیراز بر تعداد دوره های نمایندگی افزوده شود « ۳۶۹
- میرزا اسماعیل خان ممتازالدوله : رئیس مجلس شورای ملی دوره اول « ۳۷۰
- علی اکبر ملکزاده آملی : متولد ۱۲۶۴ شمسی « ۳۷۰
- صادق خان منتصرالسلطان : متولد ۱۲۵۹ شمسی. نماینده دوره ۲ از آذربایجان و دوره ۳ از یارفروش « ۳۷۰

- حسینعلی منصور : تحصیلات عالی از ایران ۳۷۰ «
- سیداسداله موسوی : نماینده دوره‌های ۱۵، ۱۸ و ۱۹ از دشت میشان و دوره ۲۰ از اهواز ۳۷۱ «
- میراسداله موسوی ماکوئی : نماینده دوره‌های ۲۰، ۲۱ از ماکو ۳۷۱ «
- محسن موقر : شغل پدر تاجر و مالک ۳۸۱ «
- مجید موقر : نماینده دوره‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ از دزفول و دوره ۱۶ از دشت میشان ۳۷۱ «
- عبدالوهاب مؤید احمدی : نماینده دوره ۳ از رفسنجان و دوره‌های ۷، ۸، ۹ از کرمان ۳۷۱ «
- سعید مهدوی : نماینده دوره‌های ۱۶، ۱۸ و ۲۰ از مشهد و دوره ۱۹ از قوچان ۳۶۲ «
- یوسف میرزایانس : فرزند سهراب میرزایانس . متولد ۱۲۴۶ شمسی ۳۷۳ «
- ابوالحسن میرحسینی : الخ زائد است و تحت عنوان «صدرمیرحسینی» آمده است ۳۷۳ «
- محمود ناصری : متولد حدود ۱۲۷۱ شمسی ۳۷۳ «
- میرزا مرتضی قلیخان نائینی : شغل پدر ملاک نماینده دوره‌های اول و دوم از اصفهان . ۳۷۴ «
- محمد نجات : متولد ۱۲۶۲ شمسی . نماینده دوره ۲ از آذربایجان و دوره ۳ از بیرجند و دوره ۴ از ساری و دوره ۵ از زنجان ۳۷۴ «
- دکتر رضا نجیمی : متولد ۱۲۹۶ شمسی . تحصیلات عالی از آمریکا و ایران ۳۷۴ «
- حسن علی خان نصرالملک : نام حسن علی خان (حسینعلی اشتباه است) ۳۷۵ «
- دکتر ولی‌اله نصر : فرزند سیداحمد نصرالاطباء . متولد ۱۲۹۳ قمری . تحصیلات عالی از دارالفنون ۳۷۵ «
- نصیر دیوان : الخ زاید است و تحت عنوان «فرونی» آمده است ۳۷۵ «
- نظام مافی : الخ زائد است و تحت عنوان «مافی» آمده است ۳۷۵ «
- حسینقلی خان نواب : نماینده دوره‌های ۱، ۲، ۴ از تهران و دوره ۳ از یزد و دوره ۸ از شیراز ۳۷۶ «
- محمدحسین نواب یزدی : متولد ۱۲۶۷ ۳۷۶ «
- شیخ حسین نوری زاده : نماینده دوره ۵ از بابل ۳۷۶ «
- دکتر لقمان نهورای : نهواری غلط + نهورای صحیح است ۳۷۷ «
- میرزا عبدالله وثوق : نام میرزا عبدالله . نماینده دوره ۴ و ۵ از درگز و دوره ۶ از اردبیل ۳۷۷ «
- میرزا محمدخان وکیل : دوره ۹ از کردستان بر تعداد دوره‌های نمایندگی افزوده شود ۳۷۸ «
- محمداسماعیل وکیل‌الملک : متولد ۱۲۶۵ شمسی ۳۷۸ «
- یونس وهاب زاده : نماینده دوره‌های ۸، ۹ و ۱۵ از مشهد ۳۷۹ «
- محمدهراتی : فرزند حسینعلی هراتی ۳۸۰ «
- فتح‌الله میرزا هرمزی : شغل پدر ملاک ۳۸۰ «
- شیخ اسمعیل هشترودی : شغل پدر روحانی ۳۸۰ «
- اسدالله یمین اسفندیاری : متولد ۱۳۰۶ قمری ۳۸۱ «
- حاج میرزا ابراهیم : الخ زائد و تحت عنوان «شهید تبریزی» آمده است ۳۸۱ «
- سیدجواد موسوی کبیری : سیدجواد موسوی کبیری . فرزند حاج سیدقاسم (بازرگان) متولد ۱۲۹۵ شمسی دارای تحصیلات عالی در رشته نظام از ایران و بیروت . سرهنگ بازنشسته ارتش نماینده دوره ۲۱ از ایلام ۰۰۰ «

**IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR**

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

از خوانندگان محترم تقاضا دارد قبل از مطالعه کتاب اغلاط زیر را تصحیح فرمایند

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۹	۹ پاورقی	۱۲۳۹	۱۲۳۸
۲۱	۶	۱۲۱۵	۱۳۱۵
۶۷	۵	بردند	بودند
۱۰۱	سطر ۴ پاورقی	اعتماد التولیه	اعتماد الدوله
۱۰۶	۱۲	دولهای	دولتهای
۱۱۲	۲۴	قونین	قوانین
۱۱۶	۲۱	مرتجع	مرتجعان
۱۱۷	۶	آشنا	آشنائی
۱۲۱	۲۰	بیگان	بیگمان
۱۲۵	۱۰	خوانها	خانها
۱۳۰	۱۰	روحانیون مشروطه خواه	روحانیان مشروعه خواه
۱۳۶	۲۲	۲۳ جمادی الثانی	۲۳ جمادی الاولی
۱۳۹	۲۷	۳ دیماه ۱۲۸۹ ش . مطابق ۲۹	۳ دیماه ۱۲۹۰ ش - مطابق ۳
		ذیحجه ۱۲۲۹	محرم ۱۳۳۰
۱۴۳	۲۱	۲۱ آبان ماه ۱۲۹۴ . مطابق ۶ محرم	۲۲ آبان ماه ۱۲۹۴ . مطابق ۷
		۱۳۳۴	محرم ۱۳۳۴
۱۴۶	۱	۲ مرداد ماه ۱۳۰۰ ش . مطابق ۱۰	۲۱ مرداد ماه ۱۳۰۰ ش . مطابق ۱۸ ذیحجه
		ذیحجه	
۱۴۸	۲۳	۳۰ خرداد ماه	۳۲ خردادماه
۱۵۴	۱۱	اول آبان ماه ۱۳۰۹ ش : مطابق ۳۰	۱۴ آبان ماه ۱۳۰۹ : مطابق ۱۳
		جمادی الاول	جمادی الثانی
۱۵۴	۱۴ و ۱۳	۲۴ آذرماه ۱۳۰۹ ش : مطابق ۲۳	۲۵ آذرماه ۱۳۰۹ مطابق ۲۵ رجب
		رجب	رجب
۱۶۵	۳	۱۳۱۸	۱۳۲۸
۱۶۵	۶	۲۱ بهمن ماه	۲۹ بهمن ماه
۱۷۸	۲۴	۸ درصد	۹ درصد
۱۷۹		جدول شماره ۴ دوره ۱۱	۲۵ درصد صاحب مشاغل آزاد
۱۸۰		جدول شماره ۵ ردیف ۵	روحانی
۱۸۴		جدول شماره ۹ دوره ۱۷	۴۹ درصد نمایندگان مالک
		جدول شماره ۱۹	جدول شماره ۱۰
۲۰۸	۲۴	۳۵ درصد نمایندگان	۵۳ درصد نمایندگان
۲۱۴	۱۷	کارمند مؤسسات ملی و غیردولتی	مشاغل آزاد تخصصی
۲۴۲		جدول شماره ۱۰ ردیف ۱۱	نسبت ۱۹ درصد
۲۵۱	۱	نسبت ۲۰ درصد	۱۱۵۱ تن
۲۵۷	۲۱	۱۲۳۰ تن	صفحه ۱۸۰
۲۶۸	سطر ۱ پاورقی	صفحه ۱۰	

KASHMIR UNIVERSITY

Iqbal Library

Acc. No ...179282...

Dated 2-6-83

